

การมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเชียงใหม่ชะลอกลิ่น
ในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

ศศิกา ปัญญาวัฒนาสกุล

ดุขฎฐินิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุขฎฐินิพนธ์ิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

THE PARTICIPATION IN THE COMMUNITY'S KNOWLEDGE MANAGEMENT:
A STUDY OF BAMBOO EMBROIDERY IN COASTAL AREA
SAMUT SAKHON PROVINCE

Sasipa Punyawattanasakul

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2016

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

การมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนฝายชะลอคลื่น
ในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

ศศิกา ปัญญาวัฒนาสกุล

ดุขฎีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุขฎีบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

THE PARTICIPATION IN THE COMMUNITY'S KNOWLEDGE MANAGEMENT:
A STUDY OF BAMBOO EMBROIDERY IN COASTAL AREA
OF SAMUT SAKHON PROVINCE

Sasipa Punyawattanasakul

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2016

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

หน้านี้พิมพ์แล้ว ใช้ลายเซ็นจริง

ใบรับรองคุณวุฒิ
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ชื่อคุณวุฒิ การมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน: กรณีศึกษาเชียงใหม่ชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร
ชื่อผู้วิจัย นางสาวศศิภา ปัญญาวัฒนาสกุล
วิชาเอก นวัตกรรมการบริหารการจัดการรัฐกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา

1. ดร. ชมภูช ทุ่นนาค	ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.พลศักดิ์ จิรไกรศิริ	กรรมการ
3. ดร.สมเจตน์ พันธุ์ไฉษิต	กรรมการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอนุมัติคุณวุฒิฉบับนี้เป็นสาระสำคัญของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

..... ผู้อำนวยการวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
(นายรพี ม่วงนนท์)

คณะกรรมการสอบคุณวุฒิ

.....	ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ สุขสำราญ)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ดำรงค์ศักดิ์ จันทิพย์)	
.....	กรรมการ
(ดร.ชมภูช ทุ่นนาค)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พลศักดิ์ จิรไกรศิริ)	
.....	กรรมการ
(ดร. สมเจตน์ พันธุ์ไฉษิต)	

sohหน้านี้พิมพ์แล้ว ใช้ลายเส้นตจจริง

Dissertation Certification
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Dissertation Title The Participation in the Community's Knowledge Management:
A Study of Bamboo Embroidery In Coastal Area of Samut Sakhon
Province

Research Miss Sasipa Punyawattanasakul

Major Innovative Public Administration and Management

Advisors

1. Chompoonuch Hunnark, Ph.D.	Chairperson
2. Associate Professor Polsuk Jirakraisiri, Ph.D.	Member
3. Somjet Pantukosit, Ph.D.	Member

Rajamangala University of Technology Rattanakosin approved this Dissertation in partial fulfillment of the requirements for the degree of Doctor of Public Administration.

..... Director of College of Innovation Management
(Mr. Rapee Moungnont)

Dissertation Committee

(Professor Somboon Suksamran, Ph.D.)	Chairperson
(Associate Professor Damrongsak Junthothai, Ph.D.)	Member
(Chompoonuch Hunnark, Ph.D.)	Member
(Associate Professor Polsuk Jirakraisiri, Ph.D.)	Member
(Somjet Pantukosit, Ph.D.) | Member |

ชื่อคุณูปนิพนธ์

การมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน: กรณีศึกษาเขื่อนไผ่ชะลอค
คลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร

ชื่อผู้วิจัย

นางสาวศศิภา ปัญญาวัฒนาสกุล

ชื่อปริญญา

รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร.ชมภูนุช หุ่นนาค, รศ.ดร.พลศักดิ์ จิระไกรศิริ
และดร. สมเจตน์ พันธุ์โฆษิต

ปีการศึกษา

2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) การมีส่วนร่วมของชุมชน (2) การจัดการความรู้ชุมชน (3) ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชน และ (4) แสวงหาตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยใช้เขื่อนไผ่ชะลอคคลื่นชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาครเป็นกรณีศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ประกอบด้วย วิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากประชาชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลของจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 1,029 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติสหสัมพันธ์ค่าโนนิคอลล และการวิเคราะห์เส้นทาง เมื่อได้ผลวิจัยเชิงปริมาณแล้วนำไปสู่การวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่รัฐและองค์กรต่าง ๆ จำนวน 20 คน

ผลการศึกษาพบว่า 1) ชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ชุมชนมีการจัดการความรู้ในการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งอยู่ในระดับปานกลาง 3) การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล และ 4) การจัดการความรู้ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ต้องให้ความสำคัญกับด้านการร่วมตัดสินใจ และด้านการสร้างความร่วมมือ เพื่อนำไปสู่การจัดการความรู้ชุมชน

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม การจัดการความรู้ชุมชน

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก.....

Dissertation Title	The Participation in the Community's Knowledge Management: A Study of Bamboo Embroidery In Coastal Area of Samut Sakhon Province
Researcher	Miss Sasipa Punyawattanasakul
Degree Sought	Doctor of Public Administration
Advisor	Chompoonuch Hunnark, Ph.D., Assoc. Prof. Polsuk Jirakraisiri, Ph.D., and Somjet Pantukosit, Ph.D.
Academic Year	2016

ABSTRACT

This research which was on the community knowledge of Samut Sakhon Province had the following objectives; to explore the participation of community in the coastal erosion prevention; to study the knowledge management on the coastal erosion prevention and solving by slowing the waves; to investigate the relationship between the participation of community and the community knowledge management on such case; to search for the community knowledge management model by the participation of community in the coastal erosion prevention and solving by slowing the waves with bamboo embroidery.

This research employed mixed methods. In the quantitative term, the questionnaires were used via 1,029 citizens. The statistical analysis consisted of frequency, percentage, mean, standard deviation, canonical correlation, and path analysis. This was followed by qualitative research carried out with the use of interviews of 20 personnel concerned.

The results revealed that the participation of community in coastal areas was at a moderate level; community knowledge management of erosion in coastal areas were not very high either; the participation of community had a very high positive relationship with community knowledge management in coastal areas; community knowledge management model by community participation needed to put an emphasis on mutual decision and co-operation.

Keyword: Participation in the Community's Knowledge Management

Advisor's Signature:

กิตติกรรมประกาศ

คณาจารย์และผู้เกี่ยวข้องในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนฝายชะลอคลับใน
พื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร ได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องหลายท่านที่ผู้ศึกษา ต้อง
ขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ ประกอบด้วย

กลุ่มผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร และสมุทรสงคราม,
เจ้าหน้าที่ภาครัฐและองค์กรต่าง ๆ ที่สละเวลาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่นำไปสู่การสร้างตัวแบบ
การจัดการความรู้ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาครในที่สุด

ผู้เชี่ยวชาญ 6 ท่าน ได้แก่ รศ.ดร.เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ, คุณสมศักดิ์ พิริโยธธา, รศ.บำเพ็ญ
เขียวหวาน, ดร.ดุสิต เวชกิจ, ผศ.ดร.กอบกุล วิศิษฐ์สรศักดิ์, ผศ.ดร.กฤตชน วงศ์รัตน์ ที่ให้ความกรุณา
ตรวจสอบเครื่องมือในการศึกษาจนได้เครื่องมือที่น่าเชื่อถือ

อาจารย์ที่ปรึกษาคณาจารย์ ได้แก่ ดร.ชมกฤษ หนูนาค ประธานคณะกรรมการควบคุมคณาจารย์
นิพนธ์, รศ.ดร.พลศักดิ์ จิโรศิริ และดร.สมเจตน์ พันธุ์เชิด กรรมการควบคุมคณาจารย์นิพนธ์, ศ.ดร.
สมบูรณ์ สุขสำราญ ประธานกรรมการสอบคณาจารย์นิพนธ์, รศ.ดร.ดำรงศักดิ์ จันททัย กรรมการสอบคณาจารย์
นิพนธ์ ดร.วิษระ ยาคุณ และดร.กรเอก กาญจนโกศลตลอดจนคณาจารย์ทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้ ให้
กำลังใจและสละเวลาในการชี้แนะแนวทางการศึกษาคั้งนี้

ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต, ดร. อำนวย บุญรัตน์และ
บุคลากรของวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ รุ่งพีและ
เพื่อนร่วมรุ่น ที่อำนวยความสะดวกและตรวจสอบกระทั่งคณาจารย์นิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์

อ.ฉัตรชัย สุจริตกุล, ศาสตราจารย์พ.ต.อ.ดร.นิธิ ศรีวัฒนา, ศ.เจริญ จันทรมุ่ย, ศ.ดร.ไพฑูรย์
พัฒน์ใหญ่ยิ่ง, คุณปิยาภรณ์ รอดขำ, คุณเกื้อกุล สถาพรวงษา, คุณดนุชา พุทธิสมสถิตย์, คุณสุพัตรา โพธิ์
สวัสดิ์, คุณสมบูรณ์ สันทะเกิด, คุณรัชณี กอบจิตติ, คุณไฉไล หริบุตร, คุณเดชฤทธิ์ สันมา, คุณปัญญา อุษ
ยาหาญ, คุณกัญญาณัฐ วิชชุประภา, คุณสยมพร กราบทอง, คุณเชิดชัย จริยะปัญญา, ยวพุทธิกสมาคม
แห่งประเทศไทยและกัลยาณมิตร ที่จุดประกาย ให้โอกาสและให้การสนับสนุนทางการศึกษา

คุณพ่อประเสริฐ ปัญญาวัฒนาสกุล และคุณแม่บังอร ปัญญาวัฒนาสกุล ผู้มีพระคุณอย่าง
สูงสุด พี่น้องญาติและเพื่อน ที่ให้กำลังใจ การสนับสนุน และเสียสละให้ประสบความสำเร็จกับการศึกษา
ในครั้งนี้

ศศิกา ปัญญาวัฒนาสกุล

2559

บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญตัวแบบ	(9)
สารบัญกราฟ	(11)
สารบัญภาพ	(13)
สารบัญแผนภาพ	(13)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	9
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	9
1.4 ขอบเขตการวิจัย	10
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	11
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	13
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	14
2.1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	17
2.1.1 ความหมายและแนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน	17
2.1.2 ความหมายและแนวคิดการจัดการความรู้ชุมชน	63
2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	108
2.3 กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย	118
2.4 สมมติฐานการวิจัย	121
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	124
3.1 แนวทางการวิจัย	124
3.2 ประชากรและพื้นที่การวิจัย	125
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	127
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	164
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	165
บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย	174
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรที่ศึกษา	175

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	
4.2.1 การมีส่วนร่วมของชุมชน	176
4.2.3 การจัดการความรู้ชุมชน	190
4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน	201
4.4 ผลการวิเคราะห์เส้นทาง Path Analysis	235
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	242
5.1 สรุปผลการศึกษาวิจัย	242
5.1.1 การมีส่วนร่วมของชุมชน	243
5.1.2 การจัดการความรู้ชุมชน	244
5.1.3 การวิเคราะห์ตามสมมติฐาน	245
5.2 อภิปรายผลการศึกษาวิจัย	249
5.3 การสร้างตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน	266
5.4 ข้อเสนอแนะ	268
5.4.1 ข้อจำกัดสำหรับการศึกษาคั้งนี้	269
5.4.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งต่อไป	269
บรรณานุกรม	270
ภาคผนวก	284
ก. การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา	285
ข. แบบสอบถาม	296
ค. แบบสัมภาษณ์	306
ง. การกำหนดรหัสการตอบแบบสอบถามเพื่อใช้ในการแปลค่าคำตอบ	310
จ. ผลการวิเคราะห์ Canonical	319
ฉ. ผลการวิเคราะห์ Reliability Analysis	343
ช. ผลการวิเคราะห์เส้นทาง Path Analysis	359
ซ. อภิธานศัพท์สี่	373
ประวัติผู้เขียน	384

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1	2
1.2	10
1.3	11
2.1	18
2.2	37
2.3	38
2.4	39
2.5	61
2.6	63
2.7	83
2.8	85
2.9	85
2.10	106
2.11	108
3.1	126
3.2	128
3.3	129
3.4	130
3.5	133
3.6	135
3.7	137
3.8	143
3.9	154
3.10	163
3.11	165
3.12	166
3.13	167
3.14	169

สารบัญญัตราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

4.1	ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการ ความรู้ชุมชนด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน	202
4.2	ลำดับขั้นตอนการอ่านค่าสถิติและการแปลความผลการวิเคราะห์	203
4.3	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานและแบบโครงสร้างของการ มีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน	204
4.4	ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการ จัดการความรู้ชุมชนด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน	210
4.5	ลำดับขั้นตอนการอ่านค่าสถิติและการแปลความผลการวิเคราะห์	210
4.6	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานและแบบโครงสร้างของการ มีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน	212
4.7	ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	216
4.8	ลำดับขั้นตอนการอ่านค่าสถิติและการแปลความผลการวิเคราะห์	216
4.9	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานและแบบโครงสร้างของ การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	218
4.10	ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการ จัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	222
4.11	ลำดับขั้นตอนการอ่านค่าสถิติและการแปลความผลการวิเคราะห์	222
4.12	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานและแบบโครงสร้างของการ มีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	224
4.13	ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการ ความรู้ชุมชน	228
4.14	ลำดับขั้นตอนการอ่านค่าสถิติและการแปลความผลการวิเคราะห์	229
4.15	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานและแบบโครงสร้างของ การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชน	230

ตารางผนวก

ข.1	การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับ การจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (รอบที่1)	361
ข.2	การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับ การจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (รอบที่ 2)	361
ข.3	แสดงค่าผลรวมของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	365

ข.4	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อธิพจน์ทางตรง อธิพจน์ทางอ้อม และอธิพจน์รวม ของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	365
ข.5	การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์การมีส่วนร่วมของชุมชนกับ การจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน (รอบที่ 1)	366
ข.6	การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการ ความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน (รอบที่ 2)	367
ข.7	แสดงค่าผลรวมของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	370
ข.8	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อธิพจน์ทางตรง อธิพจน์ทางอ้อม และอธิพจน์รวม ของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	370

สารบัญตัวแบบ

ตัวแบบที่	หน้า
1.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ตามกรอบแนวคิดของการวิจัย	9
2.1 ขั้นตอนการวางแผนการมีส่วนร่วมของประชาชน	53
2.2 รูปแบบการตัดสินใจ	54
2.3 กระบวนการจัดสรรทรัพยากรที่เป็นธรรม	55
2.4 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนเชื่อมโยงชะลอคลื่น ในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร	119
2.5 การตั้งสมมติฐานระหว่างต้นแปรตามที่ 1-5 กับตัวแปรตามที่ 1-4	122
2.6 การตั้งสมมติฐานระหว่างต้นแปรตามที่ 1-5 กับตัวแปรตามที่ 1	122
2.7 การตั้งสมมติฐานระหว่างต้นแปรตามที่ 1-5 กับตัวแปรตามที่ 2	123
2.8 การตั้งสมมติฐานระหว่างต้นแปรตามที่ 1-5 กับตัวแปรตามที่ 3	123
2.9 การตั้งสมมติฐานระหว่างต้นแปรตามที่ 1-5 กับตัวแปรตามที่ 4	123
3.1 แบบสัมภาษณ์ตามตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด เพื่อทดสอบสมมติฐานเชิงคุณภาพ	148
4.1 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน	205
4.2 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน	213
4.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	219
4.4 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ด้านการนำการเปลี่ยนแปลง	225
4.5 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชน	231
4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนใน พื้นที่ชายฝั่งทะเล	236
4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนใน พื้นที่ชายฝั่งทะเล (ตามการวิเคราะห์ Canonical)	237
4.8 การมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือและการร่วมตัดสินใจ กับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	238
4.9 การมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือและการร่วมตัดสินใจ กับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน.....	239
4.10 การมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือและการร่วมตัดสินใจกับการ จัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันและการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	241
5.1 การจัดการความรู้ชุมชนกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร	266
ตัวแบบผนวก	
ข.1 เส้นทางการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ ร่วมกันในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร	366

สารบัญตัวแบบ (ต่อ)

ตัวแบบที่	หน้า
ช.2 การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ใหม่ของตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชน ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร	368
ช.3 เส้นทางความสัมพันธ์การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชน ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร	372
ช.4 เส้นทางความสัมพันธ์ใหม่ของตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำ การเปลี่ยนแปลงร่วมกันโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร	374
ช.5 การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ใหม่ของตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร	378

สารบัญกราฟ

กราฟที่	หน้า
1.1 ปัญหาการกีดเซาะชายฝั่งรายพื้นที่	4
2.1 พัฒนาการแนวความคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน	39
2.2 พัฒนาการแนวความคิดการจัดการความรู้ของชุมชน	86
3.1 การแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต้น	166
3.2 การแสดงการแจกแจงความถี่ของตัวแปรต้น	167
3.3 การแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตาม	168
3.4 การแสดงการแจกแจงความถี่ของตัวแปรตาม	168
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	176
4.2 การร่วมสร้างความร่วมมือ	177
4.3 ความร่วมมือด้านจิตใจ	177
4.4 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์	178
4.5 ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์	179
4.6 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์	179
4.7 การร่วมให้ข้อมูล	180
4.8 การร่วมรับฟังความคิดเห็น	181
4.9 การร่วมปรึกษาหารือ	182
4.10 การร่วมตัดสินใจ	182
4.11 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา	183
4.12 การวางแผนทางการดำเนินงาน	184
4.13 การประสานประโยชน์	185
4.14 การร่วมดำเนินการ	185
4.15 การร่วมแรงงาน	186
4.16 การร่วมเงินทุน	187
4.17 การประสานงาน	187
4.18 การร่วมติดตามประเมินผล	188
4.19 การติดตามการดำเนินงาน	189
4.20 การประเมินผลการดำเนินงาน	189
4.21 การมีส่วนร่วมของชุมชน	190
4.22 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน	190
4.23 การสร้างความรู้ใหม่	191
4.24 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้	192
4.25 การเรียนรู้ร่วมกัน	193
4.26 การมีคลังความรู้ร่วมกัน	193

สารบัญกราฟ (ต่อ)

กราฟที่	หน้า
4.27 การจั้ระบบความรู้	194
4.28 การตรวจสอบความรู้	195
4.29 การใช้ความรู้	195
4.30 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	196
4.31 การกำหนดวิสัยทัศน์	197
4.32 การถ่ายทอดวิสัยทัศน์	197
4.33 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์	198
4.34 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	199
4.35 การมีภาวะผู้นำ	199
4.36 การจูงใจ	200
4.37 การเสริมพลังความสามารถ	201
4.38 การจัดการความรู้ของชุมชน	201

สารบัญภาพ

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 เชื้อนไฟชะลอกลิ้นบ้านชายทะเลกาหลง	5
3.1 พื้นที่เป้าหมายการวิจัย จังหวัดสมุทรสาคร	127

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
2.1 ลำดับความต้องการ 5 ชั้น ของมาสโลว์ (Maslow)	103
2.2 ทฤษฎีสองปัจจัยของ เฮอร์ซเบิร์ก เอฟ. (Herzberg)	104
3.1 ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร Canonical	168
3.2 ตัวแบบเส้นทางความสัมพันธ์ตามทฤษฎีสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient theory)	172

บทที่ 1

บทนำ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศของหน่วยงานราชการและภาคประชาชนควรให้ความสนใจและความตระหนักต่อการใช้ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรร่วมกัน ในปัจจุบันประเทศไทยต้องพัฒนาตามกระแสการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจของสังคมโลกตลอดเวลา การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงต้องอาศัยองค์ความรู้ที่หลากหลายเพื่อการพัฒนาองค์กร ดังนั้นการจัดการความรู้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพขององค์กรเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน การเสริมสร้างทุนทางปัญญา การเรียนรู้จะเป็นภูมิคุ้มกันสำหรับการปรับตัวที่ดี รวมทั้งการบริหารการพัฒนาที่เน้นย้ำถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Participation) ซึ่งถือเป็นเงื่อนไขของการดำเนินการที่สะท้อนถึงความสำเร็จ โดยเน้นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการบริหารและการดำเนินงานของรัฐ เพื่อสร้างความร่วมมือ (Collaboration) ในการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งทะเล การรักษาความสมดุลจากการตอบสนองความต้องการ การพัฒนาศักยภาพการเป็นชุมชนเข้มแข็ง และการบริหารทรัพยากรของชุมชนเพื่อความยั่งยืนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดปริมณฑลในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่างของประเทศไทย และเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายของพื้นที่ โดยมีพื้นที่ติดชายทะเลรวม 8 ตำบลและ 1 อำเภอ ที่ประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันอุดมสมบูรณ์ที่เหมาะสมต่อการใช้ประโยชน์ทั้งภาคการเกษตรและประมง ภาคอุตสาหกรรมและบริการ สำหรับในปีพ.ศ. 2555 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product: GPP) มีมูลค่ารวม 319,401 ล้านบาท ประกอบด้วยภาคเกษตรกรรม 15,902 ล้านบาทและภาคนอกการเกษตร 303,499 ล้านบาท เมื่อเผชิญสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่รุนแรงทำให้การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างขาดความตระหนักต่อคุณค่าที่ส่ง ผลต่อความอุดมสมบูรณ์และปริมาณพื้นที่ป่าชายเลนที่ลดลง ([สำนักงานจังหวัดสมุทรสาคร, 2557, หน้า 3, http://www.samutsakhon.go.th, 23 มีนาคม 2557](http://www.samutsakhon.go.th)) และนำไปสู่ปัญหาการกัดเซาะพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงตามกระบวนการทางธรรมชาติและมนุษย์ สำหรับสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมได้ทำให้โครงสร้างของชุมชน สังคม และเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านประสบปัญหาคล้ายคลึงเช่นเดียวกันดังเช่นที่ Central Java Province ประเทศอินโดนีเซีย ([Marfai, 2011, p.1, http:// www.ukm.my/geografia, 02.17.2013](http://www.ukm.my/geografia)) ประเทศเวียดนาม ([Ngo Ngoc Cat and the others, n.d, p.1, http://www.fao.org/forestry, 02.17.2013](http://www.fao.org/forestry)).

สถานการณ์ทางด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจังหวัดสมุทรสาคร ในอดีตพื้นที่ป่าชายเลนมีความอุดมสมบูรณ์ตลอดแนวชายฝั่งทะเลที่มีความยาว 41.8 กิโลเมตร โดยจัดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ 2 แห่ง ซึ่งตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองรวมมีพื้นที่ป่าจำนวน 16,208 ไร่ ได้แก่ป่าอ่าวมหาชัยฝั่งตะวันออกตั้งอยู่ในเขตตำบลบางหญ้าแพรก โคกขาม พื้นที่ายนรสิงห์รวมมีพื้นที่ป่า 7,343 ไร่ และป่าอ่าวมหาชัยฝั่งตะวันตกอยู่ในเขตตำบลบางหญ้าแพรก บางกระเจ้า บ้านบ่อ บางโหนด กาหลงและนาโคกรวมมีพื้นที่ป่า 8,865 ไร่ ซึ่งในปัจจุบันพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติทั้ง 2 แห่งส่วนใหญ่มีสภาพเป็นทะเล เนื่องจากคลื่นลมและกระแสน้ำที่พัดเข้าหาฝั่งอย่างรุนแรงเป็นเวลานาน ทำให้พื้นที่ป่าสงวนเหลือเพียง 450 ไร่ในเขตป่าอ่าวมหาชัยฝั่งตะวันตกของตำบลบางหญ้าแพรก (สำนักงานจังหวัดสมุทรสาคร, 2557, หน้า 25, <http://www.samutsakhon.go.th>, 23 มีนาคม 2557) ต่อมาสภาพป่าชายเลนยังคงมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่อดีตจนถึงปี พ.ศ. 2550 ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งตลอดแนวชายฝั่งทะเลทั่วประเทศไทยถูกกัดเซาะเป็นจำนวน 155 แห่ง รวมเป็นความยาว 600 กิโลเมตร คิดเป็นมูลค่าการสูญเสียที่ดิน 113,042 ไร่ และได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าชายเลนในปัจจุบันมีปริมาณ 1.5 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.5 ของประเทศ ซึ่งได้รับแรงกดดันจากการขยายตัวด้านการพัฒนาอย่างหนัก จังหวัดสมุทรสาครตั้งอยู่ในเขตพื้นที่อ่าวไทยตอนในได้จัดให้เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติและมีอัตราการกัดเซาะรุนแรงมากกว่า 5 เมตรต่อปี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ, 2554, หน้า 99, <http://www.nesdb.go.th>, 28 มิถุนายน 2557) สำหรับพื้นที่ชายฝั่งที่มีการเปลี่ยนแปลงพบได้ 3 ลักษณะดังนี้ 1. ลักษณะชายฝั่งคงสภาพ เป็นพื้นที่ชายฝั่งที่มีการปรับสมดุลตามธรรมชาติประมาณ 1 เมตรต่อปี 2. ลักษณะชายฝั่งสะสมตัว เป็นพื้นที่ชายฝั่งที่มีการงอกเงยของพื้นดินมีอัตราการสะสมตัว 1-5 เมตรต่อปี 3. ลักษณะชายฝั่งที่มีการกัดเซาะ เป็นพื้นที่ชายฝั่งที่ขาดการสะสมของตะกอนดินทำให้เกิดการสูญหายของพื้นดิน ประกอบด้วยพื้นที่ที่มีการกัดเซาะปานกลางมีอัตราการกัดเซาะ 1-5 เมตรต่อปี และพื้นที่ที่มีการกัดเซาะรุนแรงมีอัตราการกัดเซาะมากกว่า 5 เมตรต่อปี (สิน สินสกุล และคณะ, 2545, หน้า 26-27) จากการสำรวจข้อมูลการเปลี่ยนแปลงสภาพชายฝั่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2495-2551 พบว่าปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งก่อให้เกิดความสูญเสียพื้นที่ชายฝั่งใน 23 จังหวัดของประเทศ รวมเป็นระยะทาง 830 กิโลเมตร

ตารางที่ 1.1 สถานการณ์ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งของประเทศไทย

สถานการณ์การกัดเซาะชายฝั่งประเทศไทย ระหว่างปี 2495-2551			
จังหวัด	พื้นที่กัดเซาะปานกลาง	พื้นที่กัดเซาะรุนแรง	พื้นที่รวม (กม.)
ด้านอ่าวไทย	501.81	228.22	730.03
ตราด	46.63	-	46.63
จันทบุรี	23.21	12	35.21
ระยอง	53.66	-	53.66
ชลบุรี	25.14	-	25.14
ฉะเชิงเทรา	2.04	5.85	7.89
สมุทรปราการ	3.22	31.47	34.69
กรุงเทพมหานคร	-	5.71	5.71

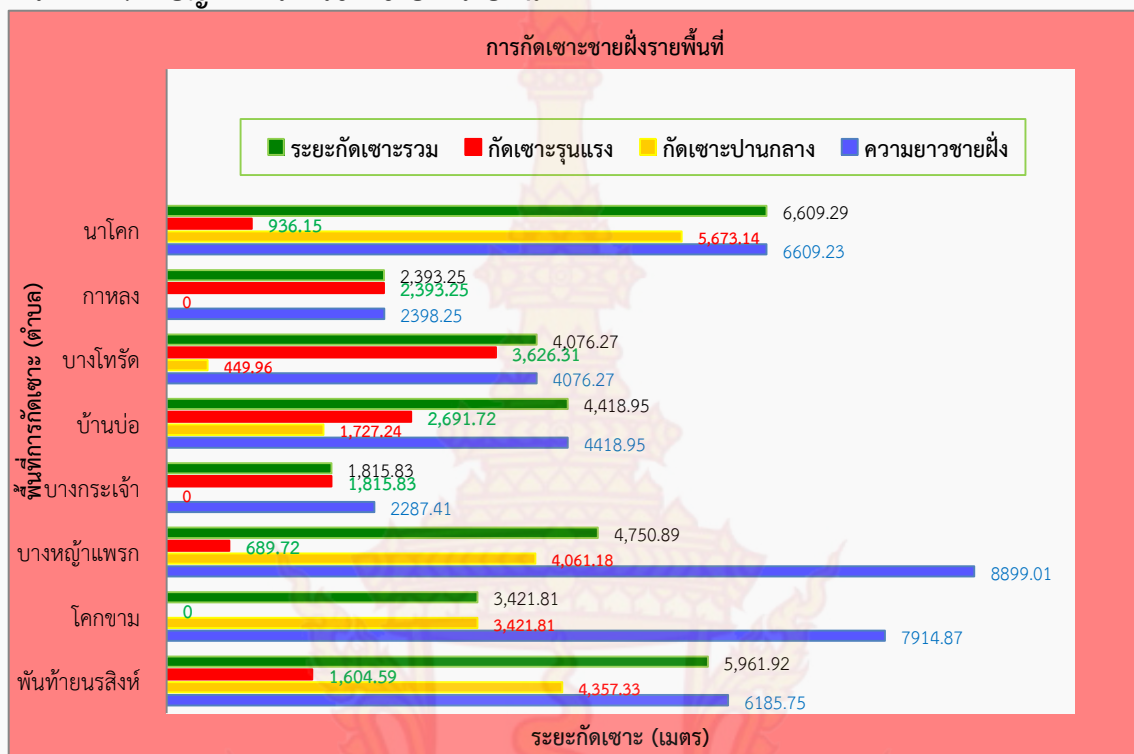
ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

สถานการณ์การกัดเซาะชายฝั่งประเทศไทย ระหว่างปี 2495-2551			
จังหวัด	พื้นที่กัดเซาะปานกลาง	พื้นที่กัดเซาะรุนแรง	พื้นที่รวม (กม.)
ด้านอ่าวไทย	501.81	228.22	730.03
สมุทรสาคร	19.69	13.76	33.45
สมุทรสงคราม	2.96	-	2.96
เพชรบุรี	39.35	10.39	49.75
ประจวบคีรีขันธ์	76.19	1.93	78.12
ชุมพร	31.94	-	31.94
สุราษฎร์ธานี	29.85	7.72	37.57
นครศรีธรรมราช	53.21	73.66	126.87
สงขลา	41.09	13.43	54.53
ปัตตานี	37.67	24.27	61.94
นราธิวาส	15.96	28.03	43.99
ด้านอันดามัน	74.98	25.06	100.04
ระนอง	12.16	7.63	19.79
พังงา	17.16	-	17.16
ภูเก็ต	4.64	1.56	6.2
กระบี่	16.55	5.08	21.63
ตรัง	14.86	3.94	18.80
สตูล	9.60	6.86	16.46
รวมชายฝั่ง	576.79	253.28	830.07

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2555). สรุปสถานการณ์การกัดเซาะชายฝั่งจำแนกรายจังหวัด หน้า 14

จากการสำรวจโดยใช้ภาพถ่ายผ่านดาวเทียม LANDSAT-5 ระหว่างปี พ.ศ. 2546-2552 พบว่า พื้นที่ชายฝั่งจังหวัดสมุทรสาครมีพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะเฉลี่ย 23,824 ตารางเมตรต่อปี อัตราการทับถมเฉลี่ย 2,239 ตารางเมตรต่อปี ต่อมาได้มีการติดตามการเปลี่ยนแปลงรายตำบลโดยใช้ภาพถ่ายผ่านดาวเทียม THEOS ระหว่างปี 2552-2553 พบว่ามีพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะชายฝั่งรวม 222,585 ตารางเมตร โดยพบว่าตำบลบางหญ้าแพรก มีพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะมากที่สุด คิดเป็นพื้นที่ 70,124 ตารางเมตร รองลงมาคือตำบลโคกขาม และนาโคก มีพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะ 47,249 และ 39,134 ตารางเมตรตามลำดับ ส่วนพื้นที่ที่ถูกทับถมมีเพียง 13 ตารางเมตร โดยพบว่าตำบลบางหญ้าแพรกและตำบลนาโคก มีพื้นที่ที่ถูกทับถม 9 ตารางเมตรและ 5 ตารางเมตร (สำนักงานจังหวัดสมุทรสาคร, 2557, หน้า 30, <http://www.samutsakhon.go.th>, 23 มีนาคม 2557) และข้อมูลการสำรวจพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่มีปัญหาการกัดเซาะของจังหวัดสมุทรสาคร ปี พ.ศ. 2495-2551

กราฟที่ 1.1 ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งรายพื้นที่

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2555). ข้อมูลรายละเอียดพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่ถูกกัดเซาะทั่วประเทศ, หน้า 17

ความเสื่อมโทรมของชายฝั่งเกิดขึ้นโดยตรงจากกิจกรรมการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และเกิดขึ้นจากการกระทำของธรรมชาติที่สร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่เรียกว่า ภัยธรรมชาติ ลมและพายุเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างของอุณหภูมิระหว่างผิวหน้าน้ำในมหาสมุทรและในบรรยากาศ ทำให้คลื่นมีกำลังรุนแรง เมื่ออุณหภูมิของน้ำทะเลสูงจะส่งผลต่อระดับความรุนแรงของพายุ รวมทั้งความถี่ของการเกิดพายุมีเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นพื้นที่ชายฝั่งจึงมีความเสี่ยงต่อภัยธรรมชาติจากลมพายุ (Kay and Alder, 2005, อ้างถึงในสุลักษณ์ สารุมนัสพันธ์, 2555, หน้า 125) ดังกรณีของลมพายุไซร่อน แอเรียต ที่แหลมตะลุมพุก จังหวัดนครศรีธรรมราช ลมพายุ เกย์ ที่จังหวัดชุมพร รวมถึงคลื่นสึนามิที่เกิดจากแผ่นดินไหวทางฝั่งทะเลอันดามันในพื้นที่จังหวัดพังงา กระบี่ ภูเก็ต ระนอง ตรัง และสตูล ได้สร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก (สุลักษณ์ สารุมนัสพันธ์, 2555, หน้า 121-125) ด้านสภาวะโลกร้อนสภาพอากาศมีลักษณะแปรปรวน ปริมาณฝนตกมากในบางพื้นที่ บางพื้นที่จะแห้งแล้ง ส่งผลต่อปริมาณน้ำใต้ดินและน้ำบาดาลในระยะยาว (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2555, หน้า 2-43) จากการสูญเสียพื้นที่ชายฝั่ง ป่าชายเลน แหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ การถอยร่นแหล่งที่พักอาศัยของราษฎรในพื้นที่ โดยเกิดการรวมกลุ่ม เพื่อการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงทุน ลงแรงในระยะแรกเพื่อหาแนวทางสำหรับการป้องกัน ทำให้ได้แนวทางการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งด้วยวิธีการเชื่อมไม้เป็นแนวกำแพงเพื่อชะลอคลื่น (สุทิน คล้ายมนต์, 2553, <http://www.Thaipost.net/node/16145>, 30 มิถุนายน 2556)

ภาพที่ 1.1 เชื้อนไผ่ชะลอกคลื่นบ้านชายทะเลกาหลง

ที่มา : ถ่ายภาพบ้านชายทะเลกาหลง, เวลา 11.25 น. วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2556, 17 มีนาคม 2559

สำหรับการจัดการป้องกันแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลเป็นการกระทำให้ชายฝั่งทะเลเกิดเสถียรภาพ (Coastal Stabilization) ที่สามารถรักษาแนวเส้นระดับน้ำให้คงอยู่ในแนวเดิมหรือใกล้เคียงกับแนวเส้นระดับน้ำเดิม ในช่วงระยะเวลาจากทศวรรษหนึ่งไปอีกทศวรรษหนึ่ง รวมถึงปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่สามารถลดระดับความรุนแรงได้จากการพยากรณ์ล่วงหน้า การจัดการป้องกันแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งโดยใช้โครงสร้างที่ได้ทำให้เกิดการทับถมของตะกอนบริเวณด้านเหนือของสิ่งก่อสร้าง สำหรับวิธีการจัดการป้องกันแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลโดยทั่วไปมี 4 วิธีดังนี้ 1. การไม่ดำเนินการใด ๆ 2. การอพยพเคลื่อนย้ายพื้นที่หรือการถอยร่น 3. การสร้างเสถียรภาพชายฝั่งโดยไม่ใช้โครงสร้าง และ 4. การสร้างเสถียรภาพของชายฝั่งโดยใช้โครงสร้าง ซึ่งมีทั้งข้อดีข้อเสียของแต่ละรูปแบบ สำหรับวิธีการทำเชื้อนไผ่ชะลอกคลื่นเป็นรูปแบบการสร้างเสถียรภาพชายฝั่งโดยไม่ใช้โครงสร้าง ที่มีแนวคิดการทำเชื้อนไผ่ชะลอกคลื่นมาจากการเลี้ยงหอยแมลงภูบริเวณชายฝั่งทะเลของชาวบ้านตำบลโคกขามแล้วได้พบเห็นการสะสมตัวของตะกอนดินบริเวณนั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชะลอกความรุนแรงของคลื่นและกลมกลืนกับธรรมชาติ ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับการทำเหมืองฝายลำนานาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการชะลอน้ำจนสามารถปรับเปลี่ยนทิศทางการไหลของน้ำเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ โดยใช้กฎหมายผังเมืองซึ่งเป็นกฎหมายชลประทานที่ได้กำหนดไว้เพื่อการป้องกันและบริหารระบบเหมืองฝายให้เป็นประโยชน์ในสมัยพญาเมธีราชสมัยช่วงสร้างเมืองเชียงใหม่ปีพ.ศ. 1839 (นิคม พรหมมาเทพย์, มปป., [http:// www.ittd.mju.ac.th/lanna/images/stories/data/Culture/0049.pdf](http://www.ittd.mju.ac.th/lanna/images/stories/data/Culture/0049.pdf), 20 มีนาคม 2559) โดยชาวบ้านได้นำความรู้ประสบการณ์มาต่อยอดเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นในการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ที่เสื่อมโทรมให้กลับคืนสภาพความสมดุลดั้งเดิม อีกทั้งยังเป็นวิธีที่สอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชนชายฝั่ง โดยเชื้อนไผ่ชะลอกคลื่นเหมาะกับพื้นที่ที่เป็นหาดเลนและคลื่นลมไม่รุนแรง เมื่อตะกอนสะสมตัวและมีเสถียรภาพมากพอจนทำให้สามารถปลูกป่าชายเลนได้ สำหรับการไผ่ส่วนใหญ่นิยมใช้ไผ่ตงเพราะมีความคงทนและคุ้มทุนมากกว่า ซึ่งมีอายุการใช้งานประมาณ 3-4 ปี ขนาดของไผ่ตงที่นำมาใช้มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 นิ้ว ความยาว 5 เมตร และปักลึกลงในดิน 2 เมตร รูปแบบของเชื้อนไผ่ชะลอกคลื่นมีลักษณะ 2 รูปแบบดังนี้ 1. รูปแบบแนวนอน มีวิธีการปักไผ่ตงโดยการปักให้ลำต้นติดชิดกันเรียงเป็นแถวประมาณ 3-5 แถวต่อแนว โดยปักไผ่ให้ขนานกับชายฝั่งและแนวแรกไม่ควรห่างจากชายฝั่งทะเลเกิน 50 เมตร จนกระทั่งตะกอนดินสะสมมากพอจนสามารถนำพันธุ์ไม้ป่าชายเลนมาปลูกได้ สำหรับการปักแนวต่อไปในทะเล ระยะห่างจากแนวแรกไม่เกิน 50 เมตร ซึ่งเป็นการปักเสริมแนวไผ่ตงไปในทะเล สำหรับการปักไผ่ตงเสริมเป็นแนวตั้งฉากกับแนวชายฝั่งทะเลในระหว่างแนว ทำให้เกิดเป็นคอกสี่เหลี่ยมเพื่อเพิ่ม

เสถียรภาพให้กับพื้นที่และพันธุ์ไม้ป่าชายเลนให้เติบโตได้ (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2555, หน้า 53-54, 62) 2. รูปแบบสามเหลี่ยม ด้วยการปักไม้ไผ่โดยใช้ไม้ขนาด 3 นิ้ว ความยาว 5 เมตร ปักไม้ให้เป็นกลุ่มรูปสามเหลี่ยมห่างชายฝั่งประมาณ 50-200 เมตร (สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสมุทรสาคร, 2555, หน้า 3-12, <http://www.e-sap.dpt.go.th>, 3 สิงหาคม 2556) สำหรับวิธีการปลูกพืช (Planting Vegetation) เป็นการสร้างเสถียรภาพของชายฝั่งทะเลโดยไม่ใช้โครงสร้าง ด้วยการปลูกพืชจำพวกหญ้าที่มีรากช่วยยึดดิน การปลูกไม้ยืนต้น การปลูกพืชคลุมชายหาด การปลูกหญ้าน้ำเค็ม การปลูกพืชพันธุ์ไม้ป่าโกงกาง แสม การใช้หญ้าแฝกในพื้นที่ที่เป็นชายหาดและชายฝั่งทะเลที่เป็นดินปนทรายหรือดินโคลน ซึ่งสามารถดำเนินการได้ (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2555, หน้า 61) จากผลการศึกษาการป้องกันปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งโดยใช้ไม้ไผ่รวมทำให้เกิดการทับถมของตะกอนดินหลังแนวไม้ไผ่รวม และสามารถนำพันธุ์ไม้ชายเลนมาปลูกในเวลาถัดมา ทำให้สภาพพื้นที่เกิดมีปริมาณสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นกลายเป็นแหล่งอนุบาล สร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนในพื้นที่ (ธวัช แทนโฮ 2549, บทคัดย่อ) ประกอบกับผลการทดลองปักแนวไม้ไผ่ 3 ชั้น พบว่า แนวปักไม้ไผ่มีประสิทธิภาพในการลดแรงคลื่นจากด้านขึ้นนอกแนวปักไม้ไผ่ถึงด้านหลังสุดในทุกช่วงเวลาที่ทำการศึกษา อยู่ในช่วง 70-86% โดยชั้นนอกสามารถลดแรงคลื่นได้อยู่ในช่วง 44-48% ชั้นที่ 2 ลดได้อยู่ในช่วง 15-36% และชั้นที่ 3 ลดได้อยู่ในช่วง 6-15% ส่งผลให้ตะกอนดินเกิดหลังแนวไม้ไผ่เพิ่มขึ้น ทำให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลเพิ่มขึ้นในเขตตำบลโคกขาม ตำบลพันท้ายนรสิงห์จำนวน 800 ไร่ และตำบลบางหญ้าแพรก 400 ไร่ โดยพื้นที่ดังกล่าวได้มีการปลูกต้นไม้ควบคู่กันไปและมีหน้าดินสูงขึ้น 1.50 เมตร (สถาบันวิจัยทรัพยากรน้ำ, 2553, หน้า 38-39)

สำหรับการบริหารจัดการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นปัจจัยสำคัญที่เสริมสร้างความมั่นคงให้กับชุมชนเพื่อรองรับสถานการณ์ความไม่แน่นอนที่มีผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิต การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการที่ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ร่วมมือโอกาสแสดงทัศนะ แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นเพื่อแสวงหาทางเลือกสำหรับการตัดสินใจต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการให้เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ซึ่งหน่วยงานองค์กรที่เกี่ยวข้องควรเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการตั้งแต่เริ่มแรก เพื่อให้เกิดความเข้าใจการรับรู้-เรียนรู้ และการปรับเปลี่ยนโครงการร่วมกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อทุกองค์กร (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2552, หน้า 4) พร้อมด้วยน้อมรำลึกพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (๑๐๘ มงคลพระบรมราโชวาท, 2556, หน้า 129)

“...สำคัญที่สุดจะต้องหัดทำใจให้กว้างขวางหนักแน่น รู้จักรับฟังความคิดความเห็น แม้กระทั่งคำวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่นอย่างฉลาด เพราะการรู้จักรับฟังอย่างฉลาดนั้น แท้จริงคือการระดมสติปัญญาและประสบการณ์อันหลากหลายมาอำนวยการประกอบกัน
ในการปฏิบัติบริหารงานให้ประสบความสำเร็จที่สมบูรณ์นั่นเอง...”

การพัฒนาบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นการสร้างเครือข่ายชุมชน โดยผู้นำชุมชนมีส่วนอย่างมากในการกระตุ้นความสนใจของชุมชนให้เกิดการเรียนรู้แผนชุมชนอย่างเป็นระบบ เพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชนทั้งระยะสั้นและระยะยาว กระบวนการกลุ่มจะสร้างการร่วมคิด ร่วมเรียนรู้แลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ทั้งเชิงการผลิตและการตลาด ตลอดจนคำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมกันเป็นหลักในการตัดสินใจ เมื่อแต่ละกลุ่มมีความเข้มแข็งและสามารถขยายออกสู่การสร้างเครือข่ายกับชุมชนอื่น ๆ ทั้งในรูปแบบการแลกเปลี่ยน การพบปะสนทนา จนกระทั่งมีความเป็นปึกแผ่น เพื่อให้เครือข่ายมีความ

มั่นคงและยั่งยืนร่วมใจกันทำงานมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีความสุจริตในการทำงาน โดยอาศัยการสร้างจิตสำนึก การสร้างองค์ความรู้และสร้างกลุ่มการเรียนรู้ การกำหนดข้อบังคับให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างเป็นธรรม การร่วมกันเผื่อระวังไม่ให้มีการทำลายทรัพยากร การส่งเสริมกิจกรรมอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรให้มีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และการถอดบทเรียนของความสำเร็จและความล้มเหลวจากการพัฒนา (กรมการพัฒนาชุมชน, 2548, หน้า 40-41) ซึ่งการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นการแสดงถึงการมีอำนาจในการตัดสินใจ (Arnstein, 1969, pp. 215-217) การทำงานให้บรรลุผลสำเร็จได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพมากขึ้น สมรรถนะหรือความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานเป็นปัจจัยที่สำคัญ การพัฒนาสมรรถนะเป็นที่มาของการจัดการความรู้ที่มีความจำเป็นในการทำงาน การเรียนลัดผ่านชุมชน นักปฏิบัติเป็นการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์แบบไม่เป็นทางการโดยมีจุดเน้นคือการเรียนรู้ที่ได้จากการทำงานเป็นหลัก เช่น ปัญหาอุปสรรค เทคนิคหรือเครื่องมือใหม่ ๆ วิธีการที่ได้ผลและไม่ได้ผล โดยนำมาเรียนรู้ร่วมกัน (ทรงพล เจตนาวณิชย์ และนวลทิพย์ ชูศรีโณม, 2555, หน้า 3-8-3-9) การจัดการความรู้ด้านทรัพยากรชายฝั่งของชุมชนเพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงการดำเนินการที่เป็นประเด็นร่วมกัน ซึ่งการจัดการทรัพยากรชายฝั่งอย่างมีส่วนร่วมเป็นการผูกโยงกลุ่มเพื่อสร้างการเรียนรู้ร่วมกัน เป้าหมายของการจัดการความรู้จะนำไปสู่การกำหนดหลักการ วิธีการ เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ การบริหารจัดการที่เหมาะสม ทำให้ลดความขัดแย้ง รักษาคุณภาพ และการพึ่งพาตนเองของชุมชนในที่สุด (บำเพ็ญ เขียวหวาน, 2555, หน้า 10-8-10-11) ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่นอกเหนือจากการกระทำของมนุษย์ที่มุ่งหวังผลประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งยังมีปัญหาด้านรูปแบบโครงสร้างเพื่อป้องกันการกัดเซาะปัญหาด้านกฎหมาย ได้แก่การขาดกฎหมายควบคุมและฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่ง ขาดประสิทธิภาพต่อการบังคับใช้กฎหมาย ปัญหาด้านการบริหารจัดการเป็นการบูรณาการด้านแผนงาน งบประมาณ เจ้าหน้าที่รับผิดชอบ การดำเนินการอย่างเป็นระบบ ซึ่งทางด้านชุมชนเป็นปัญหาด้านการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ชายฝั่งทะเล รวมถึงวิธีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าด้วยวิธีการปลูกสร้างกำแพงกันตลิ่งเพื่อป้องกันการกัดเซาะที่มีการออกแบบไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทำให้เกิดการกัดเซาะหรือการเพิ่มปริมาณของมวลตะกอนดินบริเวณใกล้เคียง (บุญช่วย อรรถวรรณ, 2555, หน้า 11) การป้องกันแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเฉพาะพื้นที่ที่ไม่เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ฐานข้อมูลการประชาสัมพันธ์ ปัญหาเหล่านี้ได้สร้างผลกระทบหลายด้าน เช่น ด้านระบบนิเวศได้แก่ ชายหาด ป่าชายเลน แหล่งหญ้าทะเลและแนวปะการัง รวมทั้งผลกระทบโดยตรง เช่น โครงสร้างบทบาทหน้าที่ ความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ ความหลากหลายทางชีวภาพ และห่วงโซ่อาหาร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตสัตว์น้ำรวม (กุ้ง ปลา และปู) กับการเปลี่ยนแปลงสภาพป่าชายเลน (ณัฐรัตน์ ปภาวสิทธิ์ และคณะ, 2540 อ้างถึงใน กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2555, หน้า 9) ซึ่งยังพบว่าผลผลิตประมงของจังหวัดสมุทรสาครในปี 2526 มีปริมาณ 185,220 ตัน ลดลงเหลือเพียง 92,649 ตัน ต่อมาในปี 2536 พบว่าปัญหาด้านเศรษฐกิจ ได้ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศจากการสูญเสียพื้นที่ชายฝั่ง ซึ่งในระดับครัวเรือน เป็นการสูญเสียพื้นที่การเกษตร การสูญเสียเงินงบประมาณเพื่อการจัดการแก้ไขป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งเป็นจำนวนมาก ปัญหาด้านสังคมที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนชายฝั่งด้านการอพยพย้ายถิ่น ทำให้สูญเสียวิถีชีวิต ประเพณีและวัฒนธรรม ศาสนสถาน ปัญหาด้านคุณภาพชีวิตและจิตใจส่งผลกระทบต่อการศึกษาเสียที่ดิน ที่ทำกินและที่อยู่อาศัย การปรับเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิต ทำให้เกิดความไม่มั่นคง ขาดความมั่นใจ ความวิตกกังวล ความสัมพันธ์ระหว่างเครือญาติ และการปรับเปลี่ยน

อาชีพ (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2555, หน้า 10-11) สำหรับปัญหาด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ที่สามารถสรุปได้ดังนี้

1. แหล่งธรรมชาติที่ควรอนุรักษ์มีอยู่กระจัดกระจาย ซึ่งอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานต่าง ๆ บางแห่งขาดผู้ดูแล และมีลักษณะต่างคนต่างทำ ทำให้ขาดระบบและรูปแบบที่แน่นอนที่มีผลต่อความเสื่อมโทรม

2. การไม่ปฏิบัติตามแผนจัดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทำให้การพัฒนาโครงการด้านต่าง ๆ เป็นไปอย่างไร้ทิศทาง และขาดความเหมาะสม

3. ผู้ดูแลรับผิดชอบพื้นที่แหล่งทรัพยากรธรรมชาติบางแห่งขาดความรู้ความเข้าใจ รวมถึงขาดการบริหารจัดการที่ดี และขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. ขาดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในท้องถิ่น การไม่ยอมปฏิบัติหรือหลีกเลี่ยงกฎหมาย

5. ประชาชนมีความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม แต่ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จึงทำให้มีการใช้ประโยชน์และทำลายคุณค่าของแหล่งธรรมชาติอย่างไม่ตั้งใจ

6. ระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลแหล่งธรรมชาติยังมีความล้าสมัย

7. การสำรวจติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานไม่สามารถทำได้ครบถ้วนและขาดเครือข่ายท้องถิ่นในการติดตามตรวจสอบอย่างเป็นระบบ (กองอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม, 2552, หน้า 1, <http://wetland.onep.go.th>, 20 พฤษภาคม 2557)

และปัญหาด้านการจัดการความรู้ที่องค์กรไม่สามารถเปลี่ยนความรู้ที่มีอยู่ในบุคลากรให้กลายเป็นความรู้ขององค์กรเพื่อให้องค์กรสามารถดำรงอยู่ได้โดยไม่ขึ้นอยู่กับบุคคล ซึ่งความรู้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งกว่าทรัพย์สินใด ๆ และอาจสูญหายได้ถ้าไม่ถูกนำมาใช้ การที่บุคลากรขององค์กรมีความรู้ความสามารถแต่องค์กรไม่สามารถนำความรู้ของบุคลากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ การเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของบุคลากร การไม่นิยมแสดงความคิดเห็น อีกทั้งการมีวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง ขาดความใส่ใจในการสร้างความรู้และพัฒนาความรู้ใหม่ (สมชาย นำประเสริฐ, 2558, หน้า 22-29) การไม่เห็นประโยชน์โดยตรงที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และการนำความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้น้อย การขาดความต่อเนื่องความมุ่งมั่นที่จะให้การสนับสนุนและสร้างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการทั้งในระดับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงขาดการมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์กร (จิราพร บานลา, 2553, หน้า 1, <http://kmlibrary.bu.ac.th>, 30 มิถุนายน 2558) ด้านอุปสรรคของการจัดการความรู้ในประเทศไทย คือความแข็งแกร่งของระบบอาวุโส ซึ่งเป็นการสื่อสารทางเดียวที่ไม่ช่วยให้เกิดการแบ่งปันความรู้ ความคิดใหม่ ๆ และการไม่เข้าใจเรื่องการจัดการความรู้ที่แท้จริงในประเด็นเหล่านี้คือ การจัดการความรู้เป็นเรื่องของการแบ่งปันความรู้อย่างเดียว การซื้อเทคโนโลยีเป็นการจัดการความรู้ที่สมบูรณ์ และการจัดการความรู้เป็นเรื่องที่ทำนอกเหนือเวลางานประจำวันทั่วไป ซึ่งการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กรคือการปรับเปลี่ยนทัศนคติเพื่อให้มองเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการจัดการความรู้อย่างแท้จริง (มงคลชัย วิริยะพินิจ, มปป., หน้า 1-2, <http://library.acc.chula.ac.th>, 30 มิถุนายน 2558)

ดังนั้นการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีเขื่อนไม้ไผ่ชะลอคลื่นของชุมชน เป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อให้เกิดการจัดการทรัพยากรและสร้างศักยภาพของชุมชนให้มีพลังเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์และบรรลุเป้าหมายการพัฒนา

คำถามการวิจัย

3.1 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีการเชื่อมฝัะลอคลื่น จังหวัดสมุทรสาคร มีลักษณะอย่างไร

3.2 ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร มีการจัดการความรู้ของชุมชนเพื่อการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีการเชื่อมฝัะลอคลื่นอย่างไร

3.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีการเชื่อมฝัะลอคลื่นมีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนอย่างไร

3.4 ตัวแบบของการจัดการความรู้โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีการเชื่อมฝัะลอคลื่นมีลักษณะอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

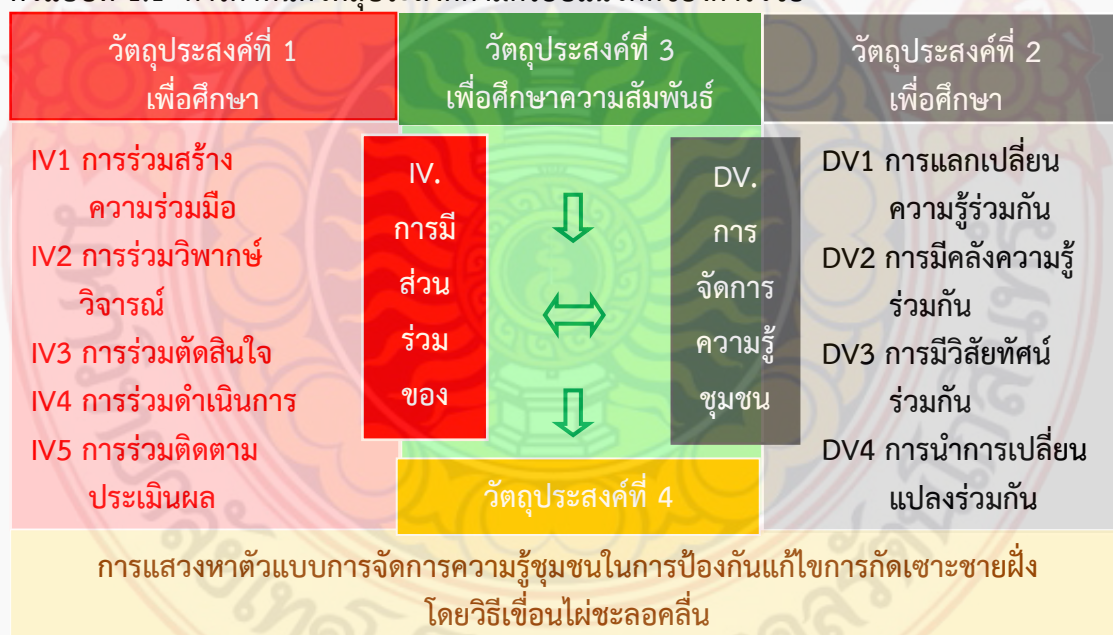
4.1 ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีเชื่อมฝัะลอคลื่น จังหวัดสมุทรสาคร

4.2 ศึกษาการจัดการความรู้ชุมชนในการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีเชื่อมฝัะลอคลื่น จังหวัดสมุทรสาคร

4.3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนในการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีเชื่อมฝัะลอคลื่น จังหวัดสมุทรสาคร

4.4 เพื่อแสวงหาตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีเชื่อมฝัะลอคลื่น จังหวัดสมุทรสาคร

ตัวแบบที่ 1.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ตามกรอบแนวคิดของการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนไผ่ชะลोकั้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร ได้แบ่งขอบเขตการศึกษาออกเป็น 4 บริบทตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 การมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV} มี 5 ส่วน ประกอบด้วย 1. การร่วมสร้างความร่วมมือ^{M1} 2. การร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2} 3. การร่วมตัดสินใจ^{IV3} 4. การร่วมดำเนินการ^{IV4} 5. การร่วมติดตามประเมินผล^{IV5}

1.2 การจัดการความรู้ชุมชน^{DV} มี 4 ส่วน ประกอบด้วย 1. การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1} 2. การมีคลังความรู้ร่วมกัน^{DV2} 3. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} 4. การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4}

1.3 การศึกษาค้นคว้าผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม และจัดการความรู้จากภายในและต่างประเทศ

2. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีประชากรในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จำนวน 8 ตำบล จังหวัดสมุทรสาคร รวมทั้งหมด 13,938 คน

ตารางที่ 1.2 แสดงจำนวนประชากรในพื้นที่ชายฝั่งทะเล 8 ตำบล จังหวัดสมุทรสาคร

จำนวนประชากร	ชาย	หญิง	รวม
1. ตำบลพันท้ายนรสิงห์หมู่ที่ 8 บ้านชายทะเล	644	632	1,276
2. ตำบลโคกขาม หมู่ที่ 3, 8	1,701	1,801	3,502
3. ตำบลบางหญ้าแพรก หมู่ 6	1,005	986	1,991
4. ตำบลบางกระเจ้า หมู่ที่ 1 บ้านชายทะเล	611	627	1,238
5. ตำบลบ้านบ่อหมู่ที่ 7 บ้านบางยี่พระ, หมู่ที่ 8 บ้านบางซุด, หมู่ที่ 9 บ้านกระช้ำขาว	1,166	1,186	2,352
6. ตำบลบางโทรัดหมู่ที่ 5, หมู่ที่ 7, หมู่ที่ 8	649	690	1,339
7. ตำบลกาหลงหมู่ที่ 4,5 บ้านนาขวาง, 7 บ้านชายทะเล	770	755	1,525
8. ตำบลนาโคก หมู่ 4 บ้านชายทะเลรางจันทร์, หมู่ 5 บ้านชายทะเลโรงกึ่ง	346	369	715
	6,892	7,046	13,938

ที่มา : www.kalong.go.th/default.php?bmodules=html&html=generalg, เข้าถึงวันที่ 18

มิถุนายน 2557, www.samutsakhon.go.th, เข้าถึงวันที่ 18 มีนาคม 2557.

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้พื้นที่ชายฝั่งทะเล จำนวน 8 ตำบล จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย ตำบลพันท้ายนรสิงห์ โคกขาม บางหญ้าแพรก บางกระเจ้า บ้านบ่อ บางโทรัด กาหลง และนาโคก

ตารางที่ 1.3 ตำแหน่งพื้นที่และระยะทางของพื้นที่ 8 ตำบลจังหวัดสมุทรสาคร

ตำบล	ระยะทาง(กม.)
นาโคก	6.398
กาหลง	2.052
บางไทรัด	3.041
บ้านป่อ	3.856
บางกระเจ้า	1.693
บางหญ้าแพรก	8.394
โคกขาม	7.679
พื้นที่ายนรสิงห์	5.574

ที่มา: สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสมุทรสาคร, 2555, หน้า 8, เข้าถึงได้จาก http://e-sap.dpt.go.th/nia/nia.file/881341817647_53-54.ppt, เข้าถึงวันที่ 3 สิงหาคม 2557

4. ขอบเขตของระยะเวลาที่ทำการศึกษา

การศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับงานวิจัยชุมชนเรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนไผ่ชะลอลคลื่นพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร เริ่มตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2555 – 31 ธันวาคม 2558

นิยามศัพท์เฉพาะ

พื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร หมายถึง แนวชายฝั่งที่มีความยาวทั้งหมด 38.687 กิโลเมตร ประกอบด้วย 8 ตำบลได้แก่ พื้นที่ายนรสิงห์ โคกขาม บางหญ้าแพรก บางกระเจ้า บ้านป่อ บางไทรัด กาหลง นาโคก 1 อำเภอคืออำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร

การป้องกันแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งทะเล หมายถึง การทำให้ชายฝั่งทะเลเกิดเสถียรภาพ (Coastal Stabilization) สามารถรักษาแนวเส้นระดับน้ำให้คงอยู่ในแนวเดิมหรือใกล้เคียงแนวเส้นระดับน้ำเดิมในช่วงระยะเวลาจากทศวรรษหนึ่งไปอีกทศวรรษหนึ่ง

เขื่อนไผ่ชะลอลคลื่น หมายถึง รูปแบบการสร้างเสถียรภาพชายฝั่งที่ไม่ใช่โครงสร้าง โดยมีแนวคิดจากการวิธีการเลี้ยงหอยและพบการสะสมของตะกอนดินบริเวณนั้น จึงนำมาต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นในการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ที่เสื่อมโทรมให้กลับคืนสภาพความสมดุล มีอายุการใช้งานประมาณ 3-4 ปี ลำต้นมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 นิ้ว ความยาว 5 เมตร สำหรับวิธีการปักให้ปักลึกลงในดิน 2 เมตร และให้ลำต้นติดกันเรียงเป็นแถวประมาณ 3-5 แถวต่อแนว โดยปักให้ขนานกับชายฝั่งและแนวแรกไม่ควรห่างจากชายฝั่งทะเลเกิน 50 เมตร มีทั้งรูปแบบแนวนอนและรูปแบบสามเหลี่ยม เมื่อการทับถมของตะกอนดินมีความเสถียรภาพก็สามารถปลูกป่าชายเลนเพื่อการขยายพื้นที่ชายฝั่งและเพิ่มพื้นที่ป่าชายเลน

การมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV} หมายถึง การแสดงออกของสมาชิกชุมชนในการมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่ง ประกอบด้วย การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} การร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2} การร่วมตัดสินใจ^{IV3} การร่วมดำเนินการ^{IV4} การร่วมติดตามประเมินผล^{IV5}

การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเป็นการแสดงพฤติกรรมในการรับรู้ด้านความรู้สึก การจูงใจ เพื่อการเรียนรู้ การเชื่อมโยงเป็นเหตุเป็นผลตามสถานการณ์ในการตัดสินใจ ประกอบด้วย ความร่วมมือด้านจิตใจ^{IV1.1} ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์^{IV1.3}

การร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2} หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมต่อการแสดงความคิดเห็น การให้และรับข้อมูลเพื่อพิจารณาตัดสินใจเรื่องหนึ่งโดยการใช้เหตุผลและการสืบค้นที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย การร่วมให้ข้อมูล^{IV2.1} การร่วมรับฟังความคิดเห็น^{IV2.2} การร่วมปรึกษาหารือ^{IV2.3}

การร่วมตัดสินใจ^{IV3} หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงกระบวนการใช้ความคิดและการกระทำในการรับรู้เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกและมิติเวลา เพื่อให้ได้ผลลัพธ์อย่างที่ต้องการ หรือบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นทางเลือกที่เหมาะสมและดีที่สุดสำหรับสถานการณ์นั้น ประกอบด้วย การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1} การวางแผนทางการดำเนินการ^{IV3.2} การประสานประโยชน์^{IV3.3}

การร่วมดำเนินการ^{IV4} หมายถึง วิธีการดำเนินการในการบริหารจัดการตามแผนงาน ประกอบด้วย การร่วมแรงงาน^{IV4.1} การร่วมเงินทุน^{IV4.2} การประสานงาน^{IV4.3}

การร่วมติดตามประเมินผล^{IV5} หมายถึง การเข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้การเคลื่อนไหวการดำเนินงานของกิจกรรม ประกอบด้วย การติดตามผลการดำเนินงาน^{IV5.1} การประเมินผลการดำเนินงาน^{IV5.2}

การจัดการความรู้ชุมชน^{DV} หมายถึง การแสดงออกของสมาชิกชุมชนในพื้นที่ชายทะเลจังหวัดสมุทรสาครเกี่ยวกับการจัดการความรู้ชุมชนที่วัดได้จากพฤติกรรม ประกอบด้วย องค์ประกอบ การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1} การมีคลังความรู้ร่วมกัน^{DV2} การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4}

การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1} หมายถึง กิจกรรมการดำเนินการร่วมกันเพื่อศึกษา ถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ที่เป็นความรู้ภายในโดยการเรียนรู้จากการสนทนา เพื่อให้ได้ความรู้ที่เหมาะสมในการนำไปใช้ ประกอบด้วย การสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1} การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2} การเรียนรู้ร่วมกัน^{DV1.3}

การมีคลังความรู้ร่วมกัน^{DV2} หมายถึง กระบวนการในการรวบรวม บันทึก เก็บรักษาความรู้ที่เป็นความรู้เชิงปฏิบัติ และความรู้เชิงทฤษฎี เพื่อเป็นแหล่งรวมความรู้ในการทำงาน ประกอบด้วย การจัดระบบความรู้^{DV2.1} การตรวจสอบความรู้^{DV2.2} การใช้ความรู้^{DV2.3}

การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} หมายถึง กระบวนการทางความคิดความต้องการที่เป็นภาพเป้าหมายในอนาคต มีวัตถุประสงค์ชัดเจน และมีแนวทางการดำเนินงานเพื่อให้เป้าหมายบรรลุผลสำเร็จอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1} การถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2} และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3}

การนำการเปลี่ยนแปลง^{DV4} หมายถึง กระบวนการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ความท้าทายในรูปแบบการบริหาร แรงกดดัน เทคโนโลยีสภาพเศรษฐกิจ การแข่งขัน สังคมและการเมือง ประกอบด้วย การมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} การจูงใจ^{DV4.2} การเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3}

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนฝายชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร ทำให้เกิดประโยชน์ในการวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันด้านการจัดการความรู้ชุมชนเกี่ยวกับเขื่อนฝายชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร
2. ทำให้เป็นแนวทางในการจัดการความรู้ชุมชนเกี่ยวกับเขื่อนฝายชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร
3. ทำให้เป็นแนวทางเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งทะเลอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ทำให้เป็นแนวทางการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชนเกี่ยวกับเขื่อนฝายชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร
5. ทำให้เป็นข้อมูลแก่ชุมชนและหน่วยงานในการนำไปวางแผน กำหนดทิศทาง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

พื้นที่ชายฝั่งเป็นบริเวณที่มีความสำคัญมาก การจัดการชายฝั่งอย่างเป็นทางการในช่วงทศวรรษที่ 1960 เป็นการมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยให้ความสำคัญกับระบบนิเวศน้อย ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมต่อทรัพยากรชายฝั่ง อีกทั้งการจัดการดำเนินงานโดยภาครัฐเป็นแบบแยกส่วน ทำให้เกิดความซ้ำซ้อน ต่อมาได้มีการปรับปรุงการบริหารจัดการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายขอบเขตให้ครอบคลุมต่อการปกป้องสิ่งแวดล้อม โดยมีการบูรณาการประสานงานระหว่างหน่วยงานเพื่อลดความซ้ำซ้อน การใช้ความรู้และองค์ความรู้ต่าง ๆ และการควบคุมการใช้ประโยชน์จากกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ระบบสิ่งแวดล้อมชายฝั่งเริ่มฟื้นตัว จนถึงปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนทำให้การจัดการชายฝั่งพัฒนาไปสู่การจัดการชายฝั่งอย่างบูรณาการ โดยเน้นการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทำให้ความสำคัญการจัดการสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดการให้มีการใช้ประโยชน์อย่างเข้มข้นควบคู่ไปกับการจัดการระบบนิเวศชายฝั่ง และขอบเขตพื้นที่ให้มีการจัดการมากขึ้น โดยขอบเขตบนแผ่นดินขยายไปจนถึงขอบเขตชั้นลุ่มน้ำ และขอบเขตในทะเลขยายไปจนถึงเขตการปกครองหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ (200 ไมล์ทะเลจากเส้นฐาน) (Vallega, 1999, Kay and Alder, 2005, อ้างถึงใน สุวลักษณ์ สารุมนัสพันธ์, 2555, หน้า 155-157)

สำหรับการจัดการชายฝั่งในประเทศไทยได้มีการพัฒนาในระยะแรกเพื่อการใช้ประโยชน์เป็นหลัก ในระยะต่อมาได้ให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วม โดยใช้เกณฑ์ทางกฎหมายแบ่งการจัดการชายฝั่งออกเป็น 3 ช่วง เริ่มจากในช่วงก่อนปี พ.ศ. 2518 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-3 มุ่งเน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ การจัดการชายฝั่งไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน การจัดการโดยภาครัฐเป็นแบบแยกส่วน การพัฒนาด้านใดด้านหนึ่งขาดการศึกษาอย่างรอบคอบ ซึ่งการจัดการชายฝั่งช่วงนี้ยังไม่มีการบริหารจัดการและขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน

ในช่วงที่ 2 การจัดการชายฝั่งในช่วงปี พ.ศ. 2518 ถึง พ.ศ. 2535 ได้มีการตราพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518 กำหนดประเภทและขนาดของโครงการที่จะต้องดำเนินการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม จำนวน 10 ประเภท มีกลไกแสดงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น การประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นการสื่อสารทางเดียว และดำเนินการเฉพาะโครงการของรัฐที่เป็นโครงการขนาดใหญ่

ในช่วงที่ 3 หลังปี พ.ศ. 2535 เป็นช่วงตื่นตัวจากกระแสการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นผลจากการประชุมสหประชาชาติด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา นานาประเทศให้ความสำคัญกับการจัดการชายฝั่งอย่างบูรณาการ รวมทั้งประเทศไทยที่มีสภาพพื้นที่ชายฝั่งเสื่อมโทรม โดยในปี พ.ศ. 2535 ได้มีการตราพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มีการรับรองสิทธิและหน้าที่ของประชาชนในการมีส่วนร่วมส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และในปี พ.ศ. 2539 ได้มีการออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ ทำให้

ประชาชนเริ่มเข้ามามีส่วนร่วมในอีกระดับหนึ่ง และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้เปิดกว้างให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในด้านสิ่งแวดล้อมต่อการรับรู้ข้อมูล การแสดงความคิดเห็น การติดตามตรวจสอบมากขึ้น ซึ่งพบว่า การขาดความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน ขาดความรู้สึกรู้สึกเป็นเจ้าของ และปัญหาความยากจนทำให้ขาดความสนใจในการมีส่วนร่วม ในปี พ.ศ. 2545 ได้มีการปฏิรูประบบราชการ โดยรวมงานที่เกี่ยวข้องในด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้อยู่ภายใต้กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง มีภารกิจในการอนุรักษ์ฟื้นฟู บริหารจัดการ โดยเฉพาะพื้นที่ดินชายทะเล ป่าชายเลน แนวปะการัง หลัาทะเลและสัตว์ทะเล แต่การจัดการชายฝั่งยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ขาดการประสานและความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ขาดแคลนงบประมาณและบุคลากร การไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องอำนาจและรายได้ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 67 ได้เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน การกระจายอำนาจ การตรวจสอบรัฐ และกำหนดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม (สุวลักษณ์ สารุมนันส์พันธุ์, 2555, หน้า 157-165)

ในปัจจุบันการจัดการทรัพยากรพื้นที่ชายฝั่งทะเล ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่องแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555-2559 เป็นกรอบชี้แนะให้ภาคีการพัฒนาใช้เป็นแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ตามแนวทางของความพอประมาณ ความมีเหตุผล การใช้องค์ความรู้ทั้งทางวิชาการและภูมิปัญญาท้องถิ่นประกอบการตัดสินใจ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมถึงได้ให้ความสำคัญต่อบทบาทความเข้มแข็งของภาคประชาชน สิทธิชุมชน ส่งเสริมการกระจายอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ประกอบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555-2559 ยังมุ่งเน้นแนวทางการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม การเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างเท่าเทียมกัน และการกำหนดมาตรการสร้างภูมิคุ้มกันต่อความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยธรรมชาติ โดยมีหลักการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ 6 ประการคือ

1. การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นหลักการที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่มีคุณภาพทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่เกื้อกูล ไม่ขัดแย้งกัน
2. การบริหารจัดการเชิงระบบนิเวศ เป็นหลักการบริหารที่คำนึงถึงความสัมพันธ์เชิงระบบหรือองค์รวมเพื่อการดำรงอยู่ของระบบนิเวศอย่างสมดุลและการตอบสนองต่อการใช้อย่างยั่งยืน
3. การระวังไว้ก่อน เป็นหลักการจัดการเชิงรุกที่เน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้าโดยการสร้างระบบภูมิคุ้มกันให้กับพื้นที่ที่มีระบบนิเวศเปราะบางและพื้นที่เสี่ยง
4. ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายและผู้รับผลประโยชน์เป็นผู้จ่าย เป็นหลักการที่ได้อาศัยเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการจัดการ เช่น การสร้างแรงจูงใจ ภาวะรับผิดชอบและสร้างความเป็นธรรมให้กับผู้เสียประโยชน์ เพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพและลดความขัดแย้งทางสังคม

5. ความเป็นหุ้นส่วนของรัฐ และเอกชน เป็นหลักการที่สร้างการร่วมรับผิดชอบ และใช้ควบคู่กับหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย เพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนและมีบทบาทในการจัดการมากขึ้น

6. ธรรมาภิบาล เป็นหลักการที่มุ่งเน้นให้เกิดความยั่งยืนที่เมืองคํประกอบสำคัญในการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน, การกระจายอำนาจที่ยึดหลักการด้านพื้นที่ หน้าที่ การมีส่วนร่วม, การบังคับใช้กฎหมาย, ความโปร่งใส, การเปิดเผยข้อมูล, การกำหนดภาระรับผิดชอบ (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2555, หน้า ข-ค, <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>, 25 เมษายน 2557)

สังคมในปัจจุบันได้เริ่มเข้าสู่กระแสใหม่ของการเปลี่ยนแปลง หรือเรียกได้ว่า เป็นสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based Economy) ที่ใช้ความรู้และนวัตกรรมเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาและผลิตมากกว่าการใช้เงินทุนหรือแรงงาน และจะเห็นได้ว่าทั้งหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนต่างมีการปรับตัวและเตรียมพร้อมในทุกด้าน เพื่อพัฒนาองค์กรให้มีศักยภาพและสามารถแข่งขันได้ การที่องค์กรจะสร้างสรรค์ในสิ่งที่ยังไม่เคยมีอยู่ได้นั้น ก็ต้องอาศัยสมาชิกทุกคนภายในองค์กรที่พร้อมจะเรียนรู้สิ่งใหม่ มีการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันความรู้ (Knowledge Sharing) ระหว่างสมาชิก มีการรวบรวมจัดเก็บและเข้าถึงข้อมูล การสร้างและประยุกต์เป็นความรู้ใหม่เพื่อสร้างสรรค์กระบวนการหรือวิธีการทำงานในลักษณะใหม่ อีกทั้งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้กับตนเองและองค์กร (พิชิต เทพวรรณ, 2554 หน้า 186) การจัดการความรู้สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาที่แสดงออกถึงแผนงานในอนาคต เพื่อสินทรัพย์ทางปัญญาขององค์กร เดบอวสกี (Debowski, 2006, หน้า 17) การพัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นกระบวนการสำคัญในการปรับปรุงให้องค์กรก้าวหน้า และสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ณัฐพันธ์ เขจรนนท์, 2551, หน้า 277) การจัดการความรู้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งสำหรับองค์กรในการประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาสมรรถนะตนเองให้เกิดประสิทธิภาพ คุณภาพ และเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะการนำพาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ หรือสู่ความเป็นองค์กรสมรรถนะสูง (High Performance Organization; HPO) (พรณี สวนเพลง, 2552, หน้า 13) การจัดการความรู้และทุนทางปัญญาเป็นการพัฒนาศักยภาพองค์กรเพื่อความก้าวหน้า ความสำเร็จ และผลตอบแทนในอนาคต ความรู้เป็นฐานศักยภาพขององค์กรที่สามารถจัดวางกลยุทธ์เพื่อความสำเร็จขององค์กร แพสเซอร์และโรเนน (Pasher and Ronen, 2011, p.189) ความรู้ใหม่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และการก่อเกิดขององค์ความรู้มีพื้นฐานมาจากความตระหนักของคนในสังคม ความสำคัญของการพัฒนาระบบคิดเชิงสร้างสรรค์ที่วางอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจในธรรมชาติ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการยอมรับในความหลากหลายของที่มาหรือบ่อเกิดของความรู้ ความตระหนักถึงความสำคัญของความรู้ และทักษะในการค้นหาความรู้ของมนุษย์ เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้และพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยผลที่ได้จากองค์ความรู้นำไปสู่การพัฒนาองค์กร ชุมชน หรือสถาบันทางสังคมในทุกระดับ เพื่อให้สังคมนั้นเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่วางอยู่บนพื้นฐานของระบบความสัมพันธ์ที่ดี ศักยภาพและปัญญาของคนในสังคม (พัชรินทร์ สิริสุนทร, 2556, หน้า 130-131)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนไผ่ชะลอคลิ้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อเป็นการสนับสนุนด้านความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างลึกซึ้ง มีลักษณะเป็นองค์รวม โดยมี

การกำหนดประเด็นการนำเสนอข้อมูลพื้นที่ พัฒนาการของแนวคิดที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน และข้อค้นพบงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการศึกษาซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. พัฒนาการของแนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน
2. พัฒนาการของแนวคิดการจัดการความรู้ชุมชน
3. ข้อค้นพบทางการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. กรอบแนวคิดของการศึกษา
5. การตั้งสมมติฐานการวิจัย

พัฒนาการของแนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV}

ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน

การบริหารแนวใหม่ที่เน้นให้ประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเสริมสร้างสังคมให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อการปรับตัวและปรับปรุงการบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนเป็นสิ่งที่ภาครัฐต้องทำการปรับตัว โดยมีสิ่งที่ทำหาคือการปรับตัวให้เข้ากับกระแสประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมที่ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการทางนโยบาย และการตัดสินใจต่าง ๆ ที่อาจมีผลกระทบ (ถวิล วดี บุรีกุล, 2551, หน้า 9-10) สังคมคือ องค์กรที่ใหญ่ที่สุดสามารถทำให้สมาชิกทั้งหมดบรรลุถึงความต้องการได้โดยการประสานงาน (Coordination) ในกิจกรรมของบุคคลทั้งหลาย (สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ, 2520, หน้า 7) สังคมหมายถึงการอยู่ร่วมกัน การรวมตัวร่วมคิด ร่วมทำ ซึ่งการอยู่ร่วมกัน (Living Together) ควรเป็นตัวตั้งของการพัฒนาทั้งปวง (ประเวศ วะสี, 2548, หน้า 43) กลุ่มกับงานพัฒนาชุมชนเป็นของคู่กัน หากไม่มีการรวมกลุ่มที่ถูกต้องเกิดขึ้นในชุมชน งานพัฒนาชุมชนก็ไม่มี การเคลื่อนไหว เพราะกลุ่มเท่านั้นที่จะเป็นสถาบันที่ช่วยพัฒนาความรู้สึกร่วมกันของประชาชนให้สูงขึ้น และด้วยการทำงานเป็นกลุ่มเท่านั้นที่จะทำให้การปรับปรุงทางสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นมีความมั่นคงถาวร (จิรพรรณ กาญจนะจิตรา, 2541, หน้า 186) การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการที่นำเอาความห่วงกังวลของสาธารณชน ความต้องการผนวกเข้ากับการดำเนินการตัดสินใจของรัฐ กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสื่อกลางสองทางมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่ดีโดยส่วนราชการ สนับสนุน (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2552, หน้า 30) ความร่วมมือระหว่างสมาชิกของกลุ่มเป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่ทำให้กลุ่มมีประสิทธิภาพที่จะดำเนินงานตามเป้าหมายวัตถุประสงค์ของกลุ่ม ผู้ที่จะเข้าไปทำงานกับกลุ่มต้องหาวิธีที่ทำให้กลุ่มเกิดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน สนใจที่จะทำงานให้กลุ่มมีขวัญและกำลังใจในการทำงานที่ดี (จิรพรรณ กาญจนะจิตรา, 2541, หน้า 196) การพัฒนาอย่างยั่งยืนมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างความต้องการของมนุษย์กับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ โดยให้ความเคารพแก่สิทธิมนุษยชนและสิทธิชุมชนในการกำหนดทางเลือกและอนาคตของตนเอง (ยศ สันตสมบัติ, 2556, หน้า 339)

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อนำไปสู่การศึกษาตัวแบบการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยมีแนวทางศึกษาในหัวข้อตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 2.1 แหล่งที่มา แนวคิดและความหมายการมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
<p>Mead (1934, pp. 1-5, 253-276)</p>	<p>แนวคิดการปฏิสัมพันธ์^{IV1} ทางสังคมเป็นการทำงานร่วมกันรวมถึง ความรู้สึก^{IV2/IV1.1} ตัวตนและโลกทัศน์ พฤติกรรม^{IV3} จากการเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น การรับรู้ความรู้ใหม่^{IV4} จากสัญลักษณ์ที่แสดงระหว่างกันซึ่งมีหลายขั้นตอนคือขั้นการกระตุ้น^{IV5/IV2} (Impulse) เป็นขั้นเริ่มแรกยังไม่มีทิศทาง ขั้นวางแนวทาง^{IV6/IV3.2} (Perception) เป็นการกำหนดสถานการณ์^{IV3.1} และค้นหาวิธีการ^{IV3.2} เพื่อตอบสนองต่อความต้องการ ขั้นการจัดการ^{IV7/IV4} (Manipulation) เป็นการกระทำการ และขั้นสมบูรณ์ (Consummation) เป็นขั้นการได้รับการตอบสนอง การมีส่วนร่วมเป็นการสื่อสาร^{IV8/IV1.3} ทักษะ การใช้ความคิดสร้างสรรค์^{IV1.1.3} การเป็นสมาชิก การยอมรับ ค่านิยม กระบวนการแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่อการใช้ประโยชน์อย่างสร้างสรรค์^{IV9/IV3.3.1} กิจกรรมการมีส่วนร่วม การรับรู้ตามบทบาท^{IV2.1.1} สถานการณ์ที่แสดงระหว่างกัน การสนทนาต่อเนื่อง^{IV2.3.2} ความพึงพอใจต่อสถานการณ์ ความรู้สึกอิสระ^{IV2/IV1.2.2} การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การปฏิสัมพันธ์^{IV1} ด้านจิตใจความรู้สึก^{IV2} พฤติกรรม^{IV3} การรับรู้และการเรียนรู้^{IV4} การจูงใจ^{IV5} การคิดวิพากษ์วิจารณ์^{IV6} การร่วมดำเนินการ^{IV7} การสื่อสาร^{IV8} การรับประโยชน์^{IV9}</p>
<p>Weber (1947, pp. 133-138)</p>	<p>แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์^{IV1} พฤติกรรม^{IV3} ในด้านการกระทำ รวมทั้งเงื่อนไขทางจิตใจอารมณ์^{IV2/IV1.1} แรงจูงใจ^{IV5} เป็นการหาความหมาย^{IV2.1.2} และที่มาของพฤติกรรม เพื่ออธิบายว่าการกระทำมีเหตุผลต่อเนื่องกันอย่างไร^{IV4} ผลประโยชน์ร่วมกัน^{IV9/IV3.3} ความสัมพันธ์ร่วมกัน เป็นลักษณะของความสัมพันธ์ที่แท้จริงคือความมีอิสระในการทำงานด้วยความสมัครใจ รู้สึกผูกพันเป็นเจ้าของ^{IV1.2.2} การสื่อความหมายอย่างต่อเนื่อง^{IV8/IV2.3.2} เพื่อชี้แจงรายละเอียด ลดความขัดแย้งทางความคิด ลดความไม่ชัดเจนในการสั่งการ การช่วยเหลือให้คำปรึกษา^{IV6/IV2.3} สำหรับกลุ่มที่ยังอ่อนแอ ต้องสร้างกระบวนการออกแบบ^{IV3.2} ต่อการเปิดโอกาสการเข้าร่วม^{IV2.2.2} ความท้าทายในการเชื่อมโยงอย่างต่อเนื่องและการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน^{IV3.2.1} ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรที่มีประสิทธิภาพต้องอยู่ภายใต้การควบคุมโดยมีลักษณะ 6 อย่างคือ 1. การจัดแบ่งงานออกเป็น ส่วน ๆ^{IV1.2.1} มีการกำหนดแผนงานชัดเจน 2. สายบังคับบัญชาตามลำดับชั้น^{IV1.2.2} 3. การคัดเลือกต้องทำอย่างเป็นทางการและการฝึกอบรม^{IV2.1.3} 4. การมีระเบียบและกฎเกณฑ์^{IV2.1.1} เพื่อกำกับพฤติกรรม 5. การยึดถือหน้าที่สำคัญกว่า 6. การแยกระบบการทำงานเป็นสายอาชีพ^{IV1.2.2} การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การปฏิสัมพันธ์^{IV1} ด้านจิตใจและอารมณ์^{IV2} พฤติกรรม^{IV3} การจูง</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	ใจ ^{IV5} การคิดวิพากษ์วิจารณ์ ^{IV6} การสื่อสาร ^{IV8} ผลประโยชน์ ^{IV9}
World Bank (1967, pp. 1-9)	<p>การสร้างความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดทำโครงการเพื่อการดำเนินงานบรรลุผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มคนที่มีประสบการณ์และมีความเข้าใจในส่วนของงานความร่วมมือ^{IV1} เพื่อการวางแผน^{IV10} การใช้กลไกวิธีการ^{IV3.2.4} ทักษะการบริหารจัดการ^{IV7/IV3.2.3} และการเปิดโอกาสในการจัดทำโครงการเป็นการสนับสนุนทรัพยากร^{IV4.2} การดูแลใกล้ชิดกับโครงการ^{IV2/IV1.1.2} เพื่ออำนวยความสะดวก สำหรับแผนงานเพื่อให้เกิดการรับรู้และการเรียนรู้^{IV4} ของสังคมทั้งผู้วางแผนและผู้รับผล การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ^{IV1} ด้านจิตใจและอารมณ์^{IV2} การรับรู้เรียนรู้^{IV4} การดำเนินการ^{IV7} การตัดสินใจ^{IV10}</p>
Arnstein (1969, pp. 215-217)	<p>ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการมีอำนาจ^{IV11} ซึ่งมี 8 ขั้นดังนี้ 1. การจัดการแบบตรง (Direct Manipulation) 2. การเยียวยา (Therapy) 3. การให้ข้อมูล^{IV2.1} (Informing) ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกในการมีส่วนร่วม การสื่อสาร^{IV8} เป็นการสื่อสารทางเดียว 4. การให้คำปรึกษาหารือ^{IV6/IV2.3} (Consultation) เป็นขั้นตอนการมีส่วนร่วมที่เป็นรูปแบบมากขึ้น การจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นของประชาชน^{IV2.3.1} มีการกระตุ้น เพื่อสร้างการมีส่วนร่วม^{IV1} เพื่อการผ่านเกณฑ์การพิจารณาตามนโยบาย สำหรับทัศนคติการประชุม การสำรวจปัญหาและความคาดหวัง 5. การแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น^{IV12/IV2.2} (Placation) ประชาชนเริ่มมีอิทธิพลการใช้สิทธิในการแสดงออก^{IV2.2.1} การเปิดโอกาส^{IV2.2.2} การเป็นตัวแทนเพื่อร่วมตัดสินใจ 6. การร่วมทีมพันธมิตร^{IV13} (Partnership) การเป็นพันธมิตรสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การขัดแย้ง^{IV14} การเจรจาต่อรอง การวางแผนและตัดสินใจร่วมกัน^{IV10} การจัดสรรทรัพยากร^{IV4} การมอบหมายความรับผิดชอบ^{IV3.3.3} การเสียสละ 7.การให้ตัวแทนร่วมแสดงสิทธิตัดสินใจ (Delegated Power) 8. การควบคุมการตัดสินใจโดยประชาชน (Citizen Control) จากการไม่มีอำนาจเป็นการมีส่วนร่วมแบบเทียมจนถึงการมีอำนาจเป็นการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนและหน่วยงานในพื้นที่ การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ความร่วมมือ^{IV1} การแสดงความคิดเห็น^{IV6} การวางแผนและตัดสินใจ^{IV10} การมีอำนาจ^{IV11} การแลกเปลี่ยนข้อมูล^{IV12} การร่วมทีมพันธมิตร^{IV13} การขัดแย้ง^{IV14}</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
Pateman (1970, pp. 42,43,70)	แนวคิดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่มีผลต่อกิจกรรมโดยใช้หลักการประชาธิปไตยเพื่อการ เข้ามีส่วนร่วม ^{IV1} การแสดงพฤติกรรมซึ่งทุกคน มีความเป็นเจ้าของ ^{IV1.1.2} และการ ควบคุมงานร่วมกัน ^{IV3.3.3} มีความสามารถตัดสินใจที่มีผลต่อสภาพแวดล้อมขององค์กรในวงการอุตสาหกรรม การร่วมพิจารณาตัดสินใจ ^{IV10/IV3} การมีส่วนร่วมในระดับสูงสุดเป็นระดับที่ทุกคนมีสิทธิ เข้าร่วมดำเนินการ ^{IV7/IV4} การให้ความรู้ ^{IV6/IV2.1} เพื่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติ ^{IV2/IV1.1.3} พฤติกรรมที่ดีของสมาชิก ^{IV3} ส่งผลให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้การตัดสินใจอย่างมีคุณภาพ ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมเต็มรูปคือ การมีอำนาจตัดสินใจ ^{IV3.3.1} การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} ด้านจิตใจและอารมณ์ ^{IV2} พฤติกรรม ^{IV3} ร่วมแสดงความคิดเห็น ^{IV6} ร่วมดำเนินการ ^{IV7} การร่วมตัดสินใจ ^{IV10}
United Nations (1975, pp. 1-7)	การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นได้ทั้งเป้าหมายของการพัฒนาและวิธีการบรรลุถึงการพัฒนา ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และการเชื่อมโยงนโยบายและโครงการแผนงานระดับชาติ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ การศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนได้ พยายามที่จะกำหนดแนวคิด ^{IV6} ผ่านการตรวจสอบการนำไปประยุกต์ใช้กับการเชื่อมโยงทฤษฎีและการปฏิบัติที่สืบเนื่องจากทฤษฎี จนเป็นกรอบแนวคิดที่ชัดเจนเพื่อทบทวนและติดตามประวัติดูประสงค์และพัฒนาเป็นแนวทางการพัฒนาซึ่งในเบื้องต้นได้มุ่งเน้นสิ่งที่อยู่ในความสนใจ แผนงานและกิจกรรมเพื่อการ รวมกลุ่มทำงาน ^{IV1.2.3} การเป็นตัวแทนของผู้ปฏิบัติงาน ^{IV1.2.2} การเมืองและสังคมแบบประชาธิปไตย การกำหนดระดับและความหมายของการมีส่วนร่วมในระดับที่แตกต่างกันต่อการร่วมตัดสินใจในการกำหนดเป้าหมายทางสังคมและการจัดสรรทรัพยากร การดำเนินการตามแผนและโครงการโดยสมัครใจ การจัดสรรผลประโยชน์ การสร้างการมีส่วนร่วม และการตัดสินใจ ^{IV10} สำหรับกระบวนการตัดสินใจประกอบด้วย การกำหนดสถานการณ์ ^{IV3.1.1} การเลือกทางเลือก ^{IV3.1.4} การกำหนดวิธีการดำเนินการ และการประเมินผลกระทบ ^{IV3.1.2} การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} การแสดงความคิดเห็น ^{IV6} ร่วมดำเนินการ ^{IV7} ร่วมรับผลประโยชน์ ^{IV9} การตัดสินใจ ^{IV10}

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
McCombs and Becker (1979, pp. 51-52)	<p>มีแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อเพื่อตอบสนองความต้องการการเรียนรู้เพื่อการตัดสินใจ โดยการเข้ามีส่วนร่วม^{IV1} จากการพูดคุยสนทนา การมีส่วนร่วมเป็นการเปิดรับข่าวสาร^{IV8/IV2.2.2} การรับรู้เหตุการณ์^{IV4/IV2.1} ที่เกิดขึ้นเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ (Surveillance) เป็นการติดตามความเคลื่อนไหวและสังเกตเหตุการณ์^{IV15/IV5.1.2} ความสามารถการตัดสินใจ (Decision)^{IV10/IV3} การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นชอบ^{IV6/IV2.2.2} ต่อการใช้ทรัพยากร^{IV4.1.1} อย่างมีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ^{IV1} การรับรู้เรียนรู้^{IV4} การแสดงความคิดเห็น^{IV6} การสื่อสาร^{IV8} การตัดสินใจ^{IV10} การติดตาม^{IV15}</p>
Fornaroff (1980, p. 104)	<p>แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกระทำกิจกรรมสำหรับการวางแผนตัดสินใจ^{IV10/IV3} การกำหนดเป้าหมาย^{IV3.2.1} กลไกวิธีการ^{IV3.2.3} ทรัพยากรที่ต้องใช้^{IV3.2.4} และการติดตามประเมินผล^{IV15/IV5} การดำเนินงาน^{IV7/IV4} การใช้บริการโครงการ การรับผลประโยชน์^{IV9/IV3.3} การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การดำเนินงาน^{IV7} การรับผลประโยชน์^{IV9} การวางแผนตัดสินใจ^{IV10} การติดตามประเมินผล^{IV15}</p>
Cohen and Uphoff (1980, pp. 213-219)	<p>กรอบแนวคิดการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมการพัฒนาชุมชนในด้านการตัดสินใจว่า การมีส่วนร่วมเกี่ยวกับอะไรบ้าง การมีส่วนร่วมกับบุคคลใดบ้าง และลักษณะการมีส่วนร่วมเป็นอย่างไร การมีส่วนร่วมแบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ^{IV10/IV3} (Decision making) ประกอบด้วย ช่วงการริเริ่มตัดสินใจ ช่วงวางแผนการตัดสินใจ และช่วงปฏิบัติงานตามแผนการมีส่วนร่วมตามขั้นการปฏิบัติการ^{IV7/IV4} (Implementation) ประกอบด้วย การสนับสนุนทั้งด้านทรัพยากร^{IV4.1} การบริหารและการประสานงาน^{IV4.3} การขอความร่วมมือ^{IV1} ร่วมรับผลประโยชน์^{IV9/IV3.3} (Benefits) ประกอบด้วย ความสำคัญของผลประโยชน์เชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ การกระจายผลประโยชน์ทั้งผลประโยชน์ทางบวกและทางลบต่อสังคม การมีส่วนร่วมการประเมินผล^{IV15/IV5} (Evaluation) ประกอบด้วย ความเห็นชอบและความคาดหวังที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของกลุ่ม การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ^{IV1} การดำเนินงาน^{IV7} ร่วมรับผลประโยชน์^{IV9} การวางแผนตัดสินใจ^{IV10} การติดตามประเมินผล^{IV15}</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
Roger (1983, pp. 20-28)	แนวคิดเกี่ยวกับแบบจำลองกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมซึ่งนำมาประยุกต์กับการมีส่วนร่วมเพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ^{IV2/IV1.1.3} ของสังคมยุคสารสนเทศ การมีส่วนร่วมเป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงโดยอาศัยความรู้ ^{IV2.1} (Knowledge) ทำให้เกิดความตื่นตัว ทำให้ทราบถึงหน้าที่ของนวัตกรรม ความรู้ที่เกี่ยวกับหลักการ ^{IV2.1.2} การชักนำ (Persuasion) ^{IV5} เป็นการแสดงทัศนคติ ^{IV6} ต่อนวัตกรรม การเปลี่ยนแปลง การตัดสินใจ (Decision) ^{IV10/IV3} เป็นการแสดงความพึงพอใจที่ยอมรับนวัตกรรม (Adoption) หรือการปฏิเสธนวัตกรรม (Rejection) การนำไปปฏิบัติ (Implementation) ^{IV7/IV4} เป็นการรับนวัตกรรมและปฏิบัติตามแนวทางหรือวิธีการ มีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ การทบทวนการตัดสินใจ (Confirmation) ^{IV15/IV5} เป็นการปรับปรุงเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินการ การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง ด้านจิตใจและอารมณ์ ^{IV2} การจูงใจ ^{IV5} การแสดงความคิดเห็น ^{IV6} ร่วมดำเนินการ ^{IV7} การตัดสินใจ ^{IV10} การทบทวน ^{IV15}
ไพรัตน์ เดชะรินทร์ (2527, หน้า 6-8)	แนวคิดนโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึงกระบวนการที่รัฐส่งเสริม ชักนำ ^{IV5} สนับสนุน ^{IV11/IV4.1} และสร้างโอกาสให้ประชาชน ^{IV2.2.2} ในชุมชนทั้งในส่วนบุคคล กลุ่มคน ชุมรม สมาคม มูลนิธิ และองค์การอาสาสมัคร ^{IV13} รูปแบบต่าง ๆ เพื่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การร่วมค้นหาปัญหา ^{IV4/IV2} และสาเหตุในชุมชน ร่วมคิดหาแนวการสร้างรูปแบบ ^{IV6/IV3.1} วิธีการพัฒนาเพื่อแก้ไขและลดปัญหา ^{IV3.1.2} ร่วมวางนโยบายหรือแผนงาน ^{IV3.2.1} ร่วมตัดสินใจ ^{IV10/IV3} การใช้ทรัพยากร การร่วมปรับปรุงระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ร่วมการลงทุน ร่วมปฏิบัติตามนโยบาย ^{IV7/IV4} ร่วมติดตามประเมินผลและบำรุงรักษาโครงการ ^{IV15/IV5} นโยบายระดมความร่วมมือ ^{IV1} จากภาคเอกชน ซึ่งประกอบด้วย การยึดหลักความต้องการและปัญหาของประชาชนเป็นจุดเริ่มต้น การเร่งเร้าความสนใจ ให้ความรู้ความเข้าใจ ^{IV2.1} กิจกรรม ^{IV3.2.2} ต้องดำเนินการในลักษณะกลุ่ม ^{IV1.2.3} การปลูกฝังและทัศนคติ ^{IV1.1.3} ความเสียสละ แนวทางการพัฒนากิจกรรมต้องคำนึงถึงขีดความสามารถโดยไม่พึ่งพาทภายนอก มีจิตสำนึกความเป็นเจ้าของ ^{IV2/IV1.1.2} ซึ่งกิจกรรมต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม การใช้ทรัพยากร วัฒนธรรม โดยอาศัยผู้นำชุมชนและกระบวนการ การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง ความร่วมมือ ^{IV1} ด้านจิตใจและอารมณ์ ^{IV2} การร่วมรับรู้ ^{IV4} การจูงใจ ^{IV5} ร่วมความคิด ^{IV6} ร่วมปฏิบัติ ^{IV7} ร่วมวางแผนตัดสินใจ ^{IV10} การสนับสนุน ^{IV11} ร่วมทีมพันธมิตร ^{IV13} ร่วมติดตามประเมินผล ^{IV15} การวัฒนธรรม ^{IV16}

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน (2531, หน้า 8-14)	แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา การมีอำนาจในการตัดสินใจและหน้าที่รับผิดชอบ การได้รับการตอบสนองความต้องการ ทำให้เกิดความร่วมมือ ^{IV1} มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในอำนาจตัดสินใจ ^{IV11/IV3} และได้รับประโยชน์ ^{IV9/IV3.3} เสมอกัน กระบวนการพัฒนาชนบทมี 5 ขั้นตอนดังนี้ 1. การมีส่วนร่วมในการศึกษาและวิเคราะห์ ^{IV4/IV3.1} ชุมชนเพื่อการค้นหาปัญหาและความต้องการที่แท้จริง ^{IV3.1.1} การจัดลำดับความสำคัญ ^{IV3.1.3} การคัดเลือกปัญหาสร้างความเข้าใจและยอมรับ ^{IV3.1.4} 2. การร่วมวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ^{IV3.1.2} เป็นการสืบสาวและแยกแยะสาเหตุ เพื่อให้ทราบสาเหตุและการแก้ไข 3. การร่วมเลือกวิถีและการวางแผนในการแก้ปัญหา ^{IV10/IV3.2} การพิจารณาทางเลือก ^{IV3.1.4} 4. การร่วมดำเนินงาน ^{IV7/IV4} ตามแผน ได้แก่ การร่วมแรงงาน ^{IV4.1} ร่วมเงิน ^{IV4.2} และความตระหนักถึงผลประโยชน์ ^{IV3.3} 5. การร่วมติดตามประเมินผล ^{IV15/IV5} เพื่อศึกษาความก้าวหน้า ^{IV5.2.1} และการบรรลุผล เป็นการรวบรวมข้อมูลข่าวสาร วิธีการปฏิบัติ การประมวลผล ^{IV5.1.2} การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคเพื่อรายงาน ^{IV5.2.3} การร่วมพิจารณาทบทวนจุดเด่นจุดด้อย ^{IV5.2.2} เพื่อร่วมกันสนับสนุนและยึดถือเป็นแนวปฏิบัติด้วยความมั่นใจ การเปิดโอกาสเข้าร่วมประเมินผล ^{IV5.1.1} การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} การร่วมรับรู้เรียนรู้ ^{IV4} ร่วมแสดงความคิด ^{IV6} ร่วมดำเนินการ ^{IV7} ร่วมรับผลประโยชน์ ^{IV9} ร่วมวางแผนตัดสินใจ ^{IV10} ร่วมมีอำนาจ ^{IV11} ร่วมติดตามประเมินผล ^{IV15}
Oakley, Marsden แปลโดย นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2533 หน้า 20-29)	การมีส่วนร่วมที่มีความหมายอย่างกว้าง คือการมีส่วนร่วมช่วยเหลือโดยสมัครใจในกระบวนการตัดสินใจ ^{IV3} การดำเนินการโครงการ ^{IV4} การร่วมรับผลประโยชน์ ^{IV9/IV3.3} และการบ่งบอกว่าโครงการหรือแผนงานมีการ กำหนดวัตถุประสงค์ ^{IV3.2.1} และขั้นตอนการดำเนินงาน ^{IV3.2} สำหรับการมีส่วนร่วมมีความหมายที่ค่อนข้างเฉพาะเจาะจง คือการให้สิทธิและหน้าที่ ^{IV2.1.1} ที่จะเข้าร่วมแก้ปัญหา การมีความคิดริเริ่ม ^{IV1.1.3} มุ่งใช้ความพยายาม ^{IV1.1.1} เน้นการร่วมดำเนินการ การนำหลักการไปปฏิบัติด้านกิจกรรม ^{IV3.2.3} คือ 1. การร่วมมือกัน ^{IV1} การลงทุนดำเนินงาน ^{IV4.1} การช่วยเหลือเกื้อกูล ^{IV9/IV3.3.2} การจัดตั้งองค์กร แนวทางที่ฝ่ายราชการต้องปฏิบัติ เช่น การกระจายอำนาจ การชักนำ ^{IV1.2.2} ให้มีการประสานงาน ^{IV4.3} ในระดับท้องถิ่น การจัดรูปแบบหรือองค์กรเพื่อกำหนดแผนในระดับท้องถิ่น ด้านกระบวนการตัดสินใจ รวมถึงการเรียนรู้ ^{IV2.3} ค้นคว้าหาข้อมูล ^{IV2.2} การวิเคราะห์ข้อมูล ^{IV3.1} การถกเถียงปัญหาและข้อสรุป ^{IV3.1.4} ซึ่งจะนำไปสู่นโยบายและการปฏิบัติที่เป็นทางการ 2. การพัฒนาชุมชน การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงจะเกี่ยวกับ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>การส่งเสริม การกระจายความรับผิดชอบ การจูงใจ การร่วมแสดงความคิดเห็น ^{IV6/IV2.2.1} 3. ด้านองค์การ แนวทางการมีส่วนร่วมเกิดจาก 2 แนวทางคือ 2.1 การเรียนรู้บทเรียนในอดีต การปรับรูปแบบองค์กรทางการที่เหมาะสม ในการมอบอำนาจ การจัดการปกครองตนเอง และการตัดสินใจอย่างเป็นประชาธิปไตย 2.2 ความมุ่งมั่นที่ร่วมกันจัดตั้งองค์กร ซึ่งเป็นระยะแรกเริ่มจากศึกษาสภาพการณ์และก่อตั้งองค์กร ทำให้มีพลังอำนาจ 3. การได้มาซึ่งอำนาจ เป็นการเข้าถึงการได้ควบคุมทรัพยากรที่จำเป็นต่อวิถีชีวิต การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง ความร่วมมือ ^{IV1} การจูงใจ ^{IV5} ความคิดเห็น ^{IV6} การดำเนินโครงการ ^{IV7} ร่วมรับผลประโยชน์ ^{IV9} การตัดสินใจ ^{IV10} การมีอำนาจ ^{IV11}</p>
<p>วีรัช วีรัชนิภาวรรณ (2534, หน้า 128-129)</p>	<p>แนวคิดกระบวนการบริหารการพัฒนาชนบท เป็นการบริหารและการปฏิบัติงานอย่างมีระเบียบระบบ (Organized Actions) มี 8 ขั้นตอนคือ 1. การพัฒนาตนเองของนักบริหารคือ การมีสภาพร่างกายและจิตใจที่สมดุล 2. การศึกษาหาข้อเท็จจริง 3. การร่วมอภิปรายถกเถียงปัญหา 4. การวิเคราะห์ปัญหาและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา 5. การร่วมกันวางแผนพัฒนา 6. การระดมทรัพยากร 7. การลงมือปฏิบัติงานพัฒนา 8. การติดตามและประเมินผล การปลูกฝังวิธีการทำงานตามแนวทางของระบอบประชาธิปไตย การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม ^{IV2.2.2} ในการปฏิบัติงาน การส่งเสริม ^{IV3.3.2} ให้มีเป้าหมายอุดมการณ์ของการเสียสละเพื่อส่วนร่วม ความขยัน การพึ่งตนเอง ร่วมแรงร่วมใจ ^{IV1} ความรักชาติ การมีส่วนร่วมหมายถึง การร่วมอภิปราย ^{IV2.1} รับฟังปรับเปลี่ยนความคิดเห็น ^{IV2.2} ร่วมวิเคราะห์ ^{IV3.1.1} การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ^{IV6/IV3.1.3} การร่วมวางแผน ^{IV10/IV3.2} เป็นการประชุมร่วมกัน ^{IV2.3.2} ทั้งแบบทางการและไม่ทางการ และควรพูดคุยหาข้อยุติร่วมกัน ^{IV17/IV3.1.4} การระดมทรัพยากรโดยการใช้ทรัพยากรทั้งภายในและภายนอกชุมชน การลงมือปฏิบัติงาน ^{IV7/IV4} การติดตามและประเมินผล ^{IV15/IV5} เพื่อควบคุมให้การปฏิบัติ งานตามแผนหรือตามกิจกรรม ^{IV5.1.1} ควรมีการทำทุกระยะเพื่อรับรู้ถึงปัญหาและอุปสรรค ^{IV5.2.3} การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} ร่วมแสดงความคิดเห็น ^{IV6} ร่วมดำเนินการ ^{IV7} ร่วมวางแผนตัดสินใจ ^{IV10} การสนับสนุนส่งเสริม ^{IV11} ร่วมติดตามประเมินผล ^{IV15} ร่วมแสวงหาข้อยุติ ^{IV17}</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
<p>ปารีชาติ วลัยเสถียร และคณะ (2543, หน้า 138-166)</p>	<p>การมีส่วนร่วมมีความหมายใน 2 ลักษณะคือ 1. ในลักษณะกระบวนการพัฒนา ประกอบด้วย การร่วมกันศึกษาชุมชน^{IV4} ในการค้นหาปัญหาและสาเหตุ^{IV3.1.2} การจัดลำดับความสำคัญ^{IV3.1.3} การวางแผนโดยการร่วมกลุ่มอภิปรายแสดงความคิดเห็น^{IV6/IV2.2.1} การกำหนดนโยบายวัตถุประสงค์^{IV3.2.1} การวางแผนดำเนินงาน^{IV3.2} การตัดสินใจ^{IV10/IV3} การระดมทรัพยากร^{IV3.2.3} เทคโนโลยีในท้องถิ่น^{IV3.2.4} การบริหารจัดการ^{IV7/IV4} โดยสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ แรงงาน^{IV4.1.1} เงินทุน^{IV4.1.2} การใช้ทรัพยากร การประสานงาน^{IV4.3} การช่วยเหลือ การติดตามประเมินผล^{IV15/IV5} เพื่อแก้ปัญหาและการรับประโยชน์^{IV9/IV3.3} การนำเอากิจกรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านวัตถุและจิตใจบนพื้นฐานความเท่าเทียมกัน^{IV3.3.1} มีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม^{IV16} ของชุมชน 2. ในลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมือง ประกอบด้วย การส่งเสริมสิทธิและพลังอำนาจ^{IV11/IV1.2.2} ของประชาชน ในกระบวนการพัฒนาขีดความสามารถเพื่อการจัดการรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มควบคุมการใช้และกระจายทรัพยากร และการเปลี่ยนแปลงกลไกการพัฒนาโดยรัฐ มาเป็นการพัฒนาโดยประชาชน การกระจายอำนาจ^{IV1.2.2} ในการวางแผนจากส่วนกลางมาเป็นส่วนภูมิภาค การมีอำนาจต่อรอง และตรวจสอบ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมได้กำหนดขอบเขตพิจารณา ประกอบด้วยยุทธศาสตร์^{IV1.2} ปัจจัยเสริมสร้างการมีส่วนร่วม เช่น ด้านกลไกของรัฐ การกำหนดนโยบาย^{IV1.2.1} การสนับสนุนกิจกรรม^{IV1.2.3} การสร้างช่องทาง^{IV3.2} การติดตามประเมินผล^{IV5} ปัจจัยด้านประชาชน ปัจจัยด้านนักพัฒนา ปัจจัยจูงใจ เงื่อนไขการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมได้แก่ เงื่อนไขทางด้านการเมือง ด้านโครงการพัฒนา ด้านนักพัฒนา ด้านผู้นำ ด้านการบริหารจัดการ ด้านสังคมจิตวิทยา เทคนิคกระตุ้นการมีส่วนร่วม^{IV1} ได้แก่ เทคนิคด้านจิตวิทยา เช่น การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ^{IV2/IV1.1.3} การสร้างแรงจูงใจ^{IV5} การสร้างความภูมิใจ เทคนิคด้านการประชาสัมพันธ์^{IV1.3} เช่น การใช้สื่อบุคคล^{IV1.3.1} สื่อมวลชน^{IV1.3.2} การช่วยเหลือสนับสนุนด้านเงินงบประมาณ^{IV4.2} วัสดุอุปกรณ์^{IV3.2.4} เทคนิคด้านการบริหารและบทบาทของฝ่ายต่าง ๆ 4 ฝ่ายคือ 1. องค์กรประชาชน 2. องค์กรพัฒนาของรัฐ 3. นักวิชาการ 4. องค์กรพัฒนาระหว่างประเทศ องค์กรประกอบที่ทำให้การมีส่วนร่วมมีประสิทธิภาพ เช่น การร่วมกระบวนการทำงาน การแยกแยะกลุ่มคน การระดมความคิด^{IV2.2.1} การใช้หลักการพึ่งตนเอง การดำเนินกิจกรรมการพัฒนาโดยใช้กระบวนการกลุ่ม^{IV1.2.3} ยุทธศาสตร์^{IV1.2} ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นการสร้างจิตสำนึก^{IV1.1.3} แรงจูงใจให้ตระหนักถึงการมีส่วนร่วม การให้อำนาจ โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือผู้ยากจน</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>หรือผู้ที่เสียเปรียบ โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการกลุ่ม และเริ่มการพัฒนาในระดับปัจเจก และระดับกลุ่มเพื่อเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย ^{IV13} ระดับท้องถิ่นทำให้มีพลังในการต่อรอง การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้นำและเครือข่ายโดยการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ^{IV18/IV2.3.1} การทัศนศึกษา ^{IV2.1.3} การจัดฝึกอบรม การลงมือปฏิบัติ การสรุปทเรียนอย่างต่อเนื่อง ^{IV19} การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} ด้านจิตใจอารมณ์ ^{IV2} ร่วมรับรู้เรียนรู้ ^{IV4} การจูงใจ ^{IV5} ร่วมความคิด ^{IV6} ร่วมการดำเนินการ ^{IV7} ร่วมรับผลประโยชน์ ^{IV9} ร่วมวางแผนตัดสินใจ ^{IV10} ร่วมอำนาจ ^{IV11} ร่วมทีมพันธมิตร ^{IV13} ร่วมติดตามประเมินผล ^{IV15} การมีวัฒนธรรมร่วม ^{IV16} การจัดเวทีแลกเปลี่ยน ^{IV18} การสรุปทเรียนต่อเนื่อง ^{IV19}</p>
<p>Reid (2000, pp. 8-13)</p>	<p>แนวคิดการสร้างพลังของประชาชนเพื่อประโยชน์สุขของชุมชนอย่างยั่งยืน การต้อนรับอย่างจริงใจสร้างความผูกพัน ^{IV2/IV1.1.2} ความสัมพันธ์ ^{IV20} ภาวะผู้นำ ผู้มีจิตอาสา และการเปิดช่องทางการสื่อสาร ^{IV8/IV1.3} มีส่วนในการโน้มน้าวการตัดสินใจของผู้มีจิตอาสาในการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม ^{IV3.2.2} การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นการสร้างการมีส่วนร่วม ^{IV1} คือการต้อนรับอย่างอบอุ่นในการเข้ามีส่วนร่วมด้วยความสมัครใจ กระบวนการตัดสินใจ ^{IV10/IV3} ของชุมชนที่เปิดรับความแตกต่างของการมีส่วนร่วมและความคิด ^{IV6/IV2.2.1} การยอมรับความหลากหลาย ความเกื้อกูล ^{IV3.3.2} และการให้ความเคารพซึ่งกัน การสื่อสารระบบงานดี การประสานงานดี ^{IV4.3} แสดงถึงสมรรถของชุมชน ความท้าทายและความสำเร็จเป็นปัจจัยสร้างการมีส่วนร่วม การดำเนินงานทุกสิ่งทีสมคูล ^{IV7/IV4} ความเสมอภาคในการดำเนินงาน การเพิ่มผลประโยชน์และการลดค่าใช้จ่าย การไม่เกี่ยวพันผลประโยชน์ของเฉพาะบุคคล การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} ด้านจิตใจและอารมณ์ ^{IV2} การแสดงความคิด ^{IV6} การดำเนินการ ^{IV7} การสื่อสาร ^{IV8} การวางแผนตัดสินใจ ^{IV10} มนุษย์สัมพันธ์ ^{IV20}</p>
<p>อรทัย ก๊กผล (2546, หน้า 1-5-2-16)</p>	<p>การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ ^{IV10/IV3} ของรัฐ ซึ่งสามารถทำได้ในหลายระดับ คือ 1. การรับรู้ ^{IV4/IV2.2} รับทราบ ข้อมูลข้อเท็จจริง 2. การร่วมเสนอความคิดเห็น ^{IV6/IV2.2.1} หรือให้ข้อมูล ^{IV2.1} 3. การร่วมปรึกษาหารือ ^{IV2.3} 4. การให้อำนาจในการตัดสินใจ ^{IV10/IV1.2.2} กระบวนการปรึกษาหารือที่ประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องมีการให้ข้อมูล การ</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>รับฟังความคิดเห็น ร่วมรับผลประโยชน์^{IV9/IV3.3} ร่วมสนับสนุนติดตามการทำงาน^{IV15/IV5} การมีส่วนร่วมมีองค์ประกอบคือความต่อเนื่อง^{IV20} มีการเรียนรู้ร่วมกัน เน้นการสื่อสารสองทาง ทั้งช่องทางที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เป้าหมายมุ่งให้เกิดการเข้ามามีส่วนร่วม^{IV1} อย่างกว้างขวาง และเป็นวิธีการเพื่อทำให้การตัดสินใจของรัฐดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน</p> <p>แนวทางการบริหารจัดการ^{IV7} มีส่วนร่วมที่ประสบความสำเร็จประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หลักการพื้นฐาน 4S คือการเริ่มต้นเร็ว ครอบคลุมผู้ที่เกี่ยวข้อง ความจริงใจ และวิธีการที่เหมาะสม 2. การวางแผน^{IV3.2} การมีส่วนร่วมมี 3 ขั้นตอนหลักคือ <ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นเตรียมการ ประกอบด้วย เตรียมทีมงาน ตรวจสอบสถานการณ์^{IV3.1.1} ภายในหน่วยงาน และ ประเมินสถานการณ์^{IV3.1.2} 2. ขั้นการจัดทำแผนการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย การระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประเด็นที่ห่วงกังวล คาดการณ์ระดับการโต้เถียง การระบุวัตถุประสงค์ การระบุเงื่อนไขพิเศษ การใช้เทคนิค^{IV3.2.3} กิจกรรม^{IV3.2.2} การเขียนแผนการมีส่วนร่วมของประชาชน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ ภูมิหลังและข้อมูลพื้นฐาน ประเด็นสำคัญ ระดับความสนใจ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กระบวนการตัดสินใจ และกิจกรรม 3. ขั้นการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ เป็นการวางแผนการดำเนินงานของแต่ละกิจกรรมการมีส่วนร่วม เช่น การจัดเวทีสาธารณะ^{IV5} วิทยาการ การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ^{IV1} ร่วมการรับรู้^{IV4} การเสนอข้อคิดเห็น^{IV6} การดำเนินงาน^{IV7} ร่วมรับผลประโยชน์^{IV9} ร่วมการตัดสินใจ^{IV10} การมีอำนาจ^{IV11} ร่วมติดตามประเมินผล^{IV15} สรุปบทเรียนต่อเนื่อง^{IV20}
Agranoff Robert and McGuire Michael (2003, pp. 2-8)	<p>แนวคิดการจัดการความร่วมมือของประชาชน เป็นกลยุทธ์เพื่อการบริหารจัดการร่วมกันในการร่วมคิด^{IV6/IV2.2.1} ร่วมทำ^{IV7} เพื่อให้ได้ข้อมูลความรู้ในการตัดสินใจ^{IV10/IV3} การกำหนดนโยบายและวางแผนทางทั้งทางโครงสร้างและทุนทางทรัพยากรเพื่อผลประโยชน์^{IV9/IV3.3} การบรรลุวัตถุประสงค์และเป็นแนวทางเพื่อลดปัญหาอุปสรรค ข้อจำกัด โดยมีรูปแบบการทำงานในลักษณะกลุ่มทีมงาน เครือข่าย^{IV13} และองค์กรต่าง ๆ ทั้งแบบทางการและไม่ทางการ มีการพึ่งพากัน การใช้กฎระเบียบ^{IV22} การประสานการทำงาน^{IV4.3} โดยอาศัยรูปแบบการสื่อสาร^{IV8} และบทบาทความรับผิดชอบที่ชัดเจน การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ^{IV1} ร่วมการร่วมคิด^{IV6} ดำเนินการ^{IV7} การสื่อสาร^{IV8} การร่วมผลประโยชน์^{IV9} การร่วมตัดสินใจ^{IV10} เครือข่าย^{IV13} การใช้กฎระเบียบ^{IV22}</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
<p>นันทิยา หุตานุวัตรและ ณรงค์ หุตานุวัตร (2547, หน้า 15-170)</p>	<p>แนวคิดการพัฒนาองค์กรชุมชน มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพขีดความสามารถการคิดวิเคราะห์ คุณภาพชีวิต ^{IV20/IV3.3.2} จิตใจที่เอื้ออาทร ^{IV2} องค์กรประกอบในการดำเนินงานได้แก่ คน ทรัพยากร และกระบวนการ การมีส่วนร่วมประกอบด้วย การเปิดโอกาสการมีส่วนร่วม ^{IV2.2.2} แรงงาน ^{IV4.1} การร่วมทุน ^{IV4.2} จนถึงระดับการควบคุม บรรยากาศการร่วมคิด ^{IV6/IV2.2.1} ร่วมตัดสินใจ ^{IV10/IV3} ร่วมผลประโยชน์ ^{IV9/IV3.3} ความผูกพันเป็นเจ้าของ ^{IV1.1.2} การพัฒนากลุ่ม มีหลักการคือ การบริหารจัดการ ^{IV7/IV4} การเสียสละ การซื้อสัตย์ และการสร้างระบบการเงิน การติดตาม ^{IV15/IV5} และตรวจสอบได้ ^{IV5.2.1} การสร้างทีมงาน ความเท่าเทียมกันในการทำงานร่วมกัน ^{IV1} ความมุ่งมั่น และการเรียนรู้ไม่หยุดยั้ง การสร้างโอกาสเรียนรู้ ทักษะคน ^{IV1.1.3} การสร้างจิตสำนึก การจูงใจ ^{IV5} กฎระเบียบ ^{IV21} การบังคับใช้ในการลงโทษและการให้รางวัล การสร้างความสัมพันธ์ ^{IV21} ความไว้วางใจ ^{IV1.1.1} และการยอมรับ การรวมกลุ่มเครือข่าย ^{IV13} เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำกิจกรรมร่วมกัน ^{IV3.2.2} เป็นศูนย์กลางประสานงาน เกิดความสนิมสนมรู้ใจ กระบวนการกลุ่ม ^{IV1.2.3} การพัฒนาภาวะผู้นำการเสริมความรู้ และทักษะ การสนับสนุนผู้นำใหม่ การกระจายความรับผิดชอบ ^{IV1.2.2} การร่วมแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์ ^{IV2.2.2} คุณลักษณะภาวะของผู้นำประกอบด้วยมีความฉลาด เสียสละ ทำงานหนัก วัฒนธรรม ^{IV16} การช่วยเหลือ การสื่อสาร ^{IV8} การประสานงาน ^{IV4.3} การแลกเปลี่ยนข้อมูล ^{IV12/IV2.2.2} การสร้างความพอใจเพื่อควบคุมพฤติกรรม ^{IV3} การจูงใจ การแสดงถึงความรู้สึกความพึงพอใจ การให้ข้อมูล ^{IV4/IV2.1} ช่องทางการสื่อสาร 2 ลักษณะ รูปแบบเป็นทางการ เช่น การติดตามสายบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงาน และรูปแบบไม่เป็นทางการเช่น การพูดเป็นส่วนตัว การจับกลุ่มวิจารณ์ การสื่อสารทางวาจา การประชุม การติดต่อด้วยเอกสาร วิธีการสื่อสารภายในเช่น การออกข่าวของหอกระจายข่าว การประชุมกลุ่มย่อย การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} จิตใจและอารมณ์ ^{IV2} พฤติกรรม ^{IV3} ร่วมรับรู้ ^{IV4} การจูงใจ ^{IV5} ร่วมแสดงความคิดเห็น ^{IV6} ร่วมดำเนินการ ^{IV7} การสื่อสาร ^{IV8} ร่วมผลประโยชน์ ^{IV9} การตัดสินใจ ^{IV10} การแลกเปลี่ยนข้อมูล ^{IV12} การร่วมกลุ่มเครือข่าย ^{IV13} การติดตาม ^{IV15} วัฒนธรรม ^{IV16} คุณภาพชีวิต ^{IV20} ความสัมพันธ์ ^{IV21} การมีกฎระเบียบ ^{IV22}</p>
<p>นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2547 หน้า 17-37, 40-111)</p>	<p>ระดับการมีส่วนร่วมประกอบด้วยร่วมให้ข้อมูล ^{IV2.1} ร่วมรับรู้ข้อมูล ^{IV4/IV2.2} ร่วมตัดสินใจ ^{IV10/IV3} ร่วมทำ ^{IV7/IV4} ร่วมสนับสนุน ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม 1. ปัจจัยด้านการจัดการ ประกอบด้วย 1. การมีส่วนร่วมพันธกิจและ</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>เป้าหมายเพื่อการร่วมมือ การปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร การพัฒนาเทคโนโลยี^{IV22/IV3.2.4} การให้รางวัลและการจูงใจ^{IV5} 2. ส่งเสริมความเข้าใจเพื่อการพึ่งพาร่วมกัน เช่น การให้ความรู้ การสร้างโอกาสความคุ้นเคย การสนับสนุนการทำงานร่วมกัน^{IV1} ใช้แรงกดดันเพื่อผลสำเร็จ การให้รางวัล 3. หาคำความเห็นชอบในการทำงานร่วมกัน เช่น นโยบายที่ชัดเจนถึงบทบาทและหน้าที่ สร้างความเห็นพ้องต้องกัน^{IV17} บทบาทที่ถูกถูกระเบียบ^{IV21} สิ่งจูงใจ การจัดประชุม^{IV10/IV2.3.2} เพื่อวางแผนและวิเคราะห์ร่วมกัน การสนับสนุน กิจกรรม ร่วมกัน^{IV3.2.2} การใช้สื่อต่าง ๆ กระจายข่าวสารเป็นประจำ 4. สร้างความไว้วางใจ^{IV1.1.1} โดยตั้งเป้าหมายที่เป็นจริงในการร่วมมือ ให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ให้การอบรมจัดกิจกรรม การส่งข่าวสารต่อเนื่อง 5. ลดการแข่งขัน 6. การมีผลประโยชน์^{IV9/IV3.3} จากการทำงานร่วมกัน 2. ปัจจัยด้านการสื่อสาร^{IV8} 3. ปัจจัยด้านการเมืองสังคมและวัฒนธรรม^{IV16} 4. ปัจจัยของโครงการ 5. ปัจจัยด้านพี่เลี้ยง 6. ปัจจัยด้านผู้นำ 7. ปัจจัยด้านสังคมจิตวิทยา เทคนิคการมีส่วนร่วมมี 1. เทคนิคการให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้แลกเปลี่ยนข่าวสารโดยการประชาสัมพันธ์^{IV1.3} ที่เน้นการใช้สื่อและกิจกรรมความหลากหลาย เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข่าวสารสองทาง^{IV12/IV2.2.3} การได้รับข้อมูลอย่างถูกต้องและครบถ้วน สมบูรณ์ ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ความเห็นด้วยและการสนับสนุน จึงต้องใช้หลายวิธีเพื่อเสริมสร้างและต่อยอด เช่น การประชุมนักข่าว แผ่นพับจดหมายข่าว การ์ตูน การนำเสนอ บอร์ดประกาศ หอกระจายข่าว วิดีทัศน์ การดูงาน การจัดกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ การจัดประชุมสัมมนา 2. เทคนิคการจัดทำแผนที่ความคิดและสร้างอนาคตร่วมกัน 3. เทคนิค AIC 4. เทคนิคการทำ SWOT 5. เทคนิคการมีส่วนร่วมศึกษาชุมชน 6. เทคนิคการจัดประชุมแบบมีส่วนร่วม 7. เทคนิคการฝึกอบรมและเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่ม^{IV13} 8. การใช้กิจกรรมประเภทเกมส์ 9. เทคนิคการเสวนา 10. เทคนิคการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ซึ่งชุมชนที่ดีต้องมีความผูกพัน^{IV1.1.2} ห่วงใยมีปฏิสัมพันธ์ความคิดริเริ่มพึ่งตนเองมีความร่วมมือร่วมใจมีความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ^{IV1} ร่วมรับรู้^{IV4} การจูงใจ^{IV5} ร่วมดำเนินการ^{IV7} การสื่อสาร^{IV8} ร่วมผลประโยชน์^{IV9} การตัดสินใจ^{IV10} การแลกเปลี่ยนข้อมูล^{IV12} การรวมกลุ่มเครือข่าย^{IV13} วัฒนธรรม^{IV16} ความเห็นพ้องต้องกัน^{IV17} ความสัมพันธ์^{IV21} การมีกฎระเบียบ^{IV22} การพัฒนาเทคโนโลยี^{IV23}</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
<p>กิติชัย รัตน์และ ชาญชัย งามเจริญ (2548, หน้า 69-116)</p>	<p>การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นการร่วมศึกษาพิจารณาสภาพของชุมชนกับสถานการณ์ทรัพยากรที่มี การรับรู้เรียนรู้^{IV4/IV2.2} ปัญหาและผลกระทบร่วมวางแผนและเลือกแผน^{IV10} ในการร่วมทำ^{IV7/IV4} ร่วมพิจารณาแก้ไขปัญหา ร่วมรับผลประโยชน์^{IV9/IV3.3} ศักดิ์ศรีความภาคภูมิใจ การทำงานร่วมกัน^{IV1} การได้ใกล้ชิดกัน การได้เรียนรู้ความคิดเห็นซึ่งกัน^{IV6/IV2.2.1} ในกิจกรรมต่าง ๆ^{IV3.2.2} กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนเกิดจากกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันของภาคี^{IV13} การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมเป็นการใช้เวลาและกระบวนการ หมายถึง ปรากฏการณ์ที่ค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีระเบียบไปสู่ผลอีกอย่างหนึ่ง จากต่างคนต่างทำเป็นสู่การร่วมมือร่วมแรงร่วมใจ เป็นการดำเนินงานผ่านกิจกรรม เวทีการเรียนรู้^{IV18/IV2.3.1} การพัฒนาความคิดความอ่านที่มีเหตุมีผลไปสู่การจัดการทรัพยากร เวทีชาวบ้านเป็นเวทีพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็น^{IV2.2.3} เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต^{IV20/IV3.3.2} การสร้างโอกาสทางสังคมเพื่อให้เกิดความยั่งยืนเป็นการแสดงเจตนารมณ์และพิจารณาทางเลือกและโอกาสที่เหมาะสม ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติคือ 1. ความเป็นธรรมทางสังคม ต้องอาศัยความมุ่งมั่นในนโยบายของรัฐในการสร้างความเป็นธรรมและความชอบธรรมเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมในสังคม 2. การกำหนดแนวทางการพัฒนาที่ถูกต้อง เช่น ทูทางสังคม ประกอบด้วยทุนทรัพยากร ทุนทางภูมิปัญญา เช่น ด้านเกษตร วัฒนธรรม เทคโนโลยีพื้นบ้าน^{IV3.2.4} ทุนทางองค์กรชุมชนและเครือข่าย ทุนทางวัฒนธรรม^{IV16} ทุนทางสถาบันทางสังคม และทุนทางทรัพยากรมนุษย์ เช่น ผู้นำชาวบ้านกลุ่มอาชีพ ศาสนา ประชาชนชาวบ้าน 3. การเปิดพื้นที่ทางสังคม เป็นการสร้างกระบวนการเรียนรู้ของประชาชนทุกภาคส่วน กิจกรรมทางสังคมควรตระหนักถึงการสร้างคุณค่าทางสังคม เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การสร้างปัญญาให้เกิดขึ้นซึ่งแสดงว่าเป็นการจัดการความรู้ที่ถูกต้องไปสู่การจัดการทุนทางสังคมที่ถูกต้อง การสร้างความเป็นชุมชนนิยมเพื่อการมีประโยชน์แก่ชุมชน 4. การเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม เป็นการพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน เพื่อการสร้างการเรียนรู้ในการจัดการฐานทรัพยากรให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการชีวิตชุมชน การสร้างโอกาสเรื่องสิทธิชุมชน เพื่อเป็นพลังที่มีศักยภาพ กลยุทธ์ในการทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการบริหารจัดการลุ่มน้ำ ประกอบด้วย การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย^{IV3.2.1} การดำเนินงานที่มีความชัดเจน มีการสำรวจสภาพแวดล้อมของชุมชนเพื่อการวางแผน การประสานงาน^{IV4.3} อย่างเป็นทางการ การแสวงหาช่องทางเข้าถึงชุมชน การเปิดเผยให้</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>ชุมชนได้รู้จักควรใช้เวทีในการเป็นสื่อกลาง การมีความสามารถและทักษะในการสื่อสาร ^{IV8} การมีมนุษยสัมพันธ์ ^{IV21} การปรับแนวคิด ^{IV2} การวางแผนที่ประกอบด้วยข้อมูล งบประมาณ สถานที่ และเป็นวิทยากรกระบวนการ ความสามารถเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนาให้มีความเป็นองค์รวม การกระตุ้นให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาตั้งแต่ต้นจนจบ การบูรณาการทีมงานเป็นการพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันประกอบด้วย ทักษะการแก้ไขปัญหา เป็นการพัฒนาระบบการวิเคราะห์ปัญหา และการแสวงหาทางเลือกในการแก้ไขปัญหาอย่างสันติวิธี ทักษะการสื่อสารควรใช้วิธีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ^{IV12} ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยอื่น ๆ เช่นสภาพแวดล้อม ระยะเวลา สื่อที่จะส่งสาร ทักษะการทำงานเป็นทีมทำให้เกิดการแบ่งปันความคิด ความรู้ความเชี่ยวชาญ ^{IV4.1.2} และการสนับสนุนการทำงานให้บรรลุตามเป้าหมาย การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} ด้านจิตใจและอารมณ์ ^{IV2} ร่วมรับรู้ ^{IV4} ร่วมแสดงความคิดเห็น ^{IV6} ร่วมดำเนินการ ^{IV7} การสื่อสาร ^{IV8} ร่วมผลประโยชน์ ^{IV9} การตัดสินใจ ^{IV10} การแลกเปลี่ยนข้อมูล ^{IV12} การรวมกลุ่มเครือข่าย ^{IV13} วัฒนธรรม ^{IV16} เวทีการแลกเปลี่ยน ^{IV18} คุณภาพชีวิต ^{IV20} ความสัมพันธ์ ^{IV21}</p>
<p>สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2549, หน้า 1-3)</p>	<p>แนวคิดการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมที่เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้เข้าร่วมเป็นส่วน ^{IV13} ภาคราชการต้องเปิดระบบราชการให้ประชาชนมีส่วนร่วมเพื่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เกิดการแบ่งสรรทรัพยากรอย่างยุติธรรม ลดความขัดแย้ง ^{IV14} เป็นกลไกการพัฒนาระบบราชการที่ยั่งยืนเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนเข้าร่วม ^{IV2.2.2} กับหน่วยงานภาครัฐ ประกอบด้วย การให้ข้อมูลข่าวสาร ^{IV6/IV2.1} เป็นวิธีการให้ข้อมูลผ่านช่องทางการสื่อสาร ^{IV8} การรับฟังความคิดเห็น ^{IV2.2} เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงประกอบการตัดสินใจ ^{IV10/IV3} การเกี่ยวข้อง เพื่อการปฏิบัติงาน ^{IV7/IV4} และร่วมเสนอแนวทางในการตัดสินใจ โดยผ่านการประชุม ^{IV18/IV2.3.2} การทำประชาพิจารณ์ ^{IV2.3.1} การจัดตั้งคณะทำงาน ความร่วมมือ ^{IV1} โดยการเป็นหุ้นส่วนกับภาครัฐ มีการดำเนินการที่ต่อเนื่อง ^{IV19} เช่น การร่วมเป็นกรรมการ การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} ร่วมแสดงความคิดเห็น ^{IV6} ร่วมดำเนินการ ^{IV7} การสื่อสาร ^{IV8} การตัดสินใจ ^{IV10} การแลกเปลี่ยนข้อมูล ^{IV12} การรวมกลุ่มเครือข่าย ^{IV13} ความขัดแย้ง ^{IV14} เวทีการแลกเปลี่ยน ^{IV18} การดำเนินการร่วมกันต่อเนื่อง ^{IV19}</p>
<p>มนัส สุวรรณ (2549, หน้า 116-117)</p>	<p>แนวคิดการบริหารจัดการกิจการสาธารณะของรัฐเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์ต่อส่วนรวม การมีส่วนร่วมของประชาชน มีหลายลักษณะ</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>เช่น การร่วมแรงร่วมใจ ^{IV1} ร่วมแสดงความคิดเห็น ^{IV6/IV2.2.1} ร่วมปฏิบัติ ^{IV7/IV4} การประเมินผลโครงการ ^{IV15/IV5} ระดับการมีส่วนร่วมสามารถทำได้หลายลักษณะ ประชาชนในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียย่อมมีความรัก ความหวงแหน และความผูกพัน ^{IV2/IV1.1.2} การได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วม ^{IV2.2.2} ในการบริหารจัดการเป็นการดูแลและรักษาผลประโยชน์ ^{IV9/IV3.3} การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} ด้านจิตใจและอารมณ์ ^{IV2} ร่วมความคิดเห็น ^{IV6} ร่วมดำเนินการ ^{IV7} ร่วมผลประโยชน์ ^{IV9} ร่วมติดตามประเมินผล ^{IV15}</p>
<p>ถวิลวดี บุรีกุล (2551, หน้า 23-24)</p>	<p>เสนอแนวคิดการเสริมสร้างให้เกิดการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ^{IV1} อย่างยั่งยืนเป็นกระบวนการซึ่งประชาชนได้มีโอกาสแสดงทัศนะ ^{IV2.2.2} และเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ^{IV3.2.2} ที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่การมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นกระบวนการสื่อสารสองทาง ^{IV8} ที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ ^{IV10/IV3} การดำเนินงาน ^{IV7/IV4} การร่วมรับผลประโยชน์ ^{IV9/IV3.3} การให้ข้อมูล ^{IV2.1} ต่อสาธารณะชน และให้สาธารณะชนแสดงความคิดเห็น ^{IV6/IV2.2.1} ต่อโครงการและการตัดสินใจต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่และวิถีชีวิต ^{IV3.3.2} เปิดโอกาสให้ประชาชนรับรู้ ติดตามตรวจสอบ ^{IV15/IV5} โดยอาศัยหลักประชาธิปไตยในการมีอิสรภาพ ความเสมอภาค การมีความสามารถในการเข้าร่วมกิจกรรมและมีลักษณะการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} ร่วมแสดงความคิดเห็น ^{IV6} ร่วมดำเนินการ ^{IV7} การสื่อสาร ^{IV8} ร่วมผลประโยชน์ ^{IV9} การตัดสินใจ ^{IV10} ร่วมติดตามประเมินผล ^{IV15}</p>
<p>สำนักงานนโยบายและ แผนทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม (2552, หน้า 4)</p>	<p>แนวคิดการพัฒนาโครงการที่มีผลกระทบต่อประชาชน ด้านกระบวนการเข้ามามีส่วนร่วม ^{IV1} และการประเมินผลกระทบ ^{IV5.2.1} ทางสังคมจึงควรตระหนักเพื่อให้พัฒนาที่ยั่งยืนการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นกระบวนการที่ผู้มีส่วนได้เสียได้มีโอกาสแสดงทัศนะ ^{IV6/IV2.2.1} การแลกเปลี่ยนข้อมูล ^{IV12/IV2.2.3} และความคิดเห็น ^{IV2.2.1} การตัดสินใจ ^{IV10/IV3} เกี่ยวกับโครงการที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ^{IV17} ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่แรกเพื่อให้เกิดการรับรู้ความเข้าใจ ^{IV2.1} การเรียนรู้ ^{IV4/IV2.2} การปรับเปลี่ยนโครงการร่วมกัน ^{IV15/IV5} การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} ร่วมรับรู้ ^{IV4} ร่วมความคิดเห็น ^{IV6} ร่วมตัดสินใจ ^{IV10} ร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูล ^{IV12} ร่วมติดตามประเมินผล ^{IV15} ร่วมเห็นพ้องต้องกัน ^{IV17}</p>
<p>พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต (2552, หน้า 287-299)</p>	<p>การมีส่วนร่วมมี 2 มิติคือ การมีส่วนร่วมภายในองค์การ และการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกระบวนการดำเนินงาน ^{IV7/IV4} ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการ ^{IV3.2.1} วิธีการดำเนินงาน ^{IV3.2} การตัดสินใจ ^{IV10/IV4} ในการ</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>แก้ปัญหา โดยมีแนวทางการมีส่วนร่วม เช่น การเป็นตัวแทน การใช้วงจรคุณภาพ ความเป็นเจ้าขององค์กร^{IV2} ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม คือ ปัจจัยด้านจิตวิทยา ด้านองค์การ ด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของประชาชนมี 2 กระบวนทัศน์คือ กระบวนทัศน์เสรีนิยม และกระบวนทัศน์รากฐานซึ่งให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนด้อยโอกาสและคนยากจน แนวทางการมีส่วนร่วมประกอบด้วย การมีส่วนร่วมทางการเมือง การได้รับข้อมูลข่าวสาร การปรึกษาหารือ^{IV6/IV2.3} และการตัดสินใจ ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ^{IV3.3} ความไว้วางใจ^{IV1.1.1} การตระหนักต่อปัญหา การจัดการการมีส่วนร่วมได้แก่ การให้ความสำคัญกับประชาชน การยอมรับความรู้และทักษะมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ^{IV3.3} ความไว้วางใจ^{IV1.1.1} การตระหนักต่อปัญหา การจัดการการมีส่วนร่วมของประชาชน การเสริมสร้างอำนาจ^{IV11} การสร้างบรรยากาศความมีอิสระ การสนับสนุนการริเริ่ม การอนุญาตให้บางสิ่งเป็นไปเองใน ทิศทางของโครงการ^{IV3.3.4} การสร้างความร่วมมือ^{IV1} ระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการตัดสินใจนโยบายที่มีนัยสำคัญและสร้างผลกระทบในวงกว้างต้อง อาศัยตัวแทนจากหลายกลุ่ม^{IV13} เช่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม การวิเคราะห์ปัญหาอย่างรอบด้านและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาที่สอดคล้องกับสาเหตุและครอบครัวโดย การจัดเวที^{IV18/IV2.3.1} เช่น การประชุม^{IV2.3.2} การจัดตั้งคณะกรรมการ การเผยแพร่กรอบแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา^{IV3.1.3} สร้างความเป็นเอกฉันท์^{IV17/IV3.1.4} ในการนิยามปัญหาและแนวทางการปฏิบัติในการแก้ปัญหา ให้คำปรึกษาถึงวิธีการบูรณาการในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน แนวทางในการวางแผน^{IV3.2} การสร้างตัวแบบการพัฒนาเพื่อชุมชนได้ศึกษาและใช้เป็นแนวทางการในการปฏิบัติ การให้ทุนการวิจัย จัดประชุมสัมมนา^{IV2.3.2} การจัดเวทีประชาวิจารณ์^{IV2.3.1} การจัดโครงสร้างการบริหารการจัดกิจกรรม^{IV3.2.2} ที่ยืดหยุ่น การสร้างความผูกพัน^{IV1.1.2} ภายในองค์กรโดยการให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การสร้างพื้นที่เปิดโดยใช้เทคโนโลยีการมีส่วนร่วม^{IV23/IV3.2.4} (ToP) ทำให้เกิดการยอมรับและการประยุกต์ใช้ในการฟื้นฟูชุมชนแออัด ซึ่งช่วยสร้างการตัดสินใจและวางแผน การมีแรงจูงใจ^{IV5} มีความผูกพัน และเป้าประสงค์ขององค์กร การพัฒนาเทคโนโลยีที่เน้นการตัดสินใจเพื่อสร้างความรู้และความคิด^{IV4.1.1} โดยมีหลักการพื้นฐานคือ 1. การมีส่วนร่วมในกระบวนการ 2. การมีส่วนร่วมเป็นการวิวัฒนาการ มีความยืดหยุ่นและมีพลวัต 3. การมีส่วนร่วมทักษะ</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>การเรียนรู้ 4. การมีส่วนร่วมพันธสัญญาการมีจิตใจที่เปิดเผยและกว้างขวาง วิธีการพื้นฐานของเทคโนโลยีการมีส่วนร่วมประกอบด้วย 1. การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ^{IV2.3.2} 2. การสนทนากลุ่ม^{IV2.2.2} เพื่อให้เกิดความกระจ่างทางความคิดและได้ข้อสรุปที่ชัดเจน 3. การวางแผนเชิงปฏิบัติ 4. การวางแผนยุทธศาสตร์^{IV1.2} การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ^{IV1} ด้านจิตใจและอารมณ์^{IV2} การจูงใจ^{IV5} ร่วมแสดงความคิด^{IV6} ร่วมดำเนินการ^{IV7} ร่วมตัดสินใจ^{IV10} การเสริมอำนาจ^{IV11} ร่วมเป็นพันธมิตร^{IV13} ร่วมเห็นพ้องต้องกัน^{IV17} การจัดเวที^{IV18} การใช้เทคโนโลยี^{IV23}</p>
<p>คณะกรรมการ กนป. (2553, หน้า 3)</p>	<p>แนวคิดการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน อาศัยหลักการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนของสังคม การกระจายอำนาจ^{IV1.2.2} การจูงใจ^{IV5} ร่วมแสดงความคิด^{IV6/IV2} ร่วมดำเนินการ^{IV7/IV4} ร่วมตัดสินใจ^{IV10/IV3} การเสริมอำนาจ^{IV11} ร่วมเป็นพันธมิตร^{IV13} ร่วมเห็นพ้องต้องกัน^{IV17/IV3.1.4} การจัดเวที^{IV18} การใช้เทคโนโลยี^{IV23/IV3.2.4} การบริหารและการจัดการศึกษาความเสมอภาค การบริหารความเสี่ยง ความร่วมมือและรวมพลัง^{IV1} การมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการพัฒนาชุมชนขั้นตอนนี้ การให้ข้อมูล^{IV2.1} ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ^{IV6/IV2} การมีส่วนร่วมในการเลือกและเสนอแนวทางเพื่อตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ^{IV10} การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน^{IV7/IV4} การติดตามตรวจสอบ^{IV15/IV5} การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ^{IV1} ร่วมแสดงความคิด^{IV6} ร่วมดำเนินการ^{IV7} ร่วมตัดสินใจ^{IV10} การเสริมอำนาจ^{IV11} การติดตามตรวจสอบ^{IV15}</p>
<p>สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ, (2553, หน้า 131-137)</p>	<p>แนวคิดการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ทั้งด้านบริการสาธารณะ การอำนวยความสะดวก หลักการธรรมาภิบาล ความโปร่งใส การเปิดเผยข้อมูล การจัดกระบวนการประชาพิจารณ์^{IV2.3.1} และ เครือข่ายภาคประชาสังคม^{IV13} การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม เป็นการส่งเสริมและสนับสนุน^{IV11} ให้เกิดความเข้มแข็งในระบบการมีส่วนร่วมโดยการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม^{IV2.2.2} บริหารราชการตามแนวทางประชาธิปไตย เริ่มจากการเรียนรู้ด้วยตนเองของสมาชิกเป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม^{IV3} ของตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน^{IV4/IV2.2.3} การปฏิสัมพันธ์กัน^{IV1} การเปลี่ยนแปลงค่านิยม^{IV2} การร่วมคิด^{IV6/IV2} การร่วมวางแผน ตัดสินใจ^{IV10/IV3} การร่วมดำเนินการ^{IV7/IV4} การร่วมรับผล^{IV9/IV3.3} และร่วมติดตามประเมินผล^{IV15/IV5} เพื่อการปรับปรุงให้ดีขึ้น การส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาและความเข้าใจโดยการสื่อสาร^{IV8} ความไว้วางใจ^{IV1.1.1} ระหว่าง</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แหล่งที่มา
	<p>สมาชิก โครงสร้างการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ต้องประกอบด้วย การทำงานร่วมกัน การวิเคราะห์ และการปฏิบัติงาน รูปแบบคณะกรรมการ การปรึกษาหารือ ^{IV2,3} เป็นประจำ มีการพัฒนาฐานข้อมูล และการมีภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึงการสร้างความร่วมมือ ^{IV1} ด้านจิตใจและอารมณ์ ^{IV2} พฤติกรรม ^{IV3} ร่วมรับรู้เรียนรู้ ^{IV4} ร่วมแสดงความคิดเห็น ^{IV6} ร่วมดำเนินการ ^{IV7} การสื่อสาร ^{IV8} ร่วมรับประโยชน์ ^{IV9} ร่วมตัดสินใจ ^{IV10} การเสริมอำนาจ ^{IV11} การร่วมเครือข่าย ^{IV13} การติดตามตรวจสอบ ^{IV15}</p>
<p>จินตนา สุจจานนท์ (2554, หน้า 120-121)</p>	<p>แนวคิดการพัฒนาชุมชนเชื่อว่าคนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในความสำเร็จของกิจกรรม การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการดำเนินงานรวมพลังประชาชน ^{IV1} กับองค์กรของรัฐหรือองค์กรเอกชน เพื่อการพัฒนาและแก้ปัญหาของชุมชน ^{IV3.1.3} โดยให้สมาชิกในชุมชนเข้าร่วมวางแผน ^{IV10/IV3.2} การปฏิบัติ ^{IV7/IV4} และการประเมินงาน ^{IV15/IV5} เพื่อแก้ปัญหาเป็นการให้ข้อมูล ^{IV6/IV2.1} การเปิดโอกาสให้เข้าเป็นสมาชิก ร่วมเสียสละเงิน ^{IV4.2} และแรงงาน ^{IV4.1} การเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจและอารมณ์ ^{IV2/IV1.1.2} ของบุคคลในสถานการณ์กลุ่มที่ร่วมรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} ด้านจิตใจและอารมณ์ ^{IV2} ร่วมแสดงความคิดเห็น ^{IV6} ร่วมดำเนินการ ^{IV7} ร่วมตัดสินใจ ^{IV10} การติดตามตรวจสอบ ^{IV15}</p>
<p>สนธยา พลศรี (2556, หน้า 197-198)</p>	<p>แนวคิดกระบวนการพัฒนาชุมชนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพเป็นการรวมพลังลักษณะเบญจภาคี ^{IV1} จากการส่งเสริมและสนับสนุน ^{IV11} และสร้างเสริมให้เกิดความรัก ความหวงแหน และจิตสำนึกที่ดี ^{IV2/IV1.1.2} การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมคิด ^{IV6/IV2.2.2} ร่วมรับรู้ ^{IV4/IV2.1} ร่วมตัดสินใจ ^{IV10/IV3} และร่วมติดตามประเมินผล ^{IV15/IV5} ในโครงการพัฒนาเพื่อพัฒนาขีดความสามารถทางการรับรู้ สติปัญญาและความสามารถในการตัดสินใจตนเอง การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} ด้านจิตใจและอารมณ์ ^{IV2} ร่วมรับรู้ ^{IV4} ร่วมแสดงความคิดเห็น ^{IV6} ร่วมตัดสินใจ ^{IV10} การเสริมอำนาจ ^{IV11} การติดตามประเมินผล ^{IV15}</p>
<p>พัชรินทร์ สิริสุนทร (2556, หน้า 409)</p>	<p>แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วม ^{IV1} เพื่อการนำปัจจัยการผลิตและประชาชนเข้าสู่กระบวนการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน และพัฒนาคุณภาพชีวิต ^{IV20/IV3.3.2} การมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นการมีส่วนร่วมในระดับการรับรู้ ^{IV4/IV2.1} การเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์และส่ง</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ^{IV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	ผลกระทบ ระดับร่วมคิด ^{IV6/IV2} ร่วมค้นหาปัญหา ^{IV2.2} วิเคราะห์สาเหตุความ จำเป็น ^{IV3.1} ร่วมพิจารณาร่วมตัดสินใจ ^{IV10/IV3} ร่วมคัดเลือกสถานที่ตั้ง โครงการ มาตรการที่จะนำมาใช้ ร่วมดำเนินการ ^{IV7/IV4} ร่วมลงทุน ร่วม คัดเลือก ร่วมปฏิบัติงาน ระดับร่วมติดตามประเมินผล ^{IV15/IV5} ตาม วัตถุประสงค์ การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} ร่วมรับรู้ ^{IV4} ร่วมแสดงความคิดเห็น ^{IV6} ร่วมดำเนินการ ^{IV7} ร่วมตัดสินใจ ^{IV10} การ ติดตามประเมินผล ^{IV15} คุณภาพชีวิต ^{IV20}

จากการทบทวนแนวคิดและความหมายการมีส่วนร่วมของชุมชนพบว่า มีนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของชุมชนไว้แตกต่างกันตามลักษณะปรากฏการณ์ เป้าหมายสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชนคือ การให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อให้สามารถสร้างผลผลิตเชิงสร้างสรรค์และสร้างประโยชน์ต่อองค์กรเป็นสำคัญ ซึ่งสามารถจำแนกกลุ่มความหมายได้ดังนี้

ความหมายกลุ่มแรก การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เป็นการรวมตัวกันโดยมีความสัมพันธ์ทั้งด้านกายภาพและด้านจิตใจ ความมีอิสระเสรีภาพ การเลือกรับรู้ การมีค่านิยม ทัศนคติ ความผูกพัน บทบาทหน้าที่ พฤติกรรมที่มีต่อกันในการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อผลสำเร็จตามเป้าหมายและผลประโยชน์ร่วมกัน (Mead, 1934, pp. 1-5; Weber, 1947, pp. 133-138; World Bank, 1967, pp. 1-9; United Nation, 1975 pp. 1-7)

ความหมายกลุ่มที่สอง การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมในที่มีอำนาจในการตัดสินใจหรือการมีอำนาจต่อรองทางการเมือง โดยอาศัยวิธีการและการสื่อสารในการสร้างความรู้ ค่านิยม ทัศนคติในการทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นการกระตุ้น การโน้มน้าวเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการดำเนินการเพื่อเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ (Arnstien, 1969, pp. 215-217)

ความหมายกลุ่มที่สาม การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง กระบวนการมีส่วนร่วม โดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน มีความสัมพันธ์ทางกายและทางจิตใจ การสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ การส่งเสริมและผลักดันการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะความรู้ประสบการณ์ในการเสริมสร้างขีดความสามารถทางปัญญา (Cohen and Uphoff 1980, pp. 213-219)

ความหมายกลุ่มที่สี่ การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง ระดับและกระบวนการในสร้างการมีส่วนร่วมที่เอื้อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อการตัดสินใจอย่างประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นทั้งวิธีการและเป้าหมาย (ถวิลวดี บุรีกุล, 2551, หน้า 23-24; ไพรัตน์ เดชะรินทร์, 2527, หน้า 6-8; มนัส สุวรรณ, 2549, หน้า 116-117; Agranoff and Mcguire, 2003, pp. 2-8)

จากการศึกษาทบทวนความหมายและแนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชนตั้งแต่ พ.ศ. 2477 - 2556 สามารถแยกตัวแปรการมีส่วนร่วมของชุมชน และสรุปพัฒนาการแนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชนจากการสังเคราะห์ตัวแปรตามระยะเวลา เพื่อให้ง่ายต่อการศึกษาและสอดคล้องกับการวิจัยตามตารางดังนี้

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

Year	นักวิชาการ	IV																						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
2554	จินตนา สุจจานนท์	120-	120-			120-	120-			120-					120-									
		121	121			121	121			121					121									
2556	สนธยา พลศรี	197-	197-		197-	197-				197-	197-				197-									
		198	198		198	198				198	198				198									
2556	พัชรินทร์ สิริสุนทร	409			409	409	409			409					409							409		
	รวม	28	15	5	15	10	27	26	11	16	27	11	7	11	2	17	6	4	4	2	5	3	3	2

จากตารางที่ 2.2 จะเห็นได้ว่าพัฒนาการของแนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน ตั้งแต่ พ.ศ. 2477 – 2556 สามารถแยกตัวแปรที่นักวิจัยหรือนักทฤษฎีแต่ละคนได้ให้ความหมาย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2.3 แสดงพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นตัวแปรได้ดังนี้

ตารางที่ 2.3 ตัวแปรทั้งหมดของการมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV}

IV ตัวแปรการมีส่วนร่วมของชุมชน	จำนวนครั้งที่มีการเลือกใช้ตั้งแต่ พ.ศ. 2477 – 2556
IV1 การปฏิสัมพันธ์	28
IV2 ด้านจิตใจและอารมณ์	15
IV3 การแสดงพฤติกรรม	5
IV4 การรับรู้เรียนรู้	15
IV5 การจูงใจ	10
IV6 การแสดงความคิดเห็นวิชาชีพวิจารณ์	27
IV7 การดำเนินการ	26
IV8 การสื่อสาร	11
IV9 ร่วมรับผลประโยชน์	16
IV10 การวางแผนตัดสินใจ	27
IV11 การเสริมอำนาจ	11
IV12 การแลกเปลี่ยนข้อมูล	7
IV13 ร่วมกลุ่มเครือข่าย	11
IV14 ความขัดแย้ง	2
IV15 การติดตามประเมินผล	17
IV16 วัฒนธรรม	6
IV17 การมีมติเห็นพ้องร่วมกัน	4
IV18 การจัดเวทีแลกเปลี่ยนข้อมูล	4
IV19 การดำเนินงานต่อเนื่อง	2
IV20 คุณภาพชีวิต	5
IV21 ความสัมพันธ์	3
IV22 การมีกฎระเบียบ	3
IV23 เทคโนโลยี	2

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรของการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผู้ใช้ 5 ตัวแปร จากทั้งหมด 23 ตัวแปร โดยเลือกจากตัวแปรที่มีผู้ใช้มากที่สุดและตรงกับวัตถุประสงค์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อนำมาใช้ในการทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ตารางที่ 2.4 ตัวแปรของการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เลือกใช้ในการศึกษา^{IV}

IV ตัวแปรการมีส่วนร่วมของชุมชน	จำนวนครั้งที่ผู้เลือกใช้ตั้งแต่ พ.ศ. 2477- 2556
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ	28
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์	27
IV3 การร่วมตัดสินใจ	27
IV4 การร่วมดำเนินการ	26
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล	17

จากตารางข้างต้น เพื่อให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของชุมชนในปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปรดังกล่าว ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าตั้งแต่ พ.ศ.2477 – พ.ศ. 2556 มาใช้ในการให้ความหมาย ดังนั้น การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} การร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2} การร่วมตัดสินใจ^{IV3} การร่วมดำเนินการ^{IV4} การร่วมติดตามประเมินผล^{IV5}

จากตารางสังเคราะห์แหล่งที่มา และคำนิยามความหมายของการมีส่วนร่วมของชุมชน สามารถสรุปตารางโดยแปลงตารางที่ 2.2 จากเลขหน้าเป็นจุดเพื่อให้ง่ายต่อการสังเคราะห์พัฒนาการแนวความคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน ดังกราฟที่ 2.1 ดังนี้

กราฟที่ 2.1 พัฒนาการแนวความคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV}

Year	IV																						
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
1934
1947
1967
1969
1970
1975
1979
1980
1983
2527
2531
2533
2534
2543
2546
2547
2548
2549
2551
2552
2553
2554
2556
รวม	28	15	5	15	10	27	26	11	16	27	11	7	11	2	17	6	4	4	2	5	3	3	2

จากกราฟที่ 2.1 จะเห็นว่าพัฒนาการแนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชนแบ่งออกเป็น 3 ยุคดังนี้

ยุคที่ 1 การปฏิสัมพันธ์มวลชน (พ.ศ. 2477- 2513)

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2477 - 2513 นักวิชาการได้พยายามเสนอกลไกที่จะเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เป็นกระบวนการทางสังคมจากการรวมตัวของกลุ่มคนที่แสดงออกทางความคิด ทศนคติ พฤติกรรม และร่วมดำเนินการต่อการรับรู้และเรียนรู้ที่เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน (Mead, 1934, pp.1-5; Weber, 1947, pp.133-138) นอกจากกลไกกระบวนการทางสังคมแล้วการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพโดยอาศัยหลักประชาธิปไตยในการดำเนินงานอย่างมีอิสระ มีความเท่าเทียมกัน และมีอำนาจในการตัดสินใจและการจัดระบบงานที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันผลกำไร ความรู้ อำนาจ (World Bank, 1967, pp.1-9; Pateman, 1970 pp. 42-43,70.) การจัดระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างประชาชนและหน่วยงานในพื้นที่ เพื่อแสดงถึงการจัดการอำนาจแบบเบ็ดเสร็จโดยหน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบโดยประชาชนไม่มีอำนาจในการดำเนินการ และกระบวนการปรับเปลี่ยนระดับการมีส่วนร่วมจนกระทั่งประชาชนเป็นผู้มีอำนาจควบคุมการดำเนินการ เพื่อให้เข้าใจถึงระดับการมีส่วนร่วมและความสัมพันธ์เชิงอำนาจในการนำมาเป็นเครื่องมือการทำงานร่วมกัน (Arnstein, 1969, pp. 215-217)

ยุคที่ 2 การแผ่กระจายปฏิบัติการมวลชน (พ.ศ. 2514 - 2534)

ในช่วงระยะเวลาที่สอง ตั้งแต่ พ.ศ. 2514 - 2534 นักวิชาการได้เน้นถึงการนำประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการพัฒนา การบริหาร และการเมือง จากสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนเกิดความตระหนักต่อปัญหาและสภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตได้อย่างปกติ สิ่งสำคัญในการพัฒนาคือการเข้าถึงปัญหาและความสามารถในการจัดการแก้ไขปัญหา ดังนั้นประชาชนซึ่งเป็นผู้ใช้ทรัพยากร เป็นเจ้าของทรัพยากรจึงจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่อนโยบายต่าง ๆ ระดับในการแลกเปลี่ยนข้อมูล และการได้รับข้อมูลในการดำเนินการพัฒนาในด้านต่าง ๆ การแสดงออกในสิทธิเสรีภาพ ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับองค์การ สำหรับการมีบทบาทในการเป็นสมาชิก เป็นกรรมการ เป็นผู้สนับสนุนทรัพยากร แสดงถึงการมีส่วนร่วมด้วยความสมัครใจ มีความรับผิดชอบ นักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายในได้แก่ ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม นิสัยและขนบธรรมเนียม เป้าหมายส่วนบุคคล ปัจจัยภายนอกได้แก่ ความคาดหวัง ข้อผูกพัน กฎเกณฑ์ต่าง ๆ และปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ การเปิดโอกาสในการเข้าร่วม ความสามารถในการเพิ่มศักยภาพ การสนับสนุนในการสร้างการมีส่วนร่วม เช่น (Roger, 1983, pp.20-28; United Nations, 1975, pp. 1-7) การมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา โดยเข้าร่วมเป็นสมาชิก เป็นกรรมการ เป็นผู้สนับสนุนด้านการเงินและอุปกรณ์ และเข้าร่วมประชุมอย่างต่อเนื่องเพื่อจะได้รับทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวของสภาพการณ์ปัญหา การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ เพื่อให้กระบวนการตัดสินใจมีประสิทธิภาพ และมีอำนาจในการตัดสินใจ (MaCombs and Becker, 1979, pp.51-52; Fornaroff, 1980, p.104; Cohen and Uphoff, 1980, pp. 213-219) การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับกลุ่ม องค์กร เพื่อยกระดับขีด

ความสามารถของบุคลากรก็เป็นกลไกที่สำคัญต่อการจัดการทรัพยากรเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุด การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดแนวร่วมการพัฒนาและแก้ไขปัญหา ข้อมูลจากข้อเท็จจริงเป็นการพัฒนาการรับรู้และภูมิปัญญาสำหรับการประกอบการพิจารณาตัดสินใจอย่างครบถ้วน ทำให้การกำหนดแนวทางที่ชัดเจนและเหมาะสมและอาศัยปัจจัยต่าง ๆ เช่น การใช้ประสบการณ์ความรู้ความสามารถ การทดลอง การแบ่งปันความรู้ แรงงาน การเสียสละทรัพยากร การส่งเสริมชักนำ การสร้างโอกาสให้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม การมีส่วนร่วมในอำนาจการตัดสินใจ การเห็นพ้องต้องกัน การได้รับประโยชน์เท่ากัน การประเมินผลโครงการ การสื่อสาร การมีระบบงานที่ดี การประสานงานที่ดี จะส่งผลให้การมีส่วนร่วมของประชาชนบรรลุถึงการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ (ไพรัตน์ เดชะรินทร์, 2527, หน้า 6-8; วันรัช มิ่งมณีนาคิน, 2531, หน้า 8-14; Oakley and Marsden, 1984, นรินทร์ชัย พัฒนพงศา, ผู้แปล, 2533 หน้า 20-29; วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2534, หน้า 128-129)

ยุคที่ 3 การปฏิรูปมวลชน (พ.ศ. 2535-2556)

ในระยะที่สาม ตั้งแต่ พ.ศ. 2535 – 2556 ยุคนี้เป็นยุคที่ประชาชนแสดงออกถึงความต้องการในด้านคุณภาพชีวิตของตนที่ดีขึ้น และสามารถกำหนดชีวิตตนเองได้ หลายหน่วยงานถึงสนับสนุนและผลักดันในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกขั้นตอน ตามแนวทางประชาธิปไตย ตั้งแต่การริเริ่มโครงการ การกำหนดเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ การแสดงออกทางความคิด การมีสิทธิเสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์ การวิเคราะห์ตัดสินใจ การวางแผน การดำเนินการตามแผน และการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินการนั้น ขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนต้องการให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทในทุกขั้นตอนซึ่งถือได้ว่าเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมในมิติใหม่ แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนจากหลายกลุ่มหน่วยงานที่เปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของทรัพยากรเพื่อให้เกิดนวัตกรรมในการบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2543 หน้า 138-166; Reid, 2000, pp. 8-13; อรทัย ก๊กผล, 2547, หน้า 1-5-2-16; นันทิยา หุตานุวัตรและณรงค์ หุตานุวัตร, 2547, หน้า 15-170; นรินทร์ชัย พัฒนพงศา, 2547, หน้า 17-115, Agranoff and McGuire, 2003, pp. 2-8, กิติชัย รัตน์และชาญชัย งามเจริญ, 2548, หน้า 69-116; สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข 2549, หน้า 1-3; มนัส สุวรรณ, 2549, หน้า 116-117; ถวิลลิต บุรีกุล, 2551, หน้า 23-24)

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารราชการตามหลักธรรมาภิบาลสากล และแนวคิดในมาตรา 3/1 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มุ่งเน้นการพัฒนาการบริหารราชการให้สอดคล้องกับการปกครองระบบประชาธิปไตยมากขึ้น ซึ่งหมายถึงการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมที่มีการจัดโครงสร้างในองค์กร การกำหนดกติกา ระเบียบข้อบังคับ และการจัดกระบวนการต่าง ๆ ของส่วนราชการที่เอื้อให้การบริหารราชการเป็นการบริหารงานที่เป็นระบบเปิด (Open Governance) ให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องในภาคส่วนต่าง ๆ รวมถึงภาคประชาสังคม มีโอกาสเข้าร่วมใน 5 มิติคือ 1. ร่วมรับรู้ข้อมูลและเข้าใจการทำงานของภาครัฐ 2. ร่วมคิดและเสนอความเห็น 3. ร่วมเกี่ยวข้องในการคิดวิเคราะห์หาทางออก 4. ร่วมดำเนินการติดตามและร่วมรับประโยชน์ และ 5. ร่วมกระบวนการตัดสินใจ (อรพินท์ สฟโซคชัย, 2551, หน้า 24). การมีส่วนร่วมในการกระทำ การต่าง ๆ ได้มีการปรึกษาหารือร่วมกัน ทำให้การมีส่วนร่วมมีประสิทธิภาพในการดำเนินการแก้ไข

ปัญหาจากการค้นหาสาเหตุแห่งปัญหาร่วมกัน แสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ วิเคราะห์และตัดสินใจ และกำหนดจุดยืนร่วมกัน ร่วมดำเนินการ ติดตามประเมินผล อย่างเสรีตามหลักประชาธิปไตย และการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งทางภาครัฐก็ได้ปฏิรูประบบราชการให้เป็นการพัฒนาระบบราชการที่ทันสมัย โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมการบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2552, หน้า 4; พิชาย รัตนดิถ ฌฎเก็ด, 2552, หน้า 287-299; อนุกรรมการ กนป, 2553, หน้า 3; สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2553, หน้า 131-137; จินตนา สุจจันนธ์, 2554, หน้า 120-121; สนธยา พลศรี, 2556, หน้า 197-198; พิชรินทร์ สิริสุนทร, 2556, หน้า 409)

สรุปพัฒนาการแนวความคิดการมีส่วนร่วมของชุมชนสำหรับการศึกษาคั้งนี้ ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลแนวความคิดการมีส่วนร่วมของชุมชนตั้งแต่พ.ศ. 2477 – 2556 ที่แสดงให้เห็นพัฒนาการในแต่ละระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ในแต่ละช่วงเวลา และพบตัวแปรที่ถูกนำมาใช้มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดตามลำดับ สำหรับการศึกษาคั้งนี้ได้นำตัวแปรที่มีค่าความถี่สูงมาใช้ศึกษาคั้งนี้ของชุมชนกรณีเงื่อนไขไม่ชะลอลก้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาครคั้งนี้

องค์ประกอบของแนวความคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน

1. การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}

การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเป็นการแสดงพฤติกรรมการรับรู้^{IV1.1} ต่อสถานการณ์ การจูงใจ^{IV1.2} เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการวิเคราะห์^{IV1.3} เชื่อมโยงความเป็นเหตุเป็นผลตามสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง และการตัดสินใจที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนร่วม เวเบอร์ (Weber 1947, p.136) การนำแนวความคิดการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติโดยจัดกิจกรรมเพื่อการร่วมมือกัน การลงทุน การดำเนินงาน การช่วยเหลือเกื้อกูล การพัฒนาชุมชน การจัดตั้งองค์กร การให้ได้รับอำนาจ (Oakley and Marsden, 1984, นรินทร์ชัย พัฒนพงศา, ผู้แปล, 2533, หน้า 21) การมีส่วนร่วมของประชาชนไม่ว่าจะ เป็นทางตรงหรือทางอ้อมต้องอาศัยกระบวนการติดต่อสื่อสาร^{IV1.2} ความรู้ความสามารถเพื่อความเข้าใจ ข้อมูล การสื่อความหมายถึงเหตุผล ความต้องการ ความสนใจ และการดำเนินการร่วมกันเพื่อการบรรลุเป้าหมาย รวมทั้งการพัฒนาวิธีการสื่อสารระหว่างกัน (อรพินท์ สฟโชคชัย, 2538, หน้า 2-3 อ้างถึงใน ปารีชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2543, หน้า 146) เทคนิคการกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งมี 3 วิธีการคือ 1. เทคนิคทางจิตวิทยา^{IV1.1} 2. เทคนิคการประชาสัมพันธ์^{IV1.2} 3. เทคนิคด้านการบริหาร^{IV1.3} (ปารีชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2543, หน้า 160-161) การมีส่วนร่วมทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ ซึ่งความรู้สึกเป็นเจ้าของจะสร้างพันธะผูกพัน^{IV1.1} (Commitment) เช่น ความผูกพันของกรรมการและสมาชิกที่มีต่อกิจกรรมของกลุ่มทำให้กลุ่มสร้างระบบการบริหารที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ งานประชุมใหญ่จะเป็นงานที่หลอมรวมความรู้สึกของสมาชิกให้มีความเป็นเจ้าของมากขึ้น การมีส่วนร่วมของผู้นำและสมาชิกในกลุ่มเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่ง ซึ่งจะปรากฏในทุกขั้นตอนของการทำงานของ กลุ่มเริ่มตั้งแต่การคิด การตัดสินใจ การกระทำ และการรับผลประโยชน์ (นันทิยา หุตานวัตร และณรงค์ หุตานวัตร, 2547, หน้า 64-65) การส่งเสริมการมีส่วนร่วม ได้กำหนดแนวทางไว้คั้งนี้ 1. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการมีส่วนร่วม^{IV1.3} 2. ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม 3. เงื่อนไขการมีส่วนร่วม 4. เทคนิคที่กระตุ้น

การมีส่วนร่วม 5. บทบาทของฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2543, หน้า 146-166) การบริหารจัดการร่วมกันในการร่วมคิด ร่วมทำ^{IV1.1} เพื่อให้ได้ข้อมูลความรู้สำหรับการตัดสินใจต่อการกำหนดนโยบาย การวางแผนทาง การใช้กฎระเบียบ^{IV1.2} โดยอาศัยรูปแบบการสื่อสาร^{IV1.3} รวมทั้งบทบาทความรับผิดชอบที่ชัดเจน และรูปแบบการทำงานในลักษณะกลุ่ม ทีมงาน เครือข่าย (Agranoff and McGuire, 2003, pp. 2-8) ปัจจัยและแนวทางการกระตุ้นเพื่อการมีส่วนร่วมมีดังนี้ 1. ปัจจัยด้านการจัดการเป็นการสร้างการมีส่วนร่วมด้วยพันธกิจ เป้าหมาย และส่งเสริม (ด้วยสื่อต่าง ๆ) ให้เกิดความเข้าใจของการที่ต้องพึ่งพากันหรือร่วมกัน หากความเห็นชอบร่วมกันในงานที่แต่ละฝ่ายจะรับไปดำเนินการ การสร้างความไว้วางใจต่อกัน 2. ปัจจัยด้านการสื่อสาร 3. ปัจจัยทางการเมือง สังคม และวัฒนธรรม 4. ปัจจัยของโครงการ 5. ปัจจัยด้านพี่เลี้ยง 6. ปัจจัยด้านผู้นำ 7. ปัจจัยทางด้านสังคม-จิตวิทยา (นรินทร์ชัย พัฒนพงศา, 2547, หน้า 30-37)

ดังนั้น การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมเพื่อการรับรู้ การจูงใจ การเรียนรู้ การเชื่อมโยงเป็นเหตุเป็นผลตามสถานการณ์ในการตัดสินใจ ประกอบด้วย ความร่วมมือด้านจิตใจ^{IV1.1} ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์^{IV1.3}

1.1 ความร่วมมือด้านจิตใจ^{IV1.1}

ความร่วมมือด้านจิตใจ^{IV1.1} เป็นการมีส่วนร่วมโดยกระบวนการภูมิเสนาจากโครงการกรณีศึกษาที่ประเทศอินเดีย ซึ่งมีวิธีการสำคัญคือ การรู้สึกตัว (conscientisation) เพื่อการระดมต่าง ๆ ในการต่อสู้โดยได้รับอำนาจจากการพึ่งพิงตนเอง องค์กรมีความตั้งมั่น และความสนใจร่วมกัน (Oakley and Marsden, 1984, นรินทร์ชัย พัฒนพงศา, ผู้แปล, 2533, หน้า 51-54) เป็นกระบวนการมีส่วนร่วมในชั้นการเตรียมกลุ่มเพื่อทำความเข้าใจโดยศึกษาวิเคราะห์เป็นการวางพื้นฐานของกลุ่มที่ต้องให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งต้องใช้เวลาและยากที่จะระบุเวลาที่แน่นอน หรือประเมินจากความเพียงพอต่อการเข้าใจปัญหา สาเหตุของปัญหา ความต้องการในการแก้ไขปัญหา โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างความคุ้นเคย ความไว้วางใจ การยอมรับ การยืนยันการค้นหาลำดับ ปัญหาความต้องการ การวิเคราะห์แนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน กระบวนการเตรียมกลุ่มมีขั้นตอนดังนี้ การพบผู้นำหมู่บ้าน การสร้างความไว้วางใจ^{IV1.1.1} การหาปัญหา การหาสาเหตุของปัญหา การหาแนวทางแก้ไขปัญหา การแก้ไขปัญหโดยกระบวนการกลุ่ม การจัดกลุ่มความต้องการแก้ไขปัญหา การให้โอกาสประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในงานพัฒนาชุมชน การมีส่วนร่วมเป็นตัวบ่งชี้ความอยู่รอดของกลุ่มเพราะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและพันธะผูกพัน งานประชุมใหญ่จะเป็นงานที่หลอมรวมความรู้สึกของสมาชิกให้มีความเป็นเจ้าของ^{IV1.1.2} มากขึ้น (นันทิยา หุตานุวัตร และณรงค์ หุตานุวัตร, 2547, หน้า 64-65, 105-113) การให้ความสำคัญต่อสมาชิกเป็นการรวบรวมปัญหาเพื่อให้ได้ความต้องการร่วมกันทำให้เกิดความสมัครใจและเต็มใจในการเข้าร่วมกลุ่มและสมาชิกที่มีวัยใกล้เคียงจะทำให้สามารถสื่อสารข้อมูลความรู้ได้อย่างเข้าใจ การส่งเสริมแนวคิดและสัมพันธ์ภาพในการทำงานเพื่อให้เกิดความเอื้ออาทร การสร้างระเบียบ กฎเกณฑ์ของกลุ่ม และการทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อการเรียนรู้ในวิธีทำงาน การบริหารจัดการ และได้รับประโยชน์ ทำให้เกิด ความผูกพัน^{IV1.1.2} แนบแน่นต่อการรวมกลุ่ม (กิตติชัย รัตนะ และชาญชัย งามเจริญ, 2548, หน้า 221-222) การสร้างความไว้วางใจ^{IV1.1.1} ตามแนวคิดของ Merrill-Stands, 1989 (2) ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมายร่วมกัน การสนับสนุนด้านวิชาการเพื่อผลงานที่มีคุณภาพ การอบรมและนิเทศงาน จัดกิจกรรมที่จะเกิด

ความไว้วางใจใจกัน เช่น การจัดวิเคราะห์ปัญหาและออกงานสนามร่วมกัน การส่งข่าวสารเป็นประจำ (นรินทร์ชัย พัฒนพงศา, 2547, หน้า 32) การใช้เทคนิค วิธีการ ข้อมูลข่าวสารและสื่อต่าง ๆ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมโดยใช้เทคนิคการกระตุ้นการมีส่วนร่วมทางจิตวิทยา ประกอบด้วย 1. การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ^{IV1.1.3} โดยการกระตุ้นและให้การศึกษาแบบไม่เป็นทางการ เช่น การจับกลุ่มพูดคุย การถกเถียงปัญหา 2. การสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ เพื่อกระตุ้นให้ชาวบ้านรวมกลุ่มกันทำงาน 3. การสร้างความภาคภูมิใจให้กับสมาชิก โดยผู้นำต้องให้ความสนใจต่อสมาชิกในกลุ่มเท่า ๆ กัน (ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2543, หน้า 160-161) เป็นความโน้มเอียงในทางบวก^{DV2.1.1} หรือทางลบที่บุคคลจะตอบสนองต่อเป้าหมายของบุคคลหรือเหตุการณ์โดยสะท้อนความรู้สึก ความรู้ความเข้าใจในเจตคติช่วยให้สามารถทำนายพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ (วีระพงศ์ นภารักษ์, 2548, หน้า 104; ญัญญุพันธ์ เขจรนนท์, 2551 หน้า 43-44) กระบวนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์^{IV1.1.3} มีดังนี้ การแสวงหาประสบการณ์ใหม่ การรวบยอดความคิด การบ่มเพาะความคิด การทำให้ความคิดกระจ่างชัด การพิสูจน์เพื่อยืนยันความคิด (กิติชัย รัตน์ และชาญชัย งามเจริญ, 2548, หน้า 173) หลักคิดในการกระตุ้นหรือบั่นทอนการมีส่วนร่วมมี 5 ประการคือ ไม่ควรตัดสินผู้อื่นทันที ไม่ควรวางตัวเหนือผู้อื่น ไม่ควรยึดมั่นในความคิดตนเองจนเกินไป ควรมีทัศนคติที่เปิดเผย^{IV1.1.3} พร้อมรับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ อย่างเปิดกว้าง ไม่ควรใช้เล่ห์เหลี่ยม ควรมีความปรารถนาดี พุดจาตรงไปตรงมาและประพฤติอย่างจริงจัง^{IV1.1.1} ไม่ควรเฉยเมยต่อความรู้สึกของผู้อื่น ควรปรับเปลี่ยนเป็นความเข้าใจและความเห็นใจต่อกัน^{IV1.1.2} (นรินทร์ชัย พัฒนพงศา, 2547, หน้า 30-37)

ดังนั้น ความร่วมมือด้านจิตใจ^{IV1.1} หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงความรู้สึก ความรู้ความเข้าใจโดยมุ่งเน้นการทำงานร่วมกันเพื่อการแก้ไขปัญหา การกำหนดแนวทางและการบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายประกอบด้วยความไว้วางใจ^{IV1.1.1} ความรู้สึกผูกพันเป็นเจ้าของ^{IV1.1.2} การมีทัศนคติเชิงบวก^{IV1.1.3}

1.2 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2}

ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} ตามแนวคิดยุทธศาสตร์การสร้างการมีส่วนร่วมของ WCARRD ในปี 1979 มี 4 มิติคือ 1. การสร้างองค์กร 2. การวางแผน^{IV1.2.1} 3. การกระจายอำนาจ^{IV1.2.2} 4. การมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการพัฒนา^{IV1.2.3} (ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2543, หน้า 147) การมีส่วนร่วมต้องให้พลังความสามารถที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องในการทำงานพัฒนา ประสิทธิผลของการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 1. ร่วมในกระบวนการทำงานพัฒนาของโครงการ 2. มีการแยกแยะกลุ่มตามสถานะที่ต่างกัน 3. การระดมความคิดเห็น^{IV1.2.1} 4. หลักการพึ่งตนเอง 5. การใช้กระบวนการกลุ่ม^{IV1.2.2} 6. กิจกรรมในโครงการมีการควบคุมโดยกลุ่ม (Oaklay and Marsden, 1984, pp. 63-68 อ้างถึงใน ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2543, หน้า 147-148) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในรูปขององค์กร กลุ่ม เครือข่ายมี 3 ระดับ คือ 1. การพัฒนาเกษตรกรปัจเจกเป็นเกษตรกรปัญญาชนมีความสามารถในการวิเคราะห์ คำนึงคิด ลองทำ และสรุปบทเรียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ผสมผสานกับความรู้ และเทคโนโลยีจากนักพัฒนา โดยการดูงาน เสวนา เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์ ตัดสินใจ ลงมือทำจากการลองผิดลองถูก 2. การพัฒนาองค์กร/กลุ่มระดับหมู่บ้าน โดยการจัดเวทีการวิเคราะห์ปัญหา^{IV1.2.1} ซึ่งกระบวนการวิเคราะห์ทำให้เกิดการจัดตั้งคณะกรรมการ การให้บทบาทความรับผิดชอบ^{IV1.2.2} การจัดตั้งรับรองกฎระเบียบของชุมชนในด้านต่าง ๆ 3. การพัฒนาเครือข่าย และองค์กรระหว่างหมู่บ้าน^{IV1.2.3} เป็นการยกระดับการจัดการองค์กรของชาวบ้าน โดยมีการเชื่อมโยงองค์กร

ทั้ง 2 ระดับให้เป็น**เครือข่าย**^{IV1.2.3} เพื่อร่วมกันจัดการและแก้ปัญหาในระดับที่กว้างขึ้น (อเนก นาคะบุตร, 2536, หน้า 66-68 อ้างถึงใน ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2543, หน้า 148-149) เทคนิคด้านการบริหาร ประกอบด้วย การศึกษาชุมชน การวางแผนดำเนินงาน^{IV1.2.1} การใช้กระบวนการกลุ่ม^{IV1.2.2} การ**จัดโครงสร้างองค์กร**^{IV1.2.3} การพัฒนาผู้นำ การจัดโครงข่ายข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ การสนับสนุนทรัพยากร และพฤติกรรมของผู้นำต้องเป็นกลาง มีความซื่อสัตย์สุจริตมีความเสียสละ (ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2543, หน้า 160-161)

ดังนั้น **ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์**^{IV1.2} หมายถึง กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อเพิ่มพลังความสามารถในการทำงานอย่างเป็นระบบจะนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย **การร่วมวางแผนการทำงาน**^{IV1.2.1} **การคัดเลือกตัวแทนเพื่อกระจายอำนาจ**^{IV1.2.2} **การร่วมกิจกรรมกับกลุ่มเครือข่าย**^{IV1.2.3}

1.3 ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์^{IV1.3}

ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์^{IV1.3} วิธีการให้การศึกษามี 3 ลักษณะคือ 1. การมุ่งเน้นคนจำนวนมาก เช่น การให้ความรู้ผ่านทางวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ จดหมายเวียน แผ่นโปสเตอร์ 2. การมุ่งเน้นเป็นกลุ่ม เช่น การประชุมทั่วไป การอภิปรายกลุ่ม การสาธิต การจัดนิทรรศการ การทัศนศึกษา 3. การมุ่งเน้นรายบุคคล เป็นการมุ่งการติดต่อเป็นส่วนตัว เช่น การเยี่ยมเยียนบ้านและฟาร์ม สำนักงาน และการติดต่อทางโทรศัพท์ (จิตจำนง กิติเกียรติ และชัยวัฒน์ สิทธิภราดร, 2531, 127-128) เป็นการมีส่วนร่วมที่เกิดจากการได้มาซึ่งอำนาจที่จะปกครองและควบคุมทรัพยากรอันมีร่วมกัน มีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการคือ 1. การจำแนกกลุ่มพวกและโครงสร้างต่าง ๆ 2. กระบวนการให้การศึกษานอกระบบและการตระหนักต่อการดำรงชีพ 3. ความช่วยเหลือจากภายนอกเพื่อช่วยให้เกิดความคิดริเริ่มควบคู่กับกระบวนการให้ได้มาซึ่งอำนาจ (Oakley and Marsden, 1984, นรินทร์ชัย พัฒนพงศา, ผู้แปล, 2533, หน้า 29) หลักการประชาสัมพันธ์เป็นการติดต่อสองทางคือมีการบอกกล่าวเผยแพร่ให้ทราบนโยบาย วัตถุประสงค์ การดำเนินงาน ป้องกันและแก้ไขการเข้าใจผิด การรับฟังและสำรวจความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงการวางแผนแนวทางให้เหมาะสม (จิรพรรณ กาญจนะจิตรา, 2548, หน้า 202-203) การพัฒนางานประชาสัมพันธ์มี 4 ขั้นตอนคือ 1. การวิเคราะห์มวลชนและการวิเคราะห์สถาบัน 2. การตั้งจุดมุ่งหมายและกำหนดนโยบาย 3. การสื่อสารและการจูงใจ 4. การวิเคราะห์และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (วัฒนา พุทธางกูรานนท์, 2542, หน้า 205) สื่อที่ใช้เป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์แบ่งเป็นประเภทคือ 1. **สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์**^{IV1.3.1} ได้แก่หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร หนังสือคู่มือ จดหมายข่าว แผ่นปลิว แผ่นพับ ป้ายประกาศ 2. **การติดต่อด้วยวาจา**^{IV1.3.2} คือการใช้คำพูดเป็นสื่อ มีทั้งแบบทางการ เช่น การอภิปราย การบรรยาย การประชุม การประกาศข่าว การสัมภาษณ์ แบบไม่เป็นทางการ ได้แก่ การพูดสนทนา 3. **โสตทัศนอุปกรณ์**^{IV1.3.3} ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ภาพนิ่งต่าง ๆ 4. การโฆษณาของสถาบัน 5. กิจกรรมพิเศษ (กัญญา ศิริสกุลและคณะ, 2548, 159-160) เทคนิคการประชาสัมพันธ์ มีดังนี้ 1. **การใช้สื่อบุคคลหรือสื่อมวลชน**^{IV1.3.2} เป็นการสื่อสารทางตรง เช่น การประชุม การติดต่อผ่านผู้นำ เสียตามสาย ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพทางกายภาพ ความสัมพันธ์ของคนในชุมชน และข้อมูลที่ต้องชัดเจนในการนำเสนอ 2. กลุ่มคนยากจนหรือผู้ด้อยโอกาสจะต้องกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมโดยการสนับสนุนทรัพยากร เช่น เงิน วัสดุอุปกรณ์ (ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2543, หน้า 160-161) สื่อการประชาสัมพันธ์เป็นเครื่องมือในการกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่จะนำไปสู่

ภาพพจน์ที่ดี เช่น **สื่อบุคคลสื่อมวลชน**^{IV1.3.2} สื่อมวลชนสัมพันธ์ **สื่อสิ่งพิมพ์พิเศษ**^{IV1.3.1} สื่อกิจกรรมพิเศษ สื่อสิ่งของ **สื่ออิเล็กทรอนิกส์**^{IV1.3.4} สื่อพื้นบ้าน ศูนย์กิจกรรม **สื่อโสต ทศนุปรณ**^{IV1.3.3} (เสรี วังษ์มณฑา, 2546, หน้า 28) รูปแบบการสื่อสารมีทั้งแบบการสื่อสารด้วยวาจา^{IV1.3.2} และการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร^{IV1.3.1} เช่น การบันทึกความจำและจดหมาย การเขียนแผนผัง หลักฐานการบันทึกและการรายงาน คู่มือการปฏิบัติงาน การติดต่อตามสายบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานเป็นรูปแบบทางการ และรูปแบบไม่เป็นทางการ เช่น การพูดเป็นส่วนตัว การจับกลุ่มวิจารณ์ การสื่อสารขององค์กรเป็นการสื่อสารสองทาง โดยมีวิธีการสื่อสารกันภายในองค์กร เช่น การทำกระดานแจ้งข่าว การออกข่าวของหอกระจายข่าว การประชุมกลุ่มย่อย (นันทิยา หุตานุวัตร และณรงค์ หุตานุวัตร, 2547, หน้า 15-170) สำหรับการเปลี่ยนแปลงในองค์กร การสื่อสารมีความสำคัญมากโดยเฉพาะการสื่อสารระยะไกลผ่าน **คอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์และการสื่อสารระบบเครือข่าย**^{IV1.3.4} เพื่อให้การสื่อสารระหว่างองค์กรและการทำงานร่วมกันได้รับการอำนวยความสะดวก (Simon 1945, p. 28, <http://www.simonandschuster.com>, June 10, 2016) กระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเป็นการสื่อสารระบบเปิดหรือการสื่อสารสองทาง มีองค์ประกอบของการสื่อสารที่สมบูรณ์คือ ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร เนื้อหาข่าวสาร ช่องทางการสื่อสาร และกระทำอย่างรวดเร็ว ถูกต้อง สมบูรณ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่ตรงกัน ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน การติดต่อประสานงานที่ดี จะส่งผลให้การปฏิบัติงานบรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (ยงยุทธ เกษสาคร, 2548, หน้า 244-245) เป็นช่องทางการสื่อสารกระบวนการนำข้อมูลข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ทั้งที่อยู่ในรูปของคลื่นแสง คลื่นเสียง ระบบประสาทสัมผัสทั้ง 5 ที่สามารถรับรู้ความหมายได้ การแบ่งสื่อตามลักษณะของสื่อดังนี้ สื่อธรรมชาติ **สื่อมนุษย์**^{IV1.3.2} **สื่อสิ่งพิมพ์**^{IV1.3.1} **สื่ออิเล็กทรอนิกส์**^{IV1.3.4} **สื่อระคน**^{IV1.3.3} เพื่อการนำเสนอสาร (มณฑล โยบัว 2536, หน้า 40; ขนิษฐา จิตชินะกุล, 2557, หน้า 6) การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพอยู่ที่การเลือกใช้ช่องทางการสื่อสารเป็นการสื่อสารโดยการพูดแบบพบหน้ากัน^{IV1.3.2} แบบทางการหรือการสื่อสารแบบลายลักษณ์อักษร^{IV1.3.1} (เสนาะ ตีเยาว์, 2546, หน้า 245) ช่องทางการติดต่อสื่อสารมีดังนี้ 1. ช่องทางการพูด^{IV1.3.2} ประกอบด้วย การพูดแบบเผชิญหน้า โทรศัพท์ เสียงตามสาย วิทยู Walki Talki 2. ช่องทางการเขียน^{IV1.3.1} ประกอบด้วย การใช้บันทึก การส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ การติดประกาศ 3. กลุ่ม Multimedia^{IV1.3.3} เช่น การส่งข้อมูลโดยมีข้อความเสียงและภาพปรากฏ (สุพานี สฤกษ์วานิช, 2552, หน้า 273) หลักการสื่อสารที่สำคัญ 7 ประการ (7 Cs of Communication) คือ 1. ความน่าเชื่อถือของสารและผู้ส่งสาร 2. ความชัดเจนของสาร ได้แก่ การใช้ภาษาที่ง่ายและหลีกเลี่ยงคำศัพท์เฉพาะ 3. ความสามารถของทั้งผู้ส่งและผู้รับสาร 4. เนื้อหาสาระของสาร ได้แก่ ความเหมาะสมถูกต้องของเนื้อหาสาระ 5. บริบทของการสื่อสาร ได้แก่ สภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม 6. ช่องทางการสื่อสาร เช่น วิทยูชุมชน^{IV1.3.3} เสียงตามสาย โทรทัศน์ หรือเวทีประชาคม 7. ความต่อเนื่องและการกล่าวซ้ำ ได้แก่ การเพิ่มความถี่ของการส่งสารเพื่อการต่อยอดให้ผู้รับสารจดจำสารที่รับ (พัชรินทร์ สิริสุนทร, 2556, หน้า 714-715)

ดังนั้น **ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์**^{IV1.3} หมายถึง กระบวนการนำข้อมูลข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ทั้งที่อยู่ในรูปของคลื่นแสง คลื่นเสียง ระบบประสาทสัมผัสทั้ง 5 ที่สามารถรับรู้ความหมาย ประกอบด้วย **การใช้สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์** ได้แก่ หนังสือพิมพ์ หนังสือคู่มือ จดหมายข่าว แผ่นพับ **ป้ายประกาศ**^{IV1.3.1} **การใช้สื่อด้วยวิธีการพูด** เช่น การประชุม การติดต่อผ่านผู้นำ เสียงตามสาย หอ

กระจายข่าว ^{IV1.3.2} การใช้สื่อผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น วิทยุชุมชน โทรทัศน์ ภาพยนตร์ การแสดง ภาพนิ่งต่าง ๆ ^{IV1.3.3} การใช้สื่อผ่านเครือข่ายออนไลน์ ^{IV1.3.4}

2. การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ ^{IV2}

การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ ^{IV2} ฮาเบอร์มาส (Habermas อ้างถึงใน สุภางค์ จันทวานิช, 2553 หน้า 198-199) เป็นนักคิดของสำนักแฟรงค์เฟิร์ตรุ่นหลังและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในสังคมศาสตร์แนวประจักษ์นิยม โดยให้ความสำคัญกับการวิพากษ์ (Criticism) ตนเอง ระบบทุนนิยม หลักเหตุผล เครื่องมือและการรับรู้อย่างลึกซึ้งถึงคุณค่า ได้กล่าวถึงความคิดหลัก ๆ ของทฤษฎีวิพากษ์มีดังนี้ 1. ความรู้เกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดโดยเสรีและเปิดกว้างมีการวิพากษ์กันได้ มนุษย์เป็นผู้เลือกใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ทำให้มีอิสระในการสื่อสาร 2. วิธีการแสวงหาความรู้ในรูปแบบวิทยาศาสตร์ของแนวคิดปฏิฐานนิยม ที่ใช้หลักเหตุผลมาอธิบายปรากฏการณ์และความสัมพันธ์ทางสังคม เพราะมนุษย์ไม่ได้มีความสัมพันธ์กันด้วยหลักเหตุผลเพียงอย่างเดียว 3. ความสนใจเชิงปัญญาประกอบด้วย ความสนใจเชิงเทคนิค เชิงปฏิบัติ และเชิงปลดปล่อย 4. การมี lifeworld ประกอบด้วย ภาษา การสื่อสารระหว่างกันและสำนักเชิงศีลธรรม 5. การกระทำเชิงสื่อสาร (Communicative Action) ซึ่งเชื่อว่า ภาษาเป็นเรื่องของการตีความ เพราะภาษาสามารถครอบคลุมผู้พูดและผู้ฟังที่ต่างฝ่ายได้ให้ความสนใจและเข้าใจซึ่งกัน

ฮาเบอร์มาส (Habermas อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน, 2553, หน้า 31) กล่าวถึงความรู้และผลประโยชน์ (Knowledge and Interest) ที่ระบุชัดเจนว่า ความรู้ไม่เคยเป็นกลางล้วนแล้วแต่รับใช้ผลประโยชน์ ความรู้จึงมีไว้เพื่อเปลี่ยนแปลงโลก ซึ่งต่อมาวิวัฒนาการเป็นแนวทางการวิจัยแบบปฏิบัติการ (Action Research) หรือการบริหารจัดการความรู้ **ดาร์เรนดอร์ฟ (Dahrendorf Ralph** อ้างถึงใน **สุภางค์ จันทวานิช, 2553 หน้า 201-202)** เสนอแนวคิดเรื่องความขัดแย้ง สิทธิอำนาจ และกลุ่มสังคม ซึ่งกลุ่มสังคมมี 3 ระดับได้แก่ กลุ่มเสมือนกลุ่ม (Quasi group) กลุ่มผลประโยชน์ (Interest group) และกลุ่มขัดแย้ง (Conflict group) (**พัชรินทร์ สิริสุนทร, 2556, หน้า 599-600**) ให้ความหมายว่าเป็นวิธีการโต้แย้งเพื่อเสนอทางออกในการแก้ไขปัญหา วิธีการวิพากษ์ (Dialectic Method) อยู่ในรูปของการถกเถียงอย่างมีเหตุผล (Reasonable Dialogue) ระหว่างบุคคลมากกว่า 2 คนขึ้นไปที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน (**สุพานี สฤษฏ์วานิช, 2552, หน้า 133-145**) วิพากษ์ หมายถึง การพิจารณาตัดสินเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยทำทนายโต้แย้งเหตุผลที่นำมากล่าวอ้างเนื่องจากความสงสัยความไม่เชื่อ และนำไปสู่การพิสูจน์สมมติฐานอีกครั้ง **วิจารณ์** หมายถึง การให้คำตัดสินสิ่งที่กำลังพิจารณา การตัดสินอาศัยความรู้และความรู้สึกของผู้วิจารณ์เป็นสำคัญเพื่อแสดงความคิดเห็นของผู้วิจารณ์ การวิพากษ์วิจารณ์ เน้นไปในความหมายของการวิจารณ์เป็นการแสดงความคิดเห็นติชมโดยใช้อารมณ์ความรู้สึกมากกว่าการวิพากษ์ที่ให้น้ำหนักในเรื่องการใช้เหตุผล และการสืบค้นที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง (**เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2544, หน้า 2-4**) เทคนิคการมีส่วนร่วมของประชาชนคือการเริ่มต้นเร็ว ครอบคลุมผู้ที่เกี่ยวข้อง จริงใจ และโปร่งใส ซึ่งการเลือกใช้วิธีการหรือรูปแบบการมีส่วนร่วมที่เหมาะสมสามารถจัดได้ 3 กลุ่มดังนี้ 1. **การมีส่วนร่วมให้ข้อมูล ^{IV2.1}** 2. **การมีส่วนร่วมรับฟังความคิดเห็น ^{IV2.2}** 3. **การมีส่วนร่วมแบบปรึกษาหารือ ^{IV2.3}** (**สุลักษณ์ สารณัณสพันธ์, 2555, หน้า 232**) เทคนิคการแสดงความคิดเห็นตัดสินใจของกลุ่ม ประกอบด้วย 1. **การประชุมกลุ่ม** เป็นการประชุมร่วมกัน อภิปรายปัญหาและตัดสินใจร่วมกัน 2. **การระดมสมอง** ตามแนวคิดของ **Alex Osborn, 1950** ได้ให้หลักการที่สำคัญคือ การเสนอความคิดได้อย่างเสรี กระตุ้นให้

แสดงความคิด สร้างความคิดแตกต่าง การโยนโยมความคิด 3. Norminal Group เป็นการรับทราบปัญหา โดยแสดงความคิดเห็นลงในกระดาษ นำเสนอพร้อมอภิปราย และจัดลำดับความสำคัญ 4. เทคนิคเดลฟาย เป็นการสร้างแบบสอบถามส่งไปให้สมาชิกตอบมา 5. เทคนิค AIC เพื่อสร้างสรรค์วัฒนธรรมที่พึงประสงค์ ทำให้การมีส่วนร่วมมีความพึงพอใจสูงสุด 6. การประชุมทางไกลช่วยให้การตัดสินใจเร็วขึ้นและลดแรงกดดัน (สุพานี สฤษฏ์วานิช, 2552, หน้า 144-145)

ดังนั้น การร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2} หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมต่อการแสดงความคิดเห็น การให้และรับข้อมูลเพื่อพิจารณาตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยการใช้เหตุผลและการสืบค้นที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย การร่วมให้ข้อมูล^{IV2.1} การร่วมรับฟังความคิดเห็น^{IV2.2} การร่วมปรึกษาหารือ^{IV2.3}

2.1 การร่วมให้ข้อมูล^{IV2.1}

การร่วมให้ข้อมูล^{IV2.1} เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่^{IV2.1.1} ความรับผิดชอบ นโยบาย และโครงการต่าง ๆ การมีส่วนร่วมระดับนี้มีความสำคัญในฐานะที่เป็นก้าวแรกของการมีส่วนร่วมที่แท้จริง การไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารมีแนวโน้มเป็นไปในทิศทางเดียวกันคือจากเจ้าหน้าที่รัฐไปสู่ประชาชน โดยไม่มีการสร้างช่องทางให้ประชาชนได้สะท้อนความคิดเห็น เครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารทางเดียว เช่น การแถลงข่าวหรือให้ข่าวต่อสื่อมวลชน การจัดทำแผ่นประกาศ การจัดทำเอกสารแจกจ่าย (Arnstein, 1969 อ้างถึงใน พิชาย รัตนติลภ ณ ภูเก็ต, 2552, หน้า 273) เป็นการนำเสนอข้อเท็จจริงที่เป็นลักษณะของหลักการ นโยบาย ข้อมูลสถิติ กฎหมาย หรือระเบียบวิธีปฏิบัติจากหน่วยงานที่หน้าที่หรือได้รับมอบหมายให้รับรองข้อเท็จจริงเพื่ออ้างอิง การร่วมเป็นคณะทำงานในการจัดทำเอกสารเพื่อสร้างโอกาสในการแสดงความคิดเห็นและรับทราบข้อเท็จจริงเพื่อการตัดสินใจเป็นการมีส่วนร่วมในระดับการสร้างความเข้าใจในหลักการ^{IV2.2.2} เสริมสร้างการทำงานให้ราบรื่น การจัดทำเอกสารระหว่างการทำงานถึงผลการปฏิบัติงานเพื่อช่วยให้เข้าใจกระบวนการทำงานของผู้ปฏิบัติงานมากขึ้น (ไพบุลย์ โพธิ์สุวรรณ, 2546, หน้า 3-1) เป็นการมีส่วนร่วมในขั้นริเริ่ม (Participation in Initiation) โดยการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา กำหนดลำดับความสำคัญ วางนโยบาย เป้าหมาย กำหนดวัตถุประสงค์ได้ตรงกับความต้องการ และเป็นการริเริ่มให้เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ เป็นการสื่อสารทางเดียว เช่น การชี้แจงในที่ประชุม การนำเสนอ การทัศนศึกษา^{IV2.2.3} การจัดสัมมนา การสื่อสารผ่านวิทยุกระจายเสียง หอกระจายข่าว เวทีนำเสนอ จดหมายข่าว และเอกสารประกอบ (สุลักษณ์ สาธมนัสพันธ์, 2555, หน้า 230-232)

ดังนั้น การร่วมให้ข้อมูล^{IV2.1} หมายถึง พฤติกรรมในการชักนำประชาชนให้ได้เข้ามามีส่วนร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เพื่อความรู้ความเข้าใจต่อการทำงานร่วมกัน ประกอบด้วย การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่^{IV2.1.1} การเรียนรู้หลักการการทำงาน^{IV2.1.2} การร่วมทัศนศึกษา^{IV2.1.3}

2.2 การร่วมรับฟังความคิดเห็น^{IV2.2}

การร่วมรับฟังความคิดเห็น^{IV2.2} ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีกำหนดวิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ดังนี้ 1. การสำรวจความคิดเห็น^{IV2.2.1} ประกอบด้วย การสัมภาษณ์ การเปิดให้แสดงความคิดเห็นทางไปรษณีย์ การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูล^{IV2.2.2} การแสดงความคิดเห็น และการสนทนากลุ่มย่อย 2. การประชุมปรึกษาหารือ^{IV2.2.3} 3. วิธีการอื่นที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกำหนด การรับฟังความคิดเห็นเป็นการเปิดเผยข้อมูลของโครงการอย่างครบถ้วน ทั้งด้าน

ประโยชน์ที่จะได้รับและด้านผลกระทบทางลบ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 ข้อ 7 ระบุว่าอย่างน้อยต้องประกอบด้วย เหตุผลความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของโครงการ สาระสำคัญของโครงการ ผู้ดำเนินการ สถานที่ที่จะดำเนินการ ขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการ ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ ผลประโยชน์ในด้านบวกที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มจะได้รับ ผลกระทบในด้านลบที่อาจเกิดขึ้น ที่อยู่อาศัย หรือประกอบอาชีพอยู่ในสถานที่ที่จะดำเนินโครงการและพื้นที่ใกล้เคียง รวมทั้งมาตรการป้องกันแก้ไขหรือเยียวยาความเดือดร้อนหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น การประมาณการค่าใช้จ่าย (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2549, หน้า 25-28) เป็นการสื่อสารสองทางโดยการพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูล^{IV2.2.1} และสำรวจความคิดเห็น^{IV2.2.2} ประกอบด้วย การสัมภาษณ์รายบุคคล การสนทนากลุ่มย่อย การแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ การสำรวจความคิดเห็น สายด่วน และการจัดประชาพิจารณ์ (สุลักษณ์ สารมณีสพันธุ์, 2555, หน้า 232) เป็นการรับฟังความคิดเห็น^{IV2.1.1} แลกเปลี่ยนความคิดเห็นความรู้ประสบการณ์ ข้อเสนอแนะ^{IV2.1.2} และการตัดสินใจ (สนธยา พลศรี, 2556, หน้า 215) กิจกรรมการมีส่วนร่วมเป็นการกระทำที่ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะเข้ามาส่งเสริม สนับสนุน ปฏิบัติการในกิจกรรมอย่างเป็นทางการเป็นกระบวนการเพื่อให้ส่งผลดีต่อเป้าหมายที่กำหนดร่วมกัน กิจกรรมควรถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนเมื่อต้องการให้สาธารณชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการ การรับฟังข้อมูล^{IV2.1.1} เป็นขั้นตอนที่ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลที่ต้องการหรือเป็นข้อมูลใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา (กิติชัย รัตน์, 2549, หน้า 201)

ดังนั้น การร่วมรับฟังความคิดเห็น^{IV2.2} หมายถึง วิธีการรับ การให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจต่อปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหา ประกอบด้วย การระดมความคิดเห็น^{IV2.2.1} การได้รับโอกาสเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็น^{IV2.2.2} การร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูล^{IV2.2.3}

2.3 การร่วมปรึกษาหารือ^{IV2.3}

การร่วมปรึกษาหารือ^{IV2.3} เป็นขั้นตอนการมีส่วนร่วมในระดับสูง หากการปรึกษาหารือโดยไม่ผสมผสานการมีส่วนร่วมวิธีอื่นจะได้ประโยชน์น้อย เพราะไม่มีหลักประกันได้ถึงความห่วงกังวล และความคิดเห็นของประชาชนจะได้รับการนำไปเป็นส่วนสำคัญในการพิจารณาตัดสินใจหรือบรรจุลงในแผน วิธีการของการมีส่วนร่วมแบบนี้ได้แก่ การสำรวจทัศนคติ การจัดประชาพิจารณ์^{IV2.3.1} และการประชุมสาธารณะ หากผู้มีอำนาจจำกัดปัจจัยนำเข้าหรือข้อมูลข่าวสารและความคิดเห็นไว้เฉพาะขั้นตอนนี้ การมีส่วนร่วมก็เป็นเพียงพิธีกรรม (Arnstein, 1969 อ้างถึงใน พิชาย รัตน์ดิลก ณ ภูเก็ต, 2552, หน้า 273) เป็นการประชุมปรึกษาหารือประกอบด้วย การประชาพิจารณ์^{IV2.3.1} การอภิปรายสาธารณะ การแลกเปลี่ยนข้อมูล การประชุมเชิงปฏิบัติการ การประชุมระดับตัวแทนของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสีย (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2549, หน้า 29) เป็นการสื่อสารแบบสองทางเพื่อการมีส่วนร่วมในระดับค่อนข้างสูงประกอบด้วย เวทีสาธารณะ^{IV2.3.1} การพบปะแบบไม่เป็นทางการ การจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วม การประชุมเชิงปฏิบัติการและคณะที่ปรึกษา (สุลักษณ์ สารมณีสพันธุ์, 2555, หน้า 232) การร่วมทำประชาพิจารณ์^{IV2.3.1} ชนชั้นปกครองหรือนายทุนสร้างสถาบันต่าง ๆ ได้แก่ ครอบครั้ว โรงเรียน สถาบัน ศาสนา และสื่อ ใช้เพื่อครอบงำความคิดของพลเมือง ซึ่งนักวิชาการและนักพัฒนาในปัจจุบันให้คำนิยามหมายถึง การเมืองภาคประชาชน กรัสมี่ (Gramsci Antonio อ้างถึงใน สุภางค์ จันทวานิช, 2553 หน้า 188-189) เป็นบรรยากาศของความ

ร่วมมือกันมีการสื่อสารแบบสองทาง ช่วยให้เกิด**ความเข้าใจที่ตรงกันอย่างชัดเจน**^{IV2.3.3} มีสัมพันธภาพที่เท่าเทียมกัน การทำงานพัฒนาชุมชนจำเป็นต้องใช้**เวทีประชาคม**^{IV2.3.2} เพื่อรวมพลังความคิด พลังการทำงานให้เป็นหนึ่งเดียว มีการเรียนรู้ร่วมกันตามอัธยาศัย เกิดจิตสำนึกในการช่วยเหลือเกื้อกูล ความรับผิดชอบ ห่วงแค้น และพลังการต้อรองกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน (**อุดม เขยกิจวงศ์, 2545, หน้า 135**) การทำงานที่มีประสิทธิภาพต้องประกอบด้วยการทำงานร่วมกันในการวิเคราะห์และการปฏิบัติงานโดยมีรูปแบบคณะกรรมการเพื่อ**การปรึกษาหารือเป็นประจำ**^{IV2.3.2} และมีการพัฒนาฐานข้อมูลรวมถึงการมีภาวผู้นำ (**สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2553, หน้า 131-137**) การ**จัดประชาพิจารณ์**^{IV2.3.1} เป็นการประชุมที่เป็นทางการ เพื่อนำเสนอจุดยืนและพิสูจน์ความจริง ข้อเสนอแนะที่จะได้รับการบันทึก เทคนิคการมีส่วนร่วมเป็นการใช้กิจกรรม**หนึ่งหรือหลาย ๆ ครั้งต่อเนื่องกัน**^{IV2.3.2} เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการ, การประชุมสาธารณะ **Creighton, 1984, วันชัย วัฒนศัพท์ และคณะ, ผู้แปล, 2556, หน้า 8, 108** **ประชาพิจารณ์**^{IV2.3.1} เป็นกลไกทางบวกที่ภาครัฐใช้ในการบริหารจัดการปัญหาความขัดแย้งของกลุ่มคนที่มีความคิดเห็นแตกต่างหรือได้รับผลประโยชน์ต่างกัน การเปิดพื้นที่สาธารณะให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นได้อิสระในประเด็นหนึ่งและ**นำข้อสรุปไปกำหนดนโยบาย**^{IV2.3.3} การอภิปรายสาธารณะเป็นปฏิสัมพันธ์เชิงบวกเพื่อปรึกษาหารือประเด็นต่าง ๆ ของชุมชนนำไปสู่ข้อสรุปและมติทางสาธารณะ (**รงค์ บุญสวยขวัญ, 2557 หน้า 136**)

ดังนั้น **การร่วมปรึกษาหารือ**^{IV2.3} หมายถึง วิธีการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็น ความต้องการ เพื่อการเตรียมความพร้อมของข้อมูลต่อการนำข้อมูลเข้าไปเป็นส่วนสำคัญในการพิจารณาตัดสินใจหรือบรรจุลงในแผนการดำเนินงาน ประกอบด้วย **การร่วมประชุมตัดสินใจ**^{IV2.3.1} **การร่วมการประชุมอย่างต่อเนื่อง**^{IV2.3.2} **สรุปปัญหาให้ชัดเจน**^{IV2.3.3}

3. การร่วมตัดสินใจ^{IV3}

ความสำคัญของการตัดสินใจในระดับชุมชนพอสรุปได้คือ เกิดจากการเรียนรู้ร่วมกัน รวมทั้งการเสริมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการบริหารจัดการ สร้างการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและผลกระทบต่อการดำรงชีวิต การสนับสนุนให้เกิดผู้นำทางความคิดเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ด้วยพลังความร่วมมือของสมาชิก และการลดการขัดแย้งเป็นการสร้างฉันทามติร่วมกัน ดำรงไว้ซึ่งความเชื่อถือและความชอบธรรมหากใช้กระบวนการตัดสินใจที่โปร่งใสและน่าเชื่อถือ การเปิดเผยทำให้ไปสู่การบรรลุจุดหมายร่วมกัน ผลสัมฤทธิ์ของการสร้างกระบวนการตัดสินใจในระดับชุมชนประกอบด้วย การมีส่วนร่วมใน**การวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุ**^{IV3.1} จุดอ่อน จุดแข็ง และโอกาส รวมทั้ง**ความสามารถแสวงหาทางเลือกในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม**^{IV3.2} เพื่อเป็นแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างสร้างสรรค์ (**กิติชัย รัตน์และชาญชัย งามเจริญ, 2548, หน้า 157-158**) การร่วมตัดสินใจ เป็นการมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มโครงการ การอภิปรายถึงปัญหาและความต้องการ มีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา การกำหนดทางเลือกกว่าควรจัดทำโครงการหรือกิจกรรมใด และครอบคลุมถึงการตัดสินใจในระหว่างการดำเนินงานโครงการ (**Cohen and Uphoff, 1977, อ้างถึงใน พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต, 2552, หน้า 276**) การตัดสินใจที่ดีประกอบด้วย 1. มีคุณภาพ 2. ทันต่อเวลา 3. ได้รับการยอมรับ 4. เหมาะสมตามหลักจริยธรรม เป็นกระบวนการของการเลือกจากหลาย ๆ ทางเลือกที่มีอยู่เพื่อให้ได้**ผลลัพธ์ที่ต้องการ**^{IV3.3} หรือบรรลุวัตถุประสงค์ การตัดสินใจจะเลือกเกี่ยวข้องกับมิติของเวลา ซึ่งจะ

ส่งผลถึงอนาคต (สุพานี สฤษฏ์วานิช, 2552, หน้า 133-139) เป็นการเลือกระหว่างทางเลือกที่เป็นไปได้ เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด (สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ, 2553, หน้า 387) ลักษณะของการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย 1. การตัดสินใจที่มีคุณภาพหมายถึงเนื้อหาสาระ มีผลกระทบในแนวทางที่ต้องการสามารถตอบสนองต่อความต้องการ 2. การตัดสินใจที่มีคุณค่าเป็นการพิจารณาในประเด็นต่าง ๆ อย่างครอบคลุม 3. การตัดสินใจที่ทันต่อสถานการณ์และห้วงเวลา 4. การตัดสินใจที่สร้างฉันทามติให้เกิดขึ้น เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากการร่วมแสดงความคิดเห็นของทุกฝ่าย โดยไม่มีการปิดกั้น 5. การตัดสินใจบนพื้นฐานของคุณธรรมจริยธรรม จากความสับสนและบิดเบือนไปในทิศทางที่ไม่ถูกต้อง การแย่งชิงผลประโยชน์ 6. การตัดสินใจบนพื้นฐานข้อเท็จจริง โดยพิจารณาความถูกต้อง ความเพียงพอ ความชัดเจนและการตรวจสอบได้ของข้อมูล กรอบการตัดสินใจประกอบด้วย **อรรถประโยชน์นิยม^{IV3.3}** สิทธิของบุคคล ความเป็นธรรม ความถูกต้อง คุณธรรมและจริยธรรม (**กิตติชัย รัตน์และชาญชัย งามเจริญ, 2548, หน้า 162-163**) **แผนการจัดการต้องกำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับปัญหา^{IV3.1}** เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดระดับความรุนแรงของปัญหา และลดผลกระทบที่เกิดขึ้นเพื่อปกป้องทรัพยากรชายฝั่ง ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาและ**การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ประโยชน์^{IV3.3}** (สุลักษณ์ สารสุนันท์, 2555, หน้า 211)

ดังนั้น **การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงกระบวนการใช้ความคิดและการกระทำในการรับรู้เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกและมิติเวลา เพื่อให้ได้ผลลัพธ์อย่างที่ต้องการ หรือบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นทางเลือกที่เหมาะสมและดีที่สุดสำหรับสถานการณ์นั้น ประกอบด้วย **การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1}** **การวางแผนทางการดำเนินการ^{IV3.2}** **การประสานประโยชน์^{IV3.3}**

3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1}

การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1} โดยหลักสำคัญใน**การวิเคราะห์สถานการณ์^{IV3.1.1}** มี 4 ประการคือ 1. การวิเคราะห์ต้องเริ่มจากความจริง 2. หาประเด็นของปัญหาหรือความขัดแย้งนำมาวิเคราะห์อย่างรอบด้าน หาคำตอบว่าอะไรเกิดขึ้น มีผลอย่างไร 3. ต้องยืนอยู่บนจุดยืนผลประโยชน์ของประชาชน เพราะนักวิเคราะห์สถานการณ์เปรียบเสมือนตัวแทนของประชาชน 4. จุดมุ่งหมายไม่ใช่การเข้าใจสถานการณ์อย่างเดียว แต่เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนด้วย (**ปารีชาติ รัตนบรรณสกุล, 2548, หน้า 38**) เป็นการแยกแยะเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยมุมมองแห่งความเป็นจริง สภาพเหตุการณ์ สถานการณ์ ข้อเท็จจริง ปรากฏเป็นหลักฐานพิสูจน์ได้ **การวิเคราะห์สถานการณ์^{IV3.1.1}** ตั้งอยู่บนหลักพื้นฐานของข้อเท็จจริงซึ่งเป็นเนื้อหาหลักและผู้วิเคราะห์ต้องแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งนั้นด้วยทฤษฎีหรือแนวคิดที่มีเหตุผลน่าเชื่อถือหรือมีความเป็นไปได้ทำให้มองเห็นปัญหาและแนวโน้มผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากสถานการณ์นั้น รวมถึงชี้แนะทางการแก้ไขปัญหาได้ (**ปราณี สุรสิทธิ์, 2556, หน้า 14**) **การวิเคราะห์^{IV3.1.1}** **การประเมินผล^{IV3.1.2}** เป็นนโยบายหรือแผนการพัฒนารายสาขาหรือเชิงพื้นที่ที่มีวิธีการดำเนินการดังนี้ 1. **วิเคราะห์ปัญหา สาเหตุ และแนวโน้มของปัญหา^{IV3.1.1}** ด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี การวิเคราะห์ผลกระทบทางตรง ทางอ้อม และผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหา **การวิเคราะห์ผลกระทบ^{IV3.1.2}** ต่อการพัฒนาต่าง ๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่การวิเคราะห์โอกาสและข้อจำกัดในการลด การป้องกันและแก้ไข ปัญหา การวิเคราะห์ศักยภาพและข้อจำกัด การพัฒนาทางเลือกเชิงยุทธศาสตร์ 2. กรณีการเป็นโครงการขนาดใหญ่ดำเนินการตามหลักเกณฑ์เชิงพื้นที่ที่กำหนด (**สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2552, หน้า 21**) **การประเมินปัญหา^{IV3.1.2}** ต้องจำแนกผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้มีส่วน

เกี่ยวข้องให้ชัดเจน เช่น ผู้ได้รับผลกระทบ ผู้ใช้ประโยชน์ ผู้มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรหรือแก้ไข ปัญหา เช่น หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน นักการเมือง สื่อมวลชน และประชาชนโดยทั่วไป การ ปรัชญาหรือ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ผลประโยชน์ ผลกระทบ^{IV3.1.2} ความขัดแย้ง และการ รับรู้มุมมองต่าง ๆ ก่อนการวางแผน การประเมินปัญหา เพื่อประเมินความเสี่ยงต่อความเสียหาย รวมทั้ง ประเมินขีดความสามารถ ประเมินค่าทางเศรษฐศาสตร์ของทรัพยากร ประเมินผลข้อมูลเพื่อจัดทำร่าง ข้อมูล เพื่อนำเสนอต่อผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ การ จัดลำดับความสำคัญ^{IV3.1.3} การคัดเลือกประเด็นปัญหา^{IV3.2.4} โดยพิจารณาระดับความรุนแรงสาเหตุของ ปัญหา การจัดลำดับความสำคัญอาจใช้วิธีการให้ค่าคะแนนแบบถ่วงน้ำหนัก (Weighting-rating) การให้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งถือเป็นผู้เชี่ยวชาญในท้องถิ่นที่มีประสบการณ์กับปัญหาเข้าร่วมในการพิจารณา เพื่อให้การจัดลำดับความสำคัญและการได้รับการยอมรับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งจะส่งผลดีต่อการ วางแผนและการนำแผนไปปฏิบัติ ส่วนการคัดเลือกประเด็นปัญหาเพื่อจะนำมาใช้ในการจัดการต้อง เหมาะสมกับความสามารถของกลุ่ม องค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ ความเหมาะสมกับระยะเวลาและ งบประมาณ ควรคัดเลือกประเด็นปัญหาที่ชัดเจน 2-3 ประเด็น (สุลักษณ์ สาธมนัสพันธ์, 2555, หน้า 205-206) แนวทางการจัดลำดับความสำคัญ^{IV3.1.3} สำหรับปัญหาชุมชนคือ 1. ปัญหาที่เดือดร้อนที่สุด 2. ปัญหาที่แก้ไขแล้วนำไปสู่การแก้ไขปัญหาอื่นได้ง่าย 3. ปัญหาที่ประชาชนสามารถแก้ไขได้ (สนธยา พลศรี, 2553 หน้า 101) การแสวงหาระดับของฉันทามติที่สูงเท่าที่จะทำได้ และสิทธิที่จะตัดสินใจขั้น สุดท้ายได้ ถ้าฉันทามติไม่เกิดขึ้นมีระดับการใช้อำนาจร่วมกันในการดำเนินการแก้ไขปัญหาต่อความ พยายามเพื่อไปสู่ระดับการยอมรับที่เพิ่มขึ้น^{IV3.1.4} Creighton (1984, วันชัย วัฒนศัพท์และ คณะ, ผู้แปล, 2556, หน้า 8)

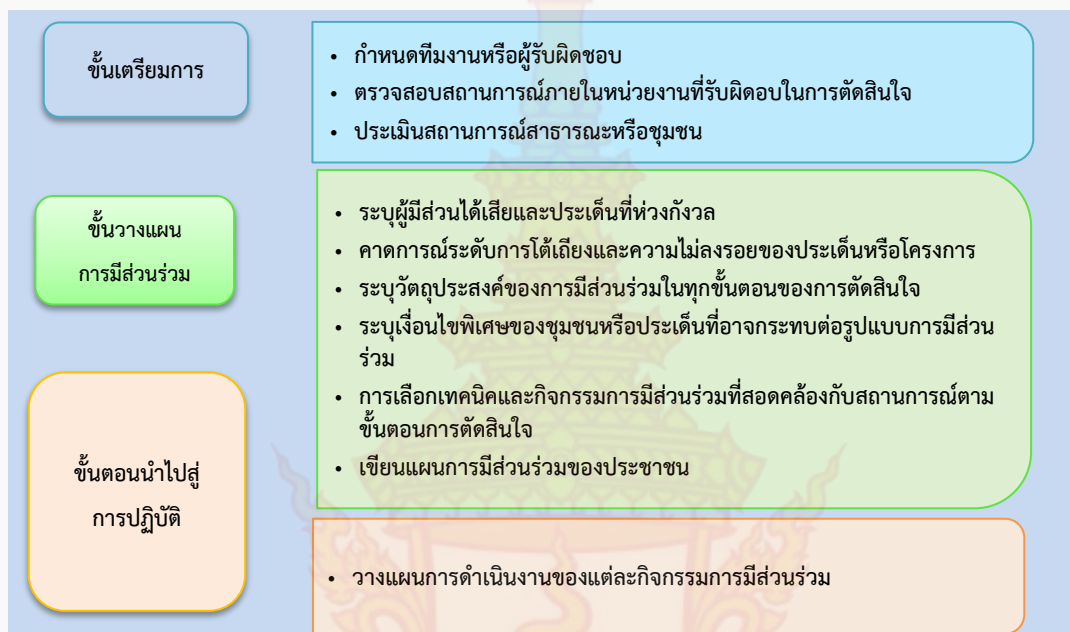
ดังนั้น การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1} หมายถึง การรวบรวมข้อมูลสภาพแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกของทรัพยากรชายฝั่งในด้านต่าง ๆ จากข้อมูลทุติยภูมิที่น่าเชื่อถือ และข้อมูลปฐม ภูมิที่จำเป็น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและสอดคล้องกับความต้องการมากที่สุดประกอบด้วย **การวิเคราะห์ การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์**^{IV3.1.1} **การประเมินสาเหตุผลกระทบ**^{IV3.1.2} **การจัดลำดับความสำคัญของ ปัญหา**^{IV3.1.3} **การเลือกทางเลือกที่มีการเห็นพ้องกันร่วมกัน**^{IV3.1.4}

3.2 การวางแผนทางดำเนินการ^{IV3.2}

การวางแผนทางดำเนินการ^{IV3.2} จากการประชุมนานาชาติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการ ฝึกอบรมที่เมืองมอสโค ประเทศรัสเซียโดย UNESCO และ UNEP เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2530 โดยมี ผู้เข้าร่วมประชุมซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญจาก 100 ประเทศ ได้ร่วมทบทวนปัญหาสิ่งแวดล้อมแล้วพบว่ามีการ ตื่นตัวและตระหนักต่อปัญหามากขึ้น แต่ยังคงขาดความเข้าใจในการจัดการศึกษา ที่ประชุมได้ให้ขอบเขต เพื่อแสวงหากลวิธีในการปฏิบัติดังนี้ 1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อมูล การเผยแพร่ข้อมูลความรู้และพัฒนา ความตระหนัก 2. การวิจัยและการแสวงหาข้อมูล 3. โครงการศึกษาและวัสดุการสอน 4. การฝึกอบรม บุคลากร 5. การศึกษาอาชีพและเทคนิค 6. การให้การศึกษาและเผยแพร่ข้อมูลต่อมวลชน 7. การศึกษา ทั่วไปในระดับมหาวิทยาลัย 8. การฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญ 9. ความร่วมมือในระดับนานาชาติและระดับ ภูมิภาค (ประยูร วงศ์จันทร์, 2554, หน้า 329-330) เป็นขั้นตอนการแสวงหาทางเลือกการแก้ไขปัญหา (Explore Alternative) จากการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อการวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหา สาเหตุที่แท้จริง และ

แนวทางในการแก้ปัญหา (สนธยา พลศรี, 2550, หน้า 143) การวางแผนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีประสิทธิผลควรประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลักดังนี้

ตัวแบบที่ 2.1 ขั้นตอนการวางแผนการมีส่วนร่วมของประชาชน

ที่มา : ปรับจาก (อรรถัย กักผล, 2546, หน้า 2-8-2-9) คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยวิธีการปรึกษาหารือ

การวางแผนเป็นการนำยุทธศาสตร์มาพัฒนาเป็นแผนงานมุ่งเน้นการเตรียมแผนปฏิบัติการทั้งในระยะสั้นระยะกลาง และระยะยาว โดยการแก้ปัญหานั้นเฉพาะประเด็น หรือระดับพื้นที่ ซึ่งแผนจะระบุเป้าหมายและวัตถุประสงค์^{IV3.2.1} กิจกรรมต่าง ๆ ในการดำเนินงาน^{IV3.2.2} งบประมาณ ผู้ดำเนินการ ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาด้านระดับชาติและระดับท้องถิ่น กลไกการปรึกษาหารือ^{IV3.2.4} กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย^{IV3.2.3} อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานเพื่อทราบความก้าวหน้าและผลการดำเนินงาน การจัดทำแผนงานต้องสอดคล้องกับปัญหา ความเหมาะสมของหน่วยงานที่จะนำไปปฏิบัติหรือจัดกิจกรรม การพัฒนาความสามารถให้คณะทำงาน การนำแผนไปทดลองปฏิบัติเพื่อทดสอบว่าแผนงานหรือยุทธศาสตร์มีความเป็นไปได้และได้รับการยอมรับหรือไม่ และต้องมีการปรับปรุงแผนงานอย่างไร การวางแผนจำเป็นต้องใช้เครื่องมือต่าง ๆ (สุลักษณ์ สาธุนันต์พันธ์, 2555, หน้า 209-211, สนธยา พลศรี, 2550, หน้า 123) สำหรับรูปแบบการตัดสินใจขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของผู้บริหารคือ วิธีคิด (Way of Thinking)^{IV3.2.3} การใช้เหตุผล (Rational) การศึกษาข้อมูลก่อนตัดสินใจ การใช้สัญชาตญาณ (Intuitive) ความรู้สึก ความเข้าใจส่วนตัวเป็นเกณฑ์ และความสามารถในการยอมรับหรือการปรับตัว หรือวิธีการใหม่ ๆ ความสามารถในการวิเคราะห์และอ่านข้อมูล สถานการณ์ที่เคลือบคลุมและกำกวม (Tolerance for Ambiguity) สำหรับรูปแบบการตัดสินใจของผู้บริหาร 4 แบบคือ 1. การสั่งการ (Directive Style) เป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพมีเหตุมีผล การตัดสินใจรวดเร็วมุ่งระยะสั้น การรับรู้ข้อมูลไม่มากและประเมินทางเลือกน้อยทาง 2. การวิเคราะห์ (Analytic) เป็นรูปแบบการตัดสินใจที่ดีที่สุด มีความรอบคอบสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่คลุมเครือได้ 3. หลักการแนวคิด (Conceptual Style)

เป็นรูปแบบที่มีประสบการณ์สูงมองเห็นทางเลือกและผลของทางเลือกเน้นระยะยาว สามารถคิดค้นหาวิธีการแก้ไขข้อหาได้ 4. พฤติกรรม เป็นรูปแบบการทำงานร่วมกัน การให้ความสำคัญ การยอมรับความเห็น การมีมนุษยสัมพันธ์ ตามตัวแบบดังนี้

ตัวแบบที่ 2.2 รูปแบบการตัดสินใจ

ที่มา : ปรับจาก (Robbins and Coulter, วิรัช สงวนวงศ์วาน, ผู้แปล, 2547, หน้า 75)

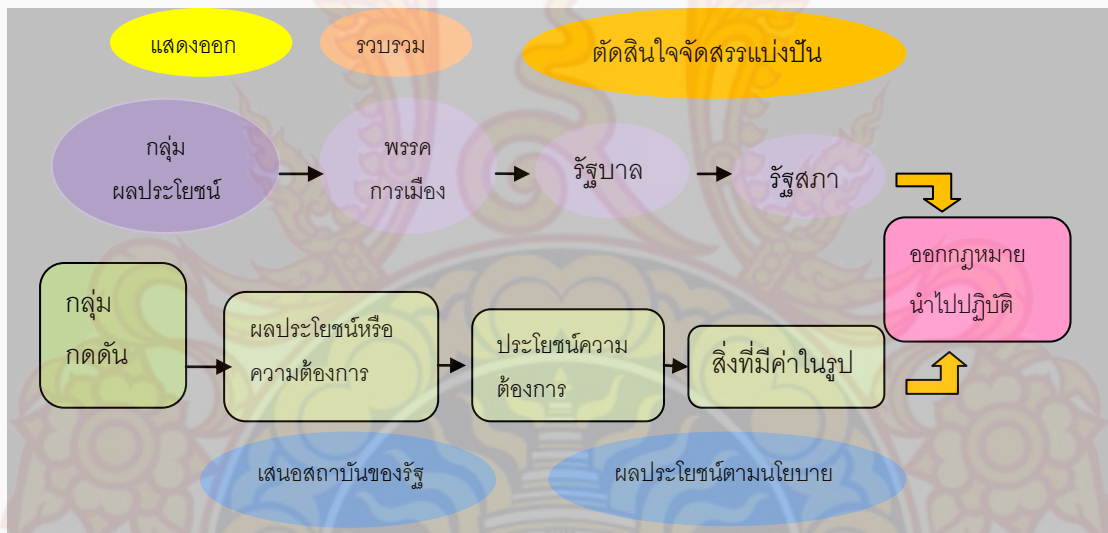
การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มกัน เกิดพลังความคิด พลังการทำงาน พลังการจัดแจงที่ถูกต้องเหมาะสม การสร้างกิจกรรมร่วมกัน^{IV3.2.2} เพื่อให้เกิดความรู้สึกความเป็นเจ้าของ จิตสำนึก และ ความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง และให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในการแก้ไขข้อหา^{IV3.2.3} (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2544, หน้า 119) ปัจจัยร่วมในการบริหารจัดการเพื่อการบูรณาการ ประกอบด้วย องค์ความรู้^{IV3.2.3} เทคโนโลยี^{IV3.2.4} พื้นที่เป้าหมาย งบประมาณ คนและองค์กร กระบวนการทำงาน^{IV3.2.2} การมีส่วนร่วมในประเด็นปัญหา^{IV3.2.1} (กิติชัย รัตน์และชาญชัย งามเจริญ, 2548, หน้า 13-16) การจัดการชายฝั่งจะประสบความสำเร็จควรมีความตระหนักดังนี้ 1. หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน^{IV3.2.1} ความสมบูรณ์ของโครงสร้างและหน้าที่ของสิ่งแวดล้อม ประโยชน์ทางเศรษฐกิจสูงสุด ความเท่าเทียมกันทางสังคม และการประยุกต์ใช้ให้เป็นรูปธรรมโดยเครื่องมือ เทคนิคและกลไกต่างๆ^{IV3.2.4} 2. หลักการบูรณาการ^{IV3.2.1} ทฤษฎีการ พื้นที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น^{IV3.2.3} 3. การมีส่วนร่วม 4. การนำไปปฏิบัติ^{IV3.2.2} 5. การประเมินผล (สุวลักษณ์ สารณัฐพันธ์, 2555, หน้า 376-377) เทคโนโลยี^{IV3.2.4} มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้จัดการสิ่งแวดล้อมต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างดี เพราะเป็นตัวสำคัญในการหา hardwares และ softwares ให้เหมาะสมกับสภาพสิ่งแวดล้อมนั้น ความผิดพลาดจากการนำเทคโนโลยีมาใช้กำจัด/บำบัด/ฟื้นฟู และการบริหารจัดการจะมีผลต่อความล้มเหลวของการจัดการ (เกษม จันทร์แก้ว, 2556, หน้า 242)

ดังนั้น การวางแนวทางการดำเนินการ^{IV3.2} หมายถึง การเรียนรู้การวางแผนร่วมกันเพื่อแก้ไขข้อหาและผลกระทบต่อการดำรงชีวิต พลังความร่วมมือของสมาชิก วิธีการเชื่อมโยงการตรวจสอบทางสังคมเข้ากับการศึกษาและการปฏิบัติ ประกอบด้วย การร่วมกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์^{IV3.2.1} การร่วมจัดกิจกรรมตามแนวทางการดำเนินงาน^{IV3.2.2} การใช้ความรู้ภูมิปัญญา^{IV3.2.3} การใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ^{IV3.2.4}

3.3 การประสานประโยชน์^{IV3.3}

การประสานประโยชน์^{IV3.3} ภายใต้การบริหารจัดการระบบเครือข่ายเป็นการแบ่งปันผลประโยชน์ร่วมกัน โดยการเชื่อมโยงผลประโยชน์ที่ต้องการแตกต่างกันอย่างเท่าเทียมกัน^{IV3.3.1} (กิตติชัยรัตน์, 2549 หน้า 333; ปารีชาติ วลัยเสถียร, 2543 หน้า 143) ผลประโยชน์ของระบบการเมืองเป็นการปฏิสัมพันธ์เชิงพฤติกรรมการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าเพื่อสังคม^{IV3.3.1} สิ่งที่มีคุณค่า หมายถึง การเข้ามีส่วนร่วมในอำนาจอย่างชอบธรรมในทางเศรษฐกิจได้แก่ การมีงานทำ การมีรายได้ ในทางสังคม ได้แก่ การบริการต่าง ๆ ของรัฐ เช่น การศึกษาฟรี การแจกคอมพิวเตอร์พกพา การรักษาพยาบาลฟรี เหล่านี้เป็นโครงการประชานิยม (Populism) (Lasswell, 1958, และ Deutsch (1974) อ้างถึงใน ธร สุนทรายุทธ, 2556, หน้า 310) การจัดสรรทรัพยากรเพื่อออกมาเป็นนโยบายของรัฐ หากทำถูกต้องก็จะได้ประโยชน์ หากมีจุดประสงค์อื่นแอบแฝงจะทำให้ภาครัฐสูญเสียบประมาณแผ่นดิน สูญเสียวินัยทางสังคมและการเงินทำให้เกิดการรอรับผลประโยชน์ เช่น การเยียวยา ส่งผลถึงความขัดแย้งและสร้างความแตกแยกให้สังคม กระบวนการจัดสรรทรัพยากรที่เป็นธรรมควรมีรูปแบบดังนี้

ตัวแบบที่ 2.3 กระบวนการจัดสรรทรัพยากรที่เป็นธรรม

ที่มา : ปรับจาก (ธร สุนทรายุทธ, 2556, หน้า 311) พฤติกรรมเชิงการเมืองในองค์กร

การรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต^{IV3.3.2} ต้องเป็นการรวมกลุ่มในระยะยาวและต่อเนื่อง มีประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม การรวมกลุ่มต้องมุ่งให้ทุกคนได้รับผลประโยชน์จากกลุ่มซึ่งต้องไม่แตกต่างกันมาก โดยมีกลไกสำหรับลดช่องว่างความแตกต่างเพื่อการได้รับผลประโยชน์จากกลุ่มดังนี้ 1.การวางระเบียบเกี่ยวกับผลประโยชน์ 2. การจัดสรรผลประโยชน์ตามความสามารถ 3. การปันประโยชน์เข้าสู่ส่วนกลาง (นันทิยา หุตานูวัตรและณรงค์ หุตานูวัตร, 2547, หน้า 31-32) สำหรับรูปแบบการจัดสรรผลประโยชน์มี 5 รูปแบบคือ 1. การให้ประโยชน์ตามกฎหมาย 2. การให้ประโยชน์เป็นกลุ่ม 3. การให้ประโยชน์เป็นบุคคล 4. การให้ประโยชน์ตามงานที่มอบหมาย 5. การให้ประโยชน์เมื่อทำงานได้ตามเป้าหมาย (Galbraith, 1977 อ้างถึงใน นันทิยา หุตานูวัตรและณรงค์ หุตานูวัตร, 2547, หน้า 59) ระบบผลประโยชน์สำหรับเครือข่าย

การเรียนรู้ต้องมีระบบที่เหมาะสมสามารถสร้างความพึงพอใจและแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม สร้างจิตสำนึกของชุมชน การเรียนรู้ร่วมกันทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ ความสนใจตั้งใจเข้าร่วมรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหา^{IV3.3.3} ต่อการพัฒนาชุมชนโดยยอมรับในศักยภาพ มีความรัก ความห่วงใย เชื่อมโยงความสัมพันธ์สามานฉันท์สามัคคี เสียสละส่วนตนเพื่อส่วนรวม มีความจงรักภักดีต่อชุมชน (สนธยา พลศรี, 2550, หน้า 351, 143) ประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนคือ การเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจ การลดค่าใช้จ่ายและการสูญเสียเวลา การสร้างฉันทามติ การร่วมมือในการนำไปปฏิบัติทำให้ผู้บริหารมีความใกล้ชิดกับประชาชน^{IV3.3.2} การพัฒนาความเชี่ยวชาญและความคิดสร้างสรรค์ของสาธารณชน การทำให้ประชาชนสนใจประเด็นสาธารณะมากขึ้น^{IV3.3.3} (อรทัย ก๊กผล, 2552, หน้า 26-29) ส่วนประโยชน์หรือหน้าที่ของการจัดการชายฝั่งอย่างบูรณาการเพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน^{IV3.3.4} คือ

1. การปกป้องคุ้มครองผลผลิตและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศ
2. การรักษาคุณค่าของระบบนิเวศ
3. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจที่เหมาะสม
4. การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
5. แก้ไขปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่ชายฝั่ง (สุลักษณ์ สารมณีสพันธุ์, 2555, หน้า 191)

ดังนั้น การสานประโยชน์^{IV3.3} หมายถึง พฤติกรรมในการจัดการทรัพยากรเพื่อประโยชน์ต่อการตอบสนองในการดำรงชีพร่วมกัน ประกอบด้วย การได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน^{IV3.3.1} การได้รับความใส่ใจให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี^{IV3.3.2} การให้ความสนใจเข้าร่วมรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหา^{IV3.3.3} การบริหารจัดการทรัพยากรชายฝั่งในทิศทางเดียวกัน^{IV3.3.4}

4. การร่วมดำเนินการ^{IV4}

การร่วมดำเนินการ^{IV4} (Participation in Implementation) เป็นการนำทรัพยากรเข้าไปเพื่อการมีส่วนร่วมลงทุนและดำเนินงาน เช่น แรงงาน^{IV4.1} การเงิน^{IV4.2} ทำให้รู้จักคิดถึงต้นทุนและผลได้ต่าง ๆ มีความสนใจระมัดระวังผลประโยชน์และการดูแลรักษากิจกรรมที่สร้างขึ้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่จะสามารถแก้ปัญหาและดำเนินกิจกรรมได้ด้วยตนเอง (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน, 2531, หน้า 13) ในลักษณะและองค์ประกอบของเครือข่ายการเรียนรู้ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย คน องค์ความรู้ องค์การร่วม การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ทรัพยากร กระบวนการถ่ายทอดความรู้ และเชื่อมโยงความรู้อยู่^{IV4.3} ในลักษณะของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสมาชิกประกอบด้วย กิจกรรม การสนับสนุนส่งเสริม และระบบผลประโยชน์ (สนธยา พลศรี, 2550, หน้า 299-301) เป็นการมีส่วนร่วมสนับสนุนทรัพยากรด้านการเงิน^{IV4.2} ด้านแรงงาน^{IV4.1} วัสดุอุปกรณ์ การบริหารจัดการ การประสานงานโครงการ^{IV4.3} และการขอความช่วยเหลือ สิ่งที่ควรตระหนักและวิเคราะห์คือการเข้าร่วมอย่างสมัครใจหรือไม่สมัครใจ เข้าร่วมแบบชั่วคราวหรือต่อเนื่อง เข้าร่วมในฐานะปัจเจกบุคคลหรือกลุ่ม (Cohen and Uphoff, 1977, อ้างถึงใน พิชาย รัตนดิถก ญ ภูเก็ต, 2552, หน้า 276, ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2543, หน้า 143) เป็นการสนับสนุนด้านงบประมาณ^{IV4.2} การสนับสนุนด้านทรัพยากรบุคคล^{IV4.1} การเป็นพันธมิตรในการจัดการ การประสานงานขอความร่วมมือ^{IV4.3} ในด้านต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการโดยภาครัฐ (สุลักษณ์ สารมณีสพันธุ์, 2555, หน้า 231)

ดังนั้น การร่วมดำเนินการ^{IV4} หมายถึง วิธีการดำเนินการเพื่อการบริหารจัดการตามแผนงาน ประกอบด้วย การร่วมแรงงาน^{IV4.1} การร่วมเงินทุน^{IV4.2} การประสานงาน^{IV4.3}

4.1 การร่วมแรงงาน^{IV4.1}

การร่วมแรงงาน^{IV4.1} เป็นการเข้ามีส่วนร่วมแสดงความรับฟังความคิดเห็นด้วยความเต็มใจเต็มกำลังความรู้^{IV4.1.1} ความสามารถ^{IV4.1.2} ด้านทีมงานควรประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรง ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ด้านกระบวนการตัดสินใจ ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญด้านเทคนิคการมีส่วนร่วมและการสื่อสาร และเจ้าหน้าที่ควรเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนเฉพาะ ไม่ใช่เป็นเพียงนักประชาสัมพันธ์ (อรทัย ก๊กผล, 2552, หน้า 18,85) การจัดการด้านบุคลากรซึ่งต้องการ**บุคลากรที่มีความรู้^{IV4.1.1} มีความสามารถ^{IV4.1.2}** เพื่อให้ดำเนินการจัดการได้อย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งต้องมีการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถ (สุวลักษณ์ สาธุมณีสพันธ์, 2555, หน้า 191-192) การใช้เครือข่ายเพื่อเสริมสร้างนวัตกรรมของชุมชน การจัดเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ขึ้นซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสรรคสิ่งใหม่ ทั้งระบบความคิด เทคนิค วิธีการ เครื่องมือ ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่เหมาะสมกับชุมชนโดยผ่าน**การแลกเปลี่ยนความรู้^{IV4.1.1} และประสบการณ์^{IV4.1.2}** ระหว่างสมาชิกด้วยกันหรือระหว่างสมาชิกกับบุคคลภายนอก เช่น ผู้มีความรู้ ผู้มีความสามารถ ผู้เชี่ยวชาญที่อยู่นอกเครือข่ายและนักวิชาการสาขาต่าง ๆ เพื่อการสรุปบทเรียน การปรับปรุงข้อผิดพลาด การจัดแผนและโครงการ การเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้และ**การปรับตัวในการทำงานร่วมกัน^{IV4.3.3}** อีกทั้งการสร้างความรู้ใหม่ วิธีการใหม่ในการแก้ไขปัญหา รวมถึงการยอมรับในกระบวนการทำงานที่หลากหลาย และการเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการต่าง ๆ เช่น การศึกษาดูงาน การฝึกอบรม และการพัฒนาผู้นำ รวมถึงการศึกษาแบบเจาะลึกในพื้นที่และถอดบทเรียนร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในความหมายเครือข่าย ซึ่งเกี่ยวข้องกับการศึกษาเรียนรู้ การประสานงาน ความร่วมมือและรักษาผลประโยชน์ร่วมกัน (สนธยา พลศรี, 2550, หน้า 215, 262, 356)

ดังนั้น การร่วมแรงงาน^{IV4.1} หมายถึง พฤติกรรมในการเข้ามีส่วนร่วมกิจกรรมที่แสดงถึงการอาศัยความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการ ประกอบด้วย **การร่วมคิดร่วมเรียนรู้^{IV4.1.1} การใช้ทักษะประสบการณ์^{IV4.1.2} การปรับตัวในการทำงานร่วมกัน^{IV4.1.3}**

4.2 การร่วมเงินทุน^{IV4.2}

การร่วมเงินทุน^{IV4.2} เป็นงบประมาณช่วยให้สามารถดำเนินงานได้ มีความจำเป็นที่จะต้องมีการระดมทุนภายในชุมชน^{IV4.2.1} การระดมทุนภายนอกชุมชน เช่น เอกชน^{IV4.2.2} และภาครัฐ^{IV4.2.3} เพื่อให้ทำกิจกรรมได้ และควรระดมทุนจากภายในชุมชนก่อน (สัมพันธ์ เตชะอธิกและคณะ, 2540, หน้า 3-9) การระดมทุนจากภายนอกและภายในชุมชนตามความจำเป็นของธุรกิจ โดยการระดมทุนจากการถือหุ้นและการฝากเงินของสมาชิก และการแสวงหาสินเชื่อภายนอกที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ (นันทิยา หุตานูวัตร และณรงค์ หุตานูวัตร, 2547, หน้า 112) การจัดตั้งกองทุนเป็นความต้องการที่จะให้มีกองทุนใช้ในการดำเนินการที่ต่อเนื่อง (บำเพ็ญ เขียวหวาน, 2555, หน้า 10-14) การจัดการด้านงบประมาณ^{IV4.2} ต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก แหล่งงบประมาณได้แก่ **งบประมาณจากรัฐ^{IV4.2.3} องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรพัฒนา^{IV4.2.2} (สุวลักษณ์ สาธุมณีสพันธ์, 2555, หน้า 191)**

ดังนั้น การร่วมเงินทุน^{IV4.2} หมายถึง วิธีการการมีส่วนร่วมระดมทุนเพื่อให้การดำเนินงานได้บรรลุผลตามเป้าหมายของโครงการประกอบด้วย **การจัดตั้งกองทุนชุมชน^{IV4.2.1} การได้รับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชน^{IV4.2.2} และการได้รับเงินงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ^{IV4.2.3}**

4.3 การประสานงาน^{IV4.3}

การประสานงาน^{IV4.3} เป็นกระบวนการการตัดสินใจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการยอมรับการตัดสินใจที่เป็นหนึ่งเดียวของสมาชิกในกลุ่มการตัดสินใจ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด (Simon 1945, p. 190, <https://books.google.co.uk>, June 10, 2016) เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล การสร้างความพอใจเพื่อควบคุมพฤติกรรม การจูงใจ การแสดงออกถึงความรู้สึก ความพึงพอใจ การให้ข้อมูล บทบาทสำคัญของการสื่อสารคือ การให้ข้อมูล เพื่อให้สามารถทำงานในความรับผิดชอบได้ การได้ข้อมูล อาจได้ทั้งในแนวตั้งและแนวนอน บทบาทด้านกฎระเบียบ เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้อย่างราบรื่น บทบาทในการบูรณาการ เพื่อการประสานงานระหว่างกลุ่มให้มุ่งสู่เป้าหมายร่วมกัน ลดการทำงานซ้ำซ้อน บทบาทด้านการบริหารเพื่อสร้างความเข้าใจ สร้างความสัมพันธ์ ทำนายและควบคุมพฤติกรรม บุคลากรในองค์กร บทบาทในการโน้มน้าว เป็นการสร้างอิทธิพลทางความคิดเพื่อชี้นำและชักจูงให้มีพฤติกรรมตามที่ต้องการ บทบาทในการขัดเกลาทางสังคมเป็นการบูรณาการพฤติกรรมของบุคลากรให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งส่งผลต่อการปรับตัวทำให้มีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน (Richmond, 2005, p. 25 อ้างถึงใน ปภาวดี ประจักษ์ศุภนิติ, 2553, หน้า 13-36) การปฏิบัติงานการวางแผนร่วมกันเพื่อการดำเนินการตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในทิศทางเดียวกัน การมอบหมายงานเพื่อการจัดสรรทรัพยากรเป็นการเชื่อมส่วนต่าง ๆ (เสนาะ ดีเยาว์ 2546, หน้า 245- 289) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติในลักษณะไตรภาคี เป็นการร่วมกันระหว่างภาคีองค์กรประชาชน^{IV4.3.1} ใช้ความเชี่ยวชาญ ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหา ภาคีภาครัฐ^{IV4.3.2} เป็นฝ่ายกำหนดกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ภาคีองค์กรพัฒนาเอกชน^{IV4.3.3} เป็นตัวกลางเชื่อมโยงนโยบายของรัฐกับความต้องการของประชาชน โดยให้ประชาชนเป็นศูนย์กลาง (อเนก นาคะบุตร, 2536, หน้า 120-125 อ้างถึงใน ปาริชาติ วลัยเสถียร, 2543, หน้า 163) โครงสร้างของเครือข่ายมี 4 ประเภทคือ 1. เครือข่ายภาคประชาชน^{IV4.3.1} 2. เครือข่ายภาครัฐ^{IV4.3.2} 3. เครือข่ายภาคเอกชน^{IV4.3.3} 4. เครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชน^{IV4.3.4} (สนธยา พลศรี, 2550, หน้า 219) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 1. องค์กรชุมชน 2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น^{IV4.3.1} 3. หน่วยงานภาครัฐ^{IV4.3.2} 4. องค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันการศึกษา^{IV4.3.3} (สุวลักษณ์ สาธุมณีสพันธุ์, 2555, หน้า 301-304)

ดังนั้น การประสานงาน^{IV4.3} หมายถึง วิธีการสื่อสารเพื่อเชื่อมโยงการดำเนินการที่จะส่งผลให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมาย ประกอบด้วย การร่วมประสานงานกลุ่มผู้นำ^{IV4.3.1} การร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ^{IV4.3.2} การร่วมประสานงานกับภาค เอกชนประชาสังคม^{IV4.3.3}

5. การร่วมติดตามประเมินผล^{IV5}

การร่วมติดตามและประเมินผล^{IV5} (Monitoring and Evaluation) เป็นการเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินโครงการอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ รูปแบบการมีส่วนร่วมประเมินอย่างเป็นทางการ เช่น การร่วมประชุมเพื่อทบทวนและประเมินผลการดำเนินงาน การร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะกรรมการในการประเมินผล การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในการวิจัยประเมินผล การมีส่วนร่วมในการประเมินผลอย่างไม่เป็นทางการ เช่น การประชุมกลุ่มย่อย การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการดำเนินงานโครงการ (Cohen and Uphoff, 1977 อ้างถึงใน พิชาย รัตนดิถก ณ ภูเก็ต, 2552, หน้า

276) การติดตามผลมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าและความสำเร็จของการดำเนินงาน กิจกรรม เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากร วิธีปฏิบัติ การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค เพื่อรายงานให้ผู้มีส่วนรับผิดชอบในการดำเนินงานทราบ การร่วมพิจารณาทบทวนจุดเด่นและจุดอ่อนในการดำเนินงาน (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน, 2531, หน้า 13-14) การตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงาน หรือกิจกรรมนั้นเพื่อการบรรลุเป้าหมาย ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นการติดตามตรวจสอบการทำงานให้เป็นไปตามมาตรการป้องกันแก้ไขและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยประชาชนเป็นผู้เฝ้าระวัง และเตือนภัย (สุนีย์ มัลลิกะมาลย์, 2545, อ้างถึงใน สุวลักษณ์ สาธุมภ์, 2555, หน้า 228-229)

ดังนั้น การร่วมติดตามประเมินผล^{IV5} หมายถึง การมีส่วนร่วมในการรับรู้การเคลื่อนไหวการดำเนินงานของกิจกรรม ประกอบด้วย การติดตามการดำเนินงาน^{IV5.1} การประเมินผลการดำเนินงาน^{IV5.2}

5.1 การติดตามการดำเนินงาน^{IV5.1}

การติดตามการดำเนินงาน^{IV5.1} เป็นกิจกรรมเชิงการบริหารที่ผู้บริหารทุกระดับรับผิดชอบในการกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผน^{IV5.1.1} ทั้งเรื่องทรัพยากร กระบวนการดำเนินงานและ กิจกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล การมีส่วนร่วมติดตามงาน^{IV5.1.2} เป็นการรวมกลุ่มเพื่อการวัดผล บันทึกเก็บและรวบรวมข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการดำเนินงานของกลุ่ม ส่วนการป้อนกลับเป็นการได้รับทราบผลการดำเนินงานเป็นระยะ และต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการเพื่อทบทวนการดำเนินงาน^{IV5.1.3} ในแต่ละกิจกรรมทำให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่าปัจจัยต่าง ๆ สำหรับโครงการได้รับการเตรียมพร้อมตรงตามเวลาที่วางไว้อย่างใกล้เคียงการทำงานทุกขั้นตอนเป็นไปตามแผนงาน มีการปรับแผนการดำเนินงาน ทุกฝ่ายได้รับรู้ความเคลื่อนไหว ทุกระยะ สามารถล่วงรู้ปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นและมีการแก้ไขทันเวลา มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ (ปาริชาติ วลัยเสถียรและคณะ, 2543, หน้า 349-350) กระบวนการติดตามการดำเนินงานมีขั้นตอนดังนี้ 1. การกำหนดสิ่งที่จะติดตาม 2. การกำหนดเกณฑ์การติดตาม 3. การวางแผนการติดตาม 4. การดำเนินการ 5. การสรุปผลการติดตาม^{IV5.1.3} (กิตติชัย รัตน์และชาญชัย งามเจริญ, 2548, หน้า 248-252) ผู้นำที่ดีต้องมีความสามารถตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงาน^{IV5.1.1} ของสมาชิกโดยไม่รู้สึกรู้สีกว่าถูกจับตามอง และหัวหน้าทีมปฏิบัติการต้องมีความรู้และประสบการณ์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานให้สามารถแก้ปัญหาหรือพัฒนาการดำเนินงานได้ทันเวลา (ณัฐพันธ์ เขจรนันท์, 2552, หน้า 247) การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผล^{IV5.1.2} เพื่อรับทราบถึงการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย ระดับความสำเร็จของโครงการ รวมถึงปัญหาอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรม และร่วมแสวงหาแนวทาง^{IV5.1.3} การแก้ไขปรับปรุงแผนงานเพื่อความโปร่งใสในการดำเนินงานทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าและผลสำเร็จของปัญหาอุปสรรคเพื่อปรับปรุงแผนการจัดการ การใช้ตัวชี้วัดเพื่อสามารถบ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลง การติดตามตรวจสอบมี 2 ลักษณะคือ 1. การติดตามตรวจสอบการบริหารโครงการ และ 2. การติดตามตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การติดตามตรวจสอบต้องการตัวชี้วัดที่เป็นตัวแปรในการบ่งบอกถึงความก้าวหน้า การติดตามตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด (สุวลักษณ์ สาธุมภ์, 2555, หน้า 231, 323, 347)

ดังนั้น การติดตามการดำเนินงาน^{IV5.1} หมายถึง การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างต่อเนื่องเพื่อทราบความเคลื่อนไหวการดำเนินงาน ประกอบด้วย การกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย^{IV5.1.1} การเปิดโอกาสเข้าร่วมติดตามประเมินผล^{IV5.1.2} การสรุปผลการดำเนินงาน^{IV5.1.3}

5.2 การประเมินผลการดำเนินงาน^{IV5.2}

การประเมินผลการดำเนินงาน^{IV5.2} เป็นการวัดผลของโครงการโดยเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้น^{IV5.2.1} กับเป้าหมายที่กำหนดไว้เพื่อเป็นแนวทางการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ และการปรับปรุงโครงการในอนาคต^{IV5.2.2} มีองค์ประกอบสำคัญคือ 1. การวัดผล (Effect) คือระเบียบวิธีที่ใช้ 2. ผลลัพธ์ของโครงการ 3. การเปรียบเทียบผลกับเป้าหมายที่กำหนด 4. การประเมินผลที่มีผลต่อการตัดสินใจ การปรับปรุงในอนาคต (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2541, หน้า 6, อ้างถึงใน ปารีชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2543, หน้า 352) ประเด็นการประเมินหรือคำตอบจากการประเมิน ประกอบด้วย 1. ประสิทธิภาพ^{IV5.2.1} หมายถึง การวิเคราะห์ผลลัพธ์และผลกระทบของโครงการโดยเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ 2. ประสิทธิภาพ หมายถึง การวิเคราะห์เปรียบเทียบของทรัพยากรที่นำมาใช้^{IV5.2.3} กับผลลัพธ์และผลกระทบของโครงการ 3. ความเสมอภาค หมายถึง ความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการหรือทรัพยากรของกลุ่มเป้าหมาย 4. ความเป็นธรรม หมายถึง โอกาสที่กลุ่มผู้อยู่ในภาวะยากลำบากได้รับประโยชน์จากโครงการ (ปารีชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2543, หน้า 360) การประเมินผลเป็นแนวทางที่ก่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเป็นระบบ การปรับปรุงกิจกรรมดำเนินงาน^{IV5.2.2} การวางแผนที่ดีโดยพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสม การประเมินผลแบบมีส่วนร่วมเป็นการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ^{IV5.2.1} ทั้งเจ้าหน้าที่โครงการและกลุ่มเป้าหมาย มีกระบวนการสะท้อนอย่างต่อเนื่อง^{IV5.2.3} มีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรม การประเมินผลการดำเนินงานมีความสำคัญต่อการทบทวนความเป็นไปได้^{IV5.2.2} ของการนำโครงการไปปฏิบัติและสร้างความมั่นใจให้ผู้รับผิดชอบว่าการปฏิบัติตามแผนจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ผลการประเมินโครงการจะทำให้มีข้อมูลในการควบคุม กำกับและปรับปรุงกิจกรรมการดำเนินงานโครงการให้เป็นไปตามขั้นตอน วิธีการประเมินผลแผนงานโครงการมีดังนี้ 1. การประเมินก่อนการดำเนินโครงการ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดทำโครงการ เช่น การเสนอโครงร่าง 2. การประเมินผลระหว่างดำเนินโครงการ เพื่อให้เชื่อมั่นว่าโครงการสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพครบถ้วนตามระยะเวลา 3. การประเมินผลหลังการดำเนินโครงการ เป็นการวัดผลโครงการว่าบรรลุผลตามระดับที่วางไว้ เป็นการรวบรวมผลการประเมินในขั้นตอนต่าง ๆ แล้วประมวลในภาพรวมตามเกณฑ์กำหนด โดยพิจารณาทั้งผลผลิต ผลได้ และผลกระทบ (กิติชัย รัตนะและชาญชัย งามเจริญ, 2548, หน้า 252-254) ผู้บริหารโครงการต้องติดตามตรวจสอบผลลัพธ์ขั้นดำเนินการ ซึ่งเป็นการนำข้อมูลจากการดำเนินงานมาวิเคราะห์และประเมินว่าการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดเพียงใด^{IV5.2.1} มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานอย่างไร^{IV5.2.3} และเพราะเหตุใด (ณัฐพันธ์ เขจรนันท์, 2552, หน้า 250) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยมีวัตถุประสงค์ 4 ประการคือ 1. เพื่อป้องกันและลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นของโครงการต่อชุมชน 2. เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา^{IV5.2.3} ทางเลือกของโครงการ 3. เพื่อให้ผู้ตัดสินใจโครงการพิจารณาว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นที่ยอมรับได้และคุ้มค่า^{IV5.2.1} กับประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น 4. การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางสังคมสามารถเป็นแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถ^{IV5.2.2} เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้ามีส่วนร่วมในโครงการได้มากขึ้น (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2552, หน้า 8) การเปิดโอกาสให้

ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการประเมินผลเพื่อรับทราบถึงการบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมาย ระดับความสำเร็จของโครงการ^{IV5.2.1} รวมถึงปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ^{IV5.2.3} การประเมินผลมี 3 ลักษณะคือ การประเมินผลการดำเนินงาน การประเมินผลความสามารถของการบริหารจัดการ การประเมินผลลัพธ์และร่วมแสวงหาแนวทางการแก้ไขและปรับปรุงแผนงาน^{IV5.2.2} เพื่อความโปร่งใสในการดำเนินงาน (สุวลักษณ์ สารมณีสพันธ์ 2555, หน้า 231, 324, 335)

ดังนั้น การประเมินผลการดำเนินงาน^{IV5.2} หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการประเมินเปรียบเทียบการดำเนินงานจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย การร่วมตรวจวัดวิเคราะห์ผล^{IV5.2.1} การร่วมสรุปผลความก้าวหน้า^{IV5.2.2} การสรุปรายงานปัญหาอุปสรรค^{IV5.2.3}

ตัวแปรการมีส่วนร่วมของชุมชน

จากการทบทวนวรรณกรรมและแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยได้กำหนดตัวแปรดัชนี และตัวชี้วัดที่ใช้ในการศึกษา ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 2.5 ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด สำหรับตัวแปรที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV}

ตัวแปร	ดัชนี	ตัวชี้วัด
IV1.การร่วม สร้างความ ร่วมมือ	IV1.1 ความร่วมมือ ด้านจิตใจ	IV1.1.1 ความไว้วางใจ
		IV1.1.2 ความรู้สึกรักผูกพันเป็นเจ้าของ
	IV1.1.3 การมีทัศนคติเชิงบวก	
IV1.2 ความร่วมมือ ด้านยุทธศาสตร์	IV1.2 ความร่วมมือ ด้านยุทธศาสตร์	IV1.2.1 การเข้าร่วมวางแผนการทำงาน
		IV1.2.2 การร่วมคัดเลือกตัวแทน
		IV1.2.3 การร่วมกิจกรรมกับกลุ่มเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหา
IV1.3 ความร่วมมือ ด้านประชาสัมพันธ์	IV1.3 ความร่วมมือ ด้านประชาสัมพันธ์	IV1.3.1 การใช้สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ หนังสือคู่มือ จดหมายข่าว แผ่นพับ ป้ายประกาศ
		IV1.3.2 การใช้สื่อด้วยวิธีการพูด เช่น การประชุม การติดต่อ ผ่านผู้นำ เสียงตามสาย
		IV1.3.3 การใช้สื่อผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพนิ่ง
		IV1.3.4 การใช้สื่อผ่านเครือข่ายออนไลน์
IV2.การร่วม วิพากษ์ วิจารณ์	IV2.1 การร่วมให้ ข้อมูล	IV2.1.1 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่
		IV2.1.2 การเรียนรู้หลักการการทำงาน
	IV2.2 การร่วมรับ ฟังความคิดเห็น	IV2.1.3 การร่วมทัศนศึกษา
		IV2.2.1 การระดมความคิด
		IV2.2.2 การได้รับโอกาสเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็น
		IV2.2.3 การร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูล

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

ตัวแปร	ดัชนี	ตัวชี้วัด
	IV2.3 การร่วม ปรึกษาหารือ	IV2.3.1 การร่วมประชุมตัดสินใจ IV2.3.2 การร่วมการประชุมอย่างต่อเนื่อง IV2.3.3 การสรุปปัญหาให้ชัดเจน
IV3.การร่วม ตัดสินใจ	IV3.1 การวิเคราะห์ สถานการณ์ ปัญหา	IV3.1.1 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ IV3.1.2 การประเมินสาเหตุผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น IV3.1.3 การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา IV3.1.4 การเลือกทางเลือกที่มีการเห็นพ้องกัน
	IV3.2 การวางแผนทาง การดำเนินการ	IV3.2.1 การร่วมกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์ IV3.2.2 การร่วมจัดกิจกรรมตามแนวทางการดำเนินงาน IV3.2.3 การใช้ความรู้ภูมิปัญญา IV3.2.4 การใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ
	IV3.3 การประสาน ประโยชน์	IV3.3.1 การได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน IV3.3.2 การได้รับความใส่ใจให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี IV3.3.3 การให้ความสนใจเข้าร่วมรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหา IV3.3.4 การบริหารจัดการในทิศทางเดียวกัน
IV4.การร่วม ดำเนินการ	IV4.1 การร่วมแรงงาน	IV4.1.1 การร่วมคิดร่วมเรียนรู้ IV4.1.2 การใช้ทักษะประสบการณ์ IV4.1.3 การปรับตัวในการทำงานร่วมกัน
	IV4.2 การร่วมเงินทุน	IV4.2.1 การจัดตั้งกองทุนชุมชน IV4.2.2 การได้รับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชน IV4.2.3 การได้รับเงินงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ
	IV4.3 การประสานงาน	IV4.3.1 การร่วมประสานงานกลุ่มผู้นำ IV4.3.2 การร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ IV4.3.3 การร่วมประสานงานกับภาคเอกชนประชาสังคม
IV5.การร่วม ติดตามและ ประเมินผล	IV5.1 การติดตาม การดำเนินงาน	IV5.1.1 การกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย IV5.1.2 การเปิดโอกาสเข้าร่วมติดตามประเมินผล IV5.1.3 การสรุปผลการดำเนินการ
	IV5.2 การประเมินผล การดำเนินงาน	IV5.2.1 การร่วมตรวจวัดวิเคราะห์ผล IV5.2.2 การร่วมสรุปผลความก้าวหน้า IV5.2.3 การร่วมสรุปรายงานปัญหาอุปสรรค

ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้ชุมชน

นักวิชาการได้ให้ความหมายการจัดการความรู้ชุมชนในด้านความรู้ขององค์กรที่แตกต่างกัน แต่มีขั้นตอนการพัฒนาความรู้ที่คล้ายกัน ประกอบด้วย การค้นหาข้อเท็จจริง การวางแผน การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การตัดสินใจ การนำไปใช้ และการประเมินผล เป็นการอธิบายกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะทางปัญญา เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และแนวทางการใช้ความรู้นั้น กรอบแนวคิดของการจัดการความรู้มี 3 ลักษณะ (Rubenstein – Montano, 2001, pp. 5-16, อ้างถึงใน พัชรินทร์ สิริสุนทร, 2552, หน้า 52-56) ดังนี้

1. Prescriptive เป็นกรอบแนวคิดการจัดการความรู้ที่เป็นที่นิยม อธิบายพัฒนาการองค์กรประกอบของวงจร และขั้นตอนต่าง ๆ ของความรู้ในองค์กร เช่น การสร้าง การแสวงหา การแลกเปลี่ยน การจัดเก็บคลังความรู้ และการใช้ความรู้

2. Descriptive เป็นกรอบแนวคิดที่เน้นการอธิบายขั้นตอน และปัจจัยที่มีต่อการจัดการความรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การบริหารการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย การวางแผน การออกแบบ การปฏิบัติ การขยายผล วัฒนธรรม เทคโนโลยี โครงสร้าง และการวัดผลการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพ

3. Prescriptive และ Descriptive เป็นกรอบแนวคิดที่ผสมผสานกรอบแนวคิดทั้งสองที่ประกอบด้วย องค์ความรู้ องค์ประกอบของกระบวนการความรู้ และปัจจัยที่ทำให้สามารถจัดการความรู้

การจัดการความรู้ชุมชนมีความสำคัญในพัฒนาศักยภาพของชุมชนทั้งในด้านการเรียนรู้ การทำงานร่วมกัน และปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการความรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้ชุมชนเพื่อศึกษาถึงตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนโดยมีแนวทางศึกษาในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 2.6 แหล่งที่มา แนวคิดและความหมายการจัดการความรู้ชุมชน DV

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
Dewey (1922, pp. 1-13, 181-188)	การเรียนรู้ ^{DV1} จากการสังเกตพฤติกรรมของสิ่งมีชีวิต ^{DV1.1} การวิเคราะห์เปรียบเทียบ และบทสรุป การพัฒนาความรู้ ^{DV1.1.3} ความเข้าใจในความสัมพันธ์ของการปรับพฤติกรรม ^{DV2} การพัฒนากระบวนการความคิด ^{DV4.3.2} การควบคุมการกระทำโดยธรรมชาติของมนุษย์คือคุณธรรมและการพัฒนาโลกของการกระทำต่อความคาดหวัง การสร้างแรงจูงใจ ^{DV3/DV4.2} ความคิดเชิงบวกมีผลต่อการปรับเปลี่ยนเพื่อความชัดเจนสู่เป้าหมาย ^{DV4.3.1} กระบวนการความรู้คือ การรับรู้ ^{DV4.3.1} การวิเคราะห์ ^{DV5/DV3.1.2} การสังเคราะห์ การลำดับความสำคัญ กรอบแนวคิดและทฤษฎีของความรู้ ^{DV4} การเชื่อมโยงความรู้ประสบการณ์ ^{DV2.3.3} กับหลักทฤษฎีการตรวจสอบ ^{DV6/DV2.2} การใช้ความรู้ ^{DV/DV2.3} เป็นแนวทางการพัฒนามนุษย์ ^{DV4.3} การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การเรียนรู้ ^{DV1}

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	การปรับพฤติกรรม ^{DV2} การสร้างแรงจูงใจ ^{DV3} กรอบแนวคิด ^{DV4} การวิเคราะห์ทัศนใจ ^{DV5} การตรวจสอบ ^{DV6} การใช้ความรู้ ^{DV7}
Lewin (1948, pp. 202-203)	แนวคิดที่เน้นกระบวนการทางปัญญาเป็นการเรียนรู้ ^{DV1} เป็นการสะสมข้อมูลความรู้ ^{DV1.1.2} จากประสบการณ์ การหาความสัมพันธ์ของข้อมูลจากสถานะแวดล้อม ^{DV1.1.3} และ การใช้ความรู้ ^{DV7/DV2.3} เพื่อแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม ประกอบด้วย การแสดงพฤติกรรม ^{DV2} การสร้างแรงจูงใจ ^{DV3/DV4.2} ความรู้สึก ความสนใจ และความต้องการ กระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย แนวคิดริเริ่ม การค้นหาข้อเท็จจริง การวางแผนวิเคราะห์ทัศนใจ ^{DV5/DV3.1.2} การประเมินผล เป็นการปรับแผนแก้ไขเพิ่มเติม และศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่งได้แบ่งกลุ่มเป็น 3 ลักษณะประกอบด้วยกลุ่มที่มีลักษณะอัตตาธิปไตย ประชาธิปไตย และกลุ่มประชาธิปไตยการมีส่วนร่วมสะท้อนถึงลักษณะการดำเนินการ การนำของกลุ่มภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง ^{DV6/DV4} การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การเรียนรู้ ^{DV1} การปรับพฤติกรรม ^{DV2} การจูงใจ ^{DV3} การวิเคราะห์ทัศนใจ ^{DV5} การตรวจสอบ ^{DV6} การใช้ความรู้ ^{DV7} การนำการเปลี่ยนแปลง ^{DV8}
Hilgard (1948, pp. 1-17)	แนวคิดการเรียนรู้ธรรมชาติของมนุษย์ และพฤติกรรมซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ ปัญหาและการแก้ไขปัญหา รวมถึงเหตุผล ซึ่งความแตกต่างในมุมมองที่เป็นระบบมี 5 ประเด็นคือ ความเชื่อด้านสิ่งแวดล้อมกับความเชื่อดั้งเดิม ปัญหาในภาพรวมและส่วนย่อย การมุ่งเน้นปฏิกิริยาหรือการรับรู้ การตัดสินใจเลือกแบบจำลอง และปัญหาของประวัติศาสตร์เทียบกับความร่วมมือ ซึ่งการเรียนรู้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการฝึกอบรม โดยศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม การวางเงื่อนไขคือ แรงขับ (DrDVe) สิ่งเร้า (Stimulus) การตอบสนอง (Response) และการเสริมแรง(Reinforcement) ^{DV3/DV4.2} การเรียนรู้ ^{DV1} เป็นกระบวนการปรับพฤติกรรม ^{DV2} ที่เป็นผลจากการฝึกอบรม การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การเรียนรู้ ^{DV1} พฤติกรรม ^{DV2} การจูงใจ ^{DV3}
Dallard and Miller (1950, pp. 25-47)	แนวคิดการเรียนรู้ทางสังคม ^{DV1} เป็นกระบวนการเรียนรู้ลักษณะนิสัยจากการศึกษาการเลียนแบบพฤติกรรม ^{DV2} การสร้างบุคลิกภาพ การเรียนรู้คือความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับสิ่งเร้า การตอบสนอง การเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรม ประกอบด้วย แรงขับ (DrDVe) เป็นความต้องการเกี่ยวข้องกับความพอใจหรือความทุกข์ สิ่งเร้า (Cues-Stimulus) เป็น

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>ตัวชี้วัดการตอบสนองที่จำเป็นหรือความคาดหวัง การเสริมแรง^{DV3/DV4.2} (Reinforcement) เพื่อให้นำไปสู่เป้าหมาย การให้รางวัล^{DV3/DV4.2.1} เพื่อการตอบสนองความคาดหวังที่ต้องการ การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การเรียนรู้^{DV1} พฤติกรรม^{DV2} การสร้างแรงจูงใจ^{DV3}</p>
<p>Bloom (1956, p. 7)</p>	<p>แนวคิดการเรียนรู้^{DV1} ใน 3 ลักษณะ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การรับรู้ข้อมูลหรือพุทธิพิสัย (cognitive) ประกอบด้วย ขั้นความรู้^{DV1.1} เป็นการเรียนรู้ การใช้ความสามารถรวบรวม ประมวลความรู้^{DV1.1.3} การ รักษาและการระลึกได้^{DV2.1} ขั้นความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด เป็นความสามารถทางสติปัญญาในการขยายความจำ การแสดงพฤติกรรม^{DV2} ขั้นการนำความรู้ไปใช้^{DV7/DV2.3} เป็นความสามารถในการนำความรู้ความ เข้าใจไปแก้ไขปัญหา^{DV1.3.3} ขั้นการวิเคราะห์^{DV5/DV3.1.2} เป็นความสามารถและทักษะในการพิจารณาความสัมพันธ์ของส่วนย่อยต่าง ๆ ขั้นการสังเคราะห์ เป็นการรวบรวมส่วนประกอบย่อย ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นเรื่องราว สร้างรูปแบบแนวความคิดใหม่ ขั้นการประเมินผล^{DV6/DV2.2} เป็นความสามารถในการตัดสินใจ 2. ทักษะหรือเจตพิสัย (affective) เป็นพฤติกรรมด้านจิตใจประกอบด้วย การรับรู้^{DV4.3.1} การตอบสนอง การให้คุณค่า ทำให้เกิดทัศนคติที่ดี การจัดระบบ^{DV2.1} และบุคลิกภาพ 3. ทักษะพิสัย (psychomotor) เป็นพฤติกรรมกล้ามเนื้อประสาทประกอบด้วย การรับรู้ การกระทำตามแบบหรือการให้คำปรึกษา การกระทำต่อเนื่องในการปฏิบัติ การกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การเรียนรู้^{DV1} การแสดงพฤติกรรม^{DV2} การวิเคราะห์ตัดสินใจ^{DV5} การตรวจสอบ^{DV6} การใช้ความรู้^{DV7}
<p>Argyris and Schön (1978, pp. 2-3)</p>	<p>แนวคิดการจัดการความรู้เพื่อการเรียนรู้ การพัฒนาความรู้^{DV1.1.3} และการสร้างค่านิยมด้านความรู้ให้กับองค์กรเพื่อบรรลุเป้าหมาย การเรียนรู้^{DV1} ประกอบด้วย การเรียนรู้วงเดียว เป็นการเรียนรู้จากข้อผิดพลาด การ ตรวจสอบและการแก้ไข^{DV6/DV2.2} ข้อผิดพลาด คำแนะนำ เพื่อรักษาเป้าหมาย ค่านิยมและบรรทัดฐานยังคงเดิม ส่วนแผนงาน และกฎต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ด้านพฤติกรรม^{DV2} การเรียนรู้วงคู่ เป็นการ วิเคราะห์ผลสะท้อนทางเลือก^{DV5/DV1.1.3} เป้าหมาย การปรับความเชื่อ ค่านิยม กรอบแนวคิดกลยุทธ์^{DV9} เพื่อผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ</p>

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การเรียนรู้ ^{DV1} พฤติกรรม ^{DV2} การวิเคราะห์ ^{DV5} การตรวจสอบ ^{DV6} กลยุทธ์ ^{DV9}
Senge (1990, pp. 5-10)	การจัดการความรู้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรเรียนรู้ การเรียนรู้ต่อเนื่อง ^{DV1.1.2} จะเป็นการพัฒนาองค์กร การเรียนรู้ในระดับบุคคลที่ ^{DV1.1.3} สังสมทักษะความสามารถ ^{DV1.1.3} ทักษะความเชี่ยวชาญ (Personal Master) ^{DV10} และ วิสัยทัศน์ของบุคคล (Personal Vision) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ^{DV11/DV3} (Shared Vision) เป็นความต้องการที่จะมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ^{DV3.2.3} ให้มีการปฏิบัติร่วมกัน ในทิศทางที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ^{DV3.3.2} (Turn Vision into Action) กรอบแนวคิดและโลกทัศน์ (Mental Models) ^{DV4} การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning) ^{DV12/DV1.3} การสนทนาการอภิปราย (Discussion) เพื่อปรับแนวคิดให้ตรงกัน ^{DV1.3.2} (Alignment) การมอบอำนาจในการปฏิบัติ (Empowerment) ร่วมคิด ร่วมทำงาน อย่างมีการประสานกัน ^{DV1.3.3} มีความไว้วางใจต่อกัน การคิดอย่างเป็นระบบ (Systems Thinking) ^{DV15} เป็นการมองภาพรวม ^{DV3.1} มีเป้าหมาย ในการทำงาน ^{DV3.2.2} สามารถมองเห็นระบบย่อย ^{DV3.2.3} (Sub-system) การวางแผน ^{DV3.1.2} ความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การเรียนรู้ ^{DV1} กรอบแนวคิดและโลกทัศน์ ^{DV4} ทักษะความเชี่ยวชาญ ^{DV10} การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ^{DV11} การเรียนรู้เป็นกลุ่ม ^{DV12} การคิดอย่างเป็นระบบ ^{DV13}
Garvin (1993, pp. 78-91)	แนวคิดการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ได้เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ ความรู้ ^{DV2.3} ในการพัฒนาองค์กรเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ^{DV2} และ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร การถ่ายทอดความรู้ ^{DV14/DV2.3.3} จัดเก็บความรู้ ^{DV15/DV2} สะท้อนถึงความรู้ที่ลึกซึ้งที่ลึกซึ้ง ^{DV2.1.2} การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ^{DV2} การแลกเปลี่ยนความรู้ ^{DV14} คลังความรู้ ^{DV15}
Marquardt & Reynolds (1994, pp. 29-34)	รูปแบบการพัฒนาองค์กร ^{DV8} เป็นองค์กรเรียนรู้มีดังนี้ 1. โครงสร้างที่เหมาะสม มีลักษณะเป็นแนวราบ มีการไหลของข้อมูล ความรับผิดชอบใน ส่วนงานและการทำงานร่วมกัน ^{DV1.3.3} 2. วัฒนธรรม การให้รางวัล ^{DV4.2.1} การเรียนรู้ร่วมกัน ^{DV12/DV1.3} 3. การมอบอำนาจ ^{DV4.2.2} ตามความสามารถ ความรับผิดชอบ 4. การวิเคราะห์สถานการณ์ ^{DV3.1.2} ทั้งภายในและภายนอก 5. การสร้างความรู้ ^{DV1.1} การถ่ายโอนอย่างต่อเนื่อง ^{DV1.1.1} การแลกเปลี่ยนความรู้ ^{DV14/DV1} 6. การเรียนรู้เทคโนโลยี ^{DV17/DV1.2.2} การเก็บข้อมูล ^{DV15/DV2} การวิเคราะห์ ^{DV5} การใช้ความรู้ ^{DV7/DV2.3} พัฒนาทักษะ ^{DV2.3.2} 7. คุณภาพ

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>ความมุ่งมั่นพัฒนา^{DV2.3.1} 8. กลยุทธ์^{DV9} ประกอบด้วยการวางแผน^{DV3.1.2} ความเป็นผู้นำ^{DV4.1} ที่มีความสามารถในการอำนวยความสะดวก การให้คำแนะนำ 9. บรรยากาศที่สนับสนุน^{DV16} 10. การทำงานเป็นทีมและเครือข่าย 11. วิสัยทัศน์^{DV11/DV3} มีฉันทามติร่วมกัน การสนับสนุน การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การนำ^{DV6} กลยุทธ์^{DV9} วิสัยทัศน์^{DV11} การเรียนรู้เป็นกลุ่ม^{DV12} การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14} การคลังความรู้^{DV15} การสร้างบรรยากาศ^{DV16} การใช้เทคโนโลยี^{DV17}</p>
O'Dell and Grayson (1998, pp. 6-7)	<p>แนวคิดการจัดการความรู้เป็นกลยุทธ์^{DV9} ซึ่งต้องเป็นความรู้ที่ชัดเจนให้กับคนที่เหมาะสมในเวลาที่เหมาะสมเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้^{DV14} และนำไปดำเนินการ^{DV8} อย่างมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร ซึ่งขั้นตอนการถ่ายโอนความรู้ประกอบด้วย การใช้ความรู้^{DV7/DV2.3} การสร้างความรู้ การกำหนดความรู้ การรวบรวมความรู้ การจัดระบบความรู้ การแบ่งปันความรู้ และการประยุกต์ใช้ การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การใช้ความรู้^{DV7} การนำ^{DV8} กลยุทธ์^{DV9} การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14}</p>
Nonaka, Toyama and Konno (2000, pp. 6-30)	<p>แนวคิดการพัฒนาองค์กร^{DV8} เพื่อให้เกิดการปรับตัวอย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้มี 2 ลักษณะ คือความรู้ชัดแจ้ง (Explicit) และความรู้ฝังลึก (Tacit) การสร้างความรู้^{DV1.1} ความเคลื่อนไหวเป็นเกลียวความรู้ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> กระบวนการ SECI เกิดการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Socialization) จากความรู้ฝังลึกสู่ความรู้ฝังลึก การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14/DV1} เป็นการโอนความรู้^{DV1.1.1} การประชุมไม่เป็นทางการ^{DV1.2.1} การเก็บรวบรวม^{DV15/DV2} การสกัดความรู้ (Externalization) จากความรู้ฝังลึกสู่ความรู้ชัดแจ้ง การเอื้ออำนวย ความคิดสร้างสรรค์ การสนทนา การแสวงหาและบูรณาการความรู้^{DV1.1.2} การเผยแพร่^{DV2.3.3} การผนึกความรู้ (Internalization) จากความรู้ชัดแจ้งเป็นความรู้ฝังลึก การพัฒนาการทำงานเป็นทีม^{DV1.1.3} การสื่อสาร การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV11/DV3} การผนวกความรู้ (Combination) จากความรู้ชัดแจ้งเป็นความรู้ชัดแจ้ง การสร้างต้นแบบ การเทียบเคียง เพื่อให้เกิดความสอดคล้องต่อเนื่อง 2. Ba การใช้พื้นที่สาธารณะ^{DV18/DV1.2} เพื่อการดำเนินการตามขั้นตอนในขั้นริเริ่ม ขั้นสนทนา และขั้นการวางแผน ทุนความรู้ (Knowledge assets) การสร้างความรู้ โดยอาศัยวิสัยทัศน์ เพื่อให้เกิดรูปธรรมที่ชัดเจนในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ <p>ภาวะผู้นำ^{DV4.1} การพัฒนาทีมงาน การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การนำ^{DV8} การกำหนดวิสัยทัศน์^{DV11} การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14} การมีคลังความรู้^{DV15} และเวทีแลกเปลี่ยน^{DV18}</p>

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
เดชน์ เทียมรัตน์ และ กานต์ มาฆะศิริรานนท์. (2546, หน้า 17-88)	<p>องค์กรเรียนรู้เป็นองค์กรที่ต้องมีการตั้งใจ^{DV3/DV4.2} เพื่อพัฒนาศักยภาพของ ของคนและองค์กร การพัฒนาองค์กรภายใต้การเปลี่ยนแปลง^{DV8/DV4} เพื่อความสำเร็จประกอบด้วย การพัฒนาภาวะผู้นำ^{DV4.1} การเรียนรู้ ร่วมกันเป็นทีม และความคิดความเข้าใจเชิงระบบ บุคคลในองค์กรแห่งการ เรียนรู้ต้องมีวินัย 5 ประการประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มุ่งสู่ความเป็นเลิศ (Personal Mastery)^{DV10} มีแนวปฏิบัติคือ สร้างวิสัยทัศน์ส่วนตัว แรงแม่ไม่ใฝ่ดี ใช้ข้อมูล เพื่อคิดวิเคราะห์และ ตัดสินใจ^{DV5/DV3.1.2} ใช้จิตสำนึกในการทำงาน 2. รูปแบบวิธีคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง (Mental Models)^{DV4} พลังคิด สร้างสรรค์ การบริหารโอกาส การพัฒนาสินค้าและบริการ 3. การสร้างและสานวิสัยทัศน์ (Shared Vision)^{DV11/DV3} การกำหนด วิสัยทัศน์^{DV2.3} ชัดเจนเพื่อเป็นเป้าหมายในการกำหนดแผนกลยุทธ์ 4. การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม^{DV12/DV1.3} (Team Learning) เพื่อแลกเปลี่ยน ประสบการณ์^{DV14} ช่วยเหลือเกื้อกูล^{DV4.3.3} กับสร้างภาวะผู้นำ^{DV4.1} 5. การคิดความเข้าใจเชิงระบบ (Systems Thinking)^{DV13} เป็นการคิด แบบเป็นวง จากเหตุไปสู่ผล แล้วผลก็กลายเป็นเหตุ การพัฒนาองค์กร เรียนรู้ต้องใช้แนวทางของ “ระบบ” เข้ามาประยุกต์ใช้ เช่น การพัฒนา วิสัยทัศน์องค์กรอย่างเป็นระบบ การพัฒนาระบบการวางแผนงาน ระบบ การเรียนรู้ การพัฒนาระบบบริหารรูปแบบต่าง ๆ การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การตั้งใจ^{DV3} กรอบแนวคิดและโลกทัศน์^{DV4} การวิเคราะห์ ตัดสินใจ^{DV5} การนำการเปลี่ยนแปลง^{DV8} ทักษะความเชี่ยวชาญ^{DV10} การมี วิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV11} การเรียนรู้เป็นทีม^{DV12} การคิดอย่างเป็นระบบ^{DV13} การแลกเปลี่ยน^{DV14}
โกศล ดีศีลธรรม (2546, หน้า 75-98)	<p>ความสำเร็จขององค์กร การศึกษาสภาพปัญหาในปัจจุบัน มีแนวทางในการ ปฏิบัติประกอบด้วย 7 ขั้นตอนคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเริ่มความเปลี่ยนแปลง เป็นการประเมินสภาพปัจจุบัน การสื่อสาร การระบุเป้าหมาย การระดมแรงค์ เพื่อกำหนดรูปแบบที่เป็นไปได้ กำหนด วิสัยทัศน์^{DV11/DV3.1} แนวทางเป้าหมายเพื่อการวัดผล การนำการเปลี่ยนแปลง แปลง^{DV8/DV4} ผู้นำ กลยุทธ์^{DV9} 2. การจัดองค์กร เพื่อสิ่งอำนวยความสะดวก การสนับสนุน ความ รับผิดชอบ การมอบหมายหน้าที่^{DV4.2.2} ภาวะผู้นำ^{DV4.1} ที่มีอำนาจและ สามารถตั้งใจ^{DV4.2} ความมุ่งมั่น ผู้รับผิดชอบทีมงาน ผู้เชี่ยวชาญในการให้ การแนะนำและช่วยเหลือ

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>3. ระบุโอกาส คือ ระบุกระบวนการหลัก จัดเก็บมาตรวัด เลือกกระบวนการ จัดลำดับความสำคัญ ปรึกษาลูกค้าถึงความต้องการ ระบุความต้องการแท้จริง^{DV3.1.1} การจัดทำเป้าหมาย^{DV3.1} การระบุอุปสรรคและข้อจำกัด การใช้สารสนเทศและเทคโนโลยี^{DV1.2.2}</p> <p>4. ทำความเข้าใจกระบวนการที่ดำเนินการ^{DV1.3.3}</p> <p>5. การเริ่มดำเนินการ คือ ทีมงานที่มีหลากหลายทักษะ^{DV1.3.2} สมมติฐานการดำเนินการ การระดมสมอง การประเมินผล^{DV6/DV2.2.1} พิจารณามุมมองผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คุณค่า การสืบค้นหาสารสนเทศใหม่^{DV1.1.2} การใช้สารสนเทศที่มีอยู่ การจัดเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ^{DV15/DV2} การร่วมใช้ข้อมูล^{DV2.3} ลดความซ้ำซ้อน</p> <p>6. จัดทำพิมพ์เขียว เป็นการระบุการไหลของงาน แบบจำลองขั้นตอนกระบวนการใหม่ แบบจำลองใหม่ของสารสนเทศ เอกสารแสดงโครงสร้างใหม่ คุณค่าและวัฒนธรรม</p> <p>7. ดำเนินการแปรรูปเข้าสู่กระบวนการใหม่ ประกอบด้วย พัฒนากลยุทธ์สร้างแผนปฏิบัติการ^{DV3.3.2} พัฒนามาตรวัดผลกระทบ ประเมินทักษะและความสามารถ การจัดสรรแรงงาน การฝึกอบรม การใช้เทคโนโลยี^{DV17} การจัดการคุณภาพ วงจรเดมมิ่ง PDCA ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การดำเนินการ (Do) การตรวจสอบ (Check) การปรับปรุง (Act) การสำรวจแบบสอบถามหรือการตรวจสอบ^{DV6/DV2.2} การบำรุงรักษาเพื่อค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ลดความสูญเสีย^{DV2.2.3} การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางความรู้ขององค์กรที่ต้องรักษาเพื่อการขับเคลื่อนไปข้างหน้า โดยการสร้างความรู้ การซึมซับความรู้ การใช้ความรู้^{DV7} เป็นทักษะของชุมชนการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยน^{DV13/DV1} การจัดการความรู้ชุมชนคือการจูงใจ^{DV3} การตรวจสอบ^{DV6} การใช้ความรู้^{DV7} การนำการเปลี่ยนแปลง^{DV8} กลยุทธ์^{DV9} วิสัยทัศน์^{DV11} การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14} คลังความรู้^{DV15} การใช้ทรัพยากร^{DV17}</p>
Groff and Jones (2003, pp.16-20, 69-97)	<p>การจัดการความรู้สารสนเทศประกอบด้วย การคัดสรร (Capture) เป็นการคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญ การกลั่นกรอง การสรุปย่อ รูปแบบเอกสารในการเก็บรักษา เช่น เว็บเพจ ข้อความอิเล็กทรอนิกส์ ฐานข้อมูล^{DV15} การหาเหตุผลสนับสนุน (Corroborate) เป็นการประมวลและกลั่นกรองเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการประกอบด้วย การพิจารณาแหล่งที่มา^{DV2.1.1} ของบทความ ความน่าเชื่อถือ ระยะเวลา และวัตถุประสงค์ การหาแหล่งข่าวอย่างน้อยสามแหล่งที่สอดคล้องกัน การจัดการ (Organize) เป็นการจัดระบบข้อมูล^{DV2.1} เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลอย่างรวดเร็ว</p>

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>การกำหนดกลยุทธ์การจัดการและการจัดเก็บ ประกอบด้วย การอ่านได้ (Readable) การพร้อมใช้ (Available) การค้นได้ (Retrievable) และการเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์^{DV17/DV2.1.3} (Electronic) ความปลอดภัย (Secure) เป็นความมั่นใจในการค้นหา การจัดทำ และการจัดเก็บเพื่อป้องกันการสูญหาย ประกอบด้วย การป้องกันไวรัส การจัดเก็บและสำเนาข้อมูล^{DV2.1.2} การจัดเก็บไว้ภายนอก การวิเคราะห์ (Analyze)^{DV5/DV2.2.1} เป็นการกลั่นกรองเพื่อให้ได้องค์ความรู้ และความร่วมมือ (Collaborate) เป็นทักษะการทำงานร่วมกัน^{DV12/DV1.3.3} วิธีการคิด วิสัยทัศน์^{DV9/DV3} ความสนใจ การจูงใจ^{DV3/DV4.2} เพื่อให้เกิดพฤติกรรม^{DV2} ในการมีเป้าหมายร่วมกัน^{DV4.3.1} การเล่าเรื่องเป็นกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้^{DV13/DV1} การสร้างแรงบันดาลใจ เพื่อความคิดสร้างสรรค์^{DV4.1.3} การถ่ายโอนความรู้^{DV1.1.1} การพัฒนาทีมงานประกอบด้วย การกำหนดรูปแบบ เพื่ออยู่ร่วมกันเป็นขั้นตอนการปฐมนิเทศ ผู้นำต้องโน้มน้าวให้ยอมรับ^{DV4.1.1} และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น การระดมความคิด^{DV4.1.3} ให้สมาชิกกำหนดตำแหน่งในทีม การแสดงความคิดเห็น และความเป็นผู้นำ^{DV4.1} การสร้างปฏิฐาน จัดการความรู้ชุมชน หมายถึง พฤติกรรม^{DV2} การจูงใจ^{DV3} วิสัยทัศน์^{DV9} การเรียนรู้ร่วมกัน^{DV12} การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14} คลังความรู้^{DV15} เทคโนโลยี^{DV17} การเล่าเรื่อง^{DV19} สร้างบรรทัดฐาน^{DV20}</p>
<p>Wiig (2004, pp. 92-123)</p>	<p>แนวคิดการจัดการความรู้เพื่อการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพในการพัฒนาองค์กร^{DV6} ให้บรรลุผลตามเป้าหมาย^{DV2.2.3} ขององค์กร ระดับความรู้ ประกอบด้วย ความรู้ฝังลึก อุดมการณ์วิสัยทัศน์^{DV11/DV3} และกระบวนการทัศนความรู้^{DV4} การวางแผนระบบ และวิธีดำเนินการแนวทางปฏิบัติ การตัดสินใจและข้อเท็จจริง^{DV5} ความรู้จากการทำงานอย่างต่อเนื่อง^{DV4.1} ภาวะผู้นำ^{DV4.1} องค์กรแบ่งปันความรู้โดยการเล่าเรื่อง^{DV18} เป็นส่วนหนึ่งของการถ่ายโอนการแบ่งปัน^{DV14/DV1.1.1} แนวคิด หลักการ การตัดสินใจ ความเชื่อ ประเพณีและข้อมูลเชิงลึกอื่น ๆ เล่าเรื่องเพื่อการสื่อสารความรู้เพื่อการดำเนินงานและวิธีการ กระบวนการความรู้ ประกอบด้วย การสร้างความรู้^{DV1.1} เป็นการสร้างความรู้ผ่านการเรียนรู้ นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์^{DV4.1.3} การแสวงหาความรู้^{DV1.1.2} เป็นการได้มาซึ่งความรู้ การกลั่นกรองความรู้^{DV1.1.3} การจัดระบบ^{DV2.1} รวมทั้งการบันทึกในวัสดุอื่น^{DV2.1.2} ฐานความรู้^{DV14/DV2.1.1} การกระจายความรู้^{DV2.3.3} การถ่ายทอดความรู้ผ่านการศึกษา การฝึกอบรมระบบฐานความรู้เพื่อการปฏิบัติด้านเทคโนโลยี^{DV17/DV2.1.3} และขั้นตอนอื่น ๆ การใช้ความรู้^{DV7/DV2.3}</p>

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>การประยุกต์ใช้^{DV2.3.1} ประโยชน์จากความรู้ การจัดการสถานการณ์ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ การสร้างรับรู้^{DV3.2.3} การตัดสินใจ^{DV3.3.1} การดำเนินการ^{DV3.3.2} การตรวจสอบ^{DV6/DV2.2} การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง กรอบแนวคิด^{DV4} การตรวจสอบ^{DV6} การใช้ความรู้^{DV7} การนำ การเปลี่ยนแปลง^{DV8} วิสัยทัศน์^{DV11} การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14} คลังความรู้^{DV15} การใช้เทคโนโลยี^{DV17}</p>
<p>บดินทร์ วิจารณ์ (2547, หน้า 45-67)</p>	<p>มีแนวคิดกระบวนการจัดการองค์ความรู้ 5 ขั้นตอน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Define เป็นการกำหนดชนิดของทุนทางปัญญา หรือองค์ความรู้ที่ต้องการเพื่อตอบสนองกลยุทธ์^{IV9} และสร้างความได้เปรียบกับคู่แข่ง 2. Create เป็นการสร้างทุนทางปัญญา การค้นหา การใช้ประโยชน์ การฝึกอบรม การสอนงานภายในองค์กร^{DV1.1.1} การแสวงหาความรู้จากภายนอกองค์กร^{DV1.1.2} จากที่ปรึกษาการเรียนรู้จากผู้อื่น และการเทียบเคียง^{DV1.1.1} 3. Capture เป็นการเสาะหา และจัดเก็บองค์ความรู้ให้เป็นระบบ^{DV15/DV2.1} ในรูปแบบสื่อต่าง ๆ^{DV2.1.2} (Explicit) ในรูปแบบประสบการณ์^{DV2.3.2} (Tacit) ขององค์กร การยกระดับความรู้^{DV2.3.1} และการขยายความรู้^{DV2.3.3} 4. Share การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14/DV1} มีหลายรูปแบบ เช่น การจัดสัมมนา การสอนงาน การแลกเปลี่ยนแบบเสมือนจริงผ่านระบบคอมพิวเตอร์^{DV1.2.2} หรือ E-learning 5. Use เป็นการใช้ประโยชน์^{DV7/DV2.3} การนำไปประยุกต์ใช้งาน^{DV2.3.1} ก่อให้เกิดประโยชน์และผลสัมฤทธิ์ และเกิดเป็นปัญญาปฏิบัติ การขยายผลให้ระดับความรู้และขีดความสามารถในการแข่งขันในองค์กรสูงขึ้น ปัจจัยที่เอื้อและส่งเสริม (Enabler) ประกอบด้วย การนำการเปลี่ยนแปลง^{DV8/DV4} ภาวะผู้นำ^{DV4.1} เพื่อกำหนดทิศทาง วิสัยทัศน์^{DV11/DV3} ความเชื่อ และค่านิยมร่วม เพื่อก่อให้เกิดความมุ่งมั่นร่วมกัน^{DV3.2.3} และประเมินผลลัพธ์จากที่คาดหวังไว้^{DV2.2.1} ภาวะผู้นำมีคุณลักษณะคือ การเป็นแบบอย่าง ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ พฤติกรรม^{DV2} การสื่อสารและเทคโนโลยี^{DV17/DV2.1.3} กระบวนการ โดยเฉพาะระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่าย เพื่อการอำนวยความสะดวกรวดเร็วและง่าย การให้รางวัลและการยอมรับ^{DV4.2.1} เพื่อสร้างแรงจูงใจ^{DV4.2} แรงเกื้อหนุน^{DV4.3.3} ต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การวัดและประเมินผล^{DV6/DV2.2.1} เพื่อปรับปรุงกระบวนการ^{DV2/DV2.2.3} ความรู้ ทักษะและขีดความสามารถ การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง พฤติกรรม^{DV2} แรงจูงใจ^{DV3} การตรวจสอบ^{DV6}

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
<p>ประพนธ์ ผาสุกยี่ด (2548, หน้า 20-67)</p>	<p>การนำการเปลี่ยนแปลง^{DV8} วิสัยทัศน์^{DV11} การแลกเปลี่ยนเรียนรู้^{DV14} คลังความรู้^{DV15} เทคโนโลยี^{DV17}</p> <p>มีแนวคิดการพัฒนาองค์กร^{DV6} การจัดการความรู้ ต้องมุ่งเน้นที่ตัวบุคคลในความคิดระดับจิตสำนึก ผู้บริหารต้องใช้ภาวะผู้นำ^{DV4.2} เพื่อเอื้ออำนวยสนับสนุน และสร้างบรรยากาศ^{DV18/DV4.1.1} ความรู้ประกอบด้วยทักษะและทัศนคติ รูปแบบการจัดการความรู้ “ปลาหู” ประกอบด้วย Knowledge Vision (KV), Knowledge Sharing (KS), และ Knowledge Asset (KA) ส่วนหัว หมายถึงวิสัยทัศน์^{DV9/DV3} เป็นทิศทางการจัดการความรู้เพื่อเป้าหมายที่ต้องการ^{DV3.1.2} ส่วนลำตัวคือการแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14/DV1} การสนทนาเรื่องเล่า^{DV18} การยกระดับความรู้^{DV2.3.2} การสร้างชุมชนนักปฏิบัติ^{DV2} เวทีแลกเปลี่ยน^{DV17/DV1.2} ส่วนหาง หมายถึงการสร้างคลังความรู้^{DV15/DV2} เพื่อการใช้ความรู้^{DV7/DV2.3} เชื่อมโยงเครือข่าย^{DV2} การใช้เทคโนโลยี^{DV2.1.3} และในด้านองค์กรมีองค์ประกอบคือ สมาชิกและวัฒนธรรม ที่เกี่ยวกับเรื่องเวลาเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่องใจหรือน้ำใจไม่ตรีต่อกัน เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีทั้งแบบทางการ เช่น การจัดประชุมและแบบไม่เป็นทางการ เช่น มุมกาแฟ หรือมีลักษณะเป็นพื้นที่จริง ที่มีการปฏิสัมพันธ์ แบบเห็นหน้าเห็นตา ลักษณะพื้นที่เสมือนที่สร้างขึ้นบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ICT^{DV7} เป็นการขยายเครือข่ายได้อย่างกว้างขวาง สะดวกและรวดเร็ว เป็นการสร้างชุมชนออนไลน์ การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การนำเปลี่ยนแปลง^{DV8} วิสัยทัศน์^{DV11} การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14} คลังความรู้^{DV15} การสร้างบรรยากาศ^{DV16} เทคโนโลยี^{DV17} เวทีแลกเปลี่ยน^{DV18}</p>
<p>ยุทธนา แซ่เตี่ยว (2548, หน้า 16,255-259)</p>	<p>แนวคิดการพัฒนาความรู้เพื่อการนำองค์กร^{DV8/DV4} ผู้ความเป็นเลิศจาก การคิดเชิงระบบ^{DV13} ประกอบด้วย การวางแผนและการปฏิบัติ ตั้งแต่การสำรวจสภาพแวดล้อม การกำหนดเป้าหมาย การจัดทำแผนปฏิบัติ^{DV3.3.2} เพื่อให้ได้ความรู้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับแหล่งความรู้^{DV21/DV2.1.1} ช่วงเวลางบประมาณ และการถ่ายทอดความรู้^{DV14/DV1} การวางกลยุทธ์^{DV9} และกระบวนการระบบสารสนเทศตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการระบบ เป็นขอบเขตในการดำเนินการว่าควรทำจนถึง ณ จุดที่กรอบกำหนดไว้ ทั้งในแง่ผลงาน งบประมาณ และระยะเวลา การออกแบบระบบ วัตถุประสงค์ของการนำระบบมาใช้ ผู้บริหารเป็นผู้นำ การร่วมมือจากทุกฝ่าย ซึ่งผู้นำให้ความสำคัญและถ่ายทอดให้เห็นความสำคัญในการนำระบบมาใช้ การ</p>

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>เก็บข้อมูล^{DV15/DV2} และการวิเคราะห์ข้อมูล^{DV5} การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องกับวงจรการบริหารตั้งแต่กระบวนการวางแผน การปฏิบัติ การวัดผล การตรวจสอบ^{DV6/DV2.2} การกำหนดเป้าหมายและวิสัยทัศน์^{DV11/DV3.1} ขององค์กรเป็นความต้องการที่อยากเป็น การสำรวจสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก^{DV3.1.1} เพื่อการกำหนดวิธีการรวมถึงวัฒนธรรม การจัดบรรยากาศ^{DV16} สถานที่ การถ่ายทอดความรู้ (Knowledge Transfer) การแบ่งปันความรู้^{DV1.1.1} (Knowledge Sharing) เป็นกระบวนการที่ทำให้ความรู้ที่พัฒนามีการแพร่กระจายไปสู่บุคลากรเป้าหมาย เพื่อกระจายองค์ความรู้ไปอย่างรวดเร็วได้แก่ การย้ายเตือนความรู้^{DV3.2.2} การให้ความรู้ในสิ่งที่ควรปฏิบัติ และการแพร่กระจายความรู้อย่างครบถ้วน^{DV2.3.3} เช่น แนวทางปฏิบัติที่พิสูจน์ว่าเป็น Best Practices การพัฒนาความรู้จากภายนอก เช่น การซื้อหรือการเช่า การพัฒนาความรู้จากภายใน เช่น เป็นการพัฒนาโดยหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดูแลงานด้านนี้โดยเฉพาะรูปแบบของการเรียนรู้ประกอบด้วย การเรียนรู้จากประสบการณ์ การทดลอง การอบรมและพัฒนา เป็นการถ่ายทอดโดยตรงจากบุคคลที่มีความรู้ การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การวิเคราะห์^{DV5} การตรวจสอบ^{DV6} การนำเปลี่ยนแปลง^{DV8} กลยุทธ์^{DV9} วิสัยทัศน์^{DV11} การคิดอย่างเป็นระบบ^{DV13} การแลกเปลี่ยนเรียนรู้^{DV14} คลังความรู้^{DV15} การสร้างบรรยากาศ^{DV16} เวทีแลกเปลี่ยน^{DV18} แหล่งความรู้^{DV21}</p>
<p>Debowski (2006, pp. 6-35)</p>	<p>การสร้างองค์ความรู้^{DV1.1} เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กร ภาวะผู้นำ^{DV4.1} ที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทาง วิสัยทัศน์^{DV11/DV3} และวัตถุประสงค์ ภายใต้การนำการเปลี่ยนแปลง^{DV8/DV4} การสร้างภาวะผู้นำในระดับที่ต่างกัน ลักษณะของผู้นำที่ดีคือ ความสามารถในการอธิบายและชี้แจง^{DV4.1.1} วัตถุประสงค์ขององค์กรและการจัดลำดับความสำคัญ การพัฒนาวัฒนธรรมการทำงานร่วมกันภายในองค์กร การสร้างและการบำรุงรักษากฎการปฏิบัติที่ดีเพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ การส่งเสริมการมีมาตรฐานและประสิทธิภาพสูง^{DV4.3.2} ขั้นตอนของการพัฒนาความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การกำหนดความรู้ การกระตุ้นบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดกระบวนการสร้างความรู้ เพื่อการสร้างภาพร่วมกัน^{DV1.1.1} แหล่งที่มา เช่น บุคคลภายในองค์กร, คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ บันทึกขององค์กร หรืออินเทอร์เน็ต การเรียนรู้จากประสบการณ์

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>2. กรอบความรู้^{DV4} เป็นแนวทางสร้างองค์ความรู้ใหม่^{DV1.1} เพื่อการจัดทาคความรู้^{DV1.1.2} และการคาดการณ์ความรู้ใหม่จากแนวทางพื้นฐาน^{DV1.1.3} และปัญหา</p> <p>3. การประยุกต์ความรู้^{DV2.3.1} เป็นการนำความรู้ไปใช้ การอธิบายขั้นตอนและหลักการต่าง ๆ การรวบรวมความรู้^{DV3.1.1} การบันทึกและการเข้าถึงข้อมูล^{DV2} ที่ต้องการ เช่น แบบจำลอง สมการและแนวทาง การรวบรวมความรู้ฝังลึก การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14/DV1} ผ่านเรื่องราว การอุปมาหรือคำแนะนำ การเข้าถึงความรู้ทำได้โดยการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องกับผู้สร้างความรู้</p> <p>4. การเผยแพร่ความรู้^{DV2.3} ผ่านช่องทางการสื่อสาร (เช่น จดหมายข่าว อินทราเน็ต การประชุม สัมมนา หรือวิดีโอ) การสร้างแบบจำลองของการปฏิบัติใหม่ การสาธิต การฝึกสอน</p> <p>5. การประเมินและการปรับปรุงความรู้ การตรวจสอบ^{DV6/DV2.2} และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง^{DV2.2.3} เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความรู้เข้าใจใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น</p> <p>การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง กรอบแนวคิด^{DV4} การตรวจสอบ^{DV6} การนำการเปลี่ยนแปลง^{DV8} วิสัยทัศน์^{DV11} การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14} คลังความรู้^{DV15}</p>
ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2549, หน้า 79-109)	<p>1. การสร้างความรู้เป็นกิจกรรมมุ่งแสวงหาความรู้ใหม่ จากความสัมพันธ์และการสร้างความร่วมมือ การจัดกิจกรรม การให้เงินสนับสนุน การตั้งหน่วยงานด้านความรู้โดยเฉพาะ การรวมกลุ่มคน การแสวงหาพนักงานที่ต้องการเรียนรู้ การจัดตั้งเครือข่าย 2. การประมวลความรู้เพื่อการเข้าถึงและการประยุกต์ใช้ มีหลักสำคัญคือการกำหนดขอบเขตและเนื้อหาความรู้ที่ต้องการ กำหนดแหล่งที่มาของความรู้ กลไก สื่อ เวลา ความถี่ในการประมวลและปรับปรุงเพื่อให้ทันสมัย ระเบียบวิธีการและเครื่องมือในการเข้าถึงและดึงความรู้ 3. การเผยแพร่ความรู้เป็นการจัดการและการประสานงาน การเชื่อมโยงความรู้กับงานขององค์กร การเชื่อมโยงกับองค์กรภายนอก การใช้เทคโนโลยี และการใช้ความรู้ การสนับสนุน การปรับความรู้ให้เหมาะสม 4. การเรียนรู้ขององค์กรประกอบด้วย การแสวงหา การเผยแพร่ การตีความ และความจำองค์กร ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้และการจัดการความรู้ประกอบด้วย สิ่งแวดล้อมคือ การแข่งขันโครงสร้างองค์กร ที่ยืดหยุ่น ทำให้มีทิศทางและเป้าหมายชัดเจน ระบบการบริหาร เช่น ระบบบริหารต่าง ๆ ระบบติดตามและประเมินผล กลยุทธ์ในการนำ</p>

ตารางที่ 2.6 (ต่อ) ^{DV}	
แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>ระบบสารสนเทศมาใช้ในการแสวงหาความรู้ 2 แนวทางคือ การผสมผสานและการสร้างความรู้ใหม่ การใช้เทคโนโลยีเพื่อการเผยแพร่สารสนเทศ ผู้นำองค์กรเพื่อการสนับสนุนเชิงนโยบาย การใช้ทรัพยากร การให้กำลังใจ การนำเทคโนโลยีมาใช้ วัฒนธรรม การส่งเสริม เสรีภาพ ความไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การตรวจสอบ ^{DV6} การนำ ^{DV8} กลยุทธ์ ^{DV9} วิสัยทัศน์ ^{DV11} การแลกเปลี่ยนความรู้ ^{DV14} ด้านคลังความรู้ ^{DV15} การใช้เทคโนโลยี ^{DV17}</p>
<p>วิเชียร วิทญูตม (2550, หน้า 198-203)</p>	<p>การปฏิรูปองค์กร ^{DV8} การเปลี่ยนแปลงเพื่อการเรียนรู้ภายใน องค์กรขึ้นอยู่กับโครงสร้าง ระบบข้อมูลข่าวสาร การดำเนินการด้านทรัพยากรมนุษย์ เช่น การจูงใจ ^{DV3} และการพัฒนาทีมงาน วัฒนธรรม และภาวะผู้นำ ลักษณะองค์กรแห่งการเรียนรู้ต้องมีความสัมพันธ์ในเรื่องโครงสร้าง ที่มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม และเครือข่าย การใช้ข้อมูลข่าวสารร่วมกัน การตัดสินใจความคิดเชิงระบบ และการมอบหมายอำนาจ ระบบข้อมูลข่าวสารเป็นการทำให้เร็วและง่ายในการจัดหาข้อมูล การดำเนินการด้านทรัพยากรมนุษย์ รวมถึงการประเมินผล ^{DV6} การให้รางวัลและฝึกอบรม เป็นการออกแบบถึงการปฏิบัติการ และการพัฒนาองค์ความรู้ วัฒนธรรมองค์กร ทำให้เกิดวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง การมีจิตใจเปิดกว้างมีความคิดริเริ่ม กล้าทดลอง คำนิยามบรรทัดฐาน ภาวะผู้นำ การสร้างวิสัยทัศน์ร่วม ^{DV11} ผู้นำต้องส่งเสริมบรรยากาศแห่งการร่วมมือ ^{DV16} การสร้างความรู้คือ การแสวงหา ^{DV1.1.2} หลักเกณฑ์ การทำความเข้าใจให้กระจ่างในความรู้ การจัดระเบียบความรู้ การแจกจ่ายความรู้ ^{DV1.1.2} การใช้ประโยชน์ความรู้ ^{DV1.1.3} การแลกเปลี่ยน ^{DV14} และจัดทำฐานความรู้ การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การจูงใจ ^{DV3} การตรวจสอบ ^{DV6} การนำการเปลี่ยนแปลง ^{DV8} การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ^{DV11} การแลกเปลี่ยนความรู้ ^{DV14} การมีคลังความรู้ร่วมกัน ^{DV15} การสร้างบรรยากาศ ^{DV16} การใช้เทคโนโลยี ^{DV17}</p>
<p>วิจารณ์ พานิช (2550, หน้า 35-121)</p>	<p>องค์กรอัจฉริยะ เป็นแนวทางเพื่อการบรรลุเป้าหมาย การปรับตัววัฒนธรรม องค์กร การนำการเปลี่ยนแปลง ^{DV8} ต้องอาศัยผู้บริหารระดับสูงทำหน้าที่เป็นผู้เอื้ออำนาจ (empowerment) ให้ทุกคนในองค์กรเป็นผู้นำ ภาวะผู้นำ ^{DV1.1} คือมีความกล้าคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ^{DV1.1.2} การพัฒนาวิสัยทัศน์ร่วมกัน ^{DV11} มีการตรวจสอบ ^{DV6} ความเข้มแข็ง ความอ่อนแอ โอกาสและความท้าทาย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมองค์กร ^{DV2.1.2} และการหาข้อยุติร่วมกัน ^{DV2.1.3} การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ^{DV2.2} ถ้อยคำวิสัยทัศน์ต้องบอกทิศทางชัดเจน ^{DV2.2.1} ผู้บริหารต้องหาทางให้มีการกล่าวถึงวิสัยทัศน์ในโอกาสต่าง ๆ อยู่เสมอ ^{DV2.2.2} การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ^{DV14} เป็นการเล่า</p>

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>เรื่องความสำเร็จ^{DV19} SST-SuccessStory Technique การออกแบบ เวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้^{DV1.2} การซักถามด้วยความชื่นชมเพื่อกระตุ้น ความคิด^{DV1.3.2} เพื่อยกระดับความรู้^{DV2.3.2} การนำผลความรู้ที่ได้มา แลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.1.1} การตรวจสอบ^{DV2.2} การใช้ผลการตรวจสอบ เป็นดัชนีวัดตำแหน่ง การสกัดขุมความรู้^{DV13} เพื่อความรู้ขององค์กร การ ให้สมาชิกขององค์กรเข้าถึง และนำไปปรับใช้ในงาน การใช้ระบบ ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อยึดโยงสมาชิกขององค์กรเข้าด้วยกัน การจัดการ ความรู้ชุมชน หมายถึง การตรวจสอบ^{DV6} การนำการเปลี่ยนแปลง^{DV8} วิสัยทัศน์^{DV11} การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14} คลังความรู้^{DV15} การสร้าง บรรยากาศ^{DV16} การเล่าเรื่อง^{DV18}</p>
<p>ณัฐพันธ์ เจริญนนท์ (2551, หน้า 278-286)</p>	<p>การนำภายใต้การเปลี่ยนแปลง^{DV8/DV4} ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำในการ เปลี่ยนแปลงและสร้างนวัตกรรม ปัจจัยความสำเร็จขึ้นอยู่กับผู้นำ ประกอบด้วยการมีวิสัยทัศน์^{DV3.2.1} การปรับโครงสร้าง การสร้าง แรงจูงใจ^{DV3/DV4.2} กลยุทธ์^{DV9} การร่วมเรียนรู้^{DV12/DV1.3} การมีมาตรการ และนโยบายส่งเสริม^{DV3.3.3} การยินดีแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14/DV1.1.1} เป็น วัฒนธรรมที่ดี การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มีหลักสำคัญคือ ความมี ทักษะ^{DV2.3.2} ของพนักงาน การค้นพบ การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV11/DV3} การเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การคิด อย่างเป็นระบบ^{DV13} บทบาทของผู้นำคือการริเริ่ม การมีส่วนร่วม การ ส่งเสริม การเป็นต้นแบบ^{DV4.1.2} การเปิดโอกาส การติดตามผล^{DV2.2.2} และการให้ข้อมูลป้อนกลับ^{DV4.2.3} เพื่อประโยชน์ในด้านการลดความ สูญเสียความรู้ ลดต้นทุน ลดความซ้ำซ้อน เพิ่มกำลังการผลิต การใช้ ความรู้เพื่อตัดสินใจ^{DV7/DV2.3} กระบวนการความรู้ประกอบด้วย แสวงหาความรู้^{DV1.1.2} จากแหล่งความรู้^{DV21/DV2.1.1} ทั้งภายในและ ภายนอกองค์กรการสร้างความรู้^{DV1.1} เป็นการสร้างสรรค์ความรู้ขึ้นมาใหม่ การจัดเก็บความรู้^{DV15/DV2} เพื่อนำมาใช้ประโยชน์^{DV2.3} การเก็บเป็น หมวดยุทธ์^{DV2.1} และเก็บลงในฐานข้อมูล การถ่ายทอดเป็นการเคลื่อนย้าย ข้อมูลโดยใช้เครื่องมือในการสืบค้น กระจาย และถ่ายทอดจากฐานข้อมูล เพื่อความรวดเร็ว และการใช้/การเผยแพร่กระจายความรู้^{DV7} เป็นการ นำความรู้ประสบการณ์มาใช้สร้างสรรค์และต่อเนื่อง^{DV2.3.1} การ นำเทคโนโลยี^{DV17/DV2.1.3} การใช้ประยุกต์ความรู้ ปัจจัยความสำเร็จ ประกอบด้วย โครงสร้างองค์กร แรงจูงใจ เป็นการแบ่งปันความรู้ภายใน องค์กร^{DV1.1.1} ระบบการประเมินผล^{DV6} เป็นวิธีที่นิยมทำเน้นการมองภาพ ใหญ่ แลกเปลี่ยนความรู้กับหน่วยงานอื่น การสร้างกลยุทธ์เพื่อพัฒนา</p>

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>บุคลากรให้มีความปรารถนาในการเรียนรู้ ความรับผิดชอบในการเก็บรวบรวมและถ่ายโอนความรู้ การเก็บความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อรวบรวมข่าวสารที่มีคุณค่า การศึกษาผลการปฏิบัติงานและทักษะ เปรียบเทียบมาตรฐานกับองค์กรอื่น การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้^{DV1.2.3} เพื่อกระตุ้นให้เกิดการแบ่งปันความรู้ การให้รางวัล^{DV4.2.1} การคิดและเรียนรู้ อย่างสร้างสรรค์^{DV4.1.3} การสร้างนวัตกรรม การฝึกอบรมในการจัดเก็บและการเรียกข้อมูลเพื่อนำมาใช้ การรวบรวมและจัดเก็บสิ่งที่เรียนรู้ การถ่ายโอนความรู้เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง แรงจูงใจ^{DV3} การตรวจสอบ^{DV6} การใช้ความรู้^{DV7} การนำการเปลี่ยนแปลง^{DV8} กลยุทธ์^{DV9} วิสัยทัศน์^{DV11} การเรียนรู้เป็นกลุ่ม^{DV12} การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14} คลังความรู้^{DV15} เทคโนโลยี^{DV17} แหล่งความรู้^{DV21}</p>
<p>มนต์ชัย พิณจิตรสมุทร (2552, หน้า 9-118)</p>	<p>สุนทรียสนทนา (Dialogue) เป็นการพูดคุย เพื่อสร้างความรู้^{DV1.1} การคิดร่วมกัน และการถ่ายทอดความรู้ โดยการสื่อสารที่มาจากฐานของจิตใจ และประกอบด้วย 3 ส่วนคือ 1. การฟังอย่างละเอียด (Deep listening) เป็นการรับรู้ภายนอกโดยวางสมมติฐานไว้ที่ใจเพื่อให้เกิดการไหลของกระแสแห่งความหมาย 2. การไตร่ตรองความคิด (Reflection) เป็นการทบทวนความคิด หรือข้อมูลที่ได้รับมาจากภายนอก 3. การนำเสนอความคิด (Advocacy) เป็นการพูดจากใจโดยกำกับเจตนาที่ดี และเป็นบวก คิดอย่างสร้างสรรค์เชิงบวก^{DV4.1.3} โดยมีกลไกการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล หรือวงจรแห่งการไตร่ตรองความคิดแบบ 2 วงจร คือวงจรที่เป็นรูปธรรมเป็นการสร้างให้เกิดผลด้วยการตัดสินใจ การลงมือปฏิบัติ การสังเกตผลการปฏิบัติ และการไตร่ตรองความคิดใหม่ โดยเทียบเท่าวงจร PDCA (plan-do-check-action) และวงจรที่เป็นนามธรรมเป็นการสำรวจด้านจิตใจ เพื่อสร้างทักษะการเรียนรู้เป็นจุดเริ่มของการสร้างความรู้ใหม่ และองค์ประกอบอื่น ๆ เช่นกลุ่มมีสมาชิก 6-8 คน การเปิดพื้นที่^{DV18/DV1.2} การให้โอกาสเปิดที่ว่างให้แต่ละคนได้พูด หัวข้อเรื่อง การพูดคุย/เล่าเรื่อง^{DV19} การแลกเปลี่ยน^{DV13/DV1} ที่อยู่ในความสนใจร่วมกัน กติกาเพื่อสร้างและรักษา ความเป็นอิสระ ระยะเวลา บทบาทผู้นำ การประเมินผล การประชุม การหาข้อสรุปร่วมกันในการแก้ปัญหา^{DV3.1.3} การสร้างบรรยากาศ^{DV16} กลไกการพัฒนาสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ด้วยสร้างวินัย 5 ประการคือ 1. รูปแบบของความคิด 2. ความเป็นเลิศส่วนบุคคล 3. การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV11} 4. การเรียนรู้ร่วมกันอย่างเป็นทีม^{DV1.3} 5. การคิดเชิงระบบ^{DV13} ด้วยการพัฒนาขีดความสามารถ</p>

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>ของบุคลากรทั้งระดับบุคคลและระดับกลุ่มทำงาน การพัฒนาทักษะ^{DV10/DV1.3.3} ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ 1. การสร้างแรงปรารถนา^{DV3} 2. การไตร่ตรองความคิดและการสนทนา 3. ความคิดรวบยอด^{DV4} แนวคิดนำทางในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้มีพื้นฐานจากวิสัยทัศน์ คุณค่า และเป้าประสงค์อาจเกิดจากผู้บริหารระดับสูง และนำเสนอสู่กลุ่มทำงาน การขับเคลื่อนต้องทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง แรงจูงใจ^{DV3} กรอบแนวคิด^{DV4} การตรวจสอบความรู้^{DV6} ทักษะ ความเชี่ยวชาญ^{DV10} การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV11} การเรียนรู้เป็นกลุ่ม^{DV12} การคิดอย่างเป็นระบบ^{DV13} แลกเปลี่ยนความรู้^{DV14} เวทีแลกเปลี่ยน^{DV18} การเล่าเรื่อง^{DV19}</p>
<p>จิระประภา อัครบวร และคณะ (2552, หน้า 39-70)</p>	<p>การจัดการความรู้เพื่อสร้างองค์การการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ส่วนหลักคือ การสร้างความรู้ หลักการตลาด การสร้างแรงจูงใจ และการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การสร้างความรู้^{DV1.1} (SECI) ประกอบด้วย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้^{DV1} (Socialization) จากการสื่อสารด้วยภาษา การจัดตั้งชุมชนนักปฏิบัติ การสกัดความรู้ (Externalization) เป็นการอธิบายและสังเคราะห์ความรู้ที่มีอยู่ในตัว การถ่ายทอดหรือบันทึกในรูปแบบสื่อต่าง ๆ^{DV2.1.2} การผนวกความรู้ (Combination) การรวบรวมความรู้^{DV1.1.2} ไปสร้างเป็นความรู้ชุดแจ้งใหม่ เช่น การเขียนงานวิจัย และการผนึกความรู้ (Internalization) การเรียนรู้^{DV1.3} การดูดซับความรู้จากสื่อต่าง ๆ แล้วนำไปปฏิบัติจนเกิดเป็นประสบการณ์ ทักษะความรู้ใหม่^{DV2.3.2} 2. หลักการตลาดในการจัดการความรู้ (KM Marketing) เป็นการประยุกต์ใช้กับงานบริการเพื่อความพึงพอใจ ได้แก่ ตัวสินค้า การประชาสัมพันธ์ การจัดสถานที่ การตั้งราคา ซึ่งความรู้ แรงจูงใจ เข้าถึงความรู้^{DV2.3} ประกอบด้วย การแบ่งปัน การจัดระบบและเผยแพร่ความรู้^{DV2.3.3} การเรียนรู้^{DV1.3} ประกอบด้วย การเข้าถึงความรู้^{DV1.3.1} แรงจูงใจ และ ความสามารถในการเรียนรู้ การนำความรู้ไปใช้^{DV2.3.1} ประกอบด้วย การซึมซับความรู้ การสร้างโอกาสเพื่อการใช้ความรู้^{DV2.3} และ ความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ 3. การสร้างแรงจูงใจในการจัดการความรู้ (KM motives) เป็นตัวกระตุ้นและผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่จะทำให้การจัดการความรู้มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรเข้าใจและสามารถสร้างแรงจูงใจใน 4 ด้านคือ

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ การเข้าถึงความรู้ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ การเรียนรู้</p> <p>4. การจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ^{DV2.1} (KM as a System) เป็นปัจจัยเอื้อต่อการจัดการความรู้ไปในทิศทางเดียวกันประกอบด้วย โครงสร้าง วัฒนธรรม ระบบสารสนเทศ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง^{DV4.1} และภาวะผู้นำการสร้างทีม ผู้บริหารต้องเข้าใจและตระหนักถึงประโยชน์ เพื่อสามารถสื่อสารและผลักดัน การเป็นตัวอย่างที่ดี^{DV4.1.2} องค์กรแห่งการเรียนรู้มีลักษณะดังนี้ การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV9/DV3} เพื่อพัฒนาภาพในอนาคต^{DV3.1.2} และความปรารถนาร่วมกัน แบบแผนความคิด^{DV4} เป็นจิตสำนึก ทักษะคิด วัฒนธรรม เรียนรู้เป็นทีม^{DV11} การแลกเปลี่ยน และพัฒนาความสามารถ การคิดเชิงระบบ^{DV13} วิธีการคิด การอธิบาย และ การทำความเข้าใจ^{DV1.3.1} การนำสู่ความเป็นเลิศ^{DV8} คุณลักษณะของคน การพัฒนาศักยภาพ การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การจูงใจ^{DV3} กรอบแนวคิด^{DV4} การนำการเปลี่ยนแปลง^{DV8} การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV11} การเรียนรู้เป็นกลุ่ม^{DV12} การคิดเป็นระบบ^{DV13} การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14}</p>
<p>พัชรินทร์ สิริสุนทร (2552, หน้า 47- 74)</p>	<p>การจัดการความรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม^{DV2} มาตรฐานที่ควรมีคือ การสนับสนุน^{DV4.3.2} และการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร การเป็นแบบอย่างที่ดี^{DV3.1.2} การจัดตั้งคณะทำงาน^{DV3.3.1} ปัจจัยแห่งความสำเร็จประกอบด้วย สภาพแวดล้อม การสื่อสาร การจัดเก็บความรู้ และวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ คือ ระบบฐานข้อมูล^{DV15/DV2} การประเมินผล^{DV6/DV2.2.1} การนำความรู้ที่จัดการแล้วไปปฏิบัติ^{DV2.3.1} สรุปเป็นองค์ความรู้ประสบการณ์ การเผยแพร่^{DV2.3.3} อาจอยู่ในรูปแบบของเอกสาร^{DV2.1.2} การใช้วิธีการเล่าเรื่อง^{DV19} การจัดทำฐานความรู้ เครื่องมือสำหรับการเข้าถึงความรู้ เช่น ชุมชนปฏิบัติการเรียนรู้ การสับเปลี่ยนงาน การจัดเวทีในการแลกเปลี่ยนความรู้^{DV18/DV1.2} การจัดตั้งทีมงานข้ามสายงาน การสร้างนวัตกรรมและคุณภาพ ระบบพี่เลี้ยง การฝึกอบรม การเรียนรู้^{DV1/DV1.3} การเตรียมความพร้อม ประกอบด้วย การสร้างความเข้าใจ^{DV1.3.1} ความตระหนักถึงความสำคัญ การวัดผล^{DV2.2} เป็นการบ่งบอกสถานะของกระบวนการ ผลของการวัดเพื่อสะท้อนถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผล วิธีการวัดผลตามหลักของ DON (Department of Navy) ประกอบด้วย การวัดระบบหรือกิจกรรม^{DV1.2.3} การวัดปัจจัยส่งออก การวัดผลลัพธ์ การยกย่องชมเชย และให้รางวัล^{DV4.2.1} เป็นการเสริมแรงเพื่อสร้างแรงจูงใจ การเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์^{DV4.1.3} การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วม^{DV9/DV3} การแลกเปลี่ยน</p>

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	<p>เรียนรู้^{DV14} และพัฒนาศักยภาพ^{DV4.3} เพื่อนำองค์ความรู้ไปปฏิบัติ^{DV8/DV4}</p> <p>การสนทนาประกอบด้วยการจัดทำภาพจำลองทางความคิด ประกอบด้วย โลกทัศน์ ชีวทัศน์ ความคิดความเชื่อ ค่านิยม และระบบคุณค่า การเรียนรู้ร่วมกัน^{DV12} ความไว้วางใจ และปรับเปลี่ยนวิธีการมองต้องอาศัยวิธีคิด กระบวนการระบบ^{DV13} ทำให้มองเห็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนและซับซ้อนด้วยระบบความคิดแบบเชื่อมโยง การใช้จินตนาการแบบสร้างสรรค์^{DV4.1.3}</p> <p>การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การเรียนรู้^{DV1} พฤติกรรม^{DV2} การสนใจ^{DV3} การตรวจสอบ^{DV6} การนำการเปลี่ยนแปลง^{DV8} การมีวิสัยทัศน์^{DV11}</p> <p>การเรียนรู้เป็นกลุ่ม^{DV12} การคิดอย่างเป็นระบบ^{DV13} การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14} คลังความรู้^{DV15} เวทีแลกเปลี่ยน^{DV18} การเล่าเรื่อง^{DV19}</p>
<p>พิชิต เทพวรรณ (2554, หน้า 186-199)</p>	<p>ให้แนวคิดความรู้มี 2 ประเภท คือ ความรู้เฉพาะตัว (Tacit) เช่น ทักษะการทำงาน การคิดเชิงวิเคราะห์ และความรู้ทั่วไป (Explicit) เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร</p> <p>การจัดการความรู้ เป็นกระบวนการสร้าง^{DV1.1} กำหนดรวบรวม^{DV1.1.2} ถ่ายโอน^{DV1.1.1} การเข้าถึงความรู้ที่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง^{DV1.2.3} เพื่อสร้างการเรียนรู้^{DV1.3} ระดับการปฏิบัติงาน สำหรับการพัฒนากลยุทธ์^{DV9} ได้แก่ 1. กลยุทธ์การเข้ารหัส เป็นการกำหนดรหัส การจัดทำระบบให้เป็นมาตรฐานและการจัดทำฐานความรู้^{DV15/DV2.1} การใช้เทคโนโลยี^{DV17/DV2.1.3} เพื่อประโยชน์ในการใช้ได้ง่าย^{DV2.3} มีลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษรหรือคู่มือ^{DV2.1.2} 2. กลยุทธ์</p> <p>ความเป็นส่วนตัว เน้นการติดต่อสัมพันธ์ การแบ่งปันความรู้^{DV14/DV1.1.1} สำหรับกลยุทธ์การจัดการความรู้ โดยเน้นความรู้ตามรูปแบบ SECI ดังนี้ Socialization เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ สร้างความรู้เฉพาะตัว เกี่ยวกับกระบวนการคิด และทักษะ Externalization การถ่ายทอดให้เข้าใจ และเก็บความรู้ในรูปแบบของรูปภาพ แผนผัง ฟังก์ชัน หรือสมการ Combination เป็นการรวบรวมความรู้แขนงต่าง ๆ Internalization เป็นกระบวนการเรียนรู้จากการกระทำ เป็นการเปลี่ยนความรู้ให้อยู่ในรูปทักษะ^{DV2.3.2} และการเรียนรู้เชิงองค์กร สำหรับวิสัยทัศน์^{DV11/DV3} นโยบาย และกลยุทธ์ เพื่อกระตุ้นการคิดเชิงกลยุทธ์ทุกระดับ วิสัยทัศน์จะต้องมีความน่าเชื่อถือ^{DV3.2.3} มีมุมมองเปิดกว้าง มีความชัดเจน^{DV3.2.1} มีการสนทนา^{DV3.2.2} มีการทบทวนสิ่งที่จำเป็นต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และการสร้างบรรยากาศ^{DV16} ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การ</p>

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
	จัดการความรู้ชุมชน หมายถึง กลยุทธ์ ^{DV9} วิสัยทัศน์ ^{DV11} การแลกเปลี่ยนความรู้ ^{DV14} คลังความรู้ ^{DV15} การสร้างบรรยากาศ ^{DV16} เทคโนโลยี ^{DV17}
O'Dell and Hubert (2011, pp. 20-31).	<p>ผู้นำการจัดการความรู้มีบทบาทต่อการนำองค์กร^{DV6} เพื่อการปรับโครงสร้างองค์กร ภาพรวม เป้าหมายขององค์กร^{DV11/DV3} กลยุทธ์^{DV9} การสร้างการมีส่วนร่วมและทีมงาน ภาวะผู้นำ^{DV4.1} คุณลักษณะของผู้นำคือมีความสามารถสูง, ทักษะความเชี่ยวชาญทางเทคนิคการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ เชี่ยวชาญด้านไอที การเป็นแบบอย่างที่ดี^{DV4.1.2} การเชื่อมโยงและส่งเสริมกลุ่มเล็ก ๆ เข้าด้วยกัน^{DV4.1.1} กระบวนการความรู้ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1} การดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกวันในหลากหลายวิธี เช่น การทดลอง 2. ระบุ (กำหนด) การกำหนดความรู้ใหม่^{DV1.1.3} หรือความรู้ที่มีอยู่เป็นขั้นตอนสำคัญที่จะต้องให้ความสนใจกับความรู้ที่สำคัญ ซึ่งการทำแผนที่ความรู้จะช่วยให้ 3. เก็บ^{DV2} (ประมวล หรือจัดระเบียบ)^{DV15} เป็นกระบวนการของการรวบรวมข้อมูล การประมวลและจัดเก็บความรู้^{DV2.1.2} ในระหว่างสถานการณ์ เช่น การประชุมทีมงาน หรือเทคโนโลยีในสื่อ^{DV17} เช่น พอร์ทัล ฐานข้อมูล หรือบล็อก 4. การทบทวน^{DV6} (ประเมินผล, การตรวจสอบ หรือวิเคราะห์) นี้เป็นกระบวนการการตรวจสอบ^{DV2.2} หรือการประเมินความรู้^{DV2.2.1} เพื่อความสอดคล้อง ถูกต้อง และการประยุกต์ใช้ 5. การแลกเปลี่ยน (ทำงานร่วมกันและเผยแพร่)^{DV14/DV1} เกี่ยวข้องกับการผลักดันความรู้หรือข้อมูลไปยังคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกิจกรรมกลุ่ม^{DV1.2.3} หรือการอภิปรายหรือการตอบสนองต่อคำถาม 6. การเข้าถึง (ค้นหาหรือดาวน์โหลด) เป็นการกระทำเพื่อให้ได้สินทรัพย์ความรู้ที่ดี หรือความรู้จากผู้เชี่ยวชาญที่แนะนำคนต่อคน หรือหนึ่งคนต่อกลุ่มคน 7. การใช้^{DV7/DV2.3} (การโอน, ประยุกต์ใช้ หรือปรับตัว หรือนำมาใช้) ความรู้ถูกนำมาในรูปแบบปัจจุบันและประยุกต์ใช้กับสถานการณ์^{DV2.3.1} เพื่อแก้ปัญหา การปรับปรุงกระบวนการ หรือการตัดสินใจ การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การใช้^{DV7} กลยุทธ์^{DV9} วิสัยทัศน์^{DV11} การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14} คลังความรู้^{DV15} เทคโนโลยี^{DV17}

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)^{DV}

แหล่งที่มา	แนวคิดและคำนิยาม
เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2556, หน้า 136-156)	<p>ความรู้ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญคือ คน ซึ่งเป็นแหล่งความรู้^{DV21} และเป็นผู้นำความรู้ไปใช้^{DV8} รวมทั้งเทคโนโลยี^{DV17} เพื่อความสะดวกในการค้นหา การจัดเก็บ^{DV15} การแลกเปลี่ยน การใช้ความรู้ และกระบวนการ ซึ่งกระบวนการสร้างความรู้ แบ่งได้ 4 กระบวนการ ได้แก่ 1. กระบวนการ Socialization เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14} และสร้างความรู้โดยนัยผ่านประสบการณ์ 2. กระบวนการ Externalization เป็นการแปลงความรู้จากผู้รู้เป็นความรู้ชัดแจ้งเพื่อสร้างความรู้ใหม่ 3. กระบวนการ Combination เป็นการรวบรวมและจัดระบบความรู้ 4. กระบวนการ Internalization เป็นการนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติงาน^{DV2.3} และเพื่อเผยแพร่^{DV3.1.4} แนวคิดการเรียนรู้เน้นการคิดอย่างเป็นระบบ^{DV13} การมีวิสัยทัศน์ร่วม^{DV11/DV3} มีความคิดเห็นในวัตถุประสงค์เดียวกัน^{DV3.2.1} มีข้อสรุปร่วมกัน^{DV3.1.3} รูปแบบการทำงานที่ท้าทายเพื่อบรรลุกระบวนการในการแก้ไขปัญหา^{DV2.2.3} เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม^{DV12/DV1.3.3} ร่วมกันแก้ไขปัญหา การเชื่อมโยงความรู้กับการทำงานในภาพรวม^{DV3.3.3} ความเชี่ยวชาญในงาน มีทักษะในการนำไปใช้^{DV3.2.3} จัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การใช้^{DV7} การนำการเปลี่ยนแปลง^{DV8} วิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV11} การเรียนรู้ร่วมกัน^{DV12} การคิดอย่างเป็นระบบ^{DV13} การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV14} คลังความรู้^{DV15} เทคโนโลยี^{DV17} แหล่งความรู้^{DV21}</p>

จากการทบทวนแนวคิดและความหมายการจัดการความรู้ชุมชนพบว่า มีนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายของการจัดการความรู้ชุมชนไว้แตกต่างกันตามลักษณะปรากฏการณ์ เป้าหมายสำคัญของการจัดการความรู้ชุมชนคือ องค์ความรู้ คน กระบวนการที่นำไปใช้ในการจัดการปัญหาของชุมชน ซึ่งสามารถจำแนกกลุ่มความหมายของการจัดการความรู้ชุมชนได้ดังนี้

กลุ่มความหมายแรก การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางปัญญาจากการรวบรวม การวิเคราะห์ สรุปผล และการศึกษาพฤติกรรมเพื่อการใช้ความรู้ในการตัดสินใจและเพิ่มพูนทักษะความรู้ประสบการณ์ (Dewey, 1922, pp. 10, 183-184, Lewin, 1948, pp. 202-203, Dallard and Miller, 1950 pp. 25-47, Bloom, 1956, p. 7)

กลุ่มความหมายที่สอง การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อการปรับตัวให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยใช้กลยุทธ์และการวิเคราะห์องค์ประกอบที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกรวมทั้งการจัดการความรู้เป็นกลยุทธ์ในการบริหารจัดการเพื่อสร้างความรู้จากการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน การมีคลังความรู้ร่วมกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกัน การคิดเชิงระบบ ซึ่งการจัดการความรู้เป็นกระบวนการจัดทำความรู้สารสนเทศโดยการรวบรวมความรู้ การแลกเปลี่ยนความรู้ การจัดเก็บความรู้ การตรวจสอบความรู้ และการใช้ความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน

การพัฒนาองค์กร (Senge, 1990, pp. 5-10, Marquardt & Reynolds, 1994, pp. 29-34 Garvin, 1993, pp. 78-91, Groff and Jones, 2003, pp. 16-150, โกลด์ ดีคัลธรัม, 2546, หน้า 75-98, Wiig, 2004, pp. 92-123)

กลุ่มความหมายที่สาม การจัดการความรู้ชุมชน หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการองค์การต่อการเปลี่ยนแปลงโดยใช้กลยุทธ์การจัดการความรู้และปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องเช่น การมีภาวะผู้นำ การจูงใจ การเสริมพลังความสามารถ การแลกเปลี่ยนความรู้ การมีคลังความรู้ การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Debowski, 2006, pp. 9-35, วิเชียร วิทยอุดม, 2550, หน้า 198-203, ญัฐพันธ์ เขจรนันท์, 2551, หน้า 278-286, พัชรินทร์ สิริสุนทร, 2552, หน้า 47-74, เนตรพัฒนา ยาวีราช, 2556, หน้า 136-156)

จากการศึกษาทบทวนความหมายและแนวคิดของการจัดการความรู้ชุมชนตั้งแต่ พ.ศ. 2473-2556 สามารถแยกตัวแปรของการจัดการความรู้ชุมชน และสามารถสรุปพัฒนาการแนวคิดการจัดการความรู้ชุมชนจากการสังเคราะห์ตัวแปรตามระยะเวลา เพื่อให้ง่ายต่อการศึกษาและสอดคล้องกับการวิจัยตามตารางดังนี้

ตารางที่ 2.7 การสังเคราะห์พัฒนาการของแนวคิดการจัดการความรู้ชุมชน^{DV}

Year	นักวิชาการ	DV																				
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
1922	Dewey	1-189	1-189	1-189	1-189	1-189	1-189	1-189														
1948	Lewin	202	202	202		202	202	202	202													
1948	Hilgard	1-17	1-17	1-17																		
1950	Dallard and Miller	25	25	25																		
1956	Bloom	7	7			7	7	7														
1978	Argyris and Schön	2-3	2-3			2-3	2-3			2-3												
1990	Senge	5-10			5-10						5-10	5-10	5-10	5-10								
1993	Garvin		78-91												78-91	78-91						
1994	Marquardt & Reynolds								29-34	29-34		29-34	29-34		29-34	29-34	29-34	29-34				
1998	O'Dell and Grayson							6-7	6-7	6-7					6-7							
2000	Nonaka, Toyama and Konno								6-30			6-30			6-30	6-30				6-30		
2546	เดชนัน และกานต์			17-88	17-88	17-88				17-88		17-88	17-88	17-88	17-88							
2546	โกลด์ ดีคัลธรัม			75-98			75-98	75-98	75-98	75-98		75-98			75-98	75-98			75-98			

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)^{DV}

Year	นักวิชาการ	DV																				
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
2003	Groff and Jones	16-20 69-79	16-20 69-79						16-20 69-79			16-20 69-79			16-20 69-79	16-20 69-79	16-20 69-79	16-20 69-79	16-20 69-79	16-20 69-79	16-20 69-79	16-20 69-79
2004	Wiig			92- 123		92- 123	92- 123	92- 123			92- 123			92- 123	92- 123	92- 123	92- 123	92- 123				
2547	บดีรินทร์ วิจารณ์	45- 67	45- 67			45- 67	45- 67			45- 67			45- 67	45- 67	45- 67	45- 67	45- 67	45- 67				
2548	ประพนธ์ ผาสุกยี่ด							20- 67			20- 67			20- 67	20- 67	20- 67	20- 67	20- 67	20- 67			
2548	ยุทธนา แซ่เตียว				16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259	16, 255- 259
2006	Debowski			9-35		9-35		9-35			9-35			9-35	9-35	9-35	9-35					
2549	ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์					79- 109	79- 109	79- 109	79- 109	79- 109	79- 109	79- 109	79- 109	79- 109	79- 109	79- 109	79- 109	79- 109	79- 109			
2550	วิเชียร วิทย์อุดม		198 -	198 -		198 -	198 -	198 -	198 -	198 -	198 -	198 -	198 -	198 -	198 -	198 -	198 -	198 -	198 -	198 -	198 -	198 -
2550	วิจารณ์ พานิช					35 -	35 -	35 -	35 -	35 -	35 -	35 -	35 -	35 -	35 -	35 -	35 -	35 -	35 -	35 -	35 -	35 -
2551	ณัฐพันธ์ เชจรนนท์		278 -	278 -		278 -	278 -	278 -	278 -	278 -	278 -	278 -	278 -	278 -	278 -	278 -	278 -	278 -	278 -	278 -	278 -	278 -
2552	มนต์ชัย พินิจจิตรสมุทร		9 -	9 -		9 -	9 -	9 -	9 -	9 -	9 -	9 -	9 -	9 -	9 -	9 -	9 -	9 -	9 -	9 -	9 -	9 -
2552	จिरประภา และคณะ		118 -	118 -		118 -	118 -	118 -	118 -	118 -	118 -	118 -	118 -	118 -	118 -	118 -	118 -	118 -	118 -	118 -	118 -	118 -
2552	พัชรินทร์ สิริสุนทร	47- 74	47- 74	47- 74		47- 74	47- 74	47- 74	47- 74	47- 74	47- 74	47- 74	47- 74	47- 74	47- 74	47- 74	47- 74	47- 74	47- 74	47- 74	47- 74	47- 74
2554	พิชิต เทพวรรณ								186- 199			186- 199			186- 199	186- 199	186- 199	186- 199	186- 199	186- 199	186- 199	186- 199
2011	O'Dell And Hubert							20- 31	20- 31	20- 31	20- 31	20- 31	20- 31	20- 31	20- 31	20- 31	20- 31	20- 31	20- 31			
2556	เนตร์พัฒนา ยารวิราช							136- 156	136- 156	136- 156	136- 156	136- 156	136- 156	136- 156	136- 156	136- 156	136- 156	136- 156	136- 156	136- 156	136- 156	136- 156
	รวม	8	10	13	7	6	15	9	18	10	3	20	9	7	22	19	6	12	6	3	1	3

จากตารางที่ 2.7 จะเห็นได้ว่าพัฒนาการแนวความคิดการจัดการความรู้ชุมชนตั้งแต่ พ.ศ. 2473 - 2556 สามารถแยกตัวแปรที่นักวิจัยหรือนักทฤษฎีแต่ละคนได้ให้ความหมาย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2.8 แสดงพัฒนาการการจัดการความรู้ชุมชนเป็นตัวแปรได้ดังนี้

ตารางที่ 2.8 ตัวแปรทั้งหมดของการจัดการความรู้ชุมชน^{DV}

DV ตัวแปรการจัดการความรู้	จำนวนครั้งที่มีการเลือกใช้ตั้งแต่ พ.ศ. 2473-2556
DV1 การเรียนรู้	8
DV2 การปรับพฤติกรรม	10
DV3 การสร้างแรงจูงใจ	13
DV4 กรอบแนวคิด	7
DV5 การวิเคราะห์หัตถ์ตสันใจ	6
DV6 การตรวจสอบ	15
DV7 การใช้ความรู้	9
DV8 การนำการเปลี่ยนแปลง	18
DV9 กลยุทธ์	10
DV10 ทักษะความเชี่ยวชาญ	3
DV11 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	20
DV12 การเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม	9
DV13 การคิดอย่างเป็นระบบ	7
DV14 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน	22
DV15 การมีคลังความรู้ร่วมกัน	19
DV16 การสร้างบรรยากาศ	6
DV17 การใช้เทคโนโลยี	12
DV18 เวทีแลกเปลี่ยน	6
DV19 การเล่าเรื่อง	3
DV20 การสร้างบรรทัดฐาน	1
DV21 แหล่งความรู้	3

หลังจากนั้นผู้ศึกษาได้ทำการคัดเลือกตัวแปร 4 ตัวแปร ที่มีจำนวนผู้เลือกมาใช้ในการจัดการความรู้ชุมชนมากที่สุดจากตัวแปรทั้งหมด 21 ตัวแปร เพื่อทำการศึกษาต่อโดยเรียงลำดับที่ถูกนำมาใช้จากมากที่สุดไปหาน้อย ดังนี้

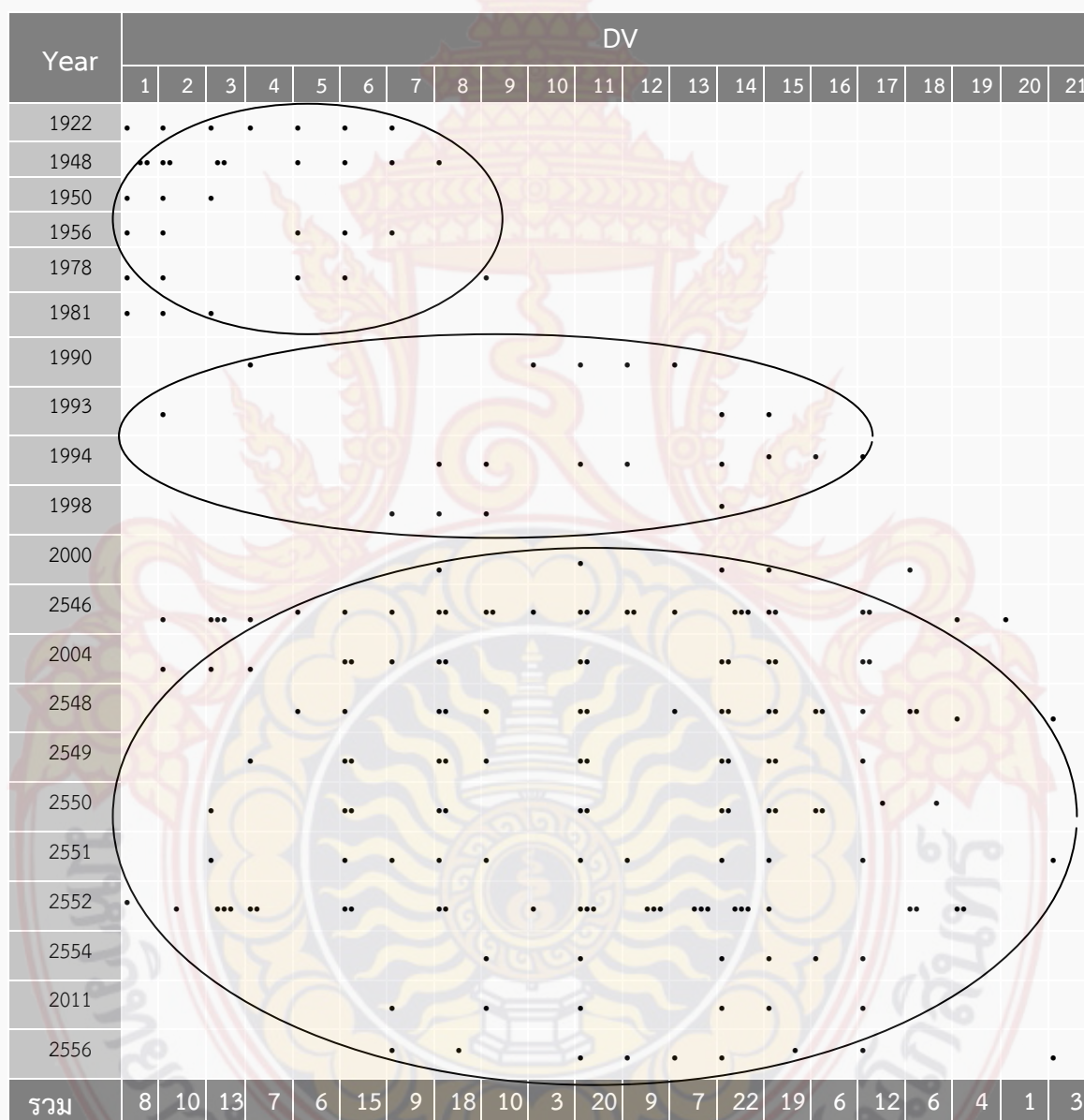
ตารางที่ 2.9 ตัวแปรของการจัดการความรู้ชุมชนที่เลือกใช้ในการศึกษา

DV ตัวแปรการจัดการความรู้ชุมชน	จำนวนครั้งที่มีการเลือกใช้ตั้งแต่ พ.ศ. 2473 - 2556
DV1 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน	22
DV2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน	19
DV3 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	20
DV4 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	18

สำหรับการศึกษากิจการจัดการความรู้ชุมชนครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เลือกตัวแปรการจัดการความรู้ชุมชนในการศึกษาคือ การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน การมีคลังความรู้ร่วมกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน

จากตารางที่สังเคราะห์ความหมายและแนวคิดของการจัดการความรู้ชุมชน สามารถสรุปตารางโดยแปลงตารางที่ 2.7 จากเลขหน้าเป็นจุดเพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์พัฒนาการแนวความคิดการจัดการความรู้ชุมชน ตามกราฟดังนี้

กราฟที่ 2.2 พัฒนาการแนวความคิดการจัดการความรู้ชุมชน^{DV}

จากกราฟที่ 2.2 แสดงพัฒนาการของแนวความคิดการจัดการความรู้ชุมชนตั้งแต่ปีพ.ศ. 2473 – 2556 เมื่อสังเคราะห์ตัวแปรต่าง ๆ ตามช่วงเวลาดังกล่าวแล้ว ได้แบ่งพัฒนาการแนวคิดไว้ 3 ช่วงคือ ระยะเวลาที่หนึ่ง พ.ศ. 2473 – 2524 ระยะเวลาที่สอง พ.ศ. 2525 – 2541 ระยะเวลาที่สาม พ.ศ. 2542 – 2556

ยุคที่ 1 การเรียนรู้ (พ.ศ. 2473 – 2524)

นักวิชาการส่วนใหญ่จะผลิตความรู้ตามอิทธิพลความรู้ ความเชื่อ และปัจจัยจากสิ่งที่ได้รับประสบการณ์โดยตรง การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่สนใจโดยการสร้างกระบวนการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามลำดับ ตั้งแต่การคิดริเริ่ม การค้นหาข้อเท็จจริง การวางแผน การประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ความรู้ที่สมบูรณ์ ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการผลิตความรู้ที่สำคัญ คือ ศีลธรรม การรับรู้ ความต่อเนื่อง ความคิดที่เป็นระบบ เพื่ออธิบายถึงพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม จนเป็นงานวิจัยเพื่อการปฏิบัติการทางสังคมหรือการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Dewey, 1922, pp. 10, 183-184) นักวิชาการบางกลุ่มให้ความสนใจและศึกษากระบวนการ พัฒนาทางปัญญาและพฤติกรรมของมนุษย์ เพื่อวิเคราะห์ถึงเหตุจูงใจให้กระทำและความสัมพันธ์โดยอาศัยสถานการณ์ในการทดสอบ แรงขับสิ่งเร้า การตอบสนองและการเสริมแรง (Lewin, 1948, pp. 202-203, Dallard and Miller, 1950, pp. 25-47) นักวิชาการบางกลุ่มให้ความสำคัญกับกระบวนการความคิดอย่างเป็นขั้นตอนตั้งแต่การรับรู้ ข้อมูล กระบวนการคิดก็จะประมวลข้อมูลเป็นความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินผล ด้านความรู้สึกรู้สึกหรือทัศนคติในการรับรู้ การตอบสนองการให้คุณค่า การจัดการ บุคลิกภาพ ด้านการแสดงถึงทักษะในการรับรู้โดยความเป็นธรรมชาติ การต่อเนื่องในการปฏิบัติ ความถูกต้องจากการปฏิบัติตามสภาพการรับรู้ เพื่อให้ทราบถึงแนวทางเสริมสร้างการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ (Bloom, 1956, p. 7)

ยุคที่ 2 การพัฒนาองค์กรสู่การเรียนรู้ (พ.ศ. 2525 – พ.ศ. 2541)

ความรู้เป็นพลังอำนาจสำคัญสำหรับการสร้างความแตกต่างทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง จึงได้รับความสนใจจากนักวิชาการหลากหลายสาขาเพื่อพัฒนาความรู้ขึ้นให้เป็นเครื่องมือในการสร้างความได้เปรียบกับคู่แข่ง นักวิชาการด้านการจัดการความรู้ที่โดดเด่นในยุคนี้มีหลายท่านที่ได้รับการยอมรับเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง การพัฒนาองค์กรส่วนใหญ่ต่างนำแนวคิดของนักวิชาการเหล่านี้ไปปรับใช้ ส่งผลให้องค์กรเหล่านี้ประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย หลายองค์กรเข้าใจว่า การวางระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพโดยนำองค์กรไปสู่เป้าหมายด้วยการมีระบบที่ดี นักวิชาการบางกลุ่มพยายามค้นหาวิธีการในการตรวจสอบและการแก้ไขข้อผิดพลาดจากการปฏิบัติ โดยหวังผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของมนุษย์ ในขณะเดียวกันได้วิเคราะห์ผลสะท้อนทางเลือกที่เกี่ยวกับเป้าหมาย ความเชื่อ ค่านิยม กรอบแนวคิด กลยุทธ์ เพื่อแสดงถึงการค้นพบของตนเองในบริบทการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและความไม่แน่นอน (Argyris and Schön, 1978, pp. 2-3; Hilgard, 1948, pp. 1-17) และนักวิชาการกลับมีแนวคิดที่กว้างกว่า จากการประเมินสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว นอกจากระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรในการขับเคลื่อนและได้วิเคราะห์ถึงลักษณะของบุคลากรที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาองค์กร ซึ่งมีคุณสมบัติในด้านวินัยที่สำคัญ ซึ่งประกอบด้วย ทักษะความเชี่ยวชาญ การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน กรอบแนวคิดและโลกทัศน์ การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และการคิดอย่างเป็นระบบ (Senge, 1990, pp. 5-10) คุณสมบัติต่าง ๆ เหล่านี้หากปรากฏในบุคลากรเป็นส่วนมากขององค์กร ก็จะแสดงถึงศักยภาพขององค์กรที่มีประสิทธิภาพ นักวิชาการบางกลุ่มให้ความสนใจเกี่ยวกับการศึกษาในด้านความรู้ การจัดระบบความรู้ เริ่มจากการสร้างความรู้ การได้มาของความรู้ การถ่ายโอนความรู้ การสร้างเครือข่ายเป็นกระบวนการเรียนรู้ และในทุก

ขั้นตอนของความรู้ ประกอบไปด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวของความรู้ การเชื่อมโยงความรู้ การเก็บรักษาและการยกระดับความรู้ และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการความรู้ การพัฒนาเป็นองค์กรเรียนรู้เพื่อสร้างศักยภาพให้กับองค์กรเป็นกลยุทธ์การสร้างความรู้ได้เปรียบทางธุรกิจ การดำเนินงานขององค์กร ประกอบด้วยระบบย่อยต่าง ๆ ตั้งแต่โครงสร้าง วัฒนธรรมขององค์กร สภาพแวดล้อม กลยุทธ์ และระบบการจัดการความรู้ โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ทำให้เห็นทิศทางในการดำเนินงาน ซึ่งเป็นตัวแบบที่ทำให้องค์กรมีเป้าหมายที่ชัดเจน (Garvin, 1993, pp. 78-91; Marquardt & Reynolds, 1994, pp. 29-34; O' Dell and Grayson 1998, pp. 6-7)

ยุคที่ 3 การสร้างสังคมฐานการเรียนรู้ (พ.ศ. 2542 – 2556)

การพัฒนาองค์กรเพื่อให้มีประสิทธิภาพสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การพัฒนา บุคลากร การบริหารทุนมนุษย์ การเสริมสร้างคุณภาพชีวิต การส่งเสริมบุคลากรด้านการเรียนรู้และพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งผู้บริหารต้องเป็นผู้นำทางความคิด ทั้งด้านการบริหารและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถและพฤติกรรมที่เหมาะสมสำหรับปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้บรรลุเป้าหมายที่องค์กรกำหนด เนตร์พัฒนา ยาวีราช, (2556, หน้า 135) สำหรับนักวิชาการที่ให้ความสำคัญในด้านการบริหารองค์กรและพัฒนาบุคลากรเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในองค์กร เช่น (Nonaka, Toyama and Konno, 2000 pp. 6-30; เดชนีย์ เทียมรัตน์ และกานต์ มาฆะศิริรานนท์, 2546, หน้า 17-88; ยุทธนา แซ่เตียว, 2548, หน้า 16, 255-259; วิเชียร วิทย์อุดม, 2550, หน้า 198-203; พิเชิต เทพวรรณ, 2554, หน้า 186-199; O'Dell and Hubert, 2011, pp. 20-31; Groff and Jones, 2003, pp. 16-150)

การจัดการความรู้เป็นแนวคิดพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นสู่การเป็นชุมชนปฏิบัติการเรียนรู้ในรูปแบบเครือข่ายทางปัญญาของการบูรณาการหลากหลายของภูมิปัญญาท้องถิ่น การบริหารจัดการทุนทางสังคมวัฒนธรรม การสื่อสารสาธารณะ และความตระหนักของบุคคล ชุมชน และเครือข่ายถึงความสำคัญของทุนทางปัญญา (พัชรินทร์ สิริสุนทร, 2552, หน้า 47-74) และนักวิชาการที่มีแนวคิดสอดคล้องกับแนวคิดนี้ เช่น (บดีรินทร์ วิจารณ์, 2547, หน้า 45-67; ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2549, หน้า 79-109; วิจารณ์ พานิช, 2550, หน้า 35-121; มนต์ชัย พินิจจิตรสมุทร, 2552, หน้า 9-118).

สำหรับพัฒนาการแนวคิดของรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ การมีคลังความรู้ และการนำความรู้ไปใช้ ส่วนใหญ่ได้วางแนวคิดในการปฏิบัติโดยอาศัยกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนให้เกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน การสร้างความรู้สู่การปฏิบัติโดยเน้นการดึงความรู้ในตัวบุคคล (Tacit) ต้องอาศัยการกำหนดความรู้และกระบวนการที่เป็นระบบ เกี่ยวกับการแสวงหา การสร้าง การจัดเก็บ การถ่ายทอด การใช้และการเผยแพร่กระจายความรู้เพื่อพัฒนาองค์กรให้มีความได้เปรียบทางการแข่งขัน (ณัฐพันธ์ เขจรนันท์, 2551, หน้า 278-286) นักวิชาการที่มีแนวคิดสอดคล้องกัน เช่น (Wiig 2004, pp. 92-123; Debowski, 2006, pp. 9-35; จิรประภา อัครบวรและคณะ, 2552, หน้า 39-70; เนตร์พัฒนา ยาวีราช, 2556, หน้า 151-156). แนวคิดการจัดการความรู้ของการปฏิบัติรูปแบบโมเดล ที่ต้องดำเนินงานต่อเนื่องอย่างเป็นธรรมชาติตามวงจร PCDA ในการวางแผน ปฏิบัติ การตรวจสอบ การดำเนินการใหม่ที่เหมาะสม (โกศล ดีศีลธรรม, 2546, หน้า 75-98; ประพนธ์ ผาสุกยี่ต, 2548, หน้า 20-67).

สรุปพัฒนาการแนวความคิดการจัดการความรู้ชุมชนสำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลแนวความคิดการจัดการความรู้ชุมชนตั้งแต่พ.ศ. 2477 – 2556 ที่แสดงให้เห็นพัฒนาการในแต่ละระดับของการจัดการความรู้ชุมชนที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ในแต่ละช่วงเวลา และพบตัวแปรที่ถูกนำมาใช้มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดตามลำดับ

องค์ประกอบของแนวความคิดการจัดการความรู้ชุมชน

จากการสังเคราะห์ความหมายและแนวคิดของนักวิชาการและสถาบันที่ให้นิยามความหมายของการจัดการความรู้ชุมชนพบว่ามี 4 ตัวแปรที่นิยมใช้กันมากที่สุด ดังนั้นจึงนำตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรคือ การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน การมีคลังความรู้ร่วมกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน มาประยุกต์ใช้ในเรื่องมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนฝายชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

1. การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1}

การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน (Knowledge Sharing)^{DV1} เป็นกิจกรรมดำเนินการร่วมกันเพื่อการศึกษา การฝึกอบรม การมีแหล่งภูมิปัญญา การสนทนาและการอภิปราย สื่อต่าง ๆ การวิเคราะห์สถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกในการสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1} **วิก (Wiig, 1993, p. 51; Senge 1990, pp. 5-10) รูปแบบการสร้างความรู้^{DV1.1} ประกอบด้วย เวทีแลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2} กระบวนการปรับเปลี่ยนความรู้และการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง^{DV1.3} (Nonaka, Toyama and Konno, 2000, p. 8) เป็นการเรียนรู้ร่วมกัน^{DV1.3} จากการทำงานเป็นทีมและเครือข่าย เพื่อเรียนรู้ ความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ วัฒนธรรมการทำงานร่วมกัน การเรียนรู้เทคโนโลยีในการเก็บข้อมูล การใช้ความรู้เป็นการฝึกทักษะ การรักษาคุณภาพ ความมุ่งมั่นพัฒนา บรรยากาศที่สนับสนุน วิสัยทัศน์ การมีฉันทามติร่วมกัน (Marquardt&Reynolds 1994, pp. 29-34; พรทิพย์ อุดมสิน, 2555, หน้า 4-23) การถ่ายทอดเป็นการเคลื่อนย้ายข้อมูลโดยใช้เครื่องมือในการสืบค้น กระจาย และถ่ายทอดจากฐานข้อมูล เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว^{DV1.3} (ณัฐพันธ์ เขจรนนท์ 2551, หน้า 283) เป็นหัวใจสำคัญ การนำสิ่งที่ทำแล้วประสบความสำเร็จนำมาเล่าให้ผู้อื่นฟัง การจัดกิจกรรม ทั้งภายในและภายนอกเวลาทำงาน ทั้งแบบทางการและไม่ทางการ เช่น กิจกรรมเรื่องเล่า การสนทนา การทบทวน เพื่อนช่วยเพื่อน การค้นหาสิ่งดี การระดมสมอง การจัดเวทีแลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2} ฟังสอนน้อง และการกระตุ้นให้เกิดชุมชนนักปฏิบัติ โดยกลุ่มต้องมีเรื่องที่น่าสนใจร่วมกัน^{DV1.1} การพบปะกันอย่างสม่ำเสมอ และผลลัพธ์เป็นการปฏิบัติที่ดี (พิเชฐ บัญญัติ, 2548, หน้า 19-21; วิจารย์ พานิช, 2551, หน้า 231-233; ประพนธ์ ผาสุกยี่ต, 2553, หน้า 37)**

ดังนั้น การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1} หมายถึง กิจกรรมการดำเนินการร่วมกันเพื่อศึกษาถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ที่เป็นความรู้ภายในโดยการสนทนา เพื่อให้ได้ความรู้ที่เหมาะสมในการนำไปใช้ ประกอบด้วย การสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1} การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2} การเรียนรู้ร่วมกัน^{DV1.3}

1.1 การสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1}

การสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1} หมายถึง การดำเนินกิจกรรมเพื่อสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ เช่น บุคคลให้ความรู้ที่ตนมีกับผู้อื่น^{DV1.1.1} การนำความรู้ที่องค์การมีมาผนวกเข้ากับความรู้ของแต่ละบุคคล ความรู้ที่ได้จากการรวบรวมและสังเคราะห์เข้ากัน^{DV1.1.2} การเรียนรู้วิธีการปฏิบัติ^{DV1.1.3} การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ และการเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีต มาร์ควาร์ด (Marquardt, 1994 pp. 58-60) เป็นกระบวนการสร้างและถ่ายทอดความรู้ระหว่างความรู้เชิงประสบการณ์และความรู้เชิงทฤษฎีโดยการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ภายใน^{DV1.1.1} การสกัดความรู้จากภายในสู่ภายนอกโดยการแสวงหาความรู้^{DV1.1.2} และกลั่นกรองความรู้ เป็นการผนึกความรู้ภายนอกสู่ภายในโดยการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม การผนวกความรู้ภายนอกสู่ภายนอกโดยการสร้างต้นแบบ การเทียบเคียง^{DV1.1.3} การถ่ายโอนความรู้มีหลายรูปแบบ เช่น การจัดงานสัมมนา การสอนงาน การถ่ายโอนในลักษณะเสมือนผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือระบบ E-Learning (Nonaka, Toyama and Konno, 2000, pp. 6-30; บดินทร์ วิจารณ์, 2547, หน้า 45-46; จิรประภา อัครบวร และคณะ, 2552 หน้า 41-42) เป็นกิจกรรมมุ่งแสวงหาความรู้ใหม่^{DV1.1.2} จากความสัมพันธ์ ความร่วมมือ การให้เงินสนับสนุน การจัดตั้งเครือข่าย การประมวลความรู้ (ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2549, หน้า 79-109) การแสวงหา^{DV1.1.2} ค้นหา หลักเกณฑ์ การทำความเข้าใจในความรู้ให้ชัดเจน การจัดระเบียบความรู้^{DV1.1.3} การแจกจ่ายความรู้^{DV1.1.1} เพื่อการใช้ประโยชน์ความรู้ (วิเชียร วิทยอุดม, 2550, หน้า 198-203) การจัดการให้เกิดองค์ความรู้เป็นการนำความรู้ในแต่ละด้านมาประกอบกันเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดี^{DV1.1.3} เพื่อให้ได้องค์ความรู้ในแต่ละเรื่อง โดยพิจารณาว่าภายในองค์กรมีความรู้อะไร ยังขาดเรื่องอะไร และสามารถสร้างได้หรือไม่ (พิเชฐ บุญยัติ, 2548, 19-21) แนวทางความรู้ขององค์กรที่ต้องรักษาเพื่อการขับเคลื่อนไปข้างหน้า^{DV1.1.3} การบำรุงรักษาเพื่อเกิดค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ลดความสูญเสีย การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (โกศล ดีศีลธรรม, 2546, หน้า 75-98) เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์^{DV1.1.1} ความรู้เพื่อสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ทุกคนสามารถเป็นผู้สร้างความรู้ได้ การแสวงหาความรู้^{DV1.1.2} ที่มีประโยชน์จากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งมีผลต่อการดำเนินงานในการพัฒนาแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม^{DV1.1.3} (พยัต วุฒิรงค์, 2552, หน้า 43, เนตรพัฒนา ยาวีราช 2556, หน้า 136-156) การแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์^{DV1.1.1} เกี่ยวกับกระบวนการคิดและทักษะ การถ่ายทอดและเก็บความรู้ในรูปแบบของรูปภาพ แผนผัง ฟังก์ชันหรือสมการ การรวบรวมความรู้^{DV1.1.2} เป็นกระบวนการเรียนรู้จากการกระทำเป็นการเปลี่ยนความรู้ให้อยู่ในรูปทักษะ^{DV1.1.3} (พิชิต เทพวรรณ, 2554 หน้า 186-189) การสร้างความรู้ใหม่จากการดำเนินการเป็นประจำทุกวันในหลายวิธีการ^{DV1.1.3} (O'Dell and Hubert, 2011, pp. 20-31) กลยุทธ์การแสวงหาความรู้^{DV1.1.2} ได้แก่ การอยากรู้อยากเห็นและช่างสงสัย ใช้กระบวนการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ เปิดใจให้กว้างเพื่อรับรู้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อาศัยสื่อต่างๆเป็นเครื่องช่วยเชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลสารสนเทศและแหล่งความรู้อย่างหลากหลาย (ไพโรจน์ ชลารักษ์, 2551 หน้า 71-73) เพื่อได้ทราบแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงให้ชัดเจน^{DV1.1.3} สมาชิกมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างสม่ำเสมอ^{DV1.1.1} ชุมชนมีการเรียนรู้และพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง (เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ, 2555, หน้า 9-44, 9-55)

ดังนั้น การสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1} หมายถึง กระบวนการสร้างและถ่ายทอดความรู้เพื่อให้ได้ความรู้ไปแก้ไขปัญหาในการทำงาน ประกอบด้วย การแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ด้วยความสมัคร

ใจ^{DV1.1.1} การแสวงหารวบรวมความรู้อย่างสม่ำเสมอ^{DV1.1.2} เช่น การฝึกอบรม อินเทอร์เน็ต การให้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ การใช้ความรู้สำหรับเป็นแนวทางการทำงานที่เหมาะสม^{DV1.1.3}

1.2 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2}

การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2} หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินการในขั้นริเริ่ม ชั้นสนทนา และชั้นการวางแผน เป็นการประชุมอย่างไม่เป็นทางการ^{DV1.2.1} (Nonaka, Toyama and Konno, 2000, pp. 6-30) การถ่ายโอนความรู้ในลักษณะเสมือน^{DV1.2.2} (virtual) ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือระบบ E-Learning เป็นต้น (บดีนทร์ วิจารณ์, 2547, หน้า 47) เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีทั้งแบบทางการ เช่น การจัดประชุมแบบเป็นทางการ และการประชุมแบบไม่เป็นทางการ^{DV1.2.1} เช่น มุมกาแฟ หรือมีลักษณะเป็นพื้นที่จริง ที่มีการปฏิสัมพันธ์ แบบเห็นหน้าเห็นตา ลักษณะพื้นที่เสมือนที่สร้างขึ้นบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต^{DV1.2.2} (ประพนธ์ ผาสุกยัต, 2548, หน้า 20-67) การจัดประชุมหรือกิจกรรมอย่างเป็นกิจจะลักษณะอย่างสม่ำเสมอ^{DV1.2.3} เพื่อเป็นเวทีให้บุคลากรในองค์กรมีโอกาสพบปะพูดคุยกัน ซึ่งสามารถกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างกัน อาจทำได้ในหลายลักษณะ เช่น การสัมมนา และการประชุมทางวิชาการที่จัดอย่างสม่ำเสมอ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2550, หน้า 7) รูปแบบการใช้พื้นที่จริง (Real Space) เป็นการใช้พื้นที่เพื่อการพบแบบพบหน้าเห็นตัว (Face to Face) เป็นรูปแบบที่ควรจัดทำน้อยครั้ง และรูปแบบการใช้พื้นที่เสมือน (Virtual Space) เป็นการใช้พื้นที่ผ่านทางเทคโนโลยีสารสนเทศ (Blog to Blog)^{DV1.2.2} เช่น อีเมล เว็บไซต์ บล็อก เป็นต้นเป็นรูปแบบที่ควรจัดทำมากที่สุด (วิจารณ์ พาณิช, 2551 หน้า 200-201) การจัดประชุมหรือกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ^{DV1.2.3} การเปิดโอกาสให้ได้พบปะพูดคุยกัน การจัดสถานที่ที่มีบรรยากาศชวนให้ทำงาน^{DV1.2.2} (พัชรินทร์ สิริสุนทร, 2552, หน้า 62-63) ดังนั้น การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2} หมายถึง พื้นที่ที่จัดเตรียมไว้เพื่อเป็นสถานที่สำหรับการเข้าร่วมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประกอบด้วย การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันอย่างไม่เป็นทางการ^{DV1.2.1} เช่น มุมกาแฟ การแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านระบบออนไลน์^{DV1.2.2} เช่น อีเมล เว็บไซต์ การจัดกิจกรรมเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง^{DV1.2.3} เช่น การประชุมสัมมนา การศึกษาดูงาน

1.3 การเรียนรู้ร่วมกัน^{DV1.3}

การเรียนรู้ร่วมกัน^{DV1.3} เป็นกระบวนการทางปัญญา การสะสมข้อมูลความรู้เป็นความรู้ ประสบการณ์ การหาความสัมพันธ์ของข้อมูลจากสภาวะแวดล้อม (Lewin, 1948, pp. 202-203) เป็นความรู้ความสามารถในการแสดงทักษะการคิดหรือพุทธิพิสัย ทักษะคิดหรือเจตพิสัย ทักษะพิสัย (Bloom, 1956, p. 7) เป็นการพัฒนาความรู้ และการสร้างค่านิยมด้านความรู้ให้กับองค์กรเพื่อบรรลุเป้าหมาย (Argyris and Schön 1978, p. 2) เป็นการสนทนาและการอภิปราย (Discussion) เพื่อปรับแนวคิดให้ตรง (Alignment) (Senge, 1990, pp. 5-10) มีโอกาสได้รับความรู้ความเข้าใจโดยเท่าเทียมกัน^{DV1.3.1} เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ภายในสถานที่ทำงานในการปฏิบัติหน้าที่ประจำตามปกติ ประกอบด้วย การเสวนา (Dialogue) เป็นการร่วมคิดหัวข้อเสวนา การมีความคิดและจิตใจที่เปิดกว้าง ยอมรับความคิดเห็นและเหตุผลของกันและกัน^{DV1.3.2} การลวง อดตาและตำแหน่งหน้าที่ในการเสวนา การอภิปราย (Discussion) เป็นการเตรียมสมมติฐานและทางเลือกต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้า (เดชน์ เทียมรัตน์ และกานต์สุดา มาชะศิริานนท์, 2546, หน้า 47-49) การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมเป็นการร่วมปรึกษาหารือแบบไม่เป็น

ทางการในการปฏิบัติภารกิจจนเสร็จสิ้น หรือเรียกว่า After Action Review (AAR) การเสวนาเป็นการสื่อสารที่จำเป็นต้องมีระดับการฟังที่ดี การเสวนาเป็นการที่ทุกคนมีสิทธิที่จะพูด เป็นการพูดจากใจจากความรู้สึก (บดินทร์ วิจารณ์, 2547, หน้า 222-224) เป็นการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน เพื่อการปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน (ณัฐพันธ์ เขจรนันท์, 2551, หน้า 279) เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์และทักษะวิธีคิด เพื่อพัฒนาภูมิปัญญาและศักยภาพของทีมงานโดยรวม มีการแบ่งปัน ถ่ายทอดข้อมูลซึ่งกันเกี่ยวกับความรู้ใหม่และการค้นคิด **การทำงานร่วมกัน**^{DV1.3.3} มีความเป็นทีมที่ดีขึ้น และสมาชิกสามารถแสดงศักยภาพได้อย่างเต็มที่ (วัชรพงศ์ อินทรวงศ์, 2552, หน้า 154) กลยุทธ์การเรียนรู้ร่วมกัน เป็นการเรียนรู้ในลักษณะบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปในสถานการณ์เดียวกัน การรับรู้และการเข้าใจเป็นของส่วนตนคือ 1. การยอมรับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ซึ่งกัน^{DV1.3.2} ใครมีความรู้ความสามารถด้านใด ควรได้รับการมอบหมายให้ทำอะไร 2. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอในทุกกรณีและทุกโอกาส 3. การช่วยกันเก็บสะสมประสบการณ์ความรู้ไว้ให้มากที่สุด ผลที่ได้จากการเรียนรู้จะเป็นความรู้ขององค์กร (ภรณ์ ต่างวิวัฒน์, 2555, หน้า 1-19) **การทำงานร่วมกันแก้ปัญหาใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น**^{DV1.3.3} และนำวิธีการแก้ปัญหาไปประยุกต์ใช้กับปัญหาอื่น ๆ โดยเน้นที่การแก้ปัญหาร่วมกันเป็นทีม (เนตรพัฒนา ยาวีราช, 2556, หน้า 153)

ดังนั้น การเรียนรู้ร่วมกัน^{DV1.3} หมายถึง การพัฒนาความรู้ และการสร้างค่านิยมด้านความรู้ให้องค์กรเพื่อบรรลุเป้าหมายประกอบด้วย การได้รับความรู้ความเข้าใจอย่างเท่าเทียมกัน^{DV1.3.1} การยอมรับความคิดเห็นและเหตุผลที่หลากหลาย^{DV1.3.2} การทำงานร่วมกันเพื่อจัดการปัญหาใหม่^{DV1.3.3}

2. การมีคลังความรู้ร่วมกัน^{DV2}

การมีคลังความรู้ร่วมกัน^{DV2} หมายถึง การเก็บข้อมูล^{DV2.1} การวิเคราะห์ข้อมูล^{DV2.2} การกระจายความรู้^{DV2.3} และใช้เทคโนโลยี (Marquardt & Reynolds, 1994, p. 32) การจัดการ (Organize) เป็นการจัดระบบข้อมูล^{DV2.1} ฐานข้อมูลเป็นการเก็บรักษาในรูปสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บเพจ ข้อความอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการหาเหตุผลสนับสนุน (Corroborate) การประมวลและกลั่นกรอง^{DV2.2} เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการประกอบด้วย การพิจารณาแหล่งที่มาของบทความ ความน่าเชื่อถือ ระยะเวลาและวัตถุประสงค์ การหาแหล่งข่าวอย่างน้อยสามแหล่งที่สอดคล้องกัน การเข้าถึงข้อมูลอย่างรวดเร็ว^{DV2.3} (Groff and Jones, 2003, หน้า 16-32) การจัดทำฐานความรู้^{DV2.1} ระบบฐานความรู้สำหรับการปฏิบัติทั้งด้านเทคโนโลยี การบันทึกในวัสดุต่าง ๆ และขั้นตอนอื่น ๆ การประมวลกลั่นกรองความรู้^{DV2.2} ที่จะสามารถนำมาใช้ได้ การกระจายความรู้^{DV2.3} การถ่ายทอดความรู้ผ่านการศึกษา การฝึกอบรม (Wiig 2004, pp. 92-123) การประเมิน การตรวจสอบและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง^{DV2.2} เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความรู้เข้าใจใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น (Debowski 2006, pp. 9-35) เป็นกระบวนการเคลื่อนย้ายข้อมูลข่าวสารการเก็บเป็นหมวดหมู่และเก็บลงในฐานข้อมูล^{DV2.1} (ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ 2551, หน้า 278-286) การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ^{DV2.1} เพื่อการค้นหาความรู้และการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ เช่น การจัดทำสารบัญ และการจัดเก็บความรู้ประเภทต่าง ๆ การประมวลและกลั่นกรองความรู้^{DV2.2} ให้อยู่ในรูปแบบมาตรฐาน และภาษาที่เข้าใจง่าย และปรับปรุงเนื้อหาให้มีคุณภาพดี การเข้าถึงความรู้^{DV2.3} เพื่อการใช้ประโยชน์ความรู้ (จิรประภา อัครบรร, และคณะ, 2552 หน้า 85-86) การจัดเก็บความรู้ และวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศซึ่งมีลักษณะเป็นระบบและอธิบายเชิงตรรกะอย่างชัดเจน องค์ประกอบที่สำคัญของวิธีปฏิบัติที่

เป็นเลิศคือ **ระบบฐานข้อมูล**^{DV2.1} ประกอบด้วยแนวคิดหรือปรัชญาที่อยู่เบื้องหลังวิธีปฏิบัติ กระบวนการวางแผน การดำเนินงานตามแผน **การประเมินผล**^{DV2.2} ดังนั้นวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศคือ **การนำความรู้ที่จัดการแล้วไปปฏิบัติจริง**^{DV2.3} สรุปลงเป็นองค์ความรู้ตามประสบการณ์ที่ได้รับ ก่อนจัดทำเป็นแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ กล่าวได้ว่า วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ คือ บทสรุปของวิธีการปฏิบัติที่เป็น Tacit ซึ่งได้ถูกเผยแพร่เป็น Explicit เพื่อให้สามารถนำไปทดลองใช้ปฏิบัติ วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศอาจอยู่รูปแบบของเอกสาร เช่น การวิจัย การสำรวจ การทำรายงานประจำปี การจัดทำบันทึกความรู้ การจัดทำฐานความรู้ (**พัชรินทร์ สิริสุนทร 2552, หน้า 59**) การใช้เทคโนโลยีในการจัดการความรู้เป็นการจัดเก็บ การประมวลผล การสืบค้น และการเผยแพร่ข้อมูล การใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดเก็บความรู้หรือเรียกว่า**คลังความรู้**^{DV2} (Knowledge Repostiry) เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บตัวเนื้อหาความรู้ และโครงสร้าง (**พรรณี สวนเพลง, 2552, หน้า 151**) เพิ่มระดับการปฏิบัติงาน การพัฒนากลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์**การเข้ารหัส**^{DV2.2} เป็นการกำหนดรหัสการทำให้เป็นมาตรฐานและ**การจัดทำฐานความรู้**^{DV2.1} การใช้เทคโนโลยี เพื่อประโยชน์ในการใช้ได้ง่าย มีลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษรหรือคู่มือ (**พิชิต เทพวรรณ 2554, หน้า 186-199**) การจัดเก็บความรู้เป็น**การจัดระเบียบ**^{DV2.1} **การประมวลความรู้**^{DV2.2} เป็นกระบวนการของการรวบรวมข้อมูล การประมวลและจัดเก็บความรู้ในระหว่างสถานการณ์ เช่น การประชุมที่ทีมงาน หรือเทคโนโลยีที่ใช้สื่อสาร เช่น พอร์ทัลฐานข้อมูลหรือบล็อก **การทบทวน**^{DV2.2} (ประเมินผล, การตรวจสอบ หรือวิเคราะห์) เป็นกระบวนการของการตรวจสอบหรือการประเมินความรู้เพื่อความสอดคล้อง ถูกต้อง และการประยุกต์ใช้ **การเข้าถึง**^{DV2.3} (ค้นหาหรือดาวน์โหลด) เป็นการกระทำเพื่อให้ได้สินทรัพย์ความรู้ที่ดี หรือความรู้จากผู้เชี่ยวชาญที่แนะนำคนต่อคน หรือหนึ่งคนต่อกลุ่มคน (**O'Dell and Hubert, 2011, pp. 20-31**) **การเก็บสะสมความรู้**^{DV2.1} และ**การค้นคืนความรู้**^{DV2.3} การเก็บสะสมไว้โดยความจำ (Remember) การเก็บสะสมไว้โดยการบันทึก (Record) การค้นคืนความรู้ที่ถูกเก็บสะสมไว้โดยการจำ สามารถทำได้โดยการสอบถามจากผู้ทรงความรู้ นั้น การสืบค้นจากสื่อหรือวัสดุที่บันทึกความรู้ (**ภรณ์ ต่างวิวัฒน์, 2555 หน้า 1-19**) เป็นกระบวนการ^{DV2.1} ประกอบด้วย การประเมินสถานะของความรู้ที่สำคัญ การกำหนดขอบเขตและกำหนดประเด็นความรู้ การกำหนดกิจกรรมหรือโครงการ และการสื่อสาร การออกแบบคลังความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การบันทึกความรู้ **การประมวล ตรวจสอบ และกลั่นกรองความรู้**^{DV2.2} การกระตุ้น ส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิด**การใช้ความรู้**^{DV2.3} (**จิรัชฌา วิเชียรปัญญา, 2555, หน้า 4-14-4-15**) ดังนั้น **การมีคลังความรู้ร่วมกัน**^{DV2} หมายถึง กระบวนการในการรวบรวม บันทึก เก็บรักษาความรู้ที่เป็นความรู้เชิงปฏิบัติ และความรู้เชิงทฤษฎี เพื่อเป็นแหล่งรวมความรู้ในการใช้งาน ประกอบด้วย **การจัดระบบความรู้**^{DV2.1} **การตรวจสอบความรู้**^{DV2.2} **การใช้ความรู้**^{DV2.3}

2.1 การจัดระบบความรู้^{DV2.1}

การจัดระบบความรู้^{DV2.1} (Knowledge Base) **การรวบรวมความรู้**^{DV2.1.1} โดยมีระบบการจัดการความรู้ การจัดกลุ่ม การระดมความคิด **วิกิ (Wiig, 1993, p, 51)** **การรักษาความรู้**^{DV2.1.2} เป็นเสมือนสินทรัพย์ขององค์กรที่แสดงในงบดุลการเงิน (**Davenport De Long, Beers, 1998 pp. 46-47, https://www.researchgate.net, July 28, 2015**) ระบบย่อยการจัดเก็บความรู้ เช่น การระบุนความรู้ การประเมินความรู้ **การออกแบบสิ่งที่ใช้เก็บความรู้**^{DV2.1.1} การจัดให้เป็นหมวดหมู่ การบูรณาการความรู้ การปรับปรุงแผนที่ความรู้ให้ทันสมัย **คัทซา (Kuczza, 2001, pp, 95-97)** การกำหนดกลยุทธ์การจัดการและ**การจัดเก็บความรู้**^{DV2.1.2} ประกอบด้วย การอ่านได้ (Readable) การพร้อมใช้ (Available) การค้นได้

(Retrievable) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic)^{DV2.1.3} ความปลอดภัย (Secure) เป็นความมั่นใจในการค้นหา การจัดทำ และการจัดเก็บเพื่อป้องกันการสูญหาย ประกอบด้วย การป้องกันไวรัส การจัดเก็บ และสำเนาข้อมูล รวมทั้งการจัดเก็บความรู้ภายนอก (Groff and Jones, 2003, หน้า 37-46) การเสาะหา^{DV2.1.1} และจัดเก็บองค์ความรู้ในองค์กร^{DV2.1.2} รูปแบบความรู้มีทั้งในรูปแบบสื่อต่าง ๆ (Explicit) และรูปแบบความรู้ประสบการณ์ (Tacit) พร้อมต่อการยกระดับการค้นหา การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น การจัดทำสารบัญและเป็นการจัดเก็บความรู้ประเภทต่าง ๆ การแบ่งชนิดหรือประเภทของความรู้ โดยคำนึงถึงผู้นำไปใช้ และลักษณะการทำงาน เช่น แบ่งตามความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญ หัวข้อ/หัวเรื่อง หน้าที่/กระบวนการ ประเภทของผลิตภัณฑ์ บริการ ตลาดหรือกลุ่มลูกค้า เป็นต้น (จิรประภา อัครบวร, และคณะ, 2552 หน้า 85) การเก็บรวบรวมชุมชนความรู้ และแก่นความรู้^{DV2.1.1} ที่ได้จากกิจกรรมต่าง ๆ โดยแยกแยะเป็นหมวดหมู่และค้นหาได้ง่ายมีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา ให้คุณกิจ และคุณอำนวยได้ภาคภูมิใจในความรู้จากการปฏิบัติ การได้รับการยอมรับ ยกย่อง และนำไปยกระดับต่อ การเข้าไปปรับปรุงข้อมูลความรู้ประกอบด้วย ความรู้เชิงทฤษฎี (Explicit) ควรมีส่วนไม่เกินร้อยละ 20 ของสาระทั้งหมด และความรู้ปฏิบัติ (Tacit) ควรมีส่วนร้อยละ 80-90 ของทั้งหมด ควรดำเนินงานพร้อมกับระบบเทคโนโลยีและการสื่อสาร^{DV2.1.3} (วิจารณ์ พาณิช, 2551, หน้า 58-59) การเก็บสะสมความรู้^{DV2.1.1} การเก็บสะสมไว้ด้วยความจำ (Remember) เป็นการเก็บสะสมความรู้ไว้ในตัวมนุษย์ ซึ่งสมองจะมีระบบจัดเก็บความรู้จากการเรียนรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ไว้โดยอัตโนมัติ เมื่อต้องการทบทวนสามารถทำได้โดยใช้วิธี “ย้อนรำลึก” การเก็บสะสมไว้โดยการบันทึก^{DV2.1.2} (Record) เป็นการเก็บสะสมไว้ในทรัพยากรสารสนเทศ^{DV2.1.3} (information resource) ได้แก่ วัสดุบันทึกความรู้ เครื่องมือ หรือสื่อต่าง ๆ ซึ่งมีลักษณะวิธีการบันทึก และการนำกลับมาใช้แตกต่างกัน เมื่อใดที่ต้องการนำความรู้กลับมาแสดงก็ต้องทำตามวิธีการเฉพาะของวัสดุบันทึกนั้น การรวบรวมไว้ด้วยกันเพื่อความสะดวกต่อการค้นหา (ภรณ์ ต่างวิวัฒน์, 2555 หน้า 1-19) การสร้างระบบจัดเก็บ ควรมีการออกแบบคลังความรู้ ให้สามารถจัดเก็บความรู้ คลังความรู้มีหลากหลายทั้งด้านรูปแบบและประเภทของคลังความรู้ รวมทั้งเนื้อหาสาระของคลังความรู้ในลักษณะของการจัดกลุ่มหรือจัดหมวดหมู่ของความรู้ช่วยให้การสืบค้นได้สะดวก และตรงกับความต้องการของผู้ใช้งานคลังความรู้ชุมชนสามารถสร้างคลังความรู้ที่หลากหลาย^{DV2.1.1} อาทิ การจัดเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การตั้งชุมชนนักปฏิบัติ การจัดทำลาดนัดความรู้ การจัดทำฐานความรู้ การจัดมุมความรู้ การจัดเป็นศูนย์การเรียนรู้ หรือพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น การจัดทำแผนที่ผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตอบสนองการเรียนรู้ การเก็บบันทึกอาจแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่^{DV2.1.2} เช่น เก็บอยู่ในสมุดโบราณ หรือการเขียนเป็นเรื่องราวในลักษณะต่าง ๆ หรือเป็นบันทึกคำสัมภาษณ์ของประชาชนชาวบ้าน การสร้างคลังความรู้ประกอบด้วย การประเมินสถานะของความรู้ที่สำคัญ การกำหนดขอบเขตและการกำหนดประเด็นความรู้ การกำหนดกิจกรรมหรือโครงการ และการสื่อสาร การออกแบบคลังความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การบันทึกความรู้ การประมวล ตรวจสอบ และกลั่นกรองความรู้ การกระตุ้น ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการใช้ความรู้ (จิรัชมา วิเชียรปัญญา, 2555, หน้า 4-9-4-15) ผู้เก็บบันทึกที่เก็บเนื้อหาความรู้จากการพูดคุย โดยจับประเด็นสำคัญ แล้วสรุปเป็นเนื้อหาความรู้ออกมา และคุณบันทึกยังต้องทำหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมคุณอำนวยในการพูดคุยให้ครบถ้วนและไม่หลงประเด็นในเรื่องที่บันทึกให้ถูกต้อง รวบรวม สรุป จัดเก็บเป็นความรู้ ทักษะที่สำคัญของคุณบันทึก คือ 1. ทักษะการฟัง เป็นการฟังอย่างตั้งใจและการเป็นผู้ฟังที่ดี 2. ทักษะการจับประเด็น จากเรื่องที่ฟังและสังเคราะห์ออกมาเป็นความรู้ได้ 3. ทักษะการเขียนบันทึกจากไรรบบสู่ระบบ จับชุมชนความรู้ออกมาเป็นแก่นความรู้ 4. ทักษะการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการเรียบเรียงประเด็น เชื่อมโยงความคิดเห็นของ

แต่ละคน สรุปข้อมูลเนื้อหามาเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย และครอบคลุมเนื้อหา 5. ทักษะการเขียน เป็นการเขียนด้วยภาษาที่อ่านเข้าใจง่าย และการบันทึกความรู้ในหลายลักษณะ^{DV2.1.2} เช่น รูปของเอกสาร การบันทึกเสียง การบันทึกวีดิทัศน์ (ทรงพล เจตนาวณิชย์ และนวลทิพย์ ชูศรีโถม, 2555, 3-26-3-30) สิ่งที่สำคัญทำให้ความรู้ที่ผ่านกระบวนการสกัดแล้วคงอยู่ได้ด้วยการจัดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร^{DV2.1.2} การเก็บข้อมูลเข้าคลังความรู้พร้อมดึงกลับมาใช้และปรับปรุงตลอดเวลา (นารีรัตน์ สีระสาร, 2555, หน้า 7-17)

ดังนั้น การจัดระบบความรู้^{DV2.1} หมายถึง กิจกรรมการดำเนินงานเพื่อการจัดการคลังความรู้ร่วมกัน ประกอบด้วย การรวบรวมแหล่งความรู้เป็นระบบ^{DV2.1.1} การเก็บบันทึกความรู้ในหลายลักษณะ^{DV2.1.2} การใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บความรู้^{DV2.1.3}

2.2 การตรวจสอบความรู้^{DV2.2}

การตรวจสอบความรู้^{DV2.2} เป็นการประเมินผล^{DV2.2.1} การรักษาความต่อเนื่อง^{DV2.2.2} การปรับแผนแก้ไข^{DV2.2.3} (Lewin, 1948, pp. 202-203) การประเมินผล^{DV2.2.1} เป็นความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าตามกฎเกณฑ์ (Bloom, 1956, p. 7) การประเมินความรู้^{DV2.2.1} เริ่มจากปัจจัยนำเข้า (เงินและแรงงาน) ภารกิจ (การสนทนา การออกแบบ และวิวัฒนาการ) กรอบเวลา สิ่งสำคัญคือ การประเมินด้านการเงิน และปัจจัยนำออก (เกี่ยวกับรายงาน สถิติ กระบวนการ และผลผลิต) ผลสำเร็จ (วัฒนธรรม เงินสด ความพึงพอใจของลูกค้า) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า ผลสำเร็จ^{DV2.2.2} และผลประโยชน์ คือ การเสาะหาคำตอบและการแก้ไขปัญหาคำถาม^{DV2.2.3} (inquiry and advocacy) (Groff and Jones, 2003, หน้า 168-175) เพื่อการบำรุงรักษาในการประหยัดค่าใช้จ่าย^{DV2.2.3} ลดความสูญเสีย การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (โกศล ดีศีลธรรม, 2546, หน้า 75-98) การวัดและประเมินผลความรู้^{DV2.2.1} เพื่อปรับปรุงกระบวนการให้ดีขึ้น ความรู้ ทักษะ และขีดความสามารถ (บดีรินทร์ วิจารณ์, 2547, หน้า 45-67) การพัฒนาความรู้และการปรับแต่งความรู้ เป็นความสามารถปรับเปลี่ยนและขยายที่รองรับบริบทที่เปลี่ยนแปลงความรู้ด้วยการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ^{DV2.2.2} และการทดสอบเพิ่มเติมผ่านประสบการณ์และข้อเสนอแนะ กระบวนการวิวัฒนาการของการพัฒนาความรู้และการกลั่นกรองเป็นหนึ่งในคุณสมบัติที่สำคัญของการจัดการความรู้เพื่อให้มั่นใจในความรู้ที่ยังคงอยู่ในปัจจุบัน และมีประโยชน์ ขอบเขตที่ทำทลายมากขององค์กรในการแสวงหา การรวบรวม และครอบครองความรู้เพื่อการใช้งาน องค์กรต้องแน่ใจว่าความรู้ที่สร้างขึ้นจะถูกตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง^{DV2.2.2} และการปรับปรุงเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น^{DV2.2.3} (Debowski, 2006, pp. 34-35) เป็น การประเมินผลการดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ การประเมินเพื่อติดตามว่ามีการดำเนินการที่เหมาะสมตามยุทธศาสตร์และแผน^{DV2.2.1} การประเมินผลลัพธ์และผลกระทบการดำเนินการ (วิจารณ์ พานิช, 2551, หน้า 122) เป็นการประมวลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจง่าย^{DV2.2.3} เพื่อความสะดวกต่อการใช้งาน เช่น การจัดทำรูปแบบเอกสารให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วทั้งองค์กร การใช้ “ภาษา” เดียวกันทั่วทั้งองค์กร โดยจัดทำคำอธิบายศัพท์ของคำจำกัดความ ความหมายของคำที่แต่ละหน่วยงานใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน ตัดต่อ การปรับปรุงเนื้อหาให้มีคุณภาพดี เช่น ครบถ้วน เที่ยงตรง ทันสมัย สอดคล้องและตรงตามความต้องการของผู้ใช้ (จิระประภา อัครบวร, และคณะ, 2552 หน้า 86) การประเมินผล^{DV2.2.1} เพื่อให้ทราบว่า การจัดการความรู้แบบบูรณาการบรรลุตามเป้าหมายหรือไม่ มี ปัญหาหรืออุปสรรคที่ควรได้รับการแก้ไขหรือปรับปรุง^{DV2.2.3} ควรมีการระบุตัวชี้วัดที่ชัดเจน และผลการประเมินสามารถนำไปสร้างแรงขับเคลื่อนให้สมาชิกต้องการเรียนรู้และสร้างฐานความรู้ให้เกิดขึ้นอย่าง

ต่อเนื่อง^{DV2.2.1} การประเมินผล^{DV2.2.1} โดยการจัดเวทีชุมชนเพื่อประเมินผลแบบมีส่วนร่วมในการสรุปบทเรียน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนา และมีการถอดบทเรียนทำให้ได้ความรู้ (พรทิพย์ อุดมสิน, 2555, หน้า 4-31) การประเมินผล^{DV2.2.1} เป็นกระบวนการในการหาข้อมูลที่เป็นจริงและเชื่อถือได้ เพื่อตัดสินใจว่าการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ การนำบทเรียนที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงโครงการที่ดำเนินการอยู่^{DV2.2.3} มีองค์ประกอบสำคัญคือ ผลงาน/สิ่งที่เกิดขึ้นจริง วัตถุประสงค์ เป้าหมายของสิ่งที่จะวัด เกณฑ์ในการวัด การเปรียบเทียบสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับวัตถุประสงค์ เป้าหมาย (มัลลิกา เขียวหวาน, 2555, หน้า 5-41-5-42) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือเป็นช่วงเวลา^{DV2.2.2} ในการตรวจวัดการปฏิบัติตามแผนงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ^{DV2.2.1} เพื่อรายงานความก้าวหน้าของการบริหารจัดการ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน การปรับปรุงแก้ไข^{DV2.2.2} เพื่อนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์^{DV2.2.3} หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยอาศัยตัวชี้วัดที่เป็นตัวแปรในการบ่งบอกถึงความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ การติดตามตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ การเก็บข้อมูลให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด การประเมินผลเป็นการตัดสินใจหรือประเมินความสำเร็จ โดยเปรียบเทียบจากเกณฑ์วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ (สุวลักษณ์ สาธุมันัสพันธ์, 2555, หน้า 347)

ดังนั้น การตรวจสอบความรู้^{DV2.2} หมายถึง การตัดสินใจในดำเนินงานเพื่อปรับเปลี่ยนความรู้ให้เกิดความพร้อมในการนำไปใช้ ประกอบด้วย การประเมินผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย^{DV2.2.1} การติดตามการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง^{DV2.2.2} การปรับปรุงการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์^{DV2.2.3}

2.3 การใช้ความรู้^{DV2.3}

การใช้ความรู้^{DV2.3} เป็นการนำผลจากการเรียนรู้มาใช้ในการแก้ไขปัญหา^{DV2.3.1} (Lewin, 1948, pp. 202-203; O'Dell and Hubert, 2011, pp. 20-31) เป็นการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถ^{DV2.3.1} (Marquardt & Reynolds, 1994, pp. 29-34; O'Dell and Grayson, 1998, p. 6) เพื่อการบำรุงรักษาในการประหยัดค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ลดความสูญเสีย การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ^{DV2.3.2} (โกศล ดีศีลธรรม, 2546, หน้า 75-98) เป็นการนำไปประยุกต์ใช้งาน^{DV2.3.1} เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์และผลสัมฤทธิ์^{DV2.3.2} เกิดเป็นปัญญาปฏิบัติ การขยายผลเพื่อยกระดับความรู้และขีดความสามารถ^{DV2.3.1} ในการแข่งขันในองค์กรสูงขึ้น (Wiig 2004, pp. 92-123; บดินทร์ วิจารณ์ 2547, หน้า 45-67; ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ 2549, หน้า 79-109) การประยุกต์ความรู้^{DV2.3.1} เป็นแนวคิดที่นำไปประยุกต์ใช้งานและสร้างผลประโยชน์^{DV2.3.2} จากฐานแนวคิด รูปแบบต่าง ๆ ของการใช้งานที่มีประโยชน์ที่สามารถผ่านการทดสอบและใช้งานร่วมกัน การประยุกต์ความรู้เป็นการอธิบายขั้นตอนและหลักการ การเผยแพร่ความรู้^{DV2.3.3} ผ่านช่องทางการสื่อสาร (เช่น จดหมายข่าว อินทราเน็ต การประชุม สัมมนา หรือวิดีโอ) การสร้างแบบจำลองของการปฏิบัติงานใหม่^{DV2.3.2} การสาธิต หรือการฝึกสอน (Debowski 2006, pp. 9-35; วิเชียร วิชยอุดม, 2550 หน้า 203; วิจารณ์ พานิช, 2551, หน้า 231) เป็นการเข้าถึงความรู้ ซึ่งมีการกระจายความรู้^{DV2.3.3} ใน 2 ลักษณะคือ การป้อนความรู้ (Push) เป็นการส่งข้อมูลความรู้ให้โดยมิได้ร้องขอ การเลือกรับข้อมูล (Pull) เป็นการเลือกใช้เฉพาะความรู้ที่ต้องการ (จิรประภา อัครบวร, และคณะ, 2552 หน้า 86) เป็นการกระจายและถ่ายทอดอย่างรวดเร็วและทั่วถึงทั้งองค์กร^{DV2.3.3} การจัดให้มีช่องทางการสื่อสารทำให้เกิดการติดต่อทางกายภาพ หรือการสื่อสารระหว่าง

เครือข่าย เป็นระบบที่เชื่อมโยงฐานความรู้ที่ใช้เป็นแหล่งความรู้ เป็นเครือข่ายที่มีการแบ่งปันความรู้ และส่งผ่านความรู้ไปยังสมาชิก (พิชิต เทพวรรณ, 2554 หน้า 197) เพื่อไม่ให้เกิดการเรียนรู้กระจุกตัวอยู่ที่ ส่วนใดส่วนหนึ่งขององค์กร จึงต้องมีการเผยแพร่ความรู้ออกไปทั่วทั้งองค์กรอย่างรวดเร็วและมี ประสิทธิภาพ^{DV2.3.3} รวมถึงการจัดทำรายงานเป็นลายลักษณ์อักษร การสื่อสารด้วยคำพูดและ ภาพประกอบ การเยี่ยมชมสถานที่ การหมุนเวียนงาน การให้ความรู้และการฝึกอบรม และกิจกรรมการ สร้างมาตรฐานเดียวกันภายในองค์กร **ดรักเกอร์ (Drucker, ญญา สันตระการผล, ผู้แปล, 2554, หน้า 98) การค้นคืนความรู้^{DV2.3.1}** เป็นการเข้าถึงสิ่งที่ผู้ใช้ต้องการ การทราบถึงช่องทางหรือวิธีการสำหรับค้นหา ความรู้ต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการ เช่น การทำสมุดจัดเก็บรายชื่อและทักษะของผู้เชี่ยวชาญ การทำ สมุดหน้าเหลือง และในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ เช่น เครือข่ายการทำงานระดับชั้น การประชุม การ ฝึกอบรม (พรธิดา วิเชียรปัญญา, 2547, หน้า 42-48) **การนำความรู้ที่ถูกเก็บสะสมไว้มาใช้^{DV2.3.1}** สามารถทำการค้นคืนความรู้ ได้โดย 1. การสอบถาม จากผู้ทรงจำความรู้ นั้น หรือผู้มีความรู้เรื่องนั้น โดยตรง 2. การสืบค้นจากสื่อหรือวัสดุที่ได้นับที่ไว้ สามารถทำได้ 2 วิธี คือ 1. การสืบค้นด้วยเครื่องมือ ช่วยค้นระบบพื้นฐานธรรมดา เช่น การค้นหาโดยใช้สารบัญหรือดัชนีบทความ 2. การสืบค้นด้วยเครื่องมือ **ช่วยค้นอัตโนมัติ^{DV2.3.2}** โดยผ่านระบบคอมพิวเตอร์ การเชื่อมโยงฐานข้อมูลหรือแหล่งข้อมูลเครือข่าย (network) (ภรณ์ ต่างวิวัฒน์, 2555 หน้า 1-19)

ดังนั้น การใช้ความรู้^{DV2.3} หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการสร้างคุณค่าของ ความรู้ ประกอบด้วย การเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงาน^{DV2.3.1} การใช้ความรู้ในการ จัดการทรัพยากรเพื่อประโยชน์สูงสุด^{DV2.3.2} การถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้^{DV2.3.3}อย่างมีประสิทธิภาพ^{DV2.3.3}

3. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3}

การมีวิสัยทัศน์องค์กรเป็นเรื่องที่สำคัญต่อการบริหารยุคใหม่ ด้วยการตั้งเป้าหมายเพื่อการ ดำเนินการขององค์กร ในองค์กรธุรกิจข้ามชาติขนาดใหญ่ล้วนแต่มีการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรและ ป่าวประกาศไปทั่วโลกเพื่อเป็นการเสริมสร้างความเชื่อมั่นและภาพพจน์ที่ดีในเวทีของการแข่งขัน (เดชนั เทียมรัตน์ และกานต์สุดา มาชะศิริานนท์, 2546 หน้า 42) อีกทั้งนักวิชาการทั้งชาวไทยและต่างประเทศได้ แสดงทัศนะต่าง ๆ **ดรักเกอร์ (Drucker, วีรุธ มาชะศิริานนท์, ผู้แปล, 2550, หน้า 377) การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์เป็นการแสดงถึงความต้องการ โดยการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างเรียบง่ายและ ชัดเจน ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัฒนธรรม ค่านิยมร่วม (Common Values) เซงเก้ (Senge 2004, pp. 191-192) เสนอว่า การมีภาพความต้องการที่เหมือนกัน^{DV3.1} เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน^{DV3.2} ผูกพัน ร่วมกัน^{DV3.3} เพื่อนำไปสู่เป้าหมาย **ควิกลีย์ (Quigley (1993, pp. 5-6) การแสดงข้อความที่สื่อให้เห็นถึง ค่านิยม^{DV3.1}** ความมุ่งหวัง และเป้าหมาย สภาพปัจจุบัน และทิศทางที่มุ่งไปในอนาคต (เดชนั เทียมรัตน์ และกานต์สุดา มาชะศิริานนท์, 2546, หน้า 41-45) ความมุ่งหวังขององค์กรเกิดจากการบูรณาการร่วมกัน จนเป็นรูปธรรมขึ้นในอนาคต ซึ่งมีขั้นตอนต่าง ๆ คือ การกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1} การถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2} การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3} **วิลมอร์ (Wilmore, 2002 pp. 20-24) การพัฒนาวิสัยทัศน์^{DV3.1} การ เผยแพร่วิสัยทัศน์^{DV3.2} การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3} ความรับผิดชอบต่อวิสัยทัศน์ แซคคาโรและแบงค์ (Zaccaro & Banks, 2004 p. 371) พฤติกรรมของผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ประกอบด้วย การสร้าง^{DV3.1} การ เผยแพร่^{DV3.2} การปฏิบัติ^{DV3.3} การบริหารความแตกต่างหลากหลายจะสำเร็จไม่ได้หากขาดศูนย์รวมใจอัน****

ได้แก่อุดมคติ หรือค่านิยมร่วมกัน และเป้าหมายร่วมกันของทุกคนในองค์กร แม้จะคิดต่างทำต่างแต่เพื่อเป้าหมายภายใต้อุดมคติและค่านิยมเดียวกัน (วิจารณ์ พานิช, 2550 หน้า 53)

ดังนั้น การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} หมายถึง กระบวนการทางความคิดความต้องการที่เป็นภาพเป้าหมายในอนาคต มีวัตถุประสงค์ชัดเจน และมีแนวทางการดำเนินงานเพื่อให้เป้าหมายบรรลุผลสำเร็จอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1} การถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2} และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3}

3.1 การกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1}

การกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1} เป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ จาก การสนทนากับการรับฟังความคิดเห็น^{DV3.1.1} การวิเคราะห์และสังเคราะห์^{DV3.1.2} เพื่อสร้างภาพในอนาคตที่พึงปรารถนา ล็อกและคณะ (Locke et al., 1991. pp. 53-54) ความชัดเจนเกี่ยวกับกระบวนการสร้างความรู้^{DV3.1.1} การตัดสินใจขององค์กร^{DV3.1.2} และฐานข้อมูลความรู้ (Nonaka, Toyama, and Konno, 2000, p. 23) การรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย^{DV3.1.1} กำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3.1} โดยใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ^{DV3.1.2} ว่าปัจจุบันมีสภาพอย่างไร ความต้องการให้เป็นอย่างไร วิลมอร์ (Wilmore, 2002, pp. 20-21) การจัดการให้เกิดการเรียนรู้เป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องทำให้ทุกคนมีเป้าหมายเดียวกัน การดำเนินงานขององค์กรจะไปทิศทางใด การมองเห็นภาพใหญ่ทั้งระบบ^{DV3.1.3} การจัดกิจกรรมและการใช้เครื่องมือในการพัฒนาให้สอดคล้องกับงานประจำ ทำให้การจัดการง่ายไม่ติดรูปแบบ อีกทั้งการสร้างบรรยากาศขององค์กรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (พิเชฐ บัญญัติ, 2548, หน้า 19-22) การวิเคราะห์จุดแข็ง วิธีการทำงาน ค่านิยม^{DV3.1.2} การมองไปในอนาคต^{DV3.1.3} การบรรลุผลลัพธ์ ระยะเวลา กรอบความคิด ความรับผิดชอบต่อความสัมพันธ์ ดร็ีกเกอร์ (Drucker, วีรวิทย์ มาฆะศิริรานนท์, ผู้แปล, 2550, หน้า.36-37) การดำเนินการร่วมกันในการกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ความมุ่งมั่น (Purpose) และเป้าหมาย (Goal) การร่วมกันตีความเข้าใจ^{DV3.1.2} ให้ความเข้าใจลึกซึ้งไปถึงวิถีปฏิบัติ พฤติกรรม ความเชื่อ และคุณค่า จนกระทั่งเกิดสภาพความเป็นเจ้าของ (Ownership) และกลายเป็นวิสัยทัศน์ของสมาชิกทุกคน (วิจารณ์ พานิช, 2551, หน้า 230) การเปิดโอกาสร่วมแสดงความคิดเห็น^{DV3.1.1} การวิเคราะห์สภาพปัญหา^{DV3.1.2} (วัชรพงศ์ อินทรวงศ์, 2552, หน้า 165) การวิเคราะห์สถานการณ์และสภาพปัญหา^{DV3.1.1} ความชัดเจนในประเด็นปัญหาจากการพูดคุยและการซักถาม ความสามารถสรุปปัญหาเพื่อสร้างแนวทาง^{DV3.1.3} (บำเพ็ญ เขียวหวาน, 2555 หน้า 10-12)

ดังนั้น การกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1} หมายถึง กิจกรรมการแสดงความคิดความต้องการที่มีวัตถุประสงค์เรียบง่ายและชัดเจน ทำให้มองเห็นภาพใหญ่ทั้งระบบเพื่อเป็นทิศทางที่มุ่งไปในอนาคต ประกอบด้วย การรวบรวมข้อมูลความต้องการของปัญหาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1.1} การวิเคราะห์ตัดสินใจในการกำหนดภาพเป้าหมายที่พึงประสงค์^{DV3.1.2} การสรุปประเด็นสร้างแนวทางแก้ไขปัญหา^{DV3.1.3}

3.2 การถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2}

การถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2} เป็นการแสดงพฤติกรรมทางการพูด เพื่ออธิบายความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับ^{DV3.2.1} การกระทำในรูปการจัดเตรียมสถานที่ การจัดกิจกรรม และการให้รางวัล แบร์, คาลด์เวลล์และมิลลิแกน (Beare, Caldwell & Millikan, 1969, pp. 120-121) การกล่าวปราศรัย การพูดคุย การบันทึก จดหมายแจ้งข่าว การใช้อุปมา คำขวัญ ป้ายประกาศ การเล่าเรื่อง และพิธีการ

ต่าง ๆ ^{DV3.2.1} **สื่อและคณะ (Locke et al., 1991, P. 57) การสื่อสารในรูปแบบการใช้ถ้อยคำ (Word) สื่อสัญลักษณ์ทางสายตา (Visuals)** ^{DV3.2.1} เช่นรูปปั้น สัญลักษณ์ ภาพกราฟฟิต เป็นต้น การใช้สัญลักษณ์ (Symbols) เช่น การใช้คำอุปมาอุปไมย การเล่านิทาน และเพลง เป็นต้น **จอร์จิอาดีส แอนด์ แม็คโดเนล (Georgiades & Macdonell, 1998, pp. 130-131) เป็นการสื่อสารให้สมาชิกได้รู้ ได้เข้าใจ** ^{DV3.2.1} (เดชนีย์ เทียมรัตน์ และกานต์สุตา มาฆะศิริานนท์, 2546, หน้า 42) **การใช้เครื่องมือในรูปแบบที่ง่ายต่อการสื่อสาร สร้างความเข้าใจ ร้อยทิศทางและเป้าหมายขององค์กร** ^{DV3.2.1} (บดีรินทร์ วิจารณ์, 2547, หน้า 223) **การแสดงให้ทราบถึงวิสัยทัศน์** ^{DV3.2.1} จะต้องสื่อสารให้ทราบเพื่อความเข้าใจและยอมรับ เช่น การใช้ อุปมา การเขียนเป็นคำขวัญ การใช้ภาพ สัญลักษณ์ **แซคคาโรและแบงค์ (Zaccaro & Banks, 2004, P. 371) การเรียงถ้อยร้อยคำทำเป็นจารึกไว้ สภาพความเป็นเจ้าของ (Ownership) วิสัยทัศน์ของสมาชิกทุกคนขององค์กร (วิจารณ์ พานิช, 2551, หน้า 230) การสื่อให้เห็นถึงจุดประสงค์และประโยชน์ที่ชัดเจน** ^{DV3.2.1} เพื่อต้องการให้สมาชิกรับทราบและมีเป้าหมายเดียวกัน ^{DV3.2.3} (พยัต วุฒิรงค์, 2552, หน้า 53) **การสื่อสารให้รับรู้จนเกิดความเชื่อมั่นและให้การยอมรับทั้งองค์กร** ^{DV3.2.3} (วัชรพงศ์ อินทรวงศ์, 2552, หน้า 165) **การส่งและรับข้อมูลข่าวสารทั้งที่เป็นคำพูด ภาษากาย ภาษาสัญลักษณ์ และภาษาเขียน** ^{DV3.2.1} (พัชรินทร์ สิริสุนทร, 2552, หน้า 106) **การหาโอกาสและใช้ช่องทางในการสื่อสารให้บุคคลในองค์กร** ^{DV3.2.2} (เนตรพัฒนา ยาวีราช, 2556, หน้า 12)

ดังนั้น การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ^{DV3.2} หมายถึง กิจกรรมการดำเนินการที่ต้องการแสดงให้เห็นรับรู้ถึงวัตถุประสงค์และการมองเห็นภาพรวมเดียวกัน ประกอบด้วย การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่ชัดเจน ^{DV3.2.1} การร่วมถ่ายทอดเป้าหมายวัตถุประสงค์เป็นประจำเมื่อมีโอกาส ^{DV3.2.2} การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ต่อเนื่องทำให้เกิดความเชื่อมั่น ^{DV3.2.3}

3.3 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ ^{DV3.3}

การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ ^{DV3.3} เป็นการดำเนินการตามวิสัยทัศน์เพื่อการบรรลุผล การปฏิบัติเพื่อให้ประสบความสำเร็จต้องดำเนินการองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น เป้าหมาย งบประมาณ และทรัพยากรอื่น ๆ ให้สอดคล้องกัน **วิลมอร์ (Willmore, 2002, pp. 21-22) การจัดตั้งคณะทำงานและสมาชิกที่มีอำนาจในการตัดสินใจ** ^{DV1.3.1} **การจัดทำแผนปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ** ^{DV3.3.2} (เดชนีย์ เทียมรัตน์ และกานต์สุตา มาฆะศิริานนท์, 2546, หน้า 41-45) **การปฏิบัติเพื่อให้ประสบความสำเร็จ แนวทางที่ชัดเจนต้องมีการจัดตั้งเป็นโครงการและการจัดตั้งคณะทำงานจากหลายส่วนงานมาร่วมมือกัน** ^{DV3.3.1} **การเรียนรู้จากความสำเร็จและประสบการณ์ขององค์กรผู้เชี่ยวชาญเพื่อกำหนดกระบวนการแนวทาง ขั้นตอนที่เหมาะสมและง่ายต่อการทำความเข้าใจ** ^{DV3.3.2} (บดีรินทร์ วิจารณ์, 2547, หน้า 237) **การกระทำเพื่อการบรรลุวิสัยทัศน์ (วิจารณ์ พานิช, 2551, หน้า 230) แนวทางในกระบวนการคิดและการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การขึ้นากกลยุทธ์ที่ใช้** ^{DV3.3.2} (ณัฐวุฒิ โรจนนิรุตติกุล, 2552, หน้า 26) **การได้รับข้อเสนอแนะและทบทวนแผนงาน (บำเพ็ญ เขียวหวาน, 2555, หน้า 10-13) การมอบอำนาจในการทำงาน** ^{DV3.3.1} เช่น การให้ข้อมูลที่สำคัญ การให้ความรู้ การให้อำนาจหน้าที่ และการให้รางวัลตอบแทน เป็นต้น การส่งเสริม การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง การให้ความสำคัญกับการมีความรับผิดชอบและจิตสำนึก ความสามารถเชื่อมโยงและแปลงวิสัยทัศน์สู่นโยบาย และเป้าหมาย ^{DV3.3.3} (เนตรพัฒนา ยาวีราช, 2556, หน้า 12) **การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์โดยผ่านกระบวนการวางแผน** ^{DV3.3.3} **แฮดแมน สมิทโอลิเวอร์และเทรซี (Hackman, Schmitt-Oliver, & Tracy, 2002, p.47)**

ดังนั้น การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3} หมายถึง กิจกรรมการดำเนินการตามวิสัยทัศน์เพื่อ
 การบรรลุผลสำเร็จ ประกอบด้วย การจัดตั้งคณะทำงานที่มีอำนาจในการตัดสินใจ^{DV3.3.1} การจัดทำ
 แผนปฏิบัติการตามแนวทางแก้ปัญหาร่วมกัน^{DV3.3.2} ความสามารถเชื่อมโยงวิสัยทัศน์สู่นโยบายและ
 เป้าหมาย^{DV3.3.3}

4. การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4}

ปัจจุบันสภาพแวดล้อมต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและรวดเร็ว องค์กรต้องปรับตัวให้
 ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อสร้างความได้เปรียบ องค์กรต้องเผชิญกับความ
 ท้าทายในรูปแบบการบริหาร และแรงกดดันจากงาน เทคโนโลยี สภาพเศรษฐกิจ การแข่งขัน สังคม และ
 การเมือง เพื่อให้องค์กรสามารถดำรงอยู่ได้ (ธวัช บุญยณณี, 2550, หน้า 141-142) การจัดการความรู้จะ
 ประสบความสำเร็จ จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารที่เข้าใจแนวคิด และตระหนักถึงประโยชน์จาก
 การจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดการสื่อสารและการผลักดันการจัดการความรู้ในองค์กร การเป็นตัวอย่างที่ดี
 และการเรียนรู้สิ่งใหม่ตลอดเวลา ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง^{DV4.1} และภาวะผู้นำการสร้างทีม การจูงใจ^{DV4.2}
 เพื่อการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรม (จิรประภา อัครบวรและคณะ, 2552, หน้า 56-71) โครงสร้างองค์กรเป็น
 การจัดการของกลุ่มผู้บริหารเพื่อการควบคุมบุคลากรและทรัพยากร ซึ่งสะท้อนหลักการคิดและวิธีการที่
 แตกต่างกัน โดยมีความหมายดังนี้ 1. กลุ่มงานที่เป็นทางการมีการมอบหมายให้ปัจเจกบุคคลหรือฝ่ายเป็น
 ผู้ดำเนินการ 2. ความสัมพันธ์ที่เป็นทางการมีการแบ่งสายอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ระดับชั้นในการ
 บังคับบัญชา และขอบเขตการดูแลควบคุมสมาชิก 3. การออกแบบระบบเพื่อเป็นหลักการประสานงาน
 ภายในหน่วยงาน (Daft, 2003 อ้างถึงใน พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต หน้า 140) ปัจจัยที่ผลต่อความสำเร็จ
 ในการจัดการความรู้และดำเนินการบริหารการเปลี่ยนแปลงควบคู่ด้วยมีดังนี้ การกำหนดและสร้างทีมงาน
 กำหนดกลยุทธ์ ดำเนินการสำรวจระบบการจัดการองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร คัดเลือกโครงการนำร่อง
 พัฒนาโครงสร้างการจัดการความรู้ เช่น การสนับสนุนจากผู้นำองค์กร^{DV4.1} การปลูกฝังวัฒนธรรม การ
 เรียนรู้และการแบ่งปันความรู้ การประเมินผลและการให้รางวัล^{DV4.2} กำหนดเทคโนโลยีสนับสนุน กำหนด
 แผนปฏิบัติการหลัก การติดตามควบคุมและปิดโครงการ (บดีนทร์ วิจารณ์, 2547, หน้า 239-244) ภาวะ
 ผู้นำ^{DV4.1} แบบมีส่วนร่วมเป็นสไตล์การเป็นผู้นำที่ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ
 สูงสุดวิธีหนึ่ง การจัดการแบบมีส่วนร่วมเป็นกลไกการบริหารงานที่มีลักษณะความต่อเนื่องพิจารณาจาก
 การตัดสินใจของผู้นำ การจัดการแบบมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นการมอบอำนาจในการทำงาน เพื่อ
 เพิ่มประสิทธิภาพในการสร้างสรรค์การทำงาน โอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ ระดับการมีส่วนร่วม
 การประเมิน และการจูงใจ^{DV4.2} การพัฒนาทีมงาน (ทองใบ สุดชารี, 2548, หน้า 157-171) ภาวะผู้นำที่
 ดี^{DV4.1} คือการจัดการบูรณาการกลยุทธ์ การปฏิบัติงาน^{DV4.3} การจูงใจ^{DV4.2} เพื่อให้ความมั่นใจในการปฏิบัติ
 ภารกิจตามบทบาทหน้าที่รับผิดชอบให้ดีที่สุดด้วยความเต็มใจ การจูงใจเป็นการเร่งปลุกจิตสำนึกเพื่อ 1.
 ความมั่นใจในคุณค่าของงานในหน้าที่ ประกอบด้วย เนื้อหาของงาน (Context) รวมถึงสภาพแวดล้อมที่
 เกี่ยวกับการทำงาน แบบอย่างที่ดี (Example) 2. ความมั่นใจในคุณค่าของตนเองในฐานะบุคคล 3. ความ
 มั่นใจในคุณค่าของตนเองในฐานะกลุ่มบุคคล (ยงยุทธ เกษสาคร, 2548, หน้า 1-3) การจัดการเปลี่ยนแปลง
 ประกอบด้วย การสร้างความรู้สึกร่วม การมีส่วนร่วมนำการเปลี่ยนแปลง การมีวิสัยทัศน์ การถ่ายทอด
 วิสัยทัศน์ การมอบอำนาจเพื่อปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ การวางแผน การสนับสนุน การสร้างวัฒนธรรม (Kotter,

1996, อ้างถึงใน เนตร์พัฒนา ยาวีราช, 2556, หน้า 10-12) ปัจจัยที่มีผลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงเพื่อการอยู่รอดขององค์กร ประกอบด้วย การให้ความรู้และการสื่อสาร การมีส่วนร่วมและการเข้าร่วม การให้การสนับสนุน การสนับสนุนทางด้านอารมณ์^{DV4.2} การควบคุมและการเข้าเป็นพวก การบังคับ (Kinicki & Kreitner, 2008, อ้างถึงในชัยเสฏฐ์ พรหมศรี, 2557, หน้า 299-300) ความสำเร็จในการนำการเปลี่ยนแปลงต้องอาศัยพฤติกรรม หรือการกระทำหลาย ๆ อย่างของผู้นำ เช่น การเมืองในองค์กร การบริหารจัดการ การจูงใจ^{DV1.2} การสร้างอารมณ์ทางบวก ความกระตือรือร้น การให้ผลตอบแทน การสนับสนุน และการให้คำช่วยเหลือ (รัตติกรณ์ จงวิศาล, 2556, หน้า 97) การผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการยอมรับ คือการทำให้สมาชิกเห็นความสำคัญของการปรับปรุง โดยองค์กรอื่นเป็นแบบอย่างที่มีปัจจัยจากแรงกดดันจากสภาพแวดล้อมภายนอก การเปลี่ยนแปลงอย่างสมดุลทั่วทั้งองค์กร การสร้างแรงจูงใจ^{DV4.2} จากการวางแผนและพฤติกรรมของผู้บริหาร ความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงคือการลดกระแสการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง คือการพยากรณ์การเปลี่ยนแปลง และการรับฟังข้อเสนอแนะที่สะท้อนกลับของสมาชิก เทคนิคในการเปลี่ยนแปลงประกอบด้วย การสร้างบรรยากาศ การมีวิสัยทัศน์ชัดเจน การสื่อสาร ภาวะผู้นำ^{DV4.1} การมีส่วนร่วม (เนตร์พัฒนา ยาวีราช, 2556, หน้า 54)

ดังนั้น การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} หมายถึง กระบวนการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ความท้าทายในรูปแบบการบริหาร อีกทั้งแรงกดดันจากงาน เทคโนโลยี สภาพเศรษฐกิจ การแข่งขัน สังคม และการเมือง ประกอบด้วย การมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} การจูงใจ^{DV4.2} การเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3}

4.1 การมีภาวะผู้นำ^{DV4.1}

การมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} หมายถึง การมีอิทธิพลต่อบุคคลอื่นเพื่อให้เกิดการปฏิบัติตาม เพื่อบรรลุถึงจุดประสงค์ขององค์กรร่วมกัน คุณลักษณะของผู้นำคือ การทำให้สมาชิกมุ่งความสนใจไปที่คนบาง คน และเอาบุคคลนั้นเป็นศูนย์กลางของกิจกรรม การได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้แทนกลุ่ม มีความสามารถนำกลุ่มไปในทิศทางที่ต้องการ และการมีคุณสมบัติเฉพาะบางอย่างของความเป็นผู้นำ (Koontz and Donnell, 1976, pp. 517-518 อ้างถึงใน ยงยุทธ เกษสาคร, 2548 หน้า 37-38) ภาวะผู้นำที่ดีคือการบูรณาการกลยุทธ์ การปฏิบัติงาน การจูงใจ เพื่อให้ความมั่นใจในการปฏิบัติภารกิจตามบทบาทหน้าที่รับผิดชอบให้ดีที่สุดด้วยความเต็มใจ การจูงใจเป็นการเร่งปลุกจิตสำนึกเพื่อ 1. ความมั่นใจในคุณค่าของงานในหน้าที่ ประกอบด้วย เนื้อหาของงาน (Context) รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับการทำงาน เพื่อการเป็นแบบอย่างที่ดี^{DV4.2} (Example) 2. ความมั่นใจในคุณค่าของตนเองในฐานะบุคคล 3. ความมั่นใจในคุณค่าของตนเองในฐานะกลุ่มบุคคล (ยงยุทธ เกษสาคร, 2548, หน้า 1-3) การใช้อิทธิพลความสัมพันธ์^{DV4.1.1} เพื่อให้เกิดการใช้ความพยายามในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามสถานการณ์ที่กำหนด (Milton, 1981, อ้างถึงใน ญัฐพันธ์ เขจรนนท์, 2551 หน้า 121) ซึ่งคุณลักษณะพิเศษของผู้นำประกอบด้วย 1. ลักษณะพิเศษ (Charisma) ภายใน คือ การมีวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ในการทำงาน ความกล้าอย่างฉลาด^{DV4.1.3} การใช้อำนาจส่วนตัว คือ ความเชี่ยวชาญเพื่อการเป็นแบบอย่างที่ดี^{DV4.1.2} และคุณสมบัติที่ดึงดูดใจ 2. การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) เป็นการสร้างอิทธิพลต่อผู้ตาม คือ การใช้คำพูดเพื่อกระตุ้น^{DV4.1.1} การปฏิบัติ การคาดหวัง การสร้างความมั่นใจและความเชื่อในอุดมการณ์ 3. การกระตุ้นการใช้ปัญญา^{DV4.1.2} (Intellectual Stimulation) เป็นการส่งเสริมการใช้กระบวนการความคิดเชิงสร้างสรรค์ 4. การมุ่งความสัมพันธ์เป็นรายคน (Individualized Consideration) เป็นการสร้าง

ความสัมพันธ์ ความรัก ความผูกพันดูแลเอาใจใส่เพื่อให้เกิดความเต็มใจอุทิศตนในการทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย (Bass, 1990, pp. 218-220 อ้างถึงใน ธวัช บุญยมติ, 2550, หน้า 95-97) การกำหนดทิศทาง ความเชื่อ และค่านิยมร่วม เพื่อก่อให้เกิดความมุ่งมั่นร่วมกันทั้งองค์กร การประเมินผลลัพธ์จากที่คาดหวังไว้ การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง และการปฏิบัติให้เป็นแบบอย่าง^{DV4.1.2} (บดีรินทร์ วิจารณ์, 2547, หน้า 48) การที่ผู้บริหารทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี^{DV4.1.2} เป็นคุณเอื้อที่ดีในการเอื้ออำนวย สนับสนุน และสร้างบรรยากาศ (ประพนธ์ ผาสุกยิต, 2548, หน้า 20-67) ความกล้าแสดงความคิดเห็นริเริ่มสร้างสรรค์^{DV4.1.3} (วิจารณ์ พาณิช 2550, หน้า 35-121) ภาวะผู้นำตามแนวคิดของภาวะผู้นำในตนเอง คือ การกระตุ้นให้มีความสามารถในการมีภาวะผู้นำในตนเอง^{DV4.1.1} การสนับสนุนการพัฒนาทักษะในการควบคุมตนเองและการกระจายอำนาจ โดยการเสริมพลังและการเป็นแบบอย่างที่ดี^{DV4.1.2} (ธวัช บุญยมติ, 2550, หน้า 113) ผู้นำควรมีคุณลักษณะดังนี้ มีความกล้าหาญในการตัดสินใจ^{DV4.1.3} มีวิสัยทัศน์ มีการประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศข้อเท็จจริง มีความสามารถในการสื่อสาร มีทักษะในการฟัง มีความเข้าใจในวัฒนธรรมองค์การ มีการมอบอำนาจ มีความสามารถในการสร้างผู้นำรุ่นใหม่ (รังสรรค์ ประเสริฐศรี, 2553, หน้า 10-19) เป็นความสามารถที่ผู้นำใช้อำนาจที่มีในการชักจูง^{DV4.1.1} ให้กลุ่มมุ่งไปสู่วัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ (ณัฐพันธ์ เชนรันทน์, 2551 หน้า 122) คุณลักษณะของภาวะผู้นำคือการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง^{DV4.1.2} การสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจ การกระตุ้นให้ตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น^{DV4.1.1} เพื่อให้เกิดการแสดงความคิดเห็น^{DV4.1.3} สร้างความเชื่อมั่น การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลในการให้การดูแลเอาใจใส่ ให้ความรู้สึกมีคุณค่าและความสำคัญ (รัตติกรณ์ จงวิศาล, 2556 หน้า 189) คุณลักษณะของผู้นำคือการพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นผู้นำ การจูงใจโดยการตอบสนองความต้องการในระดับสูง การกระตุ้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม^{DV4.1.1} การเป็นผู้วาดภาพวิสัยทัศน์ที่ปรารถนาและสื่อสารเพื่อให้เกิดความพยายามการเปลี่ยนแปลง (เนตร์พัฒนา ยาวีราช, 2556 หน้า 8-9) ดังนั้น การมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงการเห็นคุณค่าของงานและบุคคลเพื่อก่อให้เกิดความมุ่งมั่นร่วมกันทั้งองค์กรในการปฏิบัติภารกิจตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้ดีที่สุดในด้วยความเต็มใจ และประเมินผลลัพธ์จากที่คาดหวังไว้ ประกอบด้วย การกระตุ้นโน้มน้าวในการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกัน^{DV4.1.1} การกระทำที่เป็นแบบอย่างที่ดี^{DV4.1.2} ความกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์^{DV4.1.3}

4.2 การจูงใจ^{DV4.2}

การจูงใจ^{DV4.2} เป็นกระบวนการที่ผลักดันหรือกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมและผลกตินเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย มาสโลว์ (Maslow, 1970 pp. 35-58) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ 5 ขั้นที่เป็นเป้าหมายในการดำเนินชีวิตของบุคคลเพื่อกระตุ้นหรือผลักดันให้แรงขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายที่สูงขึ้นจากแนวคิดที่ว่า บุคคลย่อมมีความต้องการอยู่เสมอไม่สิ้นสุด เมื่อความต้องการพื้นฐานที่สำคัญได้รับการตอบสนองแล้ว ก็จะไม่เป็นสิ่งจูงใจ แต่จะมีความต้องการใหม่เกิดขึ้นอีกไม่จบสิ้น คือ ความต้องการทางกายภาพ^{DV4.2.1} (Physiological Needs) เป็นความต้องการที่ทำให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในองค์กรก็คือ ค่าแรง เงินเดือน ความต้องการความมั่นคงและความปลอดภัย (Safety and Security Needs) เป็นการดูแลปกป้องคุ้มครอง มีการประกันชีวิต ประกันสุขภาพ สวัสดิการของลูกจ้าง ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and Belongingness Needs) เป็นความต้องการให้คนอื่นรัก การให้โอกาสเข้าร่วมในการแสดงความคิดเห็น การทำงานเป็นกลุ่ม การยอมรับความคิดเห็น ความต้องการได้รับการยก

ย่องนับถือ^{DV4.2.2} (Esteem Needs) เป็นการให้ผู้อื่นเห็นความสำคัญ ทำให้เกิดความพึงพอใจ ความเป็นภาคภูมิใจ และรู้สึกว่ามีคุณค่า วิธีการจูงใจ วิธีการประเมินผลการปฏิบัติงาน และวิธีการแข่งขันการปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ **ความต้องการความสำเร็จในชีวิต**^{DV4.2.3} (Need for self Actualization) เป็นความต้องการในระดับสูงสุดในการที่จะทำให้เกิดความสำเร็จ และได้พัฒนาศักยภาพที่แท้จริง องค์กรธุรกิจใช้วิธีการจูงใจ เช่น การคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งผู้บริหารระดับต่าง ๆ การมอบงานที่ท้าทาย การให้โอกาสในการสร้างสรรค์ เป็นต้น

แผนภาพที่ 2.1 ลำดับความต้องการ 5 ชั้น ของมาสโลว์ (Maslow H. A.)

Source: Adapted from (Maslow, A. H., 1954, pp. 39-46) Motivation and Personality. Retrieved June 30, 2014, From http://catalog.flatworldknowledge.com/bookhub/reader/57e=carpenter-ch14_s01

(สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ, 2553, หน้า 92-93) กล่าวว่า ความต้องการตามลำดับชั้นจะมีอิทธิพลก็ต่อเมื่อความต้องการเกิดขึ้นถึงระดับของความอยาก และเมื่อความต้องการระดับที่ต่ำกว่าได้รับการตอบสนองแล้ว คงมีอยู่ในระดับหนึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับและทำให้เกิดความพึงพอใจก็มีความต้องการในลำดับชั้นต่อไป (Alderfer, 1969, pp. 142-175) กล่าวถึง ทฤษฎีความต้องการ อี อาร์ จี (ERG : Existence-Related needs-Growth Theory) ดังนี้ 1. **ความต้องการเพื่อการดำรงชีพ**^{DV4.2.1} (Existence Needs) ดังเช่น ความต้องการทางกาย ความต้องการความปลอดภัย 2. **ความต้องการทางสัมพันธภาพ**^{DV4.2.2} (Relatedness Needs) เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกัน และมนุษย์สัมพันธ์ในสังคม 3. **ความต้องการความก้าวหน้า**^{DV4.2.3} (Growth Needs) เป็นความต้องการในระดับสูงรวมถึงความต้องการความสำเร็จและได้รับการยกย่อง เฮอร์ซเบิร์ก (Herzberg) ได้เสนอแนวคิดทฤษฎีจูงใจและสุขอนามัยหรือทฤษฎี 2 ปัจจัย ประกอบด้วยปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene Factors) และปัจจัยจูงใจ (Motivators) ซึ่งสรุปว่างานที่พึงพอใจและงานที่ไม่พึงพอใจทำให้เกิดปัจจัยดังนี้ ปัจจัยจูงใจ (ความพึงพอใจ) และปัจจัยสุขอนามัย (ความไม่พึงพอใจ) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจก็คือปัจจัยจูงใจ และสรุปได้ว่า ปัจจัยสุขอนามัยไม่สามารถจูงใจและสามารถนำไปใช้เพื่อให้เกิดผลสำเร็จ สามารถวัด ควบคุมและจัดการได้

สภาพแวดล้อมที่มีปัจจัยสุขอนามัยได้ป้องกันความไม่พอใจในงาน ซึ่งสภาพแวดล้อมมีผลต่อความไม่พอใจ และสิ่งที่เป็นความสุขมีผลต่อความสำเร็จ (Pardee, 1990, pp. 7-8)

แผนภาพที่ 2.2 ทฤษฎีสองปัจจัยของ เฮอริชเบิร์ก เอฟ. (Herzberg F.)

Source: Adapted from Pardee (1990). Retrieved June 25, 2015, <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED316767.pdf>

เครื่องล่อใจเป็นการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการกระทำประกอบด้วย เครื่องล่อใจที่เป็นเงิน ได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้าง โบนัส เงินรางวัล และเครื่องล่อใจที่ไม่ใช่เงิน ได้แก่ การแข่งขัน ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย ความรู้สึกก้าวหน้า การรู้ผลงาน^{DV4.2.3} ฐานะทางสังคม การให้รางวัลและการลงโทษ^{DV4.2.1} การให้งานที่เหมาะสม^{DV4.2.2} ความรู้สึกว่างานมีความสำคัญ การลดความซ้ำซากจำเจ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2532, หน้า 117-122) การให้รางวัลและการยอมรับ^{DV4.2.1} เพื่อสร้างแรงจูงใจต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การที่ผู้เชี่ยวชาญในองค์กรจะแบ่งปันความรู้ ควรเกิดจากความสมัครใจและต้องมีแรงเกื้อหนุนและแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญ (บดีรินทร์ วิจารณ์, 2547, หน้า 48) แบบจำลองการออกแบบงานของ Hackman และ Oldman เป็นการออกแบบงานที่ดีในการเพิ่มคุณค่าของงาน ซึ่งประกอบด้วยมิติของงาน สภาวะจิตใจ และผลของงานและบุคคล เพื่อผลการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพสูง ความพึงพอใจสูง การขาดงานและการออกจากงานต่ำ ด้านสภาวะทางจิตใจจะประกอบด้วย มีความเชื่อว่าเป็นการทำงานที่มีความหมาย ความรับผิดชอบต่อผลผลิตของงาน^{DV4.2.2} การเรียนรู้ถึงวิธีการเพื่อให้ผลการปฏิบัติงานออกมาดี และมีมิติหลักของงาน ประกอบด้วย ความหลากหลายในทักษะ ลักษณะเฉพาะของงาน ความสำคัญของงาน ความเป็นอิสระ การป้อนกลับ^{DV4.2.3} พลังความต้องการเจริญก้าวหน้าเป็นระดับความต้องการพัฒนาบุคคลและจิตใจ (Bateman & Sneil, 2004, อ้างถึงใน ธวัช บุญยมนิ, 2550, หน้า 188-190) การจูงใจเป็นการเร่งปลุกจิตสำนึกเพื่อ 1. ความมั่นใจในคุณค่าของงานในหน้าที่ ประกอบด้วย เนื้อหาของงาน (Context) รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับการทำงาน แบบอย่างที่ดี (Example) 2. ความมั่นใจในคุณค่าของตนเองในฐานะบุคคล 3. ความมั่นใจในคุณค่าของตนเองในฐานะกลุ่มบุคคล (ยงยุทธ เกษศาสตร์, 2548, หน้า 1-3) การกำหนดเป้าหมายที่ยอมรับ ทำทายและสามารถทำสำเร็จได้ และมีความเฉพาะเจาะจงบอกปริมาณ

และวัดได้ การเสริมแรง ระดับความต้องการหลากหลาย การออกแบบงาน การเสริมพลังเพื่อสร้างความเชื่อมั่น โดยการให้มีส่วนร่วมการตัดสินใจ การแสดงความเชื่อมั่นความสามารถต่อการปฏิบัติงานในระดับสูง มอบหมายงานให้ทำอย่างมีประสิทธิภาพ^{DV4.2.2} ชมเชยการปฏิบัติงานยอดเยี่ยม^{DV4.2.1} และส่งเสริมสนับสนุนให้รับผิดชอบในงานที่ทำ การเข้าถึงสารสนเทศและแหล่งทรัพยากรต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรม องค์การมีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อกระตุ้นให้เกิดแรงหรือพลังในการทำงานอย่างมีความรับผิดชอบ ผลการปฏิบัติงานสูงและมีประสิทธิภาพ (ยงยุทธ เกษสาคร, 2548, หน้า 1-3) **การใช้การป้อนกลับ**^{DV4.2.3} เพื่อการจูงใจ เป็นการส่งข่าวสารข้อมูลให้ผู้ปฏิบัติงานทราบว่าจะงานได้ผลเพียงไรเพื่อยังไปสู่การได้รับรางวัลหรือการลงโทษ^{DV1.4.1} โดยเฉพาะบุคคลที่มีแรงจูงใจในความสำเร็จสูง จะพยายามแสวงหาข้อมูลป้อนกลับ และการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม^{DV4.2.2} ซึ่งหมายถึงการตอบสนองความต้องการในทางสังคม ความรักใคร่ และความเป็นเจ้าของด้วย (สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ, 2553, หน้า 127) กระบวนการเกิดแรงจูงใจประกอบด้วย **ความต้องการ**^{DV4.2.1} (Needs) **แรงขับ**^{DV4.2.2} (Drives) พฤติกรรม (Behaviors) **ความต้องการได้รับการตอบสนอง**^{DV4.2.3} (Needs Satisfaction) (รัตติกรณ์ จงวิศาล, 2554, หน้า 87) การให้ความสำคัญกับการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ ซึ่งประกอบด้วย **การสืบค้นแรงจูงใจ**^{DV4.2.1} **กลวิธีที่จะใช้**^{DV4.2.2} และ **การเสริมแรง**^{DV4.2.3} ที่เหมาะสมสำหรับแต่ละบุคคล กลุ่ม และชุมชน (พัชรินทร์ สิริสุนทร, 2556, หน้า 799) ดังนั้น **การจูงใจ**^{DV4.2} หมายถึง กระบวนการผลักดันกระตุ้นโน้มน้าว การเสริมแรงพลังในการกระทำเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย **การได้รับผลตอบแทนรางวัลค่าชมเชย**^{DV4.2.1} **การได้รับมอบหมายอำนาจตัดสินใจ**^{DV4.2.2} **การได้รับโอกาสให้ร่วมการสะท้อนข้อมูล**^{DV4.2.3}

4.3 การเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3}

การเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} เป็นการเพิ่มอำนาจในการตัดสินใจเพื่อการปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว (Robbins and Coulter, วิรัช สงวนวงศ์วาน, ผู้แปล, 2550, หน้า 247) พลังร่วมเป็นกระบวนการที่ทำให้องค์กรรวมใหญ่กว่าส่วนประกอบทั้งหมดรวมกัน (เสรี พงศ์พิศ, 2551, หน้า 171) การเสริมสร้างศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการก่อร่างสร้างตัวและพึ่งพาตนเอง ส่งเสริมการรวมกลุ่มเป็นองค์กรชุมชน เครือข่ายองค์กรชุมชน (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9, อ้างถึงใน นันทิยา หุตานวัตร และณรงค์ หุตานวัตร, 2547, หน้า 15) การรวมกลุ่มทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้เป็นการเพิ่มพลังทางปัญญาและรวมปัญญา^{DV4.3.1} ในการจัดการกับปัญหา และริเริ่มสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น **การรวมกลุ่ม**^{DV4.3.2} สามารถเพิ่มอำนาจการต่อรองในทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ทั้งในระดับปฏิบัติและระดับนโยบายของประเทศ และเอื้อให้เกิดความเข้มแข็งของ **ชุมชน**^{DV4.3.3} (นันทิยา หุตานวัตรและณรงค์ หุตานวัตร, 2547, หน้า 19) ส่งเสริมการรวมตัวของชุมชนและประชาสังคมอาศัยกลุ่มแกนวิทยากร กระบวนการจากทุกส่วน **จัดเวทีสร้างความเข้าใจเรียนรู้**^{DV4.3.1} และดำเนินกิจกรรมกลุ่มร่วมกันอย่างต่อเนื่อง^{DV4.3.2} ควบคู่การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายให้คนในชุมชนได้รับการศึกษาพื้นฐานที่สอดคล้องกับศักยภาพ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม ได้รับการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับความต้องการและปฏิบัติเป็นอาชีพได้ ตลอดจนสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้^{DV4.3.3} ให้เท่าทันโลก (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9, อ้างถึงใน จินตนา สุจจันท์, 2554, หน้า 209) เป็นโครงสร้างอำนาจหรือสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรม ทฤษฎีโครงสร้างและอำนาจมี 2 ส่วนคือ 1. ด้านอำนาจ เป็นความสามารถในการ

ทำงานให้สำเร็จ เช่น 1. การช่วยเหลือสนับสนุน การยอมรับผลงาน^{DV4.3.3} 2. การให้ข่าวสาร นโยบาย
 ทิศทางการดำเนินงาน^{DV4.3.1} 3. ทรัพยากรสนับสนุนเพื่อให้บรรลุผลเป้าหมายอย่างเพียงพอ^{DV4.3.2} 2.
 ด้านโอกาส เป็นการคาดหวังในการเติบโตและก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เช่น 1. ความก้าวหน้าในหน้าที่
 การงาน 2. การเพิ่มพูนความสามารถและทักษะ 3. การให้คำยกย่องชมเชยและรางวัล (Gibson,1991,
 อ้างถึงใน ธร สุนทรายุทธ, 2556 หน้า 137) เป็นกระบวนการทางสังคม แสดงถึงการยอมรับและชื่นชม
 การส่งเสริมการพัฒนาความสามารถ^{DV4.3.2} ในการตอบสนองความต้องการ การแก้ปัญหา ความสามารถ
 ในการใช้ทรัพยากร^{DV4.3.3} ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตเพื่อให้เกิดความรู้สึกเชื่อมั่น อำนาจ และสามารถ
 ควบคุมความเป็นอยู่ การเข้าถึงตัวตนอย่างแท้จริงมีอยู่ 3 มิติคือ 1. พัฒนาให้ดีขึ้นและตระหนักถึงความมี
 คุณค่า 2. พัฒนาทักษะความสามารถและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน^{DV4.3.1} 3. สร้างจิตสำนึกทางการเมือง
 และสภาพความจริงของสังคม (Gibson, 1991, อ้างถึงใน ธร สุนทรายุทธ, 2556 หน้า 135) การเสริม
 สร้างพลังชุมชนเพื่อให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามและรับรู้ปัญหา มีความใส่ใจต่อการแสวงหาแนวทางแก้ไข
 ปัญหา นิยมใช้วิธีการทำโครงการแทรกแซง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย^{DV4.3.1}
 ห้วงเวลาที่เข้าไปแทรกแซง วิธีจัดทำโครงการแทรกแซง การติดตามตรวจสอบประเมินผล การเลือกระดับ
 กลุ่มของการแทรกแซง และสื่อหรือเครื่องมือเพื่อเป็นช่องทางแทรกแซงที่เหมาะสม และแสวงหา
 พันธมิตรเครือข่าย^{DV4.3.2} เพื่อสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ วิธีการเสริมสร้างพลัง เช่น การศึกษา
 ดูงาน การฝึกทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ การฝึกทำแผนที่ความคิด การฝึกอบรม การประชุมสัมมนา
 การเสวนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อสนับสนุนความสามารถในการบรรลุผล^{DV4.3.3} (กิติชัย รัตน์นะ, 2549
 หน้า 333) เป็นการพัฒนาทักษะและจิตสำนึกให้เข้ามามีส่วนร่วม และให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย^{DV4.3.3}
 สร้างขึ้นจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคลเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีการจัดการความรู้สร้าง
 นวัตกรรมใหม่เพื่อพัฒนาองค์กร (ธร สุนทรายุทธ, 2556 หน้า 151) เป็นการกระจายอำนาจในการตัดสินใจ
 และการทำงานให้มีการบริหารจัดการด้วยตนเอง^{DV4.3.1} มีการแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร มีความผูกพันกับงาน
 และมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ การมีส่วนร่วมเป็นการเสริมสร้างอำนาจ^{DV4.3.2} เป็นการใช้อำนาจในการสร้าง
 การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาคุณภาพชีวิต^{DV4.3.3} (พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต, 2556 หน้า 241, 271)
 ดังนั้น การเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} หมายถึง กระบวนการปรับเปลี่ยนทัศนคติ
 พฤติกรรม เพื่อเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถในการทำงาน เพิ่มอำนาจการตัดสินใจ ประกอบด้วย การ
 ได้รับคำแนะนำให้ความเข้าใจชัดเจน^{DV4.3.1} การสนับสนุนชักชวนร่วมกลุ่มทำงาน^{DV4.3.2} การเสริม
 ความรู้เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลในการทำงานร่วมกัน^{DV4.3.3}

ตัวแปรการจัดการความรู้ชุมชน

จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้ชุมชน ได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ใน
 การศึกษา ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 2.10 ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด สำหรับตัวแปรตามการจัดการความรู้ชุมชน^{DV}

ตัวแปร	ดัชนี	ตัวชี้วัด
DV1 การแลกเปลี่ยน ความรู้ร่วมกัน	DV1.1 การสร้าง ความรู้ใหม่	DV1.1.1 การแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ด้วยความสมัครใจ DV1.1.2 การแสวงหารวบรวมความรู้อย่างสม่ำเสมอ DV1.1.3 การใช้ความรู้สำหรับเป็นแนวทางการทำงานที่เหมาะสม

ตารางที่ 2.10 (ต่อ)

ตัวแปร	ดัชนี	ตัวชี้วัด
	DV1.2 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้	DV1.2.1 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้อย่างไม่เป็นทางการ DV1.2.2 การแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านระบบออนไลน์ DV1.2.3 การร่วมกิจกรรมเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
	DV1.3 การเรียนรู้ร่วมกัน	DV1.3.1 การได้รับความรู้ความเข้าใจอย่างเท่าเทียมกัน DV1.3.2 การยอมรับความคิดเห็นและเหตุผลที่หลากหลาย DV1.3.3 การทำงานร่วมกันเพื่อจัดการปัญหาใหม่
DV2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน	DV2.1 การจัดระบบความรู้	DV2.1.1 การรวบรวมแหล่งความรู้เป็นระบบ DV2.1.2 การเก็บบันทึกความรู้ในหลายลักษณะ DV2.1.3 การใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บความรู้
	DV2.2 การตรวจสอบความรู้	DV2.2.1 การประเมินผลเป็นไปตามเป้าหมาย DV2.2.2 การติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง DV2.2.3 การปรับปรุงการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์
	DV2.3 การใช้ความรู้	DV2.3.1 การเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงาน DV2.3.2 การใช้ความรู้ในการจัดการทรัพยากรเพื่อประโยชน์สูงสุด DV2.3.3 การถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
DV3 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	DV3.1 การกำหนดวิสัยทัศน์	DV3.1.1 การรวบรวมข้อมูลความต้องการจากผู้มีส่วนได้เสีย DV3.1.2 การวิเคราะห์ทัศนคติเพื่อสร้างภาพในอนาคต DV3.1.3 การสรุปประเด็นเพื่อสร้างแนวทางแก้ไขปัญหา
	DV3.2 การถ่ายทอดวิสัยทัศน์	DV3.2.1 การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ชัดเจน DV3.2.2 การร่วมถ่ายทอดเป้าหมายวัตถุประสงค์เป็นประจำ เมื่อมีโอกาส DV3.2.3 การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ต่อเนื่องทำให้เกิดความเชื่อมั่น
	DV3.3 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์	DV3.3.1 การจัดตั้งคณะทำงานที่มีอำนาจการตัดสินใจ DV3.3.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางแก้ปัญหาร่วมกัน DV3.3.3 ความสามารถเชื่อมโยงวิสัยทัศน์สู่นโยบายและเป้าหมาย
DV4 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	DV4.1 การมีภาวะผู้นำ	DV4.1.1 การกระตุ้นใฝ่ฝันในการทำงานเป็นกลุ่ม DV4.1.2 การกระทำที่เป็นแบบอย่างที่ดี DV4.1.3 ความกล้าแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์
	DV4.2 การจูงใจ	DV4.2.1 การให้ผลตอบแทนรางวัลคำชมเชย DV4.2.2 การได้รับมอบหมายอำนาจตัดสินใจ DV4.2.3 การได้รับโอกาสให้ร่วมการสะท้อนข้อมูล
	DV4.3 การเสริมพลังความสามารถ	DV4.3.1 การได้รับแนะนำให้ความเข้าใจชัดเจน DV4.3.2 การสนับสนุนชักชวนร่วมกลุ่มทำงาน DV4.3.3 การเสริมความรู้เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูล

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชนกรณีศึกษาเชียงใหม่ ชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาข้อค้นพบจากผลงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมีรายละเอียดตามตารางดังนี้

ตารางที่ 2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัย (Research Paper)	ตัวแปรต้น IV (Independent Variables)	ตัวแปรตาม DV (Dependent Variables)	ข้อค้นพบหรือสมมติฐาน ที่ได้รับการยอมรับ (Finding (Confirmed Hypothesis))
1. ยุทธพล ผ่องพลีศาล (2556). เครือข่ายชุมชนเพื่อ ป้องกันปัญหาการกัด เซาะชายฝั่งด้วยวิธีภูมิ ปัญญาท้องถิ่น: กรณี ศึกษาการปักไม้ไผ่ชะลอ คลื่นของเครือข่ายรักษ์ อ่าวไทยตอนบน	ระดับครัวเรือน 1. ศักยภาพผู้นำ ^{DV4..3} 2. การตระหนักรู้ 3. ความสัมพันธ์ 4. การร่วมประชุม ^{M232} ปัจจัยบรรลุลงาน 5. ภาวะผู้นำ ^{DV4.1} 6. จิตสำนึก 7. การจูงใจ ^{DV4.2} 8. วิสัยทัศน์ ^{DV3} 9. วัฒนธรรม 10. การสื่อสาร ^{IV1.3} 11. ทีมงาน 12. เวทีประชาคม ^{DV1.2} 13. การระดมความคิด ^{M221} 14. การแลกเปลี่ยน ข้อมูล ^{IV2.2.2} 15. งบประมาณ ^{IV4.2} 16. กิจกรรม ^{IV3.2}	ระดับการมีส่วนร่วมการ จัดการป้องกัน 1. การรับรู้ข่าวสาร ^{IV2.1} 2. ร่วมคิดวิเคราะห์ สถานการณ์ ^{IV3.1} 3. ร่วมวางแผน 4. ร่วมดำเนินการ ^{IV4} 5. ร่วมรับผล ^{IV3.3} 6. ด้านการติดตาม และประเมินผล ^{IV5} การจัดการความรู้ 7. การสร้างความรู้ใหม่ ^{DV1.1} 8. การเรียนรู้ ^{DV1.3} 9. การร่วมซักถาม 10. การนำไปใช้ ^{DV2.3} 11. ความต่อเนื่อง ^{DV1.2.3} 12. การบันทึกความรู้ ^{DV2} 13. การเผยแพร่ ^{DV2.3.3}	พบว่า การศึกษาด้านเครือข่ายเป็น การถอดบทเรียนจากการเล่าเรื่อง ระดับการมีส่วนร่วมในเครือข่ายมี ความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ ด้านการบริหารงานในการกำหนด วัตถุประสงค์ การแลกเปลี่ยนความรู้ การจัดเก็บความรู้ และการถ่ายทอด ความรู้ การมีส่วนร่วมระดับครัวเรือน พบว่า ครัวเรือนกลุ่มตัวอย่างมีส่วน ร่วมระดับปานกลาง
2. ศิริพร พรรณพัฒนกุล, (2556). การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในโครงการ ป้องกันและแก้ไขปัญหา การกัดเซาะชายฝั่งทะเล อ่าวไทยฝั่งตะวันตกใน พื้นที่ตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัด สมุทรสงคราม	การมีส่วนร่วม 1. ร่วมคิด ^{IV2} 2. ร่วมตัดสินใจ ^{IV3} 3. ร่วมดำเนินการ ^{IV4} 4. ร่วมรับผลประโยชน์ ^{IV3.3} 5. ร่วมติดตามและ ประเมินผล ^{IV5} 6. ความสนใจ 7. ความตระหนัก ^{IV3.2.2} 8. กิจกรรม	การจัดการป้องกัน 1. กำหนดเป้าหมาย ^{DV3} 2. การแลกเปลี่ยน ความรู้ ^{DV1} 3. การถ่ายทอด ความรู้ ^{DV2.3.3}	ผลการศึกษาพบว่า 1. การมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์กับ ด้านเป้าหมาย การแลกเปลี่ยน ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์ ปัญหา และผลกระทบ เพื่อการ วางแผนและพิจารณาแนวทางการ แก้ปัญหา 2. ปัจจัยการมีส่วนร่วมในการแสดง ความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับการ ถ่ายทอดความรู้ร่วมกัน

ตารางที่ 2.11 (ต่อ)

ผลงานวิจัย (Research Paper)	ตัวแปรต้น IV (Independent Variables)	ตัวแปรตาม DV (Dependent Variables)	ข้อค้นพบหรือสมมติฐาน ที่ได้รับการยอมรับ (Finding (Confirmed Hypothesis))
3. วรินทร์จร ธรรสารสมบัติ (2556). ความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในการ พัฒนาการท่องเที่ยว	1. การประสานงาน ^{IV4.3} 2. ความร่วมมือ ^{IV1} 3. พันธมิตร 4. เครือข่าย ^{IV4.3} 5. การให้ข้อมูล ^{IV2.1} 6. การรับฟังข้อคิดเห็น ^{M22} 7. การเข้ามาเกี่ยวข้อง 8. การให้ความร่วมมือ 9. การเสริมพลัง ^{DV4.3} 10. การแสวงหาข้อมูล ^{DV1.12} 11. การแสวงหาการ ปรับเปลี่ยน 12. การกำหนดแผน, นโยบาย ^{IV4.2.1} 13. การแลกเปลี่ยน ทรัพยากร 14. การสร้างโครงการ ร่วมกัน	1. เศรษฐกิจ 2. สภาพสิ่งแวดล้อม 3. คุณภาพชีวิต 4. ผลประโยชน์ ^{IV3.3}	ผลการศึกษาพบว่า การประสานงานโดยจังหวัด ได้กำหนด ยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับแผนแม่บท การจัดแบ่งบทบาทที่ชัดเจน การ สนับสนุนการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน ร่วมกำหนดแผนพัฒนา ภาคเอกชน รวมตัวกันเป็นคณะทำงานในลักษณะ เครือข่าย มีส่วนร่วมการเสนอและ จัดทำยุทธศาสตร์ชุมชนมีส่วนร่วมใน การอนุรักษ์ และฟื้นฟูวัฒนธรรม ซึ่ง แสดงให้เห็นว่าความร่วมมือมีความ สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม
4. กนกพร ศรีวิทยา (2556). ความร่วมมือระหว่าง ไตรภาคีในการจัดการ สิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ อุตสาหกรรม	ปัจจัยความร่วมมือ 1. ความร่วมมือ ^{IV1} 2. การวิเคราะห์ ^{IV3.1} 3. นโยบายสิ่งแวดล้อม 4. ผู้นำ 5. การสื่อสาร ^{IV1.3} 6. เทคนิคและวิธีการ บริหารจัดการ 7. สังคม 8. ความรู้ความเข้าใจ	การสร้างความร่วมมือ 1. การร่วมค้นหาปัญหา ^{M2} 2. การร่วมวางแผน ^{IV3} 3. การร่วมดำเนินการ ^{IV4} 4. การร่วมใช้/รับ ประโยชน์ ^{IV3.3} 5. การร่วมติดตาม ประเมินผล ^{IV5}	ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะความ ร่วมมือของทุกภาคส่วนเป็นการมีส่วน ร่วมโดยความสมัครใจ การพึ่งพากัน แบ่งปันทรัพยากรร่วมกันทำให้สามารถ อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ส่วนปัจจัย ของความร่วมมือ บางพื้นที่ไม่มีความ ร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคประชาชน โดยขาดการเผชิญ ปัญหาร่วมกัน และขาดความรู้ และเกิด ปัญหาขัดแย้ง
5. เบญจลักษณ์ เข้มคุ้ม (2555). การจัดการความรู้ และ การใช้เครือข่าย ความ ร่วมมือเพื่อการพัฒนา สายงานสนับสนุนมหา วิทยา ลัยเทคโนโลยีราช วมงคลศรีวิชัย	กระบวนการจัดการ ความรู้ 1. การแสวงหา ^{DV1.1.2} 2. การสร้าง ^{DV1.1} 3. การจัดเก็บ ^{DV2.1.2} 4. การถ่ายทอดและ ใช้ประโยชน์ ^{DV2.3}	การพัฒนากระบวนการ การจัดการความรู้	ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการพัฒนาการ จัดการความรู้ 4 ขั้นตอน คือ การแสวงหา ความรู้ การสร้างความรู้ การจัดเก็บความรู้ การถ่ายทอดและใช้ประโยชน์ เป็นเครื่องมือ ในการเผยแพร่ความรู้ การสื่อสาร และการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และผลการประเมินการ พัฒนา การใช้เครือข่ายเว็บไซต์มีความพึง พอใจ ปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จคือ

ตารางที่ 2.11 (ต่อ)

ผลงานวิจัย (Research Paper)	ตัวแปรต้น IV (Independent Variables)	ตัวแปรตาม DV (Dependent Variables)	ข้อค้นพบหรือสมมติฐาน ที่ได้รับการยอมรับ (Finding (Confirmed Hypothesis))
	5. เครือข่ายเว็บไซต์		การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารและ ได้รับความร่วมมือจากกลุ่มเป้าหมาย
6. อภิชาติ ไจอารีย์ (2555). การพัฒนากระบวนการ มีส่วนร่วมแบบพหุภาคี เพื่อการจัดการป่าชุมชน อย่างยั่งยืน: กรณีศึกษา ชุมชนบ้านพุเตยจังหวัด กาญจนบุรี	การมีส่วนร่วมของชุมชน 1. การวิเคราะห์ ^{IV3.1} 2. การวางแผน ^{IV3.2} 3. การดำเนินการ ^{IV4} 4. การประเมินผล ^{IV5} 5. การรับผล ประโยชน์ ^{IV3.3}	การจัดการป่าอย่างยั่งยืน 1. คุณลักษณะ ประชากร	ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนมีศักยภาพในการจัดการป่าชุมชน การใช้ประโยชน์เชื่อมโยงวิถีชีวิต เศรษฐกิจและสังคม การมีส่วนร่วม เป็น การสร้างกระบวนการเรียนรู้ในการค้นหา วางแผน แกไขอย่างเป็นระบบ ผสมผสาน วัฒนธรรมภูมิปัญญา ท้องถิ่น การหนุน เสริมของภาคีการพัฒนา เยาวชน สร้าง นักวิจัยชุมชน รูปแบบการมีส่วนร่วม แบบพหุภาคี ประกอบด้วย 1.การพัฒนา ศักยภาพคนและชุมชน 2.การเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของศักยภาพชุมชน 3.การ พัฒนาสู่ความยั่งยืน
7. กนกพร ฉิมพลี. (2555). รูปแบบการจัดการความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้าน หัตถกรรมเครื่องจักสาน กรณีศึกษาวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครราชสีมา	1. ความรู้ภูมิปัญญา ^{IV4.1.1} 2. องค์ความรู้ การจัดการความรู้ 4. วัฒนธรรม 5. ภาวะผู้นำ ^{DV4.1} 6. โครงสร้าง	1. การกำหนดความรู้ ^{DV3.1} 2. การแสวงหา และยึดกุม ^{DV1.1.2} 3. การแลกเปลี่ยน ความรู้ ^{DV1} 4.การจัดการเก็บ ^{DV2} 5.การถ่ายทอด ^{DV2.3.3}	พบว่า ความรู้ภูมิปัญญากลายเป็น องค์ความรู้ประจำท้องถิ่นผ่าน กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมและการ ปลูกฝังวิถีคิดรูปแบบ การถ่ายทอดมี ลักษณะเป็นวงจรรย้อนกลับไปกำหนด ความรู้ในรูปแบบอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง องค์ประกอบทั้ง 3 คือความรู้ภูมิปัญญา กระบวนการจัดการความรู้ การพึ่งตนเอง
8. วรณี ดวงจำปา. (2554). ปัจจัยการบริหารแบบมี ส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการ จัดการความรู้ในสถาน ศึกษาเอกชน จังหวัด ฉะเชิงเทรา	1. ภาวะผู้นำ ^{IV4.1} 2.บรรยากาศ ^{DV2.3} 3. สถานศึกษา 4. เทคโนโลยี ^{IV3.3.4} 5.แรงจูงใจ ^{IV1.4} 6. ลักษณะส่วนบุคคล	1. การสำรวจความรู้ ^{DV1} 2.รวบรวมพัฒนา ความรู้ ^{DV4.3} 3.จัดเก็บความรู้ ^{DV3} 4.การถ่ายทอด ^{DV4}	พบว่า ปัจจัยการบริหารแบบมีส่วน ร่วมมีความสัมพันธ์กับการจัดการ ความรู้ในเชิงบวก
9. โกวิท วัชรินทรางกูร. (2554). การพัฒนาตัวบ่งชี้การ จัดการความรู้ของมหา วิทยาลัยราชภัฏ.	1. การพัฒนาตัวบ่งชี้ 2. เพศ 3. อายุ 4. ตำแหน่ง 5. วุฒิการศึกษา 6. ประสบการณ์ ^{IV4.1.2}	1. การกำหนดความรู้ ^{DV3} 2. การแสวงหา ความรู้ ^{DV1} 3. การสร้างความรู้ ^{DV1.1} 4. การแลกเปลี่ยน ^{DV1} 5. การจัดเก็บ ^{DV2}	พบว่า ความสอดคล้องของโมเดล ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของตัวบ่งชี้ การจัดการความรู้มีความสอดคล้องกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นไปตามสมมติฐาน ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2.11 (ต่อ)

ผลงานวิจัย (Research Paper)	ตัวแปรต้น IV (Independent Variables)	ตัวแปรตาม DV (Dependent Variables)	ข้อค้นพบหรือสมมติฐาน ที่ได้รับการยอมรับ (Finding (Confirmed Hypothesis))
		6.การนำไปใช้ ^{DV2.3} 7. เทคโนโลยี ^{DV2.3.1} 8. วัฒนธรรม 9. บุคลากร	
10. ชาฤณี เหมือนโพธิ์ทอง (2554). การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการทำงานเป็นทีมของพนักงานครูในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1	การบริหารมีส่วนร่วม 1. สถานภาพ 2. การไว้วางใจ ^{IV1.1.1} 3. ความยึดมั่นผูกพัน ^{M1.12} 4. กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ^{IV3.2.1} 5. ความมีอิสระ	การทำงานเป็นทีม 1. บทบาทที่สมดุล 2. วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เป้าหมายที่ชัดเจน ^{DV3.1} 3. การเปิดเผย ^{DV4.3.1} 4. การสนับสนุน ^{DV4.3.3} 5. ความร่วมมือ ^{IV1} 6. ปฏิบัติงานชัดเจนและตัดสินใจ ^{DV3.3} 7. ภาวะผู้นำ ^{DV4.1} 8. ทบทวนสม่ำเสมอ ^{DV2.2} 9. พัฒนาตน ^{DV2.3.2} 10. ความสัมพันธ์ ^{IV4.3} 11. การสื่อสาร ^{IV1.3}	พบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการทำงานเป็นทีมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
11. สุพรรณาสุมโพธิ์ (2554). การจัดการความรู้ท้องถิ่น และการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ในการจัดการทรัพยากรน้ำด้วยระบบเหมืองฝาย โดยกลุ่มผู้ใช้น้ำฝายวังโฮ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่	1.วิสัยทัศน์ ^{DV3} 2.การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ^{DV1} 3. คลังความรู้ ^{DV2} 4. การคัดเลือกความรู้ ^{DV2.3.1} 5. การผลิตซ้ำ ^{DV2.3} 6. การนำไปใช้ความรู้ ^{DV2.3} 7. เครือข่าย ^{DV4.3.2}	การมีส่วนร่วมจัดการ 1. ร่วมรับรู้ ^{IV2.1} 2. ปกป้องหรือ ^{IV2.3} 3. ร่วมวางแผน ^{IV3.2} 4. ร่วมดำเนินการ ^{IV4} 5. ร่วมรับผล ^{IV3.3} 6. ร่วมลงทุน ^{IV4.2} 7. สิทธิและหน้าที่ 8. ความเสมอภาค 9. การสร้างจิตสำนึก 10. การรักษาคุณค่า ^{DV4.1} 11. ภาวะผู้นำ	การศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมวัฒนธรรมองค์กร และภาวะผู้นำในขั้นเริ่มแรก ขึ้นเตรียมการมีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ในการสืบค้นและวางแผนทางการแก้ปัญหาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการสืบค้น และสรุปความรู้ที่จำเป็นในการแสดงถึงโลกทัศน์และวิสัยทัศน์ การมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์กับคลังความรู้ การนำไปใช้ การต่อยอดความรู้ การสร้างเครือข่ายทั้งภายในภายนอก
12. ราชนูมิ พงศพิศกุล (2554). การมีส่วนร่วม การจัดการความรู้ของครูใน	การมีส่วนร่วม 1.วุฒิการศึกษา ^{IV4.1.1} 2.ประสบการณ์ ^{IV4.1.2}	1. การค้นหาความรู้ 2. การสร้างและแสวงหาความรู้ ^{DV1.1} 3. การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ ^{DV2.1}	พบว่า การมีส่วนร่วมการจัดการความรู้โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การค้นหาความรู้ การเรียนรู้ การสร้างความรู้ การเข้าถึงความรู้ การประมวลและกลั่นกรอง

ตารางที่ 2.11 (ต่อ)

ผลงานวิจัย (Research Paper)	ตัวแปรต้น IV (Independent Variables)	ตัวแปรตาม DV (Dependent Variables)	ข้อค้นพบหรือสมมติฐาน ที่ได้รับการยอมรับ (Finding (Confirmed Hypothesis))
โรงเรียนชลราษฎร อำรุง สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา มัธยม ศึกษา เขต 18	การมีส่วนร่วม 1. วุฒิการศึกษา ^{IV4.1.1} 2. ประสบการณ์ ^{IV4.1.2}	4. การประมวลและ กลั่นกรองความรู้ ^{DV2.2} 5. การเข้าถึงความรู้ ^{DV2.3} 6. การแบ่งปันแลกเปลี่ยน ความรู้ ^{DV1} 7. การเรียนรู้ ^{DV1.3}	ความรู้ ยกเว้นการจัดระบบ การ แบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ในระดับ ปานกลาง ส่วนผลการเปรียบเทียบ ซึ่งจำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบ การณ์ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ
13. สถิติพงษ์ เอื้ออารีมิตร. (2553). รูปแบบการจัดการ ความรู้ที่เอื้อต่อการ บริหารงานจังหวัดแบบ บูรณาการ	การจัดการความรู้ 1. การกำหนดความรู้ ^{DV3} 2. การแสวงหาและ สร้างความรู้ ^{DV1.1.2} 3. การจัดเก็บ ^{DV2} 4. การถ่ายทอด ^{DV2.3.3} 5. การแลกเปลี่ยน ความรู้ ^{DV1} 6. การใช้ความรู้ ^{DV2.3}	ปัจจัยที่เอื้อ 1. ผู้นำ ^{DV4.1} 2. โครงสร้าง 3. เทคโนโลยี 4. วัฒนธรรม 5. ทักษะของบุคลากร ^{DV4.3}	พบว่า รูปแบบการจัดการความรู้ที่เอื้อต่อ การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการได้ 3 ระดับคือ ระดับบุคคล กระบวนการสำคัญคือ การสร้างและแสวงหาความรู้ ระดับหน่วยงาน คือ การถ่ายทอด และแลกเปลี่ยนความรู้ การจัดเก็บ ความรู้ ระดับจังหวัด คือ การมีเป้าหมาย การ ยกระดับความรู้ การทำงานร่วมกัน การ ถ่ายโอนความรู้ ปัจจัยขับเคลื่อนให้ ประสบความสำเร็จ ความรู้ความเข้าใจ วัฒนธรรม การสื่อสาร ผู้เชี่ยวชาญ
14. ณรงค์ ศรีโสภณ. (2553). อัตลักษณ์การมีส่วน ร่วมของชุมชนในการ จัดการ ศึกษา ชั้น พื้นฐานโรงเรียนประชา วิทยาคาร ตำบลโลกสี่ หมื่น อำเภอกำแพง จังหวัดกาญจนบุรี.	1. ร่วมรับรู้ข้อมูล ^{IV2.1} 2. ร่วมการประชุม ^{IV2.3.2} 3. ร่วมจัดทำแผน ^{IV3.2} 4. การดำเนินการ ^{IV4} 5. การติดตาม และประเมินผล ^{IV5}	ด้านวิชาการ 1. การเปิดโอกาส 2. การประเมินผล ก่อน-หลังอบรม ด้านงบประมาณ ^{IV4.2} 1. การวางแผนการ ใช้งบประมาณ 2. การประเมินการใช้ ด้านงานบุคคล 1. การจัดทำกำลัง 2. การบรรจุ 3. การให้กำลังใจ	พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการมี ส่วนร่วมของชุมชน มีความสัมพันธ์กับการ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในการมีวิสัยทัศน์ ร่วมกัน การแลกเปลี่ยนความรู้ การ ถ่ายทอดความรู้ ด้านวิชาการเกี่ยวกับการ เปิดโอกาสให้ปฏิบัติจริง การประเมินผล ก่อนและหลังการอบรม ด้านงบประมาณ ด้านบริหารบุคคล
15. กลุขน้อย แก้วมณี (2553). ความสัมพันธ์ระหว่าง การจัดการความรู้กับ การทำงานเป็นทีมของ วิศวกร: ศึกษาเฉพาะ	การจัดการความรู้ 1. ปัจจัยส่วนบุคคล ^{DV4.3} 2. การรับรู้การส่งเสริม 3. พฤติกรรม 4. การรับรู้ให้คุณค่า	การทำงานเป็นทีม 1. การกำหนดเป้าหมาย ^{IV3.2.1} และความร่วมมือ ^{IV1} 2. บทบาทความ รับผิดชอบ ^{IV3.3.3}	พบว่า การจัดการความรู้มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับการทำงานเป็นทีมทั้งรายด้าน และโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ ระดับ .01

ตารางที่ 2.11 (ต่อ)

ผลงานวิจัย (Research Paper)	ตัวแปรต้น IV (Independent Variables)	ตัวแปรตาม DV (Dependent Variables)	ข้อค้นพบหรือสมมติฐาน ที่ได้รับการยอมรับ (Finding (Confirmed Hypothesis))
กรณีวิศวกรของบริษัท ทริปเปิลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน)		3. ผลประโยชน์ ร่วมกัน ^{IV3.1.1}	
16. โสภิตา สุรินทะ (2553). การมีส่วนร่วมในการ จัดการทรัพยากรน้ำของ ประชาชน : กรณีศึกษา ศูนย์ศึกษาการพัฒนา ห้วยทราย อันเนื่อง มาจากพระราชดำริ	1. เพศ 2. อายุ 3. อาชีพ 4. รายได้ครัวเรือน 5. ตำแหน่งหน้าที่ ^{IV1.2.2}	1. การใช้ประโยชน์ 2. ความรู้เกี่ยวกับการ จัดการทรัพยากรน้ำ ^{DV2.1} 3. ทักษะ ^{DV1.1} 4. ความพึงพอใจ	พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ บอบบาทหน้าที่ องค์ความรู้ ทักษะ ความพึงพอใจ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05 ข้อเสนอแนะ การเสริมสร้างการมีส่วน ร่วม คือ เน้นการมีส่วนร่วมด้านกายภาพ ความคิด อารมณ์ ความเป็นเจ้าของ 1. สร้างความเชื่อมั่น 2. จัดให้มีการทำประชาสังคม 3. ส่งเสริมการจ้างแรงงาน 4. การถ่ายทอดความรู้
17. กรรณก บุญชูจรัส (2552). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ การทำงานเป็นทีมของ พัฒนากรในพื้นที่ความ รับผิดชอบของศูนย์ศึกษา และพัฒนาชุมชน จังหวัด เพชรบุรี	1.การกำหนดภารกิจ และกลยุทธ์การ บริหารงาน 2. โครงสร้างของทีม 3. ผู้นำทีม ^{DV1} 4. สภาพแวดล้อม และบรรยากาศ 5. กระบวนการ ทำงานในทีม ^{DV1.3.3} 6. การรวมทีม 7. วัฒนธรรม 8. ความสมดุล 9. การจัดการความรู้ ^{IV1.1.3} 10. การคิดเชิงบวก	การทำงานเป็นทีม 1. ด้านส่งเสริม ^{DV1} 2. ด้านการทำงานแบบ พหุภาคี 3. ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ 4. ความสามัคคี 5. การแบ่งปัน ความรู้ ^{DV1.1.1} 6. การประเมินผล ^{IV5.2}	พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการ ทำงานเป็นทีม ได้แก่ การคิดเชิงบวก การรวมทีม การจัดการความรู้ สภาพ แวดล้อมและบรรยากาศ ความสมดุล ของชีวิต โครงสร้างของทีม การกำหนด ภารกิจและกลยุทธ์ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05
18. คงขวัญ บุญรักษ์. (2551). ประสบการณ์การมีส่วน ร่วมในการจัดการความรู้ เพื่อการพัฒนาคุณภาพ บริการพยาบาลของ พยาบาลวิชาชีพ	1. ร่วมแสดงความคิดเห็น ^{IV2.1} 2. ร่วมดำเนินการ ^{IV4} 3. การร่วมประชุม ^{IV2.2} 4. ร่วมรับผลประโยชน์ ^{IV3.1.1} 5. การตรวจสอบ และประเมินผล ^{IV5}	1. เป้าหมาย ^{DV1} 2. การเข้าถึง ^{DV3} 3. การแลกเปลี่ยน ^{DV2} 4. การเล่าเรื่อง 5. การนำไปใช้ ^{DV2.4.1} 6. บรรยากาศ 7. เทคโนโลยี 8. ช่องทางการสื่อสาร ^{IV1.3} 9. เครือข่าย ^{DV4.3.2}	การศึกษาพบว่า ประสบการณ์การมี ส่วนร่วมมีความสัมพันธ์กับการจัดการ ความรู้

ตารางที่ 2.11 (ต่อ)

ผลงานวิจัย (Research Paper)	ตัวแปรต้น IV (Independent Variables)	ตัวแปรตาม DV (Dependent Variables)	ข้อค้นพบหรือสมมติฐาน ที่ได้รับการยอมรับ (Finding (Confirmed Hypothesis))
19. นพวรรณ ธีระพันธ์เจริญ และนภัสนันท์ ลิ้มสันติธรรม (2551). การมีส่วนร่วมของชุมชน ในการจัดการความรู้ เรื่องขยะมูลฝอยและ สิ่งแวดล้อม จังหวัด พระนครศรีอยุธยา	1. การมีส่วนร่วม 2. การประชุมเชิง ปฏิบัติการ ^{IV2.3.2} 3. การสร้างความร่วมมือ ^{IV1} 4. การจัดกิจกรรม ^{IV3.2.2}	1. การสร้างความรู้ ^{DV1} 2. การมีจิตสำนึกที่ดี ^{DV1.1.3} 3. การสร้างรายได้ ^{DV4.2} 4. เครือข่าย ^{DV4.3.2}	ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนมีกรรมการ ชุมชนที่เข้มแข็ง กระบวนการศึกษาคือ การใช้ฐานความรู้ที่บูรณาการระหว่าง ขยะมูลฝอยและสิ่งแวดล้อม การ ศึกษาดู งาน และการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมี ส่วนร่วม ทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ จิตสำนึก ความร่วมมือและจัดกิจกรรม การกำหนดแผนงาน การสนับสนุนการ สร้างรายได้ และเครือข่าย
20. เขาวฤทธิ จงเกษกรณ์ (2551). การพัฒนารูปแบบการมี ส่วนร่วมของชุมชนในการ บริหารจัดการทรัพยากร น้ำ: กรณี ศึกษาชุมชนลุ่ม น้ำสะแกกรัง จังหวัด อุทัยธานี	1.การศึกษาชุมชน ^{DV1.1} 2. แหล่งข้อมูล ^{DV2.1.1} 3. ภาวะผู้นำ ^{DV4.1} 4. การเป็นแบบอย่าง ที่ดี ^{DV4.1.2} 5. บทบาทสมาชิก ^{DV4.2.2} 6. การสนับสนุน ^{DV4.3.2}	การมีส่วนร่วม 1. ระดมความคิด ^{IV2.2.1} 2. ร่วมวางแผน ^{IV3.2} 3. ร่วมดำเนินงาน ^{IV4} 4. ติดตามประเมินผล ^{IV5} 5. ร่วมรับผลประโยชน์ ^{IV3.3}	ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยการมีส่วน ร่วมเกิดจากการรวมตัวของผู้ที่ได้รับ ผลกระทบจากปัญหา การมีส่วนร่วมมี ความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ร่วมกัน การสร้างเครือข่าย การพัฒนาเยาวชน อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
21. รุ่งฤทัย สนสุนันท์ (2551). พฤติกรรมการจัดการ ความรู้ของบุคลากรใน องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์	1. เพศ 2. อายุ 3. อายุราชการ 4. ระดับการศึกษา 5. สถานภาพ 6. ตำแหน่ง 7. ทำงานปัจจุบัน 8. เงินเดือน	พฤติกรรมการจัดการความรู้ 1. ความรู้ ^{DV1.1} 2. ทักษะคนดี 3. การปฏิบัติตาม 4. วัฒนธรรมบรรยากาศ 5. วิสัยทัศน์ ^{DV3} ภาวะผู้นำ ^{DV4.2} นโยบาย ^{DV3.3.3} 6. การมีส่วนร่วม ^{IV} 7. แรงจูงใจ ^{DV4.2} 8. เทคโนโลยี ^{DV1.2.2}	ผลการศึกษาพบว่า เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ มีความรู้และมีความเห็นพ้องกัน ในการจัดการความรู้ มีการทำงานเป็นทีมมี การถ่ายทอดประสบการณ์ มีการกำหนด วิสัยทัศน์ นโยบายที่เอื้อต่อการจัดการ ความรู้ การมีส่วนร่วม โดยการประชุม การ มอบหมายความรับผิดชอบ การใช้ เทคโนโลยีเพื่อการสืบค้น การพัฒนา บุคลากร การสร้างแรงจูงใจ การมีกิจกรรม การเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ การใช้เทคโนโลยี มากใช้
22. จิตมา วรณศรี (2550). รูปแบบความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ ส่งผลต่อวิสัยทัศน์ของ ผู้บริหารสถานศึกษาชั้น	1. ชีวสังคม ^{DV1.1} 2. ความรู้ ^{DV1.1.2} 3. ความไม่รู้อย่างดี ^{DV21} 4. การจัดการข้อมูล ^{DV4.1.3} 5. ความคิดสร้างสรรค์	1. การสร้าง วิสัยทัศน์ ^{DV1.1} 2. การเผยแพร่ วิสัยทัศน์ ^{DV1.2} 3. การปฏิบัติตาม วิสัยทัศน์ ^{DV1.3}	พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ของปัจจัยที่ส่งผลต่อวิสัยทัศน์มีความ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 2.11 (ต่อ)

ผลงานวิจัย (Research Paper)	ตัวแปรต้น IV (Independent Variables)	ตัวแปรตาม DV (Dependent Variables)	ข้อค้นพบหรือสมมติฐาน ที่ได้รับการยอมรับ (Finding (Confirmed Hypothesis))
พื้นฐาน	6. การสื่อสาร ^{IV1.3} 7. วัฒนธรรม 8. บรรยากาศ ^{DV2.3}		
23. ฉันทพร วณิชฤทธา. (2550). การจัดการความรู้ใน ชุมชน: กรณีศึกษาด้าน การจัดการท่องเที่ยวเชิง นิเวศโดยชุมชน มีส่วนร่วม จังหวัดสมุทรสงคราม	การจัดการท่องเที่ยวและ การมีส่วนร่วม 1. การวางแผน ^{IV3.2} 2. การรักษาเอกลักษณ์ และวัฒนธรรม 3. การดำเนินการ ^{IV4} 4. การรู้จักใช้อย่าง ชาญฉลาด 5. การร่วม รับผิดชอบ ^{IV1.2.2} 6. ความรู้สึกเป็น เจ้าของ ^{IV1.1.1}	การจัดการความรู้ 1. การกำหนด วิสัยทัศน์ ^{DV3} 2. แหล่งข้อมูล ความรู้ ^{DV2.1.1} 3. การแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ^{DV1} 4. การเรียนรู้ ร่วมกัน ^{DV1.3} 5. หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง 6. ชุมความรู้ ^{DV2} 7. บันทึกความรู้ชุด แจ้ง ^{DV2.1.2}	พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมี ความสัมพันธ์กับรูปแบบการจัดการ ความรู้ในชุมชนเมืองที่ประกอบที่สำคัญคือ ความรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการคนเป็นกลไก ที่ทำให้เกิดกระบวนการหรือกิจกรรม ต่าง ๆ กระบวนการเป็นวิธีเชื่อมประสาน คน และความรู้เข้าด้วยกัน รูปแบบการ จัดการความรู้มีความสอดคล้องกับแบบ จำลองปลา (Tuna model) กระบวนการ จัดการความรู้สามารถสังเคราะห์เป็นแบบ จำลองที่มีลักษณะเป็นเกลียวของความรู้ ที่เชื่อมต่อกัน เมื่อนำไปใช้และพัฒนาให้ เกิดองค์ความรู้ใหม่ จะมีการเพิ่มพูน ความรู้ภายในกระบวนการแลกเปลี่ยน ความรู้ผ่านการพูดคุย
24. ขาว ธนวนินนาม (2550). ยุทธศาสตร์ การจั ดการศึกษาแบบมีส่วน ร่วมของทุกภาคส่วนของ เทศบาลตำบลเกาะพะ งัน อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	1. ภาวะผู้นำ ^{IV4.1} 2. วิสัยทัศน์ ^{DV1} 3. ทักษะความรู้ ความสามารถ ^{IV4.3.1}	การจัดการศึกษาแบบมี ส่วนร่วม 1.ร่วมรับรู้ ^{IV1} 2.ร่วมคิด ^{IV2} 3.ร่วมวางแผน 4.ร่วมดำเนินการ ^{IV4} 5.ร่วมประเมินผล ^{IV5}	พบว่า การใช้ยุทธศาสตร์มีความ สัมพันธ์กับการจัดการศึกษาแบบมีส่วน ร่วมในการพัฒนาองค์การโดย มี วิสัยทัศน์ร่วมกัน และดำเนินการ ร่วมกัน การติดตามและประเมินผล เพื่อให้การดำเนินการงานพัฒนา องค์การอย่างมีประสิทธิภาพ
25. กฤษณะ จันทร์ปรางค์, (2549). ยุทธศาสตร์การมีส่วน ร่วมในการอนุรักษ์ป่า ชายเลนของประชาชน ตำบลลิเล็ด อำเภอพนมพิ นังจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ยุทธศาสตร์ AIC A : การสร้างความรู้ 1. การแลกเปลี่ยน ^{DV2} 2. การร่วมประชุม ^{IV2.2} 3. บรรยากาศ ^{DV2.3} I : แนวทางการพัฒนา 4. วิสัยทัศน์ ^{DV1.1} 5. อุณหภูมิร่วมกัน ^{DV1.2} 6. การบรรลุวิสัยทัศน์ ^{DV1.3}	1.การประชาสัมพันธ์ ^{IV1.3} 2.การมีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจ ^{IV3} 3.การมีส่วนร่วม วางแผน ^{IV3.2} 4.การมีส่วนร่วม รับผิดชอบ ^{IV1.2.2} 5.การมีส่วนร่วม ดำเนินการ ^{IV4}	พบว่าการสร้างยุทธศาสตร์มีความสัมพันธ์ กับการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการ อนุรักษ์ป่าชายเลนของประชาชน โดย การใช้กระบวนการ AIC ประกอบด้วย การสร้างความรู้ (Appreciation: A) เป็น ขั้นตอน การเรียนรู้แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ การเปิดโอกาสเข้าร่วม ประชุม และยึดหลักประชาธิปไตย แนว ทางการพัฒนา (Influence: I) การใช้ ความคิดสร้างสรรค์ กำหนดวิสัยทัศน์

ตารางที่ 2.11 (ต่อ)

ผลงานวิจัย (Research Paper)	ตัวแปรต้น IV (Independent Variables)	ตัวแปรตาม DV (Dependent Variables)	ข้อค้นพบหรือสมมติฐาน ที่ได้รับการยอมรับ (Finding (Confirmed Hypothesis))
	7.การตั้งคณะทำงาน ^{DV1.3.1} 8.แรงจูงใจ ^{DV4.2} 9. ความตระหนัก	6.การมีส่วนร่วม ติดตามและ ประเมินผล ^{IV5}	การบรรลุวิสัยทัศน์ อุดมการณ์ร่วมกัน การสร้างแนวทางปฏิบัติ (Control: C) เป็นวิธีการกำหนดรายละเอียด โดย แบ่งกลุ่มรับผิดชอบและตกลงรายละเอียด การดำเนินงาน แรงจูงใจ ความตระหนัก และความเข้าใจ
26. จินดา รัตนะ จำเริญ (2549). ความสัมพันธ์ระหว่าง การมีส่วนร่วมในงาน บรรยากาศองค์การกับ ผลผลิตของงานตามการ รับรู้ของพยาบาลประจำ การโรงพยาบาล สังกัด กรุงเทพมหานคร	การมีส่วนร่วม ^{DV4.2} 1. แรงจูงใจ ^{IV1.2.2} 2.ร่วมรับผิดชอบ 3. บรรยากาศ องค์การ	ประสิทธิภาพของงาน 1. การบรรลุผล สำเร็จ 2. ประสิทธิภาพของ งาน 3. การใช้ทรัพยากร ^{IV3.3}	พบว่า การมีส่วนร่วมในงานของ พยาบาล บรรยากาศองค์การ ผลผลิต ของงานอยู่ในระดับสูง มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปาน กลางกับผลผลิตของงาน บรรยากาศ องค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกใน ระดับปานกลางกับผลผลิตของงาน
27. คมเดช จันโทริ (2547). ยุทธศาสตร์การมีส่วน ร่วมในการจัดการป่า ชุมชนขององค์การ บริหารส่วนตำบลโคก พระกับการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการ จัดการป่าชุมชนโคกสูง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัด มหาสารคาม	ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วม ^{IV3.2} 1. การวางแผน 2. การดำเนินงาน ^{IV4} 3. การประสานงาน ^{IV4.3} 4. การจัดสรร งบประมาณ ^{IV4.2} 5. การประเมินผล ^{IV5}	การมีส่วนร่วมการจัดการ 1. การสงวนป่า 2. การอนุรักษ์ 3. การพัฒนา 4. การใช้ประโยชน์ 5. การประเมินปัญหา 6. การวางแผน 7. การดำเนินกิจกรรม 8. การจัดสรรประโยชน์ ^{IV3.3} 9.ติดตามประเมินผล	ผลการศึกษาพบว่า ยุทธศาสตร์การมี ส่วนร่วมจัดการป่ามีความสัมพันธ์กับ ระดับการมีส่วนร่วม
28. มนตรี โปธิเสน. (2542). การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในโครงการท่อ สังกัษไทย-พม่าผลการ ศึกษาพบว่า ยุทธศาสตร์ การมีส่วนร่วมจัดการป่า มีความสัมพันธ์กับระดับ การมีส่วนร่วม	การจัดการความขัดแย้ง ^{IV1.2.2} 1.บทบาทหน้าที่ 2. การเข้าร่วม เจรจา ^{IV2.3.2} 3. ผู้ประสานงาน โกล่เกลี่ย ^{IV4.4} 4. การสื่อสาร ^{IV1.1}	1. การร่วมคิด ^{IV2} 2.ปัญหา ^{IV3.1.1} 3. ผลกระทบ ^{IV3.1.2} 4.การร่วมวางแผน ^{IV3.2} 5.การร่วมปฏิบัติ ^{IV4} 6.การประเมินผล ^{IV5}	พบว่า การจัดการความขัดแย้งภายใต้ การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การแลกเปลี่ยน ความรู้ การถ่ายทอดความรู้มี ความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมบริหาร จัดการ ตั้งแต่การร่วมรับรู้ปัญหา ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สังคม สิทธิ มนุษยชน ความปลอดภัยประชาชน การ ปรับเปลี่ยนแนวความคิดการพัฒนาและ ทางการเมืองขาดการสื่อสารที่ชัดเจน สร้างความขัดแย้งที่เกิดขึ้น และการร่วม ดำเนินการ การประเมินแนวการแสวงหา

ตารางที่ 2.11 (ต่อ)

ผลงานวิจัย (Research Paper)	ตัวแปรต้น IV (Independent Variables)	ตัวแปรตาม DV (Dependent Variables)	ข้อค้นพบหรือสมมติฐาน ที่ได้รับการยอมรับ (Finding (Confirmed Hypothesis))
			ข้อยุติผ่านเวทีการเจรจา การหาแนวร่วม การรณรงค์ การให้ข้อมูล การเริ่มแนวคิด การปิดป่า การปิดป่า การดื้อแพ่ง
29. ระวี อินจินดา. (2542). การมีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมของชุมชน บ้านโป่ง ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทรายจังหวัด เชียงใหม่	1. อาชีพ 2. ระยะเวลาอาศัย อยู่ในพื้นที่ 3. ระยะเวลาการเป็น สมาชิกกลุ่ม 4. การได้รับข้อมูล ข่าวสาร ^{IV1} 5. การได้รับประโยชน์ จากทรัพยากร 6. การได้รับประโยชน์ จากโครงการพัฒนา	ระดับการมีส่วนร่วม 1. การตัดสินใจ ^{IV3} 2. การดำเนินงาน ^{IV4} 3. รับผิดชอบต่อ ^{IV3.3} 4. การประเมินผล ^{IV5} การอนุรักษ์ 5. การใช้ประโยชน์ 6. การฟื้นฟู 7. การรักษาคุณภาพ	การศึกษาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วม ขึ้นอยู่กับสถานะทางเศรษฐกิจ และ สังคม แรงจูงใจ ผลประโยชน์ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมการ ได้รับประโยชน์จากทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ระดับการมีส่วนร่วม ของชุมชนในการอนุรักษ์มีความสัมพันธ์ กันจากการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ดิน แหล่งน้ำ ในด้านการบริโภค การสร้าง รายได้ และคุณภาพชีวิตที่ดี
30. มลฤดี อภิโกมลกร, (2541). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับ ความหลากหลายทาง ชีวภาพกรณีศึกษา พื้นที่ตำบลแม่มอก อำเภอเถิน จังหวัด ลำปาง	1. การใช้ประโยชน์ เพื่อการบริโภค 2. การรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร ^{IV2.1} 3. การเป็นสมาชิก องค์กร	1. ความรู้ความ เข้าใจในการ อนุรักษ์ ^{IV2.2} 2. การร่วมคิด วิพากษ์วิจารณ์ ^{IV2} 3. การมีส่วนร่วม ตัดสินใจ ^{IV3} 4. การมีส่วนร่วม ดำเนินการ ^{IV4}	การศึกษาพบว่า มีการใช้ภูมิปัญญาใน การจัดการและวิธีการอนุรักษ์มี ความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมการ อนุรักษ์ 1. การใช้ประโยชน์จากป่าต่างกันไม่มีผล ต่อการมีส่วนร่วมการอนุรักษ์ 2. ความเป็นสมาชิกองค์กรมีความ สัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมใน การอนุรักษ์ 3. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีความ สัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมใน การอนุรักษ์

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปตัวแปรต้น ตัวแปรตาม และตัวแปรอื่น ๆ ได้
ดังนี้

กลุ่มตัวแปรต้นที่เหมือนกับกลุ่มตัวแปรต้นของผู้วิจัย ได้แก่ การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} การ
ร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2} การร่วมตัดสินใจ^{IV3} การร่วมดำเนินการ^{IV4} การร่วมติดตามประเมินผล^{IV5} ร่วมรับ
ผลประโยชน์^{IV3.3} ร่วมวิเคราะห์สถานการณ์^{IV3.1} การเข้าร่วมประชุม^{IV2.3.2} การประชาสัมพันธ์^{IV1.3} เวที
ประชาคม^{IV2.3.1} การระดมความคิด^{IV2.1.1} แลกเปลี่ยนข้อมูล^{IV2.2.2} งบประมาณ^{IV4.2} การจัดกิจกรรม^{IV3.3.2}
ความรู้ภูมิปัญญา^{IV4.1.1} ทักษะความรู้ความสามารถ^{IV4.1.1} ช่องทางการสื่อสาร^{IV1.3} การวางแผน^{IV3.2} ร่วมรับรู้
ข้อมูล^{IV2.1} การกำหนดเป้าหมาย^{IV3.2.1} บทบาทความรับผิดชอบ^{IV3.3.3} การคิดเชิงบวก^{IV1.1.3} ความรู้สึกเป็น
เจ้าของ^{IV1.1.1} การรับข้อมูลข่าวสาร^{IV2.1} ผู้ประสานงาน^{IV4.3} ประสบการณ์ทำงาน^{IV4.1.2} เทคโนโลยี^{IV3.3.4} การ

ไว้วางใจ^{IV1.1.1} ความยึดมั่นผูกพัน^{IV1.1.2} กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์^{IV3.2.1} ปรัชญาหรือ^{IV2.3} วุฒิสถาปัตยกรรม^{IV4.1.1} การศึกษา

กลุ่มตัวแปรต้นที่ไม่เหมือนกับกลุ่มตัวแปรต้นของผู้วิจัย ได้แก่ ความสนใจ ความตระหนักรู้ องค์ความรู้ วัฒนธรรม โครงสร้าง บรรยากาศ สถานศึกษา ลักษณะส่วนบุคคล การพัฒนาตัวบ่งชี้ ความมีอิสระ การรับรู้ให้คุณค่า พฤติกรรม รายได้ครัวเรือน ความสมดุล ชีวสังคม เงินเดือน การรักษาเอกลักษณ์ หน่วยงานที่สังกัด สถานภาพการจ้างงาน สถานศึกษา การร่วมลงทุน การบริหารจัดการด้านวิชาการ ด้านบุคลากร การอนุรักษ์ การฟื้นฟู การรักษาคุณภาพ จิตสำนึก การรู้จักใช้อย่างชาญฉลาด อาชีพ ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ ระยะเวลาการเป็นสมาชิก

กลุ่มตัวแปรตามที่เหมือนกับกลุ่มตัวแปรตามของผู้วิจัย ได้แก่ การแลกเปลี่ยนความรู้^{DV1} การมีวิสัยทัศน์^{DV3} การถ่ายทอดความรู้^{DV4} การแสวงหา^{DV1.1.2} การจัดเก็บ^{DV2} การสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1} รวบรวมพัฒนาความรู้^{DV4.3} การนำไปใช้^{DV2.3} เทคโนโลยี^{DV1.2.2} วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน/เป้าหมายที่เห็น^{DV3.2.1} การสนับสนุน^{DV4.3.3} ภาวะผู้นำ^{DV4.1} ทบทวนสม่ำเสมอ^{DV2.2.2} การพัฒนาด้าน^{DV2.3.2} การจัดการความรู้^{DV2.1} ให้เป็นระบบ^{DV2.1} การประมวลและกลั่นกรองความรู้^{DV2.2} การเข้าถึงความรู้^{DV2.3} แบ่งปันความรู้^{DV1.1.1} ทิศนคติ^{DV1.1} จิตสำนึก^{DV1.1.3} การจัดการข้อมูล^{DV2.1} ความคิดสร้างสรรค์^{DV4.1.3} นโยบาย^{DV3.3.3} การร่วม^{DV3.3.2} จัดทำแผน^{DV3.3.2} การกระทำเป็นแบบอย่างที่ดี^{DV4.1.2} การจัดการความรู้ต่อเนื่อง^{DV1.2.3} เครือข่าย^{DV4.3.2} การสร้างวิสัยทัศน์^{DV3.1} แหล่งข้อมูลความรู้^{DV2.1.1} การเผยแพร่วิสัยทัศน์^{DV3.2} การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3} การเรียนรู้ร่วมกัน^{DV1.3} บันทึกความรู้ชัดแจ้ง^{DV2.1.2} แหล่งความรู้ฝังลึก^{DV2.1.1} การจัดตั้งคณะทำงาน^{DV3.3.1} แรงจูงใจ^{DV4.2}

กลุ่มตัวแปรตามที่ไม่เหมือนกับกลุ่มตัวแปรตามของผู้วิจัย ได้แก่ การพัฒนาตัวบ่งชี้ การคัดเลือกความรู้ การผลิตซ้ำ โครงสร้างองค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ ทิศนคติ ชีวสังคม การจัดการข้อมูล การเล่าเรื่อง การรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรม ความรู้สึกเป็นเจ้าของ วัฒนธรรม การบริหารงาน บุคลากร การร่วมปรัชญาหรือ การร่วมวางแผน การร่วมลงทุน สิทธิและหน้าที่ การบรรลุผลสำเร็จ ประสิทธิภาพของงาน การใช้ทรัพยากรการรักษาคุณภาพ การใช้ประโยชน์ การฟื้นฟู ความพึงพอใจ

กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานที่เกี่ยวข้อง ด้วยการสังเคราะห์ ทั้งตัวแปรต้นและตัวแปรตาม เพื่อการแสวงหาตัวแบบการจัดการความรู้ : กรณี ศึกษาเชียงใหม่ชะลอคลื่น ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร ผู้ศึกษาได้ทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2477 – พ.ศ. 2556 และการจัดการความรู้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2491 – พ.ศ. 2557

จากการทบทวนวรรณกรรมผู้ศึกษาได้สังเคราะห์ตัวแปรทั้ง 2 ด้านคือ 1. ตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และ 2. ตัวแปรด้านการจัดการความรู้ชุมชน ซึ่งผู้ศึกษาได้พิจารณาตัวแปร**การมีส่วนร่วมของชุมชน**^{IV} ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อการศึกษาตัวแปรต้นในการมีส่วนร่วมของชุมชน ประกอบด้วย 5 ตัวแปรดังนี้ **การร่วมสร้างความร่วมมือ**^{IV1} **การร่วมวิพากษ์วิจารณ์**^{IV2} **การร่วมตัดสินใจ**^{IV3} **การร่วมดำเนินการ**^{IV4} **การร่วมติดตามประเมินผล**^{IV5}

สำหรับตัวแปรด้านการจัดการความรู้ชุมชน^{DV} ผู้ศึกษาได้พิจารณาตัวแปรตามการจัดการความรู้ชุมชน ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ดังนี้ **การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน**^{DV1} **การมีคลังความรู้ร่วมกัน**^{DV2} **การมี**

วิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV1} และการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} และสรุปพัฒนาการแนวคิดของตัวแปรทั้ง 2 ด้านเพื่อให้มองเห็นพัฒนาการในแต่ละช่วงเวลา ศึกษาถึงดัชนีและตัวชี้วัดของตัวแปรแต่ละตัว เพื่อให้เกิดความชัดเจนและมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ผู้ศึกษาได้สร้างกรอบแนวคิดการศึกษา ที่ประกอบด้วยตัวแปรต้นด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและตัวแปรตามด้านการจัดการความรู้ชุมชนดังนี้

ตัวแบบที่ 2.4 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนเชื่อมโยงตลอดคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

Independent Variables	Dependent Variables
การมีส่วนร่วมของชุมชน	การจัดการความรู้ชุมชน
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ IV1.1 ความร่วมมือด้านจิตใจ IV1.1.1 ความไว้วางใจ IV1.1.2 ความรู้สึกผูกพันเป็นเจ้าของ IV1.1.3 การมีทัศนคติเชิงบวก IV1.2 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ IV1.2.1 การเข้าร่วมวางแผนการทำงาน IV1.2.2 การร่วมคัดเลือกตัวแทน IV1.2.3 การร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม IV1.3 ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์ IV1.3.1 การใช้สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ หนังสือคู่มือ จดหมายข่าว แผ่นพับ ป้าย IV1.3.2 การใช้สื่อด้วยวิธีการพูด เช่น การประชุม การติดต่อผ่านผู้นำ เสียงตามสาย IV1.3.3 การใช้สื่อผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพนิ่ง IV1.3.4 การใช้สื่อผ่านเครือข่ายออนไลน์ IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ IV2.1 การร่วมให้ข้อมูล IV2.1.1 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ IV2.1.2 การเรียนรู้หลักการการทำงาน IV2.1.3 การร่วมทัศนศึกษา IV2.2 การร่วมรับฟังความคิดเห็น IV2.2.1 การระดมความคิด	↔
	DV1 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน DV1.1 การสร้างความรู้ใหม่ DV1.1.1 การแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ด้วยความสมัครใจ DV1.1.2 การแสวงหารวบรวมความรู้อย่างสม่ำเสมอ DV1.1.3 การใช้ความรู้สำหรับเป็นแนวทางการทำงานที่เหมาะสม DV1.2 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ DV1.2.1 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้อย่างไม่เป็นทางการ DV1.2.2 การแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านระบบออนไลน์ DV1.2.3 การร่วมกิจกรรมเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง DV1.3 การเรียนรู้ร่วมกัน DV1.3.1 การได้รับความรู้ความเข้าใจอย่างเท่าเทียมกัน DV1.3.2 การยอมรับความคิดเห็นและเหตุผลที่หลากหลาย DV1.3.3 การทำงานร่วมกันในการจัดการปัญหาใหม่ DV2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน DV2.1 การจัดระบบความรู้ DV2.1.1 การรวบรวมแหล่งความรู้เป็นระบบ DV2.1.2 การบันทึกความรู้ในหลายลักษณะ

ตัวแบบที่ 2.4 (ต่อ)

Independent Variables	Dependent Variables
การมีส่วนร่วมของชุมชน IV2.2.2 การได้รับโอกาสเข้าร่วม IV2.2.3 การร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูล IV2.3 การร่วมปรึกษาหารือ IV2.3.1 การร่วมประชุมตัดสินใจ IV2.3.2 การร่วมการประชุมอย่างต่อเนื่อง IV2.3.3 การสรุปปัญหาให้ชัดเจน IV3 การร่วมตัดสินใจ IV3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา IV3.1.1 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์ IV3.1.2 การประเมินสาเหตุและผลกระทบ IV3.1.3 การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา IV3.1.4 การเลือกทางเลือกที่มีการเห็น พ้องกันต้องกัน IV3.2 การวางแนวทางการดำเนินการ IV3.2.1 การร่วมกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์ IV3.2.2 การร่วมจัดกิจกรรมตามแนวทางการ ดำเนินงาน IV3.2.3 การใช้ความรู้ภูมิปัญญา IV3.2.4 การใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ IV3.3 การประสานประโยชน์ IV3.3.1 การได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน IV3.3.2 การได้รับความใส่ใจให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี IV3.3.3 การให้ความสนใจเข้าร่วมรับผิดชอบ ในการแก้ปัญหา IV3.3.4 การบริหารจัดการในทิศทางเดียวกัน IV4 การร่วมดำเนินการ IV4.1 การร่วมแรงงาน IV4.1.1 การร่วมคิดร่วมเรียนรู้ IV4.1.2 การใช้ทักษะประสบการณ์ IV4.1.3 การปรับตัวในการทำงานร่วมกัน	การจัดการความรู้ชุมชน DV2.1.3 การใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บความรู้ DV2.2 การตรวจสอบความรู้ DV2.2.1 การประเมินผลเป็นไปตามเป้าหมาย DV2.2.2 การติดตามการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง DV2.2.3 การปรับปรุงการดำเนินงานตาม วัตถุประสงค์ DV2.3 การใช้ความรู้ DV2.3.1 การเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ในการทำงาน DV2.3.2 การใช้ความรู้ในการจัดการทรัพยากร เพื่อประโยชน์สูงสุด DV2.3.3 การถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ DV3 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน DV3.1 การกำหนดวิสัยทัศน์ DV3.1.1 การรวบรวมข้อมูลความต้องการของ ปัญหาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ DV3.1.2 การวิเคราะห์ตัดสินใจในการกำหนด ภาพเป้าหมายที่พึงประสงค์ DV3.1.3 การสรุปประเด็นสร้างแนวทางแก้ไขปัญหา DV3.2 การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ DV3.2.1 การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่ชัดเจน DV3.2.2 การร่วมถ่ายทอดเป้าหมายวัตถุประสงค์ เป็นประจำเมื่อมีโอกาส DV3.2.3 การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ ต่อเนื่องทำให้เกิดความเชื่อมั่น DV3.3 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ DV3.3.1 การจัดตั้งคณะทำงานที่มีอำนาจการ ตัดสินใจ

ตัวแบบที่ 2.4 (ต่อ)

Independent Variables	Dependent Variables
การมีส่วนร่วมของชุมชน	การจัดการความรู้ชุมชน
IV4.2 การร่วมเงินทุน IV4.2.1 การจัดตั้งกองทุนชุมชน IV4.2.2 การได้รับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชน IV4.2.3 การได้รับเงินงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ IV4.3 การประสานงาน IV4.3.1 การร่วมประสานงานกลุ่มผู้นำ IV4.3.2 การร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ IV4.3.3 การร่วมประสานงานกับภาคเอกชนประชาสังคม IV5 การร่วมติดตามประเมินผล IV5.1 การติดตามการดำเนินงาน IV5.1.1 การกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย IV5.1.2 การเปิดโอกาสเข้าร่วมติดตามประเมินผล IV5.1.3 การสรุปผลการดำเนินงาน IV5.2 การประเมินผลการดำเนินงาน IV5.2.1 การร่วมตรวจวัดวิเคราะห์ผล IV5.2.2 การร่วมสรุปผลความก้าวหน้า IV5.2.3 การร่วมสรุปรายงานปัญหาอุปสรรค	DV3.3.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางแก้ปัญหาร่วมกัน DV3.3.3 ความสามารถเชื่อมโยงวิสัยทัศน์สู่นโยบายและเป้าหมาย DV4 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน DV4.1 การมีภาวะผู้นำ DV4.1.1 การกระตุ้นโน้มน้าวในการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกัน DV4.1.2 การกระทำที่เป็นแบบอย่างที่ดี DV4.1.3 ความกล้าแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์ DV4.2 การจูงใจ DV4.2.1 การได้รับผลตอบแทนรางวัลคำชมเชย DV4.2.2 การได้รับมอบหมายอำนาจตัดสินใจ DV4.2.3 การได้รับโอกาสให้ร่วมสะท้อนข้อมูล DV4.3 การเสริมพลังความสามารถ DV4.3.1 การได้รับคำแนะนำให้ความเข้าใจชัดเจน DV4.3.2 การสนับสนุนชักชวนร่วมกลุ่มทำงาน DV4.3.3 การเสริมความรู้เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูล

สมมติฐานการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้ศึกษาได้นำพัฒนาการแนวความคิดรวมทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่ออธิบายและวิเคราะห์ให้เห็นถึงลักษณะของการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนฝายชะลอลิ้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร สามารถสรุปเป็นกรอบแนวความคิดในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยตั้งสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานรวม การมีส่วนร่วมของชุมชน ในด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมตัดสินใจ การร่วมดำเนินการ และการร่วมติดตามประเมินผล มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน ในด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน การมีคลังความรู้ร่วมกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน และการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน จึงกำหนดสมมติฐานรวมตามตัวแบบดังนี้

ตัวแบบที่ 2.5 การตั้งสมมติฐานระหว่างตัวแปรต้น 1-5 กับตัวแปรตาม 1-4

IV การมีส่วนร่วมของชุมชน	DV การจัดการความรู้ชุมชน
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ IV3 การร่วมตัดสินใจ IV4 การร่วมดำเนินการ IV5 การร่วมติดตามประเมินผล	DV1 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน DV2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน DV3 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน DV4 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน

จากนั้นเพื่อแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ส่งผลทำให้เกิดตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชนว่ามีผลต่อกันอย่างไร ในการกำหนดสมมติฐานครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งตัวแปรตาม DV เป็นตัวแปรหลัก แล้วนำตัวแปรต้น IV1-5 เข้าไปทดสอบตัวแปรตามในแต่ละตัว จึงได้สมมติฐานย่อยตามตัวแปรตาม 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การมีส่วนร่วมของชุมชน ประกอบด้วย การร่วมสร้างความร่วมมือ การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมตัดสินใจ การร่วมดำเนินการ การร่วมติดตามประเมินผล มีความสัมพันธ์กับการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ในด้าน การสร้างความรู้ใหม่ การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ การเรียนรู้ร่วมกัน จึงกำหนดสมมติฐานที่ 1 ตามตัวแบบดังนี้

ตัวแบบที่ 2.6 การตั้งสมมติฐานระหว่างตัวแปรต้นที่ 1-5 กับตัวแปรตามที่ 1

IV การมีส่วนร่วมของชุมชน	DV1 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ IV3 การร่วมตัดสินใจ IV4 การร่วมดำเนินการ IV5 การร่วมติดตามประเมินผล	DV1.1 การสร้างความรู้ใหม่ DV1.2 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ DV1.3 การเรียนรู้ร่วมกัน

สมมติฐานที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชน ประกอบด้วย การร่วมสร้างความร่วมมือ การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมตัดสินใจ การร่วมดำเนินการ การร่วมติดตามประเมินผล มีความสัมพันธ์กับการมีคลังความรู้ร่วมกัน ในด้านการจัดระบบความรู้ การตรวจสอบความรู้ การใช้ความรู้ จึงกำหนดสมมติฐานที่ 2 ตามตัวแบบดังนี้

ตัวแบบที่ 2.7 การตั้งสมมติฐานระหว่างตัวแปรต้นที่ 1-5 กับตัวแปรตามที่ 2

IV การมีส่วนร่วมของชุมชน	DV2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ	DV2.1 การจัดระบบความรู้ DV2.2 การตรวจสอบความรู้ DV2.3 การใช้ความรู้
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์	
IV3 การร่วมตัดสินใจ	
IV4 การร่วมดำเนินการ	
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล	

สมมติฐานที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชน ประกอบด้วย การร่วมสร้างความร่วมมือ การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมตัดสินใจ การร่วมดำเนินการ การร่วมติดตามประเมินผล มีความสัมพันธ์กับการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ในด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ จึงกำหนดสมมติฐานที่ 3 ตามตัวแบบดังนี้

ตัวแบบที่ 2.8 การตั้งสมมติฐานระหว่างตัวแปรต้นที่ 1-5 กับตัวแปรตามที่ 3

IV การมีส่วนร่วมของชุมชน	DV3 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ	DV3.1 การกำหนดวิสัยทัศน์ DV3.2 การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ DV3.3 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์	
IV3 การร่วมตัดสินใจ	
IV4 การร่วมดำเนินการ	
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล	

สมมติฐานที่ 4 การมีส่วนร่วมของชุมชน ที่ประกอบด้วย การร่วมสร้างความร่วมมือ การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมตัดสินใจ การร่วมดำเนินการ การร่วมติดตามประเมินผล มีความสัมพันธ์กับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ในด้านการมีภาวะผู้นำ การจูงใจ การเสริมพลังความสามารถ จึงกำหนดสมมติฐานที่ 4 ตามตัวแบบดังนี้

ตัวแบบที่ 2.9 การตั้งสมมติฐานระหว่างตัวแปรต้นที่ 1-5 กับตัวแปรตามที่ 4

IV การมีส่วนร่วมของชุมชน	DV4 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ	DV4.1 การมีภาวะผู้นำ DV4.2 การจูงใจ DV4.3 การเสริมพลังความสามารถ
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์	
IV3 การร่วมตัดสินใจ	
IV4 การร่วมดำเนินการ	
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล	

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในบทนี้เป็นเรื่องระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่แนวทางการวิจัย นิยามตัวแปร นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปร พื้นที่และประชากรการวิจัยการสร้างเครื่องมือการวิจัย การรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผลของการนำเสนอในแต่ละประเด็นจะนำไปสู่แนวทางในการอธิบายและวิเคราะห์ผลการศึกษานี้ต่อไป สำหรับการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนฝายชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้อธิบายถึงขั้นตอนของระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

1. แนวทางการวิจัย
2. พื้นที่และประชากรการวิจัย
3. การสร้างและทดสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยตามเกณฑ์วัดของตัวแปร
 - 3.1 การนิยามตัวแปรด้วยดัชนี
 - 3.2 การนิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรด้วยตัวชี้วัด
 - 3.3 การสร้างและทดสอบเครื่องมือเชิงปริมาณ
 - 3.4 การสร้างและทดสอบเครื่องมือเชิงคุณภาพ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

แนวทางการวิจัย (Research Approaches)

การศึกษานี้ เพื่อแสวงหาตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้แนวทางการวิจัยแบบผสมวิธีเป็นแนวทางการวิจัยที่ใช้เชิงปริมาณแล้วสนับสนุนด้วยเชิงคุณภาพ ซึ่งต้องใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตการณ์ และสัมภาษณ์บุคคลที่มีบทบาทต่อเรื่องที่ศึกษาในเชิงลึก ในการศึกษาต้องทำผลการทดสอบสมมติฐานเชิงปริมาณมาสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อทดสอบสมมติฐานเชิงคุณภาพอีกครั้ง หลังจากนั้นจึงสร้างตัวแบบทางสังคมศาสตร์เพื่อให้สามารถอธิบายถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาการวิจัยตามตัวแบบทางสังคมศาสตร์ (พลศักดิ์ จิระไกรศิริ, 2558, หน้า 94-96)

แนวทางการวิจัยเชิงปริมาณ เริ่มด้วยการกำหนดระเบียบวิธีวิจัยโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ การกำหนดประชากรและพื้นที่เป้าหมายที่ประกอบด้วยชุมชนทั้ง 8 ตำบลในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร การสร้างเครื่องมือการวิจัยตามแนวทางระเบียบวิธีวิจัยที่ตรงตามเป้าหมายของการศึกษา การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณโดยการวัดค่าความเที่ยงตรง (Validity) ตามเนื้อหาของแบบทดสอบกับดัชนี ตัวแปรและวัตถุ ประสงค์ต่อการให้ค่าความสอดคล้องของนักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญ

ด้วยวิธี IVC (Index of Item-Variable Congruent) การทดสอบความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพัทธ์ การทดสอบความเที่ยงตรงตามภาวะสันนิษฐาน และการวัดค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรที่มีเป้าหมายที่การค้นพบสาเหตุของปัญหา และเพื่อตอบสนองมาตรฐานที่ตั้งขึ้น การสรุปผลการศึกษาเพื่อมุ่งแสวงหาข้อมูลทั่วไปเชิงสมมติฐานเพื่ออภิปรายผลตามข้อค้นพบที่สอดคล้องกับการศึกษาเชิงคณิตศาสตร์และการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการค้นคว้าและการอธิบายปรากฏการณ์ในภาพรวม จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผนวกกับความรู้ ประสบการณ์ของผู้ศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในขอบเขตของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่เกิดขึ้นจริง สำหรับแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการศึกษาเชิงโลกทัศน์ในการอธิบายปรากฏการณ์ต่อสภาพบริบทของเนื้อหาจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึก และศึกษาพัฒนาการของแนวคิดของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาสำหรับสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อการตอบสนองมาตรฐานทางการศึกษา

ประชากรและพื้นที่การวิจัย

1. ประชากรการวิจัย (Research Population) กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน: กรณีศึกษาเขื่อนฝายชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร ประชากรในการศึกษา รวมทั้งหมด 13,938 คน ประกอบด้วย กลุ่มผู้นำและสมาชิกของชุมชน เจ้าหน้าที่ภาครัฐ และนายจ้างสถานประกอบการภาคเอกชน

1.1 ประชากรของการศึกษาเชิงปริมาณ (Research Sample Qualitative)

การสุ่มตัวอย่างหมู่บ้านมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนที่ใช้ในการทดสอบ

กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ 0.03 เพื่อการหาจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างคำนวณโดยใช้สูตรของ Yamane (Taro Yamane, 1973, p. 125 อ้างถึงใน พลศักดิ์ จิรไกรศิริ, 2556, หน้า 123)

สูตรการคำนวณการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

n หมายถึง ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

N หมายถึง จำนวนประชากรทั้งหมด

e หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อน 0.03

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น } n &= \frac{13938}{1+(13938 \times 0.03^2)} \\ &= 1,029 \text{ ตัวอย่าง} \end{aligned}$$

หลังจากนั้นจึงนำมาเทียบแบ่งเป็นเปอร์เซ็นต์เฉลี่ยตามความน่าจะเป็นดังนี้

ตำบลพันท้ายนรสิงห์	$1276 \times 1,029 / 13938$	=	94	ตัวอย่าง
ตำบลโคกขาม	$873 \times 1,029 / 13938$	=	259	ตัวอย่าง
ตำบลบางหญ้าแพรก	$13508 \times 1,029 / 13938$	=	147	ตัวอย่าง
ตำบลบางกระเจ้า	$1238 \times 1,029 / 13938$	=	91	ตัวอย่าง
ตำบลบ้านป่อ	$2352 \times 1,029 / 13938$	=	174	ตัวอย่าง
ตำบลบางไทรตัด	$1339 \times 1,029 / 13938$	=	99	ตัวอย่าง
ตำบลกาหลง	$600 \times 1,029 / 13938$	=	112	ตัวอย่าง
ตำบลนาโคก	$715 \times 1,029 / 13938$	=	53	ตัวอย่าง
รวม 8 ตำบล		=	1,029	ตัวอย่าง

ทั้งนี้สามารถนำมาสรุปเป็นตารางแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

ตารางที่ 3.1 กลุ่มตัวอย่างประชากรที่เลือกแบบเจาะจงพื้นที่เขื่อนไม่ชะลอกคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

จำนวนประชากร	ชาย	หญิง	รวม	กลุ่มตัวอย่าง
1. ตำบลพันท้ายนรสิงห์ หมู่ที่ 8 บ้านชายทะเล	644	632	1,276	94
2. ตำบลโคกขาม หมู่ที่ 3,8	1,701	1,801	3,502	259
3. ตำบลบางหญ้าแพรก หมู่ 6	1,005	986	1,991	147
4. ตำบลบางกระเจ้า หมู่ที่ 1 บ้านชายทะเล	611	627	1,238	91
5. ตำบลบ้านป่อ หมู่ที่ 7 บ้านบางยี่พระ, หมู่ที่ 8 บ้านบางซุด, หมู่ที่ 9 บ้านกระซ้าขาว	1,166	1,186	2,352	174
6. ตำบลบางไทรตัด หมู่ที่ 5, หมู่ที่ 7, หมู่ที่ 8	649	690	1,339	99
7. ตำบลกาหลง หมู่ที่ 4,5,7 บ้านชายทะเล	770	755	1,525	112
8. ตำบลนาโคก หมู่ 4 บ้านชายทะเลรางจันทร์, หมู่ 5 บ้านชายทะเลโรงกึ่ง	346	369	715	53
รวม	6,892	7,046	13,938	1,029

ที่มา : www.kalong.go.th/default.php?bmodules=html&html=generalg เข้าถึงวันที่ 18 มิถุนายน 2557,
www.samutsakorn.go.th เข้าถึงวันที่ 18 มีนาคม 2557.

สำหรับวิธีการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบผสมเพื่อความสะดวกในด้านเวลา และประหยัดค่าใช้จ่ายโดยการแบ่งกลุ่มหรือแบ่งตามพื้นที่ (Cluster หรือ area sampling) เพื่อให้สอดคล้องจากการแบ่งเขตพื้นที่อยู่อาศัยของชุมชนทั้ง 8 ตำบล หลังจากนั้นจะใช้แบบสอบถามที่ได้รับ ความเชื่อถือจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการสุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นไปตามโอกาสทางสถิติโดยการสุ่มตัวอย่างแบบใช้

ความสะดวก (Convenience Sampling) หรือการเลือกสุ่มตัวอย่างโดยบังเอิญ (Accidental sampling) โดยกลุ่มที่ได้รับเลือกเป็นตัวอย่างนี้จะขึ้นอยู่กับเจ้าหน้าที่ภาคสนามที่จะทำการเลือกขึ้นมาจากการกระจายโควตาที่ได้คำนวณไว้แล้ว

2.2 ประชากรของการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน และเจ้าหน้าที่องค์กรต่าง ๆ รวม 20 คน เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลเชิงปริมาณในการพิจารณาถึงความสอดคล้องและความแตกต่างกับข้อมูลเชิงปริมาณของแนวคิดในการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร

2. พื้นที่เป้าหมาย (Focus of Area) ของการศึกษาวิจัย เรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนไผ่ชะลอลิ้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร ได้ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจงพื้นที่ศึกษา คือ จำนวนประชากรในพื้นที่ชายฝั่งทะเล 8 ตำบล จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย ตำบลพันท้ายนรสิงห์ โคกขาม บางหญ้าแพรก บางกระเจ้า บ้านบ่อ บางโทรัด กาหลง นาโคก

ภาพที่ 3.1 พื้นที่เป้าหมายการวิจัย จังหวัดสมุทรสาคร

ที่มา : <http://www.tortansamutsakhon.com/13904527>, หน้า 1, เข้าถึงวันที่ 18 มิถุนายน 2557.

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือการวิจัยตามเกณฑ์วัดของตัวแปร

การสร้างเครื่องมือการวิจัยจากตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด ตามกรอบแนวคิดของการวิจัย ที่ได้จากการศึกษาพัฒนาการแนวคิดของการจัดการความรู้ชุมชนและการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยการสร้างแบบสังเกตการณ์จากการนิยามตัวแปรด้วยดัชนี แบบสัมภาษณ์จากการนิยามดัชนีด้วยตัวชี้วัด และจากตัวชี้วัดเท่านั้น เพื่อตอบคำถามในการแก้ปัญหาคำถามการวิจัยอย่างต่อเนื่องและมีเหตุผล ระบบเกณฑ์วัดประกอบด้วย จัดกลุ่ม (nominal), จัดลำดับ (ordinal), จัดช่วง (interval), และจัดสัดส่วน (ratio scale) เป็นสิ่งสำคัญของการสร้างเครื่องมือในการนำไปเทียบสูตรสถิติในการคำนวณ

การนิยามตัวแปรด้วยดัชนี

การนิยามตัวแปรเป็นการอธิบายถึงคุณลักษณะหรือองค์ประกอบต่างๆ ทั้งในด้านสาเหตุของปัญหา (ตัวแปรต้น) และปัญหาของการศึกษา (ตัวแปรตาม) ที่แปรเปลี่ยนไปในแต่ละหน่วยประชากรศึกษา โดยจุดประสงค์ของการนิยามตัวแปรที่สำคัญก็เพื่อแสดงให้เห็นถึงดัชนี (Indexes) อันเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของตัวแปรต่างๆ ในกรอบแนวคิดการศึกษาจะประกอบด้วยดัชนีมากบ้างน้อยบ้างตามแต่คุณลักษณะตัวแปร ดังนั้นการเขียนนิยามตัวแปรแต่ละตัวแปรจะต้องครอบคลุมดัชนีของตัวแปรทุกดัชนี ส่วนลำดับของดัชนีนั้นอาจเปลี่ยนตำแหน่งกันได้

การนิยามตัวแปรตามด้วยดัชนี^{DV}

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2 เกี่ยวกับการจัดการความรู้ พบว่า มีตัวแปรเกี่ยวกับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร ได้แก่ การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1} การมีคลังความรู้ร่วมกัน^{DV2} การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} สามารถสรุปคำนิยามตัวแปรต้นในการศึกษาได้ดังนี้

ตารางที่ 3.2 การนิยามตัวแปรตามด้วยดัชนี^{DV}

ตัวแปรต้น	นิยามตัวแปรต้น
DV1 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน DV1.1 การสร้างความรู้ใหม่ DV1.2 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ DV1.3 การเรียนรู้ร่วมกัน	การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ^{DV1} หมายถึง กิจกรรมการดำเนินการร่วมกันเพื่อศึกษา ถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ที่เป็นความรู้ภายในโดยการสนทนา เพื่อให้ได้ความรู้ที่เหมาะสมในการนำไปใช้ ประกอบด้วย การสร้างความรู้ใหม่ ^{DV1.1} การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ ^{DV1.2} การเรียนรู้ร่วมกัน ^{DV1.3}
DV2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน DV2.1 การจัดระบบความรู้ DV2.2 ตรวจสอบความรู้ DV2.3 การใช้ความรู้	การมีคลังความรู้ร่วมกัน ^{DV2} หมายถึง กระบวนการในการรวบรวม บันทึก เก็บรักษาความรู้ที่เป็นความรู้เชิงปฏิบัติ และความรู้เชิงทฤษฎี เพื่อเป็นแหล่งรวมความรู้ในการใช้งาน ประกอบด้วย การจัดระบบความรู้ ^{DV2.1} การตรวจสอบความรู้ ^{DV2.2} การใช้ความรู้ ^{DV2.3}
DV3 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน DV3.1 การสร้างวิสัยทัศน์ DV3.2 การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ DV3.3 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์	การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ^{DV3} หมายถึง กระบวนการทางความคิด ความต้องการที่เป็นภาพเป้าหมายในอนาคต มีวัตถุประสงค์ชัดเจน และมีแนวทางการดำเนินงานเพื่อให้เป้าหมายบรรลุผลสำเร็จอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์ ^{DV3.1} การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ^{DV3.2} และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ ^{DV3.3}
DV4 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน 4.1 การมีภาวะผู้นำ 4.2 การจูงใจ 4.3 การเสริมพลังความสามารถ	การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ^{DV4} หมายถึง กระบวนการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ความท้าทายในรูปแบบการบริหาร แรงกดดันจากงาน เทคโนโลยี สภาพเศรษฐกิจ การแข่งขัน สังคม และการเมือง ประกอบด้วย การมีภาวะผู้นำ ^{DV4.1} การจูงใจ ^{DV4.2} การเสริมพลังความสามารถ ^{DV4.3}

การนิยามตัวแปรต้นด้วยดัชนี^{IV}

จากการทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2 เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV} ประกอบด้วยตัวแปร คือ การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} การร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2} การร่วมตัดสินใจ^{IV3} การร่วมดำเนินการ^{IV4} การร่วมติดตามประเมินผล^{IV5} สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 3.3 การนิยามตัวแปรต้นด้วยดัชนี^{IV}

ตัวแปรต้น	นิยามตัวแปรต้น
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ IV1.1 ความร่วมมือด้านจิตใจ IV1.2 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ IV1.3 ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์	การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เป็นการแสดงพฤติกรรมในการรับรู้ การตั้งใจ เพื่อการเรียนรู้ เชื่อมโยงเป็นเหตุเป็นผลตามสถานการณ์ในการตัดสินใจ ประกอบด้วย ความร่วมมือด้านจิตใจ ^{IV1.1} ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ ^{IV1.2} ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์ ^{IV1.3}
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ IV2.1 การร่วมให้ข้อมูล IV2.2 การร่วมรับฟังความคิดเห็น IV2.3 การร่วมปรึกษาหารือ	การร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2} หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมการแสดงความคิดเห็น การให้และรับข้อมูลเพื่อพิจารณาตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยการใช้เหตุผลและการสืบค้นที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย การร่วมให้ข้อมูล ^{IV2.1} การร่วมรับฟังความคิดเห็น ^{IV2.2} การร่วมปรึกษาหารือ ^{IV2.3}
IV3 การร่วมตัดสินใจ IV3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา IV3.2 การวางแผนทางดำเนินการ IV3.3 การประสานประโยชน์	การร่วมตัดสินใจ^{IV3} หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงกระบวนการ ใช้ความคิดและการกระทำในการรับรู้เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกและมิติเวลา เพื่อให้ได้ผลลัพธ์อย่างที่ต้องการ หรือบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นทางเลือกที่เหมาะสมและดีที่สุดสำหรับสถานการณ์นั้น ประกอบด้วย การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา ^{IV3.1} การวางแผนทางการดำเนินการ ^{IV3.2} การประสานประโยชน์ ^{IV3.3}
IV4 การร่วมดำเนินการ IV4.1 การร่วมแรงงาน IV4.2 การร่วมเงินทุน IV4.3 การประสานงาน	การร่วมดำเนินการ^{IV4} หมายถึง วิธีดำเนินการในการบริหารจัดการตามแผนงาน ประกอบด้วย การร่วมแรงงาน ^{IV4.1} การร่วมเงินทุน ^{IV4.2} การประสานงาน ^{IV4.3}
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล IV 5.1 การติดตามการดำเนินงาน IV 5.2 การประเมินผลการดำเนินงาน	การร่วมติดตามประเมินผล^{IV5} หมายถึง การเข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้การเคลื่อนไหวการดำเนินงานของกิจกรรม ประกอบด้วย การติดตามการดำเนินการ ^{IV5.1} การประเมินผลการดำเนินงาน ^{IV5.2}

การนิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรด้วยตัวชี้วัด

การนิยามปฏิบัติการดัชนีเป็นการนิยามปฏิบัติการที่ต่อจากการนิยามตัวแปร มีจุดประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงตัวชี้วัดต่าง ๆ (Indicators) ของดัชนีที่เป็นคุณลักษณะสำคัญของตัวแปรคุณลักษณะหรือดัชนี ในแต่ละข้อของแต่ละตัวแปรจะมีเอกลักษณ์เฉพาะที่แยกจากกันได้สามารถใช้เป็นตัวชี้วัดซึ่งเป็น

มาตรวัด (Scale) ของดัชนีนี้ได้ ดังนั้นการเขียนนิยามปฏิบัติการดัชนีแต่ละตัว จะต้องครอบคลุมถึงตัวชี้วัดของดัชนีทุกตัวชี้วัดส่วนลำดับของตัวชี้วัดนั้นอาจเปลี่ยนตำแหน่งกันได้ตามความเหมาะสม

การนิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรต้นด้วยตัวชี้วัด^{IV}

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV} พบว่า ตัวชี้วัดของการมีส่วนร่วมของชุมชนคือ 1. การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} ประกอบด้วย ความร่วมมือด้านจิตใจ^{IV1.1} ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์^{IV1.3} 2. การร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2} ประกอบด้วย การร่วมให้ข้อมูล^{IV2.1} การร่วมรับฟังความคิดเห็น^{IV2.2} การร่วมปรึกษาหารือ^{IV2.3} 3. การร่วมตัดสินใจ^{IV3} ประกอบด้วย การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1} การวางแผนงานดำเนินการ^{IV3.2} การประสานประโยชน์^{IV3.3} 4. การร่วมดำเนินการ^{IV4} ประกอบด้วย การสนับสนุนแรงงาน^{IV4.1} การสนับสนุนเงินทุน^{IV4.2} การประสานงาน^{IV4.3} 5. การร่วมติดตามประเมินผล^{IV5} ประกอบด้วย การติดตามการดำเนินงาน^{IV5.1} การประเมินผลการดำเนินงาน^{IV5.2} เมื่อนำมานิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรต้นด้วยตัวชี้วัดสามารถสรุปความหมายได้ดังนี้

ตารางที่ 3.4 การนิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรต้นด้วยตัวชี้วัด^{IV}

ดัชนีของตัวแปรต้น	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรต้นด้วยตัวชี้วัด
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ IV1.1 ความร่วมมือด้านจิตใจ IV1.1.1 ความไว้วางใจ IV1.1.2 ความรู้สึกผูกพันเป็นเจ้าของ IV1.1.3 การมีทัศนคติเชิงบวก	ความร่วมมือด้านจิตใจ ^{IV1.1} หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงความรู้สึก ความรู้ ความเข้าใจโดยมุ่งเน้นการทำงานร่วมกันเพื่อการบรรลุผล การค้นหาแนวทางการแก้ไขปัญหา ประกอบด้วย ความไว้วางใจ ^{IV1.1.1} ความรู้สึกผูกพันเป็นเจ้าของ ^{IV1.1.2} การมีทัศนคติเชิงบวก ^{IV1.1.3}
IV1.2 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ IV1.2.1 การเข้าร่วมวางแผนการทำงาน IV1.2.2 การร่วมคัดเลือกตัวแทน IV1.2.3 การร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม	ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ ^{IV1.2} หมายถึง กระบวนการสร้าง การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อเพิ่มพลังความสามารถในการทำงานอย่างเป็นระบบนำไปสู่การบรรลุผลตามเป้าหมาย ประกอบด้วย การเข้าร่วมวางแผนการทำงาน ^{IV1.2.1} การร่วมคัดเลือกตัวแทนเพื่อการกระจายอำนาจความรับผิดชอบ ^{IV1.2.2} การร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม ^{IV1.2.3}
IV1.3 ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์ IV1.3.1 การใช้สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ คู่มือ จดหมายข่าว IV1.3.2 การใช้สื่อด้วยวิธีพูด เช่น การประชุม การติดต่อผ่านผู้นำ เสียงตามสาย IV1.3.3 การใช้สื่อผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพนิ่ง IV1.3.4 การใช้สื่อผ่านเครือข่ายออนไลน์	ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์ ^{IV1.3} หมายถึง กระบวนการนำ ข้อมูลข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ทั้งที่อยู่ในรูปของ คลื่นแสง คลื่นเสียง ระบบประสาทสัมผัสทั้ง 5 ที่สามารถรับรู้ ความหมาย ประกอบด้วย การใช้สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ คู่มือ จดหมายข่าว ^{IV1.3.1} การใช้สื่อด้วยพูด เช่น การประชุม การติดต่อผ่านผู้นำ เสียงตามสาย ^{IV1.3.2} การใช้สื่อผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพนิ่ง ^{IV1.3.3} การใช้สื่อผ่านเครือข่ายออนไลน์ ^{IV1.3.4}
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ IV2.1 การร่วมให้ข้อมูล IV2.1.1 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่	การร่วมให้ข้อมูล ^{IV2.1} หมายถึง พฤติกรรมในการชักนำ ประชาชนให้ได้เข้ามามีส่วนร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เพื่อความรู้ความ เข้าใจต่อการมีส่วนร่วมการทำงานร่วมกัน ประกอบด้วย

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)^{IV}

ดัชนีของตัวแปรต้น	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรต้นด้วยตัวชี้วัด
IV2.1.2 การเรียนรู้หลักการทำงาน IV2.1.3 การร่วมทัศนศึกษา	การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ ^{IV2.1.1} การเรียนรู้หลักการทำงาน ^{IV2.1.2} การร่วมทัศนศึกษา ^{IV2.1.3}
IV2.2 การร่วมรับฟังความคิดเห็น IV2.2.1 การระดมความคิด IV2.2.2 การได้รับโอกาสเข้าร่วมรับฟัง ความคิดเห็น IV2.2.2 การร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูล	การร่วมรับฟังความคิดเห็น^{IV2.2} หมายถึง วิธีการรับการให้ข้อมูลที่ สำคัญและเป็นประโยชน์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจต่อปัญหา และ แนวทางแก้ไขปัญหา ประกอบด้วย การระดมความคิด ^{IV2.2.1} การได้รับ โอกาสเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็น ^{IV2.2.2} การร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูล ^{IV2.2.3}
IV2.3 การร่วมปรึกษาหารือ IV2.3.1 การร่วมประชุมตัดสินใจ IV2.3.2 การร่วมประชุมอย่างต่อเนื่อง IV2.3.3 การสรุปปัญหาให้ชัดเจน	การร่วมปรึกษาหารือ^{IV2.3} หมายถึง วิธีการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็น ความต้องการ เพื่อการเตรียมความพร้อมของข้อมูลต่อการนำข้อมูล เข้าไปเป็นส่วนสำคัญในการพิจารณาตัดสินใจหรือบรรจุลงใน แผนปฏิบัติงาน ประกอบด้วย การร่วมประชุมตัดสินใจ ^{IV2.3.1} การร่วม ประชุมอย่างต่อเนื่อง ^{IV2.3.2} การสรุปปัญหาให้ชัดเจน ^{IV2.3.3}
IV3 การร่วมตัดสินใจ IV3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา IV3.1.1 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์ IV3.1.2 การประเมินสาเหตุผลกระทบที่ คาดว่าจะเกิดขึ้น IV3.1.3 การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา IV3.1.4 การเลือกทางเลือกที่มีการเห็นพ้องกัน	การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1} หมายถึง การรวบรวมข้อมูลที่ แสดงถึงสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของทรัพยากรชายฝั่งใน ด้านต่าง ๆ จากข้อมูลทุติยภูมิที่น่าเชื่อถือ และข้อมูลปฐมภูมิที่จำเป็น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและสอดคล้องกับความต้องการมากที่สุด ประกอบด้วย การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ ^{IV3.1.1} การ ประเมินสาเหตุผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ^{IV3.1.2} การจัดลำดับ ความสำคัญของปัญหา ^{IV3.1.3} การเลือกทางเลือกที่มีการเห็นพ้องกัน ^{IV3.1.4}
IV3.2 การวางแผนแนวทางการดำเนินการ IV3.2.1 การร่วมกำหนดเป้าหมาย IV3.2.2 การร่วมจัดกิจกรรม IV3.2.3 การใช้ความรู้ภูมิปัญญา IV3.2.4 การใช้เทคโนโลยีในการบริหาร จัดการ	การวางแผนแนวทางการดำเนินการ^{IV3.2} หมายถึง การเรียนรู้การวางแผน ร่วมกันในการแก้ไขปัญหาและผลกระทบต่อการดำรงชีวิต พลังความ ร่วมมือของสมาชิก และวิธีการเชื่อมโยงการตรวจสอบทางสังคมเข้ากับ การศึกษาและการปฏิบัติ ประกอบด้วย การร่วมกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ ^{IV3.2.1} การร่วมจัดกิจกรรม ^{IV3.2.2} การใช้ความรู้ภูมิปัญญา ^{IV3.2.3} การใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ ^{IV3.2.4}
IV3.3 การประสานประโยชน์ IV3.3.1 การได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน IV3.3.2 การได้รับความใส่ใจให้มีคุณภาพ ชีวิตที่ดี IV3.3.3 การให้ความสนใจเข้าร่วมรับผิดชอบ ในการแก้ไขปัญหา IV3.3.4 การบริหารจัดการให้เป็นไปใน ทิศทางเดียวกัน	การประสานประโยชน์^{IV3.3} หมายถึง พฤติกรรมในการบริหารจัดการ ทรัพยากรเพื่อประโยชน์ต่อการตอบสนองในการดำรงชีพร่วมกัน ประกอบด้วย การได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน ^{IV3.3.1} การได้รับ ความใส่ใจให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ^{IV3.3.2} การให้ความสนใจเข้าร่วม รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหา ^{IV3.3.3} การบริหารจัดการให้เป็นไปใน ทิศทางเดียวกัน ^{IV3.3.4}

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)^{IV}

ดัชนีของตัวแปรต้น	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรต้นด้วยตัวชี้วัด
IV4. การร่วมดำเนินการ IV4.1 การร่วมแรงงาน IV4.1.1 การร่วมคิดร่วมเรียนรู้ IV4.1.2 การใช้ทักษะประสบการณ์ IV4.1.3 การปรับตัวในการทำงานร่วมกัน	การสนับสนุนแรงงาน^{IV4.3} หมายถึง พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมที่แสดงถึงการอาศัยความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการ ประกอบด้วย การร่วมคิดร่วมเรียนรู้^{IV4.3.1} และ การใช้ทักษะประสบการณ์^{IV4.3.2} การปรับตัวในการทำงานร่วมกัน^{IV4.1.3}
IV4.2 การร่วมเงินทุน IV4.2.1 การจัดตั้งกองทุนชุมชน IV4.2.2 การได้รับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชน IV4.2.3 การได้รับเงินงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ	การจัดการเงินทุน^{IV4.2} หมายถึง วิธีการการมีส่วนร่วมในการระดมทุน การจัดสรรเงินทุนในการดำเนินงานเพื่อการบรรลุผลตามเป้าหมาย ประกอบด้วย การจัดตั้งกองทุนชุมชน^{IV4.2.1} การได้รับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชน^{IV4.2.2} การได้รับเงินงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ^{IV4.2.3}
IV4.3 การประสานงาน IV4.3.1 การร่วมประสานงานกับกลุ่มผู้นำ IV4.3.2 การร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ IV4.3.3 การร่วมประสานงานกับภาคเอกชนประชาสังคม	การประสานงาน^{IV4.3} หมายถึง วิธีการสื่อสารเพื่อเชื่อมโยงการดำเนินการที่จะส่งผลให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ประกอบด้วย การร่วมประสานงานกับกลุ่มผู้นำ^{IV4.3.1} การร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ^{IV4.3.2} การร่วมประสานงานกับภาคเอกชนประชาสังคม^{IV4.3.3}
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล IV5.1 การติดตามการดำเนินงาน IV5.1.1 การกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย IV5.1.2 การเปิดโอกาสเข้าร่วมติดตามประเมินผล IV5.1.3 การสรุปผลการดำเนินงาน	การติดตามการดำเนินงาน^{IV5.1} หมายถึง การรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อทราบความเคลื่อนไหวของการดำเนินงาน ประกอบด้วย การกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย^{IV5.1.1} การเปิดโอกาสในการเข้าร่วมติดตามประเมินผล^{IV5.1.2} การสรุปผลการดำเนินงาน^{IV5.1.3}
IV5.2 การประเมินผลการดำเนินงาน IV5.2.1 การร่วมตรวจวัดวิเคราะห์ผล IV5.2.2 การร่วมสรุปผลความก้าวหน้า IV5.2.3 การร่วมสรุปรายงานปัญหาอุปสรรค	การประเมินผลการดำเนินงาน^{IV5.2} หมายถึง การวิเคราะห์เปรียบเทียบประเมินผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย การร่วมตรวจวัดวิเคราะห์ผล^{IV5.2.1} การร่วมสรุปผลความก้าวหน้า^{IV5.2.2} การร่วมสรุปรายงานปัญหาอุปสรรค^{IV5.2.3}

การนิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรตามด้วยตัวชี้วัด^{DV}

จากการศึกษาองค์ประกอบการจัดการความรู้ชุมชนพบว่า ดัชนีชี้วัดการจัดการความรู้ชุมชนคือ

1. การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1} ประกอบด้วย การสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1} การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2} การเรียนรู้ร่วมกัน^{DV1.3}
 2. การมีคลังความรู้ร่วมกัน^{DV2} ประกอบด้วย การจัดระบบความรู้^{DV2.1} ตรวจสอบความรู้^{DV2.2} การใช้ความรู้^{DV2.3}
 3. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} ประกอบด้วย การสร้างวิสัยทัศน์^{DV3.1} การถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2} การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3}
 4. การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ประกอบด้วย การมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} การจูงใจ^{DV4.2} การเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3}
- เมื่อนำมานิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรตามด้วยตัวชี้วัดสามารถสรุปคำนิยามได้ดังนี้

ตารางที่ 3.5 การนิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรตามด้วยตัวชี้วัด^{DV}

ดัชนีของตัวแปรตาม	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรตามด้วยตัวชี้วัด
<p>DV1.1 การสร้างความรู้ใหม่</p> <p>DV1.1.1 การแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ด้วยความสมัครใจ</p> <p>DV1.1.2 การแสวงหารวบรวมความรู้อย่างสม่ำเสมอ</p> <p>DV1.1.3 การใช้ความรู้สำหรับเป็นแนวทางการทำงานที่เหมาะสม</p>	<p>การสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1} หมายถึง กระบวนการสร้างและถ่ายทอดความรู้เพื่อให้ได้ความรู้ไปแก้ไขปัญหาในการทำงาน ประกอบด้วย การแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ด้วยความสมัครใจ^{DV1.1.1} การแสวงหารวบรวมความรู้อย่างสม่ำเสมอ^{DV1.1.2} เช่น การฝึกอบรม อินเทอร์เน็ต การให้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ การใช้ความรู้สำหรับเป็นแนวทางการทำงานที่เหมาะสม^{DV1.1.3}</p>
<p>DV1.2 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้</p> <p>DV1.2.1 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้อย่างไม่เป็นทางการ</p> <p>DV1.2.2 การแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านระบบออนไลน์</p> <p>DV1.2.3 การร่วมกิจกรรมเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง</p>	<p>การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2} หมายถึง พื้นที่ที่จัดเตรียมไว้เพื่อเป็นสถานที่สำหรับการเข้าร่วมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประกอบด้วย การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันอย่างไม่เป็นทางการ^{DV1.2.1} เช่น มุมกาแฟ การแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านระบบออนไลน์^{DV1.2.2} เช่น อีเมล เว็บไซต์ การร่วมกิจกรรมเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง^{DV1.2.3} เช่น การประชุมสัมมนา การศึกษาดูงาน การประชุม</p>
<p>DV1.3 การเรียนรู้ร่วมกัน</p> <p>DV1.3.1 การได้รับความรู้ความเข้าใจอย่างเท่าเทียมกัน</p> <p>DV1.3.2 การยอมรับความคิดเห็นและเหตุผลที่หลากหลาย</p> <p>DV1.3.3 การทำงานร่วมกันในจัดการปัญหาใหม่</p>	<p>การเรียนรู้ร่วมกัน^{DV1.3} หมายถึง การพัฒนาความรู้ และการสร้างค่านิยมด้านความรู้ให้กับองค์กรเพื่อบรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย การได้รับความรู้ความเข้าใจอย่างเท่าเทียมกัน^{DV1.3.1} การยอมรับความคิดและเหตุผลที่หลากหลาย^{DV1.3.2} การทำงานร่วมกันในการจัดการปัญหาใหม่^{DV1.3.3}</p>
<p>DV2.1 การจัดระบบความรู้</p> <p>DV2.1.1 การรวบรวมแหล่งความรู้เป็นระบบ</p> <p>DV2.1.2 การบันทึกความรู้ในหลายลักษณะ</p> <p>DV2.1.3 การใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บความรู้</p>	<p>การจัดระบบความรู้^{DV2.1} หมายถึง กิจกรรมการดำเนินงานเพื่อการจัดการคลังความรู้ร่วมกัน ประกอบด้วย การรวบรวมแหล่งความรู้เป็นระบบ^{DV2.1.1} การบันทึกความรู้ในหลายลักษณะ^{DV2.1.2} การใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บความรู้^{DV2.1.3}</p>
<p>DV2.2 การตรวจสอบความรู้</p> <p>DV2.2.1 การประเมินผลเป็นไปตามเป้าหมาย</p> <p>DV2.2.2 การติดตามการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง</p> <p>DV2.2.3 การปรับปรุงการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์</p>	<p>การตรวจสอบความรู้^{DV2.2} หมายถึง การตัดสินใจในการดำเนินงานเพื่อปรับเปลี่ยนความรู้ให้เกิดความพร้อมในการนำไปใช้ ประกอบด้วย การประเมินผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด^{DV2.2.1} การติดตามการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง^{DV2.2.2} การปรับปรุงการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์^{DV2.2.3}</p>
<p>DV2.2 การตรวจสอบความรู้</p> <p>DV2.2.1 การประเมินผลเป็นไปตามเป้าหมาย</p> <p>DV2.2.2 การติดตามการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง</p> <p>DV2.2.3 การปรับปรุงการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์</p>	<p>การตรวจสอบความรู้^{DV2.2} หมายถึง การตัดสินใจในการดำเนินงานเพื่อปรับเปลี่ยนความรู้ให้เกิดความพร้อมในการนำไปใช้ ประกอบด้วย การประเมินผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด^{DV2.2.1} การติดตามการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง^{DV2.2.2} การปรับปรุงการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์^{DV2.2.3}</p>

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)^{DV}

ดัชนีของตัวแปรตาม	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรตามด้วยตัวชี้วัด
<p>DV2.3 การใช้ความรู้</p> <p>DV2.3.1 การเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงาน</p> <p>DV2.3.2 การใช้ความรู้ในการจัดการทรัพยากรเพื่อประโยชน์สูงสุด</p> <p>DV2.3.3 การถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>การใช้ความรู้^{DV2.3} หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเห็นคุณค่าของความรู้ ประกอบด้วย การเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงาน^{DV2.3.1} การใช้ความรู้ในการจัดการทรัพยากรเพื่อประโยชน์สูงสุด^{DV2.3.2} การถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ^{DV2.3.3}</p>
<p>DV3.1 การกำหนดวิสัยทัศน์</p> <p>DV3.1.1 การรวบรวมข้อมูลความต้องการของปัญหาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์</p> <p>DV3.1.2 การวิเคราะห์หัตถ์ดลใจในการกำหนดภาพเป้าหมายที่พึงประสงค์</p> <p>DV3.1.3 การสรุปประเด็นสร้างแนวทางแก้ปัญหา</p>	<p>การกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1} หมายถึง กิจกรรมการแสดงความคิดเห็นความต้องการที่มีวัตถุประสงค์เรียบง่ายและชัดเจน ทำให้มองเห็นภาพใหญ่ทั้งระบบเพื่อเป็นทิศทางที่มุ่งไปในอนาคต ประกอบด้วย การรวบรวมข้อมูลความต้องการของปัญหาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1.1} การวิเคราะห์หัตถ์ดลใจในการกำหนดภาพที่พึงประสงค์^{DV3.1.2} การสรุปประเด็นสร้างแนวทางแก้ปัญหา^{DV3.1.3}</p>
<p>DV3.2 การถ่ายทอดวิสัยทัศน์</p> <p>DV3.2.1 การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ชัดเจน</p> <p>DV3.2.2 การร่วมถ่ายทอดเป้าหมายวัตถุประสงค์เป็นประจำเมื่อมีโอกาส</p> <p>DV3.2.3 การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ต่อเนื่องทำให้เกิดความเชื่อมั่น</p>	<p>การถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2} หมายถึง กิจกรรมดำเนินการที่ต้องการแสดงให้รับรู้ถึงวัตถุประสงค์และการมองเห็นภาพรวมเดียวกัน ประกอบด้วย การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ชัดเจน^{DV3.2.1} การร่วมถ่ายทอดเป้าหมายวัตถุประสงค์เป็นประจำเมื่อมีโอกาส^{DV3.2.2} การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ ต่อเนื่องทำให้เกิดความเชื่อมั่น^{DV3.2.3}</p>
<p>DV3.3 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์</p> <p>DV3.3.1 การจัดตั้งคณะทำงานที่มีอำนาจการตัดสินใจ</p> <p>DV3.3.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางแก้ปัญหาร่วมกัน</p> <p>DV3.3.3 ความสามารถเชื่อมโยงวิสัยทัศน์สู่นโยบายและเป้าหมาย</p>	<p>การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3} หมายถึง กิจกรรมการดำเนินการตามวิสัยทัศน์เพื่อการบรรลุผลสำเร็จ ประกอบด้วย การจัดตั้งคณะทำงานที่มีอำนาจการตัดสินใจ^{DV3.3.1} การจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางแก้ปัญหาร่วมกัน^{DV3.3.2} ความสามารถเชื่อมโยงวิสัยทัศน์สู่นโยบายและเป้าหมาย^{DV3.3.3}</p>
<p>DV4.1 การมีภาวะผู้นำ</p> <p>DV4.1.1 การกระตุ้นใฝ่মনในการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกัน</p> <p>DV4.1.2 การกระทำที่เป็นแบบอย่างที่ดี</p> <p>DV4.1.3 ความกล้าแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์</p>	<p>การมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงการเห็นคุณค่าของงานและบุคคลเพื่อก่อให้เกิดความมุ่งมั่นร่วมกัน ทั้งองค์การในการปฏิบัติการกิจตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบให้ดีที่สุดด้วยความเต็มใจ และประเมินผลลัพธ์จากที่คาดหวังไว้ ประกอบด้วย การกระตุ้นใฝ่মনในการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกัน^{DV4.1.1} การกระทำที่เป็นแบบอย่างที่ดี^{DV4.1.2} ความกล้าแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์^{DV4.1.3}</p>

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)^{DV}

ดัชนีของตัวแปรตาม	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรตามด้วยตัวชี้วัด
DV4.2 การจูงใจ DV4.2.1 การได้รับผลตอบแทนรางวัลคำชมเชย DV4.2.2 การได้รับมอบหมายอำนาจตัดสินใจ DV4.2.3 การร่วมสะท้อนข้อมูล	การจูงใจ^{DV4.2} หมายถึง กระบวนการผลักดันกระตุ้นโน้มน้าว การเสริมแรงพลังในการกระทำเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย การได้รับผลตอบแทนรางวัลคำชมเชย ^{DV4.2.1} การได้รับมอบหมายให้มียอำนาจการตัดสินใจ ^{DV4.2.2} การร่วมสะท้อนข้อมูล ^{DV4.2.3}
DV4.3 การเสริมพลังความสามารถ DV4.3.1 การได้รับคำแนะนำให้ความเข้าใจชัดเจน DV4.3.2 การสนับสนุนชักชวนร่วมกลุ่มทำงาน DV4.3.3 การเสริมความรู้เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูล	การเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} หมายถึง กระบวนการปรับเปลี่ยนทัศนคติ พฤติกรรม เพื่อเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถในการทำงาน เพิ่มอำนาจการตัดสินใจ ประกอบด้วย การได้รับคำแนะนำให้มีความเข้าใจชัดเจน ^{DV4.3.1} การสนับสนุนชักชวนให้ร่วมกลุ่มในการทำงาน ^{DV4.3.2} การได้รับการเสริมความรู้เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลในการทำงาน ^{DV4.3.3}

การสร้างและทดสอบเครื่องมือการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยในเชิงปริมาณ จึงใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการศึกษา ลักษณะของคำถามเป็นคำถามปลายปิด โดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา เพื่อนำมาจัดทำแบบสอบถามให้มีความสัมพันธ์กับกรอบการศึกษาโดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวแปรต้น และส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวแปรตาม พร้อมทั้งผลการวัดค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามโดยการคำนวณหาค่า IVC (Item Variable Congruence Index) หรือค่าความสอดคล้องของแต่ละข้อซึ่งต้องมีค่ามากกว่า 0.7 จึงจะถือว่าคำถามนั้นมีความเที่ยงตรง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามรายละเอียดตามตารางที่ 20

ตารางที่ 3.6 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

ตัวแปรและตัวชี้วัด	แบบสอบถาม	เกณฑ์การวัด	คะแนนของเกณฑ์การวัด
กลุ่มประชากรในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร	1. กลุ่มประชากรตำบล	Nominal	1. พันท้ายนรสิงห์ 2. โคกขาม 3. บางหญ้าแพรก 4. บางกระเจ้า 5. บ้านบ่อ 6. บางโหนด 7. กาหลง 8. นาโคก
เพศ	2. เพศ	Nominal	1. ชาย 2. หญิง

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

ตัวแปรและตัวชี้วัด	แบบสอบถาม	เกณฑ์การวัด	คะแนนของเกณฑ์การวัด
อายุ	3. อายุ	Ordinal	1. 15-25 ปี 2. 26-35 ปี 3. 36-45 ปี 4. 46-55 ปี 5. 56 ปีขึ้นไป
การศึกษา	4. การศึกษา	Ordinal	1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า 2. มัธยมศึกษาตอนต้น 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. 4. อนุปริญญา/ปวส. 5. ปริญญาตรี 6. สูงกว่าปริญญาตรี
รายได้	5. รายได้	Ordinal	1. ต่ำกว่า 5,001 บาท 2. 5,001- 15,000 บาท 3. 15,001 - 25,000บาท 4. 25,001 - 35,000 บาท 5. 35,001 บาทขึ้นไป
อาชีพ	6. อาชีพ	Ordinal	1. รับราชการ 2. พนักงาน/เจ้าหน้าที่องค์กร 3. ทำการเกษตร/ประมง 4. ประการธุรกิจ/ค้าขาย 5. นักเรียน/นักศึกษา 6. พ่อบ้าน/แม่บ้าน 7. อื่น ๆ

2. แบบสอบถามส่วนที่ 2 จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำไปสู่การสร้างกรอบแนวความคิดของการศึกษา และจากกรอบแนวความคิดของการศึกษานั้น ได้แบ่งตัวแปรออกเป็น 2 ชุด ได้แก่ ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ชุดตัวแปรแต่ละชุดมีลักษณะเป็นนามธรรม จำเป็นต้องทำให้เป็นตัวแปรที่มีลักษณะเป็นรูปธรรม จึงต้องหาค่าประกอบของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยการหาค่าประกอบที่เรียกว่าดัชนี ซึ่งดัชนีมีลักษณะกึ่งนามธรรมและรูปธรรม ทำให้ไม่สามารถนำมาสร้างแบบสอบถามได้ จึงต้องนำแต่ละดัชนีตัวแปรต้นและตัวแปรตามมาหาตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรมอย่างยิ่งที่สามารถตั้งเป็นแบบสอบถาม

หลังจากได้แบบสอบถามแล้วยังต้องตรวจสอบแบบสอบถามว่ามีความสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการของตัวแปรด้วยตัวชี้วัดทั้งตัวแปรต้นและตัวแปรตาม (นิยามปฏิบัติการเป็นองค์รวม) และตรวจสอบว่าสอดคล้องกับคะแนนของมาตราวัดหรือคำตอบ ดังนั้นการตั้งแบบสอบถามต้องสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการของดัชนีด้วยตัวชี้วัดและสอดคล้องกับมาตราวัดที่เป็นคำตอบและสเกล จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตราวัดของตัวชี้วัดเพื่อนำไปสู่การใช้สถิติในการคำนวณ

ตามวัตถุประสงค์ที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV} ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งประกอบด้วย ผู้นำและสมาชิกของชุมชน เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นและนายจ้างสถานประกอบการภาคเอกชน โดยการสอบถามเชิงลึกจากกลุ่มเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการป้องกันแก้ไขปัญหาการกัดเซาะพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร ในเรื่องของ การร่วมสร้างความร่วมมือ^{M1}

การร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2} การร่วมตัดสินใจ^{IV3} การร่วมดำเนินการ^{IV4} และการร่วมติดตามประเมินผล^{IV4} ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยโดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ ระดับน้อยอย่างยิ่ง ระดับน้อย ระดับปานกลาง ระดับมาก และระดับมากอย่างยิ่ง (พลศักดิ์ จิรไกรศิริ, 2558, หน้า 127)

ตัวแปรต้น คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร โดยกำหนดคะแนนของเกณฑ์วัดดังนี้

คะแนน 1 หมายถึง มีการดำเนินการระดับน้อยอย่างยิ่ง	ระหว่างร้อยละ	1 - 20
คะแนน 2 หมายถึง มีการดำเนินการระดับน้อย	ระหว่างร้อยละ	21 - 40
คะแนน 3 หมายถึง มีการดำเนินการระดับปานกลาง	ระหว่างร้อยละ	41 - 60
คะแนน 4 หมายถึง มีการดำเนินการระดับมาก	ระหว่างร้อยละ	61 - 80
คะแนน 5 หมายถึง มีการดำเนินการระดับมากที่สุด	ระหว่างร้อยละ	81 - 100

ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดการสร้างเครื่องมือการวิจัย ดังตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.7 การสร้างเครื่องมือการวิจัยจากตัวชี้วัดของดัชนีตัวแปรต้น ค่าความเที่ยงตรงของคำถาม (IVC) ระบบเกณฑ์วัด และการให้คะแนนเกณฑ์วัด^{IV}

ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	เกณฑ์วัดของตัวชี้วัด	คะแนนของเกณฑ์วัด
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ IV1.1 ความร่วมมือด้านจิตใจ IV1.1.1 ความไว้วางใจ IV1.1.2 ความรู้สึกผูกพันเป็นเจ้าของ IV1.1.3 การมีทัศนคติเชิงบวก	1. ท่านให้ความไว้วางใจต่อเป้าหมาย/วัตถุประสงค์การทำงานป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
	2. ท่านมีความรู้สึกผูกพันเป็นเจ้าของในกิจกรรมร่วมกันที่เกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
	3. ท่านมีทัศนคติเชิงบวก/เห็นชอบ/พึงพอใจในกิจกรรมการดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV1.2 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ IV1.2.1 การเข้าร่วมวางแผนการทำงาน	4. ท่านได้ร่วมวางแผนการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)^{IV}

ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	เกณฑ์วัด ของตัวชี้วัด	คะแนนของ เกณฑ์วัด
IV1.2.2 การร่วมคัดเลือก ตัวแทน	5. ท่านได้ร่วมกระบวนการคัดเลือก ตัวแทนเพื่อเป็นคณะกรรมการที่มีความรับผิดชอบการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกลิ้นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV1.2.3 การร่วมกิจกรรม กับกลุ่ม	6. ท่านได้ร่วมกิจกรรมการทำงานกับ กลุ่มเครือข่ายเพื่อดำเนินการแก้ไข ปัญหาการป้องกันการกีดเซาะโดยวิธี ปักไม้ไผ่ชะลอกลิ้นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV1.3 ความร่วมมือด้าน ประชาสัมพันธ์	7. ท่านได้มีการสื่อสารระหว่างกันโดยใช้ สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ หนังสือคู่มือ จดหมายข่าว แผ่นพับ ป้าย	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV1.3.1 การใช้สื่อที่เป็น สิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ หนังสือ คู่มือ จดหมายข่าว แผ่นพับ ป้าย	8. ท่านได้มีการสื่อสารระหว่างกันด้วย วิธีการพูด เช่น การประชุม การติดต่อ ผ่านผู้นำ ในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV1.3.2 การใช้สื่อด้วยวิธีการ พูด เช่น การประชุม การติดต่อผ่านผู้นำ เสียงตามสาย	9. ท่านได้มีการสื่อสารถึงกันโดยใช้ อุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น วิทยุชุมชน เสียงตามสาย โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ ในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV1.3.3 การใช้สื่อผ่าน อุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น วิทยุ โทรศัพท์ ภาพนิ่ง	10. ท่านได้มีการสื่อสารถึงกันโดยใช้ ระบบเครือข่ายออนไลน์เช่น ไลน์ เฟสบุ๊ก โทรศัพท์ในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV1.3.4 การใช้สื่อผ่าน เครือข่ายออนไลน์				
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์	11. ท่านได้ร่วมรับรู้ข้อมูล บทบาทหน้าที่ และสิทธิของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน การทำงานเพื่อป้องกันการกีดเซาะ ชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกลิ้นใน ระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV2.1 การร่วมให้ข้อมูล				
IV2.1.1 การให้ข้อมูล เกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่				
IV2.1.2 การเรียนรู้หลักการ ทำงาน				
IV2.1.3 การร่วมทัศนศึกษา	12. ท่านได้ร่วมเรียนรู้ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการงานป้องกันการ กีดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอก ลิ้นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง

ตารางที่ 3.7 (ต่อ) ^{IV}

ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	เกณฑ์วัด ของตัวชี้วัด	คะแนนของ เกณฑ์วัด
	13. ท่านได้ร่วมทัศนศึกษาเยี่ยมชมดูงาน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและเรียนรู้ การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดย วิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	0.67	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV2.2 การร่วมรับฟังความคิดเห็น IV2.2.1 การร่วมระดมความคิด IV2.2.2 การได้รับโอกาสเข้าร่วม IV2.2.3 การร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูล	14. ท่านได้ร่วมการระดมความคิดเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
	15. ท่านได้รับโอกาสเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	0.67	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
	16. ท่านได้ร่วมการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV2.3 การร่วมปรึกษาหารือ IV2.3.1 การร่วมประชุมตัดสินใจ IV2.3.2 การร่วมประชุมอย่างต่อเนื่อง IV2.3.3 การสรุปปัญหาให้ชัดเจน	17. ท่านได้เข้าร่วมการประชุมและตัดสินใจดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
	18. ท่านได้ร่วมประชุมอย่างต่อเนื่องเพื่อติดตามการแก้ปัญหาการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
	19. ท่านได้ร่วมการรวบรวมข้อมูลเพื่อสรุปข้อมูลปัญหาให้มีความชัดเจนในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV3 การร่วมตัดสินใจ IV3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา IV3.1.1 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงสถานการณ์	20. ท่านได้ร่วมวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์การป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)^{IV}

ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	เกณฑ์วัด ของตัวชี้วัด	คะแนนของ เกณฑ์วัด
IV3.1.2 การประเมินสาเหตุ และผลกระทบ IV3.1.3 การจัดลำดับความ สำคัญปัญหา IV3.1.4 การเลือกทางเลือกที่มี การเห็นพ้องต้องกัน	21. ท่านได้ร่วมประเมินสาเหตุและ ผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในการ ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปัก ไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
	22. ท่านได้ร่วมจัดลำดับความสำคัญของ ปัญหาการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
	23. ท่านได้ร่วมการตัดสินใจต่อทางเลือก ที่มีความเป็นไปได้โดยมีการลงมติ เห็นพ้องร่วมกันในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV3.2 การวางแผนทางการ ดำเนินการ IV3.2.1 การร่วมกำหนด เป้าหมาย วัตถุประสงค์ IV3.2.2 การร่วมจัดกิจกรรม ตามแนวทางการ ดำเนินงาน IV3.2.3 การใช้ความรู้ภูมิ ปัญญา IV3.2.4 การใช้เทคโนโลยี ในการบริหารจัดการ	24. ท่านได้ร่วมกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์เพื่อวางแผนทางการ ดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
	25. ท่านได้ร่วมจัดกิจกรรมตามแนว ทางการดำเนินงานป้องกันแก้ไขการ กัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอก คลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
	26. ท่านได้ใช้ความรู้ภูมิปัญญาในการ ทำงานป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
	27. ท่านได้ร่วมใช้เทคโนโลยีเป็น เครื่องมือในการจัดการป้องกัน การกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ ชะลอกคลื่นในระดับใด	0.67	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV3.3 การประสานประโยชน์ IV3.3.1 การได้รับประโยชน์ อย่างเท่าเทียมกัน IV3.3.2 การได้รับความใส่ใจ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี	28. ท่านได้ร่วมตัดสินใจถึงผลประโยชน์ที่ จะได้รับอย่างเท่าเทียมกันในการ ป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ ชะลอกคลื่นอยู่ในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)^{IV}

ตัวแปร ตัวชี้วัด และตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	เกณฑ์วัดของตัวชี้วัด	คะแนนของเกณฑ์วัด
IV3.3.3 การให้ความสนใจเข้าร่วมรับผิดชอบในการแก้ปัญหา	29. ท่านได้ร่วมตัดสินใจถึงผลประโยชน์ต่อการดูแลใส่ใจเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV3.3.4 การจัดการทรัพยากรชายฝั่งให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน	30. ท่านได้ให้ความสนใจร่วมมีความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งเพื่อรักษาผลประโยชน์สูงสุดร่วมกันในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
	31. ท่านได้ร่วมตัดสินใจในการจัดการทรัพยากรชายฝั่งให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
	32. ท่านได้ร่วมคิดร่วมเรียนรู้การป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV4 การร่วมดำเนินการ	33. ท่านได้นำทักษะประสบการณ์มาใช้ในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV4.1 การร่วมแรงงาน				
IV4.1.1 การร่วมคิดร่วมเรียนรู้				
IV4.1.2 การใช้ทักษะประสบการณ์	34. ท่านมีการปรับตัวในการทำงานร่วมกันเพื่อป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV4.1.3 การปรับตัวในการทำงานร่วมกัน				
IV4.2 การร่วมเงินทุน				
IV4.2.1 การจัดตั้งกองทุนชุมชน	35. ท่านได้ร่วมกิจกรรมในการตั้งกองทุนของชุมชนเพื่อการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV4.2.2 การได้รับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชน				
IV4.2.3 การได้รับเงินงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ	36. ท่านได้ร่วมกิจกรรมแสวงหาแหล่งเงินทุนจากภาคเอกชนเพื่อการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)^{IV}

ตัวแปร ตัวชี้วัด และตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	เกณฑ์วัดของตัวชี้วัด	คะแนนของเกณฑ์วัด
	37. ท่านได้ร่วมกิจกรรมจัดหาเงินงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐเพื่อการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	0.67	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV4.3 การประสานงาน IV4.3.1 การร่วมประสานงานกับกลุ่มผู้นำ IV4.3.2 การร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ IV4.3.3 การร่วมประสานงานกับภาคเอกชนภาคประชาสังคม	38. ท่านได้ร่วมประสานงานกับกลุ่มผู้นำสมาชิกชุมชนเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด 39. ท่านได้ร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ เกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด 40. ท่านได้ร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน/ภาคประชาสังคมเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะ โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด	1.00 1.00 1.00	Interval Interval Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง 1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง 1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล IV5.1 การติดตามการดำเนินงาน IV5.1.1 การกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย IV5.1.2 การมีโอกาสเข้าร่วมติดตามประเมินผล IV5.1.3 การสรุปผลการดำเนินงาน	41. ท่านได้ร่วมกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะ โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด 42. ท่านได้มีโอกาสเข้าร่วมติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด 43. ท่านได้ร่วมการทบทวนปรับปรุงผลการดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด 44. ท่านได้ร่วมกระบวนการตรวจวัดวิเคราะห์ผลการดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด	1.00 0.83 0.83 1.00	Interval Interval Interval Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง 1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง 1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง 1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)^{IV}

ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	เกณฑ์วัด ของตัวชี้วัด	คะแนนของ เกณฑ์วัด
IV5.2 การประเมินผลการดำเนินงาน IV5.2.1 การร่วมตรวจวัด วิเคราะห์ผล การดำเนินงาน	45. ท่านได้ร่วมสรุปผลความก้าวหน้าในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
IV5.2.2 การร่วมสรุปผล ความก้าวหน้า IV5.2.3 การร่วมสรุปรายงาน ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ	46. ท่านได้ร่วมกิจกรรมการสรุปรายงาน ปัญหาอุปสรรคข้อเสนอแนะในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง

ตารางที่ 3.8 การสร้างเครื่องมือการวิจัยจากตัวชี้วัดของดัชนีตัวแปรตาม ค่าความเที่ยงตรงของคำถาม (IVC) ระบบเกณฑ์วัด และการให้คะแนนเกณฑ์วัด^{DV}

ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	เกณฑ์วัด ของตัวชี้วัด	คะแนนของ เกณฑ์วัด
DV1 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน DV1.1 การสร้างความรู้ใหม่ DV1.1.1 การแบ่งปันความรู้	1. ท่านมีการแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ด้วยความสมัครใจเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV1.1.2 การแสวงหา รวบรวมความรู้ อย่างสม่ำเสมอ	2. ท่านมีการแสวงหาต่อการรวบรวมข้อมูลอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV1.1.3 การใช้ความรู้สำหรับ เป็นแนวทางการ ทำงานที่เหมาะสม	3. ท่านได้สรุปความรู้เป็นแนวทางการทำงานที่เหมาะสมในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
	4. ท่านได้ให้ความสำคัญต่อการจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันอย่างไม่เป็นทางการ เช่น มุมกาแฟ ศาลา เอนกประสงค์ วัด โรงเรียน การพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ ในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)^{DV}

ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	เกณฑ์วัด ของตัวชี้วัด	คะแนนของ เกณฑ์วัด
DV1.2 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยน ความรู้	5. ท่านมีการแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านระบบเครือข่ายออนไลน์ในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV1.2.1 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยน เปลี่ยนความรู้ อย่างไม่เป็นทางการ	6. ท่านได้เข้าร่วมการจัดกิจกรรมเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV1.2.2 การแลกเปลี่ยน ความรู้ผ่านระบบ ออนไลน์				
DV1.2.3 การร่วมกิจกรรม เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง				
DV1.3 การเรียนรู้ร่วมกัน	7. ท่านได้รับโอกาสทางการเรียนรู้ เพื่อ พัฒนาความรู้ความเข้าใจอย่างเท่า เทียมกันในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV1.3.1 การได้รับความรู้ ความเข้าใจอย่าง เท่าเทียมกัน				
DV1.3.2 การยอมรับความ คิดเห็นและเหตุผล ที่หลากหลาย	8. ท่านยอมรับฟังความคิดเห็นและ เหตุผลที่หลากหลายจากการเรียนรู้ ร่วมกันในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV1.3.3 การทำงานร่วมกัน ในการจัดการ ปัญหาใหม่	9. ท่านมีการเรียนรู้การทำงานร่วมกันใน การจัดการปัญหาใหม่ ๆ ในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน	10. ชุมชนของท่านมีแหล่งความรู้ หลากหลายเกี่ยวกับการป้องกันการ กัดเซาะโดยมีการรวบรวมความรู้ อย่างเป็นระบบในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV2.1 การจัดระบบความรู้				
DV2.1.1 การรวบรวมแหล่ง ความรู้เป็นระบบ				
DV2.1.2 การบันทึกความรู้ ในหลายลักษณะ	11. ท่านมีการเก็บบันทึกความรู้ในหลาย ลักษณะเพื่อการรวบรวม เช่น การจด บันทึก การถ่ายรูป การบันทึกเสียงสำหรับ การมีคลังความรู้ร่วมกันในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV2.1.3 การใช้เทคโนโลยี ในการค้นหาเก็บ รักษาอย่างเป็นระบบ	12. ท่านได้ใช้เครื่องมือที่มีความทันสมัย ทางเทคโนโลยีเพื่อการค้นหา รวบรวม จัดเก็บความรู้ การรักษาข้อมูลให้ ปลอดภัยเกี่ยวกับการป้องกันการกัด เซาะชายฝั่งอย่างเป็นระบบในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)^{DV}

ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	เกณฑ์วัด ของตัวชี้วัด	คะแนนของ เกณฑ์วัด
DV2.2 การตรวจสอบความรู้ DV2.2.1 การประเมินผล การดำเนินงานเป็น ไปตามเป้าหมาย	13. ท่านได้มีการประเมินผลความรู้ใน การดำเนินงานให้เป็นไปตาม เป้าหมายในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV2.2.2 การติดตามการ ดำเนินงาน อย่างต่อเนื่อง	14. ท่านได้ร่วมการติดตามความรู้ในการ ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV2.2.3 การปรับปรุงการ ดำเนินงานตาม วัตถุประสงค์	15. ท่านมีการทบทวนปรับปรุงและสรุป ความรู้เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV2.3 การใช้ความรู้ DV2.3.1 การเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถใน การทำงาน	16. ท่านได้นำความรู้ใหม่ไปปรับใช้เพื่อ เพิ่มพูนความสามารถในการทำงาน ในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV2.3.2 การใช้ความรู้ใน การจัดการ ทรัพยากรเพื่อ ประโยชน์สูงสุด	17. ท่านได้ใช้ความรู้ความสามารถเพื่อ จัดการการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์ สูงสุดในการป้องกันการกัดเซาะโดย วิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด	0.67	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV2.3.3 การถ่ายทอด ประสบการณ์ความรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ	18. ท่านมีการถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการกัด เซาะโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่น ในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV3 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน DV3.1 การกำหนดวิสัยทัศน์ DV3.1.1 การรวบรวมข้อมูล ความต้องการของ ปัญหาเพื่อกำหนด วิสัยทัศน์	19. ท่านมีการรวบรวมข้อมูลความต้องการ ของปัญหา เพื่อกำหนดเป้าหมาย/ วิสัยทัศน์ในการป้องกันการกัดเซาะโดย วิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV3.1.2 การวิเคราะห์ทัศนคติ ในการกำหนดภาพ เป้าหมายที่พึงประสงค์	20. ท่านได้เข้าร่วมวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการ กำหนดภาพเป้าหมาย/วิสัยทัศน์ในการ ป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ ชะลอกคลื่นในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)^{DV}

ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	เกณฑ์วัด ของตัวชี้วัด	คะแนนของ เกณฑ์วัด
DV3.1.3 การสรุปประเด็นสร้าง แนวทางแก้ไขปัญหา	21. ท่านได้เข้าร่วมสรุปประเด็นปัญหา ในการกำหนดภาพพึงประสงค์/ วิสัยทัศน์ร่วมกันเพื่อสร้างแนว ทางแก้ไขปัญหาในระดับใด	1.00	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV3.2 การถ่ายทอดวิสัยทัศน์	22. ท่านได้รับรู้การถ่ายทอดเป้าหมาย/ วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ชัดเจน ของแนวทางการป้องกันการกีดเซาะ โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV3.2.1 การรับรู้เป้าหมาย วัตถุประสงค์และ ประโยชน์ที่ชัดเจน				
DV3.2.2 การร่วมถ่ายทอด เป้าหมาย วัตถุประสงค์เป็น ประจำเมื่อมีโอกาส	23. ท่านได้ร่วมถ่ายทอดเป้าหมาย/ วัตถุประสงค์อย่างเป็นประจำเมื่อมี โอกาสของแนวทางการป้องกันการ กีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นใน ระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV3.2.3 การรับรู้เป้าหมาย วัตถุประสงค์ต่อ เนื่องทำให้เกิด ความเชื่อมั่น	24. ท่านได้รับรู้การถ่ายทอดเป้าหมาย/ วัตถุประสงค์อย่างต่อเนื่องจนเกิด ความเชื่อมั่นและยอมรับเป้าหมาย ในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV3.3 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์	25. ท่านได้มีการจัดตั้งคณะทำงานที่มี อำนาจตัดสินใจเพื่อดำเนินงาน ป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ ชะลอคลื่นในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV3.3.1 การจัดตั้งคณะทำงาน ที่มีอำนาจตัดสินใจ				
DV3.3.2 การจัดทำแผน ปฏิบัติการตาม แนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน	26. ท่านได้ร่วมจัดทำแผนปฏิบัติงานตาม เป้าหมายเพื่อเป็นแนวทางแก้ปัญห การกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอ คลื่นในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV3.3.3 ความสามารถ เชื่อมโยงวิสัยทัศน์ สู่นโยบายและ เป้าหมาย	27. ท่านได้ร่วมการผลักดันและเชื่อมโยง เป้าหมาย/แนวทางการทำงานสู่นโยบาย การจัดการป้องกันการกีดเซาะโดย วิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV4 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	28. ท่านได้มีการกระตุ้นโน้มน้าวสมาชิก ของกลุ่มให้ทำงานร่วมกันในการ ป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ ชะลอคลื่นในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV4.1 การมีภาวะผู้นำ				
DV4.1.1 การกระตุ้นโน้มน้าว ในการทำงานเป็น กลุ่มร่วมกัน				

ตารางที่ 3.8 (ต่อ) ^{DV}				
ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	เกณฑ์วัด ของตัวชี้วัด	คะแนนของ เกณฑ์วัด
DV4.1.2 การกระทำที่เป็นแบบอย่างที่ดี DV4.1.3 ความกล้าแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์	29. ท่านได้ทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่คนในกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกันในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	0.83	Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV4.2 การจูงใจ DV4.2.1 การได้รับผลตอบแทนรางวัล คำชมเชย DV4.2.2 การได้รับมอบอำนาจในการตัดสินใจ DV4.2.3 การได้รับโอกาสให้ร่วมการสะท้อนข้อมูล	30. ท่านได้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เพื่อการทำงานร่วมกันในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด 31. ท่านได้รับผลตอบแทน/รางวัล/คำชมเชยจากการทำงานร่วมกันเพื่อป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด 32. ท่านให้ความสำคัญกับการมอบหมายอำนาจเพื่อการตัดสินใจในการจูงใจเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะในระดับใด 33. ท่านได้รับโอกาสให้ร่วมการสะท้อน/การให้ข้อมูลความคิดเห็นในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	0.83 0.83 0.67 0.67	Interval Interval Interval Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง 1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง 1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง
DV4.3 การเสริมพลังความสามารถ DV4.3.1 การได้รับคำแนะนำให้มีความเข้าใจที่ชัดเจน DV4.3.2 การสนับสนุนชักชวนร่วมกลุ่มทำงาน DV4.3.3 การเสริมความรู้เพื่อการช่วยเหลือเกื้อกูลในการทำงาน	34. ท่านได้รับคำแนะนำเพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อการรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนต่อการทำงานร่วมกันในระดับใด 35. ท่านได้รับการชักชวนให้เข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายเพื่อการทำงานร่วมกันในระดับใด 36. ท่านได้รับการเสริมความรู้ความสามารถเพื่อการช่วยเหลือเกื้อกูลต่อการทำงานร่วมกันอย่างมีคุณภาพในระดับใด	0.83 0.83 0.83	Interval Interval Interval	1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง 1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง 1 คือน้อยอย่างยิ่ง 2 คือน้อย 3 คือปานกลาง 4 คือมาก 5 คือมากอย่างยิ่ง

2. การสร้างเครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพ

เครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพมี 2 แบบคือแบบสังเกตการณ์และแบบสัมภาษณ์ แต่ละแบบประกอบขึ้นจากตัวแปรต้นและตัวแปรตาม และมีวิธีการเก็บข้อมูลที่แตกต่างกัน การเก็บข้อมูลจากแบบสังเกตการณ์ใช้การจดบันทึกตามตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยใช้การสังเกตการณ์เป็นหลัก

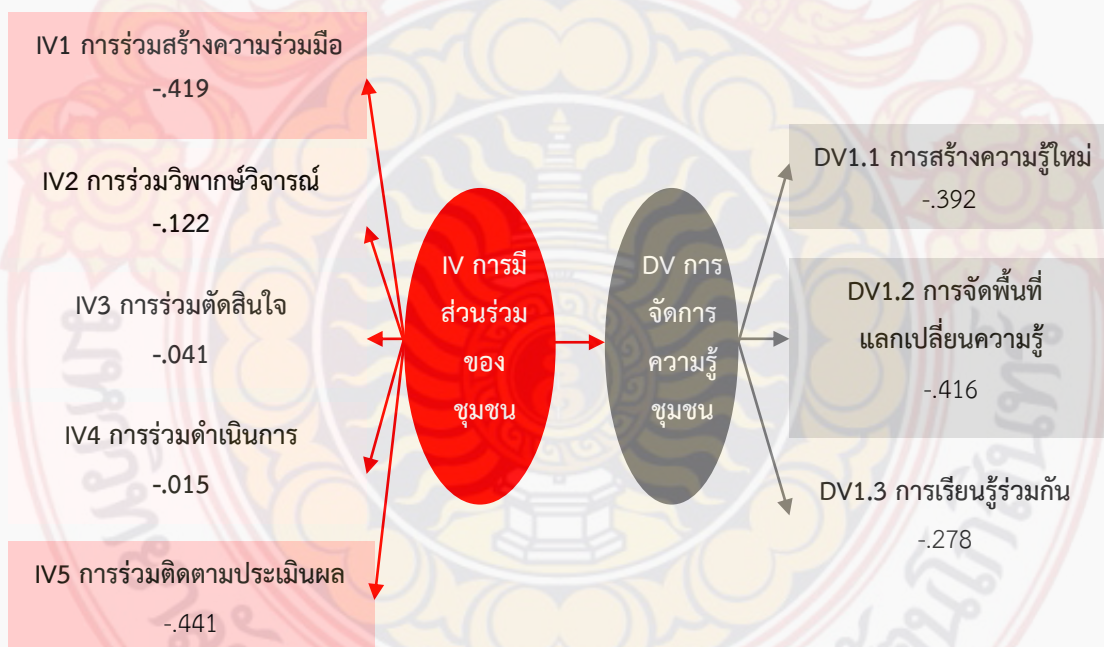
การสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกประกอบทุกสมมติฐาน โดยการสัมภาษณ์จะมุ่งประเด็นสำคัญ 2 ประเด็น ประเด็นสำคัญแรก คือ ตัวแปรต้นบางตัวมีความสัมพันธ์กับดัชนีบางตัวของตัวแปรตามใช่หรือไม่ เพราะอะไร ประเด็นสำคัญที่สองคือ ตัวแปรต้นบางตัวไม่มีความสัมพันธ์กับดัชนีบางตัวของตัวแปรตามใช่หรือไม่ เพราะอะไร ตามตัวอย่างดังนี้

ตัวแบบที่ 3.1 แบบสัมภาษณ์ตามตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด เพื่อทดสอบสมมติฐานเชิงคุณภาพ

รูปถ่ายขณะทำการสัมภาษณ์	ชื่อถูกสัมภาษณ์.....
	ตำแหน่ง.....
	ที่อยู่.....

	โทรศัพท์มือถือ.....

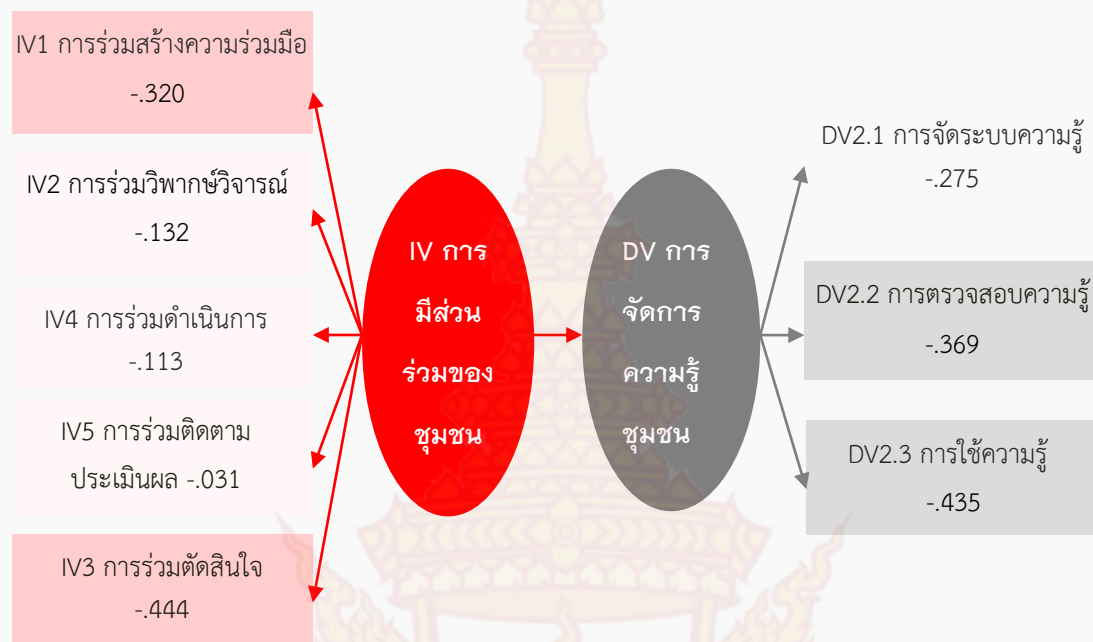
แบบสัมภาษณ์เชิงลึกตามผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ประเด็นการสัมภาษณ์ตามผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ประเด็นการสัมภาษณ์จากนิยาม ปฏิบัติการดัชนีของตัวแปร	บทสัมภาษณ์ส่วนบุคคล
DV1 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน DV1.1 การสร้างความรู้ใหม่ DV1.2 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยน ความรู้ DV1.3 การเรียนรู้ร่วมกัน	1. ท่านมีวิธีการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง อย่างไร
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ IV1.1 ความร่วมมือด้านจิตใจ IV1.2 ความร่วมมือด้าน ยุทธศาสตร์ IV1.3 ความร่วมมือด้าน ประชาสัมพันธ์	2. ท่านมีแนวทางสร้างความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการ กัดเซาะชายฝั่ง อย่างไร
IV3 การร่วมตัดสินใจ IV3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหา IV3.2 การวางแผนทางการ ดำเนินการ IV3.3 การประสานประโยชน์	3. ท่านคิดว่า การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มี ความสำคัญกับการสร้างความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญห การกัดเซาะชายฝั่ง อย่างไร
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ IV2.1 การให้ข้อมูล IV2.2 การรับฟังความคิดเห็น IV2.3 การร่วมปรึกษาหารือ	4. ท่านมีวิธีการตัดสินใจร่วมกันอย่างไร ในการจัดการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง
IV4. การร่วมดำเนินการ IV4.1 การร่วมแรงงาน IV4.2 การร่วมเงินทุน IV4.3 การประสานงาน	5. ท่านคิดว่า การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มี ความสำคัญต่อการร่วมตัดสินใจเพื่อการวางแผนทางการจัดการ ป้องกันและแก้ไขปัญห อย่างไร
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล IV5.1 การร่วมติดตามการ ดำเนินงาน IV5.2 การร่วมประเมินผล การดำเนินงาน	6. ท่านคิดว่า การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มี ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมตามขั้นตอนอื่นในการจัดการป้องกันและ แก้ไขปัญหา อย่างไร

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกตามผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

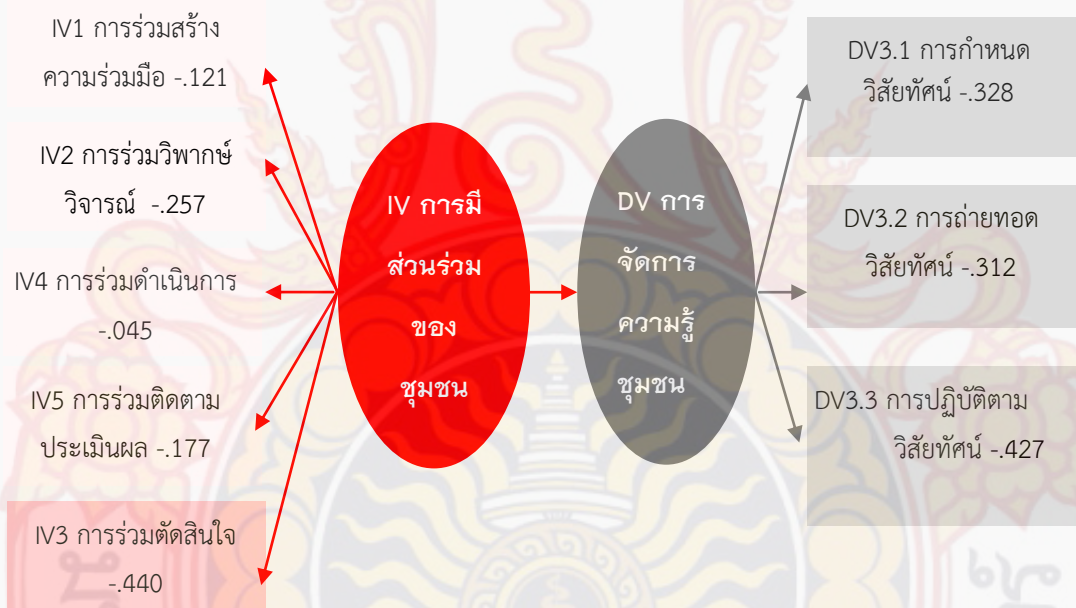
ประเด็นการสัมภาษณ์ตามผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

ประเด็นการสัมภาษณ์จากนิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปร	บทสัมภาษณ์ส่วนบุคคล
DV2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน DV2.1 การจักระบบความรู้ DV2.2 การตรวจสอบความรู้ DV2.3 การใช้ความรู้	7. ท่านมีวิธีการจัดการคลังความรู้/ฐานข้อมูลความรู้ในการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างไร
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ IV1.1 ความร่วมมือด้านจิตใจ IV1.2 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ IV1.3 ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์	8. ท่านมีแนวทางสร้างความร่วมมือในการมีคลังความรู้/ฐานข้อมูลความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง อย่างไร
IV3 การร่วมตัดสินใจ IV3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา IV3.2 การวางแผนทางการดำเนินการ IV3.3 การประสานประโยชน์	9. ท่านมีวิธีการอย่างไรต่อการสร้างความร่วมมือในเรื่องการตรวจสอบความรู้ และการใช้ความรู้เพื่อจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีความสัมพันธ์กันอย่างไร
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ IV2.1 การให้ข้อมูล IV2.2 การรับฟังความคิดเห็น IV2.3 การร่วมปรึกษาหารือ	10. ท่านมีวิธีการตัดสินใจร่วมกันอย่างไร ในเรื่องการตรวจสอบความรู้ การใช้ความรู้ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์สำหรับการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง

ประเด็นการสัมภาษณ์ตามผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

ประเด็นการสัมภาษณ์จากนิยาม ปฏิบัติการดัชนีของตัวแปร	บทสัมภาษณ์ส่วนบุคคล
IV4. การร่วมดำเนินการ IV4.1 การร่วมแรงงาน IV4.2 การร่วมเงินทุน IV4.3 การประสานงาน	11. ท่านคิดว่า การมีคลังความรู้/ฐานความรู้ร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มีความสำคัญต่อการร่วมตัดสินใจเพื่อการวางแผนงานในการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหา อย่างไร
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล IV5.1 การร่วมติดตามการดำเนินงาน IV5.2 การร่วมประเมินผลการดำเนินงาน	12. ท่านคิดว่า การมีคลังความรู้/ฐานความรู้ร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมตามขั้นตอนอื่นในการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหา อย่างไร

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกตามผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3

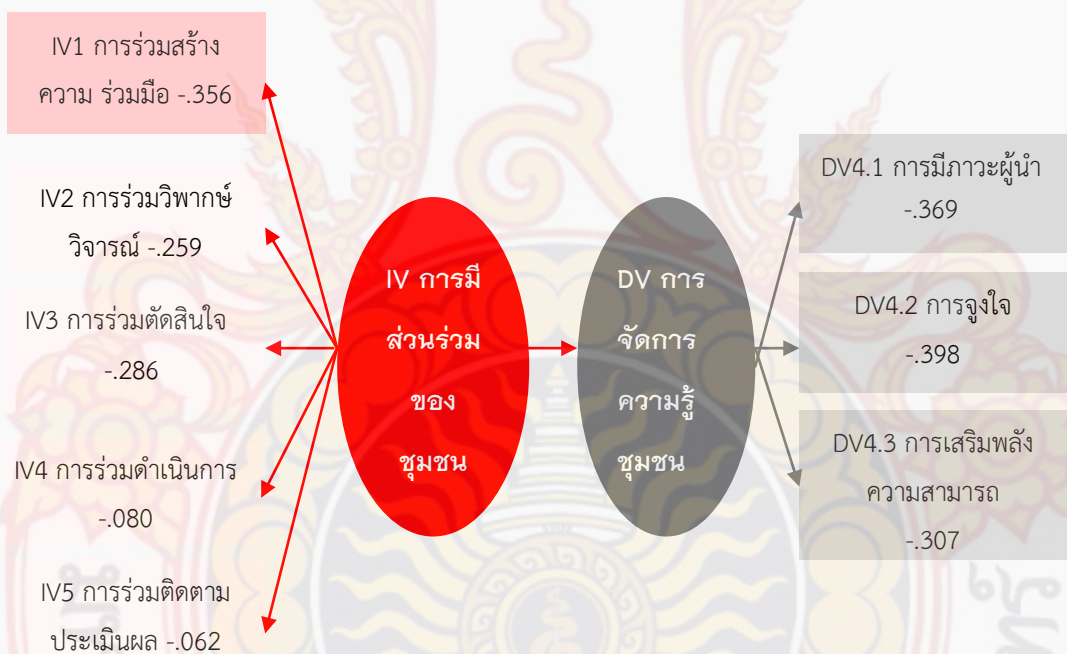
ประเด็นการสัมภาษณ์ตามผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3

ประเด็นการสัมภาษณ์จากนิยาม ปฏิบัติการดัชนีของตัวแปร	บทสัมภาษณ์ส่วนบุคคล
DV1 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน DV1.1 การกำหนดวิสัยทัศน์ DV1.2 การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ DV1.3 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์	13. ท่านมีแนวคิดและวิธีการอย่างไร ในเรื่องการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันเพื่อการจัดการป้องกันและแก้ปัญหาคัดเขาชายฝั่ง

ประเด็นการสัมภาษณ์ตามผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3

ประเด็นการสัมภาษณ์จากนิยาม ปฏิบัติการดัชนีของตัวแปร	บทสัมภาษณ์ส่วนบุคคล
IV3 การร่วมตัดสินใจ M3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา M3.2 การวางแผนทางการดำเนินการ IV3.3 การประสานประโยชน์	14. ท่านคิดว่า การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันมีความสัมพันธ์/มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเพื่อการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างไร
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ IV4. การร่วมดำเนินการ IV5 การร่วมติดตามประเมินผล	15. ท่านคิดว่า การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มีความสำคัญกับการมีส่วนร่วมตามขั้นตอนอื่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง อย่างไร

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกตามผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4

ประเด็นการสัมภาษณ์ตามผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4

ประเด็นการสัมภาษณ์จากนิยาม ปฏิบัติการดัชนีของตัวแปร	บทสัมภาษณ์ส่วนบุคคล
DV4 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน DV4.1 การมีภาวะผู้นำ DV4.2 การจูงใจ DV4.3 การเสริมพลังความสามารถ	16. ท่านมีแนวคิดและวิธีการอย่างไร ในเรื่องการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน เพื่อการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง

ประเด็นการสัมภาษณ์ตามผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4

ประเด็นการสัมภาษณ์จากนิยาม ปฏิบัติการดัชนีของตัวแปร	บทสัมภาษณ์ส่วนบุคคล
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ IV1.1 ความร่วมมือด้านจิตใจ IV1.2 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ IV1.3 ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์	17. ท่านคิดว่า การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มีความสำคัญกับการร่วมสร้างความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างไร
IV3 การร่วมตัดสินใจ IV3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา IV3.2 การวางแผนทางการดำเนินการ IV3.3 การประสานประโยชน์	18. ท่านคิดว่า การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มีความสำคัญกับการร่วมตัดสินใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างไร
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ IV4. การร่วมดำเนินการ IV5 การร่วมติดตามประเมินผล	19. ท่านคิดว่า การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มีความสำคัญกับการมีส่วนร่วมตามขั้นตอนอื่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง อย่างไร

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

3. การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณ

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนไผ่ชะลอกลิ้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร จะทดสอบ 2 ค่าคือ ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และวัดค่าความเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามดังนี้

1. การวัดค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

เนื่องจากความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เป็นการวัดค่าความเที่ยงตรงจากความสอดคล้องกันระหว่างวัตถุประสงค์ ตัวแปร ดัชนี ตัวชี้วัด และคำถามในแบบสอบถามตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีค่าความสอดคล้องที่ยอมรับได้หรือไม่ ถ้าค่าความสอดคล้องต่ำ จะได้มีการแก้ไขให้คำถามมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด ดัชนี และตัวแปรตามกรอบแนวคิดการศึกษาได้ เมื่อได้ค่าความสอดคล้อง (Congruence) เกิน 0.7 แสดงว่าแบบทดสอบมีค่าความเที่ยงตรงที่ใช้ได้โดยใช้สูตรดังนี้

$$IVC = \frac{\sum R}{n}$$

IVC = (Item Variable Congruence Index) ค่าความสอดคล้องของแต่ละข้อ

R = ค่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดในแต่ละข้อคูณกับค่าความสอดคล้องในแต่ละข้อ

n = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

- การหาค่า IVC โดยผู้เชี่ยวชาญ 6 ท่านดังนี้
1. รศ. ดร. เบนจมาศ อยู่ประเสริฐ (yoobench@hotmail.com)
ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 2. คุณสมศักดิ์ พิริโยธา (sakptt@gmail.com)
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการจัดการทรัพยากรชายฝั่งและป่าชายเลน,
ผอ.สำนักอนุรักษ์พื้นที่ชายฝั่ง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
 3. รศ. บำเพ็ญ เชี่ยวหวาน (bumpen@stou.ac.th)
อาจารย์ประจำสาขาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 4. รศ. ดร. ดุสิต เวชกิจ
อาจารย์ประจำสาขาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 5. ผศ. ดร. กอบกุล วิศิษฐ์สรศักดิ์ (kobkul_v@hotmail.com)
ประธานหลักสูตรยุทธศาสตร์การพัฒนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
 6. ผศ. ดร. กฤตชน วงศ์รัตน์ (puwadolwon@yahoo.com)
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ตารางที่ 3.9 การทดสอบความสอดคล้องระหว่างข้อความกับตัวแปร

ตัวแปร ดัชนีและตัวชี้วัด	แบบสอบถาม/การสัมภาษณ์ Questionnaires/Interview	ความสอดคล้อง (Congruent)		
		ไม่สอดคล้อง (-1)	ไม่แน่ใจ (0)	สอดคล้อง (1)
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ				
IV1.1 ความร่วมมือด้านจิตใจ				
IV1.1.1 ความไว้วางใจ	1. ท่านให้ความไว้วางใจต่อเป้าหมาย/ วัตถุประสงค์การทำงานป้องกันการกัดเซาะ โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV1.1.2 ความรู้สึกผูกพันเป็น เจ้าของ	2. ท่านมีความรู้สึกผูกพันเป็นเจ้าของใน กิจกรรมร่วมกันที่เกี่ยวกับการป้องกันการกัด เซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV1.1.3 การมีทัศนคติเชิงบวก	3. ท่านมีทัศนคติเชิงบวก/เห็นด้วย/พึงพอใจ ในกิจกรรม การดำเนินงานป้องกันการกัด เซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV1.2 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์				
IV1.2.1 การเข้าร่วมวางแผน การทำงาน	4. ท่านได้ร่วมวางแผนการทำงานเกี่ยวกับการ ป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอ คลื่นในระดับใด			
IV1.2.2 การร่วมคัดเลือกตัวแทน เพื่อรับผิดชอบ	5. ท่านได้ร่วมกระบวนการคัดเลือกตัวแทน เพื่อเป็นคณะกรรมการที่มีความรับผิดชอบ การทำงานเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะ โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปร ดัชนีและตัวชี้วัด	แบบสอบถาม/การสัมภาษณ์ Questionnaires/Interview	ความสอดคล้อง (Congruent)		
		ไม่สอดคล้อง (-1)	ไม่แน่ใจ (0)	สอดคล้อง (1)
IV1.2.3 การร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหา	6. ท่านได้ร่วมกิจกรรมการทำงานกับกลุ่มเครือข่าย เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาการป้องกันการกัด เซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV1.3 ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์ IV1.3.1 การใช้สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ คู่มือ จดหมายข่าว	7. ท่านได้มีการสื่อสารระหว่างกันโดยใช้สื่อที่ เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ หนังสือคู่มือ จดหมายข่าว แผ่นพับ ป้ายประกาศ ในระดับ ใด			
IV1.3.2 การใช้สื่อด้วยวิธีการพูด เช่น การประชุม การติดต่อ ผ่านผู้นำ เสียงตามสาย	8. ท่านได้มีการสื่อสารระหว่างกันด้วยวิธีการ พูด เช่น การประชุม การติดต่อผ่านผู้นำ ในระดับใด			
IV1.3.3 การใช้สื่อผ่านอุปกรณ์ เทคโนโลยี เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพนิ่ง	9. ท่านได้มีการสื่อสารถึงกันโดยใช้อุปกรณ์ เทคโนโลยี เช่น วิทยุชุมชน โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ ในระดับใด			
IV1.3.4 การใช้สื่อผ่านเครือข่าย ออนไลน์	10. ท่านได้มีการสื่อสารถึงกันโดยใช้ระบบ เครือข่าย ออนไลน์ เช่น ไลน์ เฟสบุ๊ก โทรศัพท์ ในระดับใด			
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ IV2.1 การร่วมให้ข้อมูล IV2.1.1 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สิทธิ หน้าที่	11. ท่านได้ร่วมรับรู้ข้อมูล บทบาทหน้าที่และ สิทธิ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ ทำงานเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดย วิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV2.1.2 การเรียนรู้หลักการ ทำงาน	12. ท่านได้ร่วมเรียนรู้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักการการทำงานป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV2.1.3 การร่วมทัศนศึกษา	13. ท่านได้ร่วมทัศนศึกษาเยี่ยมชมดูงานเพื่อ เสริมสร้างความเข้าใจและเรียนรู้การ ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV2.2 การร่วมรับฟังความคิดเห็น IV2.2.1 การระดมความคิด	14. ท่านได้ร่วมการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการ ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV2.2.2 การได้รับโอกาสเข้าร่วม รับฟังความคิดเห็น	15. ท่านได้รับโอกาสเข้าร่วมรับฟังความ คิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะ ชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV2.2.3 การร่วมแลกเปลี่ยน ข้อมูล	16. ท่านได้ร่วมการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับ การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปร ดัชนีและตัวชี้วัด	แบบสอบถาม/การสัมภาษณ์ Questionnaires/Interview	ความสอดคล้อง (Congruent)		
		ไม่สอดคล้อง (-1)	ไม่แน่ใจ (0)	สอดคล้อง (1)
IV2.3.1 การร่วมประชุมตัดสินใจ	17. ท่านได้เข้าร่วมการประชุมและตัดสินใจดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV2.3.2 การเข้าร่วมการประชุมอย่างต่อเนื่อง	18. ท่านได้เข้าร่วมการประชุมอย่างต่อเนื่องเพื่อติดตามการแก้ปัญหาการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV2.3.3 การสรุปปัญหาให้ชัดเจน	19. ท่านได้ร่วมการรวบรวมข้อมูลเพื่อสรุปข้อมูลปัญหาให้มีความชัดเจนในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV3 การร่วมตัดสินใจ				
IV3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา				
IV3.1.1 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์	20. ท่านได้ร่วมวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์การป้องกันการกัดเซาะ โดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV3.1.2 การประเมินสาเหตุและผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	21. ท่านได้ร่วมประเมินสาเหตุและผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV3.1.3 การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา	22. ท่านได้ร่วมจัดลำดับความสำคัญของปัญหาการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV3.1.4 การเลือกทางเลือกที่มีการเห็นพ้องกัน	23. ท่านได้ร่วมตัดสินใจต่อทางเลือกที่มีความเป็นไปได้โดยมีการลงมติเห็นพ้องร่วมกันในระดับใด			
IV3.2 การวางแผนทางการดำเนินการ				
V3.2.1 การร่วมกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์	24. ท่านได้ร่วมกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์เพื่อวางแผนทางการดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV3.2.2 การร่วมจัดกิจกรรม	25. ท่านได้ร่วมจัดกิจกรรมตามแนวทางการดำเนินงานป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV3.2.3 การใช้ความรู้ภูมิปัญญา	26. ท่านได้ใช้ความรู้ภูมิปัญญาในการทำงานป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV3.2.4 การใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ	27. ท่านได้ร่วมใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการจัดการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)				
ตัวแปร ดัชนีและตัวชี้วัด	แบบสอบถาม/การสัมภาษณ์ Questionnaires/Interview	ความสอดคล้อง (Congruency)		
		ไม่สอดคล้อง (-1)	ไม่แน่ใจ (0)	สอดคล้อง (1)
IV3.3 การประสานประโยชน์ IV3.3.1 การได้รับประโยชน์ อย่างเท่าเทียมกัน	28. ท่านได้ร่วมตัดสินใจถึงผลประโยชน์ที่จะ ได้รับอย่างเท่าเทียมกันจากการป้องกัน การกัดเซาะ โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ ในระดับใด			
IV3.3.2 การได้รับความใส่ใจให้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี	29. ท่านได้ร่วมตัดสินใจถึงผลประโยชน์ต่อ การดูแลใส่ใจเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดี ขึ้นในระดับใด			
IV3.3.3 การให้ความสนใจเข้าร่วม รับผิดชอบในการ แก้ปัญหา	30. ท่านได้ให้ความสนใจร่วมมีความ รับผิดชอบในการแก้ปัญหาการกัดเซาะ ชายฝั่งเพื่อรักษาประโยชน์สูงสุดร่วมกันใน ระดับใด			
IV3.3.4 การบริหารจัดการใน ทิศทางเดียวกัน	31. ท่านได้ร่วมตัดสินใจในการจัดการ ทรัพยากรชายฝั่งให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระดับใด			
IV4 การร่วมดำเนินการ IV4.1 การร่วมแรงงาน IV4.1.1 การร่วมคิดร่วมเรียนรู้	32. ท่านได้ร่วมคิดร่วมเรียนรู้การป้องกันการ กัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับ ใด			
IV4.1.2 การใช้ทักษะประสบการณ์	33. ท่านได้นำทักษะประสบการณ์มาใช้ใน การป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV4.1.3 การปรับตัวในการ ทำงานร่วมกัน	34. ท่านมีการปรับตัวในการทำงานร่วมกัน เพื่อป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV4.2 การร่วมเงินทุน IV4.2.1 การจัดตั้งกองทุนชุมชน	35. ท่านได้ร่วมกิจกรรมในการตั้งกองทุนของ ชุมชน เพื่อการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะ โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด			
IV4.2.2 การได้รับเงินสนับสนุน จากภาคเอกชน	36. ท่านได้ร่วมกิจกรรมแสวงหาแหล่ง เงินทุนจากภาคเอกชนเพื่อการป้องกัน แก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอ คลื่นในระดับใด			
IV4.2.3 การได้รับเงินงบประมาณ จากหน่วยงานภาครัฐ	37. ท่านได้ร่วมกิจกรรมจัดหาเงินงบประมาณ จากหน่วยงานภาครัฐเพื่อการป้องกัน แก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่น ในระดับใด			
IV4.3 การประสานงาน IV4.3.1 การร่วมประสานงานกลุ่ม ผู้นำ	38. ท่านได้ร่วมประสานงานกับกลุ่มผู้นำ สมาชิกชุมชนเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขการ กัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปร ดัชนีและตัวชี้วัด	แบบสอบถาม/การสัมภาษณ์ Questionnaires/Interview	ความสอดคล้อง (Congruent)		
		ไม่สอดคล้อง (-1)	ไม่แน่ใจ (0)	สอดคล้อง (1)
IV4.3.2 การร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ	39. ท่านได้ร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด			
IV4.3.3 การร่วมประสานงานกับภาคเอกชนประชาสังคม	40. ท่านได้ร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน/ภาคประชาสังคมเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด			
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล IV5.1 การติดตามการดำเนินงาน IV5.1.1 การกำกับดูแลการดำเนินงานให้ปฏิบัติตามเป้าหมาย	41. ท่านได้ร่วมกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV5.1.2 การมีโอกาสร่วมติดตามประเมินผล	42. ท่านได้มีโอกาสร่วมติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในการป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
IV5.1.3 การสรุปผลการดำเนินงาน	43. ท่านได้ร่วมการทบทวนปรับปรุงผลการดำเนินงานป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด			
IV5.2 การประเมินผลการดำเนินงาน IV5.2.1 การร่วมตรวจวัดวิเคราะห์ผล	44. ท่านได้ร่วมกระบวนการตรวจวัดวิเคราะห์ผลการดำเนินงานป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด			
IV5.2.2 การร่วมสรุปผลความก้าวหน้า	45. ท่านได้ร่วมสรุปผลความก้าวหน้าในการป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด			
IV5.2.3 การรายงานปัญหาอุปสรรคข้อเสนอแนะ	46. ท่านได้ร่วมกิจกรรมการสรุปรายงานปัญหาอุปสรรคข้อเสนอแนะในการป้องกันแก้ไขการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด			

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปร ดัชนีและตัวชี้วัด	แบบสอบถาม/การสัมภาษณ์ Questionnaires/Interview	ความสอดคล้อง (Congruent)		
		ไม่สอดคล้อง (-1)	ไม่แน่ใจ (0)	สอดคล้อง (1)
DV1 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน DV1.1 การสร้างความรู้ใหม่ DV1.1.1 การแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ด้วยความสมัครใจ	1. ท่านมีการแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ด้วยความสมัครใจเกี่ยวกับการป้องกันการกีดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปร ดัชนีและตัวชี้วัด	แบบสอบถาม/การสัมภาษณ์ Questionnaires/Interview	ความสอดคล้อง (Congruent)		
		ไม่สอดคล้อง (-1)	ไม่แน่ใจ (0)	สอดคล้อง (1)
DV1.1.2 การแสวงหารวบรวม ความรู้อย่างสม่ำเสมอ	2. ท่านมีการแสวงหาต่อการรวบรวมข้อมูล อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับ การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
DV1.1.3 การใช้ความรู้สำหรับ เป็นแนวทางการทำงานที่ เหมาะสม	3. ท่านสรุปความรู้เป็นแนวทางการทำงานที่ เหมาะสมในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
DV1.2 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยน ความรู้	4. ท่านได้ให้ความสำคัญต่อการจัดพื้นที่แลกเปลี่ยน ความรู้ร่วมกันอย่างไม่เป็นทางการ เช่น มุมกาแฟ ศาลาเนกประสงค์ วัด โรงเรียน การ พูดคุยอย่างไม่เป็นทางการในระดับใด			
DV1.2.1 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยน ความรู้อย่างไม่เป็นทางการ				
DV1.2.2 การแลกเปลี่ยนความรู้ ผ่านระบบออนไลน์	5. ท่านมีการแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านระบบ เครือข่ายออนไลน์ในระดับใด			
DV1.2.3 การร่วมกิจกรรมเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง	6. ท่านได้เข้าร่วมการจัดกิจกรรมเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องในระดับใด			
DV1.3 การเรียนรู้ร่วมกัน	7. ท่านได้รับโอกาสทางการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาความรู้ความเข้าใจอย่างเท่าเทียม กันในระดับใด			
DV1.3.1 การได้รับความรู้ความ เข้าใจ อย่างเท่าเทียมกัน				
DV1.3.2 การยอมรับความคิดเห็น และเหตุผลที่หลากหลาย	8. ท่านยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลที่ หลากหลายจากการเรียนรู้ร่วมกันในระดับใด			
DV1.3.3 การทำงานร่วมกันใน การจัดการปัญหาใหม่	9. ท่านมีการเรียนรู้การทำงานร่วมกันในการ จัดการปัญหาใหม่ ๆ ในระดับใด			
DV2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน	10. ชุมชนของท่านมีแหล่งความรู้หลากหลาย เกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง ทะเล โดยมีการรวบรวมความรู้อย่างเป็น ระบบในระดับใด			
DV2.1 การจัดระบบความรู้				
DV2.1.1 การรวบรวมแหล่ง ความรู้ให้เป็นระบบ				
DV2.1.2 การบันทึกความรู้ใน หลายลักษณะ	11. ท่านมีการเก็บบันทึกความรู้ในหลาย ลักษณะเพื่อการรวบรวม เช่น การจดบันทึก การถ่ายรูป การบันทึกเสียง สำหรับการมี คลังความรู้ร่วมกันในระดับใด			
DV2.1.3 การใช้เทคโนโลยีใน การจัดเก็บความรู้	12. ท่านได้ใช้เครื่องมือที่มีความทันสมัย เทคโนโลยีเพื่อการค้นหา รวบรวม จัดเก็บ ความรู้ การรักษาข้อมูลให้ปลอดภัยเกี่ยวกับ การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งอย่างเป็น ระบบในระดับใด			

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปร ดัชนีและตัวชี้วัด	แบบสอบถาม/การสัมภาษณ์ Questionnaires/Interview	ความสอดคล้อง (Congruent)		
		ไม่สอดคล้อง (-1)	ไม่แน่ใจ (0)	สอดคล้อง (1)
DV2.2 การตรวจสอบความรู้ DV2.2.1 การประเมินผลเป็นไปตามเป้าหมาย	13. ท่านได้มีการประเมินผลความรู้ในการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายในระดับใด			
DV2.2.2 การติดตามการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง	14. ท่านได้ร่วมการติดตามความรู้ในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในระดับใด			
DV2.2.3 การปรับปรุงการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์	15. ท่านมีการทบทวนปรับปรุงและสรุปความรู้เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในระดับใด			
DV2.3 การใช้ความรู้ DV2.3.1 การเพิ่มพูนความสามารถในการทำงาน	16. ท่านได้นำความรู้ใหม่ไปปรับใช้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการทำงานในระดับใด			
DV2.3.2 การใช้ความรู้ในการจัดการทรัพยากรเพื่อประโยชน์สูงสุด	17. ท่านได้ใช้ความรู้ความสามารถเพื่อการจัดการการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระดับใด			
DV2.3.3 การถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	18. ท่านได้ถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
DV3 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน DV3.1 การกำหนดวิสัยทัศน์ DV3.1.1 การรวบรวมข้อมูลความต้องการของปัญหาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์	19. ท่านมีการรวบรวมข้อมูลความต้องการของปัญหาเพื่อกำหนดเป้าหมาย/วิสัยทัศน์ในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
DV3.1.2 การวิเคราะห์ตัดสินใจในการกำหนดภาพเป้าหมายที่พึงประสงค์ร่วมกัน	20. ท่านได้เข้าร่วมการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดเป้าหมาย/วิสัยทัศน์ในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
DV3.1.3 การสรุปประเด็นสร้างแนวทางแก้ปัญหา	21. ท่านได้เข้าร่วมสรุปประเด็นปัญหาในการกำหนดภาพที่พึงประสงค์/วิสัยทัศน์ร่วมกันเพื่อสร้างแนวทางแก้ไขปัญหาระดับใด			
DV3.2 การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ DV3.2.1 การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ชัดเจน	22. ท่านได้รับรู้การถ่ายทอดเป้าหมาย/วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ชัดเจนของแนวทางการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)				
ตัวแปร ดัชนีและตัวชี้วัด	แบบสอบถาม/การสัมภาษณ์ Questionnaires/Interview	ความสอดคล้อง (Congruent)		
		ไม่สอดคล้อง (-1)	ไม่แน่ใจ (0)	สอดคล้อง (1)
DV3.2.2 การร่วมถ่ายทอด เป้าหมายวัตถุประสงค์ เป็นประจำเมื่อมีโอกาส	23. ท่านได้ร่วมถ่ายทอดเป้าหมาย/ วัตถุประสงค์อย่างเป็นประจำเมื่อมีโอกาส ของแนวทางการป้องกันการกัดเซาะโดย วิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
DV3.2.3 การรับรู้เป้าหมาย วัตถุประสงค์ต่อเนื่อง ทำให้เกิดความเชื่อมั่น	24. ท่านได้รับรู้การถ่ายทอดเป้าหมาย/ วัตถุประสงค์อย่างต่อเนื่องจนเกิดความ เชื่อมั่นและยอมรับเป้าหมายในระดับใด			
DV3.3 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ DV3.3.1 การจัดตั้งคณะทำงาน ที่มีอำนาจการตัดสินใจ	25. ท่านได้มีการจัดตั้งคณะทำงานที่มีอำนาจการ ตัดสินใจเพื่อดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะโดย วิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
DV3.3.2 การจัดทำแผนปฏิบัติ การที่เป็นแนวทาง แก้ปัญหาพร้อมกัน	26. ท่านได้ร่วมจัดทำแผนปฏิบัติงานตาม เป้าหมายเพื่อเป็นแนวทางแก้ปัญหาการกัด เซาะโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
DV3.3.3 ความสามารถเชื่อมโยง วิสัยทัศน์สู่นโยบาย และเป้าหมาย	27. ท่านได้ร่วมการผลักดันและเชื่อมโยง เป้าหมาย/แนวทางการทำงานสู่นโยบาย การจัดการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปัก ไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
DV4 การนำการเปลี่ยนแปลง ร่วมกัน DV4.1 การมีภาวะผู้นำ DV4.1.1 การกระตุ้นโน้มน้าวในการ ทำงานเป็นกลุ่มร่วมกัน	28. ท่านมีการกระตุ้นโน้มน้าวสมาชิกของ กลุ่มให้ทำงานร่วมกันในการป้องกันการ กัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับ ใด			
DV4.1.2 การกระทำที่เป็น แบบอย่างที่ดี	29. ท่านได้ทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่คนในกลุ่ม เพื่อทำงานร่วมกันในการป้องกันการกัดเซาะ โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
DV4.1.3 ความกล้าแสดง ความคิดสร้างสรรค์	30. ท่านได้มีการแสดงความคิดเห็นอย่าง สร้างสรรค์เพื่อการทำงานร่วมกันในการ ป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอ คลื่นในระดับใด			
DV4.2 การจูงใจ DV4.2.1 การได้รับผลตอบแทน รางวัลคำชมเชย	31. ท่านได้รับผลตอบแทน/รางวัล/คำชมเชยใน การทำงานร่วมกันเพื่อป้องกันการกัดเซาะโดย วิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด			
DV4.2.2 การได้รับมอบหมาย อำนาจตัดสินใจ	32. ท่านได้รับบทบาทหน้าที่ให้ร่วมการ ตัดสินใจในการทำงานร่วมกันเพื่อป้องกัน การกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นใน ระดับใด			

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)				
ตัวแปร ดัชนีและตัวชี้วัด	แบบสอบถาม/การสัมภาษณ์ Questionnaires/Interview	ความสอดคล้อง (Congruent)		
		ไม่สอดคล้อง (-1)	ไม่แน่ใจ (0)	สอดคล้อง (1)
DV4.2.3 การได้รับโอกาสให้ ร่วมการสะท้อนข้อมูล	33. ท่านได้รับโอกาสให้ร่วมการสะท้อน/การ ให้ข้อมูลความคิดเห็นในการป้องกันการ กัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับ ใด			
DV4.3 การเสริมพลังความสามารถ DV4.3.1 การรับรู้เป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน	34. ท่านได้รับคำแนะนำเพื่อให้เกิดความ เข้าใจต่อการรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ที่ ชัดเจนต่อการทำงานร่วมกันในระดับใด			
DV4.3.2 การสนับสนุนการ รวมกลุ่มเครือข่าย	35. ท่านได้รับการชักชวนให้เข้าร่วมกลุ่ม เครือข่ายเพื่อการทำงานร่วมกันในระดับใด			
DV4.3.3 การให้ความช่วยเหลือ เกื้อกูลในการทำงาน ร่วมกัน	36. ท่านได้รับการเสริมความรู้ความ สามารถ เพื่อการช่วยเหลือเกื้อกูลการทำงานร่วมกัน อย่างมีคุณภาพในระดับใด			

2. การวัดค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัย (Reliability of Research Tool)

การวัดค่าความเชื่อมั่น โดยนำแบบทดสอบที่มีค่าความเที่ยงตรงไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง ซึ่งสามารถหาค่าความเชื่อมั่นในลักษณะวัดค่าคงที่ (Stability Measurement) ด้วยการนำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ด้วยวิธีการของ Cronbach Method (Coefficient - α) คือหาค่าความเชื่อมั่นจากค่าสัมประสิทธิ์ (อัลฟา) เพื่อใช้คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยคะแนนคำตอบไม่เป็นแบบ 0 - 1 มีสูตรดังนี้ (พลศักดิ์ จิรไกรศิริ, 2558, หน้า 140, 144-145)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

α = สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n = จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม

s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนคำถามแต่ละข้อ

s_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

การคำนวณค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยหรือการทดลอง (Try-out) ก่อนที่จะนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริงในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งสามารถแสดงโครงสร้างการคำนวณค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัยตามกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 3.10 ผลการทดสอบค่าความน่าเชื่อถือ (Reliability)^{IV}

ขั้นที่ 1 ค่า α ตัวแปรทั้งหมด	ขั้นที่ 2 ค่า α ตัวแปรต้นและตัวแปรตามรวม	ขั้นที่ 3 ค่า α แต่ละตัวแปร	ขั้นที่ 4 ค่า α แต่ละดัชนี	ขั้นที่ 5 ค่า α แต่ละตัวชี้วัด
V = .9929 → IV = .9865		IV1 = .9441	IV1.1 = .8836	IV1.1.1 = .9928 IV1.1.2 = .9929 IV1.1.3 = .9928
			IV1.2 = .9149	IV1.2.1 = .9928 IV1.2.2 = .9929 IV1.2.3 = .9928
			IV1.3 = .8878	IV1.3.1 = .9930 IV1.3.2 = .9929 IV1.3.3 = .9929 IV1.3.4 = .9929
			IV2.1 = .9034	IV2.1.1 = .9928 IV2.1.2 = .9928 IV2.1.3 = .9929
			IV2.2 = .9342	IV2.2.1 = .9929 IV2.2.2 = .9928 IV2.2.3 = .9928
			IV2.3 = .9360	IV2.3.1 = .9929 IV2.3.2 = .9928 IV2.3.3 = .9928
			IV3.1 = .9329	IV3.1.1 = .9928 IV3.1.2 = .9928 IV3.1.3 = .9928 IV3.1.4 = .9928
			IV3.2 = .8649	IV3.2.1 = .9928 IV3.2.2 = .9928 IV3.2.3 = .9929 IV3.2.4 = .9930
			IV3.3 = .9489	IV3.3.1 = .9929 IV3.3.2 = .9928 IV3.3.3 = .9928 IV3.3.4 = .9928
		IV4.1 = .9199	IV4.1.1 = .9929 IV4.1.2 = .9928 IV4.1.3 = .9928	
		IV4.2 = .9343	IV4.2.1 = .9929 IV4.2.2 = .9930 IV4.2.3 = .9930	
		IV4.3 = .8362	IV4.3.1 = .9929 IV4.3.2 = .9929 IV4.3.3 = .9930	
		IV5.1 = .9366	IV5.1.1 = .9928 IV5.1.2 = .9928 IV5.1.3 = .9928	
		IV5.2 = .9307	IV5.2.1 = .9928 IV5.2.2 = .9928 IV5.2.3 = .9929	

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)^{DV}

ขั้นที่ 1 หาค่า α ตัวแปรทั้งหมด	ขั้นที่ 2 หาค่า α ตัวแปร ต้นและตัวแปรตามรวม	ขั้นที่ 3 หาค่า α แต่ละตัวแปร	ขั้นที่ 4 หาค่า α แต่ละดัชนี	ขั้นที่ 5 หาค่า α แต่ละตัวชี้วัด	
V = .9929 →	DV = .9878	DV1 = .9546	DV1.1 = .9378	DV1.1.1 = .9928 DV1.1.2 = .9928 DV1.1.3 = .9928	
			DV1.2 = .7825	DV1.2.1 = .9929 DV1.2.2 = .9930 DV1.2.3 = .9928	
			DV1.3 = .9244	DV1.3.1 = .9928 DV1.3.2 = .9928 DV1.3.3 = .9929	
			DV2 = .9370	DV2.1 = .7711	DV2.1.1 = .9928 DV2.1.2 = .9929 DV2.1.3 = .9931
				DV2.2 = .8594	DV2.2.1 = .9929 DV2.2.2 = .9928 DV2.2.3 = .9928
				DV2.3 = .9332	DV2.3.1 = .9928 DV2.3.2 = .9928 DV2.3.3 = .9928
			DV3 = .9672	DV3.1 = .9065	DV3.1.1 = .9928 DV3.1.2 = .9928 DV3.1.3 = .9928
				DV3.2 = .9447	DV3.2.1 = .9928 DV3.2.2 = .9928
				DV3.3 = .9250	DV3.3.1 = .9928 DV3.3.2 = .9928 DV3.3.3 = .9929
		DV4 = .9681	DV4.1 = .9431	DV4.1.1 = .9928 DV4.1.2 = .9928 DV4.1.3 = .9928	
			DV4.2 = .9172	DV4.2.1 = .9928 DV4.2.2 = .9928 DV4.2.3 = .9928	
			DV4.3 = .9012	DV4.3.1 = .9928 DV4.3.2 = .9928 DV4.3.3 = .9928	

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอนสำคัญขั้นตอนหนึ่งของการวิเคราะห์และการประเมินผลการวิจัย ซึ่งผู้ศึกษาวิจัยที่ดีจะดำเนินการเตรียมหรือสร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นจะออกไปดำเนินการเก็บข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความต้องการเพื่อที่จะได้นำข้อมูลไปจัดทำหรือประมวลผลข้อมูลต่อไป

ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเพื่อนไผ่ชะลอกลิ่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาครจากแหล่งข้อมูลดังนี้

1. แหล่งทุติยภูมิ เป็นการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เช่น เอกสาร หนังสือทั่วไป ดุษฎีนิพนธ์ งานวิจัย ตำราทางวิชาการต่าง ๆ ข้อมูลจากเอกสารเหล่านี้เป็นข้อมูลที่มีผู้บันทึกเอาไว้แล้ว ดังนั้นจึงมีความน่าเชื่อถือและสามารถตรวจสอบได้

2. แหล่งปฐมภูมิ เป็นการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งภาคสนามที่เป็นต้นเหตุหรือแหล่งที่ต้องการศึกษาโดยตรง การรวบรวมข้อมูลจึงต้องใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นมามีลักษณะพิเศษและใช้เฉพาะเรื่อง (Unique) ได้แก่

2.1 แบบสอบถาม โดยการออกแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดโดยผู้ศึกษาวิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น จำนวน 85 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชน จำนวน 44 ข้อ

1) การร่วมสร้างความร่วมมือ 10 ข้อ

2) การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ 8 ข้อ

3) การร่วมตัดสินใจ 12 ข้อ

4) การร่วมดำเนินการ 8 ข้อ

5) การร่วมติดตามประเมินผล 6 ข้อ

ส่วนที่ 3 การจัดการความรู้ชุมชน จำนวน 36 ข้อ

1) การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน 9 ข้อ

2) การมีคลังความรู้ร่วมกัน 9 ข้อ

3) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน 9 ข้อ

4) การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน 9 ข้อ

2.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นคำถามปลายเปิดที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจำนวน 19 ข้อ เกี่ยวกับการศึกษาการมีส่วนร่วมกับการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนฝายชะลอคลับในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร ตามกรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อนำข้อมูลการสัมภาษณ์มาสนับสนุนข้อค้นพบของการวิจัยเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนฝายชะลอคลับในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร ใช้สถิติและเกณฑ์ที่ใช้อภิปรายผลการศึกษา ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป การศึกษาครั้งนี้จะสรุปข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ใช้ศึกษาโดยใช้จำนวนนับ และค่าร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะ ประเภท จำนวนของผู้ให้ข้อมูลตามตารางดังนี้

ตารางที่ 3.11 ระดับการวัด และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	ระดับการวัด	สถิติที่ใช้	
		ความถี่	ร้อยละ
เพศ	Nominal	<i>f</i>	%
อายุ	Ordinal	<i>f</i>	%
การศึกษา	Ordinal	<i>f</i>	%
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	Ordinal	<i>f</i>	%
อาชีพ	Ordinal	<i>f</i>	%

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรต้นการมีส่วนร่วมของชุมชนเขื่อนฝายชะลอคลิ้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร ข้อมูลตัวแปรต้นที่นำมาวิเคราะห์ประกอบด้วย การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} การร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2} การร่วมตัดสินใจ^{IV3} การร่วมดำเนินการ^{IV4} การร่วมติดตามประเมินผล^{IV5} โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งการอธิบายค่าเฉลี่ยด้วยค่า Mean (\bar{x}) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 – 5 ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนได้ดังนี้ (พลศักดิ์ จิรไกรศิริ, 2558, หน้า 222) สำหรับใช้ในการอภิปรายผลตามตารางรายละเอียดดังนี้

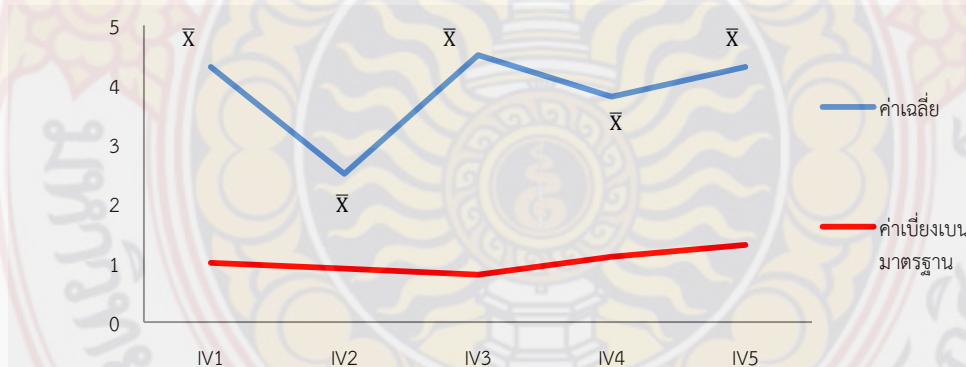
ตารางที่ 3.12 เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนตัวแปรต้น^{IV}

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.21 – 5.00	การมีส่วนร่วมของชุมชนในระดับมากที่สุด ระหว่างร้อยละ 81-100
3.41 – 4.20	การมีส่วนร่วมของชุมชนในระดับมาก ระหว่างร้อยละ 61-80
2.61 – 3.40	การมีส่วนร่วมของชุมชนในระดับปานกลาง ระหว่างร้อยละ 41-60
1.81 – 2.60	การมีส่วนร่วมของชุมชนในระดับน้อย ระหว่างร้อยละ 21-40
1.00 – 1.80	การมีส่วนร่วมของชุมชนในระดับน้อยมาก ระหว่างร้อยละ 1-20
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
มากกว่า 1.75	มีความแตกต่างมาก
1.25 – 1.75	มีความแตกต่างปานกลาง
น้อยกว่า 1.25	มีความแตกต่างน้อย หรือใกล้เคียงกันเหมือน ๆ กัน

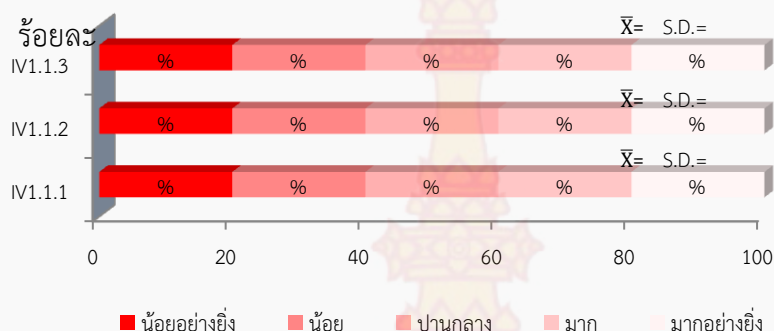
ที่มา : พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2556). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ : เทคนิคแผนที่น่าทางการวิจัย.

กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. คณะรัฐศาสตร์, หน้า 222

กราฟที่ 3.1 การแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต้น^{IV}

กราฟที่ 3.2 การแสดงการแจกแจงความถี่ของตัวแปรต้น^{IV}

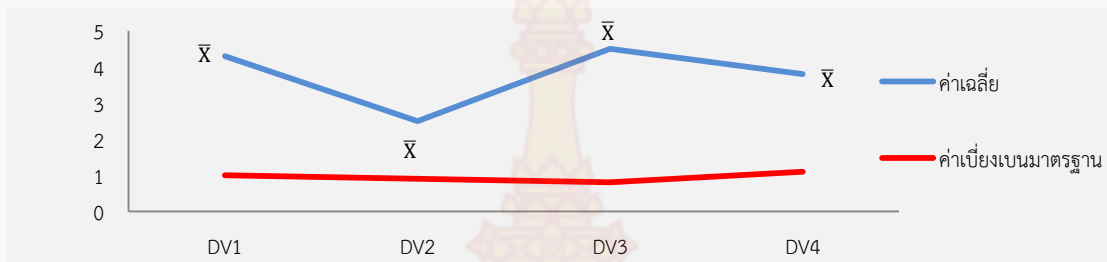
2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชนเชื่อมโยงชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร ข้อมูลตัวแปรตามที่น่าสนใจวิเคราะห์ประกอบด้วย การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1.1} การมีคลังความรู้ร่วมกัน^{DV1.2} การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV1.3} การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV1.4} โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป คำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งอธิบายค่าเฉลี่ยด้วยค่า Mean (\bar{x}) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 - 5 ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนได้ดังนี้ (พลศักดิ์ จิรไกรศิริ, 2558, หน้า 222) สำหรับใช้ในการอภิปรายผลตามตารางรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.13 เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนตัวแปรตาม^{DV}

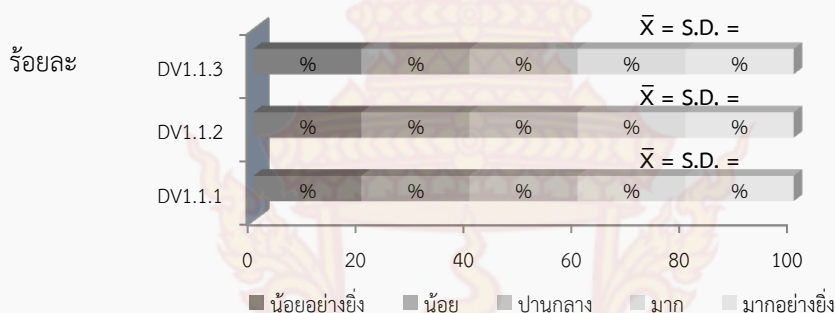
คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.21 – 5.00	การจัดการความรู้ชุมชนในระดับมากที่สุด ระหว่างร้อยละ 81-100
3.41 – 4.20	การจัดการความรู้ชุมชนในระดับมาก ระหว่างร้อยละ 61-80
2.61 – 3.40	การจัดการความรู้ชุมชนในระดับปานกลาง ระหว่างร้อยละ 41-60
1.81 – 2.60	การจัดการความรู้ชุมชนในระดับน้อย ระหว่างร้อยละ 21-40
1.00 – 1.80	การจัดการความรู้ชุมชนในระดับน้อยมาก ระหว่างร้อยละ 1-20
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
มากกว่า 1.75	มีความแตกต่างมาก
1.25 – 1.75	มีความแตกต่างปานกลาง
น้อยกว่า 1.25	มีความแตกต่างน้อย หรือใกล้เคียงกันเหมือน ๆ กัน

ที่มา : พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2556). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ : เทคนิคแผนที้นำทางการวิจัย กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. คณะรัฐศาสตร์, หน้า 222

กราฟที่ 3.3 การแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตาม^{DV}

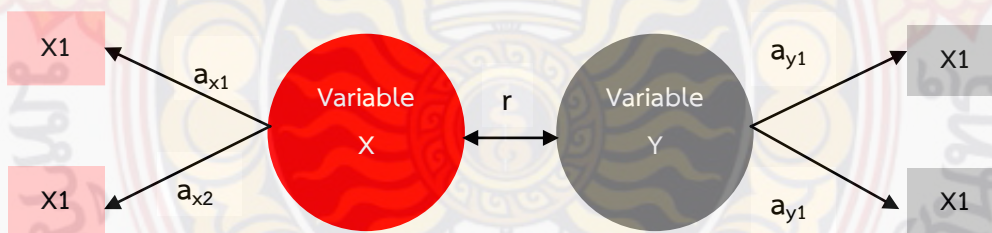

กราฟที่ 3.4 การแสดงการแจกแจงความถี่ของตัวแปรตาม^{DV}

2.4 การทดสอบสมมติฐานระหว่างกรณีมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชน การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกรณีมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีเงื่อนไขเฉพาะคลื่อนในพื้นที่ ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร ดำเนินการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1-4 โดยการวิเคราะห์หาขนาด และทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับตัวแปรตามตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยวิธีสหสัมพันธ์คานอนิคอล (Canonical Correlation Analysis) ลักษณะการวิเคราะห์ Canonical Correlation สามารถแสดงให้เห็นโมเดลเส้นทาง (Path diagram) ตามแผนภาพนี้

แผนภาพที่ 3.1 ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร Canonical

X1(i) = variable in X set

Y1(i) = variable in Y set

ax (i) = Standardized canonical coefficients of variable in X set

ay (i) = Standardized canonical coefficients of variable in Y set

r = Canonical correlation

ตารางที่ 3.14 ลำดับขั้นตอนค่าสถิติและเกณฑ์ที่ใช้อภิปรายผลสำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์
Canonical correlation

ลำดับขั้นตอน	ค่าสถิติ	เกณฑ์ในการอภิปรายผล
1. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติเพื่อระบุว่าตัวแปรทั้ง 2 ชุดมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง	ค่า Significance ($p <$) (ข้อมูลจาก Dimension Reduction Analysis : Sig. of F)	ทดสอบสหสัมพันธ์คาโนนิคอลโดยรวมของชุดตัวแปรอิสระกับชุดตัวแปรตามว่ามีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ เกณฑ์ที่ใช้คือ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.01$ หากพบว่า เป็นความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะดำเนินการในขั้นตอนต่อไป
2. ระบุระดับความสัมพันธ์โดยรวมของชุดตัวแปรอิสระกับชุดตัวแปรตาม	ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล (Canonical correlation - r) (ข้อมูลจาก Eigenvalues and Canonical Correlations : Canon Cor)	อธิบายระดับความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรอิสระกับชุดตัวแปรตามที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปรอิสระและของตัวแปรตามและพิจารณาจากข้อมูลชุดที่มีค่า $p < 0.01$ เกณฑ์ที่ใช้คือ 1. ค่า r มีค่าเป็นบวก หมายถึง ตัวแปรต้นและตัวแปรตามสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ถ้าค่า r มีค่าเป็นลบหมายถึงตัวแปรต้นและตัวแปรตามสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกัน 2. ค่าคะแนนแสดงระดับความสัมพันธ์มีดังนี้ค่า r ระดับความสัมพันธ์ (-) 0.91 ขึ้นไปสูงมาก (-) 0.71 ถึง (-) 0.90 สูง (-) 0.51 ถึง (-) 0.70 ปานกลาง (-) 0.31 ถึง (-) 0.50 ต่ำ (-) 0.00 ถึง (-) 0.30 ต่ำมาก 3. การอภิปรายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจะพิจารณาจากค่าดัชนีสัมประสิทธิ์คาโนนิคอล
3. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลที่จะอธิบายความแปรปรวนที่เกิดขึ้นในตัวแปรคาโนนิคอล	ค่า Eigenvalue (ข้อมูลจาก Eigenvalues and Canonical Correlations : Eigenvalues)	ระบุค่าสัดส่วนความแปรปรวนที่เกิดขึ้นจากตัวแปรคาโนนิคอลกลุ่มตัวแปรอิสระที่สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิคอล กลุ่มตัวแปรตาม เกณฑ์ที่ใช้คือค่าร้อยละ

ตารางที่ 3.14 (ต่อ)

ลำดับขั้นตอน	คำสถิติ	เกณฑ์ในการอภิปรายผล
4. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของตัวแปรคาโนนิคอลที่จะอธิบายตัวแปรเริ่มต้น (พิจารณาทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม)	ค่าความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (Variance extracted) 4.1 ตัวแปรอิสระพิจารณาจาก Variance in covariates explained by canonical Variance in covariates explained by canonical variables:PctVar DEP 4.2 ตัวแปรตามพิจารณาจาก Variance in dependent variables explained by canonical variables : PctVar DEP	ระบุสัดส่วนความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นที่สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรคาโนนิคอลของตัวแปรนั้น ๆ ว่าสามารถอธิบายได้มากน้อยเพียงใดเกณฑ์อภิปรายผลใช้ค่าร้อยละ
5. วิเคราะห์ความทับซ้อนระหว่างชุดตัวแปรอิสระกับชุดตัวแปรตาม	ค่าดัชนีความทับซ้อน (Redundancy index) 5.1 ตัวแปรคาโนนิคอลของตัวแปรตามที่สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรอิสระใช้ข้อมูลจาก Variance in covariates explained by canonical variables: PctVar COV 5.2 ตัวแปรคาโนนิคอลของตัวแปรอิสระที่สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามใช้ข้อมูลจาก Variance in dependent variables explained by canonical variables: PctVar COV	การระบุสัดส่วนความแปรปรวนของตัวแปรต้นเริ่มต้นที่สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรคาโนนิคอลของตัวแปรตามหรือสัดส่วนความแปรปรวนของตัวแปรตามเริ่มต้นที่อธิบายได้ด้วยตัวแปร คาโนนิคอลของตัวแปรต้นว่าสามารถอธิบายได้มากน้อยเพียงใดเกณฑ์ที่ใช้คือค่าร้อยละโดยดัชนีความทับซ้อนที่เหมาะสมจะต้องสูงกว่าร้อยละ 1.5 ดัชนีความทับซ้อนเป็นการพิจารณาย่อยสำคัญในทางปฏิบัติ(Practical significance)เพื่อเสริมการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ
6. อธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปร 6.1 อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระกับตัวแปร	6.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบคะแนนเชิงโครงสร้าง - ตัวแปรอิสระ (ข้อมูลจาก Correlations between COVARIATES and canonical variables)	6.1 อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นกับตัวแปรโดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบคะแนนเชิงโครงสร้างหากค่าคะแนนมากกว่า 0.30 หมายถึงตัวแปรเริ่มต้นนั้นเป็นตัวแปรย่อยที่ก่อให้เกิดตัวแปร

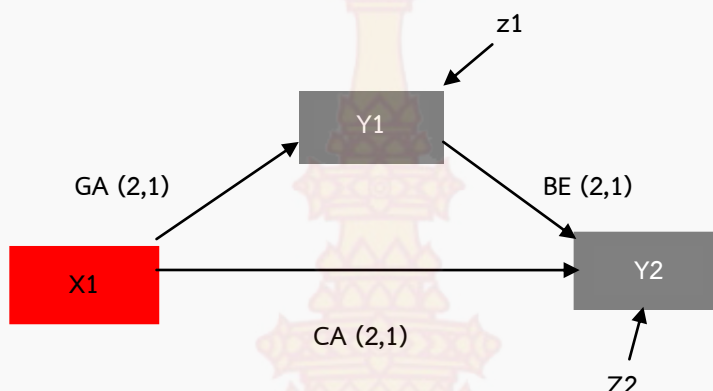
ตารางที่ 3.14 (ต่อ)

ลำดับขั้นตอน	ค่าสถิติ	เกณฑ์ในการอภิปรายผล
แปรอิสระ และ อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามกับตัวแปรตาม 6.2 อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม	- ตัวแปรตาม(ข้อมูลจาก Correlations between DEPENDENT and canonical variables)ใช้ ข้อมูลจาก Variance in dependent variables explained by canonical variables:PctVar COV 6.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบคะแนนมาตรฐาน - ตัวแปรอิสระ(ข้อมูลจาก Standardized canonical coefficients for COVARIATES) - ตัวแปรตาม (ข้อมูลจาก Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables)	6.2 อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรอิสระกับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามในเชิงการทำนายความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แบบคะแนนมาตรฐานตัวแปรย่อยที่มีค่าสัมประสิทธิ์ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไปจะมีความเหมาะสมในการทำนายความสัมพันธ์

ที่มา : พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2558, หน้า 330-332). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. คณะรัฐศาสตร์.

2.5. การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ตัวแบบการมีส่วนร่วมของชุมชนเชื่อมโยงไม่ชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร สำหรับงานวิจัยครั้งนี้จากผลการทดสอบสมมติฐาน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลทำให้ทราบถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามและทราบถึงลำดับขององค์ประกอบภายในของตัวแปรที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาดังนั้นจากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในเบื้องต้นนั้น ผู้วิจัยได้พัฒนามาสู่การสร้างตัวแบบผลการวิจัยของ การมีส่วนร่วมของชุมชนนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้และแนวคิดใหม่ ๆ สำหรับชุมชนเชื่อมโยงไม่ชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาครโดยวิธีการวิเคราะห์ในลักษณะตัวแบบการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis Model) เป็นการวิเคราะห์ทางสถิติที่มาจาก การวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) โดยอาศัยตัวแบบและโครงสร้างสมการเพื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานและการวิเคราะห์การถดถอยแบบเส้นตรงพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นำมาสู่การสร้างตัวแบบการวิเคราะห์เส้นทางใหม่สามารถแสดงให้เห็นแผนภาพเส้นทาง (Path Diagram) ตามแผนภาพนี้

แผนภาพที่ 3.2 ตัวแบบเส้นทางความสัมพันธ์ตามทฤษฎีสัมประสิทธิ์เส้นทาง
(Path Coefficient theory)

ที่มา : Muthen, B. (1987). LISCOMP: Analysis of Linear Structural Equations with a Comprehensive Measurement Models. Mooresville: Scientific Software, Inc..

จากแผนภาพที่ 3.2 ตัวแบบเส้นทางความสัมพันธ์ตามทฤษฎีสัมประสิทธิ์อิทธิพล (path coefficient theory) สามารถอธิบายการคำนวณเส้นทางความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{DIRECT EFFECT} &= \text{DE} \\
 \text{INDIRECT EFFECT} &= \text{IE} \\
 \text{SPURIOUS CORRELATION} &= \text{SC} \\
 \text{CORRELATION} &= \text{DE} + \text{IE} + (\text{SC} + \text{UE}) \\
 Y1 &= \text{GA}(1,1)X1 + z1 \\
 Y2 &= \text{GA}(2,1)X1 + \text{BE}(2,1)Y1 + z2 \\
 r(X1, Y1) &= \frac{\sum(X1)(Y1)}{N} \\
 &= \frac{[\sum(X1) \{ \text{GA}(1,1)X1 + z1 \}]}{N} \\
 &= \text{GA}(1,1) \left\{ \frac{\sum(X1)^2}{N} \right\} = \text{GA}(1,1) = \text{DE} \\
 r(X1, Y2) &= \frac{\sum(X1)(Y2)}{N} \\
 &= \frac{[\sum(X1) \{ \text{GA}(2,1)X1 + \text{BE}(2,1)Y1 + z2 \}]}{N} \\
 &= \text{GA}(2,1) \left\{ \frac{\sum(X1)^2}{N} \right\} + \text{BE}(2,1) \left[\frac{\sum(X1)(Y1)}{N} \right] + \left[\frac{\sum(X1)(z2)}{N} \right] \\
 &= \text{GA}(2,1) + \text{BE}(2,1)[\text{GA}(1,1)] = \text{DE} + \text{IE}
 \end{aligned}$$

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน :
กรณีศึกษาเขื่อนไผ่ชะลอคลับในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร ใช้ค่าความสัมพันธ์ตามเกณฑ์การ
วิเคราะห์ได้ให้ระดับของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ไว้ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ความหมาย
0.00 ถึง 0.019	มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำมาก
0.20 ถึง 0.39	มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ
0.40 ถึง 0.69	มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง
0.70 ถึง 0.89	มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง
0.90 ขึ้นไป	มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมาก

ที่มา : Saris,W.E. and Stronkhorst, L.H. (1984). Causal Modeling in Non experimental Research: An Introduction to the LISREL Approach. Amsterdam: Sociometric Research Foundations.

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นการวิเคราะห์จากแบบสัมภาษณ์เชิงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น (IV) และตัวแปรตาม (DV) โดยมีตัวแปรการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพดังนี้

1. ตัวแปรต้น IV1-IV5 มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม DV1
2. ตัวแปรต้น IV1-IV5 มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม DV2
3. ตัวแปรต้น IV1-IV5 มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม DV3
4. ตัวแปรต้น IV1-IV5 มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม DV4

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

ในบทนี้เป็นการเสนอผลการศึกษาวิจัย เรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนฝายชะลอคลิ้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร ที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม ด้วยแบบสอบถามโดยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ การแจกแจงตารางความถี่ด้วยร้อยละ ค่าเฉลี่ย และทำการวิเคราะห์สถิติ Canonical พร้อมทั้งบรรยายถึงดัชนีตัวแปร อ่านผล ตีความ และหาข้อสรุปเพื่อนำมาเสนอรายงานผลการศึกษาวิจัย ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเป็นหลัก และเป็นการนำเสนอไปตามลำดับวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย ตามสมมติฐาน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชน กับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล

การเสนอผลการวิจัย “ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชน กับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล” ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยเครื่องมือการวิจัย คือ 1) แบบสอบถาม (Questionnaires) 2) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยการออกแบบ สอบถามกับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ 8 ตำบลได้แก่ ตำบลพันท้ายนรสิงห์ โคกขาม บางหญ้าแพรก บางกระเจ้า บ้านบ่อ บางโหนด กาหลง และนาโคก ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและประชาชน จำนวน 1,029 ตัวอย่าง และสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้อง จำนวน 20 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์สรุปโดยวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Method) เป็นหลัก และนำการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Method) มาสนับสนุนข้อค้นพบของการศึกษา ตามวัตถุประสงค์การวิจัย และการทดสอบสมมติฐานโดยมีรายละเอียดการนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชนกรณีเขื่อนฝายชะลอคลิ้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

ตอนที่ 3 การจัดการความรู้ชุมชนกรณีเขื่อนฝายชะลอคลิ้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชน กรณีเขื่อนฝายชะลอคลิ้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เส้นทาง Path Analysis เพื่อแสวงหาตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน กรณีเขื่อนฝายชะลอคลิ้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลของประชากรตัวอย่างการศึกษาภาคสนามครั้งนี้ปรากฏคุณลักษณะทั่วไปของประชากรเชิงปริมาณและประชากรเชิงคุณภาพ ที่ได้จากการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการเก็บข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยได้ส่งแบบสอบถามทั้งหมด 1,029 ชุด โดยได้รับแบบสอบถามตอบกลับ และตรวจสอบความครบถ้วน ถูกต้อง สามารถนำมาประมวลผลได้จำนวน 919 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.31 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งสิ้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้ค่าสถิติบรรยาย (Descriptive Statistic) ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จึงสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

เพศ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งปรากฏว่า เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 45.8 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 54.2

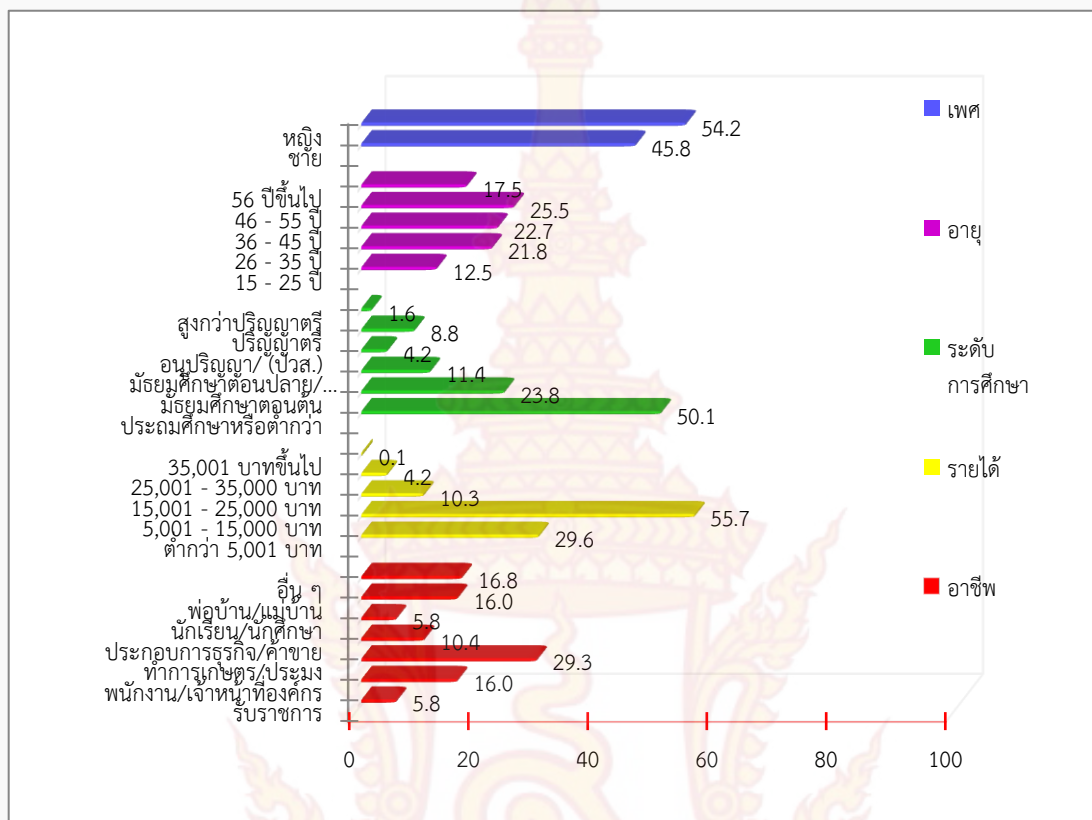
อายุ ซึ่งปรากฏว่า อายุของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 46-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมาคืออายุอยู่ในช่วง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.7, รองลงมาอายุอยู่ในช่วง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.8, รองลงมาอายุอยู่ในช่วง 56 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.5, และลำดับสุดท้ายมีอายุอยู่ในช่วง 15-25 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.5

การศึกษา ซึ่งปรากฏว่า ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 50.1 รองลงมาคือระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 23.8, รองลงมาคือมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 11.4, รองลงมาคือมีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 8.8, รองลงมาคือมีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) คิดเป็นร้อยละ 4.2, และลำดับสุดท้ายมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 1.6

รายได้ต่อเดือน ซึ่งปรากฏว่า รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วง 5,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 55.7, รองลงมาคือมีรายได้ในช่วง ต่ำกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.6, รองลงมาคือมีรายได้ในช่วง 15,001-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.3, รองลงมา มีรายได้ในช่วง 25,001-35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.2, และลำดับสุดท้ายมีรายได้ในช่วง 35,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 0.1

อาชีพ ซึ่งปรากฏว่า อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพทำการเกษตรหรือประมง คิดเป็นร้อยละ 29.3, รองลงมาคืออาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 16.8, รองลงมาคืออาชีพเป็นพนักงานหรือเจ้าหน้าที่องค์กร คิดเป็นร้อยละ 16, รองลงมาคืออาชีพเป็นพ่อบ้านหรือแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 16, รองลงมาคืออาชีพประกอบธุรกิจหรือค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 10.4, รองลงมาคืออาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 5.8, และลำดับสุดท้ายมีอาชีพนักเรียนและนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.8 ซึ่งมีรายละเอียดตามรูปภาพ ดังนี้

กราฟที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชน กรณีเขื่อนฝายชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

การมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ประกอบด้วย การร่วมสร้างความร่วมมือ การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมตัดสินใจ การร่วมดำเนินงาน และการร่วมติดตามประเมินผล ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

1. การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}

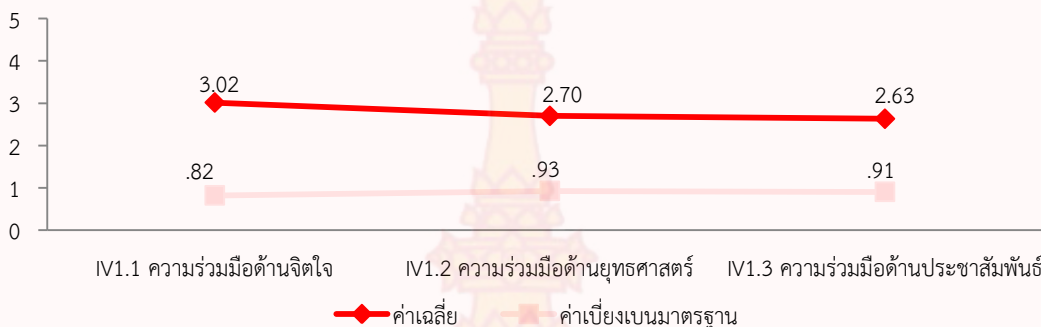
จากการวิเคราะห์ข้อมูล การมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ พบว่า ระดับความคิดเห็นมีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) ความร่วมมือด้านจิตใจ มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.02 มีค่าความแตกต่างน้อย (S.D. = 0.82)

2) ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.70 มีค่าความแตกต่างน้อย (S.D. = 0.93)

3) ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์ มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.63 มีค่าความแตกต่างน้อย (S.D. = 0.91) ดังกราฟนี้

กราฟที่ 4.2 การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}

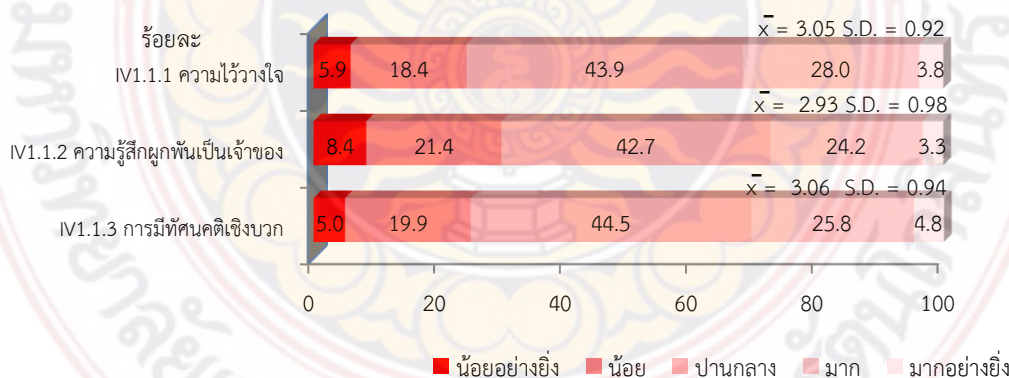

1.1 ความร่วมมือด้านจิตใจ^{IV1.1}

จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถาม รายข้อเกี่ยวกับการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่ง เมื่อพิจารณา ในด้านความร่วมมือด้านจิตใจ^{IV1.1} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ การมีทัศนคติเชิงบวก คิดเป็นร้อยละ 44.5 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือความไว้วางใจ คิดเป็นร้อยละ 43.9 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือความรู้สึกผูกพัน คิดเป็นร้อยละ 42.7 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับมาก ซึ่งมีลำดับดังนี้คือความไว้วางใจ คิดเป็นร้อยละ 28.0 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการมีทัศนคติเชิงบวกคิดเป็นร้อยละ 25.8 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือ ความรู้สึกผูกพัน คิดเป็นร้อยละ 24.2 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านความร่วมมือด้านจิตใจ^{IV1.1} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือ การมีทัศนคติเชิงบวกมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 3.06 รองลงมาคือความไว้วางใจมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 3.05 และลำดับสุดท้ายคือ ความรู้สึกผูกพันมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.93 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

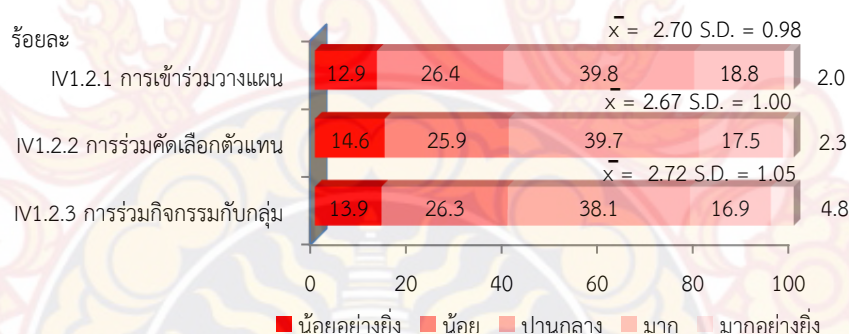
กราฟที่ 4.3 ความร่วมมือด้านจิตใจ^{IV1.1}

1.2 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามรายข้อ เกี่ยวกับการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ การเข้าร่วมวางแผน คิดเป็นร้อยละ 39.8 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการร่วมคัดเลือกตัวแทน คิดเป็นร้อยละ 39.7 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 38.1 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ การเข้าร่วมวางแผน คิดเป็นร้อยละ 26.4 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือ การร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 26.3 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือ การร่วมคัดเลือกตัวแทน คิดเป็นร้อยละ 25.9 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือ การร่วมกิจกรรมกับกลุ่มมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.72 รองลงมาคือการเข้าร่วมวางแผนมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.70 และลำดับสุดท้ายคือ การร่วมคัดเลือกตัวแทนมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.67 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.4 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2}

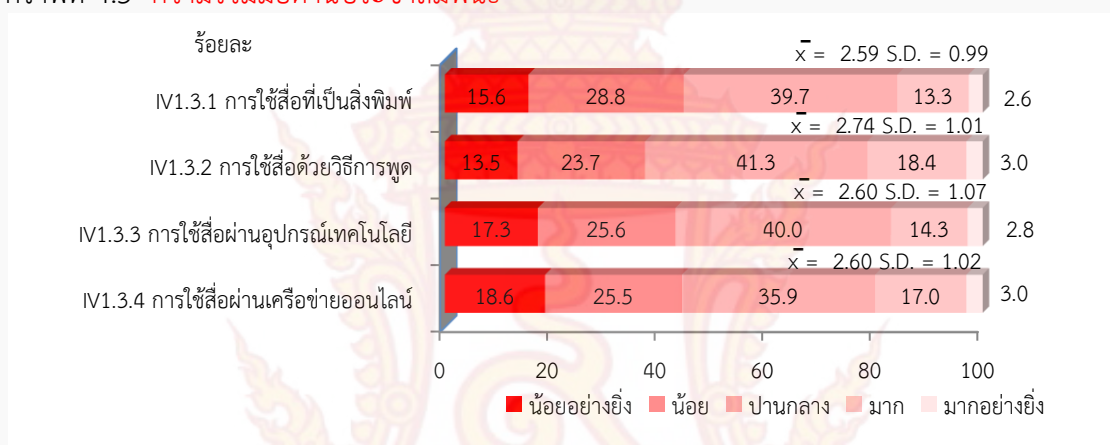

1.3 ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์^{IV1.3} จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามรายข้อ เกี่ยวกับการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์^{IV1.3} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ การใช้สื่อด้วยวิธีการพูด คิดเป็นร้อยละ 41.3 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการใช้สื่อผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 40 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการใช้สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 39.7 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการใช้สื่อผ่านเครือข่ายออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 35.9 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ การใช้สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 28.8 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการใช้สื่อผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยีคิดเป็นร้อยละ 25.6 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการใช้สื่อผ่าน

เครือข่ายออนไลน์คิดเป็นร้อยละ 25.5 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการใช้สื่อด้วยวิธีการพูดคิดเป็นร้อยละ 23.7 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่ง เมื่อพิจารณาในด้าน **ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์^{IV1.3}** ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือ การใช้สื่อด้วยวิธีการพูดมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.74 รองลงมาคือการใช้สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์, การใช้สื่อผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยี และการใช้สื่อผ่านเครือข่ายออนไลน์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.60, 2.60 และ 2.59 ตามลำดับ ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.5 **ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์^{IV1.3}**

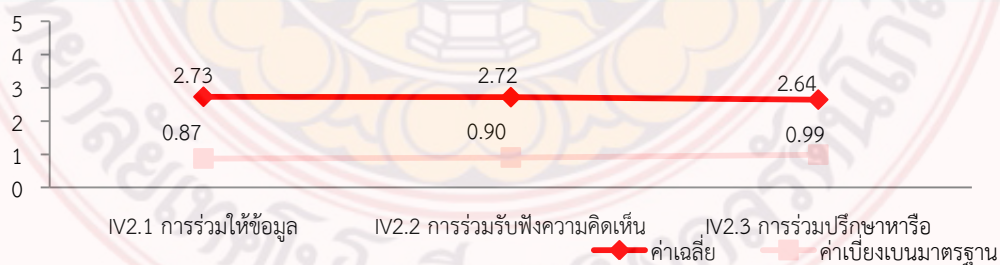
2. การร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2}

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลการศึกษาคำแนะนำการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านการร่วมวิพากษ์วิจารณ์ พบว่า ระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- 1) การร่วมให้ข้อมูล มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.73 (S.D. = 0.87)
- 2) การร่วมรับฟังความคิดเห็น มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.72 (S.D. = 0.90)
- 3) การร่วมปรึกษาหารือ มีความเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.64 (S.D. = 0.99) ดัง

กราฟนี้

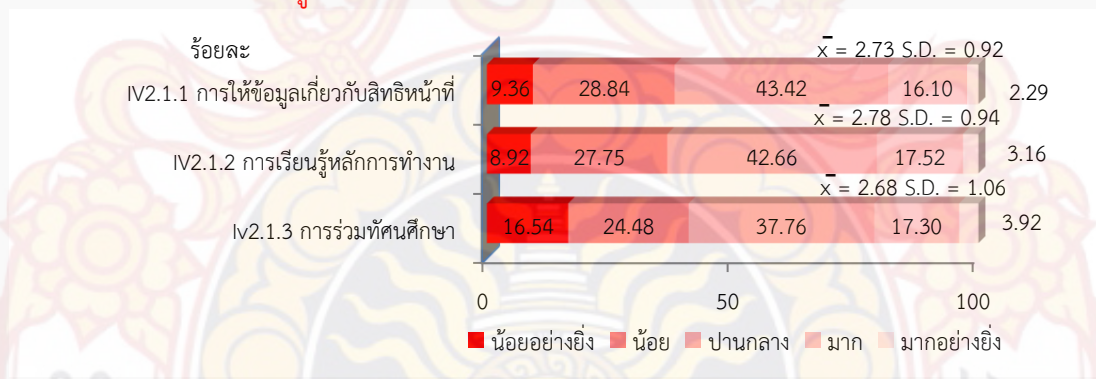
กราฟที่ 4.6 **การร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2}**

2.1 การร่วมให้ข้อมูล^{IV2.1} จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามรายข้อเกี่ยวกับการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการร่วมให้ข้อมูล^{IV2.1} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 43.42 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการเรียนรู้หลักการการทำงานคิดเป็นร้อยละ 42.66 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการร่วมทัศนศึกษา คิดเป็นร้อยละ 37.76 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 28.84 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการเรียนรู้หลักการการทำงานคิดเป็นร้อยละ 27.75 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการร่วมทัศนศึกษา คิดเป็นร้อยละ 24.48 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการร่วมให้ข้อมูล^{IV2.1} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือ การเรียนรู้หลักการการทำงานมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.78 รองลงมาคือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ที่มีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.73 และลำดับสุดท้ายคือการร่วมทัศนศึกษามีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.68 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.7 การร่วมให้ข้อมูล^{IV2.1}

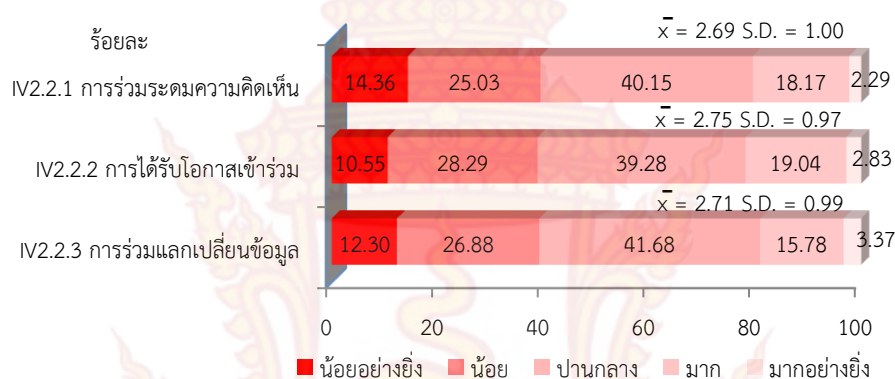

2.2 การร่วมรับฟังความคิดเห็น^{IV2.2} จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามรายข้อ เกี่ยวกับการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการร่วมรับฟังความคิดเห็น^{IV2.2} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ การร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 41.68 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการร่วมระดมความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 40.15 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการได้รับโอกาสเข้าร่วมคิดเป็นร้อยละ 39.28 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ ดั้งนี้คือ การได้รับโอกาสเข้าร่วมคิดเป็นร้อยละ 28.29 ของข้อมูลในกลุ่ม

เดียวกันรองลงมาคือ การร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 26.88 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการร่วมระดมความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 25.03 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้าน**การร่วมรับฟังความคิดเห็น**^{IV2.2} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการได้รับโอกาสเข้าร่วมมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.75 รองลงมาคือการร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูลมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.71 และลำดับสุดท้ายคือการร่วมระดมความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.69 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

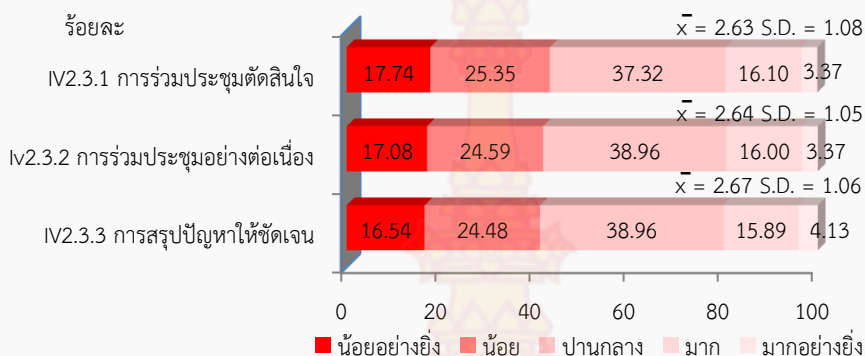
กราฟที่ 4.8 **การร่วมรับฟังความคิดเห็น**^{IV2.2}

2.3 การร่วมปรึกษาหารือ^{IV2.3} จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามรายชื่อ เกี่ยวกับการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้าน**การร่วมปรึกษาหารือ**^{IV2.3} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ การร่วมประชุมอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 38.96 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการสรุปปัญหาที่ชัดเจนคิดเป็นร้อยละ 38.96 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการร่วมประชุมตัดสินใจคิดเป็นร้อยละ 37.32 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการร่วมประชุมตัดสินใจคิดเป็นร้อยละ 25.35 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการร่วมประชุมอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.59 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการสรุปปัญหาที่ชัดเจนคิดเป็นร้อยละ 24.48 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้าน**การร่วมปรึกษาหารือ**^{IV2.3} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการสรุปปัญหาที่ชัดเจนมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.67 รองลงมาคือการร่วมประชุมอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.64 และลำดับสุดท้ายคือการร่วมประชุมตัดสินใจมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.63 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.9 การร่วมปรึกษาหารือ ^{IV2.3}

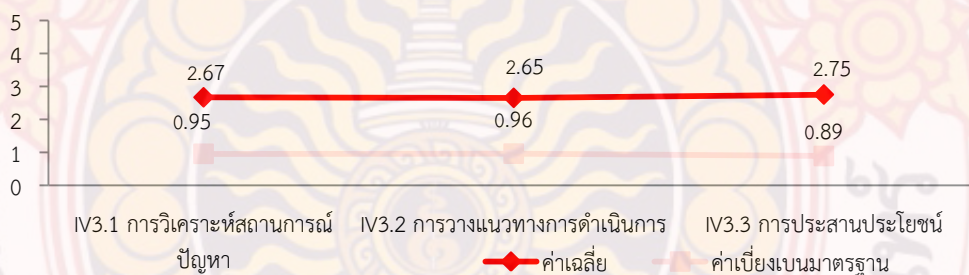

3. การร่วมตัดสินใจ ^{IV3}

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลการศึกษามีการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ด้านการร่วมตัดสินใจ พบว่า ระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- 1) การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.67 โดยมีค่าความแตกต่างน้อย (S.D. = 0.95)
- 2) การวางแผนทางการดำเนินการ มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.65 (S.D. = 0.96)
- 3) การประสานประโยชน์ มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.75 (S.D. = 0.89) ดังกราฟนี้

กราฟที่ 4.10 การร่วมตัดสินใจ ^{IV3}

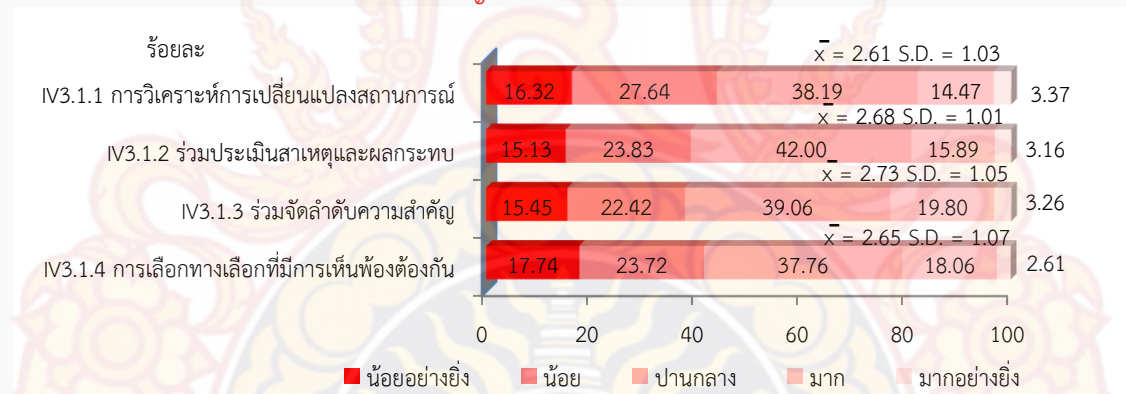
3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา ^{IV3.1}

จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามรายชื่อ เกี่ยวกับการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้าน **การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา ^{IV3.1}** ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ การร่วมประเมินสาเหตุและผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 42 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาคิดเป็นร้อยละ 39.06 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการวิเคราะห์การ

เปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ คิดเป็นร้อยละ 38.19 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการเลือกทางเลือกที่มีการเห็นพ้องกันคิดเป็นร้อยละ 37.76 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 27.64 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการร่วมประเมินสาเหตุและผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 23.83 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการเลือกทางเลือกที่มีการเห็นพ้องกันคิดเป็นร้อยละ 23.72 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาคิดเป็นร้อยละ 22.42 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่ง เมื่อพิจารณาในด้าน**การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา**^{IV3.1} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง พบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการร่วมจัดลำดับความสำคัญของปัญหามีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.73 รองลงมาคือการร่วมประเมินสาเหตุและผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.68 รองลงมาคือการเลือกทางเลือกที่มีการเห็นพ้องกันมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.65 และลำดับสุดท้ายคือการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์มีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.61 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.11 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1}

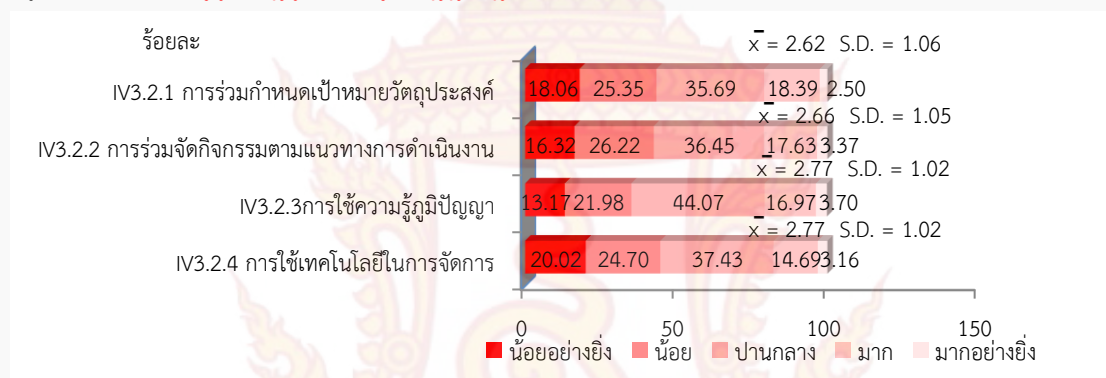

3.2 การวางแผนทางการดำเนินงาน^{IV3.2} จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามรายชื่อ เกี่ยวกับการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้าน**การวางแผนทางการดำเนินงาน**^{IV3.2} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ การร่วมใช้ความรู้ภูมิปัญญา คิดเป็นร้อยละ 44.07 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงานคิดเป็นร้อยละ 37.43 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 36.45 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการร่วมกำหนดเป้าหมายคิดเป็นร้อยละ 35.69 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 26.22 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการร่วมกำหนดเป้าหมายคิดเป็นร้อยละ 25.35 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการส่งเสริมการ

ใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงานคิดเป็นร้อยละ 24.70 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการร่วมใช้ความรู้ภูมิปัญญา คิดเป็นร้อยละ 21.98 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาด้ว**การวางแผนทางการดำเนินงาน**^{IV3.2} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการร่วมใช้ความรู้ภูมิปัญญามีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.77 รองลงมาคือการจัดการกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.66 รองลงมาคือการร่วมกำหนดเป้าหมายมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.62 และลำดับสุดท้ายคือการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงานมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.56 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.12 การวางแผนทางการดำเนินงาน^{IV3.2}

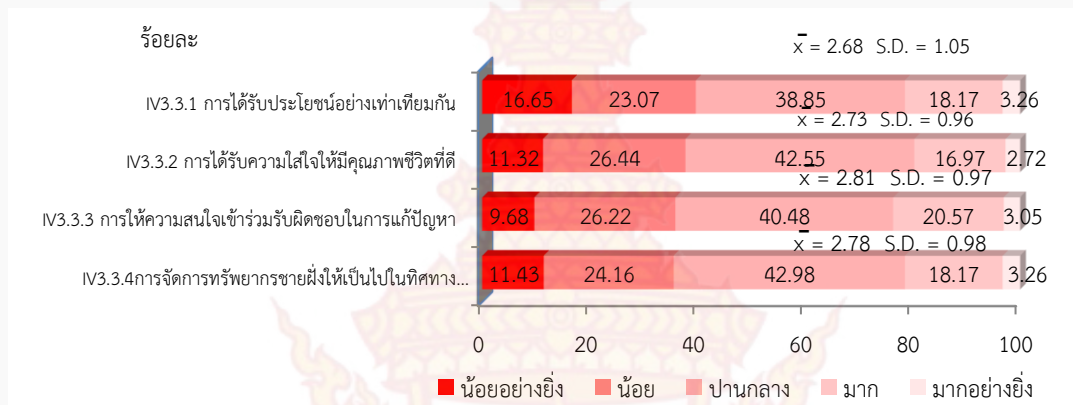

3.3 การประสานประโยชน์^{IV3.3} จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามในรายชื่อ ในการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้าน**การประสานประโยชน์**^{IV3.3} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ การจัดการทรัพยากรชายฝั่งให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันคิดเป็นร้อยละ 42.98 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการได้รับความดูแลใส่ใจให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีคิดเป็นร้อยละ 42.55 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือความสนใจเข้าร่วมรับผิดชอบในการแก้ปัญหาคิดเป็นร้อยละ 40.48 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการจัดกิจกรรมอย่างเท่าเทียมกันคิดเป็นร้อยละ 38.85 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการจัดกิจกรรมได้รับความดูแลใส่ใจให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีคิดเป็นร้อยละ 26.44 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือความสนใจเข้าร่วมรับผิดชอบในการแก้ปัญหาคิดเป็นร้อยละ 26.22 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการจัดการทรัพยากรชายฝั่งให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันคิดเป็นร้อยละ 24.16 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการจัดกิจกรรมอย่างเท่าเทียมกันคิดเป็นร้อยละ 23.07 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้าน**การประสานประโยชน์**^{IV3.3} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการจัดกิจกรรมได้รับความสนใจเข้าร่วมรับผิดชอบในการแก้ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.81 รองลงมา

คือการจัดการทรัพยากรชายฝั่งให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.78 รองลงมาคือการได้รับความดูแลใส่ใจให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.73 และลำดับสุดท้ายคือการได้รับผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.78 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.13 การประสานประโยชน์^{IV3.3}

4. การร่วมดำเนินการ^{IV4}

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ด้านการร่วมดำเนินการพบว่า ระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนดำเนินการดังนี้

- 1) การร่วมแรงงาน มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.76 โดยมีค่าความแตกต่างน้อย (S.D. = 0.88)
- 2) การร่วมเงินทุน มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.55 (S.D. = 0.98)
- 3) การประสานงาน มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.67 (S.D. = 0.94) ดังนี้

กราฟที่ 4.14 การร่วมดำเนินการ^{IV4}

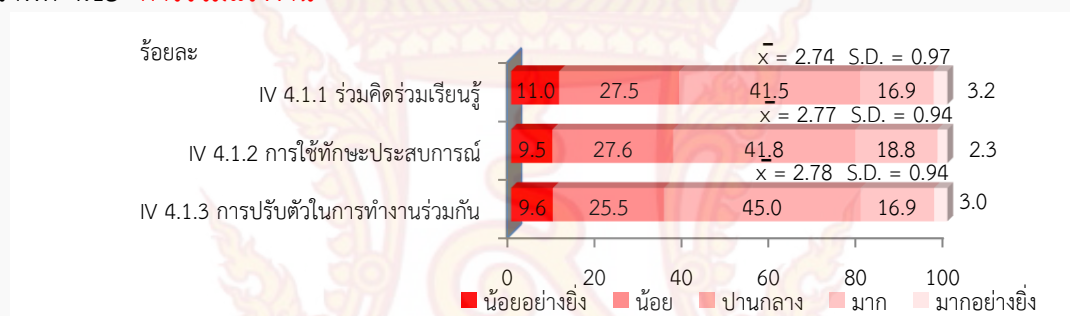
4.1 การร่วมแรงงาน^{IV4.1}

จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามรายข้อ เกี่ยวกับการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการร่วมแรงงาน^{IV4.1} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการปรับตัวในการทำงานร่วมกันคิดเป็นร้อยละ 45 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการใช้ทักษะประสบการณ์คิดเป็นร้อยละ 41.8 ของข้อมูลในกลุ่ม

เดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการร่วมคิดร่วมเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 41.5 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ การใช้ทักษะประสบการณ์คิดเป็นร้อยละ 27.6 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการร่วมคิดร่วมเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 27.5 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการปรับตัวในการทำงานร่วมกันคิดเป็นร้อยละ 25.5 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้าน**การร่วมแรงงาน^{IV4.1}** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการปรับตัวในการทำงานร่วมกันมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.78 รองลงมาคือการใช้ทักษะประสบการณ์มีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.77 และลำดับสุดท้ายคือการร่วมคิดร่วมเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.74 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.15 **การร่วมแรงงาน^{IV4.1}**

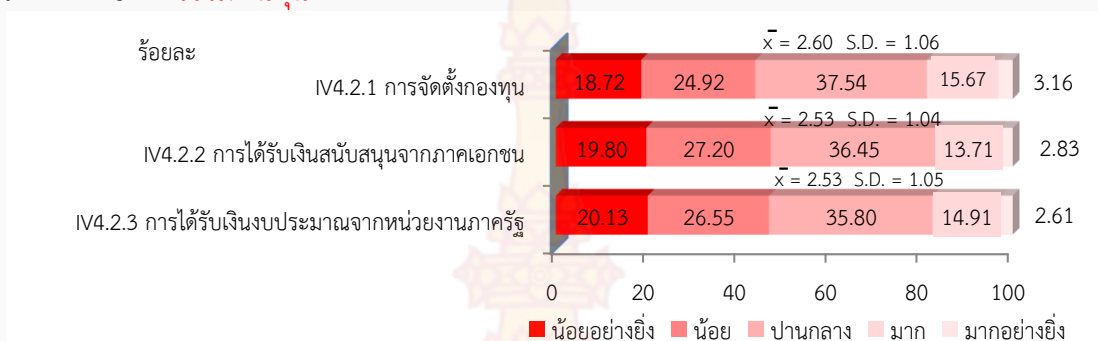

4.2 การร่วมเงินทุน^{IV4.2}

จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามรายชื่อเกี่ยวกับการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้าน**การร่วมเงินทุน^{IV4.2}** ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการจัดตั้งกองทุนชุมชนคิดเป็นร้อยละ 37.54 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือ การได้รับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชนคิดเป็นร้อยละ 36.45 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือ การได้รับเงินงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐคิดเป็นร้อยละ 35.80 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ การได้รับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชนคิดเป็นร้อยละ 27.20 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือ การได้รับเงินงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐคิดเป็นร้อยละ 26.55 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือ การจัดตั้งกองทุนคิดเป็นร้อยละ 24.92 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้าน**การร่วมเงินทุน^{IV4.2}** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการจัดตั้งกองทุนมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.60 รองลงมาคือ การได้รับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชนมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.53 และลำดับสุดท้ายคือ การได้รับเงินงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.53 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

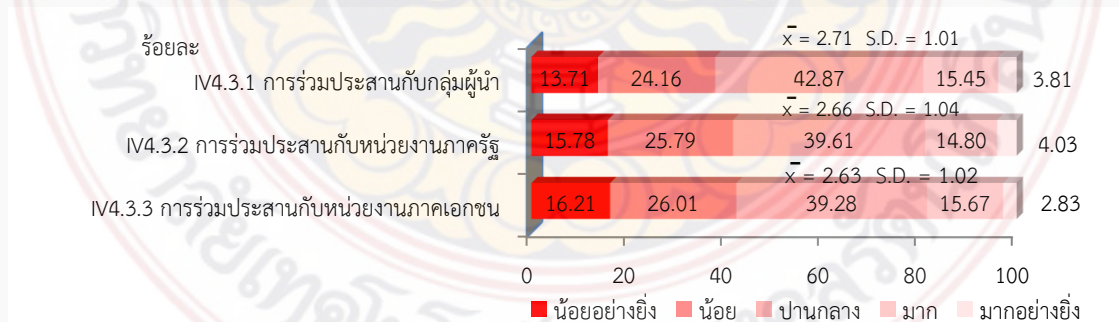
กราฟที่ 4.16 การร่วมเงินทุน^{IV4.2}

4.3 การประสานงาน^{IV4.3} จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามรายข้อ เกี่ยวกับการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้าน^{IV4.3}การประสานงาน ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการประสานงานกลุ่มผู้นำสมาชิกชุมชนคิดเป็นร้อยละ 42.87 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐคิดเป็นร้อยละ 39.61 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชนและภาคประชาสังคมคิดเป็นร้อยละ 39.28 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชนและภาคประชาสังคมคิดเป็นร้อยละ 26.01 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐคิดเป็นร้อยละ 25.79 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายการประสานงานกลุ่มผู้นำสมาชิกชุมชนคิดเป็นร้อยละ 24.16 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้าน^{IV4.3}การประสานงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือคือการร่วมประสานงานกลุ่มผู้นำสมาชิกชุมชนมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.71 รองลงมาคือการร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.66 และลำดับสุดท้ายคือการร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชนและภาคประชาสังคมมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.63 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.17 การประสานงาน^{IV4.3}

5. การร่วมติดตามประเมินผล^{IV5}

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลการศึกษามีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ด้านการร่วมติดตามประเมินผลพบว่า ระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีรายละเอียด ขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- 1) การติดตามการดำเนินงาน มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.64 โดยมีความแตกต่างน้อย (S.D. = 0.97)
- 2) การประเมินผลการดำเนินงาน มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.62 (S.D. = 0.91) ดังกราฟนี้

กราฟที่ 4.18 การร่วมติดตามประเมินผล^{IV5}

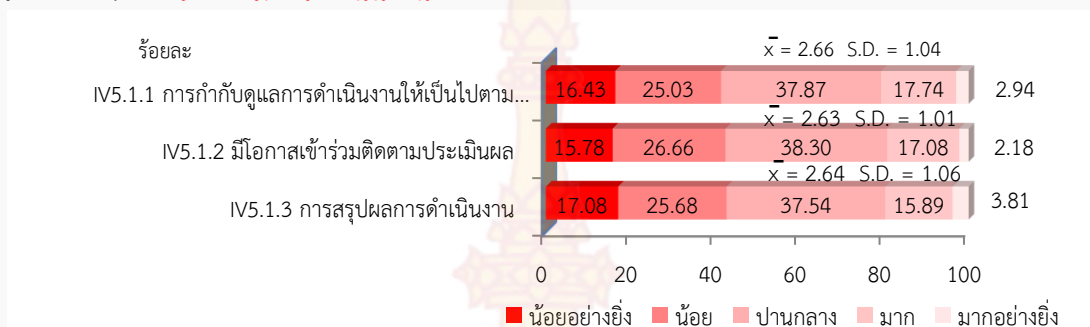

5.1 การติดตามการดำเนินงาน^{IV5.1}

จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามรายชื่อ เกี่ยวกับการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาด้าน **การติดตามการดำเนินงาน^{IV5.1}** ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการกำกับดูแลการดำเนินงานให้ เป็นไปตามเป้าหมายคิดเป็นร้อยละ 37.87 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการมีโอกาสร่วมติดตามประเมินผลคิดเป็นร้อยละ 38.30 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการสรุปผลการดำเนินงานคิดเป็นร้อยละ 37.54 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการมีโอกาสร่วมติดตามประเมินผลคิดเป็นร้อยละ 26.66 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการสรุปผลการดำเนินงานคิดเป็นร้อยละ 25.68 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายการกำกับดูแลการดำเนินงานให้ เป็นไปตามเป้าหมายคิดเป็นร้อยละ 25.03 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้าน **การติดตามการดำเนินงาน^{IV5.1}** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือคือการกำกับดูแลการดำเนินงานให้ เป็นไปตามเป้าหมายมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.66 รองลงมาคือการสรุปผลการดำเนินงานมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.64 และลำดับสุดท้ายคือการมีโอกาสร่วมติดตามประเมินผลการมีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.63 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.19 การติดตามการดำเนินงาน IV5.1

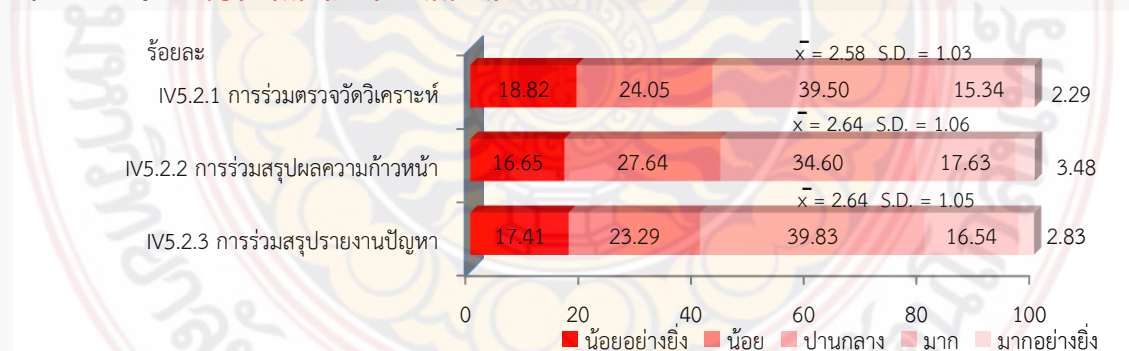

5.2 การประเมินผลการดำเนินงาน IV5.2

จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามรายข้อ เกี่ยวกับการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้าน **การประเมินผลการดำเนินงาน IV5.2** ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการร่วมสรุปรายงานปัญหาอุปสรรคคิดเป็นร้อยละ 39.83 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการร่วมตรวจวัดวิเคราะห์คิดเป็นร้อยละ 39.50 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน การร่วมสรุปความก้าวหน้าคิดเป็นร้อยละ 34.60 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการร่วมสรุปความก้าวหน้าคิดเป็นร้อยละ 27.64 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการร่วมตรวจวัดวิเคราะห์คิดเป็นร้อยละ 24.05 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายการร่วมสรุปรายงานปัญหาอุปสรรคคิดเป็นร้อยละ 23.29 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาด้าน **การประเมินผลการดำเนินงาน IV5.2** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือคือการร่วมสรุปความก้าวหน้ามีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.64 รองลงมาคือการร่วมสรุปรายงานปัญหามีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.64 และลำดับสุดท้ายคือการร่วมตรวจวัดวิเคราะห์มีค่าเฉลี่ยในการแสดงความคิดเห็นเท่ากับ 2.58 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.20 การประเมินผลการดำเนินงาน IV5.2

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สามารถสรุปผลการศึกษาระดับการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนซึ่งประกอบด้วย **การร่วมสร้างความร่วมมือ IV1** **การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ IV2** **การร่วมตัดสินใจ IV3** **การร่วม**

ดำเนินการ^{IV4} และการร่วมติดตามประเมินผล^{IV5} ผลการศึกษาพบว่า การกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเฉพาะการร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} การร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2} การร่วมตัดสินใจ^{IV3} การร่วมดำเนินการ^{IV4} และการร่วมติดตามประเมินผล^{IV5} ตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.21 การมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV}

ตอนที่ 3 การจัดการความรู้ชุมชน^{DV} กรณีเขื่อนฝายชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร

1. การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1}

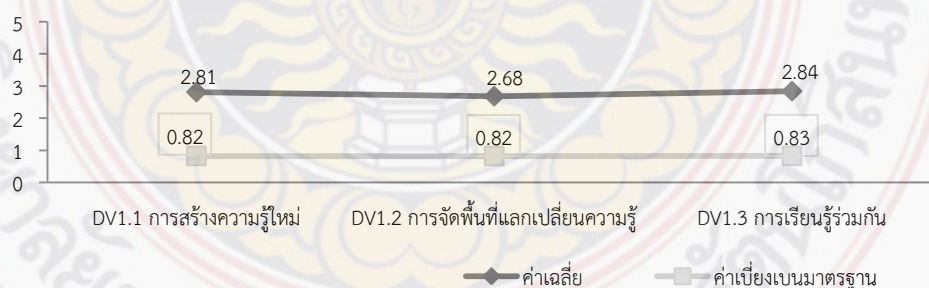
จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลการศึกษาการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน พบว่า การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) การสร้างความรู้ใหม่ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.81 โดยมีค่าความแตกต่างน้อย (S.D. = 0.82)

2) การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.68 (S.D. = 0.82)

3) การเรียนรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.84 (S.D. = 0.83) รายละเอียดตามกราฟนี้

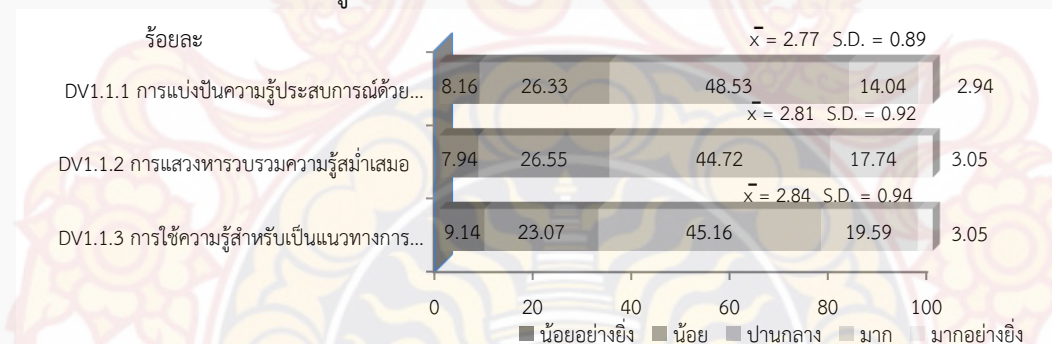
กราฟที่ 4.22 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1}

1.1 การสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1} จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบ สอบถาม รายข้อ เกี่ยวกับการกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการสร้าง ความรู้ใหม่^{DV1.1} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ด้วยความสมัครใจคิดเป็นร้อยละ 48.53 ของ ข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการใช้ความรู้สำหรับเป็นแนวทางการทำงานที่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 45.16 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน การแสวงหารวบรวมความรู้อย่างสม่ำเสมอคิดเป็นร้อยละ 44.72 ของ ข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นใน ระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการแสวงหารวบรวมความรู้อย่างสม่ำเสมอคิดเป็นร้อยละ 26.55 ของข้อมูล ในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ด้วยความสมัครใจคิดเป็นร้อยละ 26.33 ของ ข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการใช้ความรู้สำหรับเป็นแนวทางการทำงานที่เหมาะสมคิดเป็น ร้อยละ 23.07 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความ คิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือคือการใช้ความรู้สำหรับเป็นแนว ทางการทำงานที่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.84 รองลงมาคือการแสวงหารวบรวมความรู้ อย่างสม่ำเสมอมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.81 และลำดับสุดท้ายคือการแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ ด้วยความสมัครใจมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.77 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.23 การสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1}

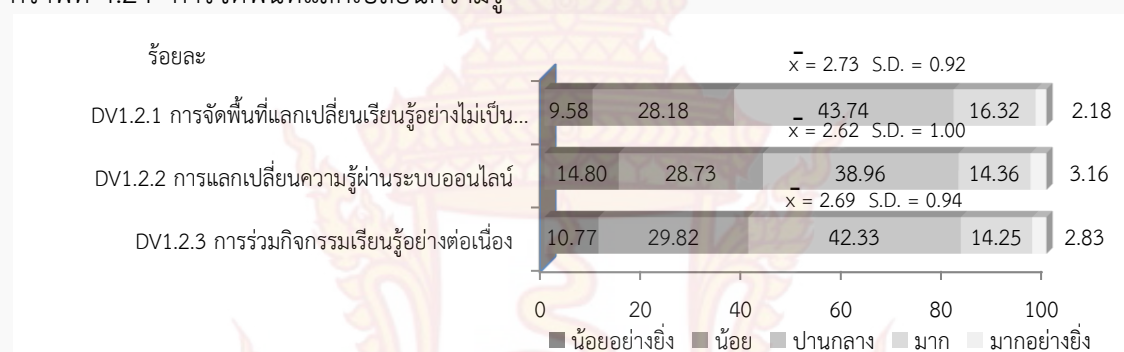

1.2 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2} จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบ สอบถามรายข้อ เกี่ยวกับการกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการ จัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความ คิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการคิดเป็น ร้อยละ 43.74 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการร่วมกิจกรรมเรียนรู้อย่างต่อเนื่องคิดเป็นร้อยละ 42.33 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน การแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านระบบออนไลน์คิดเป็นร้อยละ 38.96 ของ ข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นใน ระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการร่วมกิจกรรมเรียนรู้อย่างต่อเนื่องคิดเป็นร้อยละ 29.82 ของข้อมูลในกลุ่ม เดียวกัน รองลงมาคือการแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านระบบออนไลน์คิดเป็นร้อยละ 28.73 ของข้อมูลในกลุ่ม

เดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการคิดเป็นร้อยละ 28.18 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.73 รองลงมาคือการร่วมกิจกรรมเรียนรู้อย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.69 และลำดับสุดท้ายคือการแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านระบบออนไลน์มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.62 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟ

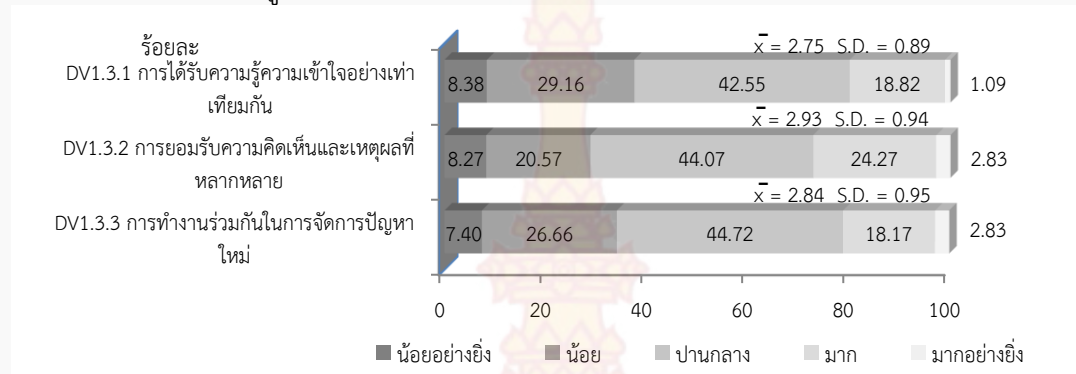
กราฟที่ 4.24 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2}

1.3 การเรียนรู้ร่วมกัน^{DV1.3} จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามรายข้อ เกี่ยวกับการกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการเรียนรู้ร่วมกัน^{DV1.3} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการทำงานร่วมกันในการจัดการปัญหาใหม่ คิดเป็นร้อยละ 44.72 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการยอมรับความคิดเห็นและเหตุผลที่หลากหลายคิดเป็นร้อยละ 44.07 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน ลำดับสุดท้ายคือการเรียนรู้ความเข้าใจอย่างเท่าเทียมกันคิดเป็นร้อยละ 42.55 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการเรียนรู้ความเข้าใจอย่างเท่าเทียมกัน คิดเป็นร้อยละ 29.16 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการทำงานร่วมกันในการจัดการปัญหาใหม่คิดเป็นร้อยละ 26.66 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน ลำดับสุดท้ายคือการยอมรับความคิดเห็นและเหตุผลที่หลากหลายคิดเป็นร้อยละ 20.57 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการเรียนรู้ร่วมกัน^{DV1.3} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการทำงานร่วมกันในการจัดการปัญหาใหม่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.84 และลำดับสุดท้ายคือการเรียนรู้ความเข้าใจอย่างเท่าเทียมกันมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.75 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.25 การเรียนรู้ร่วมกัน DV1.3

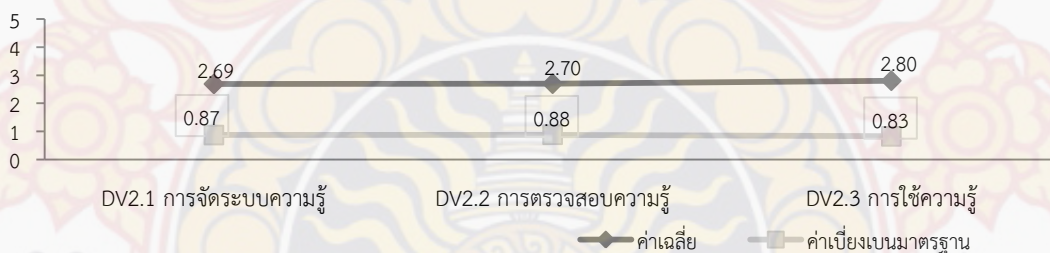

2. การมีคลังความรู้ร่วมกัน DV2

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลการศึกษาด้านการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน พบว่า การมีคลังความรู้ร่วมกันโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- 1) การจัดระบบความรู้ มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.69 โดยมีค่าความแตกต่างน้อย (S.D. = 0.87)
 - 2) การตรวจสอบความรู้ มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.70 (S.D. = 0.88)
 - 3) การใช้ความรู้ มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.80 (S.D. = 0.83)
- รายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.26 การมีคลังความรู้ร่วมกัน DV2

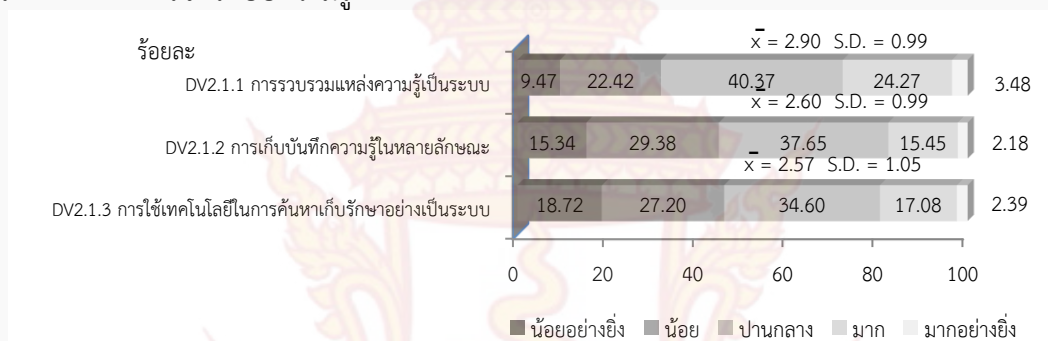

2.1 การจัดระบบความรู้ DV2.1 จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถาม รายข้อ เกี่ยวกับการกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการจัดระบบความรู้ DV2.1 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการรวบรวมแหล่งความรู้เป็นระบบคิดเป็นร้อยละ 40.37 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการเก็บบันทึกความรู้ในหลายลักษณะคิดเป็นร้อยละ 37.65 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน ลำดับสุดท้ายคือการใช้เทคโนโลยีในการค้นหาเก็บรักษาอย่างเป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 34.60 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการเก็บบันทึกความรู้ในหลายลักษณะคิดเป็นร้อยละ 29.38 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการใช้เทคโนโลยีในการค้นหาเก็บรักษาอย่างเป็นระบบคิดเป็นร้อยละ 27.20

ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน ลำดับสุดท้ายคือการรวบรวมแหล่งความรู้เป็นระบบคิดเป็นร้อยละ 22.42 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการจัดระบบความรู้ร่วมกัน^{DV2.1} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการรวบรวมแหล่งความรู้เป็นระบบมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.90 รองลงมาคือการเก็บบันทึกความรู้ในหลายลักษณะมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.60 และลำดับสุดท้ายคือการใช้เทคโนโลยีในการค้นหาเก็บรักษาอย่างเป็นระบบมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.57 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

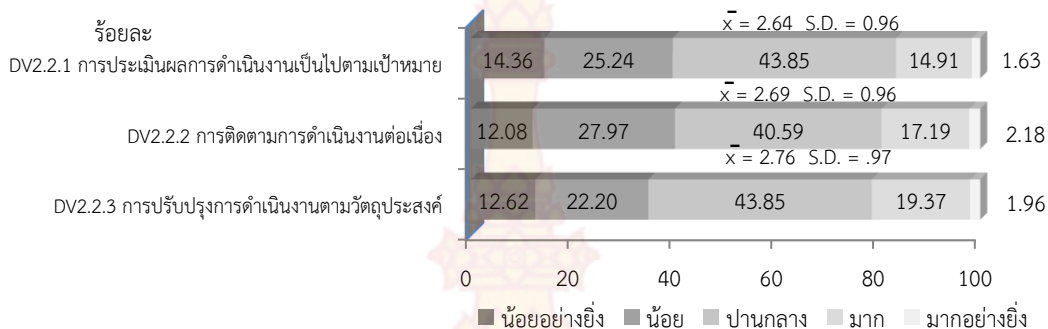
กราฟที่ 4.27 การจัดระบบความรู้^{DV2.1}

2.2 การตรวจสอบความรู้^{DV2.2} จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามรายชื่อ เกี่ยวกับการกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการตรวจสอบความรู้^{DV2.2} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการประเมินผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายคิดเป็นร้อยละ 43.85 และการปรับปรุงการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์คิดเป็นร้อยละ 43.85 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน ลำดับสุดท้ายคือการติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องคิดเป็นร้อยละ 40.59 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องคิดเป็นร้อยละ 27.97 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการประเมินผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายคิดเป็นร้อยละ 25.24 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน ลำดับสุดท้ายคือปรับปรุงการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์คิดเป็นร้อยละ 22.20 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการตรวจสอบความรู้^{DV2.2} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือปรับปรุงการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.76 รองลงมาคือการติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.69 และลำดับสุดท้ายคือการประเมินผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.64 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

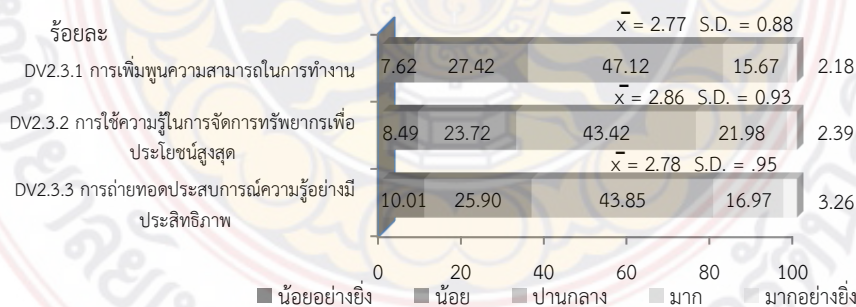
กราฟที่ 4.28 การตรวจสอบความรู้^{DV2.2}

2.3 การใช้ความรู้^{DV2.3} จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามในรายชื่อ ในการกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการใช้ความรู้^{DV2.3} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการเพิ่มพูนความสามารถในการทำงานคิดเป็นร้อยละ 47.12 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ที่มีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละ 43.85 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน ลำดับสุดท้ายคือ การใช้ความรู้ในการจัดการทรัพยากรเพื่อประโยชน์สูงสุดคิดเป็นร้อยละ 43.42 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการเพิ่มพูนความสามารถในการทำงานคิดเป็นร้อยละ 27.42 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ที่มีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละ 25.90 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน ลำดับสุดท้ายคือการใช้ความรู้ในการจัดการทรัพยากรเพื่อประโยชน์สูงสุดคิดเป็นร้อยละ 23.72 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการใช้ความรู้^{DV2.3} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วน มากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการใช้ความรู้ในการจัดการทรัพยากรเพื่อประโยชน์สูงสุดมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.86 รองลงมาคือถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ที่มีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.78 และลำดับสุดท้ายคือการเพิ่มพูนความสามารถในการทำงานมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.77 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.29 การใช้ความรู้^{DV2.3}

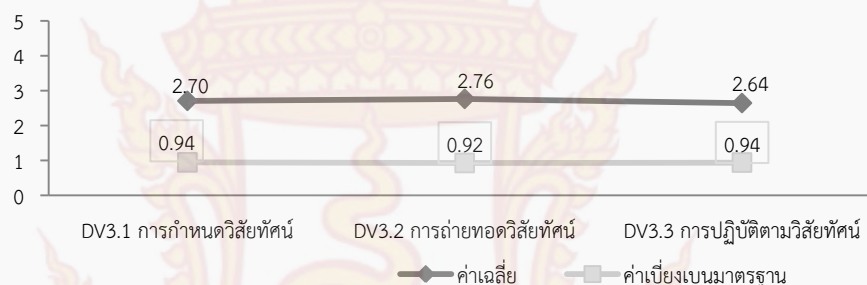

3. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3}

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลการศึกษาด้านการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน พบว่า การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- 1) การกำหนดวิสัยทัศน์ มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.70 โดยมีค่าความแตกต่างน้อย (S.D. = 0.94)
- 2) การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.76 (S.D. = 0.92)
- 3) การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.64 (S.D. = 0.94) ดังกราฟนี้

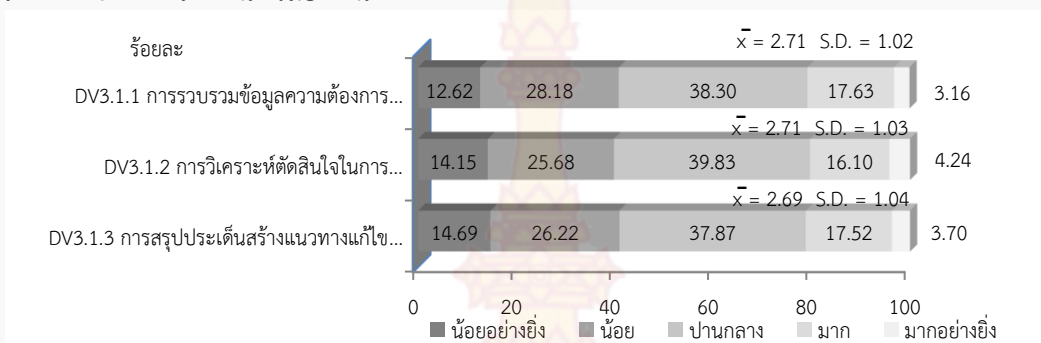
กราฟที่ 4.30 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3}

3.1 การกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1} จากการศึกษพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามในรายชื่อ ในการกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการวิเคราะห์ทัศนคติในการสร้างภาพพึงประสงค์คิดเป็นร้อยละ 39.83 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการรวบรวมข้อมูลในการกำหนดวิสัยทัศน์คิดเป็นร้อยละ 38.30 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน ลำดับสุดท้ายคือการสรุปประเด็นสร้างแนวทางแก้ไขปัญหาคิดเป็นร้อยละ 37.87 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการรวบรวมข้อมูลในการกำหนดวิสัยทัศน์จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคิดเป็นร้อยละ 28.18 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการสรุปประเด็นสร้างแนวทางแก้ไขปัญหาคิดเป็นร้อยละ 26.22 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน ลำดับสุดท้ายคือการวิเคราะห์ทัศนคติในการสร้างภาพพึงประสงค์คิดเป็นร้อยละ 25.68 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการรวบรวมข้อมูลในการกำหนดวิสัยทัศน์ และการวิเคราะห์ทัศนคติในการสร้างภาพพึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากันคือ 2.71 และลำดับสุดท้ายคือการสรุปประเด็นสร้างแนวทางแก้ไขปัญหามีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.69 ซึ่งมีรายละเอียดดังกราฟนี้

กราฟที่ 4.31 การกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1}

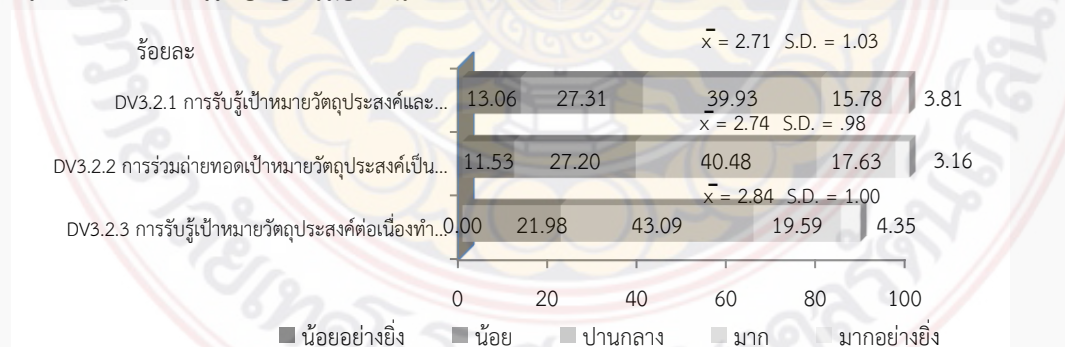

3.2 การถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2}

จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามในรายชื่อ ในการกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ต่อเนื่องทำให้เกิดความเชื่อมั่นคิดเป็นร้อยละ 43.09 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน คือรองลงมาคือการร่วมถ่ายทอดเป้าหมายวัตถุประสงค์เป็นประจำเมื่อมีโอกาสคิดเป็นร้อยละ 40.48 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน ลำดับสุดท้ายคือการรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ชัดเจนคิดเป็นร้อยละ 39.93 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ชัดเจนคิดเป็นร้อยละ 27.31 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน คือรองลงมาคือการร่วมถ่ายทอดเป้าหมายวัตถุประสงค์เป็นประจำเมื่อมีโอกาสคิดเป็นร้อยละ 27.20 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน ลำดับสุดท้ายคือการรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ต่อเนื่องทำให้เกิดความเชื่อมั่นคิดเป็นร้อยละ 21.98 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ต่อเนื่องทำให้เกิดความเชื่อมั่นมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.84 การร่วมถ่ายทอดเป้าหมายวัตถุประสงค์เป็นประจำเมื่อมีโอกาสมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.74 การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ชัดเจนมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.71 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

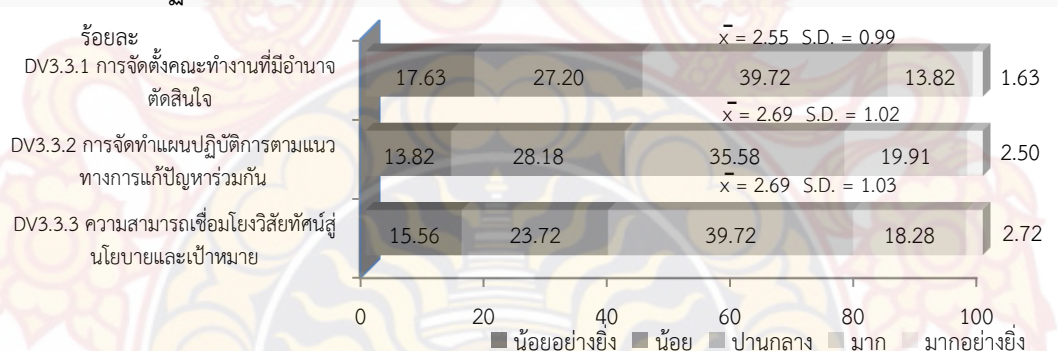
กราฟที่ 4.32 การถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2}

3.3 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3} จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามในรายชื่อ ในการกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการจัดตั้งคณะทำงานที่มีอำนาจในการตัดสินใจและความสามารถเชื่อมโยงวิสัยทัศน์สู่ นโยบายและเป้าหมายคิดเป็นร้อยละ 39.72 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการจัดทำแผนปฏิบัติการที่เป็นแนวทางการแก้ปัญหาพร้อมกันคิดเป็นร้อยละ 35.58 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการจัดทำแผนปฏิบัติการที่เป็นแนวทางการแก้ปัญหาพร้อมกันคิดเป็นร้อยละ 28.18 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการจัดตั้งคณะทำงานที่มีอำนาจในการตัดสินใจคิดเป็นร้อยละ 27.20 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือความสามารถเชื่อมโยงวิสัยทัศน์สู่ นโยบายและเป้าหมายคิดเป็นร้อยละ 23.72 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3} ผู้ตอบแบบ สอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการแก้ปัญหาพร้อมกัน และความสามารถเชื่อมโยงวิสัยทัศน์สู่ นโยบายและเป้าหมายมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับคือ 2.69 และลำดับสุดท้ายคือการจัดตั้งคณะทำงานที่มีอำนาจในการตัดสินใจมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.55 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.33 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3}

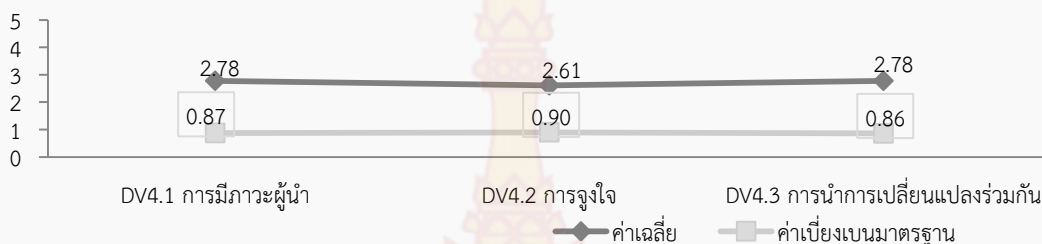

4. การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4}

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลการศึกษาการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน พบว่า การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- 1) การมีภาวะผู้นำ มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.78 โดยมีค่าความแตกต่างน้อย (S.D. = 0.87)
- 2) การจูงใจ มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.61 (S.D. = 0.90)
- 3) การเสริมพลังความสามารถ มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.78 (S.D. = 0.86) ดังกราฟนี้

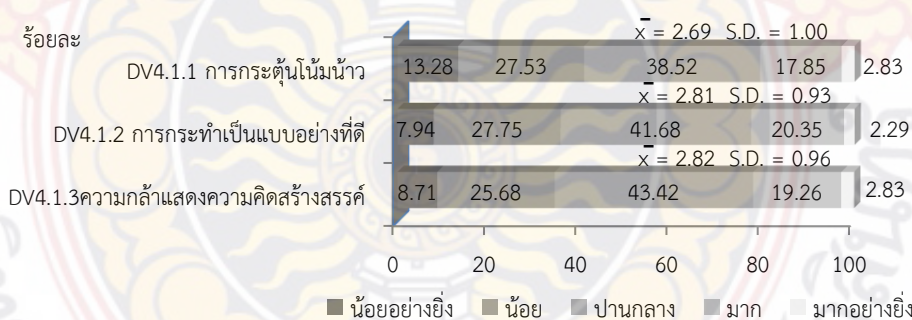
กราฟที่ 4.34 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน DV4

4.1 การมีภาวะผู้นำ DV4.1 จากการศึกษพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามในรายชื่อ ในการกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการมีภาวะผู้นำ DV4.1 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือความกล้าแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์คิดเป็นร้อยละ 43.42 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการกระทำที่เป็นแบบอย่างที่ดีคิดเป็นร้อยละ 41.68 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการกระตุ้นโน้มน้าวคิดเป็นร้อยละ 38.52 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการกระทำที่เป็นแบบอย่างที่ดีคิดเป็นร้อยละ 27.75 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการกระตุ้นโน้มน้าวคิดเป็นร้อยละ 27.53 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือความกล้าแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์คิดเป็นร้อยละ 25.68 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการมีภาวะผู้นำ DV4.1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือความกล้าแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.82 รองลงมาคือการกระทำที่เป็นแบบอย่างที่ดีมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.81 และลำดับสุดท้ายคือการกระตุ้นโน้มน้าวมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.69 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.35 การมีภาวะผู้นำ DV4.1

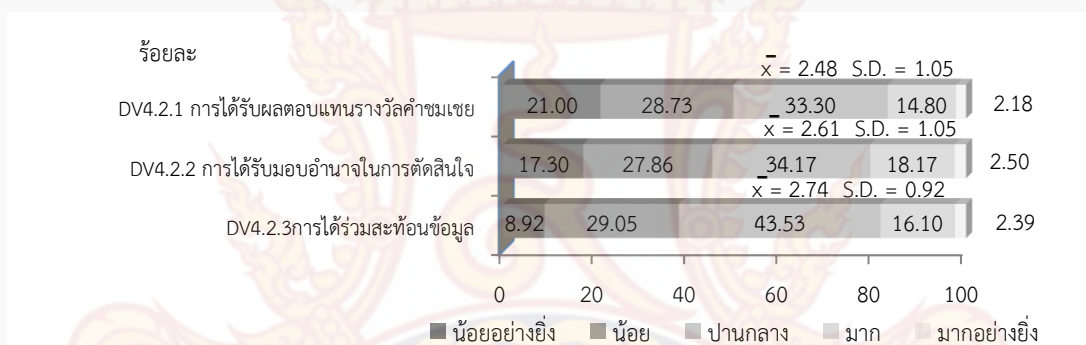

4.2 การจงใจ DV4.2 จากการศึกษพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามในรายชื่อ ในการกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้าน การจงใจ DV4.2 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือ การได้ร่วมสะท้อนข้อมูลคิดเป็นร้อยละ 43.53 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือ การได้รับมอบอำนาจในการตัดสินใจคิดเป็นร้อยละ 34.17 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือ การได้รับ

ผลตอบแทนรางวัลคำชมเชยคิดเป็นร้อยละ 33.30 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการได้ร่วมสะท้อนข้อมูลคิดเป็นร้อยละ 29.05 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการได้รับผลตอบแทนรางวัลคำชมเชยคิดเป็นร้อยละ 28.73 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการได้รับมอบอำนาจในการตัดสินใจคิดเป็นร้อยละ 27.86 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการจูงใจ^{DV4.2} ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการได้ร่วมสะท้อนข้อมูลมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.74 รองลงมาคือการได้รับมอบอำนาจในการตัดสินใจมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.61 และลำดับสุดท้ายคือการได้รับผลตอบแทนรางวัลคำชมเชยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.48 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.36 การจูงใจ^{DV4.2}

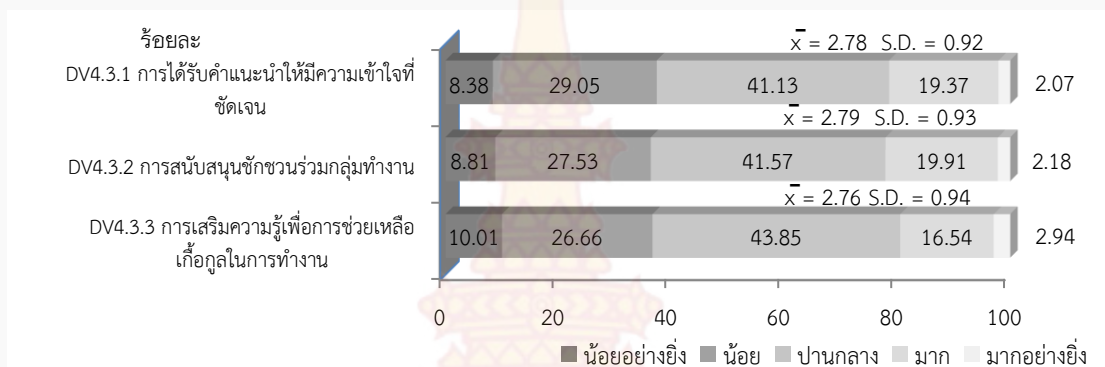

4.3 การเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} จากการศึกษาพบว่า จำนวนร้อยละของการตอบแบบสอบถามในรายชื่อ ในการกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบ สอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการให้ความช่วยเหลือในการทำงานคิดเป็นร้อยละ 43.85 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการสนับสนุนชักชวนร่วมกลุ่มทำงานคิดเป็นร้อยละ 41.57 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการได้รับคำแนะนำให้มีความเข้าใจที่ชัดเจนคิดเป็นร้อยละ 41.13 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และระดับความคิดเห็นที่ถูกเลือกมากเป็นลำดับต่อมาคือ ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งมีลำดับดังนี้คือการได้รับคำแนะนำให้มีความเข้าใจที่ชัดเจนคิดเป็นร้อยละ 29.05 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน รองลงมาคือการสนับสนุนชักชวนร่วมกลุ่มทำงานคิดเป็นร้อยละ 27.53 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน และลำดับสุดท้ายคือการให้ความช่วยเหลือในการทำงานคิดเป็นร้อยละ 26.66 ของข้อมูลในกลุ่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบว่า การกระตุ้นการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เมื่อพิจารณาในด้านการเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} ผู้ตอบแบบ สอบถามส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับความคิดเห็นที่มากที่สุดคือการสนับสนุนชักชวนร่วมกลุ่มทำงานมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.79 การได้รับคำแนะนำให้มีความเข้าใจที่ชัดเจนมีค่าเฉลี่ย

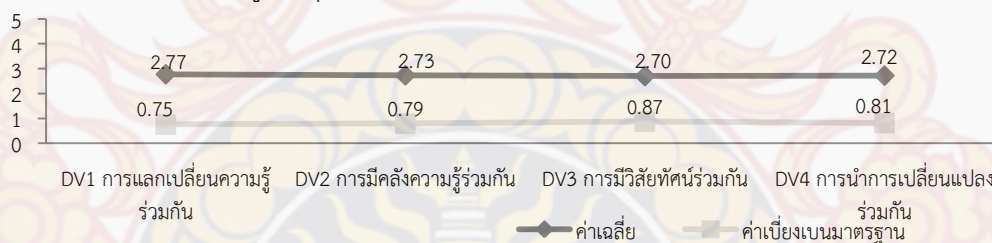
ความคิดเห็นเท่ากับ 2.78 และลำดับสุดท้ายคือทำให้ความช่วยเหลือในการทำงานมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.76 ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟนี้

กราฟที่ 4.37 การเสริมพลังความสามารถ DV4.3

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สามารถสรุปผลการศึกษาดำเนินการ การจัดการความรู้ของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ซึ่งเป็นตัวแปรตามของการศึกษารั้งนี้ ประกอบด้วย การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1} การมีคลังความรู้ร่วมกัน^{DV2} การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} และการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ผลการศึกษาปรากฏว่ามีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ซึ่งการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1} มีการดำเนินการมากที่สุด รองลงมาคือการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} รองลงมาคือ การมีคลังความรู้ร่วมกัน^{DV2} และลำดับสุดท้ายคือ การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} ซึ่งมีรายละเอียดตามกราฟดังนี้

กราฟที่ 4.38 การจัดการความรู้ของชุมชน DV

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชน กรณีเงื่อนไขชะลอกคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีเงื่อนไขชะลอกคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานเพื่อหาขนาดและทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตาม ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยวิธีสหสัมพันธ์คานอนิคอล (Canonical Correlation Analysis) ซึ่งลักษณะการวิเคราะห์เป็นไปตามกรอบแนวคิดในการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นตัวแปรต้น และการจัดการความรู้ชุมชนเป็นตัวแปรตาม ซึ่งเป็นปัญหาการวิจัยที่ต้องศึกษาเนื่องจากการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และได้ตั้งสมมติฐานเพื่อหาคำตอบว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลในด้านต่าง ๆ อย่างไร โดยกำหนดสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. **การมีส่วนร่วมของชุมชน** มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนเกี่ยวกับด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ประกอบด้วย การสร้างความรู้ใหม่ การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ และการเรียนรู้ร่วมกัน

2. **การมีส่วนร่วมของชุมชน** มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนเกี่ยวกับด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน ประกอบด้วย การจัดระบบความรู้ การตรวจสอบความรู้ และการใช้ความรู้

3. **การมีส่วนร่วมของชุมชน** มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนเกี่ยวกับด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ประกอบด้วย การกำหนดวิสัยทัศน์ การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์

4. **การมีส่วนร่วมของชุมชน** มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนในด้าน มิติการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ประกอบด้วย การมีภาวะผู้นำ การจูงใจ และการเสริมพลังความสามารถ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการพิสูจน์สมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปร ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ระหว่างชุดของตัวแปรต้นการมีส่วนร่วมของชุมชนทั้งหมดกับตัวแปรตามการจัดการความรู้ของชุมชนในแต่ละชุดมิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Canonical Correlation Coefficient) อยู่ระหว่าง -1.0 ถึง 1 ซึ่งสามารถแสดงผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามสมมติฐานที่ 1 **การมีส่วนร่วมของชุมชน** ซึ่งประกอบด้วย **การสร้างความร่วมมือ การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมตัดสินใจ การร่วมดำเนินการ และการร่วมติดตามประเมินผล** มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนเกี่ยวกับด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ที่ประกอบด้วย การสร้างความรู้ใหม่ การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ และการเรียนรู้ร่วมกัน โดยปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.1 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
Variate number			
Canonical correlation	.842	.137	.077
Eigenvalues	.708	.019	.006
Wilk's lambda	.285	.975	.994
F-value (chi square)	96.709	2.866	1.818
Significance ($p <$)	.000	.004	0.142
ความแปรปรวนที่สกัดได้ (Variance extracted) (%)			
IV การมีส่วนร่วมของชุมชน	63.163	.036	.026
DV1 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน	84.325	7.605	8.069
ความทับซ้อน (Redundancy) (%)			
IV การมีส่วนร่วมของชุมชน	89.175	1.902	4.406
DV1 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน	59.728	.143	.048

จากตารางที่ 4.1 เป็นความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชน ในมิติด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ซึ่งพบค่าสถิติ 3 ชุด ที่ปรากฏผลตามตารางและมีความสัมพันธ์ที่เป็นอิสระต่อกัน โดยเลือกค่านัยสำคัญ (Significance) ที่มีค่า Sig. ($p < 0.01$) เป็นอันดับแรกในการเลือกชุดความสัมพันธ์ และพิจารณาค่าความทับซ้อน (Redundancy) ที่มีค่าสูงกว่าร้อยละ 1.5 เป็นการเลือกชุดความสัมพันธ์ขั้นสุดท้ายในการวิเคราะห์ผลตามลำดับ สำหรับขั้นตอนการอ่านค่าสถิติและการแปลความผลการวิเคราะห์ค่าสถิติมีดังนี้

ตารางที่ 4.2 ลำดับขั้นตอนการอ่านค่าสถิติและการแปลความผลการวิเคราะห์

ค่าสถิติ	การแปลความผลการวิเคราะห์
1. เลือกค่า Significance	จากชุดความสัมพันธ์ทั้ง 3 ชุด มีชุดที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงเพียงชุดเดียว คือชุดความสัมพันธ์ชุดที่ 1 ค่า Sig. = .000 มีนัยสำคัญทางสถิติ (พลศักดิ์ จิรไกรศิริ, 2558, หน้า 330) จึงเลือกชุดที่ 1 เป็นชุดที่นำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์
2. พิจารณาค่าความทับซ้อน (Redundancy)	การพิจารณาค่าความทับซ้อนจากตารางมีเพียงชุดเดียวคือชุดที่ 1 ที่มีค่าความทับซ้อนสูงกว่าร้อยละ 1.5 คือตัวแปรต้นเท่ากับ 89.175 และตัวแปรตาม เท่ากับ 59.728 จึงนำความสัมพันธ์ของชุดที่ 1 มาอธิบายเท่านั้น
3. ค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอล (Canonical Correlation)	การพิจารณาค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามพบว่า มีค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอล (Canonical Correlation) เท่ากับ .842 และมีค่าสัมประสิทธิ์ในทางบวก ซึ่งหมายความว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่าตัวแปรต้น คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนในมิติด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันในระดับสูง
4. พิจารณาค่า Eigen value	เมื่อพิจารณาค่า Eigen value ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์องค์ประกอบที่สามารถบอกค่าความแปรปรวนของชุดตัวแปรในชุดที่ 1 โดยมีค่าเท่ากับ .708 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนคาโนนิคอลของกลุ่มตัวแปรต้น การมีส่วนร่วมของชุมชน สามารถทำนายค่าความแปรปรวนคาโนนิคอลของกลุ่มตัวแปรตามการจัดการความรู้ชุมชนในมิติด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ได้ร้อยละ 70.80
5. การพิจารณาความแปรปรวนที่สกัดได้ (Variance extracted)	การพิจารณาความแปรปรวนของตัวแปรด้วยค่าคาโนนิคอลของตัวแปรชุดที่ 1 พบว่า ค่าคาโนนิคอลของตัวแปรตามการจัดการความรู้ชุมชนในมิติด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามในแต่ละตัว ได้ร้อยละ 84.325 และค่าคาโนนิคอลของตัวแปรต้นการมีส่วนร่วมของชุมชน สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้นในแต่ละตัว ได้ร้อยละ 63.163

จากการพิจารณาชุดความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานที่ 1 **การมีส่วนร่วมของชุมชน** มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนในมิติด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และความสัมพันธ์ของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปร

ตาม จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานและแบบเชิงโครงสร้าง พบว่า องค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบการจัดการความรู้ชุมชนในมิติด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันดังนี้

ตารางที่ 4.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานและแบบเชิงโครงสร้างของ การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน

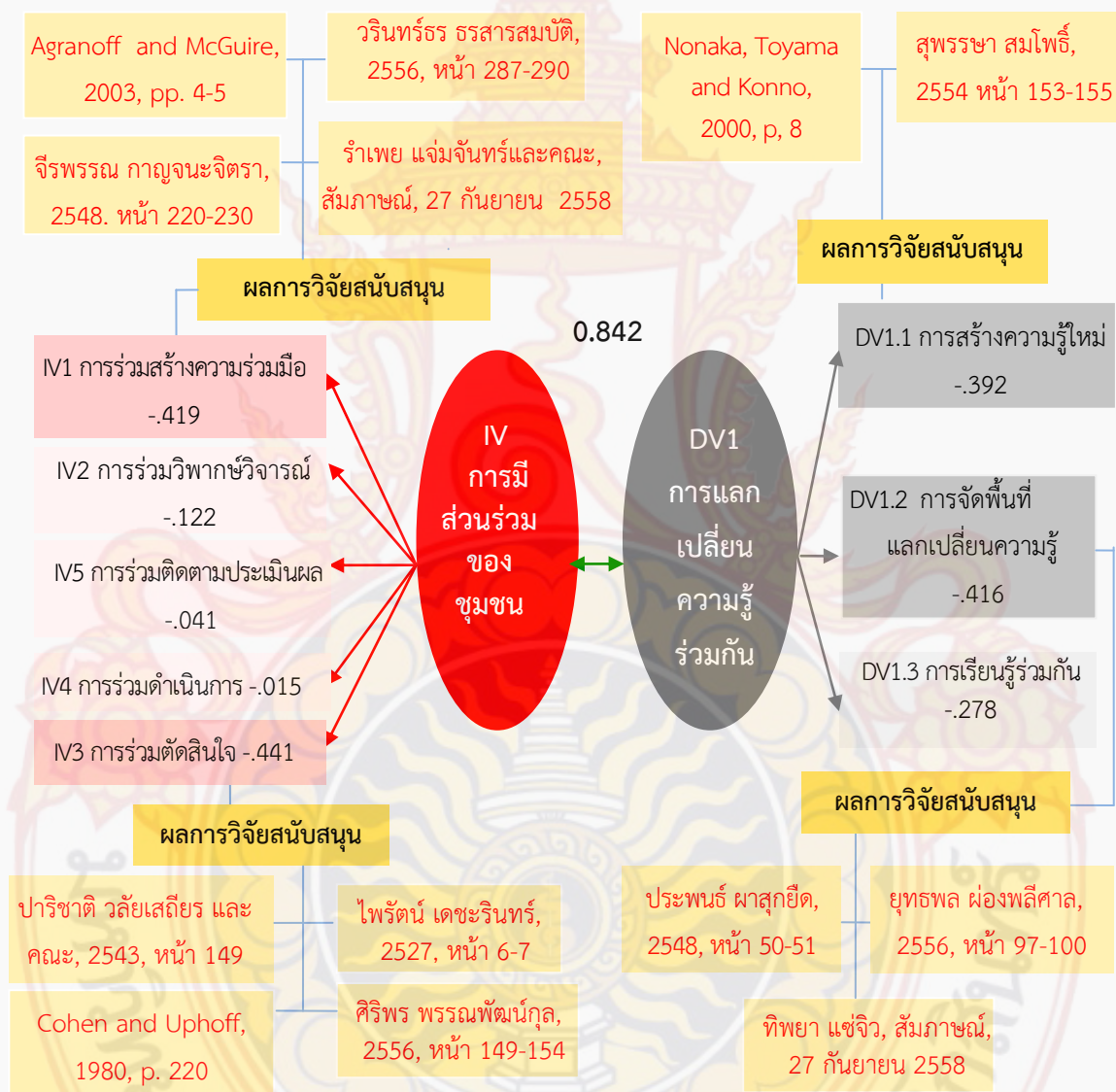
ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV การมีส่วนร่วมของชุมชน		
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ	-0.419	-0.964
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์	-0.122	-0.949
IV3 การร่วมตัดสินใจ	-0.441	-0.974
IV4 การร่วมดำเนินการ	-0.015	-0.928
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล	-0.041	-0.906
ตัวแปรตาม : DV1 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน		
DV1.1 การสร้างความรู้ใหม่	-0.392	-0.924
DV1.2 การจัดการพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้	-0.416	-0.936
DV1.3 การเรียนรู้ร่วมกัน	-0.278	-0.894

จากการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น **การมีส่วนร่วมของชุมชน** พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานโดยมีค่าจากระดับสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้าน**การร่วมตัดสินใจ** (-0.441) และด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ** (-0.419) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ ด้าน**การร่วมวิพากษ์วิจารณ์** (-0.122) ด้าน**การร่วมดำเนินการ** (-0.015) และด้าน**การร่วมติดตามประเมินผล** (-0.041) มีค่าอยู่ในระดับต่ำมาก และการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น **การมีส่วนร่วมของชุมชน** พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างมีค่าอยู่ในระดับสูงมาก โดยมีค่าจากระดับสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้าน**การร่วมตัดสินใจ** (-0.974) ด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ** (-0.964) ด้าน**การร่วมวิพากษ์วิจารณ์** (-0.949) ด้าน**การร่วมดำเนินการ** (-0.928) และด้าน**การร่วมติดตามประเมินผล** (-0.906)

จากการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชนในมิติด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานโดยมีค่าจากระดับสูงไปต่ำตามลำดับคือด้านการจัดการพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ (-0.416) และด้านการสร้างความรู้ใหม่ (-0.392) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ ด้านการเรียนรู้ร่วมกัน (-0.278) มีค่าอยู่ในระดับต่ำมากและการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชนในมิติด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้าง โดยมีค่าจากระดับสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้านการจัดการพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ (-0.936) กับด้านการสร้างความรู้ใหม่ (-0.924) ซึ่งมีค่าอยู่ในระดับสูงมาก และด้านการเรียนรู้ร่วมกัน (-0.894) ซึ่งมีค่าอยู่ในระดับสูง

สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชน กับการจัดการความรู้ชุมชนในมิติด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง (ค่า Canonical Correlation = .842) ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานของการจัดค่าความสัมพันธ์ข้างต้น พบว่า ตัวแปรเริ่มต้นของ **การมีส่วนร่วมของชุมชน** ในด้าน **การร่วมตัดสินใจ** (-.441) และด้าน **การร่วมสร้างความร่วมมือ** (-.419) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กับการจัดการความรู้ชุมชนมิติด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ในด้านการจัดการพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ (-.416) และด้านการสร้างความรู้ใหม่ (-.392) ตามรายละเอียดตัวแบบดังนี้

ตัวแบบที่ 4.1 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน

ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ

การศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนไผ่ชะลอคลับในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร ทางด้านคุณภาพเป็นการศึกษาหลักคิด และค่านิยมของกลุ่มผู้นำชุมชน และเจ้าหน้าที่องค์กรต่าง ๆ เพื่ออภิปรายผลการศึกษิตตามแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพจากข้อมูลเชิงลึก

โดยการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่องค์กรต่าง ๆ ที่โครงสร้างแบบเปิดต่อความมีอิสระในการแสดงทัศนคติ ซึ่งแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรต้น **การมีส่วนร่วมของชุมชน** กับตัวแปรตามการจัดการความรู้ชุมชน

ตามสมมติฐานที่ 1 เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง **การมีส่วนร่วมของชุมชน** ในมิติด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ ที่ประกอบด้วยความร่วมมือด้านจิตใจ ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์ และด้านการร่วมตัดสินใจ ที่ประกอบด้วยการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา การวางแผนทางการดำเนินการ การประสานประโยชน์ กับการจัดการความรู้ชุมชนมิติด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ที่ประกอบด้วย การสร้างความรู้ใหม่ การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ และการเรียนรู้ร่วมกัน โดยสรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ และองค์กรต่าง ๆ ดังนี้

สรุปการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่องค์กรต่าง ๆ

นายนิติพัฒน์ นาคอ่อน
ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 8 ต.พันท้ายนรสิงห์
สัมภาษณ์ 28 กันยายน 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมสร้างความร่วมมือมีความสัมพันธ์กับการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน จากโครงการปักไม้ไผ่ทำให้ได้รับความรู้ใหม่ และคนประมงเค้ารู้ว่าสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น วันมาประชุมก็มาพูดคุยปรึกษากัน ทุกคนเริ่มหวง และคิดหาพันธุ์ไม้มาปลูก ชาวบ้านให้ความสำคัญกับตรงนี้มากขึ้น และคิดว่าป่าไม่มีประโยชน์ โครงการไม้ไผ่ที่ปักเป็นที่พักพิงสัตว์น้ำวัยอ่อน เมื่อคลื่นลมแรงได้มาหลบพักอาศัย และประชาชนสัมพันธ์ให้ช่วยกันปลูก

ด้านการร่วมการตัดสินใจก็มีความสัมพันธ์กับการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน จากความคิดที่ต้องการทดลองปลูกโกงกางในพื้นที่ว่างและเป็นการสร้างรายได้ จึงได้ปรึกษากัน เริ่มจากการหาพื้นที่ก่อน ร่วมกับคณะกรรมการของเครือข่ายตำบล ต้องมีการวางแผนก่อนและประสานร่วมกัน ยกตัวอย่างการปลูกต้นไม้จะแบ่งเป็นล็อกให้ดูแลรับผิดชอบเป็นครอบครัวไป โดยหาสถานที่ให้ซึ่งมีเจ้าของ แต่ได้รับการยินยอมให้ปลูกได้ บางครั้งเรือลูกไปเรียน ก็พลัดกัน ทดลองกันเอง แล้วค่อยมาปรึกษา ถ้าต้นไม้ตายก็หามาซ่อมแซม ตั้งแต่พันธุ์ไม้และการดูแลรักษา โดยไม่มีค่าใช้จ่ายและให้ตอบแทนเป็นรายได้ ส่วนการตรวจสอบก็มีกรรมการติดตามและหารือกันในการแก้ปัญหาทุกเดือนว่าระบบน้ำมีผลต่อการเติบโตของต้นไม้หรือไม่อย่างไร

ส่วนด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในขั้นตอนอื่นมีความสัมพันธ์จากการกระตุ้นหรือส่งเสริม ซึ่งเป็นเรื่องจิตอาสาและสามัญสำนึก โดยการคุยและการประชาสัมพันธ์

โดยสามารถสรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมด้านการร่วมสร้างความร่วมมือมีความสัมพันธ์ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ โดยใช้พื้นที่แบบทางการและไม่ทางการ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำประชาคมเป็นการประชาสัมพันธ์ที่นำไปสู่การปรับเปลี่ยนทัศนคติ รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกด้านความร่วมมือโดยการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ ทำงานเป็นกลุ่มเครือข่าย ส่วนด้านการร่วมตัดสินใจ มีความสัมพันธ์ โดยการประชุมและตัดสินใจอย่างต่อเนื่องเพื่อการวางแผนงานและการดำเนินงาน

สรุปการสัมภาษณ์ (ต่อ)

นายบุญเลิศ กลิ่นสุบรรณ
ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 8 ต.โคกขาม
สัมภาษณ์ 28 กันยายน 2558

ให้ความเห็นว่า การมีส่วนร่วมด้านการร่วมสร้างความร่วมมือมีความสัมพันธ์กับการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน เรื่องการให้ความร่วมมือ ถ้ามีเรื่องก็จะเข้ามาประชุม ความร่วมมือของชาวบ้านก็ยังมีน้อย การทำอะไรให้คนรับรู้ได้และยั่งยืน เราต้องมีการประกาศให้ชัดเจน ต้องมีการทำประชาคมเกี่ยวกับเรื่องผลกระทบได้รับความเสียหาย เรามาร่วมเป็นเครือข่ายๆ กัน สามารถพัฒนาได้ หอองค์ความรู้ได้ สามารถดำเนินการไปข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่อง ในเรื่องทัศนศึกษาของเราเก็บของเค้ามั่นแตกต่างกัน ถ้าไปศึกษามาเราได้แนวทางเล็กน้อย แต่ถ้าเราจะดำเนินการจริงๆ เราต้องมาศึกษาของเราให้ถ่องแท้ จุดเสียของเรามาจากไหน ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ชายฝั่งของเราขึ้นๆลงๆ ในอดีต พวกเรามองถึงปัญหา การดำรงชีวิต การทำมาหากิน การอยู่แล้วได้ทำอะไรให้เป็นที่ยอมรับผลกระทบต่อชายฝั่งของเรา ทหารวิธีป้องกันโดยรวม ทุกคนมุ่งไปที่ธรรมชาติเป็นจุดกำเนิด ใครเป็นคนก่อ และจะหยุดยั้งอย่างไร

การร่วมการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ต้องศึกษาปัญหาและผลกระทบก่อน แล้วมาเขียนแผนและประสานงานกัน เช่น การประชุมกลุ่มสหกรณ์เดือนละครั้ง ถ้าเรื่องสำคัญจะพูดในที่ประชุม

การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมดำเนินการ การร่วมติดตามประเมินผล มีความสัมพันธ์กับการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน โดยการกระตุ้นส่งเสริม เป็นเรื่องจิตสำนึก และผลประโยชน์โดยการพูดคุยถึงตัว การประชาสัมพันธ์ ความร่วมมือของชุมชนมีค่อนข้างน้อย การให้ความสำคัญของปัญหา ถ้ามีเรื่องก็จะเข้ามาประชุม

โดยสรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ มีความสัมพันธ์ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ โดยใช้พื้นที่แบบทางการและไม่ทางการ เพื่อการแบ่งปันความรู้ทำให้ได้รับความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น ด้วยการประชาสัมพันธ์และการพูดคุยการเป็นคณะกรรมการและเป็นเครือข่าย การร่วมตัดสินใจให้ความสำคัญในการประชุมอย่างต่อเนื่องเพื่อการวางแผน

นางทิพยา แซ่จิว
ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 7 ต.กาหลง
สัมภาษณ์ 27 กันยายน 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมสร้างความร่วมมือ มีความสัมพันธ์กับการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน อย่างกรณีการปลูกป่าต้องประชาสัมพันธ์ว่า ถ้าเรามีต้นไม้จะเป็นอย่างไร บังลมบังคลื่น เราจะเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยว ต้องช่วยกันดูแลรักษา ต้องคอยดูชาวต่างชาติที่มาหากินในพื้นที่ การสื่อสารส่วนใหญ่เดิมตามหมู่บ้านพูดคุยกันแบบไม่เป็นทางการ ชาวบ้านจะให้ความเชื่อถือไว้วางใจ มีความผูกพันห่วงหาพันมาก ได้พูดคุยกันเกี่ยวกับการโตของต้นไม้ และแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับงบประมาณที่ทางกรมฯ ได้เข้ามาช่วยเหลือให้กับชุมชนในพื้นที่ที่มีการปลูกป่ากัน

ด้านการร่วมตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ได้พูดคุยกับชาวบ้านเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณของโครงการที่จะลงมาในพื้นที่เริ่มต้นอยากให้ชุมชนมีรายได้ ช่วงโรงเรียนหยุด อยากให้เด็กมีรายได้ และให้เด็กเก็บฝักโกงกางก่อน คนโตคอยหาหาที่หลัง เพื่อปลูกจิตสำนึกให้เด็ก

สรุปการสัมภาษณ์ (ต่อ)

ด้านการร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมดำเนินงาน การร่วมติดตาม ประเมินผล มีความสัมพันธ์กับการแลกเปลี่ยนความรู้ เราต้องใช้ความคิดเห็นร่วมกัน อย่างมาขัดแย้งกันเองการทำงานต้องเดินต่อไป ต้องมีความสามัคคี ต้องมีการประชุมร่วมกันเสมอ การติดตามประเมินผลของงาน มีการตรวจสอบตลอดเวลา ทำให้ถูกต้องที่สุด

โดยสามารถสรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ มีความสัมพันธ์ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ โดยใช้พื้นที่แบบทางการและไม่ทางการที่เน้นการสนทนาแบบถึงตัวทำให้เกิดความเชื่อถือไว้วางใจ ลดความขัดแย้ง และโน้มน้าวให้เข้าร่วมทำกิจกรรมทำงานเป็นกลุ่มได้ง่าย ต่อการได้รับความรู้จากการปฏิบัติงานร่วมกัน ด้านการร่วมตัดสินใจ มีความสัมพันธ์ โดยการประชุมและตัดสินใจอย่างต่อเนื่องเพื่อการวางแผนงาน ประสานงาน และตัดสินใจต่อผลประโยชน์ในการดำเนินงานร่วมกัน

นายนิพนธ์ สังข์ทองงาม
กำนันหมู่ที่ 7 ต.บ้านบ่อ
สัมภาษณ์ 27 กันยายน 2558

ให้ความเห็นว่า การมีส่วนร่วมด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ มีความสัมพันธ์ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ กรณีเป็นเครือข่ายทำให้ได้ความรู้ เรื่องไม้ไผ่ การเกิดตะกอนดิน ถ้าคลื่นลมแรง ตะกอนดินก็ไม่ค่อยเกิดและปลูกป่าก็ไม่ได้ ในการจัดการชายฝั่งจะพยายามประชาสัมพันธ์ให้รู้จักหวงแหน ไม่ตัดต้นไม้ ซึ่งมีผลกระทบต่อคนชายฝั่งและสัตว์น้ำ พื้นที่เราคืออยู่ที่ควรจะไม่เพิ่ม การขับเคลื่อนเครือข่ายต้องแต่งตั้งกรรมการเครือข่าย การประชุมต้องประสานเครือข่ายกันเองและคุยกันนอกรอบ ภายในเครือข่ายก็มีการแบ่งปันแนวร่วมเป็นจุดสำคัญ เพื่อชายฝั่ง คนปัจจุบันถึงเยาวชนได้รับรู้ รับทราบผลดีผลเสียของการมีส่วนร่วมชี้ให้เห็น ปลูกฝังการรักพื้นที่ ส่วนการทัศนศึกษาเรียนรู้ ให้ดูในพื้นที่ของเราภายใน 8 ตำบล เราศึกษาของเราดีกว่า พื้นที่อื่นต่างกัน กรณีการเรียนรู้ เช่น ปลูกฝังการสอนในห้องเรียน โรงเรียนได้มีกิจกรรมให้ดูพื้นที่จริง ด้านหลังโรงเรียนมีป่าชายเลนเด็กก็ได้ไปเรียนรู้ มีวิทยากรให้ความรู้ก่อนที่จะลงพื้นที่จริง อย่างกรณีมีกิจกรรมปลูกป่าในหมู่ที่ 8 ก็จะพานักเรียนไปร่วมทำกิจกรรม

ด้านการร่วมตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการแลกเปลี่ยนความรู้ อย่างกรณีการทำโครงการ ต้องสอบถามประชาชนว่ามีความต้องการอย่างไร ก็นำเสนอไป ถ้าเป็นของ อบต. ต้องมีการทำประชาคม จัดลำดับความสำคัญ ชุมชนไหนหมู่บ้านไหนมีความต้องการเยอะก็จัดงบประมาณไปให้

ด้านการร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมดำเนินการ การร่วมติดตาม ประเมินผล ก็มีความสัมพันธ์กับการแลกเปลี่ยนความรู้ ต้องทำประชาคมซึ่งความร่วมมือของชุมชนยังมีค่อนข้างน้อย ขึ้นกับการให้ความสำคัญของปัญหา ถ้ามีเรื่องสำคัญก็จะพูดในที่ประชุม ส่วนงบประมาณการพัฒนาต้องมาควบคู่กันและให้หน่วยงานเอกชนเข้ามาเป็นส่วนร่วมด้วย

สรุปการสัมภาษณ์ (ต่อ)

โดยสรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ มีความสัมพันธ์ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ โดยใช้พื้นที่แบบทางการและไม่ทางการ เพื่อการแบ่งปันความรู้ทำให้ได้รับความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น ด้วยการประชาสัมพันธ์และการพูดคุย การเป็นคณะกรรมการและเป็นเครือข่าย การร่วมตัดสินใจให้ความสำคัญในการประชุมอย่างต่อเนื่องเพื่อการวางแผน

นายจำเริญ แจ่มจันทร์และคณะ
ม. 4 ต.นาโคก
สัมภาษณ์ 27 กันยายน 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมสร้างความร่วมมือมีความสัมพันธ์กับการแลกเปลี่ยนความรู้ จากกรณีการทำเขื่อนไม้ไผ่ ต้องมีการทำประชาคมชาวบ้านก่อน แจงรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการที่เราทำภายในพื้นที่ เกี่ยวกับสถานที่ดำเนินการ จำนวนเงิน จำนวนไม้คุณภาพของไม้ (เสียอย่างเดียว ชาวบ้านไม่ได้เข้าร่วมในการปักไม้ไผ่ เนื่องจากไม่มีเครื่องมือ เรือ หากคนปักไม้ได้) ชาวบ้านไม่มีใครตัดค้ำน เรื่องการปักไม้ไผ่ วิธีการปักไม้ไผ่ เราก็คิดได้ ถ้าปักตามแบบของจังหวัดไม่ได้ ไม้ไผ่ที่ทำการปักมีน้อย จั่วละ 92 ต้น ถ้าได้จำนวนเงินตามโครงการไม่สามารถปักไม้ไผ่ตามที่คิดได้ ก็เลยต้องปักแบบอย่างนี้ ควรปักห่างๆ ไปก่อนกันคลื่นได้เล็กน้อย เนื่องจากไม่มีความหนา ต้องมี 3-4 แถว การป้องกันชายฝั่งอาจไม่ใช่ไม้อย่างเดียว ถ้ามีงบประมาณเขื่อนหินทิ้งดีที่สุด ถ้าจะปักได้ต้องเป็น เสอปูนแต่ใช้งบประมาณสูง การที่เราตั้งเป็นเครือข่ายฯ ขึ้นมา ได้ไปดูงานทำให้เราทราบว่าวิธีการนั้นดีนำมาปรับใช้ในพื้นที่ของเรา แต่เราขาดตรงนี้ที่ว่าเราไม่ได้ร่วมกันในแต่ละตำบล เพราะแต่ละพื้นที่ไม่เหมือนกัน ตำบลนาโคก กาหลง บ้านบ่อ และบางโหนด พื้นที่จะมีลักษณะคล้ายกัน บางหญ้าแพรก ที่ดินงอกแล้วปักไม้ไผ่อยู่ พื้นที่แตกต่างกัน เราก็คิดรู้ว่าช่วงระยะเวลา 2 ปี มีตะกอนเกิดขึ้น อายุของไม้ไผ่อยู่ได้ 3 ปี ปีหนึ่งผ่านไปก็มาเสริมต้องมีการดูแล

ด้านการร่วมตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการแลกเปลี่ยนความรู้ ได้พูดคุยกับชาวบ้านเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณของโครงการในการปักไม้ไผ่ที่จะลงมาในพื้นที่ แต่ชาวบ้านส่วนใหญ่อยากได้หินทิ้ง แต่การปักไม้ไผ่ก็มีประโยชน์เหมือนกันต้องมีการชี้แจงให้ชาวบ้านเข้าใจว่ามีประโยชน์ อย่างการปักไม้ไผ่ในสมัยก่อนก็ได้เกิดหอยแมลงภู่ออกขึ้นตามลำไม้ไผ่ ชาวบ้านได้ประโยชน์จากการเก็บหอยแมลงภู่ออกสร้างรายได้ อย่างครั้งนี้ปักปีแรกเยอะมาก พอน้ำตื้นก็มีหอยแมลงภู่ออกขึ้นเยอะ

ด้านการร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมดำเนินงาน การติดตามประเมินผล มีความสัมพันธ์กับการแลกเปลี่ยนความรู้ เช่น อบต. ไม้ไผ่ได้ลงมาช่วยเหลือเรื่องปักไม้ไผ่ แต่พัฒนาถนนภายในหมู่บ้าน เข้ามาให้ลักษณะการทำประชาคมทุกปี อันไหนสำคัญก่อนก็ทำก่อน

สมมติฐานที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน ด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามสมมติฐานที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชน มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน ด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน ประกอบด้วย การจัดระบบความรู้ การตรวจสอบความรู้ การใช้ความรู้ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการ ความรู้ชุมชนด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
Variate number			
Canonical correlation	.886	.225	.080
Eigenvalues	.785	.051	.006
Wilk's lambda	.201	.943	.994
F-value (chi square)	131.359	6.743	1.962
Significance ($p <$)	.000	.000	.118
ความแปรปรวนที่สกัดได้ (Variance extracted) (%)			
IV การมีส่วนร่วมของชุมชน	63.163	.036	.026
DV2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน	85.175	6.263	8.562
ความทับซ้อน (Redundancy) (%)			
IV การมีส่วนร่วมของชุมชน	89.175	1.902	4.406
DV2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน	66.892	.317	.055

จากตารางที่ 4.4 เป็นความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชน ด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน โดยค่าสถิติทั้ง 3 ชุด ตามตาราง มีความสัมพันธ์เป็นอิสระต่อกัน โดยทำการเลือกค่าที่สำคัญ (Significance) ที่มีค่า Sig. ($p < 0.01$) เป็นอันดับแรกในการเลือกชุดความสัมพันธ์ และพิจารณาค่าความทับซ้อน (Redundancy) ที่มีค่าสูงกว่าร้อยละ 1.5 เป็นการเลือกชุดความสัมพันธ์ขั้นสุดท้ายเพื่อการวิเคราะห์ผลตามลำดับขั้นตอนอ่านค่าสถิติและการแปลความค่าสถิติดังนี้

ตารางที่ 4.5 ลำดับขั้นตอนการอ่านค่าสถิติและการแปลความผลการวิเคราะห์

ค่าสถิติ	การแปลความผลการวิเคราะห์
1. เลือกค่า Significance	จากชุดความสัมพันธ์ทั้ง 3 ชุด มีชุดที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงเพียงชุดเดียว คือชุดความสัมพันธ์ชุดที่ 1 ค่า Sig. = .000 มีนัยสำคัญทางสถิติ (พลศักดิ์ จิรไกรศิริ, 2558, หน้า 330) จึงเลือกชุดที่ 1 เป็นชุดที่นำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)	
ค่าสถิติ	การแปลความผลการวิเคราะห์
2. พิจารณาค่าความทับซ้อน (Redundancy)	การพิจารณาค่าความทับซ้อนจากตารางมีเพียงชุดเดียวคือชุดที่ 1 ที่มีค่าความทับซ้อนสูงกว่าร้อยละ 1.5 คือตัวแปรต้นเท่ากับ 89.175 และตัวแปรตาม เท่ากับ 66.892 จึงนำความสัมพันธ์ของชุดที่ 1 มาอธิบายเท่านั้น
3. ค่าความสัมพันธ์คาโนนิกอล (Canonical Correlation)	การพิจารณาค่าความสัมพันธ์คาโนนิกอลระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามพบว่า มีค่าความสัมพันธ์คาโนนิกอล (Canonical Correlation) เท่ากับ .886 และมีค่าสัมประสิทธิ์ในทางบวก ซึ่งหมายความว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่าตัวแปรต้น คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน ^{IV} มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน ^{DV2} ในระดับสูง
4. พิจารณาค่า Eigen value	เมื่อพิจารณาค่า Eigen value หรือค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์องค์ประกอบที่สามารถบอกความแปรปรวนของชุดตัวแปรในชุดที่ 1 มีค่าเท่ากับ .785 แสดงว่า ตัวแปร คาโนนิกอลกลุ่มตัวแปรต้น การมีส่วนร่วมของชุมชน ^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิกอลของกลุ่มตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน ^{DV2} ได้ร้อยละ 78.50
5. การพิจารณาความแปรปรวนที่สกัดได้ (Variance extracted)	ความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิกอลของตัวแปรชุดที่ 1 โดยตัวแปร คาโนนิกอล ของตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน ^{DV2} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามแต่ละตัว ได้ร้อยละ 85.175 และตัวแปรคาโนนิกอลของตัวแปรต้น การมีส่วนร่วมของชุมชน ^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น แต่ละตัว ได้ร้อยละ 63.163

การพิจารณาชุดความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานที่ 2 **การมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV}** มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน ด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน^{DV2} เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกอลแบบคะแนนมาตรฐานและแบบเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4.6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานและแบบโครงสร้างของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV การมีส่วนร่วมของชุมชน		
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ	-0.320	-0.953
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์	-0.132	-0.952
IV3 การร่วมตัดสินใจ	-0.444	-0.979
IV4 การร่วมดำเนินการ	-0.113	-0.943
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล	-0.031	-0.914
ตัวแปรตาม : DV2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน		
DV2.1 การจัดระบบความรู้	-0.275	-0.895
DV2.2 การตรวจสอบความรู้	-0.369	-0.940
DV2.3 การใช้ความรู้	-0.435	-0.933

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น **การมีส่วนร่วมของชุมชน** พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานมีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้าน**การร่วมตัดสินใจ** (-0.444) และด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ** (-0.320) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ ด้าน**การร่วมวิพากษ์วิจารณ์** (-0.132) ด้าน**การร่วมดำเนินการ** (-0.113) และด้าน**การร่วมติดตามประเมินผล** (-0.031) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมาก

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น **การมีส่วนร่วมของชุมชน** พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างที่มีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับ คือ ด้าน**การร่วมตัดสินใจ** (-0.979) และด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ** (-0.953) ด้าน**การร่วมวิพากษ์วิจารณ์** (-0.952) ด้าน**การร่วมดำเนินการ** (-0.943) และด้าน**การร่วมติดตามประเมินผล** (-0.914) ซึ่งทุกตัวแปรย่อยมีค่าอยู่ในระดับสูงมาก

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชน ด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานมีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้าน**การใช้ความรู้** (-0.435) ด้าน**การตรวจสอบความรู้** (-0.369) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ และด้าน**การจัดระบบความรู้** (-0.275) อยู่ในระดับต่ำมาก

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชน ด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างมีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้าน**การตรวจสอบความรู้** (-0.940) ด้าน**การใช้ความรู้** (-0.933) ซึ่งอยู่ในระดับสูงมาก และด้าน**การเรียนรู้ร่วมกัน** (-0.895) อยู่ในระดับสูง

สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชน กับการจัดการความรู้ชุมชนในด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน พบว่า มีความสัมพันธ์ในระดับสูง (ค่า Canonical Correlation = 0.886) และค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานจากการพิจารณาข้อมูลของการจัดค่าความสัมพัทธ์ข้างต้น พบว่า ตัวแปรเริ่มต้นของ **การมีส่วนร่วมของชุมชน** ในด้าน **การร่วมตัดสินใจ** (-.444) และด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ** (-.320) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน ในด้านการใช้ความรู้ (-.435) และด้านการตรวจสอบความรู้ (-.369) ดังรายละเอียดตามตัวแบบดังนี้

ตัวแบบที่ 4.2 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน

ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ

ตามสมมติฐานที่ 2 เป็นการศึกษาคำความสัมพันธ์ระหว่าง**การมีส่วนร่วมของชุมชน** ด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ ประกอบด้วยความร่วมมือด้านจิตใจ ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์ และด้านการร่วมตัดสินใจ ประกอบด้วยการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา การวางแผนทางการดำเนินการ การประสานประโยชน์ กับการมีคลังความรู้ร่วมกัน ประกอบด้วยการจัดระบบความรู้ การตรวจสอบความรู้ และการใช้ความรู้ โดยสรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ของรัฐและองค์กรต่าง ๆ ดังนี้

สรุปการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่องค์กรต่าง ๆ

นายเวชยันต์ รักประเทศ
กำนันหมู่ที่ 8 ต.บางไทร
สัมภาษณ์ 27 กันยายน 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมสร้างความร่วมมือมีความสัมพันธ์กับการมีคลังความรู้ร่วมกัน เพราะการค้นคว้าหาความรู้จำเป็นต้องไปนำข้อมูลมาจากคลังความรู้เพิ่มดูแลสรุปตั้งเดิม แล้วนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้น เพื่อการพัฒนาความรู้ให้ดีกว่าเดิม

ด้านการร่วมตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการมีคลังความรู้ร่วมกัน การตัดสินใจต้องมีข้อมูล และใช้ข้อมูลจากคลังความรู้ ในการกำหนดรูปแบบกิจกรรม เช่น กรณีการปลูกป่า มีการบันทึกภาพและเซ็นต์ชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเพื่อเป็นอนุสรณ์ความประทับใจในการปลูกแต่ละครั้ง และการติดตามข้อมูลโดยให้ชาวบ้านที่อยู่ใกล้พื้นที่ปลูกป่าดูแลให้ แล้วถ่ายรูปส่งไลน์ เป็นระยะๆ ทุกเดือน ทำให้เห็นการเติบโตของต้นไม้ ซึ่งข้อมูลที่ได้นำไปประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านกลุ่มอื่นได้เข้าใจ และร่วมยินดีที่เห็นต้นไม้อยู่รอดได้ ทำให้เกิดการสร้างความร่วมมือและปลูกจิตสำนึกให้เยาวชน ซึ่งผู้สูงอายุได้ให้ความสนใจมาก

และด้านการวิพากษ์วิจารณ์ การดำเนินการ และการติดตามประเมินผลกับการมีคลังความรู้ร่วมกัน มีความสัมพันธ์ เพราะเป็นการทบทวนความรู้เพื่อนำเสนอความรู้ตามความเป็นจริง และในการดำเนินการต้องใช้ความรู้ในการบริหารจัดการ ส่วนในการติดตามประเมินผลเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปได้ว่า การสร้างความร่วมมือ โดยเน้นการประชาสัมพันธ์ถึงวัตถุประสงค์ แนวทางการดำเนินงาน และปลูกจิตสำนึกเพื่อให้เกิดการเข้าร่วมประชุมตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมกับกลุ่มเครือข่ายติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยเก็บข้อมูลในหลายลักษณะเพื่อนำข้อมูลความรู้กลับมาใช้ในการทำสื่อประชาสัมพันธ์ และการปรับข้อมูลให้มีความถูกต้องชัดเจนในการนำความรู้มาใช้

นายบุญช่วย อรรถวธรชน
ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการ
พื้นที่ชายฝั่งทะเล
สัมภาษณ์ 8 ตุลาคม 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมสร้างความร่วมมือ มีความสัมพันธ์กับการมีคลังความรู้ร่วมกัน ในระดับองค์กรก็มีการถ่ายทอดความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์กรและชุมชน โดยใช้การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต อีเมล ทางโทรศัพท์ การประชุมหารือ และทางหนังสือ โดยเป้าหมายหลักคือ ใช้แผนภาพ นโยบายยุทธศาสตร์ที่รัฐบาลกำหนดเอามาเป็นแผนใหญ่ แผนปฏิบัติ คล้ายกับนโยบายของรัฐบาล เพื่อรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบ และสรุปความรู้ที่ถูกต้อง ชัดเจน ให้ง่ายเป็นระบบเพื่อนำไปใช้ และจัดเก็บทั้งในฮาร์ดดิสก์ ในฟลอปปีดิสก์ตามมาตรฐานที่ยอมรับได้ อย่างเช่น กรณีการจัดทำฐานข้อมูล โดยทำสัญญาความร่วมมือ MOU กับ JIDA ตามกฎหมาย ระเบียบและวิธีการ หรือการทำ MOU กับหน่วยงานต่างๆ สถาบันการศึกษาภาคเครือข่ายกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมีการจัดประสานร่วมกัน

สรุปการสัมภาษณ์ (ต่อ)

ด้านการร่วมตัดสินใจกับการมีฐานความรู้ร่วมกัน มีความสัมพันธ์ในด้านการแบ่งปันความรู้ และการถ่ายทอดความรู้ให้ชุมชน ในการประชุมปรึกษาหารือเป็นการบอกถึงประเด็นที่ตัดสินใจร่วมกัน วิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูล โดยมีการตั้งคณะกรรมการ ผู้บังคับบัญชาตัดสินใจ รวมถึงมีปลัดกระทรวง ซึ่งการพิจารณาทางเลือกอาจต้องมีการขอข้อมูลมาคัดออกเพื่อให้เกิดความรู้ที่จะนำไปใช้ ทางเลือกที่ดีที่สุดคือกระบวนการที่มีชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

ส่วนการมีส่วนร่วมของชุมชนในขั้นตอนอื่นมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน ความจริงใจเพื่อบรรลุเป้าหมาย รวมถึงการมุ่งผลประโยชน์

นายสุรินทร์ ระวังษ์
สมาชิกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
ต.บางหญ้าแพรก
สัมภาษณ์ 1 ตุลาคม 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมสร้างความร่วมมือกับการมีคลังความรู้ร่วมกัน มีความสัมพันธ์กัน วิธีสร้างความร่วมมือเราต้องเป็นคนนำเชื่อถือให้กับชุมชน เค้าเชื่อถือเราเชื่อถือผู้นำ เวลาขอความร่วมมือ การสื่อสารตามบ้านเราจะใช้เสียงตามสายภายในหมู่บ้าน และไปด้วยตนเองเพื่อให้เข้าร่วมกลุ่มและมาร่วมเป็นคณะทำงาน อย่างเช่น กองทุนออมทรัพย์ ตอนแรกต้องเดินตามบ้านเพื่อหาคนเข้าร่วมเป็นสมาชิก เค้าไว้ใจจึงมาร่วมและได้สมาชิกจนครบ การใช้ความรู้เป็นเครื่องมือในชุมชนเราต้องหาความรู้ ประสบการณ์ นำสิ่งใหม่ๆ ที่เราได้สั่งจรรยาแนะนำกับชุมชนให้รู้เรื่องกัน ในการทำงานมีการตั้งคณะกรรมการทำงาน เช่น คณะกรรมการกลุ่มอนุรักษ์ป่าชายเลน กลุ่มออมทรัพย์สัจจะ มีการประชุมทุกเดือน มีการคุยนอกรอบบ้าง คณะกรรมการก็จะคุยกัน

การร่วมตัดสินใจกับการมีคลังความรู้ร่วมกันมีความสัมพันธ์กันในการดำเนินกิจกรรม เราต้องมีการประชุมก่อนที่จะร่วมดำเนินงานทุกครั้ง และเอาความเห็นที่ประชุมเป็นจุดยืน ในการแสดงความคิดเห็น ถ้าการประชุมป่าชายเลนก็จะมีกรรมการประชุม ถ้าเป็นการประชุมเกี่ยวกับกองทุนออมทรัพย์ก็จะเป็นวาระการประชุมทุกครั้ง ต้องมีการบันทึกทุกครั้ง แต่ละหัวข้อต้องมีมติการประชุม ในการตรวจสอบข้อมูล โครงการที่เราได้ดำเนินโครงการนี้ไปแล้วจะมีคณะกรรมการที่รับผิดชอบในแต่ละส่วน พอเสร็จแล้วคณะกรรมการก็ต้องมาสรุปเป็นรายงานในที่ประชุมให้ทุกคนได้รับทราบ และลงมติกัน และถ้าเรามีโครงการต้องแจ้งให้ที่ประชุมได้รับทราบ

ด้านการร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมดำเนินการ การร่วมติดตามประเมินผลมีความสัมพันธ์เล็กน้อย ยังไม่ค่อยให้ความสนใจ ซึ่งส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาห่างจากชายฝั่ง และการร่วมแสดงความคิดเห็นเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้

สมมติฐานที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามสมมติฐานที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV} มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} ประกอบด้วยการกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1} การถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2} การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3} มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.7 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
Variate number			
Canonical correlation	.918	.119	.045
Eigenvalues	.842	.014	.002
Wilk's lambda	.155	.984	.998
F-value (chi square)	161.719	1.882	.617
Significance ($p <$)	.000	.059	.604
ความแปรปรวนที่สกัดได้ (Variance extracted) (%)			
IV การมีส่วนร่วมของชุมชน	76.039	.036	.005
DV3 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	87.726	6.945	5.329
ความทับซ้อน (Redundancy) (%)			
IV การมีส่วนร่วมของชุมชน	90.269	2.544	2.676
DV3 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	73.897	.099	.011

จากตารางที่ 4.7 เป็นความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน โดยค่าสถิติทั้ง 3 ชุด ตามตาราง มีความสัมพันธ์เป็นอิสระต่อกัน โดยทำการเลือกค่านัยสำคัญ (Significance) ที่มีค่า Sig. ($p < 0.01$) เป็นอันดับแรกในการเลือกชุดความสัมพันธ์ และพิจารณาค่าความทับซ้อน (Redundancy) ที่มีค่าสูงกว่าร้อยละ 1.5 เป็นการเลือกชุดความสัมพันธ์ขั้นสุดท้ายเพื่อการวิเคราะห์ผลตามลำดับขั้นตอนอ่านค่าสถิติและการแปลความค่าสถิติดังนี้

ตารางที่ 4.8 ลำดับขั้นตอนการอ่านค่าสถิติและการแปลความผลการวิเคราะห์

ค่าสถิติ	การแปลความผลการวิเคราะห์
1. เลือกค่า Significance	จากชุดความสัมพันธ์ทั้ง 3 ชุด มีชุดที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงเพียงชุดเดียว คือชุดความสัมพันธ์ชุดที่ 1 ค่า Sig. = .000 มีนัยสำคัญทางสถิติ (พลศักดิ์ จิรไกรศิริ, 2558, หน้า 330) จึงเลือกชุดที่ 1 เป็นชุดที่นำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)	
ค่าสถิติ	การแปลความผลการวิเคราะห์
2. พิจารณาค่าความทับซ้อน (Redundancy)	การพิจารณาค่าความทับซ้อนจากตารางมีเพียงชุดเดียวคือชุดที่ 1 ที่มีค่าความทับซ้อนสูงกว่าร้อยละ 1.5 คือตัวแปรต้นเท่ากับ 90.269 และตัวแปรตาม เท่ากับ 73.897 จึงนำความสัมพันธ์ของชุดที่ 1 มาอธิบายเท่านั้น
3. ค่าความสัมพันธ์คานอนิคอล (Canonical Correlation)	การพิจารณาค่าความสัมพันธ์คานอนิคอลระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตาม พบว่า มีค่าความสัมพันธ์คานอนิคอล (Canonical Correlation) เท่ากับ .918 และมีค่าสัมประสิทธิ์ในทางบวก ซึ่งหมายความว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่าตัวแปรต้นคือ การมีส่วนร่วมของชุมชน ^{IV} มีความสัมพันธ์กับการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ^{DV3} ในระดับสูงมาก
4. พิจารณาค่า Eigen value	เมื่อพิจารณาค่า Eigen value หรือค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์องค์ประกอบที่สามารถบอกความแปรปรวนของชุดตัวแปรในชุดที่ 1 มีค่าเท่ากับ .842 แสดงว่า ตัวแปรคานอนิคอลกลุ่มตัวแปรต้น การมีส่วนร่วมของชุมชน ^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคานอนิคอลของกลุ่มตัวแปรตาม การจัดการความรู้ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ^{DV3} ได้ร้อยละ 84.20
5. การพิจารณาความแปรปรวนที่สกัดได้ (Variance extracted)	ความแปรปรวนของตัวแปรคานอนิคอลของตัวแปรชุดที่ 1 โดยตัวแปรคานอนิคอลของตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ^{DV3} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามแต่ละตัว ได้ร้อยละ 87.726 และตัวแปรคานอนิคอลของตัวแปรต้น การมีส่วนร่วมของชุมชน ^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้นแต่ละตัว ได้ร้อยละ 76.039

การพิจารณาชุดความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานที่ 3 **การมีส่วนร่วมของชุมชน** มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานและแบบเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4.9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานและแบบโครงสร้างของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV การมีส่วนร่วมของชุมชน		
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ	-0.121	-0.923
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์	-0.257	-0.963
IV3 การร่วมตัดสินใจ	-0.440	-0.983
IV4 การร่วมดำเนินการ	-0.045	-0.942
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล	-0.177	-0.938
ตัวแปรตาม : DV3 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน		
DV3.1 การกำหนดวิสัยทัศน์	-0.328	-0.939
DV3.2 การถ่ายทอดวิสัยทัศน์	-0.312	-0.929
DV3.3 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์	-0.427	-0.941

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น **การมีส่วนร่วมของชุมชน** พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานมีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้าน **การร่วมตัดสินใจ** (-0.440) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ ด้าน **การร่วมวิพากษ์วิจารณ์** (-0.257) ด้าน **การร่วมติดตามประเมินผล** (-0.177) ด้าน **การร่วมสร้างความร่วมมือ** (-0.121) และด้าน **การร่วมดำเนินการ** (-0.045) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมาก

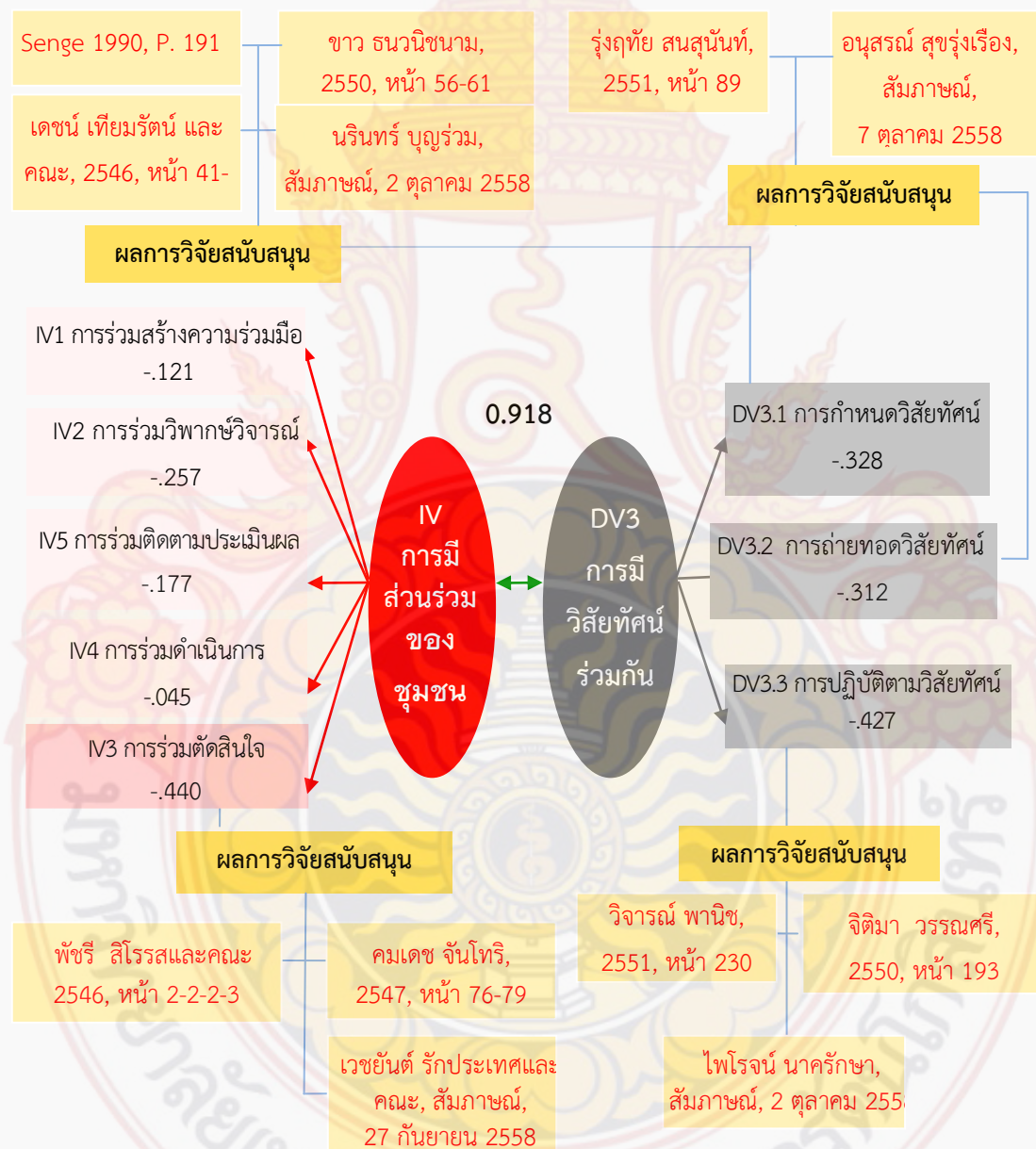
การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น **การมีส่วนร่วมของชุมชน** พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างมีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้าน **การร่วมตัดสินใจ** (-0.983) ด้าน **การร่วมวิพากษ์วิจารณ์** (-0.963) ด้าน **การร่วมดำเนินการ** (-0.942) ด้าน **การร่วมติดตามประเมินผล** (-0.938) และด้าน **การร่วมสร้างความร่วมมือ** (-0.923) ซึ่งทุกตัวแปรย่อยมีค่าอยู่ในระดับสูงมาก

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชน ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานมีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้านการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (-0.427) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ (-0.328) และด้านถ่ายทอดวิสัยทัศน์ (-0.312) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชน ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างมีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้านการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (-0.941) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ (-0.939) และด้านถ่ายทอดวิสัยทัศน์ (-0.929) ซึ่งอยู่ในระดับสูงมาก

สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชน กับการจัดการความรู้ชุมชนในด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน พบว่า มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก (ค่า Canonical Correlation= .918) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานจากการพิจารณาข้อมูลของการจัดค่าความสัมพันธ์ข้างต้น พบว่า ตัวแปรเริ่มต้นของ **การมีส่วนร่วมของชุมชน** ในด้าน **การร่วมตัดสินใจ** (-.440) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในด้านการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (-.427) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ (-.328) และด้านการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ (-.312) ตามรายละเอียดตัวแบบดังนี้

ตัวแบบที่ 4.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ

ตามสมมติฐานที่ 3 เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้าน **การร่วมตัดสินใจ** ประกอบด้วย **การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา การวางแผนทางการดำเนินการ การประสานประโยชน์** กับด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ประกอบด้วย **การกำหนดวิสัยทัศน์ การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์** โดยสรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ และองค์กรต่าง ๆ ดังนี้

สรุปการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่องค์กรต่าง ๆ

นายรินทร์ บุญร่วม
เลขาธิการสมาคมการประมงสมุทรสาคร
สัมภาษณ์ 28 กันยายน 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน เครือข่ายสามารถอิงยุทธศาสตร์และนโยบายของจังหวัดได้ โดยประธานแต่ละชุมชนต้องประสานกับภาครัฐ อบต. อำเภอและจังหวัด สำหรับการตัดสินใจที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ต้องให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และหลักการปฏิบัติ เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นทุกคนจะได้รับทราบถึงการคาดหวังไว้ล่วงหน้า เช่นการนำประเด็นยุทธศาสตร์มาเป็นวิสัยทัศน์ การสร้างการมีส่วนร่วมจึงเริ่มจากความรู้สึกร่วมกัน ทักษะคิด ซึ่งต้องใช้เวลาพูดคุยแต่ละบุคคล ในอดีตชายฝั่งให้ประโยชน์อะไรกับเรา เราจึงต้องหาตัวช่วย เพื่อนสู่เพื่อน ปากต่อปาก ถ้าเค้ามองเห็นว่าเค้าต้องการฟื้นฟูให้มันมีใช้ได้อย่างต่อเนื่อง การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงจะต้องเห็นความสำคัญในพื้นที่ของตนเอง ซึ่งการทำกิจกรรมไม่จำเป็น ต้องทำเหมือนกันแต่มีเป้าหมายเดียวกัน

ส่วนการมีส่วนร่วมของชุมชนในขั้นตอนอื่นก็มีความสัมพันธ์ขึ้นอยู่กับการจัดในรูปแบบใด ในลักษณะการสัมมนา พูดคุย ประชุม ทั้งแบบทางการและไม่ทางการ เพื่อให้เกิดการต่อยอดและความเข้มแข็ง

นายเวษยันต์ รักประเทศ
กำนันหมู่ที่ 8 ต.บางโทรัด
สัมภาษณ์ 27 กันยายน 2558

ด้านการร่วมตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การสร้างกลุ่มเครือข่ายเริ่มต้นด้วยการระดมความคิดเห็นในการศึกษาปัญหาและทางแก้ไขปัญหาให้ได้ความคิดเห็นที่ถูกต้องเกี่ยวกับความต้องการ ซึ่งเป็นบ่อเกิดแห่งความสามัคคีและเป็นการบูรณาการร่วมกันตามวัตถุประสงค์ การทำงานต้องมีการวางระบบงานเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามขั้นตอนในแต่ละกระบวนการและเมื่อพบปัญหาจะได้ร่วมกันการแก้ไขในแต่ละจุดโดยมีทิศทางในการดำเนินการร่วมกัน ในการทำงานแบบองค์กรต้องมีวิสัยทัศน์เป็นเป้าหมายในการตัดสินใจร่วมกัน การส่งต่อความคิดทำให้เกิดแนวร่วมเกิดกลุ่มสมาชิกที่กว้างขวางขึ้นช่วยให้การทำกิจกรรมเป็นไปตามแผนที่ได้วางไปตามกระบวนการทางความคิดเพื่อให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลมากขึ้น ส่วนการมีส่วนร่วมในขั้นตอนอื่นมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันมากบ้างน้อยบ้าง

สรุปการสัมภาษณ์ (ต่อ)

นายอนุสรณ์ สุขรุ่งเรือง
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกขาม
สัมภาษณ์ 7 ตุลาคม 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมตัดสินใจกับการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน มีความสัมพันธ์กัน ใช้เวทีประชาคมในการทำความเข้าใจ การออกความเห็น การทบทวนวิธีการที่ผ่านมาทำอย่างไร และจะปรับปรุงวิธีแก้ไขอย่างไรให้ดี แค่ 2-3 หมู่บ้านที่ติดป่าชายเลน ถึงเป้าหมายวัตถุประสงค์ มีการประชุมหารือรอบคอบด้วย ในการดำเนินการจะนัดวันกันทำ ซึ่งชาวบ้านจะให้ความร่วมมือกันดี การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในการจัดการชายฝั่ง จะเป็นการปลูกฝังเยาวชน เด็กให้มีการเข้าค่ายที่ชะอำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ ส่วนในระดับองค์กร อบต. นโยบายหลักคือเรื่องการปลูกป่า หน่วยงานอื่นจะเข้ามาติดต่อเรื่องการขอปลูกป่า ในการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมและการให้ความรู้ อบต. มีหน้าที่แค่สนับสนุนบุคลากรและงบประมาณ ที่มีการแบ่งกลุ่มกันอย่างชัดเจนต้องอธิบายให้ชาวบ้านทราบที่ต้องทำเป็นระบบ ต้องมีการเขียนโครงการเข้ามา รวมถึงการสนับสนุนด้านทรัพยากรด้านสถานที่เครื่องมือ

ส่วนการมีส่วนร่วมของชุมชนในขั้นตอนอื่นมีความสัมพันธ์มากบ้างน้อยบ้าง เพราะความแตกต่างทางความคิดที่ปรับเปลี่ยนยาก และการให้ความสนใจไม่เหมือนกัน

นายไพโรจน์ นาครักษา
ผู้อำนวยการส่วนจัดการพื้นที่ชายฝั่งและ
ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน (ทช.)
สัมภาษณ์ 2 ตุลาคม 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การเดินไปสู่เป้าหมายต้องเอาความคิดเห็นความรู้ของชุมชนมาใช้ และกรมเข้าไปกำหนดให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริงของชุมชน โดยนำองค์ความรู้ของกรมมาชี้แจงให้กับชุมชนและเครือข่ายให้รับรู้ และรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากชุมชนมาวิเคราะห์ให้เกิดความรู้ที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อชุมชน มีการตรวจสอบกัน ทำให้เครือข่ายเข้มแข็งจากการปฏิบัติงานจริง ส่วนราชการจะช่วยเสริมด้านวิชาการและงบประมาณเพื่อชุมชนได้แก้ไขปัญหาย่างเป็นรูปธรรม โดยสรุปได้ว่าการบูรณาการร่วมกัน ต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐานของชุมชน และรับฟังความคิดเห็นเพื่อกำหนดแผนงานได้ชัดเจน และสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายโดยการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้

สำหรับการมีส่วนร่วมของชุมชนในด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมดำเนินการและการร่วมติดตามประเมินผล มีความสัมพันธ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ ซึ่งยังไม่ค่อยมีความร่วมมือเต็มที่

สมมติฐานที่ 4 การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามสมมติฐานที่ 4 การมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV} มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ประกอบด้วย การมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} การจูงใจ^{DV4.2} การเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.10 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการ ความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
Variate number			
Canonical correlation	.931	.182	.033
Eigenvalues	.866	.033	.001
Wilk's lambda	.129	.966	.999
F-value (chi square)	184.094	3.978	.326
Significance ($p <$)	.000	.000	.807
ความแปรปรวนที่สกัดได้ (Variance extracted) (%)			
IV การมีส่วนร่วมของชุมชน	63.163	.036	.026
DV4 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	77.951	.145	.002
ความทับซ้อน (Redundancy) (%)			
IV การมีส่วนร่วมของชุมชน	90.001	4.402	2.176
DV4 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	74.826	.201	.008

จากตารางที่ 4.10 เป็นความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน โดยค่าสถิติทั้ง 3 ชุดตามตาราง มีความสัมพันธ์เป็นอิสระต่อกันโดยทำการเลือกค่านัยสำคัญ (Significance) ที่มีค่า Sig. ($p < 0.01$) เป็นอันดับแรกในการเลือกชุดความสัมพันธ์และพิจารณาค่าความทับซ้อน (Redundancy) ที่มีค่าสูงกว่าร้อยละ 1.5 เป็นการเลือกชุดความสัมพันธ์ขั้นสุดท้ายเพื่อการวิเคราะห์ผลตามลำดับขั้นตอนอ่านค่าสถิติและการแปลความค่าสถิติดังนี้

ตารางที่ 4.11 ลำดับขั้นตอนการอ่านค่าสถิติและการแปลความผลการวิเคราะห์

ค่าสถิติ	การแปลความผลการวิเคราะห์
1. เลือกค่า Significance	จากชุดความสัมพันธ์ทั้ง 3 ชุด มีชุดที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงเพียงชุดเดียว คือชุดความสัมพันธ์ชุดที่ 1 ค่า Sig. = .000 มีนัยสำคัญทางสถิติ (พลศักดิ์ จิรไกรศิริ, 2558, หน้า 330) จึงเลือกชุดที่ 1 เป็นชุดที่นำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)	
ค่าสถิติ	การแปลความผลการวิเคราะห์
2. พิจารณาค่าความทับซ้อน (Redundancy)	การพิจารณาค่าความทับซ้อนจากตารางมีเพียงชุดเดียวคือชุดที่ 1 ที่มีค่าความทับซ้อนสูงกว่าร้อยละ 1.5 คือตัวแปรต้นเท่ากับ 90.001 และตัวแปรตาม เท่ากับ 74.826 จึงนำความสัมพันธ์ของชุดที่ 1 มาอธิบายเท่านั้น
3. ค่าความสัมพันธ์คาโนนิกอล (Canonical Correlation)	การพิจารณาค่าความสัมพันธ์คาโนนิกอลระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามพบว่า มีค่าความสัมพันธ์คาโนนิกอล (Canonical Correlation) เท่ากับ .931 และมีค่าสัมประสิทธิ์ในทางบวก ซึ่งหมายความว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่าตัวแปรต้น คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน ^{IV} มีความสัมพันธ์กับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ^{DV4} ในระดับสูงมาก
4. พิจารณาค่า Eigen value	เมื่อพิจารณาค่า Eigen value หรือค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์องค์ประกอบที่สามารถบอกความแปรปรวนของชุดตัวแปรในชุดที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.866 แสดงว่า ตัวแปรคาโนนิกอลกลุ่มตัวแปรต้น การมีส่วนร่วมของชุมชน ^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิกอลของกลุ่มตัวแปรตามการจัดการความรู้ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ^{DV4} ได้ร้อยละ 86.60
5. การพิจารณาความแปรปรวนที่สกัดได้ (Variance extracted)	ความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิกอลของตัวแปรชุดที่ 1 โดยตัวแปรคาโนนิกอล ของตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ^{DV4} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามแต่ละตัว ได้ร้อยละ 77.951 และตัวแปรคาโนนิกอลของตัวแปรต้น การมีส่วนร่วมของชุมชน ^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้นแต่ละตัวได้ร้อยละ 63.163

การพิจารณาชุดความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานที่ 4 **การมีส่วนร่วมของชุมชน** มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกอลแบบคะแนนมาตรฐานและแบบเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4.12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานและแบบเชิงโครงสร้างของ การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
/ การมีส่วนร่วมของชุมชน		
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ	-0.356	-0.959
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์	-0.259	-0.964
IV3 การร่วมตัดสินใจ	-0.286	-0.967
IV4 การร่วมดำเนินการ	-0.080	-0.938
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล	-0.062	-0.914
การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน		
DV4.1 การมีภาวะผู้นำ	-0.369	-0.927
DV4.2 การจูงใจ	-0.398	-0.948
DV4.3 การเสริมพลังความสามารถ	-0.307	-0.913

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น **การมีส่วนร่วมของชุมชน** พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานมีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ (-0.356) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ ด้านการร่วมตัดสินใจ (-0.286) ด้านการร่วมวิพากษ์วิจารณ์ (-0.259) ด้านการร่วมดำเนินการ (-0.080) และด้านการร่วมติดตามประเมินผล (-0.062) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมาก

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น **การมีส่วนร่วมของชุมชน** พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างมีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้านการร่วมตัดสินใจ (-0.967) ด้านการร่วมวิพากษ์วิจารณ์ (-0.964) ด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ (-0.959) ด้านการร่วมดำเนินการ (-0.938) และด้านการร่วมติดตามประเมินผล (-0.914) ซึ่งทุกตัวแปรย่อยมีค่าอยู่ในระดับสูงมาก

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชน ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานมีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้านการจูงใจ (-0.398) ด้านการมีภาวะผู้นำ (-0.369) และด้านการเสริมพลังความสามารถ (-0.307) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชน ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างมีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้านการจูงใจ (-0.948) ด้านการมีภาวะผู้นำ (-0.927) และด้านการเสริมพลังความสามารถ (-0.913) ซึ่งอยู่ในระดับสูงมาก

สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชน กับการจัดการความรู้ชุมชนในด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน พบว่า มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก (ค่า Canonical Correlation = .931) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานจากการพิจารณาข้อมูลของการจัดค่า

ความสัมพันธ์ข้างต้น พบว่า ตัวแปรเริ่มต้นของ **การมีส่วนร่วมของชุมชน** ในด้าน **การร่วมสร้างความร่วมมือ** (-.356) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ในด้านการจูงใจ (-.398) ด้านการมีภาวะผู้นำ (-.369) และด้านการเสริมพลังความสามารถ (-.307) ตามรายละเอียดตัวแบบดังนี้

ตัวแบบที่ 4.4 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ด้านการนำเปลี่ยนแปลงร่วมกัน

ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ

ตามสมมติฐานที่ 4 เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง**การมีส่วนร่วมของชุมชน** ด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ ประกอบด้วยความร่วมมือด้านจิตใจ ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์ กับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ประกอบด้วยการมีภาวะผู้นำ การจูงใจ และการเสริมพลังความสามารถ โดยสรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ และองค์กรต่าง ๆ ดังนี้

สรุปการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่องค์กรต่าง ๆ

นายวรพล ดวงล้อมจันทร์
ผู้ประสานงานเครือข่ายรักษ์อ่าวไทยตอนบน
สัมภาษณ์ 17 ตุลาคม 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมสร้างความร่วมมือมีความสัมพันธ์กับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน เราสร้างความเข้าใจก่อน ในครั้งแรกต่อมาเราสร้างความร่วมมือให้เค้าเห็น แล้วลงมือปฏิบัติ พอเราเริ่มทดลอง เราก็ต้องสร้างความเชื่อมั่น ผู้ที่จะคิดริเริ่มต้องมีความจริงจังและตั้งใจให้เห็น ทำเพื่อพื้นที่ของคนในชุมชนนาน ๆ เข้าก็จะเข้าใจและให้ความร่วมมือ ในการสื่อสารเราจะเดินเข้าไปคุย ให้เห็นเจตนา โน้มน้าวจิตใจว่ามีความเป็นไปได้ บางคนก็เชื่อ บางคนก็ไม่เชื่อ เอาคนที่เชื่อก่อนมาร่วมมือกับเรา เช่น การปักไม้ไผ่ตอนนั้นมี 3-4 คน คนเชื่อค่อนข้างน้อย เราทำเราเห็น เราทดลอง ถ้าทำแบบไหนจะเกิดอะไรขึ้น ณ ตอนนั้น เราได้ทำและถ่ายทอด แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ในการตัดสินใจเราต้องสอบถามผู้อื่นก่อน มีการคุยแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน หันมาทดลองและให้เค้ามาร่วมแสดงความคิดเห็นด้วย ถ้าพูดไปแล้วคนไม่ฟังก็ไม่ให้ความร่วมมือ พูดแล้วรับฟังเค้าก็ให้ความเห็น ก็โน้มน้าวให้ยอมรับได้

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในขั้นตอนอื่น มีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน การร่วมมือในระดับของชาวบ้าน ยังไม่ค่อยชัดเจน ถ้าคนให้ความใส่ใจ เอาองค์ความรู้ไปให้คนก็จะรับ อยู่ที่ตัวเราก่อนว่าต้องการรับรู้อย่างไร ความใส่ใจของคนเราต่างกัน

โดยสรุปได้ว่าการสร้างความร่วมมือกับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันมีความสัมพันธ์ โดยการพูดคุยแบบถึงตัวในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและผลกระทบ การโน้มน้าวให้เกิดการทดลองในการเรียนรู้ การประสานงานกับองค์กรต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงการทำงาน และการหาข้อสรุปที่น่าเชื่อถือในการทำงาน ซึ่งต้องอาศัยข้อมูลที่ชัดเจนและยอมรับได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงร่วมกัน

นายประสาร เอี่ยมวิจารณ์
ข้าราชการครูโรงเรียนพันท้ายนรสิงห์
สัมภาษณ์ 7 ตุลาคม 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมสร้างความร่วมมือกับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน มีความสัมพันธ์กัน แนวทางสร้างความร่วมมือต้องสร้างประเด็นในเชิงกลยุทธ์ ต้องคิดว่าทำอย่างไรจะเกิดความสำเร็จ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำแล้วจะได้อะไร วิธีการคือ 1. สร้างความเข้าใจถึงเรื่องที่เราจะทำ 2. การประชุมพูดคุยถึงเรื่องที่เราจะทำ 3. ต้องมีคณะกรรมการ การสรรหาบุคคลที่จะเข้ามาเป็นคณะกรรมการ 4. องค์ประกอบของคณะทำงาน 5. การขับเคลื่อนไปที่ศทางใดตามบริบทของชุมชน จะขับเคลื่อนอย่างไร การให้ความรู้ การระดมด้านแรงงาน ทุน ความร่วมมือจากองค์กรภายนอก 6. การตรวจสอบและติดตามงานว่าเป็นไปตามกลไกการดำเนินงานหรือไม่ การปรับตัวการพัฒนาจากเดิม ต้องเห็นปัญหาร่วมกัน ด้วยการพูดคุยปัญหาที่แท้จริง การมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียร่วมกัน มีโอกาสส่วนกัน การขับเคลื่อนการขยายผลไปสู่เครือข่ายอื่น ชุมชนอื่น เพื่อสร้างพันธมิตร สร้างอำนาจต่อรองสร้างกลไกให้เข้มแข็งมากขึ้น โดยดูชุมชนใกล้เคียง

สรุปการสัมภาษณ์ (ต่อ)

สร้างความสัมพันธ์ ทำให้อำนาจดีขึ้น กระบวนการนี้ต้องพูดกัน ประชุมกัน มีข้อสรุปร่วมกัน เดินทางไปทิศทางเดียวกัน และมา ประมวลผล สุดท้ายก็เป็นเรื่องการเรียนรู้ การกระตุ้น ให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงร่วมกันก็มีส่วนบ้าง เช่น องค์กรภาครัฐตั้งเกณฑ์ในเรื่อง ของรางวัล กับตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ ถ้าหมู่บ้านนี้สามารถเดินไปตาม กรอบหรือตัวชี้วัดได้ เพื่อให้เกิดการขยายกิจกรรมหรือโครงการ ให้ โครงการได้มีการต่อยอดไปในอนาคต การสร้างแนวร่วมในการ บริหารจัดการร่วมกันด้วยการมีอุดมคติร่วมกันในการรักถิ่นฐาน ต้อง สร้างที่เด็กและเยาวชน และคนที่มีปัญหาทางด้านโครงสร้าง

การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมติดตามประเมิน ผลมีส่วนสัมพันธ์กัน

นายพิสิทธิ์ แสงจันทร์

ผู้อำนวยการส่วนทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสาคร
สัมภาษณ์ 29 กันยายน 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมสร้างความร่วมมือมีความสัมพันธ์กับการนำ การเปลี่ยนแปลงร่วมกัน นโยบาย ถือเป็นเรื่องสำคัญ การขอความ ร่วมมือกับทางราชการ ภาคเอกชน เครือข่าย และประชาชนทั่วไป รวมทั้งผู้นำชุมชน ท้องถิ่น เช่น อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และท้องที่ เพื่อให้ทุกคนรับทราบนโยบายและแนวทางในการขับเคลื่อนงาน ร่วมกัน การที่จะทำงานให้สำเร็จต้องอาศัยหลัก 5 ก คือ

1. การมีส่วนร่วม ต้องให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมตั้งแต่ครั้งแรก
2. การประชุม ต้องมีการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น แต่ละคน แต่ละหน่วยงาน
3. กรรมการ หลังจากที่ได้ประชุมเพื่อให้เกิดความคล่องตัวจำเป็นต้องมี การแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมา
4. กฎกติกาการยาท เพื่อไม่ให้มีข้อขัดแย้ง ทำงานในเชิงสร้างสรรค์ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน
5. กองทุน อาจจะเป็นแหล่งงบประมาณของราชการ เอกชน หรือ ผู้บริจาค หรือการจัดกิจกรรมหางบประมาณ เช่น กฐิน ผ้าป่า รวมถึงการใช้จ่ายอย่างโปร่งใส และได้ผลประโยชน์ต่อส่วนรวม การแก้ไขปัญหาให้กับชุมชนและมีการรับฟังความคิดเห็นทำให้ ชุมชนเกิดความรู้สึกรักและหวงแหน จากการประชุมต่อเนื่องมี ความเห็นว่า ควรมีการแต่งตั้งเครือข่ายและคณะกรรมการเครือข่าย เพื่อเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการ โดยการทำงานร่วมกันต้อง อาศัยการสื่อสารทุกรูปแบบ และใช้หลักประชาธิปไตยในการทำงาน อีกทั้งให้ความสำคัญและการสนับสนุนคนที่ทำงานเพื่อส่วนร่วม รวมถึงการสร้างสามัคคีช่วยเหลือกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในขั้นตอนอื่น มีความสัมพันธ์ใน การทำงานร่วมกัน การรับฟังความคิดเห็น เพื่อนำข้อมูลเป็นแนว ทิศทางการดำเนินงานแก้ปัญหา

สรุปการสัมภาษณ์ (ต่อ)

นายทะนงศักดิ์ เตชะแก้ว
นายชัชพิมพ์ พวงสมบัติ
สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จ.สมุทรสาคร
สัมภาษณ์ 20 ตุลาคม 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมสร้างความร่วมมือมีความสัมพันธ์กับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน การแก้ไขปัญหาจะต้องมีการรับฟังความคิดเห็น การลงพื้นที่ การจัดเวทีประชาคมแนะนำโครงการว่าจะทำอะไร โดยได้เสนอรูปแบบไม้ไผ่และคอนกรีต ปัญหา ขั้นตอนรายละเอียดค่าใช้จ่าย ถ้าเป็นโครงการเกิน 200 เมตรต้องทำ EIA ก่อน ถ้าเป็นไม้ไผ่จะทำได้เลยและใช้งบประมาณน้อย เมื่อได้รับการยอมรับแล้วจึงเริ่มดำเนินการ การประชุมและตัดสินใจร่วมกันทำให้การดำเนินงานที่ชัดเจน ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามนโยบาย ตามขอบเขตหน้าที่ และการทำให้เห็นเป็นการจูงใจเพื่อให้เกิดการยอมรับมากขึ้น ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในขั้นตอนอื่น มีความสัมพันธ์กับการทำงานร่วมกันในระดับที่แตกต่างกัน

สมมติฐานรวม การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามสมมติฐานรวม **การมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV}** มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน^{DV} ประกอบด้วย การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1} การมีคลังความรู้ร่วมกัน^{DV2} การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.13 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชน

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4
Variate number				
Canonical correlation	.951	.283	.098	.083
Eigenvalues	.904	.079	.009	.007
Wilk's lambda	.087	.905	.984	.993
F-value (chi square)	164.169	7.734	2.533	3.176
Significance ($p <$)	.000	.000	.019	.042
ความแปรปรวนที่สกัดได้ (Variance extracted) (%)				
IV การมีส่วนร่วมของชุมชน	81.577	.268	.017	.014
DV1 การจัดการความรู้ชุมชน	88.051	2.781	5.514	3.654
ความทับซ้อน (Redundancy) (%)				
IV การมีส่วนร่วมของชุมชน	90.262	3.357	1.743	1.999
DV การจัดการความรู้ชุมชน	79.578	.222	.053	.025

จากตารางที่ 4.13 เป็นความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชน โดยค่าสถิติทั้ง 4 ชุดตามตาราง มีความสัมพันธ์เป็นอิสระต่อกัน โดยทำการเลือกค่านัยสำคัญ (Significance) ที่มีค่า Sig. ($p < 0.01$) เป็นอันดับแรกในการเลือกชุดความสัมพันธ์ และพิจารณาค่าความทับซ้อน (Redundancy) ที่มีค่าสูงกว่าร้อยละ 1.5 เป็นการเลือกชุดความสัมพันธ์ขั้นสุดท้ายเพื่อการวิเคราะห์ผลตามลำดับขั้นตอนอ่านและแปลค่าสถิติดังนี้

ตารางที่ 4.14 ลำดับขั้นตอนการอ่านค่าสถิติและการแปลความผลการวิเคราะห์

ค่าสถิติ	การแปลความผลการวิเคราะห์
1. เลือกค่า Significance	จากชุดความสัมพันธ์ทั้ง 3 ชุด มีชุดที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงเพียงชุดเดียว คือชุดความสัมพันธ์ชุดที่ 1 ค่า Sig. = .000 มีนัยสำคัญทางสถิติ (พลศักดิ์ จิรไกรศิริ, 2558, หน้า 330) จึงเลือกชุดที่ 1 เป็นชุดที่นำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์
2. พิจารณาค่าความทับซ้อน (Redundancy)	การพิจารณาค่าความทับซ้อนจากตารางมีเพียงชุดเดียวคือชุดที่ 1 ที่มีค่าความทับซ้อนสูงกว่าร้อยละ 1.5 คือตัวแปรต้นเท่ากับ 90.262 และตัวแปรตาม เท่ากับ 79.578 จึงนำความสัมพันธ์ของชุดที่ 1 มาอธิบายเท่านั้น
3. ค่าความสัมพันธ์คาโนนิคัล (Canonical Correlation)	การพิจารณาค่าความสัมพันธ์คาโนนิคัลระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามพบว่า มีค่าความสัมพันธ์คาโนนิคัล (Canonical Correlation) เท่ากับ .951 และมีค่าสัมประสิทธิ์ในทางบวก ซึ่งหมายความว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่าตัวแปรต้น คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน ^{DV} ในระดับสูง
4. พิจารณาค่า Eigen value	เมื่อพิจารณาค่า Eigen value หรือค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์องค์ประกอบที่สามารถบอกความแปรปรวนของชุดตัวแปรในชุดที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.904 แสดงว่า ตัวแปรคาโนนิคัลกลุ่มตัวแปรต้น การมีส่วนร่วมของชุมชนสามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิคัลของกลุ่มตัวแปรตามการจัดการความรู้ชุมชน ได้ร้อยละ 90.80
5. การพิจารณาความแปรปรวนที่สกัดได้ (Variance extracted)	ความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิคัลของตัวแปรชุดที่ 1 โดยตัวแปรคาโนนิคัล ของตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชน สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามแต่ละตัว ได้ร้อยละ 88.051 และตัวแปรคาโนนิคัล ของตัวแปรต้น การมีส่วนร่วมของชุมชน สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้นแต่ละตัว ได้ร้อยละ 81.577

การพิจารณาชุดความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานรวม **การมีส่วนร่วมของชุมชน** มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัลแบบคะแนนมาตรฐานและแบบเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนดังนี้

ตารางที่ 4.15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานและแบบโครงสร้างของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชน

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV การมีส่วนร่วมของชุมชน		
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ	-0.295	-0.951
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์	-0.236	-0.963
IV3 การร่วมตัดสินใจ	-0.357	-0.975
IV4 การร่วมดำเนินการ	-0.072	-0.940
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล	-0.084	-0.921
ตัวแปรตาม : DV การจัดการความรู้ชุมชน		
DV1 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน	-0.058	-0.882
DV2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน	-0.168	-0.929
DV3 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	-0.291	-0.961
DV4 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	-0.524	-0.978

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น **การมีส่วนร่วมของชุมชน** พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานมีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้าน**การร่วมตัดสินใจ** (-0.357) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ ส่วนด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ** (-0.30) ด้าน**การร่วมวิพากษ์วิจารณ์** (-0.236) ด้าน**การร่วมติดตามประเมินผล** (-0.084) และด้าน**การร่วมดำเนินการ** (-0.072) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมาก

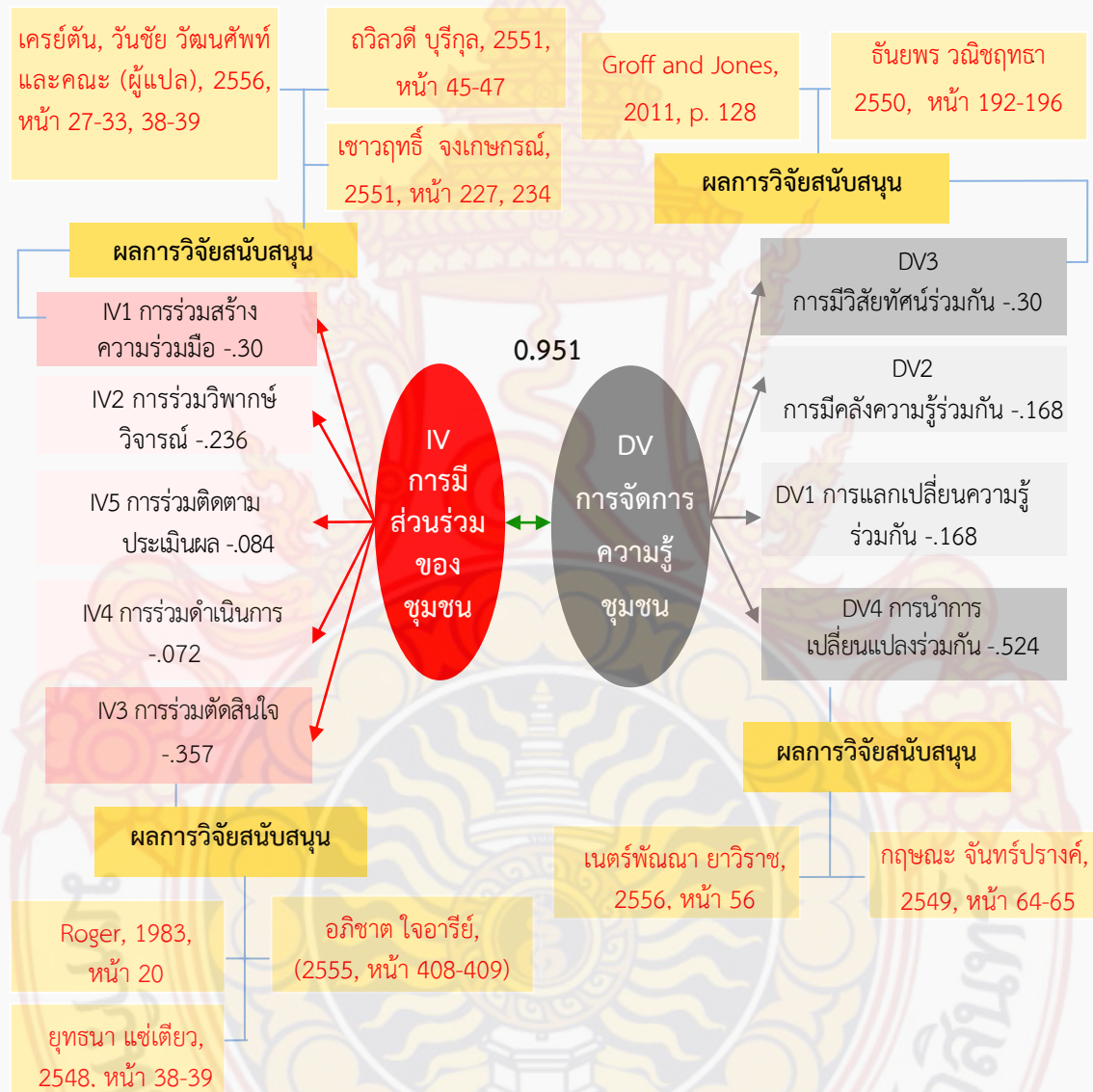
การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น **การมีส่วนร่วมของชุมชน** พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างมีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้าน**การร่วมตัดสินใจ** (-0.975) ด้าน**การร่วมวิพากษ์วิจารณ์** (-0.963) ด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ** (-0.951) ด้าน**การร่วมดำเนินการ** (-0.940) และด้าน**การร่วมติดตามประเมินผล** (-0.921) ซึ่งทุกตัวแปรย่อยมีค่าอยู่ในระดับสูงมาก

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานมีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้าน**การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน** (-0.524) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ด้าน**การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน** (-0.30) ด้าน**การมีคลังความรู้ร่วมกัน** (-0.168) และด้าน**การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน** (-0.058) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมาก

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างของตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม การจัดการความรู้ชุมชน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลแบบคะแนนเชิงโครงสร้างมีค่าจากสูงไปต่ำตามลำดับคือ ด้าน**การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน** (-0.978) ด้าน**การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน** (-0.961) ด้าน**การมีคลังความรู้ร่วมกัน** (-0.929) ซึ่งอยู่ในระดับสูงมาก และด้าน**การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน** (-0.882) ซึ่งอยู่ในระดับสูง

สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชน กับการจัดการความรู้ชุมชน พบว่า มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก (ค่า Canonical Correlation= .951) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกอลแบบคะแนนมาตรฐานจากการพิจารณาข้อมูลของการจัดค่าความสัมพันธ์ข้างต้น พบว่า ตัวแปรเริ่มต้นของ **การมีส่วนร่วมของชุมชน** ในด้าน **การร่วมตัดสินใจ** (-.357) และ **การร่วมสร้างความร่วมมือ** (-.30) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำและระดับต่ำมาก กับการจัดการความรู้ชุมชนในด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน (-.524) และการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (-.30) ในระดับปานกลางและระดับต่ำมาก รายละเอียดตามตัวแบบดังนี้

ตัวแบบที่ 4.5 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชน

ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ

ตามสมมติฐานรวม เป็นการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่าง **การมีส่วนร่วมของชุมชน** ด้านการร่วมตัดสินใจ ประกอบด้วย การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา การวางแผนทางการดำเนินการ การประสานประโยชน์ กับด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ประกอบด้วย การมีภาวะผู้นำ การจูงใจ และการเสริมพลังความสามารถ โดยสรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ และองค์กรต่าง ๆ ดังนี้

สรุปการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่องค์กรต่าง ๆ

วิสูตร นวมศิริ ผู้ใหญ่บ้าน ม. 10
ต.บางแก้ว จ.สมุทรสงคราม
สัมภาษณ์ 26 ตุลาคม 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมสร้างความร่วมมือกับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันมีความสัมพันธ์กัน การให้ความรู้ด้วยการพูดคุย การประชาสัมพันธ์ หอกระจายข่าว เช่น ประชาสัมพันธ์ประจำหมู่บ้าน ผมเอาเค้าเข้าไปประชุม เค้าก็เอาเรื่องป่าชายเลนมาคุย ผมคิดว่าคนนะถ้าจิตใจไม่มาให้ทั้งปีก็ไม่มา ผมก็จะมุ่งที่เด็กที่ครูเมื่อก่อนตอนเย็นผมจะรดน้ำต้นไม้ข้างทาง มีคนถามว่าทำไปทำไม แต่คนคิดไปคนละทางแต่เรามาเป็นผู้ใหญ่บ้านเป็นหน้าที่รับภาระมาแล้วต้องทำ เมื่อมีโอกาสได้เข้ามาจับต้องโครงการพระราชดำรินี้โครงการ ท่านทรงดำริว่า อยู่ชายฝั่งทะเลต้องช่วยกันปลูกป่านะ เมื่อกุ้งหอยปูปลามี ก็จะมีกินมีใช้ เมื่อทำไปเรื่อย ๆ คนก็จะเริ่มเข้าใจ เย็น ๆ 3-4 คนมานั่งคุยกัน คิดว่าที่ตรงนี้จะทำเป็นระบบนิเวศเพื่อเป็นที่อนุรักษ์ เช่น กรณีการปลูกป่าต้องนำอาหารมาทาน แต่เดิมใช้กล่องโฟม ต่อมาให้เลิกใช้กล่องโฟมให้หันมาใช้ข้าวห่อแทนเพื่อลดปริมาณขยะ และต่อมาได้จัดกลุ่มชาวบ้านให้ดูแลเรื่องอาหาร ตอนแรกก็ใส่ห่อ ตอนหลังซื้อจานให้และให้ดูแลเรื่องการเก็บล้าง เป็นการกระจายรายได้ และกรณีวันที่ 5 ธันวาคม ปี พ.ศ. 2557 ได้คุยกับกรรมการเรื่องทำโครงการบวชป่า ฉลองอาคาร และฉลองรางวัล ผู้ใหญ่บ้านยอดเยี่ยม ไม่ได้ทำอาหาร ให้ชาวบ้านนำมาร่วม กับข้าวอย่างของหวานอย่าง ปรากฏว่ากับข้าวตั้งเต็มไปหมด และชอบใจ ตอนกลับให้นำกลับไปทานกันด้วย ก็มีชาวบ้านมาแสดงความร่วมมือ เยอะ ส่วนการร่วมตัดสินใจกับการนำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กัน เช่น คณะกรรมการหมู่บ้านจะประชุมเดือนละ 2 ครั้งในการจัดการกองทุน โดยยึดหลักการทำเป็นแบบอย่างในหลวงที่ทรงตรัสไว้ การสนใจในเรื่องผลประโยชน์ และการให้คำปรึกษา เพื่อการตัดสินใจที่ตีร่วมกัน เช่น เงินจาก เอสเอ็มแอล เป็นเงินที่ได้จากการตัดสินใจร่วมกัน การมีส่วนร่วม เป็นเรื่องดี เมื่อดำเนินการได้มันเป็นเสน่ห์ของชุมชน ทำให้เป็นชื่อเสียงของชุมชน ชุมชนมองเหมือนเป็นเพชร ถ้าพวกเราช่วยกัน จนได้รับรางวัลเกี่ยวกับคนทรงคุณค่า อยากให้ทุกคนในหมู่บ้านภูมิใจเค้าให้ชุมชนของเรา ผมได้ทำป้ายหมู่บ้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมพระเกียรติ ร.9 โดยคุยกับชาวบ้านเพราะประสบปัญหาเรื่องขยะ ถ้าวันหน้ามีขยะมาก ก็จะทำให้ดูป้ายจะได้มีการระวังมากขึ้น และในการประชุมแต่ละครั้งมีการจดบันทึกการประชุมทุกครั้ง และสร้างพิพิธภัณฑ์พันธุ์ไม้ป่าชายเลน สัตว์หน้าเลนและเครื่องมือจับสัตว์น้ำ

ส่วนการมีส่วนร่วมของชุมชนในขั้นตอนอื่นมีความสัมพันธ์ในระดับที่แตกต่างกัน ในเรื่องจิตสำนึก การสนับสนุน

สรุปการสัมภาษณ์ (ต่อ)

นายอุดม หอมบุญยงค์
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางกระเจ้า
สัมภาษณ์ 1 ตุลาคม 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมสร้างความร่วมมือกับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันมีความสัมพันธ์ การทำงานก็ต้องมีส่วนร่วม ชุมชนต้องเห็นความสำคัญ การดึงชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วม โดยใช้เสียงตามสาย บอกกล่าวกิจกรรมต่าง ๆ การปลูกฝังให้เกิดสำนึกรักชุมชนตนเอง และการปลูกฝังให้กับเด็กและเยาวชน เป็นแนวทางให้เด็กรักถิ่นฐานของตนเอง โดยเริ่มต้นตั้งแต่ที่โรงเรียน เราเป็นผู้นำเค้าเป็นผู้ตาม งบประมาณภาครัฐมีน้อย วิธีการที่เราจะชักนำมาในเครือข่าย ความต้องการของเค้าที่อยากได้ก็ไม่ได้ เหมือนรางวัลจูงใจ งบประมาณเหมือนเป็นแรงจูงใจให้ชาวบ้านเข้ามา การทำงานโดยให้สำเร็จในระยะยาว ทำครั้งเดียวจบไม่ได้ต้องมีการทำงานอย่างต่อเนื่อง การถ่ายงบประมาณลงมา ควรที่จะสานต่อไปเรื่อย ๆ การให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมทำให้ความคิดเห็นของชาวบ้านเริ่มดีขึ้น สามารถจูนเข้าหากันได้ การร่วมตัดสินใจกับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันมีความสัมพันธ์กัน คณะกรรมการที่ทำงานร่วมกัน ช่วยชี้แนะแนวทาง ให้ข้อมูล และนำมาจัดทำการตัดสินใจร่วมกัน ส่วนการมีส่วนร่วมของชุมชนในขั้นตอนอื่นมีความสัมพันธ์ในความสนใจ การสนับสนุน ชาวบ้านเป็นหูเป็นตาแทนให้การตรวจสอบ

สุชิน ธรรมพิทักษ์
สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาสมาทรสาคร
สัมภาษณ์ 26 ตุลาคม 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมสร้างความร่วมมือกับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันมีความสัมพันธ์กัน จากการร่วมเป็นคณะกรรมการในการทำงานตามนโยบายและภารกิจที่เกี่ยวข้อง โดยการประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจนจะเกิดความร่วมมือที่กว้างขึ้น ในการปฏิบัติตามนโยบายควรมีการรับฟังความคิดเห็นความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อนำเสนอในการประชุม การร่วมตัดสินใจกับการนำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กัน โดยการรวบรวมข้อมูลผ่านคณะกรรมการ ผู้นำที่มีอำนาจในการตัดสินใจจากการประชุมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้การวางแผนได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ส่วนการมีส่วนร่วมของชุมชนในขั้นตอนอื่นมีความสัมพันธ์ในระดับที่ต่างกันในเรื่องจิตสำนึก การให้ความรู้ และจัดสรรงบประมาณตามความเหมาะสม ซึ่งต้องอาศัยการเข้าร่วมประชุมต่อเนื่อง

วิษณุ อยู่ดี
สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง
จ.สมุทรสาคร
สัมภาษณ์ 21 ตุลาคม 2558

ให้ความเห็นว่า การร่วมสร้างความร่วมมือกับการนำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กัน โดยการประสานกับท้องถิ่นมาเป็นกรรมการร่วมให้ส่วนราชการท้องถิ่นที่คุยกับกรรมการท้องถิ่น การปกไม่ไผ่ทำทุกพื้นที่ ตรงไหนยังไม่ทำก็จะพยายามทำให้ครบ เราก็ต้องอาศัยท้องถิ่น ในส่วนของเราเองไม่ประสานโดยตรง ให้ท้องถิ่นประสานกับชาวบ้านอีกที ทางกรมจะประเมินจากฟีดแบ็คว่าไม่มีทางลบ เป็นอะไรที่ประชาชนในท้องถิ่นไม่คัดค้าน ทำแล้วพื้นที่ไม่หายไป เวลาปักที่ของเอกชนและชุมชน ก็จะมีข้อแย้งว่าปักทำไมให้

สรุปการสัมภาษณ์ (ต่อ)

พื้นที่เอกชน ในกรณีที่ดินที่หายไป ถ้าเราไม่มองว่าเป็นที่ใครเราทำได้หมด ถ้าเรามองมูมนั้นจะสร้างข้อจำกัดในการพัฒนา การดำเนินการจะแยกกันตามภารกิจการป้องกันชายฝั่งเป็นภารกิจของกรมโยธา การปลูกป่าก็เป็นภารกิจของ ทสจ. การรับรู้คือการเป็นคณะกรรมการในการพัฒนาจังหวัด แผนของการปลูกป่า ปืละก็ไรรู้ว่าจะมีแผนงานอยู่ และมีข้อจำกัดตามงบประมาณ การปักไม้ไผ่เป็นชั้น ๆ ทำให้เกิดดินได้ เป็นเขื่อนธรรมชาติ มันก็ต้องสอดคล้องโดย ทสจ. ก็ต้องเข้ามาปลูกป่า ถ้ามีป่าแซมมายึดเกาะ แต่ไม่มีไม้ไผ่ มันก็ยิ่งกัดเซาะอยู่ การสื่อสารกับชุมชนผ่านท้องถิ่น ถ้าไม่มีผลกระทบก็ไม่เกิด แต่ถ้ามีผลกระทบก็อาจจะได้รับความร่วมมือ การแชร์ข้อมูล ในการมีส่วนร่วม ต้องสร้างกลไกให้คนที่ผลกระทบเชิงบวกอย่างมาร่วมด้วย ควรกระตุ้นในการให้ผลตอบแทน คำชมเชย การให้เกียรติบัตร โยงไปเรื่องสังคม เป็นการปลูกฝัง เป็นหน้าที่ การสร้างค่านิยมในเรื่องปลูกจิตสำนึก ส่วนการร่วมตัดสินใจกับการนำการเปลี่ยนแปลง มีความสัมพันธ์ โดยการประชุมและตัดสินใจอย่างต่อเนื่อง เพื่อการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของทางเลือก และประเมินถึงผลกระทบจะทำให้มีข้อมูลที่ชัดเจนในตัดสินใจ การมีข้อมูลที่มีคุณภาพช่วยแก้ปัญหาและลดผลกระทบ ในระดับองค์กรเป็นการวางแนวทางตามนโยบาย และในระดับท้องถิ่นเป็นการปฏิบัติงานตามนโยบาย และการใช้เทคนิคในการกระตุ้นเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม

ส่วนการมีส่วนร่วมของชุมชนในขั้นตอนอื่นมีความสัมพันธ์ในระดับที่แตกต่างกัน ในการให้ความสนใจ และการสนับสนุน และเน้นว่าการที่ประชาชนจะเข้ามีส่วนร่วมมากอยู่ที่ได้รับผลกระทบมาก

ให้ความเห็นว่า การร่วมสร้างความร่วมมือมีความสัมพันธ์กับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน เช่น กรณีการแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ต้องดูยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน และต้องสอบถามประชาชนว่าประสบปัญหาจริงหรือเปล่า โดยการประชุมแบบธรรมชาติ และแบบคณะกรรมการเต็มรูปแบบ เช่น ปี 56 ได้จัดเวทีผู้แทนพบประชาชน ก่อนจัดได้มีการพูดคุยและใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตการทำประมงมีรายได้ค่าใช้จ่ายหมุนเวียนทำไร่ แล้วนำสู่การเปรียบเทียบและชี้ให้เห็นผลกระทบต่ออาชีพ การสูญเสียรายได้ การจัดเวทีผู้แทนพบประชาชนได้เชิญตัวแทนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมเสนอความคิดเห็น ซึ่งเป็นกระบวนการแบบบูรณาการสามารถนำไปปรับใช้ได้ สิ่งที่ได้คือข้อมูลที่มีประโยชน์ ในการทำงานต่อของบริบทด้วย ถ้าปัญหาใหญ่ ต้องดูยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน และการทำยุทธศาสตร์จำเป็นต้องสอบถามประชาชนด้วย ประชาชนได้ประสบปัญหาจริงหรือเปล่านั้นก็จะสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เป็นวิสัยทัศน์แรก และในปี พ.ศ. 2559-2560 ก็มี

นายสมพร อ่วมประทุม
ประธานสภาพัฒนาการเมือง
จ.สมุทรสาคร
สัมภาษณ์ 29 กันยายน 2558

สรุปการสัมภาษณ์ (ต่อ)

วิสัยทัศน์อีกหนึ่งคือเมืองสมดุลสิ่งแวดล้อม ซึ่งโดยวิสัยทัศน์ส่วนตัว จะไม่มองว่า จะทำประเด็นอะไร ไม่ว่าจะทำเรื่องอะไร ความสำคัญอยู่ที่การจัดการ ต้องเอาคนในตำบลเป็นที่ตั้ง อย่าเอานโยบายเป็นที่ตั้ง อย่าคิดว่าทุกตำบลต้องทำงานเหมือนกันอันนี้ ลืมเหลว

ด้านการร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมดำเนินการ และการร่วมติดตามประเมินผล มีความสัมพันธ์กับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน

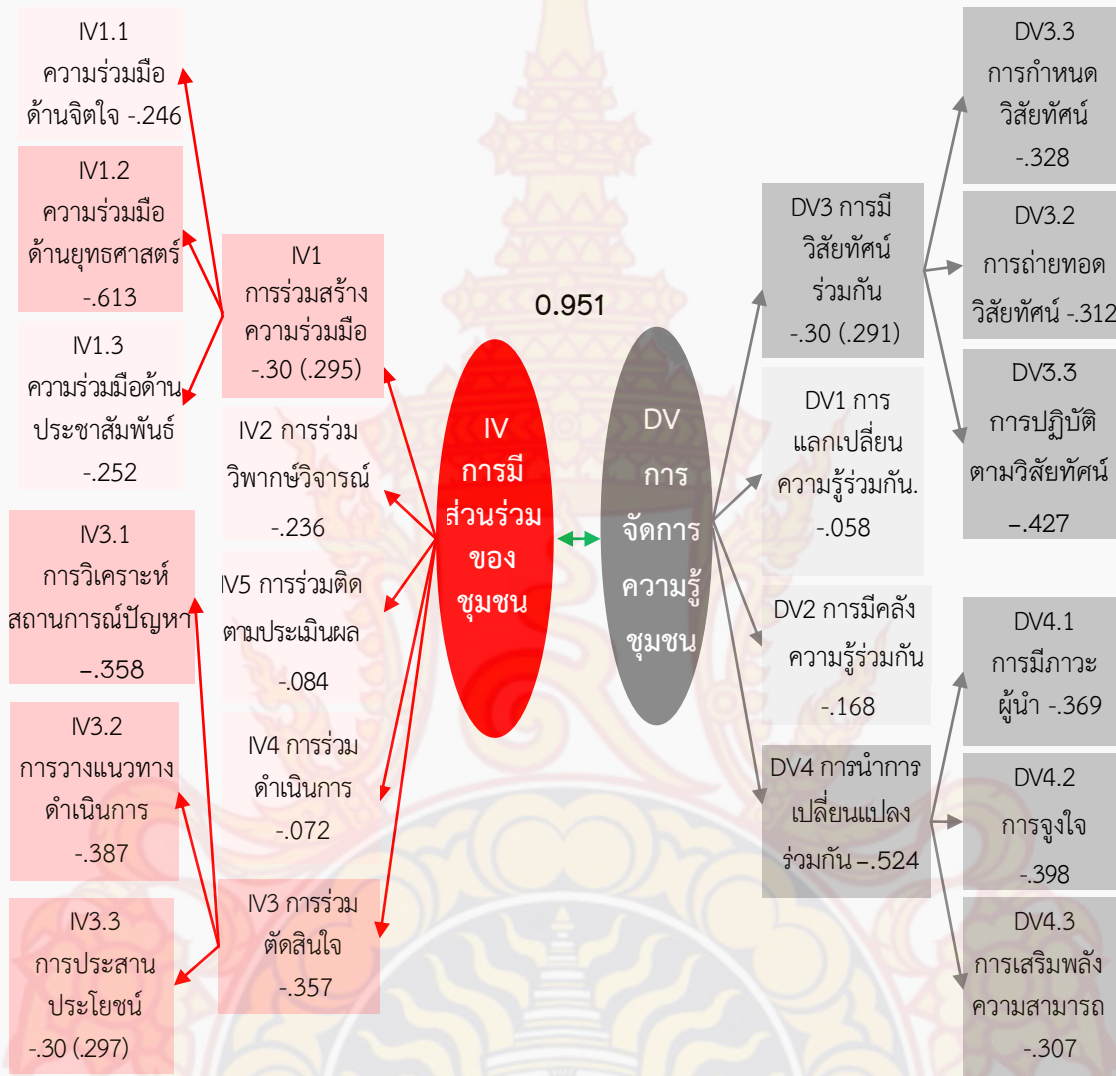
โดยสรุปได้ว่า การร่วมสร้างความร่วมมือมีความสัมพันธ์กับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ในการกำหนดยุทธศาสตร์ ต้องเอาชุมชนเป็นตัวตั้ง ในการวิเคราะห์อย่างบูรณาการร่วมกัน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เส้นทาง Path Analysis เพื่อแสวงหาตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน กรณีเขื่อนฝายชะลอลิ้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

การวิเคราะห์เส้นทางเป็นการวิเคราะห์ทางสถิติที่มาจากวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) ซึ่งอาศัยตัวแบบและสมการโครงสร้างที่พัฒนามาจากการศึกษาระดับความสัมพันธ์ของผลการทดสอบสมมติฐาน เพื่ออธิบายความเกี่ยวข้องเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร ซึ่งแสดงด้วยเส้นตรงเพื่อระบุทิศทางของความสัมพันธ์ และระดับความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ การวิเคราะห์เส้นทางจะเป็นการสร้างแผนภาพเส้นทางที่แสดงเส้นทางเพื่อดูอิทธิพลโดยตรง (DE) และทางอ้อม (IE) ระหว่างตัวแปรเพื่อศึกษาและอธิบายปรากฏการณ์ ต่าง ๆ ที่กำหนดนั้นมีสาเหตุมาจากอะไร ดังนั้นผู้ศึกษาจึงจำเป็นต้องกำหนดเส้นทางสมมติฐานไว้เพื่อการทดสอบเส้นทางที่เชื่อมกันระหว่างตัวแปรว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งการวิเคราะห์เส้นทางมีประโยชน์สำหรับการวิเคราะห์ที่ต้องการศึกษาหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุโดยเฉพาะตัวแปรที่มีจำนวนตัวแปรไม่มาก

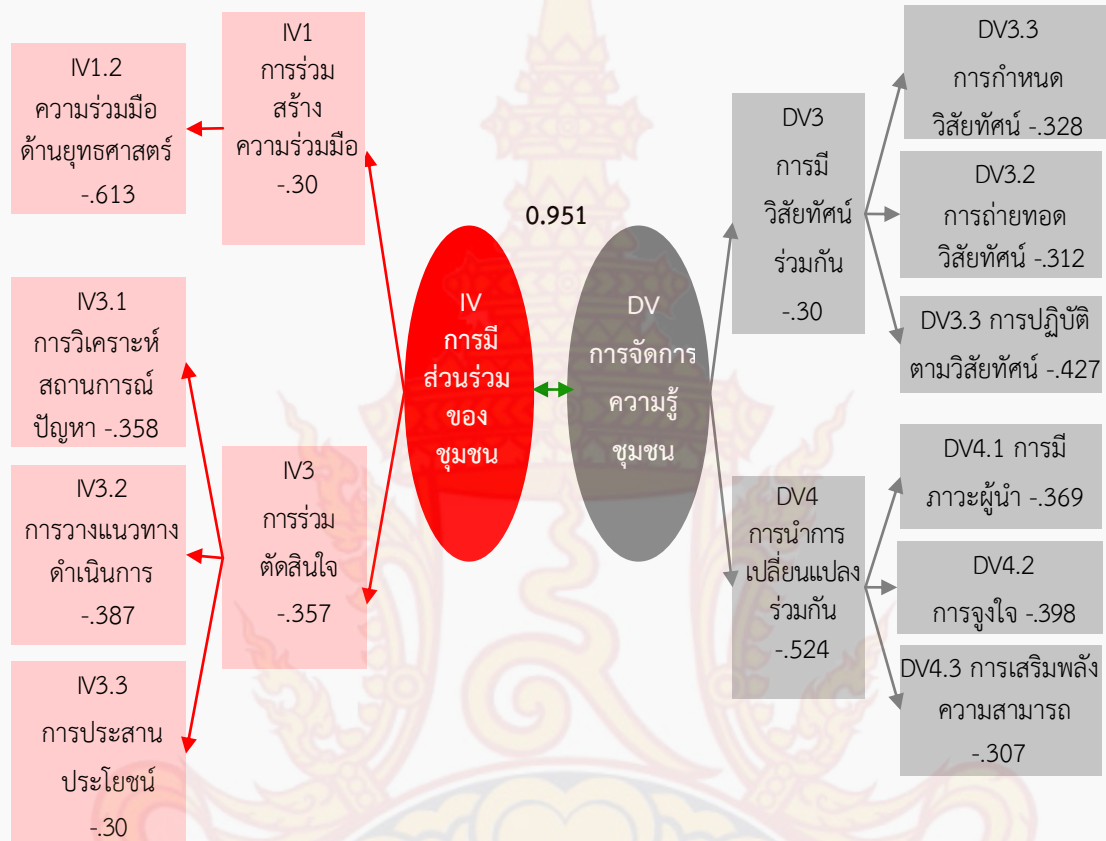
จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล โดยใช้เทคนิควิเคราะห์หาความสัมพันธ์แบบคาโนนิคัล เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) เพื่อระบุทิศทางของความสัมพันธ์ และระดับความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์พบว่า ตัวแปรของการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสำคัญกับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลมี 2 ตัวแปรคือ 1. การร่วมสร้างความร่วมมือ 2. การร่วมตัดสินใจ ซึ่งการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัลและการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์จึงปรากฏเป็นตัวแบบที่สำคัญ ทำให้เห็นภาพอย่างละเอียดได้ดังนี้

ตัวแบบที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล

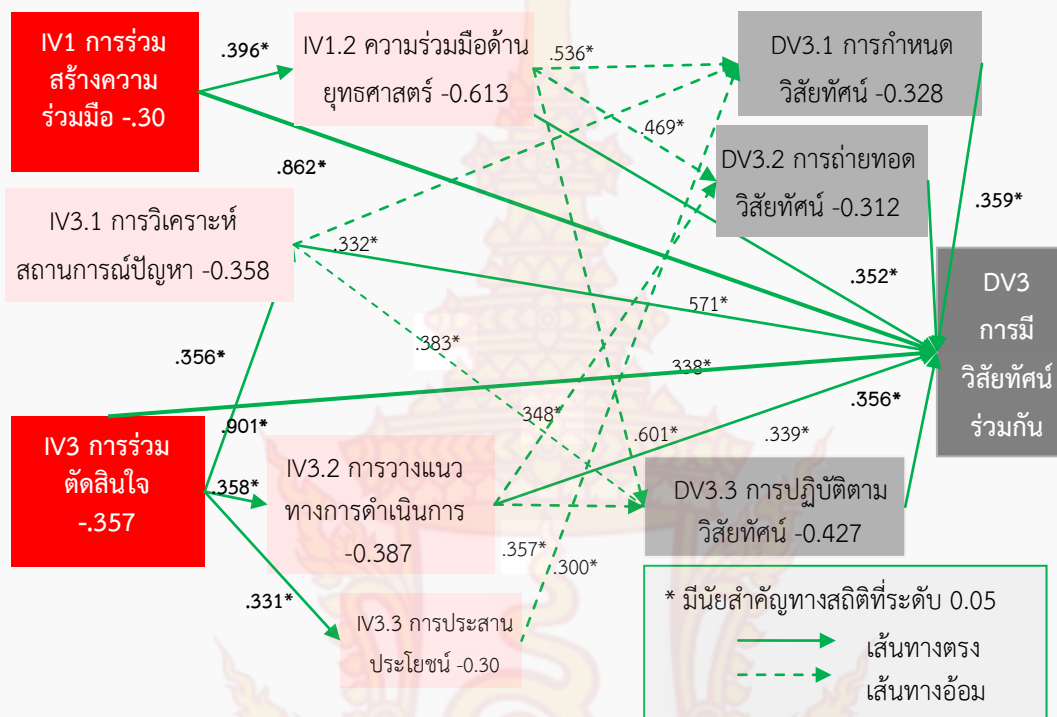
จากผลการทดสอบสมมติฐานโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของการจัดการความรู้ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นการวิเคราะห์ตามสมการที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของ **การร่วมสร้างความร่วมมือ** ^{IV1} ในด้านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ ^{IV1.2} และ **การร่วมตัดสินใจ** ^{IV3} ในด้านการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา ^{IV3.1} การวางแผนทางการดำเนินการ ^{IV3.2} การประสานประโยชน์ ^{IV3.3} มีอิทธิพลต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ^{DV3} สำหรับด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ ^{DV3.1} การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ^{DV3.2} และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ ^{DV3.3} การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ^{DV4} ด้านการมีภาวะผู้นำ ^{DV4.1} การจูงใจ ^{DV4.2} การเสริมพลังความสามารถ ^{DV4.3} ตามตัวแบบดังนี้

ตัวแบบที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล (ตามการวิเคราะห์ Canonical)

จากการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์เส้นทางได้คัดเลือกตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออกแล้วทำการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางใหม่ โดยใช้คำสั่ง Multiple Regression วิธี Enter ในรอบที่ 2 เพื่อพิจารณาเส้นทางว่ามีเส้นทางใหม่เกิดขึ้นหรือไม่ จากค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ที่มากกว่า 0.3 นำมาสร้างเส้นทางความสัมพันธ์ของตัวแบบการศึกษาด้วยการแบ่งแยกการพิจารณาออกเป็น 2 คู่ โดยในคู่แรกเป็นการพิจารณาเส้นทางของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ และการร่วมตัดสินใจ เป็นเส้นทางที่มีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ซึ่งสามารถอธิบายค่าความสัมพันธ์ได้จากผลการวิเคราะห์ตามตัวแบบดังต่อไปนี้

ตัวแบบที่ 4.8 การมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือและการร่วมตัดสินใจกับ
การจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

สรุปผลการพิสูจน์ตัวแบบเส้นทางความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือในด้านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ และการร่วมตัดสินใจในด้านการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา การวางแผนทางการดำเนินการ และการประสานประโยชน์ต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันสามารถอธิบายได้ดังนี้

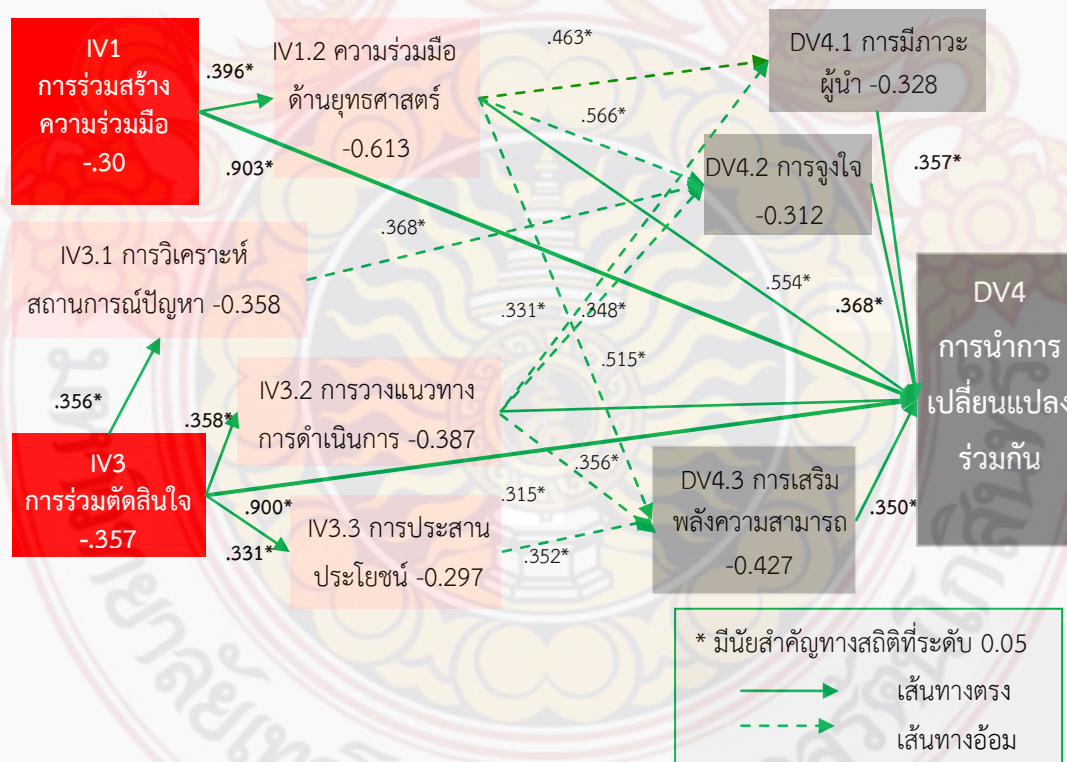
1. การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} มีอิทธิพลทางตรงต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในระดับสูง
 - 1.1 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.1} มีอิทธิพลทางตรงต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่อิทธิพลทางอ้อมผ่านการกำหนดวิสัยทัศน์ในระดับต่ำ
2. การร่วมตัดสินใจ^{IV3} มีอิทธิพลทางตรงต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในระดับสูง
 - 2.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1} มีอิทธิพลทางตรงต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในระดับต่ำ มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านการกำหนดวิสัยทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์อยู่ในระดับต่ำ
 - 2.2 การวางแผนทางการดำเนินการ^{IV3.2} มีอิทธิพลทางตรงต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในระดับต่ำ มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์อยู่ในระดับต่ำ
 - 2.3 การประสานประโยชน์^{IV3.3} มีอิทธิพลทางอ้อมโดยผ่านการกำหนดวิสัยทัศน์ในระดับต่ำ
3. การกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1} มีอิทธิพลทางตรงต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลอยู่ในระดับต่ำ
4. การถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2} มีอิทธิพลทางตรงต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลอยู่ในระดับต่ำ

5. การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3} มีอิทธิพลทางตรงต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลอยู่ในระดับต่ำ

ผลการพิสูจน์เส้นทางความสัมพันธ์ สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชน ด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ และด้านการร่วมตัดสินใจ ที่มีผลต่อการจัดการความรู้ชุมชนกรณีเงื่อนไขข้อ 8 ตำบลในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน เพื่อให้การบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งการดำเนินงานต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งในด้านบุคลากรและงบประมาณเพื่อให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาในพื้นที่ชายฝั่ง โดยเฉพาะปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งได้มีการบูรณาการทั้งภาครัฐ องค์กรเอกชนและชุมชน รวมถึงการเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

จากการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์เส้นทางได้คัดเลือกตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออกแล้วทำการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางใหม่ โดยใช้คำสั่ง Multiple Regression วิธี Enter ในรอบที่ 2 เพื่อพิจารณาเส้นทางว่ามีเส้นทางใหม่เกิดขึ้นหรือไม่ จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มากกว่า 0.3 นำมาสร้างเส้นทางความสัมพันธ์ของตัวแบบการศึกษาด้วยการแบ่งแยกการพิจารณาออกเป็น 2 คู่ โดยในคู่ที่สองเป็นการพิจารณาเส้นทางการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ และการร่วมตัดสินใจ เป็นเส้นทางที่มีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อม ต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ซึ่งสามารถอธิบายค่าความสัมพันธ์ได้จากผลการวิเคราะห์ตามตัวแบบดังต่อไปนี้

ตัวแบบที่ 4.9 การมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือและการร่วมตัดสินใจกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน

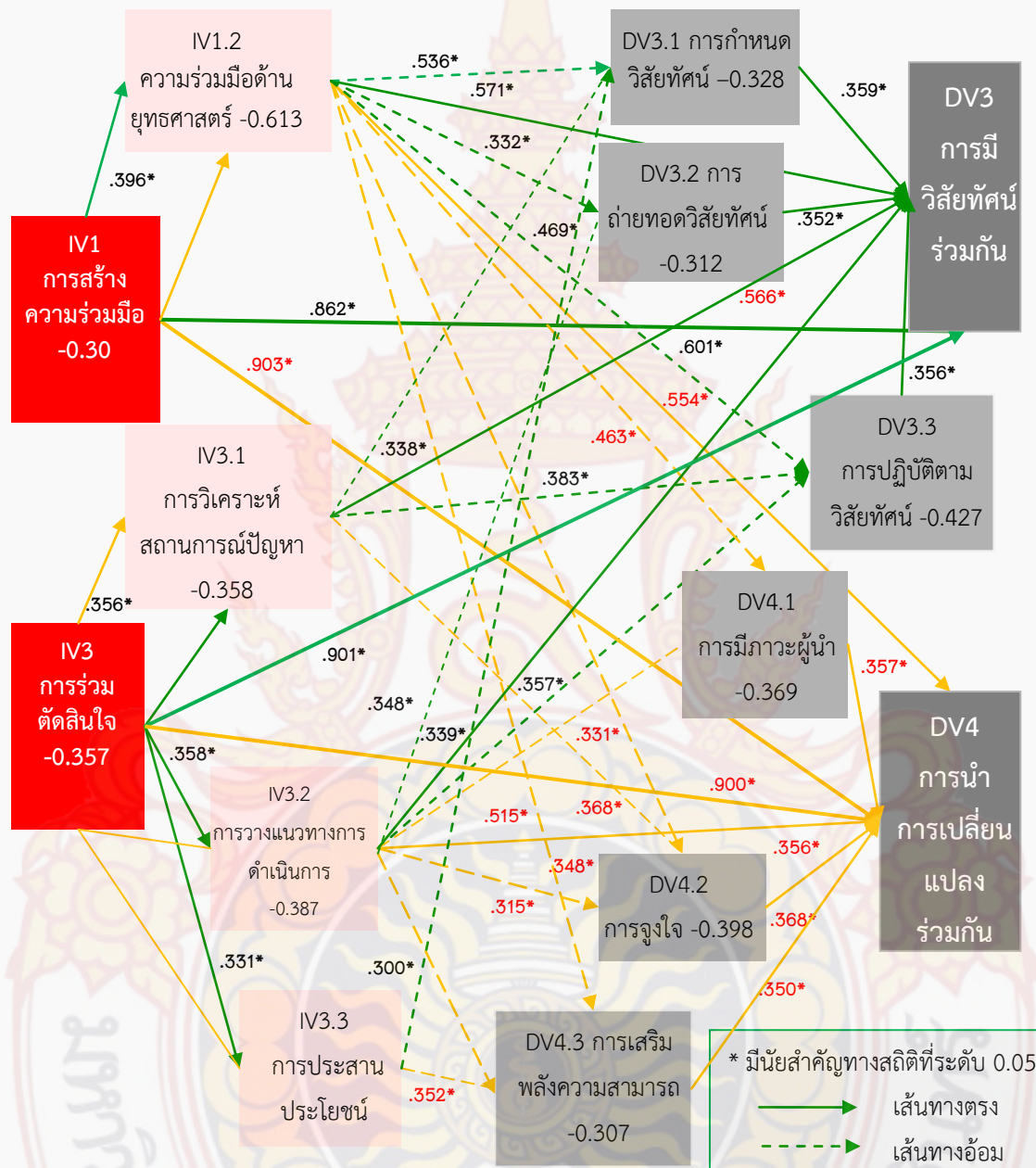
สรุปผลการพิสูจน์ตัวแบบเส้นทางความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือในด้านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ และการร่วมตัดสินใจในด้านการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา การวางแผนทางการดำเนินการ และการประสานประโยชน์ต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} มีอิทธิพลทางตรงต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันในระดับสูง
 - 1.1 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.1} มีอิทธิพลทางตรงต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านการมีภาวะผู้นำ และการจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่อิทธิพลทางอ้อมผ่านการเสริมพลังความสามารถอยู่ในระดับต่ำ
 2. การร่วมตัดสินใจ^{IV3} มีอิทธิพลทางตรงต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันในระดับสูง
 - 2.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1} มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านการจูงใจอยู่ในระดับต่ำ
 - 2.2 การวางแผนทางการดำเนินการ^{IV3.2} มีอิทธิพลทางตรงต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านการมีภาวะผู้นำ การจูงใจ และการเสริมพลังความสามารถ อยู่ในระดับต่ำ
 - 2.3 การประสานประโยชน์^{IV3.3} มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านเสริมพลังความสามารถอยู่ในระดับต่ำ
 3. การมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} มีอิทธิพลทางตรงต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลอยู่ในระดับต่ำ
 4. การจูงใจ^{DV4.2} มีอิทธิพลทางตรงต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลอยู่ในระดับต่ำ
 5. การเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} มีอิทธิพลทางตรงต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลอยู่ในระดับต่ำ

ผลการพิสูจน์เส้นทางความสัมพันธ์ สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ และด้านการร่วมตัดสินใจที่มีผลต่อการจัดการความรู้ชุมชนกรณีเขื่อนฝายชะลอคลื่นทั้ง 8 ตำบลในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยมุ่งด้านการมีภาวะผู้นำ การจูงใจ และการเสริมพลังความสามารถต่อการปรับตัว ซึ่งเป็นการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนพื้นที่ชายฝั่งทะเลให้เข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถติดตามให้การสนับสนุนการป้องกันแก้ไขปัญหาและร่วมบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งให้เป็นระบบมีความชัดเจน อีกทั้งเป็นการสร้างความตระหนักของชุมชนต่อการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

จากการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนทั้ง 8 ตำบล ในพื้นที่ชายฝั่งทะเล โดยนำตัวแบบที่ 19-20 มารวมกัน ทำให้เห็นเส้นทางความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องทั้งหมดตามตัวแบบดังนี้

ตัวแบบที่ 4.10 การมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือและด้านการร่วมตัดสินใจกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันและการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน

ผลการพิสูจน์เส้นทางความสัมพันธ์ สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ และด้านการร่วมตัดสินใจ มีผลต่อการจัดการความรู้ชุมชนกรณีเงื่อนไข 8 ตำบล ในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันและการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันของทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยการสนับสนุนและเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งเพื่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรอย่างยั่งยืน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้เป็นการนำเสนอสรุปผลการศึกษที่สามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์และคำถามการวิจัยที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด การอภิปรายผลโดยการพิจารณาร่วมกับแนวคิดของนักวิชาการและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องว่ามีความสอดคล้องหรือแตกต่างกันอย่างไร รวมทั้งข้อเสนอแนะแนวทางในการทำการศึกษากครั้งต่อไป และข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาและทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สรุปผลการศึกษาวิจัย

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนฝายชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้ 1) ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชน 2) ศึกษาการจัดการความรู้ของชุมชน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้ชุมชนกับการมีส่วนร่วมของชุมชน 4) การแสวงหาตัวแบบของการจัดการความรู้ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้วยวิธีเขื่อนฝายชะลอคลื่น ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานการศึกษาวิจัยเพื่อต้องการพิสูจน์ข้อคำถามการวิจัยและต้องการหาคำตอบว่า แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล โดยนำกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนมาสนับสนุนการจัดการความรู้ชุมชนกรณีเขื่อนฝายชะลอคลื่นได้จริงหรือไม่ อย่างไร

การดำเนินการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้างต้น ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพเพื่อแสวงหาตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร จากนั้นผู้ศึกษาได้นำแนวทางที่ได้กลับไปสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับบุคคลในกลุ่มผู้นำและเจ้าหน้าที่องค์กรที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าได้เน้นการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อเป็นการสนับสนุนผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยประชากรเป้าหมายการศึกษาคือ ผู้นำและสมาชิกชุมชน เจ้าหน้าที่ภาครัฐและองค์กรเอกชน รวมทั้งประชาชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จำนวน 13,989 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาคำนวณขนาดให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 1,029 ตัวอย่าง สำหรับเครื่องมือที่ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณได้ใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน 5 ขั้นตอนคือ การร่วมสร้างความร่วมมือ การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมตัดสินใจ การร่วมดำเนินการ และการร่วมติดตามประเมินผล สำหรับการศึกษาระดับการดำเนินการจัดการความรู้ชุมชน 4 ขั้นตอน คือ การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน การมีคลังความรู้ร่วมกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน และการนำ

การเปลี่ยนแปลงร่วมกัน โดยกำหนดมาตรวัดระดับไว้ 5 ระดับ (rating scale) ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบแบบสอบถามเป็นจำนวน 1,029 ชุด และตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องสามารถนำมาประมวลผลได้จำนวน 919 ชุด สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้แบบสัมภาษณ์ สำหรับสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้นำและเจ้าหน้าที่องค์กรที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้วยวิธีเชื่อนไม้ชะลอคี่น จำนวน 20 คน เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชน ดังนั้นผลการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเชื่อนไม้ชะลอคี่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร เป็นผลจากการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชน และการจัดการความรู้ชุมชนที่มุ่งสถานการณ์ปัจจุบันและแสวงหาแนวทางการเสริมสร้างการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล โดยสามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยมีรายละเอียดคือ 1. สรุปผลการมีส่วนร่วมของชุมชน 2. สรุปผลการจัดการความรู้ชุมชน 3. สรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานตามลำดับ

1. สรุปผลการมีส่วนร่วมของชุมชน

ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลเป็นการศึกษาองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV} โดยข้อมูลตัวแปรต้นตามกรอบแนวคิดของการศึกษา การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นกระบวนการเสริมสร้างการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพที่ส่งผลต่อการใช้ทรัพยากรอย่างเป็นประโยชน์สูงสุด ประกอบด้วย **การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** **การร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2}** **การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** **การร่วมดำเนินงาน^{IV4}** **การร่วมติดตามประเมินผล^{IV5}** ดังปรากฏผลการศึกษาตามรายละเอียด ดังนี้

1.1 **การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของชุมชนในขั้นตอนการร่วมสร้างความร่วมมือ มีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางประกอบด้วย **ความร่วมมือด้านจิตใจ^{IV1.1}** โดยมีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลางตั้งแต่ความไว้วางใจ^{IV1.1.1} ความรู้สึกผูกพันเป็นเจ้าของ^{IV1.1.2} การมีทัศนคติเชิงบวก^{IV1.1.3} สำหรับ**ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2}** มีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางตั้งแต่การเข้าร่วมวางแผน^{IV1.2.1} การร่วมคัดเลือกตัวแทน^{IV1.2.2} การร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม^{IV1.2.3} และ**ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์^{IV1.3}** มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลางตั้งแต่การใช้สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์^{IV1.3.1} การใช้สื่อด้วยวิธีการพูด^{IV1.3.2} การใช้สื่อผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น วิทยุชุมชน โทรทัศน์คอมพิวเตอร์^{IV1.3.3} และการใช้สื่อผ่านเครือข่ายออนไลน์เช่น ไลน์ เฟสบุ๊ก โทรศัพท์^{IV1.3.4} มีการดำเนินการอยู่ในระดับน้อย

1.2 **การร่วมวิพากษ์วิจารณ์^{IV2}** ผลการศึกษา พบว่า ระดับความคิดเห็นในการดำเนินการการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมวิพากษ์วิจารณ์ มีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางประกอบด้วย **การร่วมให้ข้อมูล^{IV2.1}** มีการดำเนินการในระดับปานกลาง ตั้งแต่การร่วมให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่^{IV2.1.1} การเรียนรู้หลักการทำงาน^{IV2.1.2} การร่วมทัศนศึกษา^{IV2.1.3} สำหรับ**การร่วมรับฟังความคิดเห็น^{IV2.2}** มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลางตั้งแต่การร่วมระดมความคิดเห็น^{IV2.2.1} การได้รับโอกาสการเข้าร่วม^{IV2.2.2} การร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูล^{IV2.1.3} และ**การร่วมปรึกษาหารือ^{IV2.3}** มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ตั้งแต่การร่วมประชุมตัดสินใจ^{IV2.3.1} การร่วมประชุมอย่างต่อเนื่อง^{IV2.3.2} การสรุปปัญหาให้ชัดเจน^{IV2.3.3}

1.3 **การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** ผลการศึกษา พบว่า ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมตัดสินใจ มีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางประกอบด้วย**การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1}** มีการ

ดำเนินการอยู่ในระดับปานกลางในทุกประเด็น ตั้งแต่การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงสถานการณ์^{IV3.1.1} การประเมินสาเหตุและผลกระทบ^{IV3.1.2} การจัดลำดับความสำคัญปัญหา^{IV3.1.3} และการเลือกทางเลือกที่มีการเห็นพ้องต้องกัน^{IV3.1.4} สำหรับการวางแผนทางการดำเนินงาน^{IV3.2} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลางในทุกประเด็น ตั้งแต่การร่วมกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์^{IV3.2.1} การร่วมจัดกิจกรรมตามแนวทางดำเนินงาน^{IV3.2.2} การใช้ความรู้ภูมิปัญญา^{IV3.2.3} และการใช้เทคโนโลยีในการจัดการ^{IV3.1.4} และการประสานประโยชน์^{IV3.3} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลางในทุกประเด็น ตั้งแต่ตั้งแต่การได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน^{IV3.3.1} การได้รับความใส่ใจให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี^{IV3.3.2} การให้ความสนใจเข้าร่วมรับผิดชอบในการแก้ปัญหา^{IV3.3.3} การจัดการทรัพยากรชายฝั่งให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน^{IV3.3.4}

1.4 การร่วมดำเนินการ^{IV4} ผลการศึกษา พบว่า ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมดำเนินการมีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางประกอบด้วยการร่วมแรงงาน^{IV4.1} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลางในทุกประเด็น โดยเริ่มจากการร่วมคิดร่วมเรียนรู้^{IV4.1.1} การใช้ทักษะประสบการณ์^{IV4.1.2} การปรับตัวในการทำงานร่วมกัน^{IV4.1.3} สำหรับการร่วมเงินทุน^{IV4.2} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลางในทุกประเด็น ตั้งแต่การจัดตั้งกองทุน^{IV4.2.1} การได้รับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชน^{IV4.2.2} การได้รับเงินงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ^{IV4.2.3} และการประสานงาน^{IV4.3} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลางในทุกประเด็น ตั้งแต่การร่วมประสานกับกลุ่มผู้นำ^{IV4.3.1} การร่วมประสานกับหน่วยงานภาครัฐ^{IV4.3.2} การร่วมประสานกับหน่วยงานภาคเอกชนและภาคประชาสังคม^{IV4.3.3}

1.5 การร่วมติดตามประเมินผล^{IV5} ผลการศึกษา พบว่า ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมติดตามประเมินผลมีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางประกอบด้วย การติดตามการดำเนินงาน^{IV5.1} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลางในทุกประเด็น ตั้งแต่การกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย^{IV5.1.1} การมีโอกาสเข้าร่วมติดตามประเมินผล^{IV5.1.2} การทบทวนปรับปรุงผลการดำเนินงาน^{IV5.1.3} และการประเมินผลการดำเนินงาน^{IV5.2} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ตั้งแต่การร่วมตรวจวัดวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน^{IV5.2.1} การร่วมสรุปผลความก้าวหน้า^{IV5.2.2} การร่วมสรุปรายงานปัญหาอุปสรรคข้อเสนอแนะ^{IV5.2.3}

2. สรุปผลการจัดการความรู้ชุมชน

ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการจัดการความรู้ของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ซึ่งเป็นการศึกษาองค์ประกอบของการจัดการความรู้ของชุมชน^{DV} โดยข้อมูลตัวแปรตามตามกรอบแนวคิดของการศึกษา ประกอบด้วย การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1} การมีคลังความรู้ร่วมกัน^{DV2} การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ผลการศึกษาปรากฏตามรายละเอียดดังนี้

2.1 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1} ปรากฏผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นการจัดการความรู้ชุมชนด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน มีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประกอบด้วยการสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ตั้งแต่การแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ด้วยความสมัครใจ^{DV1.1.1} การแสวงหารวบรวมความรู้อย่างสม่ำเสมอ^{DV1.1.2} การใช้ความรู้สำหรับเป็นแนวทางการทำงานที่เหมาะสม^{DV1.1.3} สำหรับการจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ตั้งแต่การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ^{DV1.2.1} การแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านระบบออนไลน์^{DV1.2.2} การร่วมกิจกรรมเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง^{DV1.2.3} และการเรียนรู้ร่วมกัน^{DV1.3} มีการดำเนินการ

อยู่ในระดับปานกลาง ตั้งแต่การได้รับความรู้ความเข้าใจอย่างเท่าเทียมกัน^{DV1.3.1} การยอมรับความคิดเห็นและเหตุผลที่หลากหลาย^{DV1.3.2} การทำงานร่วมกันในการจัดการปัญหาใหม่^{DV1.3.3}

2.2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน^{DV2} ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีคลังความรู้ร่วมกันมีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางประกอบด้วย การจัดการระบบความรู้^{DV2.1} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ตั้งแต่การรวบรวมแหล่งความรู้เป็นระบบ^{DV2.1.1} การเก็บบันทึกความรู้ในหลายลักษณะ^{DV2.1.2} การใช้เทคโนโลยีในการค้นหาเก็บรักษาอย่างเป็นระบบ^{DV2.1.3} สำหรับด้านการตรวจสอบความรู้^{DV2.2} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ตั้งแต่การประเมินผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย^{DV2.2.1} การติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง^{DV2.2.2} การปรับปรุงการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์^{DV2.2.3} และการใช้ความรู้^{DV2.3} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ตั้งแต่การเพิ่มพูนความสามารถในการทำงาน^{DV2.3.1} การใช้ความรู้ในการจัดการทรัพยากรเพื่อประโยชน์สูงสุด^{DV2.3.2} การถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ^{DV2.3.3}

2.3 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันมีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางประกอบด้วย การกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3} มีการดำเนินการในระดับปานกลาง ตั้งแต่การรวบรวมข้อมูลความต้องการของปัญหาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1.1} การวิเคราะห์ที่ตัดสินใจในการกำหนดภาพเป้าหมายที่พึงประสงค์^{DV3.1.2} การสรุปประเด็นสร้างแนวทางแก้ไขปัญหา^{DV3.1.3} สำหรับการถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ตั้งแต่การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ชัดเจน^{DV3.2.3} การร่วมถ่ายทอดเป้าหมายวัตถุประสงค์เป็นประจำเมื่อมีโอกาส^{DV3.2.2} การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ต่อเนื่องทำให้เกิดความเชื่อมั่น^{DV3.2.1} และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ตั้งแต่การจัดตั้งคณะทำงานที่มีอำนาจตัดสินใจ^{DV3.3.1} การจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการแก้ปัญหา^{DV3.3.2} ความสามารถเชื่อมโยงวิสัยทัศน์สู่นโยบายและเป้าหมาย^{DV3.3.3}

2.4 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันมีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางประกอบด้วย การมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ตั้งแต่การกระตุ้นโน้มน้าว^{DV4.1.1} การกระทำเป็นแบบอย่างที่ดี^{DV4.1.2} ความกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์^{DV4.1.3} สำหรับด้านการจูงใจ^{DV4.2} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ตั้งแต่การให้ผลตอบแทนหรือรางวัล^{DV4.2.1} การได้รับมอบอำนาจในการตัดสินใจ^{DV4.2.2} การได้ร่วมสะท้อนข้อมูล^{DV4.2.3} และการเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ตั้งแต่การได้รับคำแนะนำให้มีความเข้าใจที่ชัดเจน^{DV4.3.1} การสนับสนุนชักชวนเข้าร่วมกลุ่มทำงาน^{DV4.3.2} การเสริมความรู้เพื่อการช่วยเหลือเกื้อกูลในการทำงานร่วมกัน^{DV4.3.3}

3. สรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐาน

ตามวัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนฝายชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร จากการทดสอบสมมติฐานที่ 1-4 ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

3.1 สมมติฐานที่ 1 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าความสัมพันธ์ค่าโคเชอร์ระหว่างชุดตัวแปร

ต้นการมีส่วนร่วมของชุมชนกับชุดตัวแปรตามการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันมีค่าเท่ากับ .842 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก โดยชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันในระดับสูง สำหรับตัวแปรย่อยของการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีอิทธิพลมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางคือ **การร่วมตัดสินใจ**^{IV3} มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .441 ส่วน**การร่วมสร้างความร่วมมือ**^{IV1} มีค่าเท่ากับ .419 และได้พบอีกว่าตัวแปรย่อยของการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันที่มีอิทธิพลมีความสัมพันธ์คือ การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2} และการสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1}

จากการศึกษาภาคสนามพบว่า สมาชิกของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั้ง 8 ตำบลส่วนใหญ่ในระดับปานกลางมีความรู้ความเข้าใจและให้การสนับสนุนการป้องกันพื้นที่ชายฝั่งด้วยวิธีการเชื่อมต่อไม้ชะลอกลิ้น เนื่องจากเชื่อมต่อไม้ชะลอกลิ้นมีประสิทธิภาพในการลดระดับความรุนแรงของคลื่นและส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณตะกอนดินที่เพิ่มขึ้น ซึ่งการจัดการพื้นที่ชายฝั่งด้วยวิธีเชื่อมต่อไม้ชะลอกลิ้นให้ประสบผลสำเร็จได้ต้องประกอบด้วยปริมาณของเชื่อมต่อไม้ชะลอกลิ้น ซึ่งหากมีเชื่อมต่อไม้ชะลอกลิ้นซ้อนกันหลายชั้น ยิ่งเร่งการสะสมตัวของปริมาณตะกอนดินมากขึ้นโดยเหมือนกับพื้นที่ตำบลโคกขาม และการเพิ่มปริมาณป่าชายเลน หากป่าชายเลนมีปริมาณเพิ่มขึ้นจะช่วยป้องกันชายฝั่งไว้ได้ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งทะเลโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนด้วยเวทีประชาคมเพื่อระดมความคิด การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน สำหรับการดำเนินการในขั้นแรก ได้มุ่งเน้นการร่วมสร้างความร่วมมือและการร่วมตัดสินใจเพื่อเข้าถึงกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล รวมถึงการจัดตั้งคณะทำงานในรูปแบบเครือข่าย การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ทั้งการประชุมแบบทางการและการใช้ระบบเครือข่ายออนไลน์แบบไม่ทางการเพื่อการสื่อสารในการรับรู้ การรับส่งข้อมูล การสร้างความรู้ใหม่ การนัดหมายประชุมเพื่อการเข้าถึงปัญหาและความสำคัญของปัญหา และเพื่อร่วมตัดสินใจดำเนินการต่อทางเลือกในการแก้ปัญหา แต่ยังคงปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการด้วยวิธีการเชื่อมต่อไม้ชะลอกลิ้นในระดับชุมชนคือข้อจำกัดในด้านความคงทนของวัสดุที่นำมาใช้ซึ่งโครงสร้างหลักของเชื่อมต่อไม้ชะลอกลิ้นคือไม้ไผ่ที่มีอายุการใช้ประมาณ 3-5 ปี รวมถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีในการปลูกป่าชายเลนเพื่อสร้างแนวชายฝั่งใหม่

3.2 สมมติฐานที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน ปรากฏผลการวิเคราะห์พบว่าค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างชุดตัวแปรต้นการมีส่วนร่วมของชุมชนกับชุดตัวแปรตามการมีคลังความรู้ร่วมกันมีค่าเท่ากับ .886 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก โดยชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการมีคลังความรู้ร่วมกันในระดับสูง สำหรับตัวแปรย่อยของการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีอิทธิพลมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางคือ **การร่วมตัดสินใจ**^{IV3} มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .444 และ**การร่วมสร้างความร่วมมือ**^{IV1} มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ซึ่งค่าคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .320 และตัวแปรย่อยของการมีคลังความรู้ร่วมกันคือ การใช้ความรู้^{DV2.3} และการตรวจสอบความรู้^{DV2.2}

จากการศึกษาพบว่า ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั้ง 8 ตำบลส่วนใหญ่มีวิธีการเก็บข้อมูลความรู้ในการดำเนินการทั้งแบบฝังลึกอยู่ในตัว (Tacit) และแบบชัดแจ้ง (Explicit) ในรูปเอกสารและการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีในการบันทึกภาพในลักษณะแบบเฉพาะบุคคล โดยความรู้ยังไม่ถูกจัดเป็นระบบบันทึกทั้งความรู้อยู่ในวงจำกัดทั้งในการตรวจสอบความรู้และการใช้ความรู้ ซึ่งสมาชิกชุมชนบางส่วนเห็นถึง

ประโยชน์ของความรู้ และมีความเห็นว่าควรมีการจัดระบบความรู้เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดให้เยาวชน การปลูกฝังจิตสำนึกให้เยาวชนรู้จักการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรสิ่งแวดล้อมของชุมชน สำหรับหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งทะเลโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อการมีคลังความรู้ร่วมกันสำหรับการจัดระบบความรู้ การตรวจสอบ การใช้ความรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการดำเนินการที่เน้นการร่วมสร้างความร่วมมือ การร่วมตัดสินใจในการจัดทำฐานข้อมูลไว้ใช้สำหรับองค์กรและกระจายความรู้ที่เป็นประโยชน์ อีกทั้งยังพบปัจจัยที่มีผลต่อการมีคลังความรู้ร่วมกันในระดับชุมชนคือ การสร้างความรู้ความเข้าใจ การเปิดโอกาสในการมีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และการสนับสนุนทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณรวมทั้งการให้ความสำคัญกับการมีคลังความรู้ร่วมกัน

3.3 สมมติฐานที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามมีค่าเท่ากับ .918 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก ได้ชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในระดับสูงมาก สำหรับตัวแปรย่อยการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางคือ **การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .440 มีผลต่อตัวแปรย่อยการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันคือ การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3} การกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1} และการถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2} ที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

จากการศึกษาพบว่า ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั้ง 8 ตำบลมีวิสัยทัศน์เฉพาะบุคคลที่หลากหลายในการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ และมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งโดยเน้นด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เช่น การเพิ่มปริมาณป่าชายเลน การลดมลพิษทางน้ำ ซึ่งการดำเนินการในแต่ละพื้นที่อาจไม่จำเป็นต้องทำกิจกรรมเหมือนกันแต่มีเป้าหมายเดียวกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันทำให้การบริหารจัดการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยอาศัยการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน และการเชื่อมโยงนโยบายไปสู่การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ รวมถึงการกำหนดแผนงานและการร่วมผลักดันให้เกิดนโยบายเพื่อนำกลับมาใช้เป็นแนวทางการดำเนินการ จากการร่วมตัดสินใจของผู้มีส่วนได้เสีย หน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ร่วมประสานเชื่อมโยงให้เป็นรูปธรรม สำหรับหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการบริหารจัดการในพื้นที่ชายฝั่งทะเลโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันโดยได้สร้างความรู้ความเข้าใจถึงปัญหา ความสำคัญของปัญหา และแนวทางการดำเนินการ เพื่อนำไปสู่การร่วมตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นการดำเนินงานผ่านตัวแทนซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และสมาชิกของชุมชนที่มีอำนาจได้รับความไว้วางใจที่สามารถเชื่อมประสานระหว่างชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสามารถถ่ายทอดเป้าหมายวัตถุประสงค์ในการดำเนินการของโครงการต่าง ๆ แต่ยังไม่พบอ้อมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในระดับชุมชนคือการทำงานเป็นกลุ่มเครือข่าย การให้คุณค่าความสำคัญกับการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ในการเชื่อมโยงนโยบายสู่การปฏิบัติ การสนับสนุนกิจกรรมการดำเนินการทั้งในด้านบุคลากรและงบประมาณ ความไม่มั่นคงทางการเมืองและเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การดำเนินการไม่มีความต่อเนื่อง รวมถึงวิธีการสร้างความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติเชิงบวกของชุมชนต่อการมีวิสัยทัศน์ในการทำงานร่วมกัน

3.4 **สมมติฐานที่ 4** การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าความสัมพันธ์คาโนนิคัลระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามมีค่าเท่ากับ .931 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไปในทางบวก ได้ชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันในระดับสูงมาก สำหรับตัวแปรย่อยของการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีอิทธิพลมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ คือ **การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัลแบบคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .356 ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์ในระดับต่ำกับตัวแปรย่อยของการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันคือ การจูงใจ^{DV4.2} การมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} และการเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3}

จากการศึกษาพบว่า ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั้ง 8 ตำบลส่วนใหญ่ในระดับปานกลางได้มีการปรับตัวสู่การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน โดยในระดับชุมชนกลุ่มเครือข่ายเข้าร่วมดำเนินการตามแผนกิจกรรมในการให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์ถึงวัตถุประสงค์ วันเวลาและสถานที่ ข้อดีข้อเสียของกิจกรรมเพื่อกระตุ้นประชาชนในพื้นที่ให้เข้าร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีหลากหลายวิธีการ เช่น การให้ข้อมูล การทำเป็นแบบอย่าง การให้รางวัลและผลตอบแทน การสะท้อนข้อมูล และการปรึกษาหารือ ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงการมีภาวะผู้นำ การจูงใจ และการเสริมพลังความสามารถ นอกจากนี้การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันยังจำเป็นต้องอาศัยการร่วมสร้างความร่วมมือเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมประสบความสำเร็จ เช่น กิจกรรมการเสริมแนวเขื่อนไผ่ชะลอคลื่น การปลูกป่าชายเลน การเก็บขยะลมหพิขทางน้ำ สำหรับหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการบริหารจัดการในพื้นที่ชายฝั่งทะเลโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน โดยการให้คำปรึกษาหารือแนวทางการดำเนินงานและสนับสนุนงบประมาณดำเนินกิจกรรมเพื่อให้เกิดการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันในการจัดการพื้นที่ชายฝั่งสำหรับการมีภาวะผู้นำ การจูงใจ และการเสริมพลังความสามารถเป็นกลไกในการปรับเปลี่ยนให้เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสมที่ส่งผลต่อการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ในการทำงานร่วมกัน แต่ยังไม่พบอีกว่าปัจจัยที่มีผลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันในระดับชุมชนคือ การสร้างความรู้ความเข้าใจ รวมถึงวัฒนธรรมการทำงานที่ดีร่วมกันด้วยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมและการช่วยเหลือเกื้อกูลสำหรับการสร้างบรรยากาศการทำงานร่วมกัน

สมมติฐานรวม การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าความสัมพันธ์คาโนนิคัลระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามมีค่าเท่ากับ .951 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไปในทางบวก ได้ชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการจัดการความรู้ชุมชนในระดับสูงมาก สำหรับตัวแปรย่อยของการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีอิทธิพลกับความสัมพันธ์คือ **การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัลแบบคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .295 มีค่าเข้าใกล้ .300 เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญที่นำมาศึกษาในครั้งนี้และพบว่ามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก ส่วน **การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ สำหรับตัวแปรย่อยของการจัดการความรู้ชุมชนคือ การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัลแบบคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .291 มีค่าเข้าใกล้ .300 เป็นอีกตัวแปรที่มีความสำคัญที่นำมาศึกษาในครั้งนี้โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก ส่วนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

จากการศึกษาพบว่า ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั้ง 8 ตำบลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันและการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยในระดับชุมชน

กลุ่มเครือข่ายได้จัดทำแผนกิจกรรมเพื่อบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งโดยให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม ด้วยการจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ การให้ข้อมูลโดยประชาสัมพันธ์ถึงวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์และสถานที่ ข้อดีข้อเสียของกิจกรรมเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยมีลักษณะการดำเนินกิจกรรม เช่น การโน้มน้าว การสร้างรายได้เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกเยาวชนและคนในพื้นที่ ซึ่งเป็น การสร้างความร่วมมือและการร่วมตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เช่น กิจกรรมการเสริมแนวเขื่อนฝายชะลอคลื่น การปลูกป่า การจัดเก็บขยะลมหิมเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน สำหรับหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการบริหารจัดการในพื้นที่ชายฝั่งทะเลโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันและการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน โดยใช้ยุทธศาสตร์ในการดำเนินการและเชื่อมโยงนโยบายสู่การทำงานร่วมกัน รวมถึงการสนับสนุนทั้งบุคลากรและงบประมาณในการจัดกิจกรรมของเครือข่าย ซึ่งผู้ศึกษาพบว่า การจัดการพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั้ง 8 ตำบลด้วยวิธีเขื่อนฝายชะลอคลื่นประสบความสำเร็จตามรูปแบบกิจกรรมของแต่ละชุมชนด้วยการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องที่ได้วางยุทธศาสตร์สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนให้เกิดการรวมตัวของเครือข่ายการทำงานในระดับชุมชน การเปิดโอกาสให้เครือข่ายและชุมชนได้เสริมสร้างพลังความสามารถด้วยการออกแบบกิจกรรมและดำเนินกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เพื่อนำไปสู่การจัดการความรู้ชุมชนในการเสริมสร้างทุนทางปัญญาของเครือข่ายและชุมชนให้สามารถพัฒนาศักยภาพสู่การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันสามารถนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แต่ยังคงพบอีกว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันและการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันคือ การสร้างวัฒนธรรมในการทำงานที่ดีร่วมกันในการช่วยเหลือเกื้อกูล การสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น รวมถึงการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณของหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อเสริมพลังความสามารถให้เครือข่ายและชุมชนสามารถบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งทั้ง 8 ตำบลสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีร่วมกัน

การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร สามารถอภิปรายผลตามสรุปผลการมีส่วนร่วมของชุมชน การจัดการความรู้ชุมชน และผลการวิเคราะห์สมมติฐานที่ 1-4 ดังนี้

1. การอภิปรายผลการมีส่วนร่วมของชุมชน จากการสรุปผลการศึกษากการมีส่วนร่วมของชุมชนในขั้นตอนการร่วมสร้างความร่วมมือ การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมตัดสินใจ การร่วมดำเนินการ และการร่วมติดตามประเมินผล ปรากฏว่า ระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับกรณีเขื่อนฝายชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายการพัฒนา โดยในขั้นตอนการร่วมสร้างความร่วมมือ เป็นการสร้างการมีส่วนร่วมทั้งด้านจิตใจ ด้านยุทธศาสตร์ และด้านประชาสัมพันธ์ ในการเปิดโอกาสให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนได้เข้าร่วมมีบทบาทต่อการบริหารจัดการในการเข้าร่วมวางแผนการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมชายฝั่ง การจัดตั้งคณะทำงานและเครือข่ายโดยการเสนอชื่อซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้นำชุมชนและเป็นผู้มีจิตอาสาที่มีตำแหน่งหน้าที่ทำงานภายในชุมชนได้เข้าร่วมดำเนินการเป็นคณะกรรมการเครือข่าย ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงและการมีส่วนร่วมโดยคำนึงถึง 1. การมีส่วนร่วมตั้งแต่

เริ่มต้นของโครงการ 2. ตอบสนองความต้องการของประชาชน 3. มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม 4. พัฒนาขีดความสามารถของประชาชน 5. การดำเนินการในลักษณะกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของ **ไพรัตน์ เดชะรินทร์ (2527, หน้า 6-8)** กล่าวว่า กระบวนการที่สร้างโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วมดำเนินงานในการบรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายมี 8 ขั้นตอนคือ การมีส่วนร่วมในการศึกษาชุมชน ร่วมคิดหาสร้างรูปแบบและวิธีการพัฒนา ร่วมวางนโยบายหรือแผนงานหรือโครงการ ร่วมตัดสินใจ ร่วมจัดหรือปรับปรุงระบบการบริหารงาน ร่วมลงทุนในกิจกรรม ร่วมปฏิบัติตามนโยบาย ร่วมควบคุมติดตามประเมินผล โดยมีหลักการคือ ยึดหลักความต้องการและปัญหาของประชาชนเป็นจุดเริ่มต้น การดำเนินกิจกรรมในลักษณะกลุ่ม ขีดความสามารถของประชาชน กิจกรรมพัฒนาต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม การเริ่มต้นกิจกรรมต้องอาศัยผู้นำชุมชนและประชาชน รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดของ **Oakley and Marsden, (1984, pp. 20-27)** กล่าวว่า การมีส่วนร่วมมีองค์ประกอบที่นำไปใช้ในการดำเนินการ 4 ด้านคือการร่วมมือ การพัฒนาชุมชน การจัดตั้งองค์กร การเสริมอำนาจ ประกอบกับแนวคิดของ **ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ, (2543, หน้า 160-161)** กล่าวว่า การสร้างการมีส่วนร่วมต้องใช้เทคนิคด้านจิตวิทยา ด้านประชาสัมพันธ์ และด้านการบริหาร วิธีการ ข้อมูลข่าวสารและสื่อต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วม อีกทั้งแนวคิดของ **กิติชัย รัตนะ, (2549, หน้า 318-319)** การรวมกลุ่มเกิดจากความใกล้ชิดและมีความรักใคร่ชอบพอกัน การพบปะพูดคุยกันอย่างสม่ำเสมอ ปัจจัยของการรวมกลุ่มคือ มีกิจกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นร่วมกัน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน และมีความรู้สึกร่วม

ขั้นตอนการร่วมวิพากษ์วิจารณ์ กรณีเชื่อนไผ่ชะลอกคลื่นเป็นการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาผลกระทบและความต้องการ สำหรับด้านการให้ข้อมูลเป็นการมีส่วนร่วมในการรับรู้ ด้านการรับฟังความคิดเห็นเป็นการระดมความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนข้อมูล และด้านการปรึกษาหารือเป็นการร่วมประชุมตัดสินใจเพื่อสรุปปัญหาให้ชัดเจนถึงผลกระทบและความต้องการเกี่ยวกับปัญหาที่นำไปสู่การร่วมตัดสินใจในการกำหนดแนวทางการแก้ปัญหาที่เป็นประโยชน์กับชุมชนและผู้มีส่วนได้เสีย สอดคล้องกับแนวคิดของ **Arnstein, (1969, pp. 219-220)** กล่าวว่า ระดับการมีส่วนร่วมแบบยินยอม ซึ่งมี 3 ระดับคือ 1. ระดับการให้ข้อมูลเป็นการสื่อสารทางเดียวจากหน่วยงานภาครัฐเกี่ยวกับสิทธิและขอบเขตประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้เท่านั้น 2. ระดับการปรึกษาหารือเป็นการประชุมแบบสำรวจทัศนคติ การประชุมสาธารณะ และประชาพิจารณ์ 3. ระดับการร่วมเป็นคณะกรรมการ ซึ่งประชาชนมีอิทธิพลในการตัดสินใจในระดับหนึ่ง ประกอบกับแนวคิดของ **ถวิลวดี บุรีกุล, (2551, หน้า 37)** กล่าวว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนคือระดับการให้ข้อมูล เป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนเพื่อส่งข้อมูลสำหรับการตัดสินใจของผู้วางแผนโครงการ ถัดมาคือระดับการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน เป็นการสื่อสารสองทางโดยเจ้าหน้าที่เชิญชวนมาร่วมรับส่งข้อมูล ถัดมาคือระดับการปรึกษาหารือเป็นการเจรจาอย่างเป็นทางการของเจ้าหน้าที่และประชาชนเพื่อประเมินความก้าวหน้าหรือระบุประเด็นปัญหา

ขั้นตอนการร่วมตัดสินใจ กรณีเชื่อนไผ่ชะลอกคลื่นเป็นการกำหนดกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งร่วมกันโดยการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาของแต่ละพื้นที่ถึงความจำเป็นเร่งด่วนและประโยชน์ที่จะได้รับรวมถึงการวางแผนดำเนินการ โดยความเห็นชอบจากตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **Cohen and Uphoff (1980, p. 221)** กล่าวว่า การร่วมตัดสินใจประกอบด้วยการศึกษาข้อมูลทั่วไป การวิเคราะห์และประเมินทางเลือก และการตัดสินใจเลือกทางเลือก ซึ่งสามารถจำแนกได้ 3 ลักษณะดังนี้ การตัดสินใจเริ่มต้น การตัดสินใจอย่างต่อเนื่อง การตัดสินใจในการดำเนินงาน ประกอบกับแนวคิดของ **Creighton (วันชัย วัฒน**

คัพพ์และคณะ, ผู้แปล, 2556, หน้า 39, 11) กล่าวว่า การวิเคราะห์การตัดสินใจเป็นระยะแรกของการวางรูปแบบโครงการในการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งมี 6 ขั้นตอนประกอบด้วย 1. ใครต้องมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ตัดสินใจ 2. สร้างความชัดเจนว่าใครจะเป็นผู้ตัดสินใจ 3. สร้างความชัดเจนถึงปัญหา 4. ระบุถึงขั้นตอนของกระบวนการและกำหนดการของระยะต่าง ๆ 5. วิเคราะห์อุปสรรค 6. ตัดสินใจว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความจำเป็นระดับไหน นอกจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีอำนาจการตัดสินใจขั้นสุดท้ายเนื่องจากถูกจำกัดด้วยพันธกิจ หน่วยงานต้องปฏิบัติตามกฎหมาย มีข้อตกลงที่เป็นพันธะสัญญาต้องดำเนินการให้เป็นตามนั้น สาธารณชนให้ฉันทามติ มีข้อขัดแย้งตกลงไม่ได้ภายในกลุ่ม และใครที่มีส่วนร่วมแสดงจุดสนใจ

ขั้นตอนการร่วมดำเนินการ กรณีเชื่อมโยงไม่ชะลอคลื่นเป็นการนำแผนงานที่กำหนดไว้มาปฏิบัติให้เป็นผลสำเร็จตามเป้าหมาย เช่น การปลูกป่า การซ่อมเสริมแนวไม้ฝาย การเก็บขยะลมหลพิษ โดยหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ให้การสนับสนุนทั้งด้านบุคลากร เงินทุน และวัสดุอุปกรณ์ เช่น สถานที่และยานพาหนะ ประชาชนในพื้นที่เป็นผู้ดำเนินการทั้งแรงงาน เงินทุน และประสานงานดำเนินกิจกรรมจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยสอดคล้องกับ **Creighton, (วันชัย วัฒนศัพท์และคณะ, ผู้แปล, 2556, หน้า 118-119)** กล่าวว่า การจัดโครงการที่มีทีมงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพเป็นความท้าทาย ซึ่งการเชิญคนมาร่วมกระบวนการวางแผนและดำเนินการตั้งแต่ต้น ผู้ที่มีทักษะหรือบทบาทต่าง ๆ มาเกี่ยวข้องทำให้โครงการดำเนินได้ ประกอบกับแนวคิดของ **ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ, (2543, หน้า 143)** กล่าวว่า การมีส่วนร่วมดำเนินการพัฒนาเป็นการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ แรงงาน เงินทุน หรือเข้าร่วมบริหารงาน การใช้ทรัพยากร การประสานงาน และการขอความช่วยเหลือ

ขั้นตอนการร่วมติดตามประเมินผล กรณีเชื่อมโยงไม่ชะลอคลื่นเป็นการกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ด้วยการเข้าร่วมอย่างต่อเนื่อง การตรวจวัดวิเคราะห์เพื่อสรุปความก้าวหน้า การปรับปรุงแก้ไข สรุปรายงานปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงาน เพื่อให้คณะทำงานได้ศึกษาสาเหตุและหาทางแก้ไขในการดำเนินงานครั้งต่อไป โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ **วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน, (2531, หน้า 243, 246)** กล่าวว่า การทำความเข้าใจในความหมายขอบเขตของการติดตามและประเมินผลมีผลต่อความสนใจของผู้รับผิดชอบโครงการ ซึ่งการติดตามผลเป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบผลความก้าวหน้าและความสัมฤทธิ์ผลของการดำเนินงาน เป็นการรวบรวมข้อมูลด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์ กำลังคน และงบประมาณให้เป็นไปตามระยะเวลาของแผนดำเนินงาน ส่วนการประเมินผลเป็นการศึกษาเปรียบเทียบเป้าหมายของการดำเนินงานกับเป้าหมายที่กำหนดเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติ การสรุปปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ แนวทางการประเมินผลประกอบด้วยการศึกษาข้อมูลทั่วไปของโครงการ เปรียบเทียบแผนการดำเนินงาน ปัญหาด้านการบริหารงานการฝึกอบรม ปัญหาด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร การโยกย้ายและความต่อเนื่องของการทำงาน และศึกษาผลได้ผลเสียในเชิงเศรษฐกิจ ประกอบกับแนวคิดของ **ถวิลวดี บุรีกุล, (2551, หน้า 45)** กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมระดับจังหวัดคือ การสร้างแรงบันดาลใจ การสร้างนวัตกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารราชการเพื่อการนำไปปฏิบัติให้เป็นผล การปรับปรุงการทำงานของหน่วยงานที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน และความตระหนักสนใจอย่างแท้จริง ดังนั้นการมีส่วนร่วมของชุมชนกรณีเชื่อมโยงไม่ชะลอคลื่นเป็นการปัจจัยสำคัญในการจัดการพื้นที่ชายฝั่งทะเลอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดความสมดุลของทรัพยากรและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

2. การอภิปรายผลการจัดการความรู้ชุมชน จากการสรุปผลการศึกษาดูการจัดการความรู้ชุมชน ในขั้นตอนการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน การมีคลังความรู้ร่วมกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน และการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ปรากฏว่าระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับกรณีเชื่อมโยง ไข่ชะลอกลิ้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร การแลกเปลี่ยนความรู้เป็นการสร้างความรู้ใหม่ในการทำงานร่วมกัน โดยอาศัยการจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ทั้งแบบทางการและไม่ทางการสำหรับการ แสดงความคิดเห็นและเรียนรู้ร่วมกันทำให้เกิดการจัดการความรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการ พื้นที่ โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ **วิจารณ์ พานิช, (2551, หน้า 3, 141-144)** ได้กล่าวว่า การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการต่อความรู้ที่เกี่ยวกับการกำหนดความรู้หลัก การเสาะหาความรู้ การปรับปรุง การประยุกต์ใช้ความรู้ การแลกเปลี่ยนความรู้ และการจัดบันทึกความรู้ ซึ่งความรู้หลักคือความรู้ฝังลึกที่เกิดจากประสบการณ์หรือการปฏิบัติโดยเป็นเรื่องเล่าในการแลกเปลี่ยนความรู้ โดยจัดเก็บไว้ในรูปการจดบันทึกเป็นตัวหนังสือ บันทึกเสียงและวิดีโอ ส่วนความสำเร็จในการเล่าเรื่องที่มีคุณภาพสูง กระจ่างชัด และลึกซึ้งขึ้นอยู่กับผู้เล่าที่มีความพร้อมในการให้ ผู้รับฟังที่มีการตั้งใจฟัง และบรรยากาศที่ให้ความสงบ มีการจดบันทึก มีอิสระ ผ่อนคลายมีความเป็นกัลยาณมิตรเอื้ออาทร ประกอบกับแนวคิดของ **Marquardt, (กานต์สุตา มาชะศิริรานนท์ ผู้แปล, 2551, หน้า 84-85)** กล่าวว่า การเรียนรู้ของกลุ่มหรือของทีม สำหรับการสร้างความรู้เป็นการวิเคราะห์ประเด็นปัญหา การดำเนินการ การแก้ไขปัญหาที่เป็นองค์รวม และความสำเร็จของทีมจะทำให้เกิดบรรยากาศและมาตรฐานการเรียนรู้ร่วมกันทั้งองค์กร

ส่วนการมีคลังความรู้ร่วมกัน กรณีเชื่อมโยงไข่ชะลอกลิ้นเป็นการรวบรวมความรู้ให้เป็นระบบ รวมทั้งมีการตรวจสอบความรู้เพื่อให้เกิดความสะดวกสำหรับการใช้ความรู้ รวมถึงการค้นหารวบรวม การเรียนรู้วิธีการนำเทคโนโลยีมาใช้สำหรับการถ่ายทอดความรู้ในการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่ง โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ **ประพนธ์ ผาสุขยัต, (2550, หน้า 62)** กระบวนการจัดการความรู้ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย การค้นหา การรวบรวมข้อมูลความรู้ต่าง ๆ การจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การถอดความรู้ และการจัดระบบความรู้ การจัดทำมีเวที มีการประชุมต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการรับรู้ขั้นตอนการจัดเวทีและเรียนรู้ถึงกระบวนการพัฒนางาน เครือข่าย บันทึกข้อมูล ประกอบกับแนวคิดของ **จิรประภา อัครบวร, จารุวรรณ ยอดระฆัง และอนุชาติ เจริญวงศ์มิตร (2552, หน้า 85-86)** การจัดการความรู้ให้เป็นระบบเพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ โดยคำนึงถึงผู้ใช้และลักษณะการทำงาน การประมวลความรู้เป็นการปรับปรุงเนื้อหาให้มีคุณภาพดี มีรูปแบบและภาษาที่เข้าใจง่าย ความสะดวกในการใช้ทั้งในการจัดเก็บและการกระจายความรู้

สำหรับการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน กรณีเชื่อมโยงไข่ชะลอกลิ้นเป็นการทำความเข้าใจซ้ำ ๆ ร่วมกัน เพื่อให้เห็นภาพพึงประสงค์และแนวทางในการทำงานที่ทุกคนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ ร่วมถ่ายทอดและยอมรับสู่การนำไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลตามวิสัยทัศน์ โดยมีวัตถุประสงค์เป้าหมายในการจัดการความรู้ร่วมกันที่ชัดเจนทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **จิรประภา อัครบวร, จารุวรรณ ยอดระฆัง และอนุชาติ เจริญวงศ์มิตร (2552, หน้า 68)** กล่าวว่า การสร้างทัศนคติของความร่วมมือกันอย่างยึดมั่นของสมาชิกในองค์กรเพื่อพัฒนาภาพในอนาคตและความต้องการที่จะมุ่งไปสู่ความปรารถนาาร่วมกัน ประกอบกับแนวคิดของ **พิชาย รัตนดิกล ญ ภูเก็ต (2552, หน้า 380)** กล่าวว่า เมื่อองค์กรตั้งปณิธานแล้วต้องสื่อสารให้บุคลากรและผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม ซึ่งวิสัยทัศน์จะช่วยให้บุคลากรและองค์กรไปสู่เป้าหมาย ช่วยชี้นำการวางแผน การคิดเชิงยุทธศาสตร์ และการสื่อสารต้องทำอย่าง

กว้างขวางและต่อเนื่องด้วยเนื้อหาที่ชัดเจน สั้น กระชับได้ใจความ และกระตุ้นอารมณ์เชิงบวกในการเข้าร่วมกระบวนการเปลี่ยนแปลง

สำหรับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน กรณีเงื่อนไขไม่ชะลอคลื่นเป็นการทำงานร่วมกันในการจัดการพื้นที่ชายฝั่งเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหา การลดผลกระทบของปัญหา และการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่ง ซึ่งการสนับสนุนการทำงานร่วมกันทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ และความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของเครือข่ายให้สามารถบริหารจัดการร่วมกันได้ โดยการเสริมสร้างความเข้มแข็งผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับเครือข่ายในการจัดการพื้นที่ชายฝั่ง และเป็นการเสริมสร้างการมีภาวะผู้นำในการกระตุ้นโน้มน้าวการเป็นแบบอย่าง การมีความคิดสร้างสรรค์ ด้านแรงจูงใจเป็นการกระตุ้นการมีส่วนร่วมโดยให้รางวัลผลตอบแทน การมอบอำนาจ การให้ข้อมูลป้อนกลับในการเข้าร่วมดำเนินงาน โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ **พิชาย รัตนติลล ญ เกียรติ (2552, หน้า 172)** กล่าวว่า ภาวะผู้นำเป็นการใช้ความสัมพันธ์เชิงอิทธิพลระหว่างผู้นำกับผู้ตามในการกระตุ้น โน้มน้าว จูงใจผู้ตามให้พยายามปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพเพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบกับแนวคิดของ **จิรประภา อัครบวร, จารุวรรณ ยอดระฆัง และอนุชาติ เจริญวงศ์มิตร (2552, หน้า 55)** กล่าวว่า การสร้างแรงจูงใจเป็นการกระตุ้นและผลักดันให้บุคลากรแสดงพฤติกรรมที่จะทำให้การจัดการความรู้มีประสิทธิภาพทั้งในด้านการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ การเข้าถึงความรู้ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ และการเรียนรู้ สำหรับการเสริมพลังความสามารถเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน การสนับสนุนการรวมกลุ่ม การช่วยเหลือเกื้อกูลโดยใช้กลยุทธ์ในการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ **วิจารณ์ พานิช, (2551, หน้า 24-25)** กล่าวว่า การเสริมพลังความรู้มีเป้าหมายเพื่อเป็นการริเริ่มการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรม ยกระดับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั่วทั้งองค์กร เพิ่มการยอมรับต่อพนักงานที่เข้าร่วมกิจกรรม เตรียมความพร้อมให้พนักงานในการทำงาน เชื่อมโยงโลกทัศน์ของชุมชนแลกเปลี่ยนเรียนรู้เข้าสู่การปรึกษาหารือเพื่อการปรับเปลี่ยนองค์กรในภาพรวม ดังนั้นการจัดการความรู้ชุมชนในขั้นตอนการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันต้องใช้กลยุทธ์ในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาศักยภาพของเครือข่ายด้านการจัดการความรู้ชุมชนในการดำเนินการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง

3. การอภิปรายผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ จากการสรุปผลการศึกษาปรากฏว่า

3.1 การอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 1 จากการสรุปผลสมมติฐานปรากฏว่า **การมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV}** ในขั้นตอน**การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** และ**การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** มีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1} ในขั้นตอนการสร้างความรู้ใหม่^{DV1.1} และการจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้^{DV1.2} **การมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV}** กับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน^{DV1} กรณีเงื่อนไขไม่ชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันประสบผลสำเร็จโดยประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการ ซึ่งในขั้นเริ่มแรกได้มุ่งเน้นการร่วมสร้างความร่วมมือทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนโดยใช้ยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานที่สำคัญคือการวางแผน การจัดตั้งคณะทำงานและเครือข่าย การประชาสัมพันธ์สำหรับการให้ข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมายวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ การกำหนดบทบาทความรับผิดชอบ ความเป็นอิสระในการดำเนินการ และการกำหนดกฎระเบียบในการบังคับใช้ โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ **Agranoff and McGuire (2003, pp. 4-5)** ได้กล่าวถึง การ

บริหารจัดการร่วมกันเป็นการทำงานร่วมกันในลักษณะกลุ่ม ทีมงาน เครือข่ายในการร่วมคิด ร่วมทำ และการนำข้อมูลความรู้ไปใช้สำหรับตัดสินใจในการกำหนดนโยบายและวางแผน การใช้กฎระเบียบ รูปแบบการสื่อสาร บทบาทความรับผิดชอบที่ชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **วรินทร์ธร ธรรมสารสมบัติ, (2556, หน้า 287-290)** ได้ศึกษาความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวกล่าวไว้ว่า รูปแบบความร่วมมือในการร่วมแสดงความคิดเห็น การประสานความร่วมมือ การปฏิบัติงานร่วมกันของภาครัฐ เอกชน และชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ และดำเนินกิจกรรมร่วมกันในลักษณะการประชุมหารือ การจัดตั้งคณะกรรมการ การจัดทำยุทธศาสตร์ ซึ่งมีเป้าหมายการทำงานร่วมกันในการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรม รวมทั้งผลักดันให้มีการบริหารที่เป็นรูปธรรมโดยสร้างเงื่อนไขและโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทสำคัญในการวางแผนการพัฒนาชุมชน การสร้างกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผน การบริหารจัดการทรัพยากร และการกระจายอำนาจการตัดสินใจ รวมถึงการทำงานร่วมกันแบบพันธมิตรและเครือข่ายเพื่อสร้างความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนนโยบายโครงการ การติดต่อสื่อสาร ความเป็นอิสระและรับผิดชอบในการป้อนทรัพยากรร่วมกัน สำหรับเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันงาน โดยการให้ข้อมูลและการรับฟังความคิดเห็นจากการแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ การติดตามการดำเนินงานเพื่อควบคุมดูแลการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างเป็นธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ ประกอบกับแนวคิดของ **จิรพรรณ กาญจนะจิตรา, (2548, หน้า 202-203)** กล่าวไว้ว่า การประชาสัมพันธ์ เป็นการสื่อสารสองทางเพื่อเผยแพร่ให้ทราบนโยบายและวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานพร้อมทั้งการรับฟังและสำรวจความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงแนวทางให้เหมาะสม ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ **ร่ำเพย แจ่มจันทร์และคณะ, (สัมภาษณ์ 27 กันยายน 2558)** ที่สรุปได้ว่า การจัดทำกิจกรรมเสริมแนวเขื่อนไม้ไผ่ ต้องมีการทำประชาคมชาวบ้านก่อน ด้วยการแจกแจงรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการที่ทำภายในพื้นที่ โดยมีการดำเนินงานที่ชัดเจนถึงวิธีการปักไม้ไผ่และสรุปการดำเนินการ และร่วมตัดสินใจถึงรายละเอียดที่เกี่ยวกับงบประมาณและผลประโยชน์ร่วมกัน

สำหรับกระบวนการเรียนรู้ คณะทำงานและเครือข่ายชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล กรณีเขื่อนไม้ไผ่ลอคคลื่นได้มีส่วนร่วมติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องจากการรับฟังความคิดเห็น การแบ่งปันความรู้ การปรึกษาหารือและการทัศนศึกษา เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ และอาศัยรูปแบบการสื่อสารที่หลากหลายช่องทาง โดยสอดคล้องกับ **ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ, (2543, หน้า 149)** ได้กล่าวถึงยุทธศาสตร์การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วยกระบวนการกลุ่มและกระบวนการเรียนรู้ เช่น การจัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การจัดทัศนศึกษา การจัดฝึกอบรม สู่การลงมือปฏิบัติและการสรุปบทเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการให้อำนาจประชาชนเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนา อีกทั้งเป็นกระบวนการสร้างจิตสำนึกและสร้างแรงจูงใจให้เกิดความตระหนัก ซึ่งแนวทางการดำเนินการร่วมกันต้องมีองค์ประกอบที่เกี่ยวกับขอบเขตหน้าที่ที่ชัดเจน มีการประสานงานอย่างต่อเนื่อง รูปแบบการสื่อสารและวิธีการแลกเปลี่ยนความรู้ สำหรับกระบวนการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมสิ่งสำคัญในการมีส่วนร่วมของประชาชนคือการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมดำเนินการทุกขั้นตอน เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันตั้งแต่การรับรู้ เรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหา การร่วมตัดสินใจจนถึงบทสรุปความรู้ที่เป็นแนวทางการแก้ปัญหาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาเพื่อจัดสรรการใช้ทรัพยากร โดยภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนทั้งด้านบุคลากรและอุปกรณ์เทคโนโลยี อีกทั้งแนวคิดของ **Cohen and Uphoff, (1980, p. 220)** กล่าวว่าแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน มี 4 ขั้นตอนคือ การมีส่วนร่วมตัดสินใจ การมีส่วนร่วมปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ และการมี

ส่วนร่วมประเมินผล สำหรับแนวคิดของ **ไพรัตน์ เดชะรินทร์, (2527, หน้า 6-7)** กล่าวว่ากระบวนการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่รัฐบาลส่งเสริมด้วยการใช้นโยบายและกลไกการมีส่วนร่วม รวมถึงการสร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมดำเนินงานตั้งแต่การค้นคว้าปัญหา ร่วมคิดและการวางแผนงานร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตามประเมินผลเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ โดยคำนึงถึงความต้องการและการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์ ซึ่งรูปแบบสื่อสารอาจมีหลายช่องทางเพื่อให้การดำเนินการประสบความสำเร็จ เช่น การประชาสัมพันธ์ การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งที่เป็นแบบทางการและแบบไม่เป็นการ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ศิริพร พรหมพัฒนกุล, (2556, หน้า 149-154)** ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันตกในพื้นที่ตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงครามโดยใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน 5 ขั้นตอน คือ 1. การมีส่วนร่วมการค้นหาเรียนรู้ถึงปัญหาและผลกระทบ 2. การมีส่วนร่วมตัดสินใจหรือการวางแผน โดยเข้าร่วมทำประชาคมและให้ข้อมูล ศึกษาดูงานในที่ต่าง ๆ เพื่อการค้นหาแนวทางที่เหมาะสมรวมถึงการแปลผลการวิจัยให้กลายเป็นแนวทางปฏิบัติและนำมาสรุปร่วมกัน 3. การมีส่วนร่วมปฏิบัติการเพื่อปกป้องวิถีการเลี้ยงชีพของตนให้คงอยู่ 4. การมีส่วนร่วมผลประโยชน์ต่อการเกิดตะกอนดิน การไม่ต้องย้ายที่อยู่อาศัย และสามารถดำรงวิถีการทำอาชีพประมงชายฝั่งเอาไว้ได้ 5. การมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผล การมีส่วนร่วมของประชาชนทำให้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาและผลกระทบ ความสัมพันธ์ภายในชุมชน การสนับสนุนงบประมาณและองค์ความรู้จากองค์กรภายนอก

ดังนั้นการแลกเปลี่ยนความรู้สำหรับการดำเนินการร่วมกันต้องมีองค์ประกอบสำคัญคือ องค์ความรู้ใหม่ และเวทีการแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **Nonaka, Toyama and Konno (2000, p. 8)** ได้อธิบายว่าการปฏิสัมพันธ์เป็นการสร้างความรู้ใหม่ระหว่างความรู้แบบฝังลึกและความรู้แบบประจักษ์ทำให้เกิดการสร้างความรู้ที่ต่อเนื่องเป็นเกลียวเชิงพลวัตตามกระบวนการ SECI ที่อธิบายให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนของความรู้ที่สามารถพัฒนาขึ้นภายในตัวบุคคล กลุ่มคนหรือองค์กร ความรู้กับสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 4 กระบวนการ คือ Socialization เป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนความรู้แบบฝังลึกในแบบเผชิญหน้าที่ได้รับเอามาและนำมาใช้ Externalization เป็นกระบวนการสร้างความรู้ภายนอก Combination เป็นกระบวนการทำความเข้าใจและบูรณาการความรู้แบบประจักษ์ Internalization เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงนำความรู้แบบประจักษ์ไปเป็นความรู้แบบฝังลึก ผ่านการใช้พื้นที่สาธารณะ รวมถึงการมีคลังความรู้ร่วมกัน โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุพรรณฯ สมโพธิ, (2554, หน้า 153-155)** ที่ศึกษาเรื่องการจัดการความรู้ท้องถิ่นและการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ในการจัดการทรัพยากรน้ำด้วยระบบเหมืองฝายโดยกลุ่มผู้ใช้น้ำฝายวังโฮ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ความรู้ของชุมชนที่ได้จากการเรียนรู้แบบลองผิดลองถูกถือว่าการจัดการความรู้ เพราะเป็นกระบวนการเรียนรู้วิถีชีวิตผ่านปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การกล่อมเกลากายทางสังคม ผ่านการคัดเลือกความรู้ การผลิตซ้ำ และการถ่ายทอดผ่านตัวคน โดยความรู้มีลักษณะเป็นความรู้ภายในตัวบุคคล การมีส่วนร่วมของสมาชิกนำไปสู่การสร้างเครือข่ายเพราะกลุ่มผู้ใช้น้ำมีการเรียนรู้และจัดการความรู้ร่วมกัน ทำให้มีพลังสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน ก่อให้เกิดการพัฒนาภายในองค์กรเหมืองฝาย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อสร้างและค้นหาความรู้ การสรุปประเด็นและการถอดองค์ความรู้เพื่อนำไปแก้ไขปัญหาาร่วมกัน โดยนำความรู้ใหม่จากภายนอกมาผสมผสานกับความรู้ภายในแล้วนำมาปรับปรุงประยุกต์ใช้กับสภาพบริบทของชุมชน สำหรับการสร้างองค์ความรู้ใหม่เกิดจากการจัดทำกิจกรรมร่วมกัน เรียนรู้ร่วมกันและสามารถนำความรู้ที่ได้มาแบ่งปันความรู้ สำหรับการจัดการพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งแบบ

ทางการและไม่ทางการเป็นสิ่งสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ รวมถึงการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของ **ประพนธ์ ผาสุกยัต, (2548, หน้า 50-51)** ได้อธิบายว่า พื้นที่หรือเวทีที่ใช้ในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ควรมีเวทีที่เป็นแบบทางการ เช่น การจัดประชุมหรือสัมมนาในรูปแบบต่าง ๆ และ เวทีที่ไม่เป็นแบบทางการ เช่น การจัดพื้นที่ให้คนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในบรรยากาศสบาย เช่น จัดเป็นมุมกาแฟ มุมอ่านหนังสือ พื้นที่สำหรับพบปะพูดคุย เวทีดังกล่าวเป็นได้ทั้งในลักษณะที่เป็นพื้นที่ จริงคือ พื้นที่ที่คนได้เข้ามาพบปะพูดคุยมีปฏิสัมพันธ์กัน และเวทีในรูปแบบพื้นที่เสมือน เป็นพื้นที่ที่สร้าง บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ยุทธพล ผ่องพลีศาล, (2556, หน้า 97-100)** ที่ ศึกษาเรื่องเครือข่ายชุมชนเพื่อป้องกันปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งด้วยวิธีภูมิปัญญาท้องถิ่น กรณีศึกษาการ ปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นของเครือข่ายรักษ์อ่าวไทยตอนบน กล่าวว่า การสร้างความรู้ใหม่และจัดการความรู้ได้ มีการส่งเสริมให้กับแกนนำและสมาชิกอย่างต่อเนื่อง โดยให้แกนนำหมุนเวียนบรรยายในประเด็น ด้าน สิ่งแวดล้อม การกำหนดหัวข้อบรรยายจากมติที่ประชุม การจัดกิจกรรมของเครือข่ายเป็นการปฏิสัมพันธ์ ที่สามารถเชื่อมโยงกับสื่อมวลชนแล้วนำไปสู่การมีส่วนร่วมในเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การแสดงความคิดเห็น การช่วยเหลือเกื้อกูลกันด้วยความร่วมแรงร่วมใจทั้งการบริจาคเงินและสิ่งของรวมถึงการเดิน รณรงค์ โดยสอดคล้องกับ **ทิพยา แซ่จิว, (สัมภาษณ์ 27 กันยายน 2558)** กล่าวว่า การจัดทำกิจกรรมการ ปลูกป่าชายเลนต้องประชาสัมพันธ์ให้คนในชุมชนรับรู้ว่าการมีต้นไม้จะเป็นอย่างไร ช่วยบังคลื่นลม ต้อง ช่วยกันดูแลรักษา การสื่อสารด้วยการพูดคุยกันแบบไม่เป็นทางการ จะได้รับความเชื่อถือไว้วางใจ มีความ ผูกพันห่วงแหนมาก และร่วมตัดสินใจร่วมพูดคุยในเรื่องที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน

3.2 การอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 2 จากผลการศึกษาปรากฏพบว่า ตัวแปรต้น**การมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV}** ในขั้นตอน **การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** และ**การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** มีความสัมพันธ์กันใน ระดับสูงกับการมีคลังความรู้ร่วมกัน^{DV2}. ในขั้นตอนการตรวจสอบความรู้ และการใช้ความรู้ ความสัมพันธ์ ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชน กับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีคลังความรู้ร่วมกัน กรณีเงื่อนไขไม่ ชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ซึ่งการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการจัดการความรู้อย่างเป็น ระบบ การตรวจสอบความรู้ และการใช้ความรู้ เป็นกระบวนการที่นำไปสู่การมีคลังความรู้ร่วมกัน ของชุมชน โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ**โกศล ดีศีลธรรม, (2546, หน้า 94-98)** กล่าวว่าระบบสารสนเทศ ต้องสอดคล้องกับกระบวนการหลักขององค์กรและควบคุมกระบวนการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยระบบ สารสนเทศต้องสามารถจัดเก็บข้อมูลจากการติดตามกระบวนการ และสามารถใช้อข้อมูลในการพัฒนา การปฏิสัมพันธ์ของสารสนเทศต้องอาศัยแบบจำลองการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ การบริหาร ระบบ ส่งมอบการตัดสินใจ และระบบการประมวลผลข้อมูล ความสำเร็จขององค์กรคุณภาพต้องได้รับความ ร่วมมือจากทุกฝ่ายงานขององค์กร เพื่อการพัฒนาคุณภาพและต้องได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง โดย การถ่ายทอดนโยบายจากระดับบนสู่ทุกระดับ การวางแผนและได้รับการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพทั่วทั้ง องค์กร รวมทั้งการตรวจติดตามและปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ตามขั้นตอนพัฒนาวิธีวงล้อเดมมิง คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินการถึงการบันทึกผลลัพธ์ (Do) การเรียนรู้ (Study) การปรับปรุง อย่างต่อเนื่อง (Act) ดังนั้นการมีคลังความรู้ร่วมกันจะประสบความสำเร็จด้วยความร่วมมือขององค์กร ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่ได้สนับสนุนการดำเนินงาน และร่วมจัดการความรู้ใน การทำงานร่วมกัน ซึ่งภาครัฐมีความพร้อมด้านการจัดการความรู้และสนับสนุนการใช้ความรู้ สอดคล้อง กับ **บุญช่วย อรรถวรรณ, (สัมภาษณ์ 3 ตุลาคม 2558)** กล่าวว่า การร่วมสร้างความร่วมมือในระดับ องค์กรมีการถ่ายทอดความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์กรและชุมชน โดยใช้การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต

อีเมลล์ ทางโทรศัพท์ การประชุมหารือ และทางหนังสือ โดยเป้าหมายหลักคือ การใช้แผนภาพ นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่รัฐบาลกำหนดเอามาเป็นแผนใหญ่ แผนปฏิบัติ คล้ายกับนโยบายของรัฐบาล สำหรับรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบ และสรุปความรู้ที่ถูกต้อง ชัดเจน ให้ง่ายเป็นระบบเพื่อนำไปใช้ โดยมีการจัดเก็บทั้งในฮาร์ดดิสก์ และฟลอปปีดิสก์ตามมาตรฐานที่ยอมรับได้ สำหรับการร่วมตัดสินใจเป็นการประชุมแบบปรึกษาหารือเพื่อบอกถึงประเด็นที่ตัดสินใจ วิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูล โดยมีการตั้งคณะกรรมการ ผู้บังคับบัญชาช่วยตัดสินใจ รวมถึงมีปลัดกระทรวงในการพิจารณาทางเลือก และอาจต้องมีวิชาการข้อมูลมาคัดออกเพื่อให้เกิดความรู้ที่จะนำไปใช้

สำหรับการตรวจสอบเพื่อการมีคลังความรู้ร่วมกันมีความสำคัญคือการตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง และการสนับสนุนการจัดการความรู้ ซึ่งส่งผลต่อข้อมูลที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ตัดสินใจและส่งผลให้กระบวนการตัดสินใจมีประสิทธิภาพ โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ กิติชัย รัตนะ และชาญชัยงามเจริญ, (2548, หน้า 157,159) กล่าวว่า คุณสมบัตินៃการตัดสินใจที่ดีต้องประกอบด้วย การตัดสินใจที่มีคุณภาพ การตัดสินใจที่มีคุณค่า การตัดสินใจที่ทันต่อสถานการณ์และห้วงเวลา การตัดสินใจที่ช่วยสร้างฉันทามติให้เกิดขึ้น การตัดสินใจบนพื้นฐานของคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรุณี ดวงจำปา, (2554, หน้า 133, 136-138, 140) ที่ศึกษาปัจจัยการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรแฝงที่ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลมีภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เพราะมีบุคลากรที่มีคุณภาพได้รับการพัฒนาด้านความสามารถ ทักษะ มีจิตใจที่ความผูกพันต่อสถานศึกษา มีวิสัยทัศน์ มีส่วนร่วมในการวางแผนงาน การปฏิบัติงาน เนื่องจากผู้บริหารปลูกฝังบุคลากรให้มีความรู้สึกเป็นเจ้าของ การสร้างบรรยากาศ การมีอิสระทางความคิด การทำงานเป็นทีม สร้างความร่วมมือในการทำงาน มีการแบ่งหน่วยงานย่อยเหมาะสม มีการกำหนดนโยบายอย่างชัดเจน ผู้บริหารยอมรับความคิดเห็นและนำไปประกอบการพิจารณาอยู่เสมอ การส่งเสริมการจัดเก็บข้อมูลไว้ในฐานข้อมูลของสถานศึกษา การจัดประชุมเพื่อปรับปรุงหลักสูตร และสถานศึกษาได้มีการจัดทำฐานข้อมูลสำหรับการจัดการความรู้ของชุมชนอย่างเป็นระบบจะช่วยให้เข้าถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็วและทำให้ชุมชนมีคลังความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาองค์กรชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องสร้างแรงจูงใจให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการระบบความรู้ การตรวจสอบความรู้ และการใช้ความรู้ต่อการมีทัศนคติที่ดีและให้การสนับสนุน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Debowski, (2006, p. 60) กล่าวว่า นวัตกรรมแห่งระบบการจัดการความรู้มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการความรู้และมีผลต่อทัศนคติ การยอมรับ การเรียนรู้ทักษะใหม่ การพัฒนาความสามารถของนักวิชาการและสมาชิกขององค์กร คุณสมบัตินៃสำคัญของระบบการจัดการความรู้คือ การใช้งานง่าย การเข้าถึงและการเชื่อมโยงกับระบบอื่น ๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ ณีภูษพันธ์ เขจรนันท์, (2551, หน้า 232) กล่าวว่า กระบวนการจัดการความรู้ที่สำคัญคือ การแสวงหา การสร้าง การจัดเก็บ การถ่ายทอด การใช้/การเผยแพร่ความรู้ และการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการดำเนินงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจลักษณ์ เข้มคุ้ม, (2555, หน้า 203-204, 215) ได้ศึกษาการจัดการความรู้และการใช้เครือข่ายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาสายงานสนับสนุนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ด้านการจัดเก็บความรู้ โดยความรู้ด้านงานสารบรรณได้รวบรวมและจัดเก็บอย่างเป็นระบบด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ได้จัดทำเป็นชุดความรู้และแนวทางปฏิบัติ ซึ่งเป็นคลังความรู้ในรูปแบบเว็บไซต์ที่มีการตรวจสอบและประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงการทดลองใช้และปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อออกแบบ

ให้เข้าใช้งานได้ง่าย สะดวกและรวดเร็วในการเรียนรู้ การแบ่งปันและการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง โดยเสนอให้มีการประชุมพบปะกันเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดเก็บเอกสารและแบบทดสอบเกี่ยวกับระเบียบงานสารบรรณ ขณะที่ภาคประชาชนบางส่วนได้เห็นถึงความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ รวมทั้งมีความสามารถต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้เก็บบันทึกข้อมูล เข้าถึงข้อมูล และนำข้อมูลไปใช้ได้อย่างสะดวก โดยสอดคล้องกับ **เวชยันต์ รักประเทศและคณะ, (สัมภาษณ์ 27 กันยายน 2558)** กล่าวว่า การค้นคว้าหาความรู้จำเป็นต้องนำข้อมูลจากคลังความรู้เพื่ออาศัยผลสรุปดั้งเดิม แล้วนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้นเป็นการพัฒนาความรู้ให้ดีกว่าเดิม สำหรับการร่วมตัดสินใจจำเป็นต้องมีข้อมูล และใช้ข้อมูลจากคลังความรู้ ในการกำหนดรูปแบบกิจกรรม เช่น กรณีการปลูกป่า ได้มีการบันทึกภาพและเซ็นต์ชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเพื่อเป็นอนุสรณ์ความประทับใจในการปลูกแต่ละครั้ง และการติดตามข้อมูลโดยให้ชาวบ้านที่อยู่ใกล้พื้นที่ปลูกป่าดูแลให้ แล้วถ่ายรูปส่งไลน์ เป็นระยะๆ ทุกเดือน ทำให้เห็นการเติบโตของต้นไม้ ซึ่งข้อมูลที่ได้นำไปประชาสัมพันธ์เพื่อให้ชาวบ้านกลุ่มอื่นได้เข้าใจและร่วมยินดีเป็นการสร้างความร่วมมือและปลูกจิตสำนึกให้เยาวชน

สำหรับการใช้ความรู้มีความสำคัญคือความสะดวกในการนำไปใช้ และการสนับสนุนการจัดการความรู้เพื่อให้ชุมชนได้รับความรู้ความเข้าใจสามารถจัดการข้อมูลและนำข้อมูลไปใช้แก้ไขปัญหาของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ **Marquardt, กานต์สุดา มาฆะศิริรานนท์ (ผู้แปล), (2557, หน้า 257-258, 268)** กล่าวว่า ข้อมูลจะมีประโยชน์ต้องผ่านการวิเคราะห์ วิจัยและการทดลอง ในการจัดเก็บความรู้มีทั้งการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบันทึกข้อมูลและเป็นฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ และกระบวนการจัดเก็บโดยมนุษย์ในรูปของความจำและทัศนคติ ระบบการจัดเก็บความรู้ควรมีลักษณะที่เป็นโครงสร้างที่ทำให้ระบบสามารถค้นหา และเผยแพร่ได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว มีการแบ่งเป็นหมวดหมู่ตามเรื่องที่ต้องการเรียนรู้ สามารถส่งมอบสารสนเทศตามความต้องการได้อย่างชัดเจน กะทัดรัดได้ใจความ และมีเนื้อหาถูกต้อง แม่นยำ ทันสมัย สามารถนำมาใช้ได้ตลอดเวลา การเข้าถึงข้อมูลทันทีที่ต้องการนำข้อมูลมาใช้ทำให้สามารถมีเครื่องมือช่วยจดจำข้อมูลได้ยาวนานขึ้น และสามารถเข้าไปค้นหาแบ่งปันความรู้ได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งเป็นการรวบรวมและประยุกต์ใช้ความรู้ให้เกิดความยั่งยืน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **คงขวัญ บุญยรักษ์, (2551, หน้า 149-150)** ได้ศึกษาประสบการณ์การมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้เพื่อการพัฒนาคุณภาพบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ กล่าวว่า การร่วมกิจกรรมในชุมชนนันทปฏิบัติจะได้ความรู้และได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ รวมทั้งการนำไปเผยแพร่ให้บุคลากรในหน่วยงานได้รับรู้ด้วยทำให้เกิดการพัฒนาขึ้นในหน่วยงาน การแจ้งในที่ประชุมในบรรยากาศของเพื่อนร่วมงานที่มีความสนิทสนมกันเป็นการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ ในลักษณะการเล่าสู่กันฟังเพื่อการกระจายข้อมูลข่าวสาร สิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมในชุมชนนันทปฏิบัติทั้งที่เป็นองค์ความรู้ เกร็ดความรู้ เป็นข้อคิดหรือแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ ต้องนำไปเผยแพร่ทางเว็บไซต์ ผ่านเครือข่ายอินทราเน็ตของโรงพยาบาลเพื่อบุคลากรที่สนใจสามารถเข้าไปศึกษาได้ และในการเผยแพร่ความรู้ต้องมีวิธีการกระตุ้นหรือดึงดูดให้เกิดความสนใจ เช่น การพูดเกริ่นนำการประชาสัมพันธ์ การเขียนคำขวัญ การให้รางวัล การใช้จดหมายข่าว การจัดทำแผ่นพับ สอดคล้องกับ **สุรินทร์ ระหงษ์, (สัมภาษณ์ 1 ตุลาคม 2558)** สรุปว่า การสร้างความร่วมมือต้องสร้างความน่าเชื่อถือไว้วางใจ ซึ่งการสื่อสารมีลักษณะการใช้เสียงตามสายภายในหมู่บ้านและไปด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการเข้าร่วมกลุ่มเป็นคณะทำงาน อย่างเช่น กองทุนออมทรัพย์ การใช้ความรู้เป็นเครื่องมือในชุมชน สำหรับการทำงานร่วมกันต้องหาความรู้ประสบการณ์ นำสิ่งใหม่ๆ ที่ได้มาถ่ายทอดให้ชุมชนรับรู้ โดยการประชุมทุกเดือนและมีการคุยนอก

รอบข้าง เพื่อร่วมตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรม ต้องมีการประชุมก่อนที่จะร่วมดำเนินงานทุกครั้ง และเอาความเห็นที่ประชุมเป็นจุดยืน ในการแสดงความคิดเห็น ในการประชุมต้องมีการบันทึกการประชุมทุกครั้ง ในแต่ละหัวข้อต้องมีมติการประชุม การตรวจสอบข้อมูลโครงการที่เราได้ดำเนินโครงการนี้ไปแล้ว จะมีคณะกรรมการที่รับผิดชอบในแต่ละส่วน พอเสร็จแล้วคณะกรรมการต้องมาสรุปเป็นรายงานในที่ประชุมให้ทุกคนได้รับทราบและลงมติกัน

3.3 การอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 3 จากผลการศึกษาพบว่า **การมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV}** ในขั้นตอน **การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมากกับการมีส่วนร่วมร่วมกัน^{DV3} ในขั้นตอนการกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1} การถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2} การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3} สำหรับการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งทะเล กรณีเขื่อนฝายชะลอคลิ้น การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการมีส่วนร่วมร่วมกัน โดยหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องได้จัดเวทีการประชุมในพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั้ง 8 ตำบลในการสร้างการรับรู้และการนำยุทธศาสตร์ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งมาใช้เป็นแนวทางสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินงานเพื่อการตัดสินใจร่วมกัน โดยมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่ง และได้กำหนดโครงสร้างการบริหารจัดการ การออกกฎระเบียบบังคับใช้ ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของ **พัชรี สีโรสและคณะ, (2546, หน้า 2-2-2-3)** ได้กล่าวว่างค์ประกอบที่สำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนคือ กระบวนการที่มีความต่อเนื่อง มีการเรียนรู้ร่วมกันทั้งภาครัฐ องค์กรเอกชนและประชาชนทั่วไป โดยเป็นกระบวนการที่มุ่งให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางและเป็นวิธีการเพื่อทำให้การตัดสินใจของรัฐดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน สำหรับการนำนโยบายสู่การปฏิบัติหน่วยงานภาครัฐได้ใช้การประชาสัมพันธ์ถึงสภาพปัญหา ความสำคัญของปัญหา เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการทบทวนความรู้ความเข้าใจในสถานการณ์ปัญหาที่นำไปสู่การสร้างภาพเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานต่อการมีส่วนร่วมร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **คมเดช จันโทริ, (2547, หน้า 76-79)** ได้ศึกษาเรื่องยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกพระกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนโคกสูง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการวางแผน การดำเนินงาน การประเมินผล การประสานงาน และการจัดสรรงบประมาณตามลำดับ กล่าวว่ายุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกพระต้องมีแนวทางการบริหารงานที่ชัดเจนของแผนงานทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน เพราะประชาชนมีความพร้อมในการเข้ามามีส่วนร่วมแม้ไม่มีงบประมาณดำเนินการ ด้านแนวทางการจัดการป่าชุมชนได้แก่ การตั้งกฎและลงโทษผู้ฝ่าฝืน การนำลวดหนามกั้นสัตว์ การนำสัตว์ปล่อยไว้ในป่าเพื่อรักษาความสมดุล สำหรับคณะทำงานเครือข่ายชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล กรณีเขื่อนฝายชะลอคลิ้นได้รับความรู้ความเข้าใจถึงการมีส่วนร่วมจากการนำนโยบายลงสู่การปฏิบัติของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวกับสภาพปัญหา ความสำคัญของปัญหา และได้ร่วมตัดสินใจในการวางแผนการดำเนินงาน โดยสอดคล้องกับ **เวชยันต์ รักประเทศและคณะ, (สัมภาษณ์ 27 กันยายน 2558)** กล่าวว่า การร่วมตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมร่วมกัน การสร้างกลุ่มเครือข่ายเริ่มต้นด้วยการระดมความคิดเห็นในการศึกษาปัญหาและทางแก้ไขปัญหาให้ได้ความคิดเห็นที่ถูกต้องเกี่ยวกับความต้องการ เป็นการบูรณาการร่วมกันตามวัตถุประสงค์ การทำงานต้องมีการวางระบบงานเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามขั้นตอนในแต่ละกระบวนการ การทำงานแบบองค์กรต้องมีวิสัยทัศน์เป็นเป้าหมายในการตัดสินใจร่วมกัน การส่งต่อความคิดทำให้เกิดแนวร่วม เกิดกลุ่มสมาชิกที่กว้างขวางขึ้น

สำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกันมีความสำคัญคือการทบทวนถึงสภาพปัญหา ผลกระทบของปัญหา และความสำคัญของปัญหาเพื่อให้เห็นภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่ไม่สมดุลแล้วนำไปสู่การตัดสินใจร่วมกันเพื่อวางแผนทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกันทั้งการอนุรักษ์ และฟื้นฟูกับความต้องการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ โดยหน่วยงานภาครัฐได้ใช้กลยุทธ์สำหรับการวางแผน และงบประมาณการดำเนินงานร่วมกับชุมชนในพื้นที่เพื่อหาข้อสรุปจากการตัดสินใจร่วมกันแล้วออก กฎระเบียบบังคับใช้เป็นนโยบาย เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานกับชุมชน สำหรับการ ดำเนินงานของชุมชนในการวางแผน การจัดกิจกรรม เพื่อมุ่งปลูกจิตสำนึกและพัฒนาคุณภาพชีวิต ร่วมกัน โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ Senge, (1990, P. 191) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันคือแรง พยายามร่วมกันต่อการกำหนดเป้าหมายผ่านกิจกรรมการเรียนรู้สู่ภาพพึงประสงค์ร่วมกัน ประกอบกับ แนวคิดของ เด็กซ์ เทียมรัตน์ และคณะ, (2546, หน้า 41-42) กล่าวว่าวิสัยทัศน์องค์กรเป็นเรื่องที่สำคัญ ต่อการบริหารงานยุคใหม่ การวางแผนต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ให้ชัดเจน ต่อการจัดทำแผนกลยุทธ์ และตรวจสอบการดำเนินงาน การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ การมีส่วนร่วมเพื่อการสนับสนุนและนำไปใช้ในการ ดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาว ธนวนินนาม, (2550, หน้า 56-61) ได้ศึกษา ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของเทศบาลตำบลเกาะพะงัน อำเภอเกาะ พะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี กล่าวว่า การวางยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธ กิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย รวมถึงกลยุทธ์และแผนงานการดำเนินงาน โดยองค์กรมีเป้าหมายด้านการ ดำเนินงาน 2 ด้านคือ ด้านการบริหารจัดการ เพื่อการกระจายอำนาจการตัดสินใจตามสายงานและการ ปฏิบัติงาน โดยกระบวนการกลุ่มหรือทีมงาน กับด้านความสัมพันธ์กับชุมชน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของ เยาวชน การถ่ายทอดวัฒนธรรม คุณธรรมจริยธรรมทำให้ชุมชนเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเอง โดยสอดคล้อง กับ นรินทร์ บุญธรรม, (สัมภาษณ์ 2 ตุลาคม 2558) กล่าวว่า เครือข่ายสามารถถึงยุทธศาสตร์และนโยบาย ของจังหวัดได้ ประธานแต่ละชุมชนต้องประสานกับภาครัฐ อบต. อำเภอและจังหวัด สำหรับการตัดสินใจ ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ต้องให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และหลักการปฏิบัติ เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นที่ทุกคนจะได้รับทราบถึงการคาดหวังไว้ล่วงหน้า การมีส่วนร่วม อย่างแท้จริงต้องเห็นความสำคัญในพื้นที่ของตนเอง ส่วนการร่วมตัดสินใจในการจัดการความรู้ของ ชุมชนเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา การแนวทางการดำเนินการ หาข้อยุติร่วมกัน รวมทั้งการปลูก จิตสำนึกให้กับเยาวชนในท้องถิ่น

สำหรับการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ซึ่งคณะทำงานเครือข่ายชุมชนได้สร้างการรับรู้ให้กับ ชุมชนในลักษณะการประชุมทั้งแบบทางการและไม่ทางการ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ รวมทั้งการสนับสนุนและการกระตุ้นให้เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรม โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่ง ฤทัย สนสุนันท์, (2551, หน้า 89) ศึกษาพฤติกรรมการจัดการความรู้ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น อำเภอคำม่วง จ.กาฬสินธุ์ พบว่า การกำหนดวิสัยทัศน์หรือนโยบายที่เอื้อต่อการจัดการความรู้ ของผู้นำในองค์กร แต่ไม่นำไปปฏิบัติเพราะผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญและไม่ส่งเสริมสนับสนุน และ สอดคล้องกับ อนุสรณ์ สุขรุ่งเรือง, (สัมภาษณ์ 7 ตุลาคม 2558) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในการ จัดการชายฝั่ง จะเป็นการปลูกฝังเยาวชน ส่วนในระดับองค์กร อบต. นโยบายหลักคือเรื่องการปลูกป่า หน่วยงานอื่นจะเข้ามาติดต่อเรื่องการขอปลูกป่า และการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมการให้ความรู้ บุคลากรและงบประมาณ รวมถึงการสนับสนุนเครื่องมือในการดำเนินงาน

สำหรับการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ คณะทำงานเครือข่ายได้ออกแบบกิจกรรมในการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งโดยมีวิสัยทัศน์ร่วมกันและเพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน ซึ่งแต่ละกิจกรรมต้องมีวัตถุประสงค์ แผนงาน วิธีการดำเนินการและการตรวจสอบที่ชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของ **วิจารณ์พานิช, (2551, หน้า 230)** กล่าวว่า รูปธรรมของการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันมีอย่างน้อย 3 ประการคือ 1. เอกสารแสดงวิสัยทัศน์ 2. การกระทำที่เป็นไปเพื่อการบรรลุวิสัยทัศน์ 3. การนำเอาวิสัยทัศน์มาร่วมกันตีความในหลากหลายบริบทของการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **จิตติมา วรณศรี, (2550, หน้า 193)** ศึกษาแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อวิสัยทัศน์มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ปัจจัยการจัดการข้อมูลส่งผลต่อวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา ในด้านการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการสังเคราะห์ข้อมูล ทั้งนี้การสร้างวิสัยทัศน์ที่เป็นภาพในอนาคตที่เป็นเป้าหมายขององค์การท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง ความต้องการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกเพื่อนำมาเป็นสารสนเทศในการตัดสินใจเพื่อกำหนดทิศทางและแนวทางปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ สอดคล้องกับ **ไพโรจน์ นาครักษา, (สัมภาษณ์ 2 ตุลาคม 2558)** กล่าวว่า การเดินไปสู่เป้าหมายต้องใช้ความคิดเห็นความรู้ของชุมชน และกรมเข้าไปกำหนดให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริงของชุมชน โดยนำองค์ความรู้ของกรมมาชี้แจงให้ชุมชนและเครือข่ายได้รับรู้ และรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากชุมชนมาวิเคราะห์ให้เกิดความรู้ที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อชุมชน มีการตรวจสอบกัน การปฏิบัติงานจริงทำให้เครือข่ายเข้มแข็ง ส่วนราชการจะช่วยเสริมด้านวิชาการและงบประมาณในการแก้ไขปัญหา

3.4 การอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 4 จากผลการศึกษาพบว่า **การมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV} ด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมากกับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ในขั้นตอนการมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} การจูงใจ^{DV4.2} การเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} สำหรับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันในพื้นที่ชายฝั่งทะเล กรณีเขื่อนฝายชะลอลิ้น การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นปัจจัยสำคัญ โดยคณะทำงานเครือข่ายได้จัดกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทำให้เกิดจิตสำนึกของประชาชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ซึ่งหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชนและประชาชนได้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกัน ได้ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะความสามารถในการนำการเปลี่ยนแปลงการปลูกฝังวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกัน และเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้ภาคประชาชนมีความสามารถในการดำเนินงานจัดการปัญหาาร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **Groff and Jones, (2011, pp. 57-58)** สิ่งสำคัญสำหรับการสร้างความร่วมมือให้ประสบผลสำเร็จคือ การสนทนา ความไว้วางใจ เป้าหมายร่วมกัน การกำกับดูแล และการเปิดกว้าง ประกอบกับแนวคิดของ **ถวิลวดี บุรีกุล, (2551, หน้า 26)** กล่าวว่า การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมจัดเป็นการบริหารจัดการแนวใหม่ที่มีลักษณะเปิดเผย โปร่งใส และนำไปสู่ราชการระบบเปิด โดยการยอมรับและให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็น ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับประโยชน์และตรวจสอบผลการดำเนินงานของภาครัฐ อีกทั้งเป็นปัจจัยสนับสนุนให้สามารถสนองตอบตามความต้องการของประชาชน

ด้านการมีภาวะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญในการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันเพื่อให้กิจกรรมประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ สำหรับคณะทำงานและเครือข่ายในพื้นที่ชายฝั่งทะเล กรณีเขื่อนฝายชะลอลิ้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้นำชุมชนและมีพฤติกรรมที่สามารถกระตุ้นโน้มน้าวให้มีส่วนร่วม ซึ่งการเป็นแบบอย่างที่ดีและการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมทำให้สมาชิกของเครือข่ายเกิดความมั่นใจและเชื่อมั่นต่อการดำเนินการ ประกอบกับการที่ผู้นำให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชนทำให้ประชาชนในพื้นที่

มีส่วนร่วมในกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกัน และเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Wiig, (2004, p.115) กล่าวว่า พฤติกรรมของผู้นำในองค์กรคือ การกำหนดทิศทาง และเป็นแบบอย่างเพื่อนำไปถ่ายทอดให้เกิดการปฏิบัติตามทั่วทั้งองค์กร และแนวคิดของ ญัตติพันธ์ เขจรนันท์, (2551, หน้า 255-256, 259) กล่าวว่า วัฒนธรรมองค์กรเป็นกาวทางสังคมที่ผูกสมาชิกขององค์กรเข้าด้วยกัน และวัฒนธรรมการปรับตัวของผู้นำมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างความเปลี่ยนแปลงด้วยการกระตุ้นให้มีความกล้าทำให้เกิดการคิดทำสิ่งใหม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สลิตพิงษ์ เอื้ออารีมิตร, (2553, หน้า 243) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการความรู้ที่เอื้อต่อการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการที่พบว่า ภาวะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการความรู้ของหน่วยงานเกิดขึ้นและดำเนินไปได้ ผู้บริหารที่มีความสนใจและให้ความสำคัญกับการเป็นแบบอย่างที่ดีในการกำหนดนโยบาย จัดทำแผนการบริหารจัดการความรู้ และสร้างกลไกในการขับเคลื่อน

สำหรับการจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันเพื่อให้กิจกรรมประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งคณะทำงานและเครือข่ายในพื้นที่ชายฝั่งทะเลกรณีเขื่อนฝายชะลอคลิ้น ได้ใช้การจูงใจในด้านผลตอบแทนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการปลูกป่า และเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ฟื้นฟูป่าชายเลนให้เยาวชนในพื้นที่ อีกทั้งหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ใช้การจูงใจให้เกิดการมีส่วนร่วมโดยให้รางวัล ผลตอบแทน และคำชมเชยในการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิเชิต เทพวรรณ, (2554, หน้า 196) กล่าวว่า การนำระบบการจัดการความรู้มาประยุกต์ใช้สิ่งสำคัญคือการริเริ่ม การสร้าง การใช้ และการแบ่งปันความรู้ โดยการสร้างความร่วมมือ การสร้างแรงจูงใจทั้งทางการและไม่ทางการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินดา รัตนะจำเริญ, (2549, หน้า 95-98) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในงาน บรรยากาศองค์กร กับผลผลิตของงานตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร และพบว่า การมีส่วนร่วมในงานมีความสัมพันธ์กับผลผลิตของงาน โดยการเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และแก้ปัญหาในทุกกระบวนการ การมีส่วนร่วมจะพัฒนาความสามารถและการเพิ่มผลผลิต สำหรับบรรยากาศขององค์กรด้านการให้รางวัลและการลงโทษตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการพบว่า การที่ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญกับการให้รางวัลมากกว่าการลงโทษ ทำให้มีแรงจูงใจปฏิบัติงานมากขึ้น รวมถึงบรรยากาศองค์กรที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความต้องการของการปฏิบัติงานจะส่งผลให้เกิดการช่วยเหลือกัน ความร่วมมือ การร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายของงาน

สำหรับการเสริมพลังความสามารถเป็นความสำคัญเพื่อนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันทำให้กิจกรรมประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งคณะทำงานและเครือข่ายในพื้นที่ชายฝั่งทะเล กรณีเขื่อนฝายชะลอคลิ้น ได้รับคำปรึกษาหารือจากผู้เชี่ยวชาญในการบริหารจัดการ การจัดการกิจกรรม และการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น กิจกรรมการปลูกป่า และเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ฟื้นฟูป่าชายเลนให้เยาวชนในพื้นที่ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ให้คำปรึกษาหารือเพื่อเสริมสร้างความสามารถให้คณะทำงานและเครือข่ายในการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งร่วมกัน โดยสอดคล้องกับ Debowski, (2006, pp. 64-65) กล่าวว่า การปลูกฝังวัฒนธรรมความรู้ทั่วทั้งองค์กร สมาชิกทุกคนในองค์กรต้องมีแนวทางเพิ่มพูนความรู้ ผู้นำความรู้สามารถช่วยให้สมาชิกได้รับทักษะความรู้และความสามารถโดยทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาและรูปแบบ กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพรวมถึงการชี้แนะและความพยายามยอมรับการมอบหมายความรับผิดชอบในงานที่สำคัญและการสร้างแบบจำลองกระบวนการที่สำคัญแสดงให้เห็น

ถึงการปฏิบัติที่ดี และสอดคล้องกับแนวคิดของ **พิชาย รัตนติลก ณ ภูเก็ต, (2552, หน้า 381)** กล่าวว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทำให้สามารถรักษาและกระตุ้นการเรียนรู้ให้มีชีวิตชีวา การได้รับการมอบอำนาจ ความเป็นอิสระ ความไว้วางใจ การได้รับการยอมรับ การเสริมสร้างอำนาจและความสามารถเป็นแก่นของความสำเร็จขององค์การเรียนรู้ อีกทั้งงานวิจัยของ **กฤษณีย์ แก้วมณี, (2553, หน้า 79-80)** ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้กับการทำงานเป็นทีมของวิศวกร : ศึกษาเฉพาะกรณีวิศวกร บริษัท ทริปเปิลที พรอดแอนด์ จำกัด (มหาชน) พบว่าการรับรู้การส่งเสริมการจัดการความรู้ของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำงานเป็นทีม ทำให้การติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว มีการจัดฝึกอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญทั้งภายนอกและภายในบริษัท การตั้งทีมงานพิเศษเป็นที่ปรึกษา การสนับสนุนให้เกิดการเข้าถึงความรู้ได้อย่างสะดวกเพื่อให้บุคลากรได้พัฒนาความรู้และสามารถนำไปประยุกต์ให้เข้ากับนโยบายของบริษัท

การอภิปรายผลตามสมมติฐานรวม จากผลการศึกษาปรากฏพบว่า **การมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV}** ในขั้นตอน**การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** และขั้นตอน**การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมากกับการจัดการความรู้ชุมชนในขั้นตอนการวิจัยทัศนร่วมกัน^{DV3} และการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำและปานกลางและมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการจัดการความรู้ชุมชนเพื่อสร้างความรู้ คน และกระบวนการในการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาและจัดการทรัพยากรชายฝั่งให้เกิดความสมดุลและความยั่งยืน การมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลกรณีเขื่อนไผ่ชะลอคลิ้นได้มุ่งเน้น 2 ด้านได้แก่ ด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ และด้านการร่วมตัดสินใจ สำหรับด้านการร่วมสร้างความร่วมมือต้องมุ่งเน้นความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์เพื่อให้เกิดการวางแผนงาน คณะกรรมการบริหาร และเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน โดยในระดับเครือข่ายมีคณะกรรมการบริหารงานประกอบด้วยผู้นำของแต่ละชุมชน และสมาชิกเครือข่ายของแต่ละชุมชนได้เข้าร่วมวางแผนการดำเนินการ สำหรับระดับชุมชนในแต่ละพื้นที่มีรูปแบบการทำงานเป็นกลุ่ม และระดับองค์กรมีการบูรณาการร่วมกันหลายฝ่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคประชาสังคมในการร่วมคิดวิเคราะห์เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ตามขอบเขตหน้าที่ของแต่ละองค์กร โดยสอดคล้องกับ **Creighton, วันชัย วัฒนศัพท์และคณะ (ผู้แปล), 2556, หน้า 27-33, 38-39)** กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีประสิทธิภาพต้องมีคุณลักษณะคือผู้มีอำนาจตัดสินใจได้รับพันธกิจที่ต้องดำเนินการ มีการบูรณาการสู่กระบวนการตัดสินใจ มีสาธารณชนที่สนใจเข้าร่วมเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ แนวทางการวิเคราะห์ตัดสินใจคือ การสร้างการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันถึงการตัดสินใจและความจำเป็นที่ต้องการ รวมถึงการสร้างความคิดเห็นของขั้นตอนและระยะเวลา และสอดคล้องแนวคิดของ **ถวิลวดี บุรีกุล, (2551, หน้า 45-47)** กล่าวว่า ในการดำเนินงานจำเป็นต้องมีปัจจัยที่เอื้อเพื่อให้วงจรการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมบรรลุผลคือการทำงานแบบพหุภาคีหลายภาคส่วน การบูรณาการการคิดเป็นองค์รวม มีความสนใจที่จะทำร่วมกันทั้งภาคประชาชนและภาคราชการ มีความรู้มีปัญญาในการคิดกิจกรรม และการใช้ความรู้ในการทำงาน มีความคิดริเริ่มในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารราชการ มีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเจ้าหน้าที่ ผู้บริหาร และประชาชน มีความไว้วางใจกันต่อการติดต่อสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์กัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหน่วยงานอื่น มีการเสริมกำลังช่วยเหลือกันอย่างต่อเนื่อง สร้างความประทับใจในผลงานที่เกิดขึ้น ร่วมชื่นชมยินดีและสร้างแรงจูงใจในการทำความดีร่วมกัน การยกย่องชมเชยให้รางวัล

และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เชาวฤทธิ์ จงเกษกรณ์, (2551, หน้า 227, 234)** ศึกษาการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ : กรณีศึกษาชุมชนลุ่มน้ำสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและการสร้างความตระหนัก โดยการกระตุ้นความสนใจของประชาชนให้เข้าร่วมบริหารจัดการ การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ตื่นตัวกับกระแสการมีส่วนร่วมและการสร้างชุมชนเข้มแข็ง การสนับสนุนการสร้างและขยายเครือข่ายชุมชนท้องถิ่นในการดำเนินกิจกรรมร่วมกันระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียน ชุมชน ตำบล หมู่บ้าน และการจัดเวทีประชาคมทุกเดือนเพื่อจุดประกายพลังชุมชน

สำหรับการร่วมตัดสินใจในพื้นที่ชายฝั่งทะเล กรณีเขื่อนฝายชะลอลิ้นมีความสำคัญ จากการร่วมวิพากษ์วิจารณ์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นการทบทวนวิเคราะห์ถึงปัญหาและสรุปความรู้เป็นแนวทางต่อการใช้ทรัพยากรในการบริหารจัดการ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการ การสร้างความพึงพอใจให้กับชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล สอดคล้องกับแนวคิดของ **Roger, (1983, p. 20)** กล่าวว่า นวัตกรรมด้านกระบวนการตัดสินใจมีองค์ประกอบ 5 ประการคือความรู้ การโน้มน้าวใจ การตัดสินใจ การดำเนินงาน และการทบทวนการตัดสินใจ และแนวคิดของ **ยุทธนา แซ่เตี่ยว, (2548, หน้า 38-39)** กล่าวว่า สารสนเทศและการวิเคราะห์มีบทบาทสำหรับการวัดและประเมินผลความสำเร็จของธุรกิจในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นตัวเชื่อมสู่ความเป็นเลิศทำให้ผู้นำได้เรียนรู้จากการทบทวนผลการดำเนินการรวมทั้งการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน ส่วนการวิเคราะห์ความต้องการของระบบคือ การออกแบบระบบและกำหนดตัวแบบในการวิเคราะห์ การเริ่มดำเนินการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การออกแบบสารสนเทศ เพื่อการเก็บวิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงกับการบริหารทั้งในการวางแผนการตรวจสอบ ทำให้กลยุทธ์หรือแนวทางปฏิบัตินำองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ **อภิชาติ ไจอารีย์, (2555, หน้า 408-409)** ศึกษาการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมแบบพหุภาคีเพื่อการจัดการป่าชุมชนอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาชุมชนบ้านพุเตย จังหวัดกาญจนบุรี ได้กล่าวว่า กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ นอกชุมชนเป็นการเปิดโอกาสให้ชุมชนได้พัฒนาศักยภาพเชิงการบริหารจัดการปัญหาด้วยตนเองเพื่อประโยชน์ของชุมชนและความสามารถตอบสนองการกระจายอำนาจอย่างเต็มที่ โดยการเสริมสร้างและการพัฒนาศักยภาพชุมชน การค้นหาภาคี ซึ่งเป็นกระบวนการสร้างความรู้ด้วยการร่วมค้นหาปัญหาความต้องการการวิเคราะห์ศักยภาพของชุมชน เพื่อการค้นหาทางเลือกและค้นหาภาคีหนุนเสริม การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและพหุภาคีให้สามารถดำเนินการได้โดยการสร้างแผน รวมทั้งทรัพยากรท้องถิ่น ซึ่งกระบวนการสร้างแผนคือการที่คนในชุมชนและภาคีการพัฒนาที่กำหนดเป้าหมายและแนวทางการจัดการที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง

สำหรับการจัดการความรู้ชุมชนมีความสำคัญในพื้นที่ชายฝั่งทะเลกรณีเขื่อนฝายชะลอลิ้น ได้มุ่งเน้น 2 ด้านได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน และด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ซึ่งด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันเป็นการจัดการเชิงกลยุทธ์ เพื่อสร้างภาพเป้าหมายในอนาคตที่ทุกฝ่ายยอมรับให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนสามารถถ่ายทอดวิสัยทัศน์ได้และนำไปสู่การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ร่วมกัน โดยเป้าหมายอาจแตกต่างกันตามความสำคัญของแต่ละพื้นที่ เช่น การป้องกันแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง การลดผลกระทบของปัญหาสิ่งแวดล้อมบริเวณชายฝั่ง การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่ง โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชนในการจัดกิจกรรมและเรียนรู้ร่วมกันเพื่อสร้างองค์ความรู้ชุมชน การนำองค์ความรู้ไปใช้ในการดำเนินการให้เกิดประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ

Groff and Jones, (2011, p. 128) กล่าวว่า การจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพได้รับประโยชน์จากการจัดการเชิงกลยุทธ์, การวางแผนอย่างละเอียด และโครงสร้างสนับสนุนอย่างครอบคลุม ความร่วมมือที่สำคัญของทุกโครงการเกี่ยวกับข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้ออันได้แก่ การปฏิสัมพันธ์กลมกลืนทั้งองค์กร (การประสานงาน) การอำนวยความสะดวกต่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ (การสื่อสาร) การชี้แนะ และการสนับสนุนการพัฒนาพฤติกรรมให้มีประสิทธิภาพ (การเรียนรู้) การจัดเก็บ การจัดระบบและนำข้อมูลสารสนเทศมาใช้ (ความจำ) โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ฉันทพร วณิชฤทธา, (2550, หน้า 192-196)** ศึกษาการจัดการความรู้ในชุมชน : กรณีศึกษาด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนมีส่วนร่วม จังหวัดสมุทรสงคราม กล่าวว่า การจัดการความรู้เป็นกลไกขับเคลื่อนการทำงาน โดยอาศัยคน ความรู้ กระบวนการ กระบวนการทางความคิดต้องเกิดจากการคิดร่วมกันโดย “คน” ในพื้นที่ในการจัดการ เพื่อกำหนดเป้าหมายร่วมกัน โดยใครจะต้องทำอะไร ทำให้เกิดการสืบค้น เกิดการเรียนรู้ นำมาสู่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์และเรื่องเล่าเพื่อการแบ่งปันความรู้ การจัดเก็บและเผยแพร่ ซึ่งสิ่งสำคัญในการจัดการคือ การมีจิตใจที่ดี การรู้จักให้และรับ การปรับเปลี่ยนต้องเกิดจากคนที่พร้อมทำงานร่วมกัน คิดร่วมกัน นำไปสู่การเป็นเครือข่ายและความต่อเนื่องในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

สำหรับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันมีความสำคัญในพื้นที่ชายฝั่งทะเล กรณีเขื่อนฝายชะลอคลื่นจากการเข้าร่วมสังเกตการณ์การจัดกิจกรรมการเสริมแนวไม้ฝาย การกำจัดขยะรักษาสิ่งแวดล้อม และการปลูกป่าเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ซึ่งการมีภาวะผู้นำ การจูงใจ รวมถึงการเสริมพลังความสามารถ เป็นกลไกสำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมร่วมกัน การพัฒนาพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน การเสริมสร้างโอกาสทางเรียนรู้ให้กับเครือข่ายชุมชนอย่างต่อเนื่องทำให้เครือข่ายชุมชนได้พัฒนาและสามารถนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ**เนตร์พัฒนา ยาวีราช, (2556, หน้า 55-56)** กล่าวว่า การผลักดันให้เกิดการยอมรับการเปลี่ยนแปลง ต้องเกิดจากการเห็นความสำคัญและความต้องการปรับปรุง โดยมีองค์ประกอบของการเปลี่ยนแปลงคือ แรงกดดันจากสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น การแข่งขัน ความสมดุลทั่วทั้งองค์กร ที่ทุกภาคส่วนภายในองค์กรต้องประสานไปด้วยกัน สำหรับการสร้างแรงจูงใจ ด้วยการวางกลยุทธ์เพื่อสร้างบรรยากาศการเปลี่ยนแปลง การมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การมีภาวะความเป็นผู้นำ และการมีส่วนร่วมของสมาชิก รวมทั้งการให้รางวัลที่เหมาะสมและการเจรจาต่อรองในเรื่องผลประโยชน์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **กฤษณะ จันท์ปรังค์ (2549, หน้า 64-65)** ศึกษายุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของประชาชน ตำบลลิเล็ด อำเภอพนงิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี กล่าวว่า การสร้างแรงจูงใจในการอนุรักษ์ป่าชายเลนโดยผู้นำ สมาชิกกลุ่มอาสาสมัคร กลุ่มท่องเที่ยวและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เข้ามาช่วยเหลือ เช่น โครงการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง การให้การสนับสนุนงบประมาณจัดตั้งกลุ่มในชุมชนเพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม โดยจัดกิจกรรมให้ความรู้ทำให้ประชาชนได้กล้าพูดกล้าแสดงออกและร่วมพัฒนาส่งผลให้การทำลายทรัพยากรลดลง การได้ดูแลรักษาป่าชายเลนทำให้สมาชิกกลุ่มอาสาสมัครพิทักษ์สัตว์น้ำเกิดการกระตุ้นความคิด แรงจูงใจ ความตระหนักและการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

การสร้างรูปแบบการจัดการความรู้ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

จากตัวแบบที่ 19 เป็นการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ด้วยการวิเคราะห์เส้นทางสถิติถดถอย (Regression Analysis) ที่อาศัยตัวแบบและสมการโครงสร้างที่ได้พัฒนามาจากการศึกษาระดับความสัมพันธ์ของผลการทดสอบสมมติฐานโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลเป็นตัวแบบ Bipartite Graphs แสดงความสัมพันธ์เชิงสถิติตัวเลขที่มีความเข้าใจยาก ผู้ศึกษาได้พัฒนาเป็นแบบทางสังคมศาสตร์เพื่อแสดงความสัมพันธ์และทำให้เกิดความเข้าใจที่ง่ายขึ้น ตามตัวแบบดังนี้

ตัวแบบที่ 5.1 การจัดการความรู้ชุมชนกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร

จากตัวแบบทางสังคมศาสตร์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษา เชื้อนไผ่ชะลอกลิ้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร สามารถสรุปการศึกษาได้ว่าการมีส่วนร่วมของ ชุมชนมีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน จากผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าการมีส่วนร่วมของชุมชน ในขั้นตอน การร่วมสร้างความร่วมมือ การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมตัดสินใจ การร่วมดำเนินการ และ การร่วมติดตามประเมินผลกับการจัดการความรู้ชุมชนในขั้นตอนการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน การมีคลัง ความรู้ร่วมกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน และการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ไม่ได้มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ของทุกตัวแปรที่ศึกษาแต่เป็นเพียงเฉพาะตัวแปรบางตัวของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ ชุมชนเท่านั้น สำหรับกรณีศึกษาเชื้อนไผ่ชะลอกลิ้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาครตัวแปรของการ มีส่วนร่วมของชุมชนและตัวแปรการจัดการความรู้ชุมชนที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันคือ การมีส่วนร่วม ของชุมชน ในขั้นตอนการร่วมสร้างความร่วมมือ ในด้านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์และในขั้นตอนการ ร่วมตัดสินใจในด้านการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา การวางแผนทางการดำเนินการ และการประสาน ประโยชน์ ที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน ในขั้นตอนการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ในด้านการ กำหนดวิสัยทัศน์ การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ และในขั้นตอนการนำการเปลี่ยนแปลง ร่วมกัน ในด้านการมีภาวะผู้นำ การจูงใจ และการเสริมพลังความสามารถ ทั้งนี้การจัดการความรู้ชุมชนเป็น ปัญหาสำคัญที่ชุมชนไม่สามารถดำเนินการได้ต้องเกิดจากการบูรณาการร่วมกันของชุมชนและหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง ตามแนวคิดของ [Agranoff and McGuire \(2003, pp. 4-5\)](#) ในการบริหารจัดการร่วมกันใน ลักษณะกลุ่ม ทีมงาน เครือข่าย โดยอาศัยกระบวนการทำงานร่วมกันในการสร้างความรู้สำหรับดำเนินงาน การจัดการความรู้ชุมชนจะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแท้จริง การมีส่วน ร่วมของชุมชนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการจัดการความรู้ชุมชนกรณีศึกษาเชื้อนไผ่ชะลอกลิ้น โดยการ มีส่วนร่วมของชุมชนเกิดจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้เห็นถึงความสำคัญของ ปัญหาในการจัดการพื้นที่ชายฝั่งและนำไปสู่การบริหารจัดการในแนวทางต่าง ๆ ซึ่งชุมชนไม่ได้เข้ามามีส่วน ร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหาได้อย่างจริงจัง จากการศึกษาในครั้งนี้ได้พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนต้อง ให้ความสำคัญด้านการร่วมสร้างความร่วมมือโดยมุ่งเน้นด้านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ทั้งด้านบุคลากร กระบวนการในการดำเนินงานตามนโยบาย และความรู้ เพื่อนำไปสู่การร่วมตัดสินใจในการวิเคราะห์ สถานการณ์ปัญหา การวางแผนทางการดำเนินการ และการประสานประโยชน์ร่วมกันเพื่อจัดสรรการใช้ ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดร่วมกัน ตามแนวคิดของ [พัชรีย์ สิริโรสและคณะ, \(2546, หน้า 2-2-2-3\)](#) ได้ กล่าวว่องค์กรประกอบที่สำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนคือ กระบวนการที่มีความต่อเนื่อง มีการ เรียนรู้ร่วมกันทั้งภาครัฐ องค์กรเอกชนและประชาชนทั่วไป โดยเป็นกระบวนการที่มุ่งให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมอย่างกว้างขวางและเป็นวิธีการเพื่อทำให้การตัดสินใจของรัฐดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ซึ่งใน การทำงานร่วมกันความรู้ใหม่ได้ถูกสร้างขึ้นใช้ในหลากหลายลักษณะ หากไม่มีการจัดการความรู้แล้ว องค์กรยังต้องดำเนินการอย่างขาดความมั่นคง ซึ่งตามแนวคิดของ [Groff and Jones, \(2011, p. 128\)](#) กล่าวว่า การจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพได้รับประโยชน์จากการจัดการเชิงกลยุทธ์, การวางแผนอย่าง ละเอียด และโครงสร้างสนับสนุนอย่างครอบคลุม ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้ออันได้แก่ การ ประสานงาน การสื่อสาร การเรียนรู้ความจำ ดังนั้นการจัดการความรู้ชุมชนต้องให้ความสำคัญในขั้นตอน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันตั้งแต่การร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ เพื่อให้เห็นภาพและแนวทางการดำเนินงานที่มีความชัดเจนเหมาะสม มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ ปัญหาที่สามารถแก้ไขปัญหาหรือลดความรุนแรงของปัญหาได้ ประกอบกับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน

เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนมีความสามารถบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งได้โดยมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน โดยเน้นการเสริมสร้างการมีภาวะผู้นำ การจูงใจ การเสริมพลังความสามารถ เพื่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันและเป็นการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ตีร่วมกันจากการสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องผ่านกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้สามารถปรับตัวให้มีความเข้มแข็งสามารถบริหารจัดการทรัพยากรชายฝั่งร่วมกัน

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนไผ่ชะลอลิ้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร มีข้อค้นพบที่จะนำมาเป็นข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งทะเลต่อการเชื่อมโยงและผลักดันด้านนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องตระหนักดังนี้

1. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรชายฝั่งในทุกขั้นตอนของการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างความร่วมมือร่วมวิพากษ์วิจารณ์ ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมติดตามประเมินผล เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องมีความชัดเจน และสามารถกำหนดแนวทางการบริหารจัดการที่เหมาะสมในการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งทะเล

2. เสริมสร้างองค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชายฝั่งทะเล รวมถึงการสร้างบรรยากาศและทัศนคติเชิงบวกในการเรียนรู้ร่วมกัน

3. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนในการพัฒนาทักษะความสามารถและองค์ความรู้ชุมชนด้วยการจัดการความรู้ชุมชนให้เป็นระบบ มีคลังความรู้ร่วมกันเพื่อความสะดวกในการเข้าถึงความรู้และการนำความรู้ไปใช้ในการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งทะเล

4. เสริมสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและองค์กรต่าง ๆ ในการบริหารจัดการทรัพยากรชายฝั่งอย่างบูรณาการร่วมกัน ต่อการเชื่อมโยงประสานงานกับองค์กรและทางด้านนโยบายแผนงานและกิจกรรมด้วยหลักยุทธศาสตร์และการประชาสัมพันธ์

5. เสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลและหลักประชาธิปไตยในการตัดสินใจ ความมีคุณธรรมจริยธรรม ความซื่อสัตย์ ความโปร่งใส การให้ความเสมอภาคและความเป็นอิสระในการดำเนินงานเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งส่งผลทางด้านจิตใจต่อความเชื่อมั่นไว้วางใจ ความผูกพันเป็นเจ้าของ และทัศนคติเชิงบวกในการบริหารจัดการตามแผนงานด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนไผ่ชะลอลิ้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร มีข้อค้นพบที่จะนำมาเป็นข้อเสนอแนะในการจัดการป้องกันแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งต้องสร้างองค์ความรู้โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการปฏิบัติการการบริหารจัดการทรัพยากรชายฝั่งอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสาครและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องตระหนักในเรื่องดังนี้

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เครือข่ายชุมชนได้มีโอกาสเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นในโครงการที่มีผลกระทบในการบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่ง และมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนโดยเฉพาะการร่วมตัดสินใจในการดำเนินการร่วมกัน
2. เสริมสร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการทรัพยากรชายฝั่งอย่างบูรณาการร่วมกันในการเชื่อมโยงประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนทั้งด้านนโยบายแผนงานและกิจกรรม
3. เสริมสร้างองค์ความรู้ชุมชนและการจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ พร้อมทั้งสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ร่วมกัน ปลูกฝังจิตสำนึกและทัศนคติเชิงบวกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชายฝั่งทะเล
4. เสริมสร้างการจัดการฐานข้อมูลความรู้ให้เป็นระบบเพื่อการเข้าถึงความรู้และการนำความรู้ไปใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรชายฝั่งให้ได้ประโยชน์สูงสุด
5. ส่งเสริมและสนับสนุนทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณในการเสริมสร้างองค์ความรู้และการพัฒนาทักษะความสามารถของบุคลากรและเครือข่ายชุมชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งทะเล ให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และเข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรชายฝั่ง

ข้อจำกัดสำหรับการศึกษาครั้งนี้

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั้ง 8 ตำบลของจังหวัดสมุทรสาคร ที่มีการดำเนินงานเชื่อมฝั่งชะลอคลื่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ซึ่งบางแห่งเพิ่งเริ่มมีการดำเนินงานเชื่อมฝั่งชะลอคลื่นมาสักระยะหนึ่ง บางแห่งยังไม่มีการดำเนินงาน ทำให้ชุมชนบางพื้นที่ยังไม่ทราบผลการดำเนินงาน และการเดินทางในบางพื้นที่ยังไม่สะดวกต่อการเก็บข้อมูลในเชิงปริมาณ จึงต้องประสานงานกับตัวแทนของชุมชนในแต่ละพื้นที่ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

1. หากมีการศึกษาในครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเรื่องนี้ซ้ำอีก เพื่อเปรียบเทียบช่วงเวลา
2. การศึกษาครั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน กับการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร หากมีการศึกษาในครั้งต่อไป ผู้ศึกษาเห็นว่า ควรนำตัวแปรที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปเป็นแนวทางการศึกษากับกลุ่มอื่น ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
3. ควรศึกษาตัวแปรอื่น เช่น การทำงานเป็นทีม ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ การเพิ่มพลังความสามารถ ประสิทธิภาพขององค์กร และการบริหารความขัดแย้ง ว่ามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชน หรือมีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชนหรือไม่อย่างไร
4. ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน

บรรณานุกรม

- กนกพร ฉิมพลี. (2555). รูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านหัตถกรรมเครื่องจักสาน กรณีศึกษา
วิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครราชสีมา. คุษณินพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม
และการจัดการสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- กนกพร ศรีวิทยา. (2556). ความร่วมมือระหว่างไตรภาคีในการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่อุตสาหกรรม.
คุษณินพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
กรุงเทพมหานคร.
- กรรณก บัญชูจรัส. (2552). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำงานเป็นทีมของพัฒนากรในพื้นที่ความรับผิดชอบ
ของศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชน จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการศึกษาตลอดชีวิตและการพัฒนามนุษย์, มหาวิทยาลัยศิลปากร : กรุงเทพมหานคร.
- กรมการพัฒนาชุมชน, (2543). การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน. กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์.
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2555). เอกสารประกอบ
การสัมมนาวิชาการนานาชาติด้านการกักตุนและชายฝั่งทะเล เรื่อง การจัดการการกักตุนและชายฝั่ง
ทะเลในประเทศไทย. 27-29 เมษายน 2554 โรงแรมรามาคาร์เด็นส์ หน้า 14, 17 (พิมพ์ครั้งที่
ที่ 2). กรุงเทพมหานคร : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม.
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2555). ยุทธศาสตร์
การจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกักตุนและชายฝั่ง. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร :
ณัฐโชติการพิมพ์.
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2555). โครงการ
วิเคราะห์สถานการณ์จำลองผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลต่อพื้นที่ชายฝั่งทะเล
อ่าวไทยตอนบน. กรุงเทพมหานคร : เทสโก้.
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2556). คู่มือความรู้
เรื่องป่าชายเลน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร : พลอยมีเดีย.
- กฤษณะ จันทรปรารงค์. (2549). ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของประชาชนตำบล
ลีเล็ด อำเภอพนมพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.
- กฤษณัย แก้วมณี. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้กับการทำงานเป็นทีมของวิศวกร :ศึกษา
เฉพาะกรณีวิศวกรของบริษัท ทริปเปิลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ, กรุงเทพมหานคร.

- กองอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและศิลปกรรม. (2552). *ปัญหาและอุปสรรคและ แนวทางการแก้ไขปัญหา ด้าน การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ*. สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, เข้าถึงได้จาก http://wetland.onep.go.th/onep/ncecd/index.php?name=onep_1&file=readnews&id=19,20 พฤษภาคม 2557.
- กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน. (2553). *สายธารนักคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมืองกับการ สื่อสารศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์.
- กัญญา ศิริสกุล, ขนบพันธุ์ เอี่ยมโอภาส, สายพิน ศมาวรรตกุล, เจริญศักดิ์ อึ้งเจริญวัฒนา. (2548). *หลัก การประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กิตติชัย รัตนะ, ชาญชัย งามเจริญ. (2548). *การบริหารจัดการลุ่มน้ำโดยชุมชนเป็นศูนย์กลาง*. (พิมพ์ครั้งที่ 2), กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- กิตติชัย รัตนะ. (2549). *การมีส่วนร่วมในการจัดการลุ่มน้ำ*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2544). *การคิดเชิงวิพากษ์*. กรุงเทพมหานคร : ชัคเชสมิเดีย.
- เกษม จันทร์แก้ว. (2556). *การจัดการสิ่งแวดล้อมแบบผสมผสาน*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โกวิท วัชรินทรานุกร. (2554). *การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- โกศล ดีศีลธรรม. (2546). *เทคนิคการจัดการอุตสาหกรรมสำหรับนักบริหาร*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ชนิษฐา จิตชินะกุล. (2557). *หลักการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส. พรีเมียม เฮ้าส์.
- ชาว ธนวนินนาม. (2550). *ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของเทศบาล ตำบลเกาะพะงัน อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- คงขวัญ บุญยรักษ์. (2551). *ประสบการณ์การมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ เพื่อการพัฒนา คุณภาพ บริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขา วิชาการบริหารการพยาบาล, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- คณะกรรมการนโยบายปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (กนป.) คณะอนุกรรมการด้านส่งเสริมการมี ส่วนร่วมในการจัดการศึกษา, (2553). *ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการศึกษา*. เข้าถึงได้จาก http://www.onec.go.th/onec_administrator/uploaded/Category/plan/SharingPolicy.pdf, 10 ตุลาคม 2557.
- คมเดช จันโทริ. (2547). *ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนโคกสูง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัด มหาสารคาม*. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา, มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- เศรษย์ตัน เจมส์ แอล. (2556). *คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน : การตัดสินใจที่ดีกว่าโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม*. แปลโดย วันชัย วัฒนศัพท์และคณะ ขอนแก่น : ศิริภัณฑ์ออฟเซ็ท.

- จิตจำนงค์ กิติเกียรติ และชัยวัฒน์ สิทธิภราดร. (2531). *การพัฒนาชุมชน = Community Development : การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาหลักสูตร
- จิตติมา วรรณศรี. (2550). *รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- จินดา รัตนะจำเริญ. (2549). *ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในงานบรรยากาศองค์การกับผลผลิตของงานตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- จินตนา บุญบังการ. (2522). *การติดต่อในธุรกิจ*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตนา สุขจานนท์. (2554). *การศึกษาตลอดชีวิตและการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- จิราพร บานลา. (2553). *ความสำคัญและปัญหาการจัดการความรู้*. เข้าถึงได้จาก http://kmlibrary.bu.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=25:2010-12-22-05-13-45&catid=13:2010-12-22-04-02-34&Itemid=47, 30 มิถุนายน 2558.
- จิรัชณา วิเชียรปัญญา, (2555). เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการความรู้เพื่องานส่งเสริมการเกษตร. หน่วยที่ 1-7. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์, นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จิระประภา อัครบวร, จารุวรรณ ยอดระฆัง และอนุชาติ เจริญวงศ์มิตร. (2552). *การจัดการความรู้*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- จิระพรรณ กาญจนะจิตรา. (2541). *การพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- (2548). *การพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี. (2557). *ภาวะผู้นำร่วมสมัย Contemporary Leadership*. กรุงเทพมหานคร : ปัญญาชน.
- ชาอุณี เหมือนโพธิ์ทอง. (2554). *การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการทำงานเป็นทีมของพนักงานครูในสถานศึกษาสังกัดเทศบาล กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- เชาวฤทธิ์ จงเกษกรณ์. (2551). *การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ : กรณีศึกษาชุมชนลุ่มน้ำสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยนเรศวร, จังหวัดพิษณุโลก.
- ณัฐพันธ์ เขจรนนท์. (2551). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ณรงค์ ศรีโสภา. (2553). *อัตลักษณ์การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนประชาวิทยาการ ตำบลอุโลกสี่หมื่น อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ดรักเกอร์, เอฟ. ปีเตอร์ (2550). *Classic Drucker สุดยอดปรมาจารย์ด้านบริหารจัดการ*. แปลโดย วีรวิธ มาชะศิริานนท์. กรุงเทพมหานคร : เอ็กสเปอร์เน็ท.
- (2554). *การจัดการความรู้*. แปลโดย ณัฐยา สิ้นตระกูลผล. กรุงเทพมหานคร : เอ็กสเปอร์เน็ท.

- เดชน์ เทียมรัตน์, และกานต์สุตา มาชะศิริานนท์. (2546). *วินัยสำหรับองค์การเรียนรู้*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : ธรรมการพิมพ์.
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2551). *ระบบการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมระดับจังหวัด: ทำอย่างไรให้เป็นจริง*. กรุงเทพมหานคร : ส. เจริญการพิมพ์.
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2549). *องค์การแห่งความรู้ : จากแนวคิดสู่ปรัชญาปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์รัตนไตร.
- ทรงพล เจตนาวณิชย์ และนวลทิพย์ ชูศรีโณม. (2555). *เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการความรู้เพื่องานส่งเสริมการเกษตร. หน่วยที่ 1-7*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธวัช บุญมณี. (2550). *ภาวะผู้นำและการเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.
- ธัญพร วณิชฤทธา. (2550). *การจัดการความรู้ในชุมชน : กรณีศึกษาด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยชุมชนมีส่วนร่วม จังหวัดสมุทรสงคราม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- ธวัช แทนโฮ. (2549). *การศึกษาการป้องกันการค้าขายฝิ่นและการทัพบกของตะกอนดินโดยใช้ไม้ไผ่รวกบริเวณป่าชายเลน ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการลุ่มน้ำและสิ่งแวดล้อมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร
- ธร สุนทรายุทธ. (2556). *พฤติกรรมเชิงการเมืองในองค์กร*. กรุงเทพมหานคร: เนติกุลการพิมพ์.
- ธีระศักดิ์ กำบรรณารักษ์. (2553). *ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารองค์การ (Organization Administration) สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธีระ กุลสวัสดิ์. (2553). *เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร*. กรุงเทพมหานคร : เอ็ม.ที.เพรส.
- นพวรรณ ธีระพันธ์เจริญ และนภัสนันท์ ลิ้มสันติธรรม. (2551). *การศึกษาการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลนครศรีอยุธยา. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา*.
- นารีรัตน์ สิริสาร. (2555). *เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการความรู้เพื่องานส่งเสริมการเกษตร. หน่วยที่ 8-15*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์, นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิคม พรหมมาเทพย์. (มปป.). *เหมืองฝายล้านนา*. เข้าถึงได้จาก www.ittd.mju.ac.th/lanna/images/stories/data/Culture/0049.pdf, 20 มีนาคม 59
- นันทิยา หุตานวัตร และณรงค์ หุตานวัตร. (2547). *การพัฒนาองค์กรชุมชน*, กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2547). *การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิค และกรณีตัวอย่าง*. เชียงใหม่ : สิริลักษณ์การพิมพ์.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2556). *การจัดการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาองค์กร*. กรุงเทพมหานคร : ทริปเพิ้ล กรุป.
- บดินทร์ วิจารณ์. (2547). *การจัดการความรู้...สู่ปรัชญาปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: ธรรมการพิมพ์.

- บุญช่วย อรรถวรรณ. (2555). *การแก้ไขปัญหาคัดเซาะชายฝั่ง โดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่น*. กรุงเทพมหานคร : สำนักการจัดการป้องกันกัดเซาะชายฝั่งทะเลและพื้นที่ชายฝั่งทะเล.
- เบญจลักษณ์ เข้มคุ้ม. (2555). *การจัดการความรู้และการใช้เครือข่ายความร่วมมือเพื่อการ พัฒนาสายงานสนับสนุนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการพัฒนาศึกษาการมนุษย์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ. (2555). *เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการความรู้เพื่องานส่งเสริมการเกษตร. หน่วยที่ 8-15. (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์, นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุญมัน ธนาศุภวัฒน์. (2537). *จิตวิทยาองค์การ*. กรุงเทพมหานคร: โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- บำเพ็ญ เขียวหวาน, (2555). *เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการความรู้เพื่องานส่งเสริมการเกษตร. หน่วยที่ 8-15. (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์, นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปาริชาติ รัตนบรรณสกุล. (2548). *การวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. (2543). *กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ประพนธ์ ผาสุกยัด. (2548). *การจัดการความรู้ ฉบับมือใหม่หัดขับ*. กรุงเทพมหานคร : ไยโหม ศรีเอทีพี กรุ๊ป.
- (2550). *การจัดการความรู้ (KM) ฉบับขั้นเคลื่อน*. กรุงเทพมหานคร : ไยโหม ศรีเอทีพี กรุ๊ป.
- ปภาวดี ประจักษ์ศุภนิติ, (2553). *ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารองค์การ (Organization Administration) สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประยูร วงศ์จันทร์. (2554). *วิทยาการสิ่งแวดล้อม (Environmental Studies)*. มหาสารคาม. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประเวศ วะสี. (2548). *การจัดการความรู้ กระบวนการปลดปล่อยมนุษย์สู่ศักยภาพ เสรีภาพ และความสุข*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม.
- ปราณี สุรสิทธิ์. (2556). *การวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันเพื่อการสื่อสาร*. (พิมพ์ครั้งที่ 3), กรุงเทพมหานคร : แสงดาว
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2532). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพมหานคร : สหมิตรออฟเซท.
- พรรณี สอนเพลง. (2552). *เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมสำหรับการจัดการความรู้*. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- พยัต วุฒิรงค์. (2552). *การจัดการความรู้และวัฒนธรรมองค์การสู่ความสำเร็จ*. นานาทรศนะการจัดการความรู้และการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้. เจษฎา นกน้อย บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : ส. เอเชียเพลส.
- พัชรินทร์ สิริสุนทร. (2552). *ชุมชนปฏิบัติการด้านการเรียนรู้ แนวคิด เทคนิค และกระบวนการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : บริษัท วี. พริ้นท์ (1991) จำกัด.

- (2556). *แนวคิด เทคนิค และการประยุกต์เพื่อการพัฒนาสังคม*. กรุงเทพมหานคร : บริษัท วี. พรินท์ (1991) จำกัด.
- พัชรี สีโรรส และคณะ. (2546). *คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน*. เล่มที่ 5 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อีพีเอปริทัศน์.
- พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต. (2552). *องค์การและการบริหารจัดการ*. นนทบุรี : ชิงค์ ปียอนด์ บุ๊คส์.
- พิชิต เทพวรรณ. (2554). *การจัดการทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์ : แนวคิดและกลยุทธ์เพื่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน*. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดดูเคชั่น
- พิเชษฐ บัญญัติ. (2548). *การจัดการความรู้สู่องค์กรคุณภาพ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.bantakhospital.com/module.php?name=News&file=article&sid=131>, 23 พฤศจิกายน 2556.
- (2548). *การนำ KM มาใช้ในโรงพยาบาลบ้านตาก*. เข้าถึงได้จาก <http://www.bantakhospital.com/module.php?name=Forums&file=viewtopic&t=223>, 23 พฤศจิกายน 2556.
- พรทิพย์ อุดมสิน, (2555). *เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการความรู้เพื่องานส่งเสริมการเกษตร*. หน่วยที่ 1-7. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์, นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรธิดา วิเชียรปัญญา. (2547). *การจัดการความรู้ : พื้นฐานและการประยุกต์ใช้*. กรุงเทพมหานคร : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- พรรณราย ทรัพย์ะประภา. (2532). *จิตวิทยาสำหรับนักบริหาร*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : วิชั่น อาร์ท คอร์ปอเรชั่น.
- พลศักดิ์ จิระไกรศิริ. (2558). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ : เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไพบุลย์ โพธิ์สุวรรณ. (2546). *เทคนิคการมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลแก่ประชาชน*. *คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน*. เล่มที่ 5 กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สำนักพิมพ์อีพีเอปริทัศน์.
- ไพรัตน์ เดชะรินทร์. (2527). *นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาปัจจุบัน*. ใน *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา* (หน้า 6-8). ทวีทอง หงส์วิวัฒน์ (บรรณาธิการ). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศักดิ์โสภาคการพิมพ์.
- ไพโรจน์ ชลารักษ์. (2551). *การจัดการความรู้ : สังกัปทางทฤษฎี*. กาญจนบุรี : เพชรเกษมพรีนติ้งกรุ๊ป.
- ภรณ์ ต่างวิวัฒน์, (2555). *เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการความรู้เพื่องานส่งเสริมการเกษตร*. หน่วยที่ 8-15. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์, นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มงคลชัย วิริยะพินิจ. (มปป.). *‘อุปสรรค’ และ ‘ปัญหา’ ของการจัดการความรู้ในเมืองไทย*. เข้าถึงได้จาก <http://library.acc.chula.ac.th/page-fragment/FindInformation/ArticleACC/2553/Mongkolchai/Prachachart/P1909101.pdf>, 30 มิถุนายน 2558.
- มณฑล ไบบัว. (2536). *หลักและทฤษฎีการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.

- มนต์ชัย พินิจจิตรสมุทร. (2552). *Dialogue สุนทรียสนทนา : ศาสตร์แห่งการสร้างสรรศิลป์ ปัญญาร่วมกันของมนุษย์*. กรุงเทพมหานคร : โมนอิม คอนซัลติง.
- มนตรี โปธิเสน. (2542). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการก่อสร้างก๊าซไทย-พม่า*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- มนัส สุวรรณ. (2549). *การจัดการสิ่งแวดล้อม : หลักการและแนวคิด*. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- มลฤดี อภิโกมลกร. (2541). *ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับความหลากหลายทางชีวภาพ : กรณีศึกษาพื้นที่ตำบลแม่เมาะ อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- มัลลิกา เขียวหวาน. (2555). *เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการความรู้เพื่องานส่งเสริมการเกษตร. หน่วยที่ 8-15. (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์, นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มาร์ควอร์ท, ไมเคิล เจ. (2557). *การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้*. แปลจาก Building the Learning organization แปลโดย กานต์สุดา มาชะศิริานนท์. กรุงเทพมหานคร : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ยงยุทธ เกษสาคร. (2548). *ภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร : ปณณรัชต์.
- ยุทธนา แซ่เตี่ยว. (2548). *การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ : สร้างองค์กรอัจฉริยะ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพมหานคร : อินโนกราฟฟิกส์.
- ยุทธพล ผ่องพลีศาล. (2556). *เครือข่ายชุมชนเพื่อป้องกันปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งด้วยวิธีภูมิปัญญาท้องถิ่น : กรณีศึกษาการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นของเครือข่ายรักษ์อ่าวไทยตอนบน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.
- ยศ สันตสมบัติ. (2556). *มนุษย์กับวัฒนธรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 4), กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รงค์ บุญสวยขวัญ. (2557). *การจัดการทางสังคม : การจัดการองค์กรประชาชน การจัดการองค์กรทางสังคม การจัดการองค์กรที่ไม่รัฐ การจัดการองค์กรเพื่อการเคลื่อนไหวทางสังคม*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- รุ่งฤทัย สนสุนันท์, (2551). *พฤติกรรมจัดการความรู้ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอดำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์*. รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ราชภูมิ พงษ์พิบูล. (2554). *การมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ของครูในโรงเรียนชลราษฎรอำรุงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2554). *มนุษย์สัมพันธ์ : พฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- (2556). *ภาวะผู้นำ ทฤษฎี การวิจัย และแนวทางสู่การพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ระวี อินจินดา. (2542). *การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนบ้านโป่ง ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ร็อบบิ้นส์ และเคอ์เตอร์. (2547). *การจัดการและพฤติกรรมองค์กร*. แปลโดย วิรัช สงวนวงศ์วาน. กรุงเทพมหานคร : เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- ร็อบบิ้นส์, สตีเฟ่น พี. (2548). *พฤติกรรมองค์กร*. แปลโดย รังสรรค์ ประเสริฐศรี. กรุงเทพมหานคร : เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- วนิดา เสรีเศรษฐ และชอบ อินทร์ประเสริฐกุล. (2530). *มนุษย์สัมพันธ์ในองค์กร*. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.
- วัชรพงศ์ อินทรวงศ์. (2552). *มองต่างมุมองค์กรแห่งการเรียนรู้ภายใต้บริบทขององค์กรแบบไทย ๆ*. นานาทรศนะการจัดการความรู้และการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้. เจษฎา นกน้อยบรรณานิการ. กรุงเทพมหานคร : ส. เอเชียเพลส.
- วรินทร์ธร ธรรมสารสมบัติ. (2556). *ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- วรุณี ดวงจำปา. (2554). *ปัจจัยการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์, ฉะเชิงเทรา.
- วัฒนา พุทธางกูรนนท์. (2542). *การประชาสัมพันธ์เบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. (2531). *การพัฒนาชนบทไทย*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิเชียร วิทยอดม. (2550). *การพัฒนาองค์การ Organization Development*. กรุงเทพมหานคร : ธนัชการพิมพ์.
- วิจารณ์ พาณิช. (2548). *การจัดการความรู้ ฉบับนักปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สุขภาพใจ.
- (2550). *ผู้บริหารองค์กรอัจฉริยะ ฉบับนักปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม (สคส.)
- (2551). *การจัดการความรู้ ฉบับนักปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สุขภาพใจ.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2534). *การบริหารการพัฒนาชนบทเปรียบเทียบ*. กรุงเทพมหานคร : โอ. เอส. พรีนติ้งเฮาส์.
- วีระพงศ์ นภารักษ์. (2548). *มนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน*. กรุงเทพมหานคร : จิตรวัฒน์.
- ศุนย์เรียนรู้เปรี๊ดไ. (2559). *แนวปักไม้ไผ่ชะลอคลื่น : การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งภาคประชาชน* เข้าถึงได้จาก <http://prednai.org/index.php?r=news/view&id=16>, 20 มกราคม 2559.
- ศิริพร พรรณพัฒนกุล. (2556). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันตกในพื้นที่ตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการพัฒนาสังคม สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2548). *การจัดการความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สถาบันวิจัยทรัพยากรทางน้ำ. (2553). *รายงานสรุปผลการศึกษาโครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการแก้ปัญหาการกัดเซาะและฟื้นฟูพื้นที่ชายฝั่งทะเลโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดสมุทรสาคร*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สฤติพงษ์ เอื้ออารีมิตร. (2553). *รูปแบบการจัดการความรู้ที่เอื้อต่อการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สนธยา พลศรี. (2550). *เครือข่ายการเรียนรู้ในการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- (2553). *ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน*. (พิมพ์ครั้งที่ 6) กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- (2556). *การพัฒนาความสามารถของบุคคลและกลุ่ม*. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- สิน สินสกุล, สุวัฒน์ ตริยะไพรัช, นิรันดร์ ชัยมณี และบรรเจิด อร่ามประยูร. (2545). *การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านอ่าวไทย*. กรุงเทพมหานคร : กองธรณีวิทยา, กรมทรัพยากรธรณี
- เสนาะ ตีเยาว์. (2546). *หลักการบริหาร*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสรี วงษ์มณฑา. 2546. *หลักการโฆษณา*. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร
- โสภิตา สุรินทะ. (2553). *การมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรน้ำของประชาชน: กรณีศึกษาศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทราย อันเนื่องมาจากพระราชดำริ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- สมชาย นำประเสริฐชัย. (2558). *การจัดการความรู้*. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สัมพันธ์ เตชะอธิก, วิเชียร แสงโชติ, มานะ นาคำ และอกนิษฐ์ ป้องภัย. (2540). *การพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้าน*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เสรี พงศ์พิศ. (2548). *เครือข่าย การเรียนรู้ และการจัดการ ภูมิปัญญาชาวบ้าน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.phongphit.com/2013/index.php/2012-12-06-11-51-28?start=8>, 8 เมษายน 2557.
- สุทิน คล้ายมนต์. (2553). “โคกขาม” ต้นแบบชะลอคลื่น-สร้างแผ่นดิน. *ไทยโพสต์*. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaipost.net/node/16145>, <https://soclaimon.wordpress.com/2010/03/30> มิถุนายน 2556.
- สุพรรณษา สมโพธิ์. (2554). *การจัดการความรู้ท้องถิ่นและการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ในการจัดการทรัพยากรน้ำด้วยระบบเหมืองฝาย โดยกลุ่มผู้ใช้น้ำฝายวังไฮตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สุพานี สฤณีวานิช. (2552). *พฤติกรรมองค์กรสมัยใหม่ : แนวคิด และทฤษฎี*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สุภางค์ จันทวานิช. (2553). *ทฤษฎีสังคมวิทยา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : วี. พรินท์ (1991).

- สุวลักษณ์ สารมณีสพันธ์. (2555). *การจัดการชายฝั่ง: การบูรณาการสู่ความยั่งยืน*. นครปฐม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สร้อยตระกูล (ตีวนานท์) อรรถมานะ. (2553). *พฤติกรรมองค์การ: ทฤษฎีและการประยุกต์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2553). *ต้นแบบความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด*. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.พ.ร.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559*. เข้าถึงได้จาก http://www.nesdb.go.th/download/article/article_20160323112431.pdf, 28 มิถุนายน 2557.
- สำนักงานจังหวัดสมุทรสาคร. (2557). *แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร 4 ปี (พ.ศ. 2557-2560) (ฉบับทบทวน)*. เข้าถึงได้จาก www.samutsakhon.go.th/2014-01-05-08-40-35/102-2014-01-11-03-54-57, 23 มีนาคม 2557.
- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม. (2549). *แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางสังคมในกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม, กลุ่มพัฒนาระบบและติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม. (2552). *ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางสังคม (SIA) และการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ (HIA) ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม, กลุ่มพัฒนาระบบและติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม. (2552). *ส่วนที่ 5 การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA)*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2555). *แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555-2559*. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. เข้าถึงได้จาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2555/E/037/1.PDF>, 25 เมษายน 2557.
- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (2549). *การมีส่วนร่วมของประชาชน*. เอกสารแจกประกอบการประชุม วันที่ 21 กันยายน 2549. (เอกสารถ่ายสำเนา).
- สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสมุทรสาคร. (2555) : *โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันตก: จังหวัดสมุทรสาคร*. เข้าถึงได้จาก http://www.e-sap.dpt.go.th/nia/nia_file/881341817647_53-54.ppt, 3 สิงหาคม 2556.
- สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ. เครือข่ายสปสช. (2556). เข้าถึงได้จาก: http://www.nhso.go.th/FrontEnd/page-network_history_Next.aspx#a, 11 กันยายน 2555.

- สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2. (2555). *แผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555*. เข้าถึงได้จาก <http://www.osmcentral-s2.moi.go.th/55.pdf>, หน้า 12-15, 20 มกราคม 59.
- อภิชาติ ใจอารีย์. (2555). *การพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมแบบพหุภาคีเพื่อการจัดการป่าชุมชนอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาชุมชนบ้านพุเตย จังหวัดกาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และชุมชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- อรรถัย ก๊กผล. (2546). การมีส่วนร่วมของประชาชน, ใน *คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน*. เล่มที่ 5 (หน้า 2-2-2-3) พัชรี สีโรรส (บรรณาธิการ). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- (2552). *คู่มือ การมีส่วนร่วมของประชาชนสำหรับผู้บริหารท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร : จริยสุนิทางส์การพิมพ์.
- อนันต์ธนา อังกินันท์. (2541). *การผลิตและการใช้สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อรพินท์ สฟโชคชัย. (2551). *หลักสำคัญในการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม Participatory Governance Principle*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยและพัฒนาคุณภาพ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
- เอ็ดการ์ เอช. ชายน์. (1969). *จิตวิทยาองค์การ*. แปลโดย สร้อยตระกูล ติวยานนท์ อรรถธมานะ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- โอคเลย์และมาร์สเด็น. (2533). *แนวทางให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท*. แปลโดย นรินทร์ชัย พัฒนพงศา กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ๑๐๘ มงคลพระบรมราชโองาท. (2556). กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์ อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- Agranoff, Robert and Michael, McGuire. (2003). *Collaborative public management: new strategies for local governments*. Washington, D.C.: Georgetown University Press.
- Arnstein, S.R. (1969). "A Ladder of Citizen Participation", *Journal of the American Institute of Planners*, Vol. 35, No.4, pp .215-217, Retrived From <http://www.planning.org/pas/memo/2007/mar/pdf/JAPA35No4.pdf>., February 18, 2014,
- Argyris, C., & D. A. Schön, (1978). *Organizational Learning : A Theory of Action Pespective*. Reading: Addison-Wesley.
- Bateman, Thomas S. & Scott A. Snell. (2004). *Management*. 6th ed. New York: McGraw Hall.
- Beare, H., Brain J. Caldwell, & Ross H. Millikan. (1969). *Creating and Excellent School*. New York : Routledge.
- Bloom, B. S., (Ed.). (1956). *Taxonomy of educational objectives : The classification of educational goals : Volume I*. Michigan : Longmans.
- Cohen, J. and N. T. Uphoff. (1980). *Participation's Place in Rural Development : Seeking Clarify Through Specificity*. Vol. 8. World Development. Retrieved Form http://www.researchgate.net/publication/37882394_Rural_development_12658., May 14, 2014.

- Dallard J. and E. N. Miller. (1950). *Personality and Psychotherapy : An Analysis in Terms of Learning, Thinking, and Culture*. McGraw-Hill. Retrieved From [http:// www.bspace.berkeley.edu/access/content/group/2e4e4e6f-465d-4def-803e-d89a7a7e9cae/Lecture%20Supplements/SocialLearning/SocLearn_Supp.htm](http://www.bspace.berkeley.edu/access/content/group/2e4e4e6f-465d-4def-803e-d89a7a7e9cae/Lecture%20Supplements/SocialLearning/SocLearn_Supp.htm)., October 12, 2014.
- Davenport H. T., De Long W. D., Beers C. M., (1998). *Successful Knowledge Management Projects*. Sloan Management Review; *Winter* 1998; 39, 2; ABI/INFORM Global p. 43, Retrived From https://www.researchgate.net/publication/200045855_Building_Successful_Knowledge_Management_Projects, July 28, 2015,
- Debowski Shelda. (2006). *Knowledge Management*. John Wiley & Sons Australia, Limited.
- Dewey J. (1922). *Human Nature and Conduct, An Introduction to Social Psychology*. New York : Henry Holt and Company, Retrieved From <http://archive.org/details/humannatureandco011182mbp>., February 25, 2014,
- Fornaroff, A. (1980). *Community involvement in Health System for Primary Health Care*. Geneva : World Health Organization.
- Garvin, A. David . (1993).”Building a Learning Organization,” *Harvard Business Review* 71, 4, pp. 78-91.
- Georgiades, N., & Macdonell, R. (1998). *Leadership for competitive advantage*. Chichester : John /Willey & sons.
- Groff R. Todd and Thomas P. Jones. (2003). *Introduction to knowledge management: KM in business*. Thailand: Butterworth-Heinemann.
- Hilgard E. R. (1948). *Theories of Learning*. Englewood Cliffs, New York : Appleon-Century-Crofts. Inc.
- Lewin, K. (1948). *Resolving Social Conflicts : Selected Papers on Group Dynamics*. Getrud W. Lewin (ed.). New York: Harper & Brothers. Retrived From <https://archive.org>., May 20, 2015,
- Hillgard R. Ernest. (1948). *Theories of Learning*. New York: Appleton-Century-Crofts.
- Kuczka, T. (2001). *Knowledge Management Process Model*. Retrived From <http://www.inf.vtt.fi/pdf/Publications/2001/p455.pdf>., November 28, 2013,
- Locke, E. A. et al. (1991). *The Essence of Leadership : The four keys to Leading Successfully*. New York : Lexington Books.
- Marquardt, J. Michael and Angus Reynolds. (1994). *The Global Learning Organization*. New York : Irwin.
- Maslow, H. Abraham. (1954). *Motivation and Personality*. Harper & Row, Publishers, Inc.
- Mead G. H. (1934). *Mind, Self and Society*. Chicago: Chicago University Press. Retrived From <http://www.cf.ac.uk/socsi/undergraduate/introsoc/social4.html>., October 29, 2013.

- Marfai Muh Aris. (2011). The Hazards of Coastal erosion in Central Java, Indonesia: An Overview. In GEOGRAFIA Online™ *Malaysian Journal of Society and Space* 7 issue 3 (1-9). Retrived From [www.ukm.my/geografia/.../1.2011-3-MARFAI% 20ugm-english-2.pdf.](http://www.ukm.my/geografia/.../1.2011-3-MARFAI%20ugm-english-2.pdf), Feburary 17, 2013.
- Ngo Ngoc cat, Pham Huy Tien, Do Dinh Sam, Nguyen Ngoc Binh. (n.d.). *Status of Coastal Erosion of Vietnam and Proposed Measures for Protection*. Retrived From [http://www.fao.org/forestry/11286-08d0cd86bc02ef85da8f5b6249401b52f.pdf.](http://www.fao.org/forestry/11286-08d0cd86bc02ef85da8f5b6249401b52f.pdf), February 17, 2013.
- Nonaka Ikujiro, Ryoko Toyama and Noboru Konno. (2000). *SECI, Ba and Leadership : A Unified Model of Dynamic Knowledge-creation*. Retrived From Elsevier.com/locate/lrp., September 10, 2013.
- Oakley Peter and Marsden David. (1984). *Approaches to participation in rural development*. Geneva: Swizerland.
- O'Dell, C. & C. J. Grayson, (1998). *If only We Knew What We Know: The Transfer of Internal Knowledge and Best Practice*. New York: The Free Press., Retrived From <https://www.amazon.com/Only-Knew-What-Know-Knowledge/dp/1451697570>, July 9, 2015.
- O'Dell Carla & Cindy Hubert. (2011). *The New Edge in Knowledge : how knowledge management is changing the way we do business*. America: Wiley & Sons.
- Pateman, C. (1970). *Participation and Democratic Theory*, London: Cambridge University Press.
- Pasher Edna and Tuvya Ronen. (2011). *The Complete Guide to Knowledge Management : a strategic plan to leverage your company's intellectual capital*. America : Wiley & Sons.
- Pardee, Ronald L. (1990). *Literature Review Motivation Theories of Maslow, Herzberg, McGregor & McClelland, A Literature Review of Selected Theories Dealing with Job Satisfaction and Motivation*. Retrieved From [http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED316767.pdf.](http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED316767.pdf), June 25, 2015.
- Quigley, J. V. (1993). *Vision : How leaders develop it, share it & sustain it*. New York : Mc Graw-Hill.
- Reid J. Norman . (2000). *Community Participation : How People Power Brings Sustainable Benefits to Communities*. USDA Rural Development Office of Community Development. Retrieved From [http://www.rurdev.usda.gov/rbs/ezec/Pubs/com-particrept.pdf.](http://www.rurdev.usda.gov/rbs/ezec/Pubs/com-particrept.pdf), September 12, 2014.
- Roger M. Everett. (1983). *Diffusion of Innovations*. New York: A Division of Macmillan Publishing.

- Rubenstein-Montano, B., Liebowitz L., Buchwalter J., and McCaw D. (2001). *A Systems Thinking Framework for Knowledge Management, Decision Support System*. vol. 31, issue 1, May 2001, pp. 5-16. Retrieved From <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.84.1815&rep=rep1&type=pdf>., March 10, 2015.
- Schmitz Andy, Talya Bauer and Berrin Erdogan. (2012). *An Introduction to Organization Behavior (v.1.1)*. Retrieved From <http://2012books.lardbucket.org/pdfs/an-introduction-to-organizational-behavior-v1.1.pdf>., June 25, 2015.
- Senge P. M. (1990). *The Fifth Discipline : The Art and Practice of the Learning Organization*. New York: Currency Doubleday.
- Simon, A. Herbert. (1945). *Administrative Behavior*. New York: Simon & Schuster. Retrieved From http://www.simonandschuster.com/books/Administrative-Behavior-4th-Edition/Herbert-A-Simon/9780684835822/browse_inside. https://books.google.co.uk/books?id=jmzWLn8pBKUC&printsec=frontcover&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q=coordination&f=false, June 10, 2016.
- United Nations. (1975). *Popular Participation in Decision Making For Development*. New York: United nation Publication. Retrieved From <http://digitization.s3.amazonaws.com/digibak/Ad%20hoc%20project%20-%20Web/2016/ST-ESA-31-E.pdf>, July 20, 2016.
- Wiig M. Karl. (2004). *People-Focused Knowledge Management : how effective decision making leads to corporate success*. America : Elsevier Butterworth-Heinemann.
- Weber Max. (1947). *The Theory of Social and Economic Organization*. Translated by A M Henderson and Talcott Parsons, The Free Press and the Falcon's Bring Press. Retrieved From <http://taodesigns.tripod.com/weber/weber47.html>., March 19, 2014.
- Willmore, E. L. (2002). *Principal Leadership : Applying the new Educational Leadership Constituent Council (ELCC) Standards*. Thousand Oak, California : Conwin Press.
- World Bank and IDA. (1967). *World Bank and IDA Annual Report 1966/1967*. Washington, D.C.: The World Bank. Retrieved From <http://documents.worldbank.org/curated/en/1967/01/1570703/world-bank-ida-annual-report-1966-1967>, March 15, 2015,
- Zaccaro, S. J., & Banks, D. (2004). Leader Visioning and adaptability : Bridging the gap between research and practice on developing the ability to manage change. *Human Resource Management*, 43 (4), 367-380.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity)

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบความสอดคล้องของเครื่องมือการศึกษาวิจัย

1. รศ. ดร. เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ อาจารย์ประจำสาขาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
2. คุณสมศักดิ์ พิริโยธา ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการจัดการทรัพยากรชายฝั่งและป่าชายเลน, ผอ.สำนักอนุรักษ์พื้นที่ชายฝั่ง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
3. รศ. บำเพ็ญ เขียวหวาน อาจารย์ประจำสาขาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
4. รศ. ดร. ดุสิต เวชกิจ อาจารย์ประจำสาขาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
5. ผศ. ดร. กอบกุล วิศิษฐ์สรศักดิ์ ประธานหลักสูตรยุทธศาสตร์การพัฒนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
6. ผศ. ดร. กฤตชน วงศ์รัตน์ คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ตัวแปร ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความสอดคล้อง						รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	
IV2.2.2 การเปิดโอกาสเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็น	15. ท่านมีความยินดีเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	0	1	0	1	1	1	0.67
IV2.2.3 การแลกเปลี่ยนข้อมูล	16. ท่านได้เข้าร่วมการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1	1	1	1	1	1	1.00
IV2.3 การร่วมปรึกษาหารือ								
IV2.3.1 การทำประชาพิจารณ์	17. ท่านได้เข้าร่วมการประชุมและตัดสินใจดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1	1	1	1	0	1	0.83
IV2.3.2 การเข้าร่วมการประชุมอย่างต่อเนื่อง	18. ท่านได้เข้าร่วมการประชุมอย่างต่อเนื่องเพื่อติดตามการแก้ปัญหาการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1	0	1	1	1	1	0.83
IV2.3.3 การรวบรวมข้อมูลสรุปปัญหาที่ชัดเจน	19. ท่านได้ร่วมการรวบรวมข้อมูลสรุปปัญหาที่ชัดเจนในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1	1	1	1	1	1	1.00
IV3 การร่วมตัดสินใจ								
IV3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา								
IV3.1.1 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์	20.ท่านได้ร่วมวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์การป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1	1	1	1	1	1	1.00
IV3.1.2 การประเมินสาเหตุผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	21.ท่านได้ร่วมประเมินสาเหตุและผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1	1	1	1	1	1	1.00
IV3.1.3 การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา	22. ท่านได้ร่วมจัดลำดับความสำคัญของปัญหาการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1	0	1	1	1	1	0.83
IV3.1.4 การเลือกทางเลือกที่มีการเห็นพ้องกัน	23. ท่านได้ร่วมตัดสินใจในการเลือกทางเลือกที่มีการลงมติเห็นพ้องร่วมกันในระดับใด	1	0	1	1	1	1	0.83

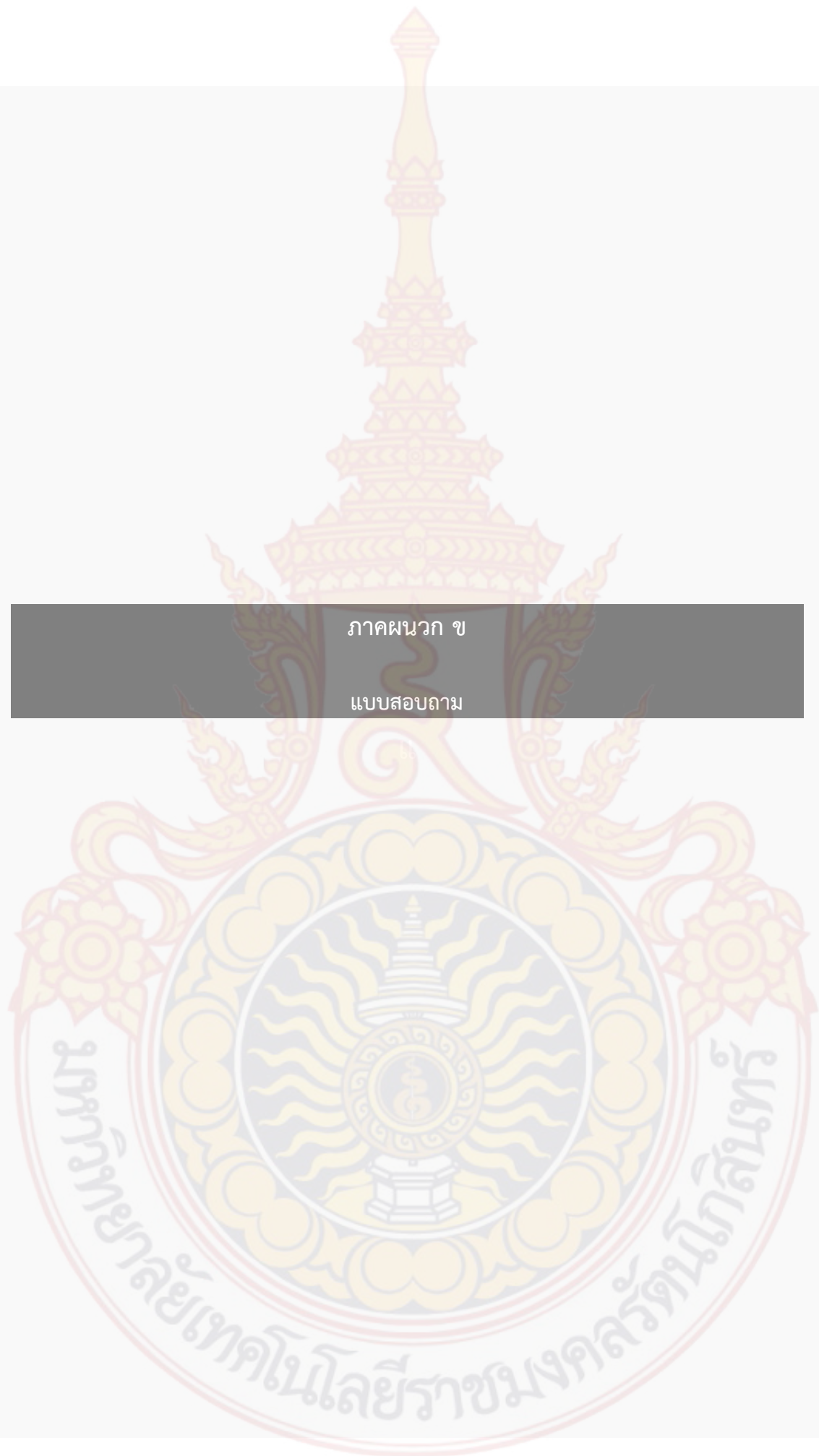
ตัวแปร ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความสอดคล้อง						รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	
DV1.1.2 การแสวงหา รวบรวมความรู้ อย่างสม่ำเสมอ	2. ท่านมีการแสวงหา รวบรวมข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้รับความรู้ในการ ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธี ปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1	1	1	1	1	1	1.00
DV1.1.3 การใช้ความรู้ สำหรับเป็นแนวทางการ ทำงานที่เหมาะสม	3. ท่านได้ใช้ความรู้สำหรับเป็นแนว ทางการทำงานที่เหมาะสมในการ ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีการ ปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1	1	0	1	1	1	0.83
DV1.2 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้								
DV1.2.1 การจัดพื้นที่ แลกเปลี่ยนความรู้ ร่วมกันอย่างไม่เป็น ทางการ	4. ท่านได้ให้ความสำคัญต่อการจัดพื้นที่ แลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันอย่างไม่เป็น ทางการ เช่น มุมกาแฟ ในระดับใด	0	1	1	1	0	1	0.67
DV1.2.2 การส่งเสริมการ ใช้พื้นที่เสมือนผ่าน เทคโนโลยี	5. ท่านให้การส่งเสริมการใช้พื้นที่ แลกเปลี่ยนความรู้ผ่านระบบเครือข่าย ออนไลน์ในระดับใด	1	1	1	1	1	1	1.00
DV1.2.3 การจัดกิจกรรม เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	6. ท่านได้เข้าร่วมการจัดกิจกรรมเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องในระดับใด	1	1	1	1	1	1	1.00
DV1.3 การเรียนรู้ร่วมกัน								
DV1.3.1 การได้รับความรู้ ความเข้าใจอย่างเท่าเทียม กัน	7. ท่านมีโอกาสได้ความรู้ความเข้าใจ อย่างเท่าเทียมกันในระดับใด	1	1	1	1	0	1	0.67
DV1.3.2 การยอมรับ ความคิดเห็นและเหตุผลที่ หลากหลาย	8. ท่านได้ให้การยอมรับความคิดเห็น และเหตุผลที่หลากหลายต่อการเรียนรู้ ร่วมกันในระดับใด	1	1	1	1	1	1	1.00
DV1.3.3 การทำงาน ร่วมกันในการจัดการ ปัญหาใหม่	9. ท่านได้ร่วมเรียนรู้การทำงานร่วมกัน ในการจัดการปัญหาใหม่ ๆ ในระดับใด	0	1	1	1	1	1	0.83
DV2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน								
DV2.1 การจัดระบบความรู้								
DV2.1.1 การมีแหล่ง ความรู้หลากหลาย	10. ท่านมีแหล่งความรู้หลากหลาย เกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง ทะเล โดยมีการรวบรวมความรู้ อย่างเป็นระบบในระดับใด	0	1	1	1	1	1	0.83

ตัวแปร ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความสอดคล้อง						รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	
DV3 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน								
DV3.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน	20. ท่านได้เข้าร่วมการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในการสร้างภาพที่พึงประสงค์ร่วมกันในระดับใด	1	1	1	1	1	1	1.00
DV3.1.3 การสรุปประเด็นสร้างแนวทางแก้ไขปัญหา	21. ท่านได้เข้าร่วมสรุปประเด็นความรู้ในการกำหนดภาพที่พึงประสงค์ร่วมกันเพื่อสร้างแนวทางแก้ไขปัญหในระดับใด	1	1	1	1	1	1	1.00
DV3.2 การถ่ายทอดวิสัยทัศน์								
DV3.2.1 การให้วิสัยทัศน์ความรู้เกี่ยวกับวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ชัดเจน	22. ท่านได้ถ่ายทอดความรู้ของภาพที่พึงประสงค์ร่วมกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ชัดเจนในการป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1	1	1	1	0	1	0.83
DV3.2.2 การแสดงวิสัยทัศน์อยู่เสมอ	23. ท่านได้ถ่ายทอดภาพที่พึงประสงค์ร่วมกันอย่างเป็นประจำเมื่อมีโอกาสในระดับใด	0	1	1	1	0	1	0.67
DV3.2.3 การสื่อให้รับรู้ จนเกิดความเชื่อมั่น และยอมรับเป้าหมาย	24. ท่านได้ถ่ายทอดภาพที่พึงประสงค์ร่วมกันให้เกิดการรับรู้จนเกิดความเชื่อมั่นและยอมรับเป้าหมายในระดับใด	0	1	1	1	0	1	0.67
DV3.3 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์								
DV3.3.1 การจัดตั้งคณะทำงานที่มีอำนาจในการตัดสินใจ	25. ท่านได้มีการจัดตั้งคณะทำงานที่มีอำนาจในการตัดสินใจเพื่อร่วมปฏิบัติตามภาพที่พึงประสงค์ร่วมกันในการป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1	1	1	1	0	1	0.83
DV3.3.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการที่เป็นแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน	26. ท่านได้ร่วมจัดทำแผนปฏิบัติงานที่เป็นแนวทางแก้ปัญหาคือการมีภาพที่พึงประสงค์ร่วมกันในระดับใด	1	1	1	1	0	1	0.83
DV3.3.3 ความสามารถเชื่อมโยงวิสัยทัศน์สู่นโยบายและเป้าหมาย	27. ท่านได้ร่วมใช้ความสามารถเชื่อมโยงภาพที่พึงประสงค์ร่วมกันสู่นโยบายและเป้าหมายในระดับใด	1	1	1	1	0	1	0.83
DV4 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน								
DV4.1 การมีภาวะผู้นำ								
DV4.1.1 การกระตุ้นโน้มนำในการทำงาน เป็นกลุ่มร่วมกัน	28. ท่านได้ร่วมเสริมสร้างความรู้โดยการกระตุ้นโน้มนำในการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกันเพื่อการมีภาวะผู้นำในการป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1	1	1	1	0	1	0.83

ตัวแปร ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความสอดคล้อง						รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	
DV4.1.2 การกระทำที่เป็นแบบอย่างที่ดี	29. ท่านได้ร่วมการกระทำที่เป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อการมีภาวะผู้นำในระดับใด	1	1	1	1	0	1	0.83
DV4.1.3 ความกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์	30. ท่านได้ร่วมใช้ความกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เพื่อการมีภาวะผู้นำในระดับใด	0	1	1	1	0	1	0.67
DV4.2 การจูงใจ								
DV4.2.1 การให้ผลตอบแทนหรือรางวัล	31. ท่านร่วมให้ผลตอบแทนหรือรางวัลในการจูงใจเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	0	1	1	1	0	1	0.67
DV4.2.2 การมอบหมายอำนาจเพื่อการตัดสินใจ	32. ท่านร่วมให้การมอบหมายอำนาจเพื่อการตัดสินใจในการจูงใจเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะในระดับใด	1	1	1	1	1	1	1.00
DV4.2.3 การใช้ข้อมูลป้อนกลับ	33. ท่านร่วมใช้ข้อมูลป้อนกลับในการจูงใจเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะในระดับใด	1	0	1	1	1	1	0.67
DV4.3 การเสริมพลังความสามารถ								
DV4.3.1 การรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนร่วมกัน	34. ท่านมีการรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนร่วมกันเพื่อการเสริมพลังความสามารถในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1	1	1	1	0	1	0.83
DV4.3.2 การสนับสนุน การรวมกลุ่มเครือข่าย	35. ท่านมีการสนับสนุนการรวมกลุ่มเครือข่ายเพื่อการเสริมพลังความสามารถในระดับใด	1	0	1	1	0	1	0.67
DV4.3.3 การให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลในการทำงานร่วมกัน	36. ท่านมีการให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลในการทำงานร่วมกันเพื่อการเสริมพลังความสามารถในระดับใด	1	0	1	1	0	1	0.67

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

โครงการวิจัย : การมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเชียงใหม่ชะลอกคลื่น
ในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. กลุ่มประชากรตำบล
 1. พันท้ายนรสิงห์
 2. โคกขาม
 3. บางหญ้าแพรก
 4. บางกระเจ้า
 5. บ้านบ่อ
 6. บางโทรัด
 7. กาหลง
 8. นาโคก
2. เพศ
 1. ชาย
 2. หญิง
3. อายุ
 1. 15 - 25 ปี
 2. 26 - 35 ปี
 3. 36 - 45 ปี
 4. 46 - 55 ปี
 5. 56 ปี ขึ้นไป
4. ระดับการศึกษา
 1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า
 2. มัธยมศึกษาตอนต้น
 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 4. อนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
 5. ปริญญาตรี
 6. สูงกว่าปริญญาตรี
5. รายได้ต่อเดือน
 1. ต่ำกว่า 5,001 บาท
 2. 5,001-15,000 บาท
 3. 15,001-25,000 บาท
 4. 25,001-35,000 บาท
 4. 35,001 บาทขึ้นไป
6. อาชีพ
 1. รับราชการ
 2. พนักงาน/เจ้าหน้าที่องค์กร
 3. ทำการเกษตร/ประมง
 4. ประกอบการธุรกิจ/ค้าขาย
 5. นักเรียน/นักศึกษา
 6. พ่อบ้าน/แม่บ้าน
 7. อื่น ๆ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการความรู้ชุมชน

คำชี้แจง เป็นคำถามเกี่ยวกับการจัดการความรู้ชุมชน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น ผู้นำ ชุมชน และประชาชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่มีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่น จังหวัดสมุทรสาคร โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ดังนี้

คะแนน 1 หมายถึง มีการดำเนินการในระดับน้อยอย่างยิ่ง	ระหว่าง ร้อยละ	1-20
คะแนน 2 หมายถึง มีการดำเนินการระดับน้อย	ระหว่าง ร้อยละ	21-40
คะแนน 3 หมายถึง มีการดำเนินการระดับปานกลาง	ระหว่าง ร้อยละ	41-60
คะแนน 4 หมายถึง มีการดำเนินการระดับมาก	ระหว่าง ร้อยละ	61-80
คะแนน 5 หมายถึง มีการดำเนินการระดับมากอย่างยิ่ง	ระหว่าง ร้อยละ	81-100

ข้อที่	การจัดการความรู้ชุมชน	ระดับการดำเนินงาน				
		น้อย อย่างยิ่ง (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มาก อย่างยิ่ง (5)
การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน						
การสร้างความรู้ใหม่						
1.	ท่านมีการแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ด้วยความสมัครใจเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
2.	ท่านมีการแสวงหาต่อการรวบรวมข้อมูลอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
3.	ท่านได้สรุปความรู้เป็นแนวทางการทำงานที่เหมาะสมในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้						
4.	ท่านได้ให้ความสำคัญต่อการจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันอย่างไม่เป็นทางการ เช่น มุมกาแฟ ศาลาเอนกประสงค์ วัด โรงเรียน การพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ ในระดับใด					
5.	ท่านมีการแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านระบบเครือข่ายออนไลน์ในระดับใด					
6.	ท่านได้เข้าร่วมการจัดกิจกรรมเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในระดับใด					
การเรียนรู้ร่วมกัน						
7.	ท่านได้รับโอกาสทางการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจอย่างเท่าเทียมกันในระดับใด					
8.	ท่านยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลที่หลากหลายจากการเรียนรู้ร่วมกันในระดับใด					

ข้อที่	การจัดการความรู้ชุมชน	ระดับการดำเนินงาน				
		น้อย อย่างยิ่ง (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มาก อย่างยิ่ง (5)
9.	ท่านมีการเรียนรู้การทำงานร่วมกันในการจัดการปัญหาใหม่ ๆ ในระดับใด					
การมีคลังความรู้ร่วมกัน						
การจัดระบบความรู้						
10.	ชุมชนของท่านมีแหล่งความรู้หลากหลายเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยมีการรวบรวมความรู้อย่างเป็นระบบในระดับใด					
11.	ท่านมีการเก็บบันทึกความรู้ในหลายลักษณะเพื่อการรวบรวม เช่น การจดบันทึก การถ่ายรูป การบันทึกเสียง สำหรับการมีคลังความรู้ร่วมกันในระดับใด					
12.	ท่านได้ใช้เครื่องมือที่มีความทันสมัยทางเทคโนโลยีเพื่อการค้นหา รวบรวม จัดเก็บความรู้ การรักษาข้อมูลให้ปลอดภัยเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งอย่างเป็นระบบในระดับใด					
การตรวจสอบความรู้						
13.	ท่านได้มีการประเมินผลความรู้ในการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายในระดับใด					
14.	ท่านได้ร่วมการติดตามความรู้ในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในระดับใด					
15.	ท่านมีการทบทวนปรับปรุงและสรุปความรู้เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในระดับใด					
การใช้ความรู้						
16.	ท่านได้นำความรู้ใหม่ไปปรับใช้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการทำงานในระดับใด					
17.	ท่านได้ใช้ความรู้ความสามารถเพื่อจัดการการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
18.	ท่านมีการถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน						
การกำหนดวิสัยทัศน์						
19.	ท่านมีการรวบรวมข้อมูลความต้องการของปัญหา เพื่อกำหนดเป้าหมาย/วิสัยทัศน์ในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					

ข้อที่	การจัดการความรู้ชุมชน	ระดับการดำเนินงาน				
		น้อย อย่างยิ่ง (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มาก อย่างยิ่ง (5)
20.	ท่านได้เข้าร่วมการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดเป้าหมาย/วิสัยทัศน์ในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
21.	ท่านได้เข้าร่วมสรุปประเด็นปัญหาในการกำหนดภาพผังประสงค์/วิสัยทัศน์ร่วมกันเพื่อสร้างแนวทางแก้ไขปัญหาในระดับใด					
การถ่ายทอดวิสัยทัศน์						
22.	ท่านได้รับรู้การถ่ายทอดเป้าหมาย/วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ชัดเจนของแนวทางการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
23.	ท่านได้ร่วมถ่ายทอดเป้าหมาย/วัตถุประสงค์อย่างเป็นประจำเมื่อมีโอกาสของแนวทางการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
24.	ท่านได้รับรู้การถ่ายทอดเป้าหมาย/วัตถุประสงค์อย่างต่อเนื่องจนเกิดความเชื่อมั่นและยอมรับเป้าหมายในระดับใด					
การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์						
25.	ท่านได้มีการจัดตั้งคณะทำงานที่มีอำนาจตัดสินใจเพื่อดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
26.	ท่านได้ร่วมจัดทำแผนปฏิบัติงานตามเป้าหมายเพื่อเป็นแนวทางแก้ปัญหาการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
27.	ท่านได้ร่วมการผลักดันและเชื่อมโยงเป้าหมาย/แนวทางการทำงานสู่นโยบายการจัดการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน						
การมีภาวะผู้นำ						
28.	ท่านได้มีการกระตุ้นโน้มน้าวสมาชิกของกลุ่มให้ทำงานร่วมกันในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
29.	ท่านได้ทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่คนในกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกันในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
30.	ท่านได้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เพื่อการทำงานร่วมกันในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					

ข้อที่	การจัดการความรู้ชุมชน	ระดับการดำเนินงาน				
		น้อย อย่างยิ่ง (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มาก อย่างยิ่ง (5)
การจูงใจ						
31.	ท่านได้รับผลตอบแทน/รางวัล/คำชมเชยจากการทำงานร่วมกันเพื่อป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
32.	ท่านให้ความสำคัญกับการมอบหมายอำนาจเพื่อการตัดสินใจในการจูงใจเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะในระดับใด					
33.	ท่านได้รับโอกาสให้ร่วมการสะท้อน/การให้ข้อมูลความคิดเห็นในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
การเสริมพลังความสามารถ						
34.	ท่านได้รับคำแนะนำเพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อการรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนต่อการทำงานร่วมกันในระดับใด					
35.	ท่านได้รับการชักชวนให้เข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายเพื่อการทำงานร่วมกันในระดับใด					
36.	ท่านได้รับการเสริมความรู้ความสามารถเพื่อการช่วยเหลือเกื้อกูลต่อการทำงานร่วมกันอย่างมีคุณภาพในระดับใด					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน

คำชี้แจง เป็นคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ดังนี้

- คะแนน 1 หมายถึง มีการดำเนินการในระดับน้อยอย่างยิ่ง ระหว่าง ร้อยละ 1-20
 คะแนน 2 หมายถึง มีการดำเนินการระดับน้อย ระหว่าง ร้อยละ 21-40
 คะแนน 3 หมายถึง มีการดำเนินการระดับปานกลาง ระหว่าง ร้อยละ 41-60
 คะแนน 4 หมายถึง มีการดำเนินการระดับมาก ระหว่าง ร้อยละ 61-80
 คะแนน 5 หมายถึง มีการดำเนินการระดับมากอย่างยิ่ง ระหว่าง ร้อยละ 81-100

ข้อที่	การมีส่วนร่วมของชุมชน	ระดับการดำเนินงาน				
		น้อย อย่างยิ่ง (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มาก อย่างยิ่ง (5)
การร่วมสร้างความร่วมมือ						
ความร่วมมือด้านจิตใจ						
1.	ท่านให้ความไว้วางใจต่อเป้าหมาย/วัตถุประสงค์การทำงานป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					

ข้อที่	การมีส่วนร่วมของชุมชน	ระดับการดำเนินงาน				
		น้อย อย่างยิ่ง (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มาก อย่างยิ่ง (5)
2.	ท่านมีความรู้สึกผูกพันเป็นเจ้าของในกิจกรรมร่วมกันที่เกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
3.	ท่านมีทัศนคติเชิงบวก/เห็นด้วย/พึงพอใจในกิจกรรมการดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์						
4.	ท่านได้ร่วมวางแผนการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
5.	ท่านได้ร่วมกระบวนการคัดเลือกตัวแทนเพื่อเป็นคณะกรรมการที่มีความรับผิดชอบการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
6.	ท่านได้ร่วมกิจกรรมการทำงานกับกลุ่มเครือข่ายเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
ความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์						
7.	ท่านได้มีการสื่อสารระหว่างกันโดยใช้สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ หนังสือคู่มือ จดหมายข่าว แผ่นพับ ป้ายประกาศ ในระดับใด					
8.	ท่านได้มีการสื่อสารระหว่างกันด้วยวิธีการพูด เช่น การประชุม การติดต่อผ่านผู้นำ ในระดับใด					
9.	ท่านได้มีการสื่อสารถึงกันโดยใช้อุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น วิทยุชุมชน เสียงตามสาย โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ในระดับใด					
10.	ท่านได้มีการสื่อสารถึงกันโดยใช้ระบบเครือข่ายออนไลน์ เช่น ไลน์ เฟสบุ๊ก โทรศัพท์ในระดับใด					
การร่วมวิพากษ์วิจารณ์						
การร่วมให้ข้อมูล						
11.	ท่านได้ร่วมรับรู้ข้อมูล บทบาทหน้าที่และสิทธิของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำงานเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
12.	ท่านได้ร่วมเรียนรู้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการทำงานป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					

ข้อที่	การมีส่วนร่วมของชุมชน	ระดับการดำเนินงาน				
		น้อย อย่างยิ่ง (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มาก อย่างยิ่ง (5)
13.	ท่านได้ร่วมทัศนศึกษาเยี่ยมชมโรงงานเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและเรียนรู้การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด					
การร่วมรับฟังความคิดเห็น						
14.	ท่านได้ร่วมการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด					
15.	ท่านได้รับโอกาสเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด					
16.	ท่านได้ร่วมการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด					
การร่วมปรึกษาหารือ						
17.	ท่านได้เข้าร่วมการประชุมและตัดสินใจดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด					
18.	ท่านได้ร่วมประชุมอย่างต่อเนื่องเพื่อติดตามการแก้ปัญหาการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด					
19.	ท่านได้ร่วมการรวบรวมข้อมูลเพื่อสรุปข้อมูลปัญหาให้มีความชัดเจนในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด					
การร่วมตัดสินใจ						
การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา						
20.	ท่านได้ร่วมวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์การป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด					
21.	ท่านได้ร่วมประเมินสาเหตุและผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด					
22.	ท่านได้ร่วมจัดลำดับความสำคัญของปัญหาการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด					
23.	ท่านได้ร่วมการตัดสินใจต่อทางเลือกที่มีความเป็นไปได้โดยมีการลงมติเห็นพ้องร่วมกันในระดับใด					
การวางแผนทางการดำเนินการ						
24.	ท่านได้ร่วมกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์เพื่อวางแผนทางการดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด					

ข้อที่	การมีส่วนร่วมของชุมชน	ระดับการดำเนินงาน				
		น้อย อย่างยิ่ง (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มาก อย่างยิ่ง (5)
25.	ท่านได้ร่วมจัดกิจกรรมตามแนวทางการดำเนินงานป้องกันแก้ไขการกีดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
26.	ท่านได้ใช้ความรู้ภูมิปัญญาในการทำงานป้องกันกีดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นระดับใด					
27.	ท่านได้ร่วมใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการจัดการป้องกันการกีดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
การประสานประโยชน์						
28.	ท่านได้ร่วมตัดสินใจถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับอย่างเท่าเทียมกันในการป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด					
29.	ท่านได้ร่วมตัดสินใจถึงผลประโยชน์ต่อการดูแลใส่ใจเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นในการป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
30.	ท่านได้ให้ความสนใจร่วมมีความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาการกีดเซาะชายฝั่งเพื่อรักษาผลประโยชน์สูงสุดร่วมกันในระดับใด					
31.	ท่านได้ร่วมตัดสินใจในการจัดการทรัพยากรชายฝั่งให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระดับใด					
การร่วมดำเนินงาน						
การร่วมลงแรงงาน						
32.	ท่านได้ร่วมคิดร่วมเรียนรู้การป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
33.	ท่านได้นำทักษะประสบการณ์มาใช้ในการป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
34.	ท่านมีการปรับตัวในการทำงานร่วมกันเพื่อป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
การร่วมลงเงินทุน						
35.	ท่านได้ร่วมกิจกรรมในการตั้งกองทุนของชุมชนเพื่อการป้องกันแก้ไขการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด					
36.	ท่านได้ร่วมกิจกรรมแสวงหาแหล่งเงินทุนจากภาคเอกชนเพื่อการป้องกันแก้ไขการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					

ข้อที่	การมีส่วนร่วมของชุมชน	ระดับการดำเนินงาน				
		น้อย อย่างยิ่ง (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มาก อย่างยิ่ง (5)
37.	ท่านได้ร่วมกิจกรรมจัดหาเงินงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐเพื่อการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
การประสานงาน						
38	ท่านได้ร่วมประสานงานกับกลุ่มผู้นำสมาชิกชุมชนเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
39.	ท่านได้ร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ เกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด					
40.	ท่านได้ร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน/ภาคประชาสังคมเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะ โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด					
การร่วมติดตามประเมินผล						
การติดตามการดำเนินงาน						
41.	ท่านได้ร่วมกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
42.	ท่านได้มีโอกาสร่วมติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด					
43.	ท่านได้ร่วมการทบทวนปรับปรุงผลการดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด					
การประเมินผลการดำเนินงาน						
44.	ท่านได้ร่วมกระบวนการตรวจวัดวิเคราะห์ผลการดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด					
45.	ท่านได้ร่วมสรุปผลความก้าวหน้าในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด					
46.	ท่านได้ร่วมกิจกรรมการสรุปรายงานปัญหาอุปสรรคข้อเสนอแนะในการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด					

ภาคผนวก ค

แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ตามตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด ผลการทดสอบสมมติฐาน

รูปถ่ายขณะทำ การสัมภาษณ์

ชื่อถูกสัมภาษณ์.....
 ตำแหน่ง.....
 ที่อยู่.....

 โทรศัพท์มือถือ.....

ประเด็นการสัมภาษณ์จากนิยาม ปฏิบัติการดัชนีของตัวแปร	บทสัมภาษณ์ส่วนบุคคล
DV1 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน DV1.1 การสร้างความรู้ใหม่ DV1.2 การจัดพื้นที่แลกเปลี่ยน ความรู้ DV1.3 การเรียนรู้ร่วมกัน	1. ท่านมีวิธีการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง อย่างไร
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ IV1.1 ความร่วมมือด้านจิตใจ IV1.2 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ IV1.3 ความร่วมมือด้าน ประชาสัมพันธ์	2. ท่านมีแนวทางสร้างความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง อย่างไร
IV3 การร่วมตัดสินใจ IV3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหา IV3.2 การวางแผนทางการ ดำเนินการ IV3.3 การประสานประโยชน์	3. ท่านคิดว่า การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มีความสำคัญกับการ สร้างความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง อย่างไร
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ IV2.1 การให้ข้อมูล IV2.2 การรับฟังความคิดเห็น IV2.3 การร่วมปรึกษาหารือ	4. ท่านมีวิธีการตัดสินใจร่วมกันอย่างไร ในการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการ กัดเซาะชายฝั่ง
IV4. การร่วมดำเนินการ IV4.1 การร่วมแรงงาน IV4.2 การร่วมเงินทุน IV4.3 การประสานงาน	5. ท่านคิดว่า การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มีความสำคัญต่อการ ร่วมตัดสินใจเพื่อการวางแผนทางการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหา อย่างไร

ประเด็นการสัมภาษณ์จากนิยาม ปฏิบัติการดัชนีของตัวแปร	บทสัมภาษณ์ส่วนบุคคล
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล IV5.1 การร่วมติดตามการ ดำเนินงาน IV5.2 การร่วมประเมินผล การดำเนินงาน	6. ท่านคิดว่า การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมตามขั้นตอนอื่นในการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหา อย่างไร
DV2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน DV2.1 การจัดระบบความรู้ DV2.2 การตรวจสอบความรู้ DV2.3 การใช้ความรู้	7. ท่านมีวิธีการจัดการคลังความรู้/ฐานข้อมูลความรู้ในการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างไร
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ IV1.1 ความร่วมมือด้านจิตใจ IV1.2 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ IV1.3 ความร่วมมือด้าน ประชาสัมพันธ์	8. ท่านมีแนวทางสร้างความร่วมมือในการมีคลังความรู้/ฐานข้อมูลความรู้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง อย่างไร
IV3 การร่วมตัดสินใจ IV3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหา IV3.2 การวางแผนทางการ ดำเนินการ IV3.3 การประสานประโยชน์	9. ท่านมีวิธีการอย่างไรต่อการสร้างความร่วมมือในเรื่องการตรวจสอบความรู้ และการใช้ความรู้เพื่อจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีความสัมพันธ์กันอย่างไร
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ IV2.1 การให้ข้อมูล IV2.2 การรับฟังความคิดเห็น IV2.3 การร่วมปรึกษาหารือ	10. ท่านมีวิธีการตัดสินใจร่วมกันอย่างไร ในเรื่องการตรวจสอบความรู้ การใช้ความรู้ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์สำหรับการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง
IV4. การร่วมดำเนินการ IV4.1 การร่วมแรงงาน IV4.2 การร่วมเงินทุน IV4.3 การประสานงาน	11. ท่านคิดว่า การมีคลังความรู้/ฐานความรู้ร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มีความสำคัญต่อการร่วมตัดสินใจเพื่อการวางแผนทางการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหา อย่างไร
IV5 การร่วมติดตามประเมินผล IV5.1 การร่วมติดตามการ ดำเนินงาน IV5.2 การร่วมประเมินผล การดำเนินงาน	12. ท่านคิดว่า การมีคลังความรู้/ฐานความรู้ร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมตามขั้นตอนอื่นในการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหา อย่างไร

ประเด็นการสัมภาษณ์จากนิยาม ปฏิบัติการดัชนีของตัวแปร	บทสัมภาษณ์ส่วนบุคคล
DV1 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน DV1.1 การกำหนดวิสัยทัศน์ DV1.2 การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ DV1.3 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์	13. ท่านมีแนวคิดและวิธีการอย่างไร ในเรื่องการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน เพื่อการจัดการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง
IV3 การร่วมตัดสินใจ IV3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหา IV3.2 การวางแผนทางการ ดำเนินการ IV3.3 การประสานประโยชน์	14. ท่านคิดว่า การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันมีความสัมพันธ์/มีความสำคัญต่อการตัดสินใจ เพื่อการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างไร
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ IV4. การร่วมดำเนินการ IV5 การร่วมติดตามประเมินผล	15. ท่านคิดว่า การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มีความสำคัญกับการมีส่วนร่วม ร่วมตามขั้นตอนอื่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง อย่างไร
DV4 การนำการเปลี่ยนแปลง ร่วมกัน DV4.1 การมีภาวะผู้นำ DV4.2 การจูงใจ DV4.3 การเสริมพลังความสามารถ	16. ท่านมีแนวคิดและวิธีการอย่างไร ในเรื่องการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน เพื่อ การจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง
IV1 การร่วมสร้างความร่วมมือ IV1.1 ความร่วมมือด้านจิตใจ IV1.2 ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ IV1.3 ความร่วมมือด้าน ประชาสัมพันธ์	17. ท่านคิดว่า การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มีความสำคัญกับ การร่วมสร้างความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง อย่างไร
IV3 การร่วมตัดสินใจ IV3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหา IV3.2 การวางแผนทางการ ดำเนินการ IV3.3 การประสานประโยชน์	18. ท่านคิดว่า การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มีความสำคัญกับ การร่วมตัดสินใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง อย่างไร
IV2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์ IV4. การร่วมดำเนินการ IV5 การร่วมติดตามประเมินผล	19. ท่านคิดว่า การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน มีความสัมพันธ์/มีความสำคัญกับ การมีส่วนร่วมตามขั้นตอนอื่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง อย่างไร

ภาคผนวก ง

การกำหนดรหัสการตอบแบบสอบถามเพื่อใช้ในการแปลค่าคำตอบ

การกำหนดรหัสการตอบแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการแปลค่าคำตอบ

Columns	Label/name	Explanation	Values
1	ลำดับ	ลำดับแบบสอบถาม	001-919
2	กลุ่มประชากร ตำบล	1. ตำบลของผู้ตอบแบบสอบถาม	1. พันท้ายนรสิงห์ 2. โคกขาม 3. บางหญ้าแพรก 4. บางกระเจ้า 5. บ้านบ่อ 6. บางไทรัด 7. กาหลง 8. นาโคก
3	เพศ	2. เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	1. ชาย 2. หญิง
4	อายุ	3. อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	1. 15-25 ปี 2. 26-35 ปี 3. 36-45 ปี 4. 46-55 ปี 5. 56 ปี ขึ้นไป
5	ระดับการศึกษา	4. ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม	1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า 2. มัธยมศึกษาตอนต้น 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 4. อนุปริญญา/ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 5. ปริญญาตรี 6. สูงกว่าปริญญาตรี
6	รายได้ ต่อเดือน	5. รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม	1. ต่ำกว่า 5,001 บาท 2. 5,001-15,000 บาท 3. 15,001-25,000 บาท 4. 25,001-35,000 บาท 5. 35,001 ขึ้นไป
7	อาชีพ	6. อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม	1. รับราชการ 2. พนักงาน/เจ้าหน้าที่องค์กร 3. ทำการเกษตร/ประมง 4. ประกอบการธุรกิจ/ค้าขาย 5. นักเรียน/นักศึกษา 6. พ่อบ้าน/แม่บ้าน 7. อื่น ๆ
8	IV1.1.1	1. ท่านให้ความไว้วางใจต่อเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ การทำงานป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากอย่างยิ่ง
9	IV1.1.2	2. ท่านมีความรู้สึกผูกพันเป็นเจ้าของในกิจกรรม ร่วมกันที่เกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธี ปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากอย่างยิ่ง
10	IV1.1.3	3. ท่านมีทัศนคติเชิงบวก/เห็นชอบ/พึงพอใจใน กิจกรรมการดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะโดย วิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากอย่างยิ่ง

Columns	Label/name	Explanation	Values	
11	IV1.2.1	4. ท่านได้ร่วมวางแผนการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
12	IV1.2.2	5. ท่านได้ร่วมกระบวนการคัดเลือกตัวแทนเพื่อเป็นคณะกรรมการที่มีความรับผิดชอบการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
13	IV1.2.3	6. ท่านได้ร่วมกิจกรรมการทำงานกับกลุ่มเครือข่ายเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาการป้องกันการกีดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
14	IV1.3.1	7. ท่านได้มีการสื่อสารระหว่างกันโดยใช้สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ พิมพ์ หนังสือคู่มือ จดหมายข่าว แผ่นพับ ป้ายประกาศในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
15	IV1.3.2	8. ท่านได้มีการสื่อสารระหว่างกันด้วยวิธีการพูด เช่น การประชุม การติดต่อผ่านผู้นำในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
16	IV1.3.3	9. ท่านได้มีการสื่อสารถึงกันโดยใช้อุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น วิทยุชุมชน เสียงตามสาย โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
17	IV1.3.4	10. ท่านได้มีการสื่อสารถึงกันโดยใช้ระบบเครือข่ายออนไลน์เช่น ไลน์ เฟสบุ๊ก โทรศัพท์ ในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
18	IV2.1.1	11. ท่านได้ร่วมรับรู้ข้อมูล บทบาทหน้าที่และสิทธิของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำงานเพื่อป้องกันการกีดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
19	IV2.1.2	12. ท่านได้ร่วมเรียนรู้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการงานป้องกันการกีดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
20	IV2.1.3	13. ท่านได้ร่วมทัศนศึกษาเยี่ยมชมดูงานเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและเรียนรู้การป้องกันการกีดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
21	IV2.2.1	14. ท่านได้ร่วมการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันการกีดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอกคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก

Columns	Label/name	Explanation	Values	
22	IV2.2.2	15. ท่านได้รับโอกาสเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
23	IV2.2.3	16. ท่านได้ร่วมการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
24	IV2.3.1	17. ท่านได้เข้าร่วมการประชุมและตัดสินใจดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
25	IV2.3.2	18. ท่านได้ร่วมประชุมอย่างต่อเนื่องเพื่อติดตามการแก้ปัญหาการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
26	IV2.3.3	19. ท่านได้ร่วมการรวบรวมข้อมูลเพื่อสรุปข้อมูลปัญหาให้มีความชัดเจนในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
27	IV3.1.1	20. ท่านได้ร่วมวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์การป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
28	IV3.1.2	21. ท่านได้ร่วมประเมินสาเหตุและผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
29	IV3.1.3	22. ท่านได้ร่วมจัดลำดับความสำคัญของปัญหาการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
30	IV3.1.4	23. ท่านได้ร่วมการตัดสินใจต่อทางเลือกที่มีความเป็นไปได้โดยมีการลงมติเห็นพ้องร่วมกันในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
31	IV3.2.1	24. ท่านได้ร่วมกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์เพื่อวางแผนทางการดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
32	IV3.2.2	25. ท่านได้ร่วมจัดกิจกรรมตามแนวทางการดำเนินงานป้องกันแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
33	IV3.2.3	26. ท่านได้ใช้ความรู้ภูมิปัญญาในการทำงานป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก

Columns	Label/name	Explanation	Values	
34	IV3.2.4	27. ท่านได้ร่วมใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการจัดการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
35	IV3.3.1	28. ท่านได้ร่วมตัดสินใจถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับอย่างเท่าเทียมกันในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
36	IV3.3.2	29. ท่านได้ร่วมตัดสินใจถึงผลประโยชน์ต่อการดูแลใส่ใจเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
37	IV3.3.3	30. ท่านได้ให้ความสนใจร่วมมีความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งเพื่อรักษาผลประโยชน์สูงสุดร่วมกันในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
38	IV3.3.4	31. ท่านได้ร่วมตัดสินใจในการจัดการทรัพยากรชายฝั่งให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
39	IV4.1.1	32. ท่านได้ร่วมคิดร่วมเรียนรู้การป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
40	IV4.1.2	33. ท่านได้นำทักษะประสบการณ์มาใช้ในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
41	IV4.1.3	34. ท่านมีการปรับตัวในการทำงานร่วมกันเพื่อป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
42	IV4.2.1	35. ท่านได้ร่วมกิจกรรมในการตั้งกองทุนของชุมชนเพื่อการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
43	IV4.2.2	36. ท่านได้ร่วมกิจกรรมแสวงหาแหล่งเงินทุนจากภาคเอกชนเพื่อการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
44	IV4.2.3	37. ท่านได้ร่วมกิจกรรมจัดหาเงินงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐเพื่อการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
45	IV4.3.1	38. ท่านได้ร่วมประสานงานกับกลุ่มผู้นำสมาชิกชุมชนเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก

Columns	Label/name	Explanation	Values	
46	IV4.3.2	39. ท่านได้ร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
47	IV4.3.3	40. ท่านได้ร่วมประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน/ภาคประชาสังคมเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะ โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
48	IV5.1.1	41. ท่านได้ร่วมกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะ โดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
49	IV5.1.2	42. ท่านได้มีโอกาสเข้าร่วมติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
50	IV5.1.3	43. ท่านได้ร่วมการทบทวนปรับปรุงผลการดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
51	IV5.2.1	44. ท่านได้ร่วมกระบวนการตรวจวัดวิเคราะห์ผลการดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
52	IV5.2.2	45. ท่านได้ร่วมสรุปผลความก้าวหน้าในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
53	IV5.2.3	46. ท่านได้ร่วมกิจกรรมการสรุปรายงานปัญหาอุปสรรคข้อเสนอนะในการป้องกันแก้ไขการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นอยู่ในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
54	DV1.1.1	1. ท่านมีการแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ด้วยความสมัครใจเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
55	DV1.1.2	2. ท่านมีการแสวงหาต่อการรวบรวมข้อมูลอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
56	DV1.1.3	3. ท่านได้ใช้ความรู้สำหรับเป็นแนวทางการทำงานที่เหมาะสมในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก

Columns	Label/name	Explanation	Values	
57	DV1.2.1	4. ท่านได้ให้ความสำคัญต่อการจัดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันอย่างไม่เป็นทางการ เช่น มุมกาแฟ ศาลาเอนกประสงค์ วัด โรงเรียน การพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
58	DV1.2.2	5. ท่านมีการแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านระบบเครือข่ายออนไลน์ในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
59	DV1.2.3	6. ท่านได้เข้าร่วมการจัดกิจกรรมเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
60	DV1.3.1	7. ท่านได้รับโอกาสทางการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจอย่างเท่าเทียมกันในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
61	DV1.3.2	8. ท่านยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลที่หลากหลายจากการเรียนรู้ร่วมกันในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
62	DV1.3.3	9. ท่านมีการเรียนรู้การทำงานร่วมกันในการจัดการปัญหาใหม่ ๆ ในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
63	DV2.1.1	10. ชุมชนของท่านมีแหล่งความรู้หลากหลายเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยมีการรวบรวมความรู้อย่างเป็นระบบในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
64	DV2.1.2	11. ท่านมีการเก็บบันทึกความรู้ในหลายลักษณะเพื่อการรวบรวมเช่น การจดบันทึก การถ่ายรูป การบันทึกเสียง สำหรับการมีคลังความรู้ร่วมกันในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
65	DV2.1.3	12. ท่านได้ใช้เครื่องมือที่มีความทันสมัยทางเทคโนโลยีเพื่อการค้นหา รวบรวม จัดเก็บความรู้ การรักษาข้อมูลให้ปลอดภัยเกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งอย่างเป็นระบบในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
66	DV2.2.1	13. ท่านได้มีการประเมินผลความรู้ในการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
67	DV2.2.2	14. ท่านได้ร่วมการติดตามความรู้ในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
68	DV2.2.3	15. ท่านมีการทบทวนปรับปรุงและสรุปความรู้เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก

Columns	Label/name	Explanation	Values	
69	DV2.3.1	16. ท่านได้นำความรู้ใหม่ไปปรับใช้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการทำงานในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
70	DV2.3.2	17. ท่านได้ใช้ความรู้ความสามารถเพื่อจัดการการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใดในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
71	DV2.3.3	18. ท่านมีการถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
72	DV3.1.1	19. ท่านมีการรวบรวมข้อมูลความต้องการของปัญหา เพื่อกำหนดเป้าหมาย/วิสัยทัศน์ในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
73	DV3.1.2	20. ท่านได้เข้าร่วมการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดเป้าหมาย/วิสัยทัศน์ในการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
74	DV3.1.3	21. ท่านได้เข้าร่วมสรุปประเด็นปัญหาในการกำหนดภาพพึงประสงค์/วิสัยทัศน์ร่วมกันเพื่อสร้างแนวทางแก้ไขปัญหาระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
75	DV3.2.1	22. ท่านได้รับรู้การถ่ายทอดเป้าหมาย/วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ชัดเจนของแนวทางการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
76	DV3.2.2	23. ท่านได้ร่วมถ่ายทอดเป้าหมาย/วัตถุประสงค์อย่างเป็นทางการเป็นประจำเมื่อมีโอกาสของแนวทางการป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
77	DV3.2.3	24. ท่านได้รับรู้การถ่ายทอดเป้าหมาย/วัตถุประสงค์อย่างต่อเนื่องจนเกิดความเชื่อมั่นและยอมรับเป้าหมายในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
78	DV3.3.1	25. ท่านได้มีการจัดตั้งคณะทำงานที่มีอำนาจการตัดสินใจเพื่อดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
79	DV3.3.2	26. ท่านได้ร่วมจัดทำแผนปฏิบัติงานตามเป้าหมายเพื่อเป็นแนวทางแก้ปัญหาระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก

Columns	Label/name	Explanation	Values	
80	DV3.3.3	27. ท่านได้ร่วมการผลักดันและเชื่อมโยงเป้าหมาย/แนวทางการทำงานสู่นโยบายการจัดการป้องกันการค้าชားโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
81	DV4.1.1	28. ท่านได้มีการกระตุ้นใ้มน้ำวสมาชิกของกลุ่มให้ทำงานร่วมกันในการป้องกันการค้าชားโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
82	DV4.1.2	29. ท่านได้ทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่คนในกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกันในการป้องกันการค้าชားโดยวิธีการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
83	DV4.1.3	30. ท่านได้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เพื่อการทำงานร่วมกันในการป้องกันการค้าชားโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
84	DV4.2.1	31. ท่านได้รับผลตอบแทน/รางวัล/คำชมเชยจากการทำงานร่วมกันเพื่อป้องกันการค้าชားโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
85	DV4.2.2	32. ท่านให้ความสำคัญกับการมอบหมายอำนาจเพื่อการตัดสินใจในการจูงใจเกี่ยวกับการป้องกันการค้าชားในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
86	DV4.2.3	33. ท่านได้รับโอกาสให้ร่วมการสะท้อน/การให้ข้อมูลความคิดเห็นในการป้องกันการค้าชားโดยวิธีปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
87	DV4.3.1	34. ท่านได้รับคำแนะนำเพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อการรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนต่อการทำงานร่วมกันในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
88	DV4.3.2	35. ท่านได้รับการชักชวนให้เข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายเพื่อการทำงานร่วมกันในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก
89	DV4.3.3	36. ท่านได้รับการเสริมความรู้ความสามารถเพื่อการช่วยเหลือเกื้อกูลต่อการทำงานร่วมกันอย่างมีคุณภาพในระดับใด	1 คือ น้อยอย่างยิ่ง 3 คือ ปานกลาง 5 คือ มากอย่างยิ่ง	2 คือ น้อย 4 คือ มาก

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ Canonical

ผลการวิเคราะห์ Canonical

ทดสอบสมมติฐานที่ 1

MANOVA DV1.1 DV1.2 DV1.3 with IV1 IV2 IV3 IV4 IV5
/DISCRIM ALL ALPHA(1)
/PRINT SIG(EIG DIM).

ผลลัพธ์

The default error term in MANOVA has been changed from WITHIN CELLS to WITHIN+RESIDUAL. Note that these are the same for all full factorial designs.

***** Analysis of Variance *****

919 cases accepted.
0 cases rejected because of out-of-range factor values.
0 cases rejected because of missing data.
1 non-empty cell.

1 design will be processed.

***** Analysis of Variance -- Design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 3, M = 1/2, N = 454 1/2)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	.73309	59.05042	15.00	2739.00	.000
Hotellings	2.45341	148.78587	15.00	2729.00	.000
Wilks	.28450	96.70856	15.00	2515.27	.000
Roys	.70830				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	2.42823	98.97359	98.97359	.84161	.70830
2	.01921	.78287	99.75646	.13728	.01884
3	.00598	.24354	100.00000	.07707	.00594

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
1 TO 3	.28450	96.70856	15.00	2515.27	.000
2 TO 3	.97533	2.86582	8.00	1824.00	.004
3 TO 3	.99406	1.81842	3.00	913.00	.142

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression (Cont.)

Univariate F-tests with (5,913) D. F.

Variable	Sq. Mul. R	Adj. R-sq.	Hypoth. MS	Error MS	F	Sig. of F
dv1.1	.60766	.60551	75.33897	.26640	282.80901	.000
dv1.2	.62284	.62078	76.66961	.25425	301.54627	.000
dv1.3	.56707	.56470	71.29372	.29808	239.17839	.000

Raw canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv1.1	-.47681	1.96949	.50486
dv1.2	-.50795	-1.59007	1.42141
dv1.3	-.33589	-.37400	-1.99215

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv1.1	-.39182	1.61845	.41487
dv1.2	-.41592	-1.30197	1.16387
dv1.3	-.27795	-.30949	-1.64852

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv1.1	-.92421	.37209	.08597
dv1.2	-.93642	-.28068	.21058
dv1.3	-.89371	-.10452	-.43630

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DEP	Cum Pct DEP	Pct Var COV	Cum Pct COV
1	84.32494	84.32494	59.72773	59.72773
2	7.60533	91.93027	.14332	59.87105
3	8.06973	100.00000	.04793	59.91898

Raw canonical coefficients for COVARIATES

COVARIATE	Function No.		
	1	2	3
iv1	-.53723	-1.37152	-1.88269
iv2	-.13874	-1.14119	.88532
iv3	-.49435	3.38394	-1.16548
iv4	-.01716	-1.03698	-.04197
iv5	-.04530	-.14573	2.08329

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

COVARIATE	CAN. VAR.		
	1	2	3
iv1	-.41890	-1.06943	-1.46801
iv2	-.12206	-1.00396	.77885
iv3	-.44095	3.01844	-1.03959
iv4	-.01489	-.89972	-.03642
iv5	-.04132	-.13292	1.90022

Correlations between COVARIATES and canonical variables

Covariate	CAN. VAR.		
	1	2	3
iv1	-.96367	-.18915	-.14628
iv2	-.94857	-.09862	.14155
iv3	-.97351	.20891	.05808
iv4	-.92823	-.07676	.15316
iv5	-.90608	.00712	.38994

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DEP	Cum Pct DEP	Pct Var COV	Cum Pct COV
1	63.16321	63.16321	89.17524	89.17524
2	.03584	63.19905	1.90181	91.07705
3	.02617	63.22522	4.40631	95.48336

Regression analysis for WITHIN CELLS error term

--- Individual Univariate .9500 confidence intervals

Dependent variable .. dv1.1

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.2755691935	.2614793289	.05236	5.26284	.000	.17281	.37833
iv2	.0455991156	.0488167105	.05559	.82024	.412	-.06350	.15470
iv3	.4516719565	.4902733751	.06158	7.33465	.000	.33082	.57253
iv4	-.0327868563	-.0346172346	.05786	-.56663	.571	-.14635	.08077
iv5	.0341825083	.0379414829	.04893	.69859	.485	-.06185	.13021

Dependent variable .. dv1.2

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.3649332193	.3475183589	.05115	7.13398	.000	.26454	.46533
iv2	.1372996682	.1475160371	.05431	2.52804	.012	.03071	.24389

iv3	.1967530878	.2143356423	.06016	3.27044	.001	.07868	.31482
iv4	.0432332403	.0458108171	.05653	.76480	.445	-.06771	.15417
iv5	.0615159607	.0685260725	.04780	1.28686	.198	-.03230	.15533
Dependent variable .. dv1.3							
COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.4030507207	.3797870619	.05539	7.27693	.000	.29435	.51175
iv2	.0752698612	.0800215526	.05881	1.27999	.201	-.04014	.19068
iv3	.2999365422	.3233093985	.06514	4.60452	.000	.17210	.42778
iv4	.0241617179	.0253334402	.06121	.39475	.693	-.09596	.14428
iv5	-.0280400522	-.0309074346	.05176	-.54174	.588	-.12962	.07354

***** Analysis of Variance -- Design 1 *****

EFFECT .. CONSTANT

Multivariate Tests of Significance (S = 1, M = 1/2, N = 454 1/2)

Test Name	Value	Exact F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	.15764	56.82664	3.00	911.00	.000
Hotellings	.18713	56.82664	3.00	911.00	.000
Wilks	.84236	56.82664	3.00	911.00	.000
Roys	.15764				

Note.. F statistics are exact.

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.
1	.18713	100.00000	100.00000	.39703

EFFECT .. CONSTANT (Cont.)

Univariate F-tests with (1,913) D. F.

Variable	Hypoth. SS	Error SS	Hypoth. MS	Error MS	F	Sig. of F
dv1.1	32.74903	243.21884	32.74903	.26640	122.93400	.000
dv1.2	15.86835	232.13471	15.86835	.25425	62.41118	.000
dv1.3	34.09991	272.14486	34.09991	.29808	114.39944	.000

EFFECT .. CONSTANT (Cont.)

Raw discriminant function coefficients

Variable	Function No.
	1
dv1.1	-1.13632
dv1.2	-.21477
dv1.3	-.97829

Standardized discriminant function coefficients

Variable	Function No.
	1
dv1.1	-.58650
dv1.2	-.10830
dv1.3	-.53411

Estimates of effects for canonical variables

Parameter	Canonical Variable
	1
1	-1.60515

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Canonical Variable
	1
dv1.1	-.84825
dv1.2	-.60439
dv1.3	-.81827

ทดสอบสมมติฐานที่ 2

MANOVA DV2.1 DV2.2 DV2.3 with IV1 IV2 IV3 IV4 IV5

/DISCRIM ALL ALPHA(1)

/PRINT SIG(EIG DIM).

ผลลัพธ์

The default error term in MANOVA has been changed from WITHIN CELLS to WITHIN+RESIDUAL. Note that these are the same for all full factorial designs.

***** Analysis of Variance *****

919 cases accepted.

0 cases rejected because of out-of-range factor values.

0 cases rejected because of missing data.

1 non-empty cell.

1 design will be processed.

***** Analysis of Variance -- Design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 3, M = 1/2, N = 454 1/2)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	.84229	71.28011	15.00	2739.00	.000
Hotellings	3.71822	225.48917	15.00	2729.00	.000
Wilks	.20250	131.35868	15.00	2515.27	.000
Roys	.78534				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	3.65854	98.39492	98.39492	.88619	.78534
2	.05323	1.43170	99.82663	.22482	.05054
3	.00645	.17337	100.00000	.08003	.00641

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
1 TO 3	.20250	131.35868	15.00	2515.27	.000
2 TO 3	.94338	6.74296	8.00	1824.00	.000
3 TO 3	.99359	1.96185	3.00	913.00	.118

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression (Cont.)

Univariate F-tests with (5,913) D. F.

Variable	Sq. Mul. R	Adj. R-sq.	Hypoth. MS	Error MS	F	Sig. of F
dv2.1	.63594	.63395	88.61742	.27783	318.96723	.000
dv2.2	.69789	.69624	99.73323	.23643	421.82481	.000
dv2.3	.68405	.68232	85.67883	.21672	395.34155	.000

Raw canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv2.1	-.31601	1.79162	.89196
dv2.2	-.41927	-1.96324	1.00430
dv2.3	-.52674	.29934	-1.98429

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv2.1	-.27531	1.56085	.77707
dv2.2	-.36990	-1.73206	.88604
dv2.3	-.43507	.24724	-1.63894

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv2.1	-.89537	.33896	.28882
dv2.2	-.94001	-.26977	.20883
dv2.3	-.93271	.01487	-.36031

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DEP	Cum Pct DEP	Pct Var COV	Cum Pct COV
1	85.17518	85.17518	66.89150	66.89150
2	6.26304	91.43822	.31655	67.20806
3	8.56178	100.00000	.05484	67.26289

Raw canonical coefficients for COVARIATES

COVARIATE	Function No.		
	1	2	3
iv1	-.41083	1.74710	-.91653
iv2	-.14978	.98546	-.60034
iv3	-.49739	-2.03879	-1.66466
iv4	-.12991	1.04307	2.90180
iv5	-.03453	-1.43481	.31610

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

COVARIATE	CAN. VAR.		
	1	2	3
iv1	-.32034	1.36229	-.71466
iv2	-.13177	.86695	-.52814
iv3	-.44367	-1.81858	-1.48486
iv4	-.11271	.90500	2.51771
iv5	-.03149	-1.30873	.28832

Correlations between COVARIATES and canonical variables

Covariate	CAN. VAR.		
	1	2	3
iv1	-.95282	.22597	-.07090
iv2	-.95172	.07338	-.03453
iv3	-.97894	-.16969	-.03479
iv4	-.94279	.00691	.32880
iv5	-.91391	-.23970	.17904

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DEP	Cum Pct DEP	Pct Var COV	Cum Pct COV
1	70.61822	70.61822	89.92053	89.92053
2	.14430	70.76251	2.85490	92.77543
3	.01891	70.78142	2.95184	95.72727

Regression analysis for WITHIN CELLS error term

--- Individual Univariate .9500 confidence intervals

Dependent variable .. dv2.1

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.3815233943	.3414737882	.05347	7.13490	.000	.27658	.48647
iv2	.1568754331	.1584150839	.05677	2.76324	.006	.04546	.26829
iv3	.1749562708	.1791324220	.06289	2.78203	.006	.05153	.29838
iv4	.2174832226	.2165947151	.05909	3.68047	.000	.10151	.33345
iv5	-.0650240777	-.0680791425	.04997	-1.30127	.193	-.16309	.03304

Dependent variable .. dv2.2

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.1949335021	.1722855140	.04933	3.95172	.000	.09812	.29174
iv2	.0485000417	.0483626160	.05237	.92606	.355	-.05428	.15128

iv3	.4500944446	.4550660285	.05801	7.75835	.000	.33624	.56395
iv4	.0824492946	.0810839914	.05451	1.51251	.131	-.02453	.18943
iv5	.1068074555	.1104250293	.04610	2.31700	.021	.01634	.19728
Dependent variable .. dv2.3							
COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.3071268385	.2899429736	.04723	6.50310	.000	.21444	.39981
iv2	.1192778584	.1270457224	.05014	2.37880	.018	.02087	.21768
iv3	.3735902323	.4034584520	.05554	6.72612	.000	.26458	.48260
iv4	.0224537379	.0235868185	.05219	.43023	.667	-.07997	.12488
iv5	.0120800322	.0133403305	.04413	.27371	.784	-.07454	.09870

***** Analysis of Variance -- Design 1 *****

EFFECT .. CONSTANT

Multivariate Tests of Significance (S = 1, M = 1/2, N = 454 1/2)

Test Name	Value	Exact F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	.09492	31.84859	3.00	911.00	.000
Hotellings	.10488	31.84859	3.00	911.00	.000
Wilks	.90508	31.84859	3.00	911.00	.000
Roys	.09492				

Note.. F statistics are exact.

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.
1	.10488	100.00000	100.00000	.30810

EFFECT .. CONSTANT (Cont.)

Univariate F-tests with (1,913) D. F.

Variable	Hypoth. SS	Error SS	Hypoth. MS	Error MS	F	Sig. of F
dv2.1	7.09059	253.65524	7.09059	.27783	25.52168	.000
dv2.2	6.54251	215.86317	6.54251	.23643	27.67176	.000
dv2.3	18.69237	197.86630	18.69237	.21672	86.25086	.000

EFFECT .. CONSTANT (Cont.)

Raw discriminant function coefficients

Variable	Function No.
	1
dv2.1	.49554
dv2.2	.23933
dv2.3	1.81655

Standardized discriminant function coefficients

Variable	Function No.
	1
dv2.1	.26119
dv2.2	.11637
dv2.3	.84566

Estimates of effects for canonical variables

Parameter	Canonical Variable
	1
1	1.20167

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Canonical Variable
	1
dv2.1	.51627
dv2.2	.53757
dv2.3	.94907

ทดสอบสมมติฐานที่ 3

MANOVA DV3.1 DV3.2 DV3.3 with IV1 IV2 IV3 IV4 IV5

/DISCRIM ALL ALPHA(1)

/PRINT SIG(EIG DIM).

ผลลัพธ์

The default error term in MANOVA has been changed from WITHIN CELLS to WITHIN+RESIDUAL. Note that these are the same for all full factorial designs.

***** Analysis of Variance *****

919 cases accepted.

0 cases rejected because of out-of-range factor values.

0 cases rejected because of missing data.

1 non-empty cell.

1 design will be processed.

***** Analysis of Variance -- Design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 3, M = 1/2, N = 454 1/2)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	.85870	73.22569	15.00	2739.00	.000
Hotellings	5.36039	325.07807	15.00	2729.00	.000
Wilks	.15506	161.71863	15.00	2515.27	.000
Roys	.84237				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	5.34385	99.69138	99.69138	.91781	.84237
2	.01452	.27081	99.96219	.11962	.01431
3	.00203	.03781	100.00000	.04497	.00202

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
1 TO 3	.15506	161.71863	15.00	2515.27	.000
2 TO 3	.98370	1.88150	8.00	1824.00	.059
3 TO 3	.99798	.61681	3.00	913.00	.604

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression (Cont.)

Univariate F-tests with (5,913) D. F.

Variable	Sq. Mul. R	Adj. R-sq.	Hypoth. MS	Error MS	F	Sig. of F
dv3.1	.74432	.74292	121.08695	.22779	531.56826	.000
dv3.2	.72812	.72663	114.06816	.23326	489.02493	.000
dv3.3	.74778	.74640	120.22637	.22207	541.37980	.000

Raw canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv3.1	-.34864	1.38869	1.69310
dv3.2	-.33820	.48379	-2.08872
dv3.3	-.45577	-1.86559	.33614

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv3.1	-.32818	1.30719	1.59373
dv3.2	-.31240	.44689	-1.92941
dv3.3	-.42650	-1.74579	.31455

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv3.1	-.93929	.26806	.21417
dv3.2	-.92932	.16776	-.32896
dv3.3	-.94120	-.32915	.07616

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DEP	Cum Pct DEP	Pct Var COV	Cum Pct COV
1	87.72576	87.72576	73.89729	73.89729
2	6.94463	94.67039	.09937	73.99665
3	5.32961	100.00000	.01078	74.00743

Raw canonical coefficients for COVARIATES

COVARIATE	Function No.		
	1	2	3
iv1	-.15454	.35018	-1.75922
iv2	-.29195	2.81758	1.26808
iv3	-.49349	-1.30775	-2.05145
iv4	-.05160	-1.24466	.65584
iv5	-.19459	-.55406	1.70150

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

COVARIATE	CAN. VAR.		
	1	2	3
iv1	-.12050	.27305	-1.37173
iv2	-.25684	2.47875	1.11558
iv3	-.44019	-1.16650	-1.82987
iv4	-.04477	-1.07991	.56903
iv5	-.17749	-.50538	1.55198

Correlations between COVARIATES and canonical variables

Covariate	CAN. VAR.		
	1	2	3
iv1	-.92340	.09011	-.21219
iv2	-.96264	.24849	.07377
iv3	-.98323	-.09303	-.09694
iv4	-.94196	-.16263	.10252
iv5	-.93812	-.14902	.25188

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DEP	Cum Pct DEP	Pct Var COV	Cum Pct COV
1	76.03939	76.03939	90.26871	90.26871
2	.03639	76.07578	2.54355	92.81227
3	.00541	76.08119	2.67632	95.48859

Regression analysis for WITHIN CELLS error term

--- Individual Univariate .9500 confidence intervals

Dependent variable .. dv3.1

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.1200254735	.0994240169	.04842	2.47889	.013	.02500	.21505
iv2	.3334545759	.3116448493	.05141	6.48660	.000	.23257	.43434
iv3	.3423953252	.3244547895	.05694	6.01282	.000	.23064	.45415
iv4	.0102538148	.0094512498	.05351	.19164	.848	-.09476	.11526
iv5	.1566086231	.1517529790	.04525	3.46119	.001	.06781	.24541

Dependent variable .. dv3.2

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.1522911076	.1285528544	.04900	3.10821	.002	.05613	.24845
iv2	.2649187964	.2523047035	.05202	5.09267	.000	.16283	.36701
iv3	.3926093423	.3791196494	.05762	6.81339	.000	.27952	.50570

iv4	.0086214508	.0080979190	.05414	.15923	.874	-.09764	.11488
iv5	.1197858068	.1182813350	.04579	2.61618	.009	.02993	.20964
Dependent variable .. dv3.3							
COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.1063831043	.0886437046	.04781	2.22524	.026	.01256	.20021
iv2	.1362555518	.1280957852	.05076	2.68445	.007	.03664	.23587
iv3	.4405327178	.4199154875	.05622	7.83518	.000	.33019	.55088
iv4	.0896740179	.0831433970	.05283	1.69739	.090	-.01401	.19336
iv5	.1831639632	.1785331827	.04468	4.09987	.000	.09549	.27084

***** Analysis of Variance -- Design 1 *****

EFFECT .. CONSTANT

Multivariate Tests of Significance (S = 1, M = 1/2, N = 454 1/2)

Test Name	Value	Exact F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	.01638	5.05585	3.00	911.00	.002
Hotellings	.01665	5.05585	3.00	911.00	.002
Wilks	.98362	5.05585	3.00	911.00	.002
Roys	.01638				

Note.. F statistics are exact.

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.
1	.01665	100.00000	100.00000	.12797

EFFECT .. CONSTANT (Cont.)

Univariate F-tests with (1,913) D. F.

Variable	Hypoth. SS	Error SS	Hypoth. MS	Error MS	F	Sig. of F
dv3.1	.80271	207.97402	.80271	.22779	3.52386	.061
dv3.2	3.49874	212.96303	3.49874	.23326	14.99957	.000
dv3.3	.35426	202.75354	.35426	.22207	1.59522	.207

EFFECT .. CONSTANT (Cont.)

Raw discriminant function coefficients

Variable	Function No.
	1
dv3.1	-.11173
dv3.2	-1.96488
dv3.3	-.20737

Standardized discriminant function coefficients

Variable	Function No.
	1
dv3.1	-.05333
dv3.2	-.94897
dv3.3	-.09772

Estimates of effects for canonical variables

Parameter	Canonical Variable
	1
1	-.47878

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Canonical Variable
	1
dv3.1	-.48148
dv3.2	-.99336
dv3.3	-.32395

ทดสอบสมมติฐานที่ 4

MANOVA DV4.1 DV4.2 DV4.3 with IV1 IV2 IV3 IV4 IV5
/DISCRIM ALL ALPHA(1)
/PRINT SIG(EIG DIM).

ผลลัพธ์

The default error term in MANOVA has been changed from WITHIN CELLS to WITHIN+RESIDUAL. Note that these are the same for all full factorial designs.

***** Analysis of Variance *****

919 cases accepted.
0 cases rejected because of out-of-range factor values.
0 cases rejected because of missing data.
1 non-empty cell.
1 design will be processed.

***** Analysis of Variance -- Design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 3, M = 1/2, N = 454 1/2)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	.90015	78.27593	15.00	2739.00	.000
Hotellings	6.50407	394.43570	15.00	2729.00	.000
Wilks	.12934	184.09395	15.00	2515.27	.000
Roys	.86611				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	6.46890	99.45934	99.45934	.93065	.86611
2	.03409	.52421	99.98355	.18158	.03297
3	.00107	.01645	100.00000	.03269	.00107

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
1 TO 3	.12934	184.09395	15.00	2515.27	.000
2 TO 3	.96600	3.97825	8.00	1824.00	.000
3 TO 3	.99893	.32566	3.00	913.00	.807

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression (Cont.)

Univariate F-tests with (5,913) D. F.

Variable	Sq. Mul. R	Adj. R-sq.	Hypoth. MS	Error MS	F	Sig. of F
dv4.1	.74515	.74375	104.18431	.19514	533.88977	.000
dv4.2	.78025	.77904	115.76874	.17856	648.33033	.000
dv4.3	.72567	.72416	97.75064	.20238	483.01002	.000

Raw canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv4.1	-.42351	.37641	-1.98433
dv4.2	-.44262	-1.98317	.88554
dv4.3	-.35827	1.77013	1.08880

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv4.1	-.36958	.32848	-1.73164
dv4.2	-.39790	-1.78280	.79607
dv4.3	-.30688	1.51621	.93262

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv4.1	-.92742	.04098	-.37178
dv4.2	-.94751	-.28313	.14852
dv4.3	-.91319	.31775	.25517

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DEP	Cum Pct DEP	Pct Var COV	Cum Pct COV
1	86.39340	86.39340	74.82632	74.82632
2	6.09357	92.48697	.20091	75.02723
3	7.51303	100.00000	.00803	75.03526

Raw canonical coefficients for COVARIATES

COVARIATE	Function No.		
	1	2	3
iv1	-.45660	2.44316	1.66595
iv2	-.29419	.25483	-1.42369
iv3	-.32077	-.41899	-2.05179
iv4	-.09235	-.77489	.10000
iv5	-.06833	-1.26265	1.97935

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

COVARIATE	CAN. VAR.		
	1	2	3
iv1	-.35603	1.90503	1.29901
iv2	-.25882	.22418	-1.25249
iv3	-.28612	-.37373	-1.83017
iv4	-.08013	-.67233	.08676
iv5	-.06232	-1.15169	1.80541

Correlations between COVARIATES and canonical variables

Covariate	CAN. VAR.		
	1	2	3
iv1	-.95974	.23469	.14611
iv2	-.96361	-.02753	-.12991
iv3	-.96748	-.13974	-.12942
iv4	-.93789	-.20621	.05778
iv5	-.91363	-.31971	.22467

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DEP	Cum Pct DEP	Pct Var COV	Cum Pct COV
1	77.95064	77.95064	90.00069	90.00069
2	.14514	78.09578	4.40209	94.40278
3	.00233	78.09810	2.17576	96.57854

Regression analysis for WITHIN CELLS error term

--- Individual Univariate .9500 confidence intervals

Dependent variable .. dv4.1

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.3420973114	.3056726623	.04481	7.63356	.000	.25415	.43005
iv2	.2383411365	.2402765232	.04758	5.00926	.000	.14496	.33172
iv3	.2606413180	.2664150085	.05271	4.94524	.000	.15720	.36408
iv4	.0634659368	.0631006060	.04952	1.28153	.200	-.03373	.16066
iv5	.0222706953	.0232779318	.04188	.53179	.595	-.05992	.10446

Dependent variable .. dv4.2

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.2563112908	.2223183164	.04287	5.97893	.000	.17218	.34044
iv2	.2152203739	.2106183874	.04551	4.72863	.000	.12590	.30455

iv3	.2646819697	.2626275913	.05042	5.24984	.000	.16574	.36363
iv4	.1094562360	.1056413429	.04737	2.31051	.021	.01648	.20243
iv5	.1211587577	.1229322967	.04006	3.02438	.003	.04254	.19978
Dependent variable .. dv4.3							
COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.4650301932	.4233278115	.04564	10.18949	.000	.37546	.55460
iv2	.2165802054	.2224435441	.04845	4.46978	.000	.12149	.31167
iv3	.1981334743	.2063298159	.05367	3.69144	.000	.09280	.30347
iv4	.0296457385	.0300292040	.05043	.58782	.557	-.06933	.12862
iv5	.0014832959	.0015795273	.04265	.03478	.972	-.08222	.08518

***** Analysis of Variance -- Design 1 *****

EFFECT .. CONSTANT

Multivariate Tests of Significance (S = 1, M = 1/2, N = 454 1/2)

Test Name	Value	Exact F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	.05051	16.15371	3.00	911.00	.000
Hotellings	.05320	16.15371	3.00	911.00	.000
Wilks	.94949	16.15371	3.00	911.00	.000
Roys	.05051				

Note.. F statistics are exact.

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.
1	.05320	100.00000	100.00000	.22474

EFFECT .. CONSTANT (Cont.)

Univariate F-tests with (1,913) D. F.

Variable	Hypoth. SS	Error SS	Hypoth. MS	Error MS	F	Sig. of F
dv4.1	4.28707	178.16464	4.28707	.19514	21.96899	.000
dv4.2	.00167	163.02933	.00167	.17856	.00933	.923
dv4.3	5.25830	184.77118	5.25830	.20238	25.98257	.000

EFFECT .. CONSTANT (Cont.)

Raw discriminant function coefficients

Variable	Function No.
	1
dv4.1	1.49899
dv4.2	-.85548
dv4.3	1.67042

Standardized discriminant function coefficients

Variable	Function No.
	1
dv4.1	.66218
dv4.2	-.36150
dv4.3	.75146

Estimates of effects for canonical variables

Parameter	Canonical Variable
	1
1	.85581

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Canonical Variable
	1
dv4.1	.67256
dv4.2	-.01386
dv4.3	.73142

ทดสอบสมมติฐานรวม

MANOVA dv1 dv2 dv3 dv4 with iv1 iv2 iv3 iv4 iv5

/DISCRIM ALL ALPHA(1)

/PRINT SIG(EIG DIM).

ผลลัพธ์

The default error term in MANOVA has been changed from WITHIN CELLS to WITHIN+RESIDUAL. Note that these are the same for all full factorial designs.

***** Analysis of Variance *****

919 cases accepted.

0 cases rejected because of out-of-range factor values.

0 cases rejected because of missing data.

1 non-empty cell.

1 design will be processed.

***** Analysis of Variance -- Design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 4, M = 0, N = 454)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	1.00027	60.88864	20.00	3652.00	.000
Hotellings	9.49569	431.34175	20.00	3634.00	.000
Wilks	.08707	164.16869	20.00	3019.08	.000
Roys	.90377				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	9.39210	98.90908	98.90908	.95067	.90377
2	.08692	.91540	99.82448	.28279	.07997
3	.00971	.10226	99.92674	.09807	.00962
4	.00696	.07326	100.00000	.08312	.00691

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
1 TO 4	.08707	164.16869	20.00	3019.08	.000
2 TO 4	.90489	7.73374	12.00	2410.57	.000
3 TO 4	.98354	2.53309	6.00	1824.00	.019
4 TO 4	.99309	3.17563	2.00	913.00	.042

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression (Cont.)

Univariate F-tests with (5,913) D. F.

Variable	Sq. Mul. R	Adj. R-sq.	Hypoth. MS	Error MS	F	Sig. of F
dv1	.70639	.70478	74.18125	.16886	439.31482	.000
dv2	.78210	.78090	90.73634	.13845	655.38667	.000
dv3	.84107	.84020	118.26632	.12239	966.30194	.000
dv4	.86560	.86487	105.47881	.08969	1176.06106	.000

Raw canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.			
	1	2	3	4
dv1	-.07717	-.80845	-.12363	2.95358
dv2	-.21100	-.79867	-2.43229	-2.43100
dv3	-.33302	3.02178	.23615	.61991
dv4	-.64323	-1.77377	2.10942	-.87327

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Function No.				
Variable	1	2	3	4
dv1	-.05837	-.61142	-.09350	2.23377
dv2	-.16773	-.63488	-1.93348	-1.93245
dv3	-.29144	2.64449	.20667	.54251
dv4	-.52403	-1.44506	1.71850	-.71144

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Function No.				
Variable	1	2	3	4
dv1	-.88193	-.15441	-.24472	.37212
dv2	-.92931	-.06273	-.35952	-.05650
dv3	-.96139	.26670	-.04994	.04579
dv4	-.97793	-.11105	.17010	-.04883

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DEP	Cum Pct DEP	Pct Var COV	Cum Pct COV
1	88.05112	88.05112	79.57823	79.57823
2	2.78099	90.83210	.22240	79.80063
3	5.51418	96.34629	.05303	79.85366
4	3.65371	100.00000	.02524	79.87890

Raw canonical coefficients for COVARIATES

Function No.				
COVARIATE	1	2	3	4
iv1	-.37767	-2.70080	.18533	.96378
iv2	-.26793	.66385	2.60206	-.62771
iv3	-.39997	.83061	-2.52396	1.88620
iv4	-.08315	-.37337	-1.14031	-3.17268
iv5	-.09216	1.21870	.93416	.91129

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

CAN. VAR.				
COVARIATE	1	2	3	4
iv1	-.29449	-2.10593	.14451	.75150
iv2	-.23571	.58402	2.28915	-.55222
iv3	-.35677	.74090	-2.25135	1.68247
iv4	-.07214	-.32394	-.98937	-2.75273
iv5	-.08406	1.11161	.85207	.83121

Correlations between COVARIATES and canonical variables

CAN. VAR.				
Covariate	1	2	3	4
iv1	-.95114	-.29082	.04201	.04813
iv2	-.96252	.07258	.21077	-.06604
iv3	-.97487	.12335	-.16029	.06532
iv4	-.94037	.05523	-.11616	-.29836
iv5	-.92051	.24439	.04183	-.00460

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DEP	Cum Pct DEP	Pct Var COV	Cum Pct COV
1	81.57673	81.57673	90.26241	90.26241
2	.26844	81.84518	3.35672	93.61913
3	.01676	81.86194	1.74251	95.36165
4	.01381	81.87575	1.99964	97.36129

Regression analysis for WITHIN CELLS error term

--- Individual Univariate .9500 confidence intervals

Dependent variable .. dv1

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.3478510445	.3586377498	.04169	8.34425	.000	.26604	.42967
iv2	.0860562150	.1001037449	.04426	1.94434	.052	-.00081	.17292
iv3	.3161205288	.3728411807	.04903	6.44782	.000	.21990	.41234
iv4	.0115360339	.0132344260	.04607	.25042	.802	-.07887	.10195
iv5	.0225528056	.0271998771	.03896	.57892	.563	-.05390	.09901

Dependent variable .. dv2

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.2945279117	.2889038797	.03775	7.80257	.000	.22045	.36861
iv2	.1082177778	.1197652767	.04008	2.70026	.007	.02956	.18687
iv3	.3328803159	.3735283044	.04439	7.49835	.000	.24575	.42001
iv4	.1074620850	.1172919146	.04171	2.57619	.010	.02560	.18933
iv5	.0179544700	.0206017058	.03527	.50899	.611	-.05127	.08718

Dependent variable .. dv3

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.1262332285	.1124722518	.03549	3.55674	.000	.05658	.19589
iv2	.2448763080	.2461636167	.03768	6.49864	.000	.17092	.31883
iv3	.3918457951	.3993883357	.04174	9.38773	.000	.30993	.47376
iv4	.0361830945	.0358726371	.03922	.92256	.356	-.04079	.11316
iv5	.1531861310	.1596595220	.03317	4.61875	.000	.08810	.21828

Dependent variable .. dv4

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1	.3544795984	.3392776946	.03038	11.66747	.000	.29485	.41411
iv2	.2233805719	.2412208572	.03226	6.92512	.000	.16007	.28669
iv3	.2411522540	.2640364436	.03573	6.74906	.000	.17103	.31128
iv4	.0675226371	.0719116668	.03357	2.01116	.045	.00163	.13341
iv5	.0483042496	.0540820419	.02839	1.70136	.089	-.00742	.10402

***** Analysis of Variance -- Design 1 *****

EFFECT .. CONSTANT

Multivariate Tests of Significance (S = 1, M = 1, N = 454)

Test Name	Value	Exact F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	.15758	42.55466	4.00	910.00	.000
Hotellings	.18705	42.55466	4.00	910.00	.000
Wilks	.84242	42.55466	4.00	910.00	.000
Roys	.15758				

Note.. F statistics are exact.

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.
1	.18705	100.00000	100.00000	.39696

EFFECT .. CONSTANT (Cont.)

Univariate F-tests with (1,913) D. F.

Variable	Hypoth. SS	Error SS	Hypoth. MS	Error MS	F	Sig. of F
dv1	26.85208	154.16618	26.85208	.16886	159.02290	.000
dv2	10.12113	126.40214	10.12113	.13845	73.10471	.000
dv3	1.25562	111.74266	1.25562	.12239	10.25908	.001
dv4	2.07630	81.88533	2.07630	.08969	23.15021	.000

EFFECT .. CONSTANT (Cont.)

Raw discriminant function coefficients

Variable	Function No.	1
dv1	1	2.17362
dv2	1	.42845

dv3 -.60943
 dv4 .78046

Standardized discriminant function coefficients

Function No.
 Variable 1
 dv1 .89319
 dv2 .15942
 dv3 -.21321
 dv4 .23373

Estimates of effects for canonical variables

Canonical Variable
 Parameter 1
 1 1.60480

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Canonical Variable
 Variable 1
 dv1 .96497
 dv2 .65427
 dv3 .24510
 dv4 .36818

ผลการวิเคราะห์ระหว่าง DV3 DV4 with IV1.1 IV1.2 IV1.3

MANOVA dv3.1 dv3.2 dv3.3 dv4.1 dv4.2 dv4.3 with iv1.1 iv1.2 iv1.3

/DISCRIM ALL ALPHA(1)

/PRINT sig(eig dim).

ผลลัพธ์

The default error term in MANOVA has been changed from WITHIN CELLS to WITHIN+RESIDUAL. Note that these are the same for all full factorial designs.

***** Analysis of Variance *****

919 cases accepted.
 0 cases rejected because of out-of-range factor values.
 0 cases rejected because of missing data.
 1 non-empty cell.

1 design will be processed.

***** Analysis of Variance -- Design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 3, M = 1, N = 454)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	.93026	68.31792	18.00	2736.00	.000
Hotellings	4.98538	251.66949	18.00	2726.00	.000
Wilks	.15322	134.58566	18.00	2574.35	.000
Roys	.82980				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	4.87534	97.79265	97.79265	.91093	.82980
2	.10245	2.05507	99.84772	.30485	.09293
3	.00759	.15228	100.00000	.08680	.00753

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
1 TO 3	.15322	134.58566	18.00	2574.35	.000
2 TO 3	.90023	9.83075	10.00	1822.00	.000
3 TO 3	.99247	1.73091	4.00	912.00	.141

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression (Cont.)

Univariate F-tests with (3,915) D. F.

Variable	Sq. Mul. R	Adj. R-sq.	Hypoth. MS	Error MS	F	Sig. of F
dv3.1	.65774	.65661	178.33601	.30426	586.12428	.000
dv3.2	.63817	.63698	166.62704	.30975	537.93766	.000
dv3.3	.66882	.66773	179.21779	.29096	615.94505	.000
dv4.1	.69491	.69391	161.93439	.23310	694.71048	.000
dv4.2	.72786	.72697	179.99403	.22065	815.75979	.000
dv4.3	.70351	.70254	157.94437	.21824	723.71271	.000

Raw canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv3.1	-.16698	.39789	-.17801
dv3.2	-.08408	-.40518	1.05995
dv3.3	-.09176	1.13417	-1.66235
dv4.1	-.24449	-1.68876	-.05542
dv4.2	-.25846	1.10913	1.81694
dv4.3	-.38599	-.68606	-1.01561

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv3.1	-.15718	.37454	-.16756
dv3.2	-.07767	-.37427	.97911
dv3.3	-.08587	1.06134	-1.55561
dv4.1	-.21335	-1.47371	-.04836
dv4.2	-.23234	.99707	1.63336
dv4.3	-.33062	-.58765	-.86993

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv3.1	-.88933	.12432	.03377
dv3.2	-.87663	-.04859	.19063
dv3.3	-.89320	.26234	-.23075
dv4.1	-.91132	-.24896	-.01029
dv4.2	-.93335	.22429	.20695
dv4.3	-.91990	-.11279	-.13970

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DEP	Cum Pct DEP	Pct Var COV	Cum Pct COV
1	81.75069	81.75069	67.83648	67.83648
2	3.52753	85.27822	.32782	68.16430
3	2.55295	87.83117	.01924	68.18354

Raw canonical coefficients for COVARIATES

COVARIATE	Function No.		
	1	2	3
iv1.1	-.27359	-1.59379	-.10624
iv1.2	-.67806	.85998	-1.37341
iv1.3	-.28138	.31996	1.66192

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

CAN. VAR.			
COVARIATE	1	2	3
iv1.1	-.22486	-1.30992	-.08732
iv1.2	-.62868	.79735	-1.27339
iv1.3	-.25487	.28982	1.50537

Correlations between COVARIATES and canonical variables

CAN. VAR.			
Covariate	1	2	3
iv1.1	-.77708	-.62932	-.01041
iv1.2	-.96387	.17863	-.19758
iv1.3	-.86041	.11460	.49655

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DEP	Cum Pct DEP	Pct Var COV	Cum Pct COV
1	62.87671	62.87671	75.77360	75.77360
2	1.36636	64.24307	14.70281	90.47641
3	.07176	64.31483	9.52359	100.00000

Regression analysis for WITHIN CELLS error term

--- Individual Univariate .9500 confidence intervals

Dependent variable .. dv3.1

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1.1	.1514855206	.1322668429	.02950	5.13447	.000	.09358	.20939
iv1.2	.5439614051	.5357897280	.03198	17.00964	.000	.48120	.60672
iv1.3	.2305717395	.2218741919	.03123	7.38191	.000	.16927	.29187

Dependent variable .. dv3.2

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1.1	.2219968370	.1975222171	.02977	7.45743	.000	.16357	.28042
iv1.2	.4674065591	.4691485738	.03227	14.48571	.000	.40408	.53073
iv1.3	.2285807100	.2241452767	.03152	7.25304	.000	.16673	.29043

Dependent variable .. dv3.3

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1.1	.0910276672	.0799485585	.02885	3.15503	.002	.03440	.14765
iv1.2	.6063776584	.6007957465	.03127	19.38989	.000	.54500	.66775
iv1.3	.2070373336	.2004041634	.03054	6.77823	.000	.14709	.26698

Dependent variable .. dv4.1

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1.1	.3038438570	.2861668909	.02582	11.76608	.000	.25316	.35452
iv1.2	.4353270469	.4625205232	.02799	15.55248	.000	.38039	.49026
iv1.3	.1813544420	.1882426254	.02734	6.63358	.000	.12770	.23501

Dependent variable .. dv4.2

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1.1	.1094317813	.1000490483	.02512	4.35557	.000	.06012	.15874
iv1.2	.5489337112	.5661556277	.02723	20.15690	.000	.49549	.60238
iv1.3	.2615673319	.2635565688	.02660	9.83383	.000	.20937	.31377

Dependent variable .. dv4.3

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv1.1	.2444186554	.2345265348	.02499	9.78170	.000	.19538	.29346
iv1.2	.4756250725	.5148358836	.02708	17.56093	.000	.42247	.52878
iv1.3	.1752782414	.1853559333	.02645	6.62592	.000	.12336	.22719

***** Analysis of Variance -- Design 1 *****

EFFECT .. CONSTANT

Multivariate Tests of Significance (S = 1, M = 2, N = 454)

Test Name	Value	Exact F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	.03420	5.37056	6.00	910.00	.000
Hotellings	.03541	5.37056	6.00	910.00	.000

Wilks	.96580	5.37056	6.00	910.00	.000
Roys	.03420				

Note.. F statistics are exact.

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.
1	.03541	100.00000	100.00000	.18493

EFFECT .. CONSTANT (Cont.)

Univariate F-tests with (1,915) D. F.

Variable	Hypoth. SS	Error SS	Hypoth. MS	Error MS	F	Sig. of F
dv3.1	1.77070	278.40076	1.77070	.30426	5.81964	.016
dv3.2	3.15523	283.42270	3.15523	.30975	10.18634	.001
dv3.3	2.07323	266.23200	2.07323	.29096	7.12538	.008
dv4.1	2.61101	213.28304	2.61101	.23310	11.20141	.001
dv4.2	.73278	201.89097	.73278	.22065	3.32106	.069
dv4.3	5.14132	199.69125	5.14132	.21824	23.55791	.000

EFFECT .. CONSTANT (Cont.)

Raw discriminant function coefficients

Variable	Function No.
	1
dv3.1	.11787
dv3.2	.43369
dv3.3	.24541
dv4.1	.68628
dv4.2	-.54611
dv4.3	1.66271

Standardized discriminant function coefficients

Variable	Function No.
	1
dv3.1	.06502
dv3.2	.24137
dv3.3	.13238
dv4.1	.33134
dv4.2	-.25653
dv4.3	.77676

Estimates of effects for canonical variables

Parameter	Canonical Variable
1	1
1	.73600

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Canonical Variable
	1
dv3.1	.42381
dv3.2	.56070
dv3.3	.46895
dv4.1	.58798
dv4.2	.32016
dv4.3	.85269

ผลการวิเคราะห์ระหว่าง DV3 DV4 with IV3.1 IV3.2 IV3.3

MANOVA dv3.1 dv3.2 dv3.3 dv4.1 dv4.2 dv4.3 with iv3.1 iv3.2 iv3.3

/DISCRIM ALL ALPHA(1)

/PRINT SIG(EIG DIM).

ผลลัพธ์

The default error term in MANOVA has been changed from WITHIN CELLS to WITHIN+RESIDUAL. Note that these are the same for all full factorial designs.

***** Analysis of Variance *****

919 cases accepted.

0 cases rejected because of out-of-range factor values.

0 cases rejected because of missing data.

1 non-empty cell.

1 design will be processed.

***** Analysis of Variance -- Design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 3, M = 1, N = 454)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	.89886	65.02554	18.00	2736.00	.000
Hotellings	5.90645	298.16643	18.00	2726.00	.000
Wilks	.13930	144.09719	18.00	2574.35	.000
Roys	.85423				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	5.86025	99.21776	99.21776	.92425	.85423
2	.03991	.67563	99.89338	.19589	.03837
3	.00630	.10662	100.00000	.07911	.00626

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
1 TO 3	.13930	144.09719	18.00	2574.35	.000
2 TO 3	.95561	4.18393	10.00	1822.00	.000
3 TO 3	.99374	1.43576	4.00	912.00	.220

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression (Cont.)

Univariate F-tests with (3,915) D. F.

Variable	Sq. Mul. R	Adj. R-sq.	Hypoth. MS	Error MS	F	Sig. of F
dv3.1	.71227	.71133	193.12322	.25578	755.03511	.000
dv3.2	.70323	.70225	183.61301	.25406	722.71551	.000
dv3.3	.73132	.73044	195.96713	.23605	830.20005	.000
dv4.1	.69834	.69735	162.73307	.23048	706.06902	.000
dv4.2	.74169	.74084	183.41246	.20944	875.73673	.000
dv4.3	.66345	.66234	148.94940	.24773	601.24846	.000

Raw canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
dv3.1	-.19349	-.54753	2.18680
dv3.2	-.19139	-.41469	-1.47302
dv3.3	-.22120	1.25843	-.32521
dv4.1	-.15992	-.32403	-.16195
dv4.2	-.23899	1.26941	.00051
dv4.3	-.20741	-1.42980	-.31344

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Function No.			
Variable	1	2	3
dv3.1	-.18213	-.51540	2.05846
dv3.2	-.17679	-.38306	-1.36067
dv3.3	-.20699	1.17762	-.30433
dv4.1	-.13955	-.28277	-.14133
dv4.2	-.21484	1.14116	.00046
dv4.3	-.17766	-1.22470	-.26848

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Function No.			
Variable	1	2	3
dv3.1	-.91245	-.08781	.35062
dv3.2	-.90678	-.13016	-.17017
dv3.3	-.92355	.26578	-.02999
dv4.1	-.90410	-.04366	-.05425
dv4.2	-.93088	.19495	-.00090
dv4.3	-.87906	-.29157	-.11147

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DEP	Cum Pct DEP	Pct Var COV	Cum Pct COV
1	82.74081	82.74081	70.67991	70.67991
2	3.67023	86.41105	.14084	70.82075
3	2.80267	89.21372	.01754	70.83829

Raw canonical coefficients for COVARIATES

Function No.			
COVARIATE	1	2	3
iv3.1	-.37709	1.63815	2.12167
iv3.2	-.40458	.40449	-2.62482
iv3.3	-.33568	-2.26381	.58035

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

CAN. VAR.			
COVARIATE	1	2	3
iv3.1	-.35877	1.55858	2.01861
iv3.2	-.38709	.38701	-2.51137
iv3.3	-.29739	-2.00556	.51415

Correlations between COVARIATES and canonical variables

CAN. VAR.			
Covariate	1	2	3
iv3.1	-.96575	.18882	.17795
iv3.2	-.96816	.08301	-.23617
iv3.3	-.93734	-.33585	.09272

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DEP	Cum Pct DEP	Pct Var COV	Cum Pct COV
1	78.26526	78.26526	91.62054	91.62054
2	.19871	78.46396	5.17812	96.79865
3	.02003	78.48400	3.20135	100.00000

Regression analysis for WITHIN CELLS error term

--- Individual Univariate .9500 confidence intervals

Dependent variable .. dv3.1

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv3.1	.3282114380	.3317386978	.04518	7.26394	.000	.23954	.41689
iv3.2	.2460887889	.2501330923	.04484	5.48785	.000	.15808	.33409
iv3.3	.3182845942	.2995558846	.03941	8.07618	.000	.24094	.39563

Dependent variable .. dv3.2

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv3.1	.2269603335	.2337661833	.04503	5.04004	.000	.13858	.31534
iv3.2	.3363218217	.3483563018	.04469	7.52543	.000	.24861	.42403
iv3.3	.3059752997	.2934525635	.03928	7.79009	.000	.22889	.38306

Dependent variable .. dv3.3

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv3.1	.3763080491	.3825985263	.04341	8.66953	.000	.29112	.46149
iv3.2	.3486981056	.3565219494	.04308	8.09457	.000	.26415	.43324
iv3.3	.1565483446	.1482067822	.03786	4.13497	.000	.08225	.23085

Dependent variable .. dv4.1

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv3.1	.2547996987	.2777988189	.04289	5.94069	.000	.17062	.33898
iv3.2	.3018303048	.3309262566	.04257	7.09076	.000	.21829	.38537
iv3.3	.2595011331	.2634453619	.03741	6.93664	.000	.18608	.33292

Dependent variable .. dv4.2

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv3.1	.3477567152	.3680506410	.04089	8.50550	.000	.26752	.42800
iv3.2	.3269697712	.3479978465	.04058	8.05794	.000	.24733	.40661
iv3.3	.1818718190	.1792327126	.03566	5.09990	.000	.11188	.25186

Dependent variable .. dv4.3

COVARIATE	B	Beta	Std. Err.	t-Value	Sig. of t	Lower -95%	CL- Upper
iv3.1	.1662552809	.1846697007	.04447	3.73883	.000	.07899	.25352
iv3.2	.2815914152	.3145404517	.04413	6.38074	.000	.19498	.36820
iv3.3	.3399771534	.3516330950	.03879	8.76560	.000	.26386	.41610

***** Analysis of Variance-- Design 1 *****

EFFECT .. CONSTANT

Multivariate Tests of Significance (S = 1, M = 2, N = 454)

Test Name	Value	Exact F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	.19841	37.54175	6.00	910.00	.000
Hotellings	.24753	37.54175	6.00	910.00	.000
Wilks	.80159	37.54175	6.00	910.00	.000
Roys	.19841				

Note.. F statistics are exact.

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.
1	.24753	100.00000	100.00000	.44544

EFFECT .. CONSTANT (Cont.)

Univariate F-tests with (1,915) D. F.

Variable	Hypoth. SS	Error SS	Hypoth. MS	Error MS	F	Sig. of F
dv3.1	7.72578	234.03911	7.72578	.25578	30.20472	.000
dv3.2	15.35729	232.46479	15.35729	.25406	60.44754	.000
dv3.3	6.87581	215.98400	6.87581	.23605	29.12884	.000
dv4.1	29.18472	210.88698	29.18472	.23048	126.62714	.000
dv4.2	8.54520	191.63567	8.54520	.20944	40.80065	.000
dv4.3	36.18371	226.67617	36.18371	.24773	146.05899	.000

EFFECT .. CONSTANT (Cont.)

Raw discriminant function coefficients

Variable	Function No.	
	1	
dv3.1		-.06712
dv3.2		-.44278
dv3.3		.02083
dv4.1		-1.07317
dv4.2		.11922
dv4.3		-1.28561

Standardized discriminant function coefficients

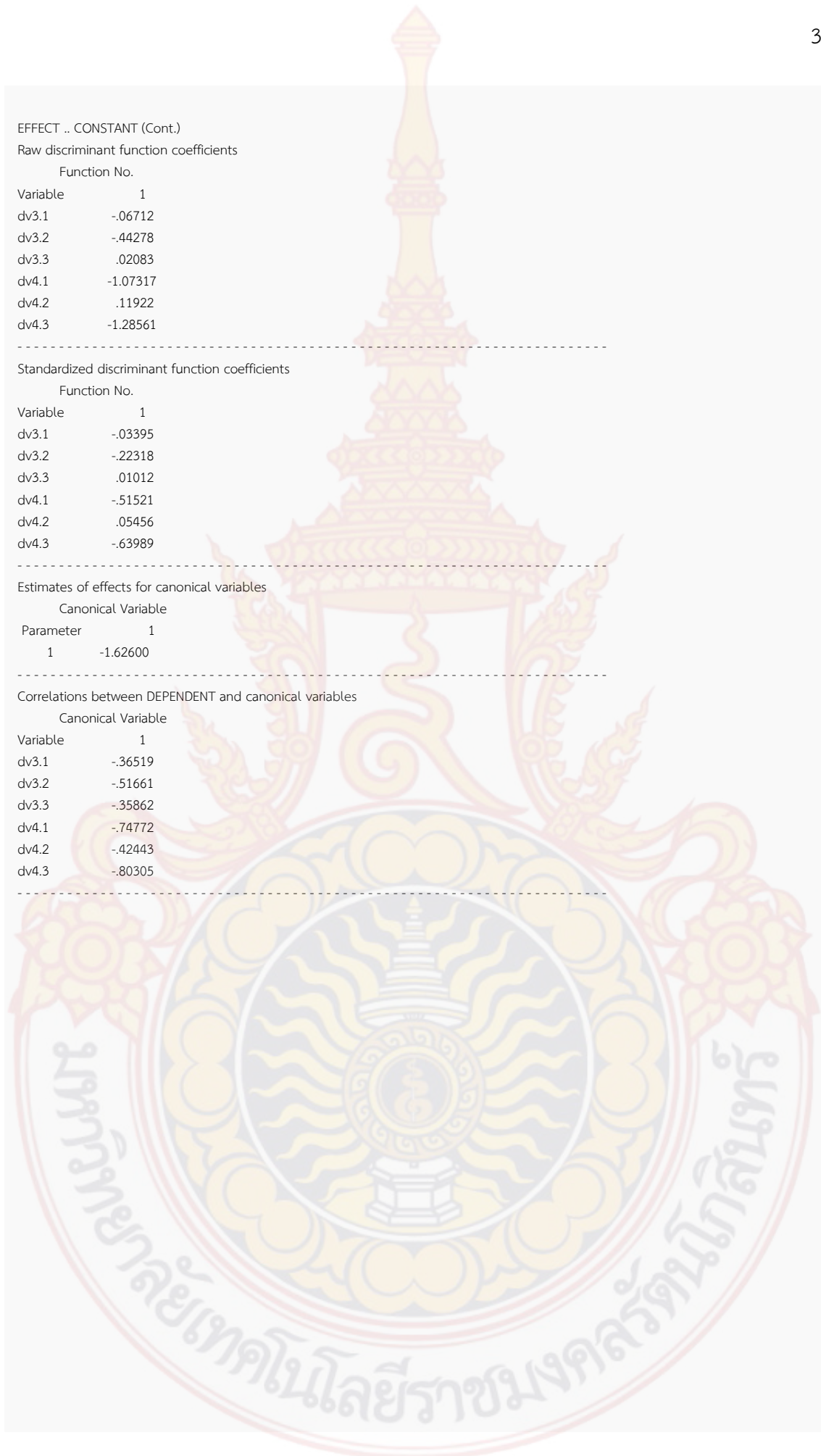
Variable	Function No.	
	1	
dv3.1		-.03395
dv3.2		-.22318
dv3.3		.01012
dv4.1		-.51521
dv4.2		.05456
dv4.3		-.63989

Estimates of effects for canonical variables

Parameter	Canonical Variable	
	1	
1		-1.62600

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Canonical Variable	
	1	
dv3.1		-.36519
dv3.2		-.51661
dv3.3		-.35862
dv4.1		-.74772
dv4.2		-.42443
dv4.3		-.80305

ภาคผนวก จ

Reliability Analysis

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผลการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_1.1.1	229.5588	5066.6783	.8959	.9928
IV_1.1.2	229.5294	5144.3173	.7759	.9929
IV_1.1.3	229.4412	5112.2540	.8168	.9928
IV_1.2.1	229.8824	5095.9857	.8239	.9928
IV_1.2.2	229.9706	5129.5446	.7871	.9929
IV_1.2.3	229.8529	5104.8565	.8654	.9928
IV_1.3.1	230.2941	5155.6078	.5562	.9930
IV_1.3.2	229.7941	5131.3806	.7161	.9929
IV_1.3.3	230.3529	5113.2050	.7107	.9929
IV_1.3.4	230.7353	5129.7157	.6922	.9929
IV_2.1.1	229.6765	5106.1043	.8922	.9928
IV_2.1.2	229.7059	5107.2442	.8739	.9928
IV_2.1.3	230.1765	5139.4225	.6851	.9929
IV_2.2.1	229.9706	5129.5446	.7661	.9929
IV_2.2.2	229.7059	5125.3048	.8003	.9928
IV_2.2.3	229.8824	5112.3494	.8748	.9928
IV_2.3.1	229.5882	5137.8859	.7649	.9929
IV_2.3.2	229.6471	5110.3565	.8555	.9928
IV_2.3.3	229.8529	5112.6747	.8371	.9928
IV_3.1.1	229.9118	5124.6889	.8569	.9928
IV_3.1.2	229.8529	5120.9171	.8052	.9928
IV_3.1.3	230.0294	5106.8779	.8613	.9928
IV_3.1.4	229.7941	5125.0775	.8393	.9928
IV_3.2.1	229.7353	5135.4733	.8139	.9928
IV_3.2.2	229.7353	5116.8672	.8040	.9928
IV_3.2.3	229.6471	5152.3565	.6602	.9929
IV_3.2.4	230.2059	5167.2594	.5216	.9930
IV_3.3.1	229.6176	5134.9706	.7713	.9929
IV_3.3.2	229.8529	5119.0383	.8387	.9928
IV_3.3.3	229.7059	5109.6078	.8389	.9928
IV_3.3.4	229.6765	5111.9225	.8773	.9928
IV_4.1.1	229.6765	5150.2861	.7307	.9929
IV_4.1.2	229.7647	5122.6096	.8672	.9928
IV_4.1.3	229.6471	5131.8717	.8279	.9928
IV_4.2.1	230.4412	5118.9813	.6868	.9929
IV_4.2.2	230.5882	5151.9465	.5347	.9930
IV_4.2.3	230.5000	5159.7121	.5355	.9930
IV_4.3.1	229.7059	5148.6988	.6647	.9929
IV_4.3.2	230.3529	5139.3262	.6919	.9929
IV_4.3.3	230.3529	5150.6595	.6192	.9930

IV_5.1.1	229.9706	5119.9082	.8518	.9928
IV_5.1.2	229.7059	5133.1836	.8743	.9928
IV_5.1.3	229.8824	5109.9857	.9144	.9928
IV_5.2.1	230.0882	5117.2344	.8770	.9928
IV_5.2.2	230.0294	5123.4840	.8669	.9928
IV_5.2.3	229.9118	5138.3859	.7389	.9929
DV_1.1.1	229.7647	5116.3066	.8181	.9928
DV_1.1.2	229.7059	5133.6684	.8135	.9928
DV_1.1.3	229.7647	5125.4581	.8474	.9928
DV_1.2.1	229.7941	5123.9260	.7813	.9929
DV_1.2.2	230.6176	5153.2736	.6106	.9930
DV_1.2.3	229.6471	5113.9929	.8131	.9928
DV_1.3.1	229.7941	5097.2594	.8341	.9928
DV_1.3.2	229.5000	5121.0455	.8569	.9928
DV_1.3.3	229.5588	5138.1328	.7332	.9929
DV_2.1.1	229.7059	5128.4563	.8014	.9928
DV_2.1.2	230.3235	5133.8012	.7441	.9929
DV_2.1.3	230.3824	5194.3039	.3850	.9931
DV_2.2.1	229.7941	5145.7442	.7421	.9929
DV_2.2.2	229.9118	5111.9011	.8103	.9928
DV_2.2.3	229.7941	5119.4412	.8098	.9928
DV_2.3.1	229.6471	5106.3565	.8600	.9928
DV_2.3.2	229.5882	5106.3708	.8257	.9928
DV_2.3.3	229.7941	5091.0775	.8526	.9928
DV_3.1.1	229.8529	5142.0080	.8333	.9928
DV_3.1.2	229.8529	5105.4020	.8826	.9928
DV_3.1.3	230.0294	5102.2112	.8699	.9928
DV_3.2.1	229.9706	5103.0597	.8536	.9928
DV_3.2.2	229.8529	5111.8262	.8634	.9928
DV_3.2.3	229.8235	5096.0891	.8681	.9928
DV_3.3.1	229.8529	5115.4626	.8401	.9928
DV_3.3.2	230.0588	5115.3904	.8928	.9928
DV_3.3.3	229.7941	5113.9866	.7874	.9929
DV_4.1.1	229.4412	5118.3146	.8625	.9928
DV_4.1.2	229.6471	5098.1747	.8529	.9928
DV_4.1.3	229.6765	5128.6497	.8366	.9928
DV_4.2.1	230.0294	5082.9991	.8914	.9928
DV_4.2.2	229.8529	5099.0989	.9007	.9928
DV_4.2.3	229.6176	5118.9100	.8819	.9928
DV_4.3.1	229.6471	5094.8414	.8905	.9928
DV_4.3.2	229.5000	5130.3788	.8170	.9928
DV_4.3.3	229.5882	5111.6435	.8511	.9928

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0

N of Items = 82

Alpha = .9929

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
DV_1.1.1	101.2941	1065.5472	.8295	.9875
DV_1.1.2	101.2353	1072.8520	.8371	.9875
DV_1.1.3	101.2941	1069.8503	.8591	.9874
DV_1.2.1	101.3235	1072.9528	.7369	.9877
DV_1.2.2	102.1471	1084.9171	.5847	.9881
DV_1.2.3	101.1765	1061.4831	.8652	.9874
DV_1.3.1	101.3235	1056.0437	.8542	.9874
DV_1.3.2	101.0294	1066.9991	.8810	.9873
DV_1.3.3	101.0882	1071.5980	.8032	.9875
DV_2.1.1	101.2353	1069.9430	.8311	.9875
DV_2.1.2	101.8529	1075.2807	.7299	.9877
DV_2.1.3	101.9118	1103.7799	.3560	.9886
DV_2.2.1	101.3235	1078.7709	.7590	.9877
DV_2.2.2	101.4412	1064.0722	.8136	.9875
DV_2.2.3	101.3235	1067.1346	.8190	.9875
DV_2.3.1	101.1765	1060.6346	.8768	.9873
DV_2.3.2	101.1176	1058.8948	.8640	.9874
DV_2.3.3	101.3235	1051.4982	.8939	.9873
DV_3.1.1	101.3824	1079.2736	.8146	.9876
DV_3.1.2	101.3824	1061.8191	.8775	.9873
DV_3.1.3	101.5588	1058.1328	.8948	.9873
DV_3.2.1	101.5000	1058.0758	.8837	.9873
DV_3.2.2	101.3824	1064.7282	.8583	.9874
DV_3.2.3	101.3529	1054.3565	.9045	.9873
DV_3.3.1	101.3824	1066.4251	.8341	.9875
DV_3.3.2	101.5882	1067.0374	.8778	.9874
DV_3.3.3	101.3235	1063.7406	.8073	.9875
DV_4.1.1	100.9706	1064.4537	.9058	.9873
DV_4.1.2	101.1765	1055.6043	.8850	.9873
DV_4.1.3	101.2059	1070.8957	.8549	.9874
DV_4.2.1	101.5588	1050.8601	.8958	.9873
DV_4.2.2	101.3824	1059.7585	.8848	.9873
DV_4.2.3	101.1471	1070.9171	.8318	.9875
DV_4.3.1	101.1765	1054.9982	.9121	.9872
DV_4.3.2	101.0294	1074.9991	.7834	.9876
DV_4.3.3	101.1176	1062.2888	.8790	.9873

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 36

Alpha = .9878

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_1.1.1	125.3235	1506.4679	.8520	.9861
IV_1.1.2	125.2941	1544.6381	.7700	.9863
IV_1.1.3	125.2059	1529.8654	.7803	.9862
IV_1.2.1	125.6471	1522.2959	.7770	.9862
IV_1.2.2	125.7353	1537.6551	.7678	.9862
IV_1.2.3	125.6176	1523.0918	.8602	.9860
IV_1.3.1	126.0588	1552.4813	.5302	.9867
IV_1.3.2	125.5588	1536.4358	.7226	.9863
IV_1.3.3	126.1176	1528.7736	.6927	.9865
IV_1.3.4	126.5000	1535.0455	.7031	.9864
IV_2.1.1	125.4412	1525.0419	.8723	.9860
IV_2.1.2	125.4706	1526.1355	.8485	.9861
IV_2.1.3	125.9412	1541.2692	.6866	.9864
IV_2.2.1	125.7353	1532.5642	.8083	.9862
IV_2.2.2	125.4706	1531.9537	.8225	.9861
IV_2.2.3	125.6471	1527.8111	.8620	.9861
IV_2.3.1	125.3529	1537.9323	.8000	.9862
IV_2.3.2	125.4118	1525.5223	.8568	.9861
IV_2.3.3	125.6176	1526.3645	.8431	.9861
IV_3.1.1	125.6765	1532.3467	.8718	.9861
IV_3.1.2	125.6176	1527.3948	.8522	.9861
IV_3.1.3	125.7941	1524.8351	.8487	.9861
IV_3.1.4	125.5588	1535.4661	.8168	.9862
IV_3.2.1	125.5000	1536.1970	.8567	.9861
IV_3.2.2	125.5000	1528.8636	.8072	.9862
IV_3.2.3	125.4118	1547.1586	.6776	.9864
IV_3.2.4	125.9706	1554.1506	.5505	.9867
IV_3.3.1	125.3824	1536.4857	.8039	.9862
IV_3.3.2	125.6176	1531.2736	.8278	.9861
IV_3.3.3	125.4706	1524.7415	.8441	.9861
IV_3.3.4	125.4412	1526.7389	.8746	.9860
IV_4.1.1	125.4412	1547.8904	.7247	.9863
IV_4.1.2	125.5294	1532.5597	.8648	.9861
IV_4.1.3	125.4118	1536.4920	.8401	.9861
IV_4.2.1	126.2059	1526.5927	.7219	.9864
IV_4.2.2	126.3529	1544.5989	.5705	.9867
IV_4.2.3	126.2647	1549.5339	.5676	.9867
IV_4.3.1	125.4706	1545.8324	.6730	.9864
IV_4.3.2	126.1176	1538.4100	.7268	.9863
IV_4.3.3	126.1176	1543.5009	.6665	.9864
IV_5.1.1	125.7353	1528.9884	.8752	.9860
IV_5.1.2	125.4706	1538.3173	.8723	.9861

IV_5.1.3	125.6471	1525.5686	.9136	.9860
IV_5.2.1	125.8529	1527.8262	.8971	.9860
IV_5.2.2	125.7941	1530.7745	.8938	.9860
IV_5.2.3	125.6765	1538.7103	.7663	.9862

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 46
Alpha = .9865

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale	Scale	Corrected	
	Mean	Variance	Item-	Alpha
	if Item	if Item	Total	if Item
	Deleted	Deleted	Correlation	Deleted
DV_1.1.1	23.2647	55.1702	.8783	.9459
DV_1.1.2	23.2059	56.8957	.8935	.9458
DV_1.1.3	23.2647	56.9278	.8622	.9471
DV_1.2.1	23.2941	57.6684	.7251	.9537
DV_1.2.2	24.1176	60.5312	.5596	.9615
DV_1.2.3	23.1471	54.4323	.9037	.9445
DV_1.3.1	23.2941	53.3654	.8758	.9463
DV_1.3.2	23.0000	56.8485	.8440	.9478
DV_1.3.3	23.0588	56.9055	.8304	.9485

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 9
Alpha = .9546

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale	Scale	Corrected	
	Mean	Variance	Item-	Alpha
	if Item	if Item	Total	if Item
	Deleted	Deleted	Correlation	Deleted
DV_2.1.1	22.4118	53.0980	.8321	.9259
DV_2.1.2	23.0294	54.1506	.7312	.9314
DV_2.1.3	23.0882	59.6586	.4141	.9471
DV_2.2.1	22.5000	54.9848	.7643	.9300
DV_2.2.2	22.6176	52.2433	.7790	.9287
DV_2.2.3	22.5000	52.5000	.8150	.9265
DV_2.3.1	22.3529	51.4474	.8510	.9242
DV_2.3.2	22.2941	51.0018	.8409	.9248
DV_2.3.3	22.5000	50.0758	.8296	.9258

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 9
Alpha = .9370

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
DV_3.1.1	22.4118	68.1889	.7900	.9667
DV_3.1.2	22.4118	63.2193	.8960	.9616
DV_3.1.3	22.5882	62.3102	.9143	.9607
DV_3.2.1	22.5294	62.7415	.8747	.9626
DV_3.2.2	22.4118	64.3708	.8482	.9638
DV_3.2.3	22.3824	61.8191	.8983	.9616
DV_3.3.1	22.4118	64.6738	.8291	.9646
DV_3.3.2	22.6176	64.6070	.8924	.9620
DV_3.3.3	22.3529	63.7504	.8134	.9655

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0

N of Items = 9

Alpha = .9672

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
DV_4.1.1	24.0882	65.7193	.8808	.9635
DV_4.1.2	24.2941	63.2442	.8753	.9638
DV_4.1.3	24.3235	66.8316	.8592	.9646
DV_4.2.1	24.6765	62.3467	.8718	.9643
DV_4.2.2	24.5000	63.9545	.8948	.9627
DV_4.2.3	24.2647	66.9278	.8275	.9658
DV_4.3.1	24.2941	63.6078	.8750	.9637
DV_4.3.2	24.1471	67.2807	.8205	.9661
DV_4.3.3	24.2353	64.6096	.8874	.9631

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0

N of Items = 9

Alpha = .9681

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_1.1.1	24.5000	72.2576	.8289	.9358
IV_1.1.2	24.4706	80.7415	.7497	.9399
IV_1.1.3	24.3824	78.6070	.6924	.9417
IV_1.2.1	24.8235	73.9073	.8412	.9348
IV_1.2.2	24.9118	77.9011	.8188	.9365

IV_1.2.3	24.7941	75.4412	.8675	.9338
IV_1.3.1	25.2353	79.6399	.6414	.9439
IV_1.3.2	24.7353	78.0187	.7422	.9395
IV_1.3.3	25.2941	74.6988	.7777	.9381
IV_1.3.4	25.6765	76.8316	.7641	.9385

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 10

Alpha = .9441

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_2.1.1	23.1176	59.3191	.9000	.9585
IV_2.1.2	23.1471	59.4626	.8778	.9596
IV_2.1.3	23.6176	62.8494	.6796	.9686
IV_2.2.1	23.4118	61.2193	.8045	.9629
IV_2.2.2	23.1471	60.5535	.8564	.9606
IV_2.2.3	23.3235	59.8619	.8903	.9590
IV_2.3.1	23.0294	61.3021	.8673	.9603
IV_2.3.2	23.0882	59.2344	.8941	.9588
IV_2.3.3	23.2941	59.0624	.9006	.9585

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 9

Alpha = .9650

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_3.1.1	31.9118	98.0829	.8477	.9570
IV_3.1.2	31.8529	96.1898	.8595	.9565
IV_3.1.3	32.0294	95.7870	.8428	.9570
IV_3.1.4	31.7941	98.7139	.7979	.9583
IV_3.2.1	31.7353	98.5642	.8593	.9568
IV_3.2.2	31.7353	97.2308	.7776	.9590
IV_3.2.3	31.6471	100.6595	.7056	.9608
IV_3.2.4	32.2059	102.8351	.5492	.9652
IV_3.3.1	31.6176	97.5160	.8619	.9566
IV_3.3.2	31.8529	96.9777	.8438	.9570
IV_3.3.3	31.7059	95.0018	.8751	.9560
IV_3.3.4	31.6765	96.5285	.8581	.9566

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 12

Alpha = .9615

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_4.1.1	20.2941	52.1533	.5719	.9217
IV_4.1.2	20.3824	49.3342	.7313	.9125
IV_4.1.3	20.2647	50.0187	.7039	.9143
IV_4.2.1	21.0588	44.5419	.8301	.9054
IV_4.2.2	21.2059	47.1381	.7035	.9148
IV_4.2.3	21.1176	47.5615	.7503	.9110
IV_4.3.1	20.3235	50.6497	.6074	.9200
IV_4.3.2	20.9706	46.9385	.8395	.9051
IV_4.3.3	20.9706	48.0294	.7582	.9105

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0

N of Items = 9

Alpha = .9219

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_5.1.1	13.9118	21.2950	.8865	.9477
IV_5.1.2	13.6471	22.7807	.8409	.9531
IV_5.1.3	13.8235	21.2406	.8883	.9475
IV_5.2.1	14.0294	21.4234	.8796	.9484
IV_5.2.2	13.9706	21.4840	.9136	.9447
IV_5.2.3	13.8529	22.1292	.8003	.9572

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0

N of Items = 6

Alpha = .9578

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
DV_1.1.1	5.9412	3.6328	.8874	.9009
DV_1.1.2	5.8824	4.0463	.9332	.8652
DV_1.1.3	5.9412	4.2995	.8060	.9585

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0

N of Items = 3

Alpha = .9378

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
DV_1.2.1	5.1471	3.7656	.6527	.6703
DV_1.2.2	5.9706	4.2718	.5290	.7995
DV_1.2.3	5.0000	3.5152	.6868	.6298

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .7825

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
DV_1.3.1	6.3529	3.9323	.8590	.8930
DV_1.3.2	6.0588	4.7843	.8754	.8726
DV_1.3.3	6.1176	4.8948	.8285	.9068

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .9244

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
DV_2.1.1	4.7059	3.3654	.5535	.7489
DV_2.1.2	5.3235	2.7709	.7427	.5249
DV_2.1.3	5.3824	3.6373	.5338	.7665

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .7711

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
DV_2.2.1	5.7059	4.5775	.6768	.8575
DV_2.2.2	5.8235	3.5437	.7640	.7777
DV_2.2.3	5.7059	3.7291	.7785	.7600

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .8594

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
DV_2.3.1	6.0294	5.8476	.8144	.9401
DV_2.3.2	5.9706	5.2415	.9167	.8597
DV_2.3.3	6.1765	5.0588	.8634	.9049

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .9332

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
DV_3.1.1	5.5294	5.0446	.7206	.9463
DV_3.1.2	5.5294	3.5900	.8995	.7895
DV_3.1.3	5.7059	3.5472	.8606	.8291

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .9065

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
DV_3.2.1	5.7353	4.9278	.9144	.8956
DV_3.2.2	5.6176	5.5766	.8374	.9551
DV_3.2.3	5.5882	4.7950	.9077	.9019

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .9447

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted

DV_3.3.1	5.5588	4.4964	.8512	.8880
DV_3.3.2	5.7647	4.6702	.8779	.8710
DV_3.3.3	5.5000	4.2576	.8207	.9177

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .9250

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
DV_4.1.1	6.0882	4.5677	.9046	.9007
DV_4.1.2	6.2941	3.8503	.9096	.9046
DV_4.1.3	6.3235	4.9528	.8538	.9415

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .9431

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
DV_4.2.1	5.9412	4.2995	.8383	.8864
DV_4.2.2	5.7647	4.7308	.8760	.8448
DV_4.2.3	5.5294	5.5294	.8091	.9072

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .9172

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
DV_4.3.1	6.3235	4.1043	.7743	.8912
DV_4.3.2	6.1765	4.8164	.7909	.8749
DV_4.3.3	6.2647	4.1399	.8622	.8078

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .9012

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_1.1.1	6.4412	3.7086	.8417	.7979
IV_1.1.2	6.4118	5.9465	.7634	.8699
IV_1.1.3	6.3235	4.8922	.7905	.8206

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .8836

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_1.2.1	5.5882	4.3102	.8544	.8627
IV_1.2.2	5.6765	5.2558	.8669	.8560
IV_1.2.3	5.5588	5.1025	.7853	.9125

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .9149

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_1.3.1	7.2353	10.6096	.7208	.8682
IV_1.3.2	6.7353	10.7460	.7165	.8699
IV_1.3.3	7.2941	9.1230	.8150	.8326
IV_1.3.4	7.6765	10.1043	.7725	.8489

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 4

Alpha = .8878

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_2.1.1	5.5294	4.2567	.8498	.8258
IV_2.1.2	5.5588	4.1934	.8526	.8230

IV_2.1.3 6.0294 4.6961 .7257 .9292

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .9034

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_2.2.1	5.8235	4.2709	.8595	.9082
IV_2.2.2	5.5588	4.1934	.8964	.8791
IV_2.2.3	5.7353	4.3217	.8375	.9256

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .9342

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_2.3.1	5.9118	4.6889	.8657	.9124
IV_2.3.2	5.9706	4.1506	.8854	.8933
IV_2.3.3	6.1765	4.2103	.8597	.9145

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .9360

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_3.1.1	8.4412	8.9813	.8833	.9006
IV_3.1.2	8.3824	8.7888	.8135	.9221
IV_3.1.3	8.5588	8.2540	.8747	.9022
IV_3.1.4	8.3235	9.2558	.8055	.9241

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 4

Alpha = .9329

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_3.2.1	8.5294	7.3476	.8254	.7864
IV_3.2.2	8.5294	7.3476	.6420	.8606
IV_3.2.3	8.4412	7.5267	.7316	.8210
IV_3.2.4	9.0000	7.4545	.6782	.8425

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 4
Alpha = .8649

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_3.3.1	8.8824	9.9251	.8377	.9448
IV_3.3.2	9.1176	9.5009	.8636	.9369
IV_3.3.3	8.9706	8.7567	.9223	.9188
IV_3.3.4	8.9412	9.3298	.8861	.9300

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 4
Alpha = .9489

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_4.1.1	6.0000	3.7576	.7675	.9393
IV_4.1.2	6.0882	3.1738	.8927	.8380
IV_4.1.3	5.9706	3.3627	.8584	.8672

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3
Alpha = .9199

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_4.2.1	4.3235	5.3164	.8537	.9160

IV_4.2.2	4.4706	5.5294	.8675	.9020
IV_4.2.3	4.3824	5.9403	.8801	.8966

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .9343

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_4.3.1	4.7059	4.5775	.5017	.9470
IV_4.3.2	5.3529	3.4474	.7994	.6680
IV_4.3.3	5.3529	3.3868	.8215	.6442

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .8362

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_5.1.1	5.8235	3.7255	.8259	.9435
IV_5.1.2	5.5588	4.0116	.9034	.8887
IV_5.1.3	5.7353	3.5339	.8899	.8918

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .9366

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
IV_5.2.1	5.4706	3.8930	.8248	.9258
IV_5.2.2	5.4118	3.7041	.9467	.8287
IV_5.2.3	5.2941	3.9715	.8065	.9399

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 3

Alpha = .9307

ภาคผนวก ช

การวิเคราะห์เส้นทาง Path Analysis

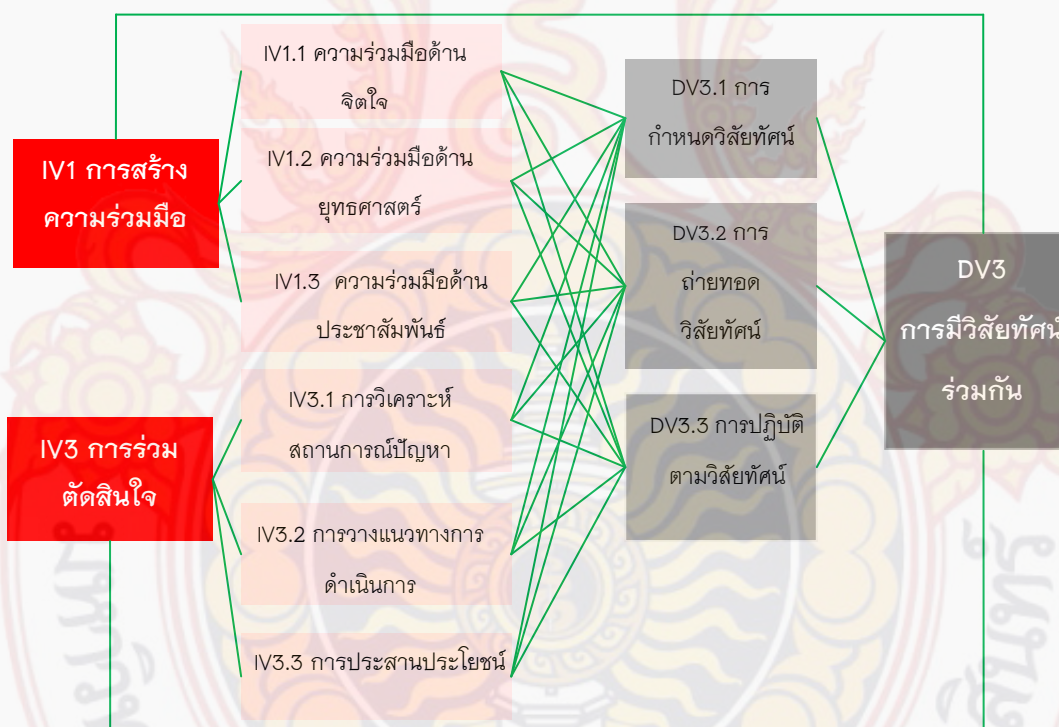
การวิเคราะห์เส้นทาง Path Analysis

เส้นทางความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนฝายชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

การสร้างตัวแบบเส้นทางความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ชุมชน : กรณีศึกษาเขื่อนฝายชะลอคลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร จากผลการทดสอบสมมติฐานรวม การมีส่วนร่วมของชุมชน^{IV} มีความสัมพันธ์กับการจัดการความรู้ชุมชน^{DV} ในระดับสูง โดยมีองค์ประกอบย่อยที่สำคัญคือการร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} และการร่วมตัดสินใจ^{IV3} มีความสัมพันธ์กับการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV1} และการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ในการแสดงความคิดเห็นมีรายละเอียดการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ดังนี้

1. ตัวแบบการจัดการความรู้โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สามารถแสดงตัวแบบแต่ละคู่ในการวิเคราะห์ และปรากฏผลการวิเคราะห์เส้นทางตามตัวแบบดังนี้

ตัวแบบผนวก ข.1 เส้นทางมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนรอบที่ 1 เป็นการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ตามสมการ โดยพิจารณาเส้นทางความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถแสดงผลการวิเคราะห์เส้นทางแต่ละเส้นทางตามตารางดังนี้

ตารางผนวก ข.1 การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการ
ความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (รอบที่ 1)

เส้นทางความสัมพันธ์	ค่า Standardized Coefficients (Beta)	เส้นทางความสัมพันธ์	ค่า Standardized Coefficients (Beta)
IV1 x DV3	.811*	IV1.1 x DV3.3	.582*
IV1.1 x DV3	.668*	IV1.2 x DV3.3	.802*
IV1.2 x DV3	.750*	IV1.3 x DV3.3	.699*
IV1.3 x DV3	.719*	IV3.1 x DV3.3	.834*
IV3 x DV3	.901*	IV3.2 x DV3.3	.831*
IV3.1 x DV3	.872*	IV3.3 x DV3.3	.782*
IV3.2 x DV3	.872*		
IV3.3 x DV3	.844*		
IV1.1 x DV3.1	.606*	IV1.1 x IV1	.833*
IV1.2 x DV3.1	.787*	IV1.2 x IV1	.912*
IV1.3 x DV3.1	.703*	IV1.3 x IV1	.893*
IV3.1 x DV3.1	.816*	IV3.1 x IV3	.965*
IV3.2 x DV3.1	.809*	IV3.2 x IV3	.965*
IV3.3 x DV3.1	.799*	IV3.3 x IV3	.943*
IV1.1 x DV3.2	.603*	DV3.1 x DV3	.946*
IV1.2 x DV3.2	.764*	DV3.2 x DV3	.939*
IV1.3 x DV3.2	.694*	DV3.3 x DV3	.927*
IV3.1 x DV3.2	.802*		
IV3.2 x DV3.2	.812*		
IV3.3 x DV3.2	.793*		

การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชน รอบที่ 2 เป็นการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ตามสมการ โดยพิจารณาเส้นทางความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถแสดงผลการวิเคราะห์เส้นทางแต่ละเส้นทางตามตารางดังนี้

ตารางผนวก ข.2 การวิเคราะห์เส้นทางของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (รอบที่ 2)

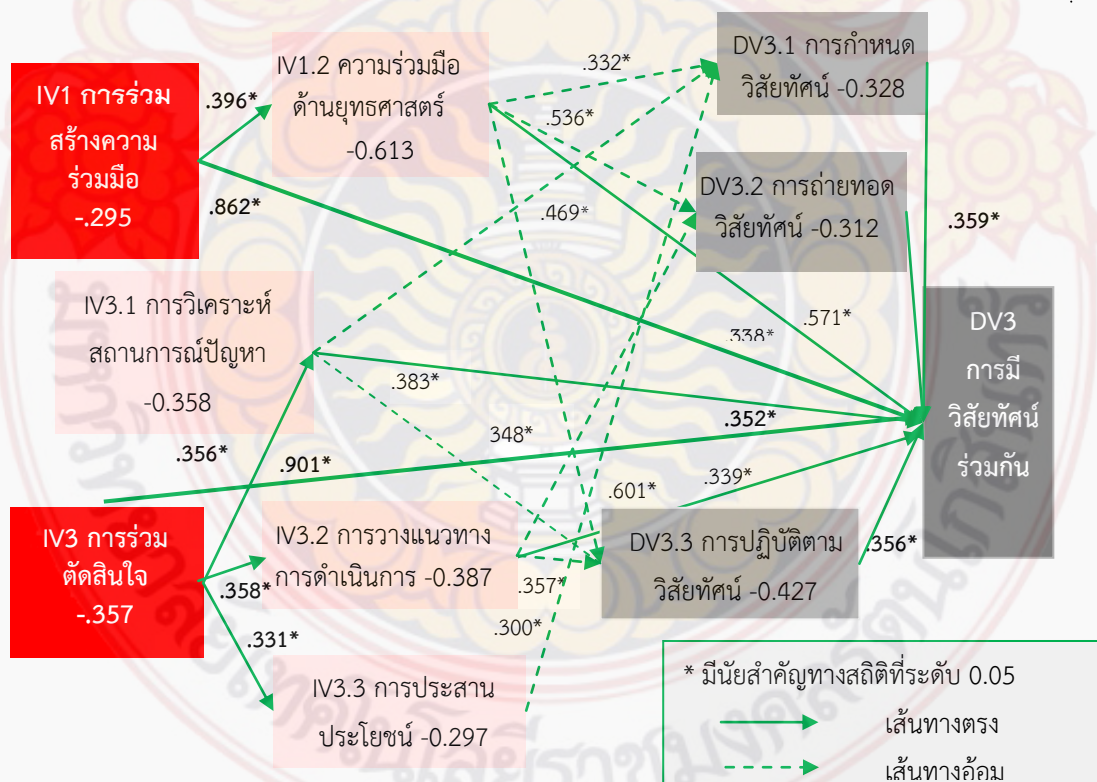
เส้นทางความสัมพันธ์	ค่า Standardized Coefficients (Beta)	เส้นทางความสัมพันธ์	ค่า Standardized Coefficients (Beta)
IV1 x DV3	.862*	IV1.1 x DV3.3	.080
IV1.1 x DV3	.145*	IV1.2 x DV3.3	.601*
IV1.2 x DV3	.571*	IV1.3 x DV3.3	.200*
IV1.3 x DV3	.230*	IV3.1 x DV3.3	.383*
IV3 x DV3	.901*	IV3.2 x DV3.3	.357*
IV3.1 x DV3	.338*	IV3.3 x DV3.3	.148*
IV3.2 x DV3	.339*		
IV3.3 x DV3	.263*		

ตารางผนวก ข.2 (ต่อ)

เส้นทางความสัมพันธ์	ค่า Standardized Coefficients (Beta)	เส้นทางความสัมพันธ์	ค่า Standardized Coefficients (Beta)
IV1.1 x DV3.1	.132*	IV1.1 x IV1	.351*
IV1.2 x DV3.1	.536*	IV1.2 x IV1	.396*
IV1.3 x DV3.1	.222*	IV1.3 x IV1	.387*
IV3.1 x DV3.1	.332*	IV3.1 x IV3	.356*
IV3.2 x DV3.1	.250*	IV3.2 x IV3	.358*
IV3.3 x DV3.1	.300*	IV3.3 x IV3	.331*
IV1.1 x DV3.2	.198*	DV3.1 x DV3	.359*
IV1.2 x DV3.2	.469*	DV3.2 x DV3	.352*
IV1.3 x DV3.2	.224*	DV3.3 x DV3	.356*
IV3.1 x DV3.2	.234*		
IV3.2 x DV3.2	.348*		
IV3.3 x DV3.2	.293*		

เมื่อตัดค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางของตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออกแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางขึ้นใหม่ โดยใช้คำสั่ง Multiple Regression วิธี Enter ในรอบที่ 2 เพื่อพิจารณาเส้นทางว่ามีเส้นทางใหม่เกิดขึ้นหรือไม่ โดยพิจารณาเส้นทางความสัมพันธ์ที่ค่าความสัมพันธ์มากกว่า 0.3 ซึ่งสามารถอธิบายค่าความสัมพันธ์ได้ ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตัวแบบดังต่อไปนี้

ตัวแบบผนวก ข.2 การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ใหม่ของตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

สรุปผลการพิสูจน์ตัวแบบเส้นทางความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือในด้านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ และการร่วมตัดสินใจในด้านการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา การวางแผนทางการดำเนินการ และการประสานประโยชน์สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. **อิทธิพลทางตรง**ของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** **การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** **ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2}** **การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1}** **การวางแผนดำเนินการ^{IV3.2}** **การกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1}** **การถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2}** **การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3}** มีค่าเท่ากับ 0.862 0.901 0.571 0.338 0.339 0.359 0.352 0.356 ตามลำดับ

2. **อิทธิพลทางอ้อม**ของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** และ**การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** ที่มีความสัมพันธ์กับการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} มีดังนี้

2.1 การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}

2.1.1 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** มีผลต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} ที่ผ่านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} มีค่าเท่ากับ $0.396 \times 0.571 = 0.226$

2.1.2 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** มีผลต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} ที่ผ่านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} โดยการกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1} มีค่าเท่ากับ $0.396 \times 0.469 \times 0.359 = 0.066$

2.1.3 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** มีผลต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} ที่ผ่านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} โดยการถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2} มีค่าเท่ากับ $0.396 \times 0.469 \times 0.352 = 0.065$

2.1.4 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** มีผลต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} ที่ผ่านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} โดยการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3} มีค่าเท่ากับ $0.396 \times 0.601 \times 0.356 = 0.084$

2.1.5 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** มีผลต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} ด้านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} โดยการกำหนดวิสัยทัศน์^{DV3.1} มีค่าเท่ากับ $0.536 \times 0.359 = 0.192$

2.1.6 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** มีผลต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} ด้านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} โดยการถ่ายทอดวิสัยทัศน์^{DV3.2} มีค่าเท่ากับ $0.469 \times 0.352 = 0.165$

2.1.7 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** มีผลต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} ด้านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} โดยการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์^{DV3.3} มีค่าเท่ากับ $0.601 \times 0.356 = 0.213$

2.2 การร่วมตัดสินใจ^{IV3}

2.2.1 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** มีผลต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} ที่ผ่านการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1} มีค่าเท่ากับ $0.356 \times 0.338 = 0.120$

ตารางผนวก ข.3 แสดงค่าผลรวมของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3}

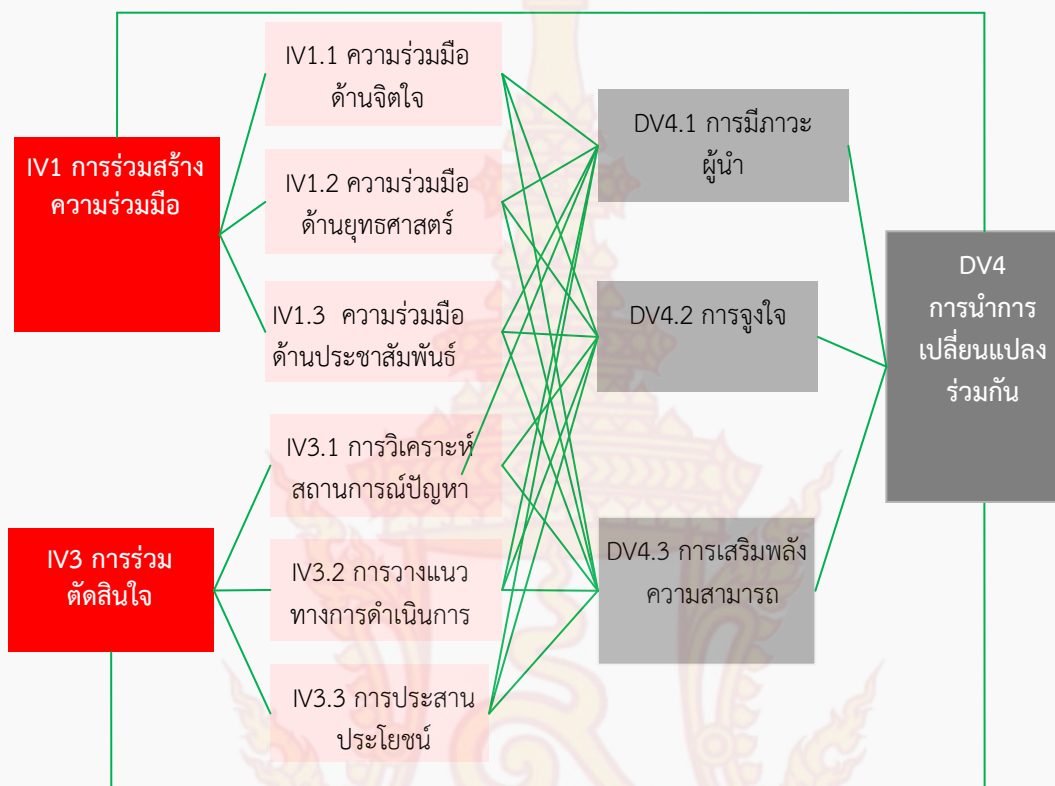
เส้นทางความสัมพันธ์	ผลรวม
การร่วมสร้างความร่วมมือ ^{IV1} x การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ^{DV3}	0.862
การร่วมตัดสินใจ ^{IV3} x การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ^{DV3}	0.901
การร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ ^{IV1.2} x การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ^{DV3}	0.226
การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา ^{IV3.1} x การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ^{DV3}	0.120
การวางแผนทางการดำเนินการ ^{IV3.2} x การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ^{DV3}	0.121
การร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ ^{IV1.2} x การกำหนดวิสัยทัศน์ ^{DV3.1}	0.192
การร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ ^{IV1.2} x การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ^{DV3.2}	0.165
การร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ ^{IV1.2} x การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ ^{DV3.3}	0.213
การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา ^{IV3.1} x การกำหนดวิสัยทัศน์ ^{DV3.1}	0.119
การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา ^{IV3.1} x การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ ^{DV3.3}	0.136
การวางแผนทางการดำเนินการ ^{IV3.2} x การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ ^{DV3.3}	0.127
การประสานประโยชน์ ^{IV3.3} x การกำหนดวิสัยทัศน์ ^{DV3.1}	0.107

การประเมินผลตัวแปรทั้งหมดที่มีผลต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3} ซึ่งต้องพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายก่อน แล้วนำมาแยกค่าเป็นอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมตามตารางดังนี้

ตารางผนวก ข.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน^{DV3}

ตัวแปรที่นำมาศึกษาในรูปตัวแปรเหตุ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	อิทธิพลทางตรง	อิทธิพลทางอ้อมผ่านทางตัวแปรเกณฑ์													อิทธิพลรวม										
			IV1.2 x DV3.1	IV1.2 x DV3.2	IV1.2 x DV3.3	IV3.1 x DV3.1	IV3.1 x DV3.3	IV3.2 x DV3.2	IV3.2 x DV3.3	IV3.3 x DV3.1	IV1.2	IV3.1	IV3.2	DV3.1	DV3.2		DV3.3	รวม								
การร่วมสร้างความร่วมมือ ^{IV1}	-0.295	0.862	0.076	0.065												0.226						0.451	1.313			
การร่วมตัดสินใจ ^{IV3}	-0.357	0.901				0.042	0.048	0.043	0.045	0.035							0.120					0.121	0.454	1.355		
การร่วมด้านยุทธศาสตร์ ^{IV1.2}	-0.613	0.571																				0.192	0.165	0.213	0.57	1.141
การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา ^{IV3.1}	-0.358	0.338																				0.119	0.136	0.255	0.593	
การวางแผนทางการดำเนินการ ^{IV3.2}	-0.387	0.339																					0.127	0.249	0.588	
การประสานประโยชน์ ^{IV3.3}	-0.297																					0.107		0.107	0.107	
การกำหนดวิสัยทัศน์ ^{DV3.1}	-0.328	0.359																						0.359	0.359	
การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ^{DV3.2}	-0.312	0.352																							0.352	0.352
การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ ^{DV3.3}	-0.427	0.356																							0.356	0.356

ตัวแบบผนวก ข.3 เส้นทางความสัมพันธ์การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำ การเปลี่ยนแปลงร่วมกันในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชนในรอบที่ 1 เป็นการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ตามสมการ โดยพิจารณาเส้นทางความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถแสดงผลการวิเคราะห์เส้นทางแต่ละเส้นทางตามตารางดังนี้

ตารางผนวก ข.5 การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน (รอบที่ 1)

เส้นทางความสัมพันธ์	ค่า Standardized Coefficients (Beta)	เส้นทางความสัมพันธ์	ค่า Standardized Coefficients (Beta)
IV1 × DV4	.894*	IV1.1 × DV4.3	.673*
IV1.1 × DV4	.710*	IV1.2 × DV4.3	.804*
IV1.2 × DV4	.867*	IV1.3 × DV4.3	.711*
IV1.3 × DV4	.776*	IV3.1 × DV4.3	.772*
IV3 × DV4	.900*	IV3.2 × DV4.3	.784*
IV3.1 × DV4	.866*	IV3.3 × DV4.3	.780*
IV3.2 × DV4	.871*		
IV3.3 × DV4	.846*		
IV1.1 × DV4.1	.693*	IV1.1 × IV1	.833*
IV1.2 × DV4.1	.787*	IV1.2 × IV1	.912*
IV1.3 × DV4.1	.705*	IV1.3 × IV1	.893*

ตารางผนวก ข.5 (ต่อ)

เส้นทางความสัมพันธ์	ค่า Standardized Coefficients (Beta)	เส้นทางความสัมพันธ์	ค่า Standardized Coefficients (Beta)
IV3.1 x DV4.1	.805*	IV3.1 x IV3	.965*
IV3.2 x DV4.1	.809*	IV3.2 x IV3	.965*
IV3.3 x DV4.1	.786*	IV3.3 x IV3	.943*
IV1.1 x DV4.2	.617*	DV4.1 x DV4	.924*
IV1.2 x DV4.2	.828*	DV4.2 x DV4	.943*
IV1.3 x DV4.2	.748*	DV4.3 x DV4	.923*
IV3.1 x DV4.2	.838*		
IV3.2 x DV4.2	.836*		
IV3.3 x DV4.2	.794*		

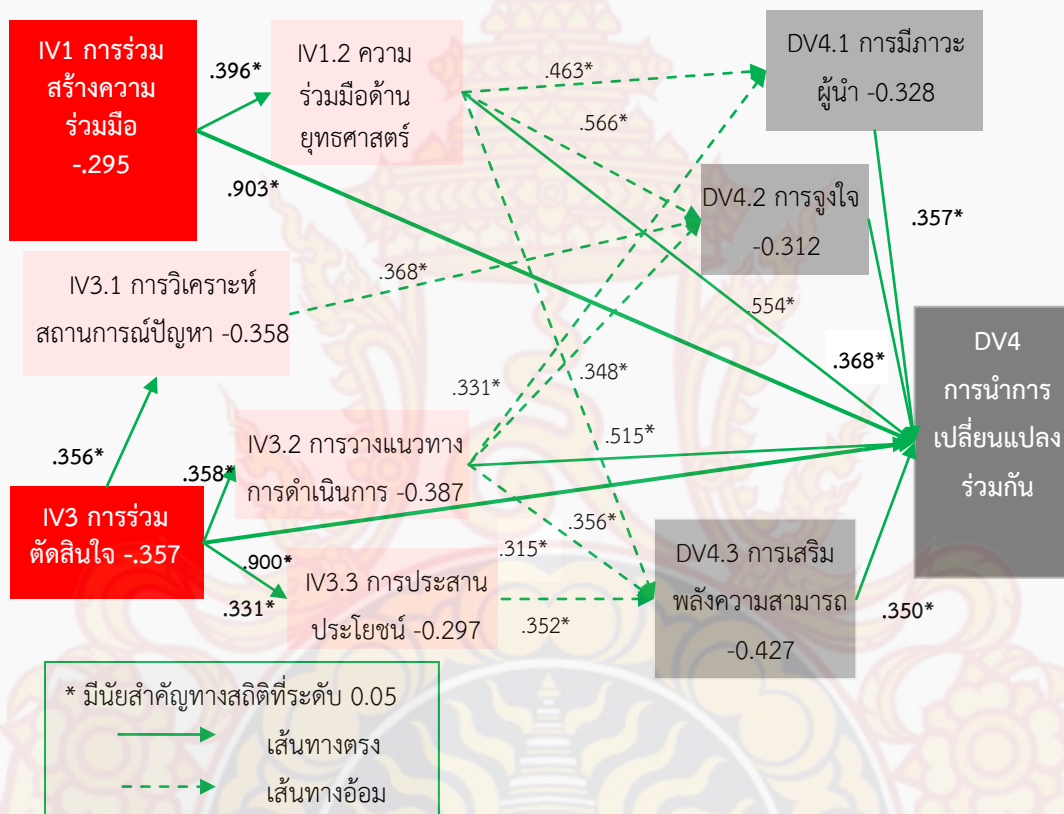
การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความรู้ชุมชน ในรอบที่ 2 เป็นการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ตามสมการ โดยพิจารณาเส้นทางความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถแสดงผลการวิเคราะห์เส้นทางแต่ละเส้นทางตามตารางดังนี้

ตารางผนวก ข.6 การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชน ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน (รอบที่ 2)

เส้นทางความสัมพันธ์	ค่า Standardized Coefficients (Beta)	เส้นทางความสัมพันธ์	ค่า Standardized Coefficients (Beta)
IV1 x DV4	.903*	IV1.1 x DV4.3	.235*
IV1.1 x DV4	.221*	IV1.2 x DV4.3	.515*
IV1.2 x DV4	.554*	IV1.3 x DV4.3	.185*
IV1.3 x DV4	.229*	IV3.1 x DV4.3	.185*
IV3 x DV4	.900*	IV3.2 x DV4.3	.315*
IV3.1 x DV4	.299*	IV3.3 x DV4.3	.352*
IV3.2 x DV4	.356*		
IV3.3 x DV4	.283		
IV1.1 x DV4.1	.286*	IV1.1 x IV1	.351*
IV1.2 x DV4.1	.463*	IV1.2 x IV1	.396*
IV1.3 x DV4.1	.188*	IV1.3 x IV1	.387*
IV3.1 x DV4.1	.278*	IV3.1 x IV3	.356*
IV3.2 x DV4.1	.331*	IV3.2 x IV3	.358*
IV3.3 x DV4.1	.263*	IV3.3 x IV3	.331*
IV1.1 x DV4.2	.100*	DV4.1 x DV4	.357*
IV1.2 x DV4.2	.566*	DV4.2 x DV4	.368*
IV1.3 x DV4.2	.264*	DV4.3 x DV4	.350*
IV3.1 x DV4.2	.368*		
IV3.2 x DV4.2	.348*		
IV3.3 x DV4.2	.179*		

เมื่อตัดค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางของตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออกแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางขึ้นใหม่ โดยใช้คำสั่ง Multiple Regression วิธี Enter ในรอบที่ 2 เพื่อพิจารณาเส้นทางว่ามีเส้นทางใหม่เกิดขึ้นหรือไม่ โดยพิจารณาเส้นทางความสัมพันธ์ที่ค่าความสัมพันธ์มากกว่า 0.3 ซึ่งสามารถอธิบายค่าความสัมพันธ์ได้ ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตัวแบบดังต่อไปนี้

ตัวแบบผนวก ข.4 เส้นทางความสัมพันธ์ใหม่ของตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

จากตัวแบบเส้นทางความสัมพันธ์ตัวแบบการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน มีอิทธิพลทางตรงจากการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการสร้างความร่วมมือ^{IV1} และการร่วมตัดสินใจ^{IV3} ซึ่งมีอิทธิพลผ่านการดำเนินงานที่มุ่งเน้นความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1} การวางแผนทางการดำเนินการ^{IV3.2} และการประสานประโยชน์^{IV3.3} ต่อการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ในด้านการมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} การจูงใจ^{DV4.2} และการเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} ซึ่งสามารถอธิบายเส้นทางความสัมพันธ์ของตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนกับการมีส่วนร่วมของชุมชนได้ดังนี้

1. อิทธิพลทางตรงการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} ในด้านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} และการร่วมตัดสินใจ^{IV3} ในด้านการวางแผนทางการดำเนินการ^{IV3.2} กับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ในด้านการมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} การจูงใจ^{DV4.2} และการเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3}

มีอิทธิพลทางตรงกับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ในการจัดการความรู้ชุมชน มีค่าเท่ากับ 0.903 0.900 0.554 0.356 0.357 0.368 และ 0.350 ตามลำดับ

2. อิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} มีดังนี้

2.1 การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}

2.1.1 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** มีผลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ที่ผ่านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} มีค่าเท่ากับ $0.396 \times 0.554 = 0.219$

2.1.2 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** มีผลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ที่ผ่านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} โดยการมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} มีค่าเท่ากับ $0.396 \times 0.463 \times 0.357 = 0.065$

2.1.3 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** มีผลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ที่ผ่านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} โดยการจูงใจ^{DV3.2} มีค่าเท่ากับ $0.396 \times 0.566 \times 0.368 = 0.082$

2.1.4 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1}** มีผลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ที่ผ่านความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} โดยการเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} มีค่าเท่ากับ $0.396 \times 0.515 \times 0.350 = 0.071$

2.2 การร่วมตัดสินใจ^{IV3}

2.2.1 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** มีผลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ด้านการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1} มีค่าเท่ากับ $0.356 \times 0.299 = 0.106$

2.2.2 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** มีผลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ด้านการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1} โดยการจูงใจ^{DV4.2} มีค่าเท่ากับ $0.356 \times 0.368 = 0.048$

2.2.3 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** มีผลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ด้านการวางแผนทางการดำเนินการ^{IV3.2} มีค่าเท่ากับ $0.358 \times 0.348 = 0.124$

2.2.4 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** มีผลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ด้านการวางแผนทางการดำเนินการ^{IV3.2} โดยการมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} มีค่าเท่ากับ $0.358 \times 0.331 \times 0.357 = 0.042$

2.2.5 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** มีผลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ด้านการวางแผนทางการดำเนินการ^{IV3.2} โดยการจูงใจ^{DV4.2} มีค่าเท่ากับ $0.358 \times 0.348 \times 0.368 = 0.045$

2.2.6 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้าน**การร่วมตัดสินใจ^{IV3}** มีผลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ด้านการวางแผนทางการดำเนินการ^{IV3.2} โดยการเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} มีค่าเท่ากับ $0.358 \times 0.315 \times 0.350 = 0.039$

2.2.7 อิทธิพลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมตัดสินใจ^{IV3} มีผลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ด้านการประสานประโยชน์^{IV3.3} โดยการเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} มีค่าเท่ากับ $0.331 \times 0.352 \times 0.350 = 0.040$

3. ผลรวมของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV3} จากผลบวกอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมทั้งหมด

ตารางผนวก ข.7 แสดงค่าผลรวมของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4}

เส้นทางความสัมพันธ์	ผลรวม
การร่วมสร้างความร่วมมือ ^{IV1} x การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ^{DV4}	0.903
การร่วมตัดสินใจ ^{IV3} x การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ^{DV4}	0.900
การร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ ^{IV1.2} x การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ^{DV4}	0.219
การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา ^{IV3.1} x การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ^{DV4}	0.106
การวางแผนทางการดำเนินการ ^{IV3.2} x การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ^{DV4}	0.124

การประเมินผลตัวแปรทั้งหมดที่มีผลต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} จะต้องพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายก่อน แล้วจึงมาแยกค่าเป็นอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม ตามตารางดังนี้

ตารางผนวก ข.8 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV3}

ตัวแปรที่นำมาศึกษาในรูปตัวแปรเหตุ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	อิทธิพลทางตรง	อิทธิพลทางอ้อมผ่านทางตัวแปรเกณฑ์										รวม	อิทธิพลรวม		
			IV1.2 x DV4.1	IV1.2 x DV4.2	IV1.2 x DV4.3	IV3.1 x DV4.2	IV3.2x DV4.1	IV3.2x DV4.2	IV3.2x DV4.3	IV3.3x DV4.3	IV1.2	IV3.1			IV3.2	
การร่วมสร้างความร่วมมือ ^{IV1}	-0.295	0.903	0.065	0.082	0.071							0.219			0.437	1.34
การร่วมตัดสินใจ ^{IV3}	-0.357	0.900				0.042	0.045	0.039	0.040					0.124	0.444	1.344
การร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ ^{IV1.2}	-0.613	0.554				0.048								0.106		0.554
การวางแผนทางการดำเนินงาน ^{IV3.2}	-0.387	0.356													0.356	0.356
การมีภาวะผู้นำ ^{DV4.1}	-0.369	0.357													0.357	0.357
การจูงใจ ^{DV4.2}	-0.398	0.368													0.368	0.368
การเสริมพลังความสามารถ ^{DV4.3}	-0.307	0.350													0.350	0.350

จากตารางพบว่า ในการวิเคราะห์ผลของตัวแปรต้นการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} และการร่วมตัดสินใจ^{IV3} กับการจัดการความรู้ในการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} จะต้องพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แล้วจึงแยกค่าเป็นอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} การร่วมตัดสินใจ^{IV3} ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} การจูงใจ^{DV4.2} การมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} การวางแผนทางการดำเนินงาน^{IV3.2} การเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} ตามลำดับ

การพิจารณาอิทธิพลทางตรง โดยเรียงลำดับตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} การร่วมตัดสินใจ^{IV3} ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์^{IV1.2} การจูงใจ^{DV4.2} การมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} การวางแผนทางการดำเนินงาน^{IV3.2} การเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} และการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา^{IV3.1} ตามลำดับ

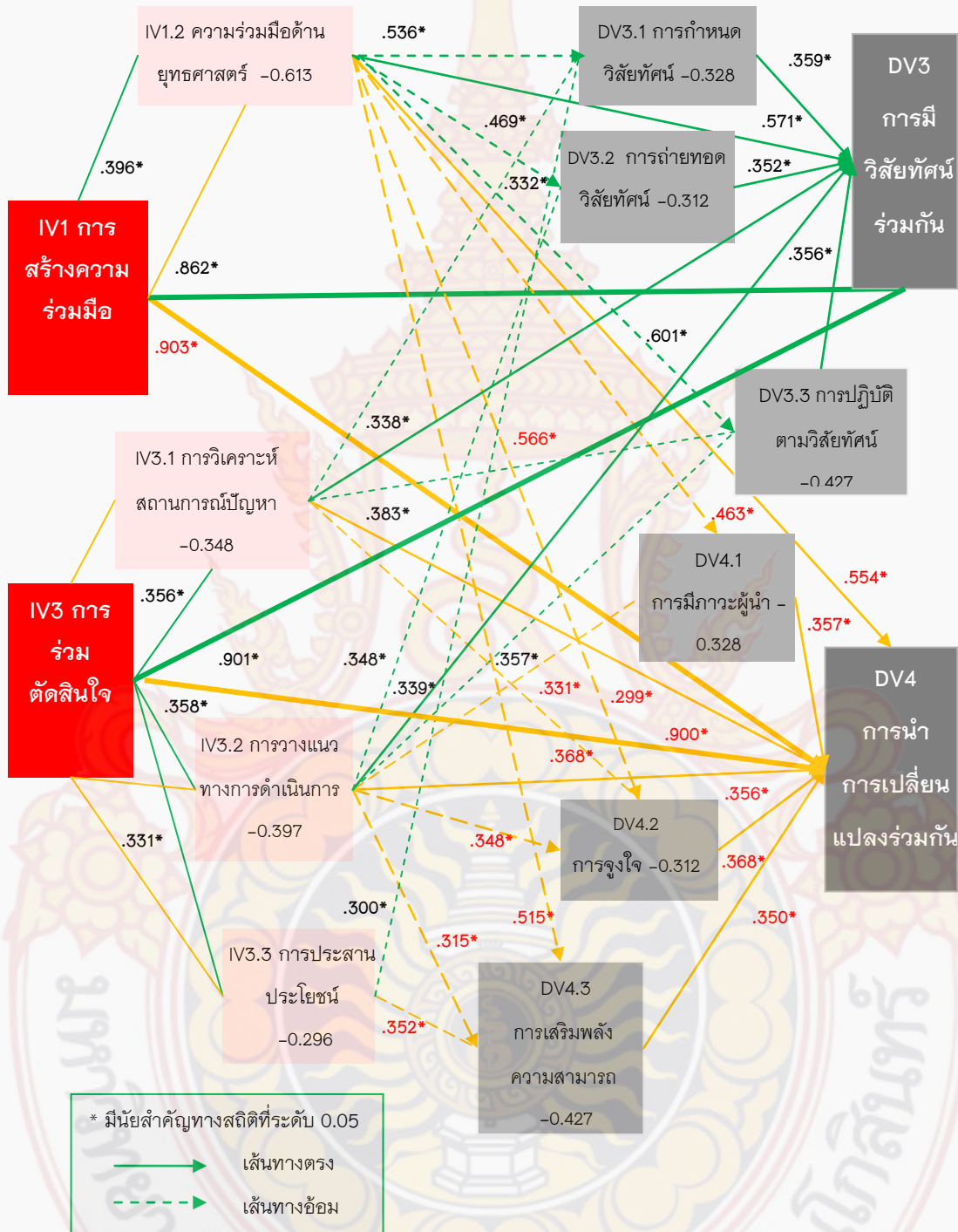
สรุปผลการพิสูจน์ตัวแบบเส้นทางความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ชุมชน

1. การมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ^{IV1} และการร่วมตัดสินใจ^{IV3} มีอิทธิพลทางตรงกับการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ในระดับสูง และมีอิทธิพลทางอ้อมในการบริหารงานด้านการวางแผนทางการดำเนินงาน^{IV3.2} เพื่อให้เกิดการมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} การจูงใจ^{DV4.2} และการเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} ต่อการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันได้ในระดับต่ำ
2. การมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมตัดสินใจ^{IV3} ในด้านการวางแผนทางการดำเนินงาน^{IV3.2} มีอิทธิพลทางตรงกับการจัดการความรู้ชุมชนในด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน^{DV4} ในระดับต่ำ และมีอิทธิพลสามารถดำเนินงานในด้านการมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} การจูงใจ^{DV4.2} และการเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} ให้เกิดการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันได้ในระดับสูงมาก
3. การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันด้านการมีภาวะผู้นำ^{DV4.1} มีอิทธิพลทางตรงและเป็นแนวทางให้เกิดการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลได้ในระดับต่ำ
4. การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันด้านการจูงใจ^{DV4.2} มีอิทธิพลทางตรงและเป็นแนวทางให้เกิดการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลได้ในระดับต่ำ
5. การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันด้านการเสริมพลังความสามารถ^{DV4.3} มีอิทธิพลทางตรงและเป็นแนวทางให้เกิดการจัดการความรู้ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลได้ในระดับต่ำ

ผลการพิสูจน์เส้นทางความสัมพันธ์ สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการร่วมตัดสินใจ มีผลต่อการเกิดการจัดการความรู้ชุมชนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร โดยการร่วมตัดสินใจในด้านการวางแผนทางการดำเนินงาน ที่สามารถทำให้เกิดการจัดการจัดการความรู้ชุมชนในด้านการมีภาวะผู้นำ การจูงใจ และการเสริมพลังความสามารถได้เป็นอย่างดี

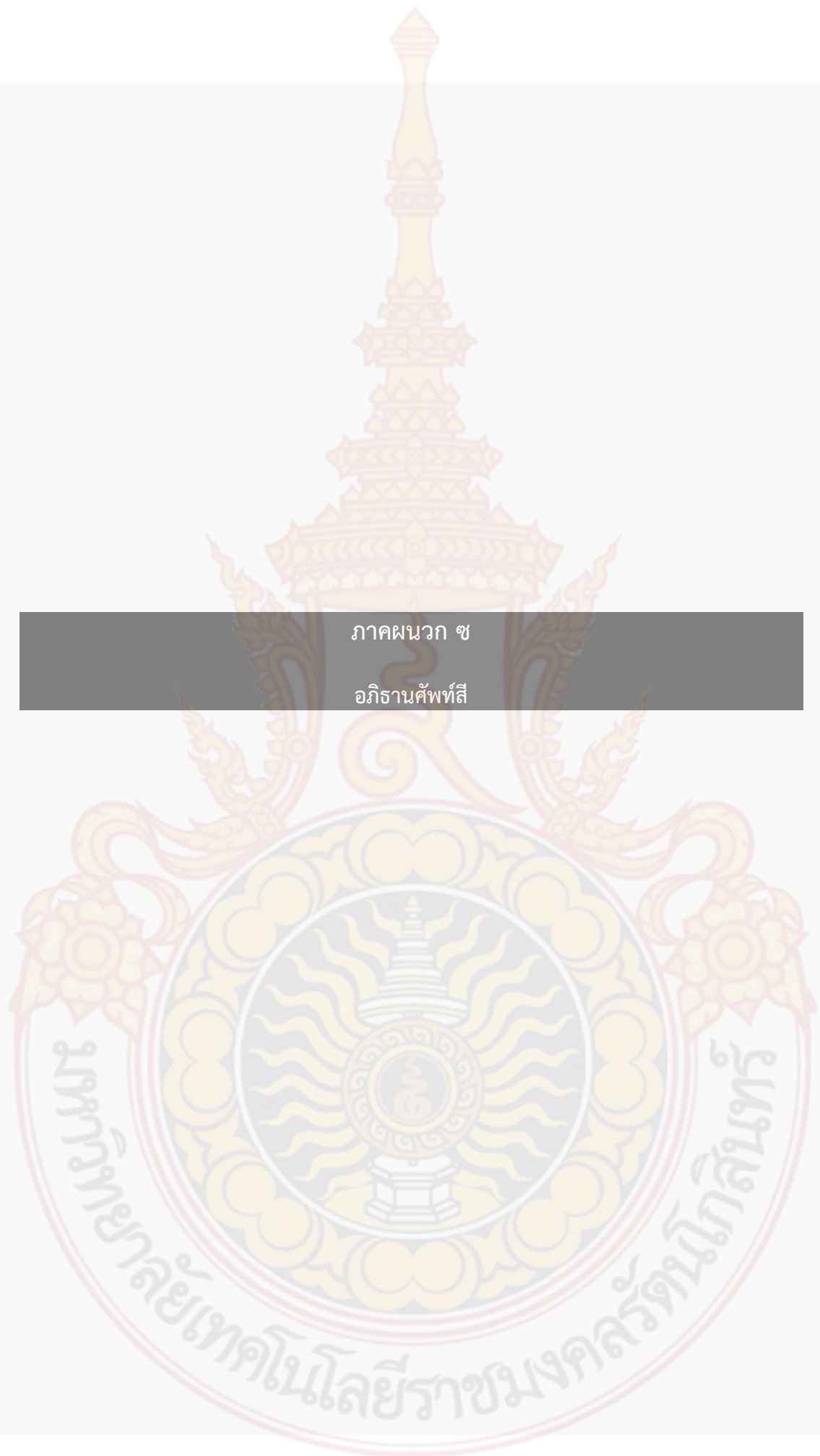
จากการศึกษาดังกล่าว ผู้ศึกษาสามารถพัฒนาตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล นำไปสู่องค์ความรู้ใหม่ โดยการแปลงเส้นทางความสัมพันธ์ทางคณิตศาสตร์นำมาสู่การสร้างตัวแบบความสัมพันธ์ทางสังคมศาสตร์ ดังรายละเอียดตามตัวแบบดังนี้

ตัวแบบผนวก ข.5 การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ใหม่ของตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร

ภาคผนวก ซ

อธิธานศัพท์สี

หัวข้อ	ขนาดตัวอักษร (Fonts)	ค่าสี			สี
		R	G	B	
รายละเอียดเนื้อหา		0	0	0	BL1
ส่วนอ้างอิงในเนื้อหา		255	0	0	R1
ตัวอักษรยกของตัวแปรต้น		255	0	0	R1
ตัวอักษรยกของตัวแปรตาม		128	128	128	GR1
พื้นหลังของวิทยานิพนธ์ทุกหน้า		249	249	249	GR12
องค์ประกอบของวิทยานิพนธ์					
1. ส่วนต้นของวิทยานิพนธ์					
1.1 หน้าปกนอก	18 point	128	128	128	GR1
		255	0	0	R1
		255	255	255	White
1.2 ใบบรองปก	กระดาษเปล่า	255	255	255	White
1.3 หน้าปกใน	18 point	255	255	255	White
1.4 หน้าอนุมัติ	16-18 point	255	255	255	White
1.5 บทคัดย่อ	16-18 point	128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
1.6 กิตติกรรมประกาศ	16-18 point	128	128	128	GR1
1.7 สารบัญ	16-18 point	128	128	128	GR1
2. ส่วนเนื้อหาของวิทยานิพนธ์					
บทที่ 1 บทนำ					
	18 point	128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	16-18 point	128	128	128	GR1
1.1.1 ตารางที่ 1.1 สถานการณ์ปัญหาการกีดเซาะชายฝั่งของประเทศไทย		255	0	0	R1
		255	129	129	R4
		255	205	205	R7
1.1.2 กราฟที่ 1.1 ปัญหาการกีดเซาะชายฝั่งรายพื้นที่	10-12 point	255	129	129	R4
		249	249	249	GR12
		0	128	0	G1
		255	0	0	R1
		255	204	0	YOR1
		87	87	255	B3
1.2 คำถามการวิจัย	16 point	128	128	128	GR1
		249	249	249	GR12
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย	16 point	128	128	128	GR1
		249	249	249	GR12
1.3.1 ตัวแบบที่ 1.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ตามกรอบแนวคิดของการวิจัย	16 point	255	0	0	R1
		255	205	205	R7
		128	128	128	GR1

หัวข้อ	ขนาดตัวอักษร (Fonts)	ค่าสี			สี
		R	G	B	
		219	219	219	GR8
		0	128	0	G1
		147	255	147	G8
		255	204	0	YOR1
		255	242	189	YOR8
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	16 point	128	128	128	GR1
1.4.1 ตารางที่ 1.2 แสดงจำนวนประชากรในพื้นที่ชายฝั่งทะเล 8 ตำบล		128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
		249	249	249	GR12
1.4.2 ตารางที่ 1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่และระยะทาง	16 point	128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
		249	249	249	GR12
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	16 point	128	128	128	GR1
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	16 point	128	128	128	GR1
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	18 point	128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
2.1 พัฒนาการของแนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน	16 point	255	0	0	R1
		255	205	205	R7
2.1.1 ตารางที่ 2.1 แหล่งที่มา แนวคิดและความหมายการมีส่วนร่วมของชุมชน	16 point	255	0	0	R1
		255	205	205	R7
		255	243	243	R11
2.1.2 ตารางที่ 2.2 การสังเคราะห์พัฒนาการแนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน	9-12 point	255	0	0	R1
		255	205	205	R7
		255	243	243	R11
2.1.3 ตารางที่ 2.3 ตัวแปรทั้งหมดของการมีส่วนร่วมของชุมชน	13-16 point	255	0	0	R1
		255	205	205	R7
		255	243	243	R11
2.1.4 ตารางที่ 2.4 ตัวแปรของการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เลือกใช้ในการศึกษา	14-16 point	255	0	0	R1
		255	205	205	R7
		255	243	243	R11
2.1.5 กราฟที่ 2.1 พัฒนาการแนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน	10-16 point	255	0	0	R1
		255	205	205	R7
		255	243	243	R11
2.1.6 ยุคที่ 1 การปฏิสัมพันธ์มวลชน (พ.ศ. 2477- 2513)	16 point	255	0	0	R1

หัวข้อ	ขนาดตัวอักษร (Fonts)	ค่าสี			สี
		R	G	B	
2.1.7 ยุคที่ 2 การแพร่กระจายปฏิบัติการ มวลชน (พ.ศ. 2514-2534)	16 point	255	0	0	R1
2.1.8 ยุคที่ 3 การปฏิรูปมวลชน (พ.ศ. 2535-2556)	16 point	255	0	0	R1
2.2 องค์ประกอบของแนวความคิดการมีส่วนร่วม ของชุมชน	16 point	255	0	0	R1
2.2.1 การร่วมสร้างความร่วมมือ		255	205	205	R7
2.2.2 การร่วมวิพากษ์วิจารณ์		255	205	205	R7
2.2.3 การร่วมตัดสินใจ		255	205	205	R7
2.2.4 การร่วมดำเนินการ		255	205	205	R7
2.2.5 การร่วมติดตามประเมินผล		255	205	205	R7
2.3 ตัวแปรการมีส่วนร่วมของชุมชน	16 point	255	0	0	R1
2.3.1 ตารางที่ 2.5 ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของชุมชน	16 point	255	0	0	R1
		255	205	205	R7
		255	243	243	R11
2.4 พัฒนาการของแนวความคิดการจัดการ ความรู้ชุมชน	16 point	128	128	128	GR1
2.4.1 ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการ จัดการความรู้ชุมชน	16 point	219	219	219	GR8
2.4.2 ตารางที่ 2.6 แหล่งที่มา แนวคิดและ ความหมายของการจัดการความรู้ ชุมชน	16 point	128	128	128	GR1
		178	178	178	GR4
		249	249	249	GR12
2.4.3 ตารางที่ 2.7 การสังเคราะห์พัฒนาการ ของแนวความคิดการจัดการความรู้ชุมชน	10-14 point	128	128	128	GR1
		249	249	249	GR12
2.4.4 ตารางที่ 2.8 ตัวแปรทั้งหมดของ การจัดการความรู้ชุมชน	14-16 point	128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
		249	249	249	GR12
2.4.5 ตารางที่ 2.9 ตัวแปรของการจัดการ ความรู้ชุมชนที่เลือกใช้ในการศึกษา	16 point	128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
		249	249	249	GR12
2.4.6 กราฟที่ 2.2 พัฒนาการแนวความคิดการ จัดการความรู้ชุมชน	12-16 point	128	128	128	GR1
		249	249	249	GR12
2.4.7 ยุคที่ 1 การเรียนรู้ (พ.ศ. 2473 - 2524)	16 point	128	128	128	GR1
2.4.8 ยุคที่ 2 การพัฒนาองค์กรสู่การเรียนรู้ (พ.ศ. 2525 - 2541)	16 point	128	128	128	GR1
2.4.9 ยุคที่ 3 การสร้างสังคมสู่ฐานเรียนรู้ (พ.ศ. 2542 - 2556)	16 point	128	128	128	GR1

หัวข้อ	ขนาดตัวอักษร (Fonts)	ค่าสี			สี
		R	G	B	
2.5 องค์ประกอบของแนวคิดการจัดการความรู้ชุมชน	16 point	128	128	128	GR1
2.5.1 การแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน	16 point	219	219	219	GR8
2.5.2 การมีคลังความรู้ร่วมกัน	16 point	219	219	219	GR8
2.5.3 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	16 point	219	219	219	GR8
2.5.4 การนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	14-16 point	219	219	219	GR8
2.6 ตัวแปรของการจัดการความรู้ชุมชน	16 point	128	128	128	GR1
2.6.1 ตารางที่ 2.10 ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัดสำหรับตัวแปรตามการจัดการความรู้ชุมชน	14-16 point	128	128	128	GR1
		178	178	178	GR4
		219	219	219	GR8
		249	249	249	GR12
2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16 point	128	128	128	GR1
2.7.1 ตารางที่ 2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12-16 point	0	128	0	G1
		209	255	209	G10
		255	0	0	R1
		255	205	205	R7
		128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
		255	204	0	YOR1
		255	242	189	YOR8
2.8 กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย	14-16 point	128	128	128	GR1
2.8.1 ตัวแบบที่ 2.4 การมีส่วนร่วมของชุมชนกับตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชนเชื่อมโยงไม่ชะลอคืบในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร	16 point	128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
		255	0	0	R1
2.8.2 ตัวแบบที่ 2.5 การตั้งสมมติฐานระหว่างตัวแปรต้น 1-5 กับตัวแปรตาม 1-4	16 point	255	205	205	R7
		128	128	128	GR1
2.9.1 ตัวแบบที่ 2.6 การตั้งสมมติฐานระหว่างตัวแปรต้น 1-5 กับตัวแปรตามที่ 1	16 point	219	219	219	GR8
		255	0	0	R1
		255	205	205	R7
2.9.2 ตัวแบบที่ 2.7 การตั้งสมมติฐานระหว่างตัวแปรต้น 1-5 กับตัวแปรตามที่ 1	16 point	128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
		255	0	0	R1
2.9.3 ตัวแบบที่ 2.8 การตั้งสมมติฐานระหว่างตัวแปรต้น 1-5 กับตัวแปรตามที่ 1	16 point	255	205	205	R7
		128	128	128	GR1
2.9.4 ตัวแบบที่ 2.9 การตั้งสมมติฐานระหว่างตัวแปรต้น 1-5 กับตัวแปรตามที่ 1	16 point	219	219	219	GR8
		128	128	128	GR1

หัวข้อ	ขนาดตัวอักษร (Fonts)	ค่าสี			สี
		R	G	B	
ตามที่ 2		255	0	0	R1
		255	205	205	R7
2.9.4 ตัวแบบที่ 2.8 การตั้งสมมติฐาน ระหว่างตัวแปรต้น 1-5 กับตัวแปร ตามที่ 3	16 point	128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
		255	0	0	R1
		255	205	205	R7
2.9.5 ตัวแบบที่ 2.9 การตั้งสมมติฐาน ระหว่างตัวแปรต้น 1-5 กับตัวแปร ตามที่ 4	16 point	128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
		255	0	0	R1
		255	205	205	R7
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	18 point	128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
3.1 แนวทางการวิจัย	16 point	128	128	128	GR1
3.2 ประชากรและพื้นที่การวิจัย	16 point	128	128	128	GR1
3.2.1 ตารางที่ 3.1 กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ เลือกแบบเจาะจงพื้นที่เขื่อนฝายชะลอ คลื่นในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัด สมุทรสาคร	14-16 point	128	128	128	GR1
		228	228	228	GR9
		197	197	197	GR5
3.3 การสร้างและทดสอบเครื่องมือการวิจัย ตามเกณฑ์วัดของตัวแปร	16 point	128	128	128	GR1
3.3.1 การนิยามตัวแปรด้วยดัชนี	16 point	178	178	178	GR4
3.3.1.1 ตารางที่ 3.2 การนิยามตัวแปร ตามด้วยดัชนี	14-16 point	128	128	128	GR1
		197	197	197	GR5
		228	228	228	GR9
3.3.1.2 ตารางที่ 3.3 การนิยามตัวแปร ต้นด้วยดัชนี	14-16 point	255	0	0	R1
		255	175	175	R5
		255	243	243	R11
3.3.2 การนิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปร ด้วยตัวชี้วัด	16 point	178	178	178	GR4
3.3.2.1 ตารางที่ 3.4 การนิยามปฏิบัติการ ดัชนีตัวแปรต้นด้วยตัวชี้วัด	14-16 point	255	0	0	R1
		255	175	175	R5
		255	243	243	R11
3.3.2.2 ตารางที่ 3.5 การนิยามปฏิบัติการ ดัชนีตัวแปรตามด้วยตัวชี้วัด	14-16 point	128	128	128	GR1
		197	197	197	GR5
		228	228	228	GR9
3.4 การสร้างและทดสอบเครื่องมือการวิจัย	18 point	128	128	128	GR1
3.4.1 การสร้างเครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณ	16 point	219	219	219	GR8

หัวข้อ	ขนาดตัวอักษร (Fonts)	ค่าสี			สี
		R	G	B	
3.4.1.1 ตารางที่ 3.6 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล	14-16 point	128	128	128	GR1
		197	197	197	GR5
		228	228	228	GR9
3.4.1.2 ตารางที่ 3.7 การสร้างเครื่องมือการวิจัยจากตัวชี้วัดของดัชนีตัวแปรต้น ค่าความเที่ยงตรงของคำถาม (IVC) ระบบเกณฑ์การวัด และระบบการให้คะแนนเกณฑ์วัด	12-16 point	255	0	0	R1
		255	217	217	R8
3.4.1.3 ตารางที่ 3.8 การสร้างเครื่องมือการวิจัยจากตัวชี้วัดของดัชนีตัวแปรตาม ค่าความเที่ยงตรงของคำถาม (IVC) ระบบเกณฑ์การวัด และระบบการให้น้ำหนัก	12-16 point	128	128	128	GR1
		228	228	228	GR9
3.4.2 การสร้างเครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพ	16 point	178	178	178	GR4
3.4.2.1 ตัวแบบที่ 3.1 แบบสัมภาษณ์ตามตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัดเพื่อ ทดสอบสมมติฐานเชิงคุณภาพ	14-16 point	255	0	0	R1
		255	205	250	R7
		255	247	247	R12
		128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
		249	249	249	GR12
3.5 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ	16 point	128	128	128	GR1
3.5.1 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ	16 point	178	178	178	GR4
3.5.2 ตารางที่ 3.9 การทดสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวแปร	12-16 point	255	0	0	R1
		255	217	217	R8
		128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
3.5.3 ตารางที่ 3.10 ผลการทดสอบค่าความเชื่อถือ	10-16 point	255	205	250	R7
		255	247	247	R12
		197	197	197	GR5
		219	219	219	GR8
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล	16 point	128	128	128	GR1
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล	16 point	128	128	128	GR1

หัวข้อ	ขนาดตัวอักษร (Fonts)	ค่าสี			สี
		R	G	B	
3.7.1 ตารางที่ 3.11 ระดับการวัด และสถิติ ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล	14-16 point	128	128	128	GR1
		228	228	228	GR9
3.7.2 ตารางที่ 3.12 เกณฑ์ในการแปลความ หมายของคะแนนตัวแปรต้น	14-16 point	255	0	0	R1
		255	247	247	R12
3.7.3 กราฟที่ 3.1 การแสดงค่าเฉลี่ยและ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต้น	11-16 point	255	0	0	R1
		87	87	255	B3
		240	240	240	GR11
3.7.4 กราฟที่ 3.2 การแสดงการแจกแจง ความถี่ของตัวแปรต้น	10-16 point	255	0	0	R1
		255	129	129	R4
		255	175	175	R5
		255	197	197	R6
		255	243	243	R11
3.7.5 ตารางที่ 3.13 เกณฑ์ในการแปล ความหมายของคะแนนตัวแปรตาม	14-16 point	128	128	128	GR1
		228	228	228	GR9
3.7.6 กราฟที่ 3.3 การแสดงค่าเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตาม	11-16 point	255	0	0	R1
		87	87	255	B3
		240	240	240	GR11
3.7.7 กราฟที่ 3.4 การแสดงการแจกแจง ความถี่ของตัวแปรตาม	11-16 point	128	128	128	GR1
		161	161	161	GR3
		197	197	197	GR5
		219	219	219	GR8
		228	228	228	GR9
3.7.8 แผนภาพที่ 3.1 ลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปร Canonical	14-16 point	255	0	0	R1
		255	197	197	R6
		128	128	128	GR1
3.7.9 ตารางที่ 3.14 ลำดับขั้นตอน ค่าสถิติ และเกณฑ์ที่ใช้อภิปรายผลสำหรับ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ Canonical Correlation	14-16 point	197	197	197	GR5
		128	128	128	GR1
		197	197	197	GR5
		228	228	228	GR9
3.7.10 แผนภาพที่ 3.2 ตัวแบบเส้นทาง ความสัมพันธ์ตามทฤษฎีสัมประสิทธิ์ เส้นทาง (Path Coefficient theory)	14-16 point	255	0	0	R1
		128	128	128	GR1

หัวข้อ	ขนาดตัวอักษร (Fonts)	ค่าสี			สี
		R	G	B	
บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย	18 point	128	128	128	GR1
		228	228	228	GR9
4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	16 point	128	128	128	GR1
4.1.1 กราฟที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบ สอบถาม	12-16 point	87	87	255	B3
		208	0	208	P3
		33	204	33	G5
		255	255	0	Y1
		255	0	0	R1
4.2 ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชน	11-16 point	255	0	0	R1
4.2.1 ผลการศึกษาตัวแปรต้น	11-16 point	255	0	0	R1
		255	225	225	R9
		249	249	249	GR12
4.2.2 ผลการศึกษาด้านตัวแปรต้น	11-16 point	255	0	0	R1
		255	129	129	R4
		255	175	175	R5
		255	197	197	R6
		255	243	243	R11
4.3 ตอนที่ 3 การจัดการความรู้ชุมชน	11-16 point	128	128	128	GR1
ผลการศึกษาตัวแปรตาม	11-16 point	128	128	128	GR1
		219	219	219	GR8
		249	249	249	GR12
		128	128	128	GR1
ผลการศึกษาด้านตัวแปรตาม	11-16 point	161	161	161	GR3
		197	197	197	GR5
		228	228	228	GR9
		240	240	240	GR11
		128	128	128	GR1
		255	225	97	YOR4
		255	241	179	YOR7
ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน	12-16 point	255	0	0	R1
		255	205	205	R7
		255	243	243	R11
		0	146	0	G2
		197	197	197	GR5
1. ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์		240	240	240	GR11
2. ลำดับขั้นการอ่านค่าสถิติและการแปล ความหมายผลการวิเคราะห์		255	225	97	YOR4
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานิคอล		255	241	179	YOR7
4. ตัวแบบผลการทดสอบตามสมมติฐาน		255	0	0	R1
		255	205	205	R7
		255	243	243	R11
		0	146	0	G2

หัวข้อ	ขนาดตัวอักษร (Fonts)	ค่าสี			สี
		R	G	B	
5. สรุปการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำชุมชนและ เจ้าหน้าที่องค์กรต่าง ๆ	16 point	128	128	128	GR1
ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เส้นทาง Path Analysis	16 point	128	128	128	GR1
1. ตัวแบบที่ 4.6 เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่าง การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการความรู้ ชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล	14-16 point	128	128	128	GR1
		197	197	197	GR5
		240	240	240	GR11
		255	0	0	R1
		255	205	205	R7
		255	243	243	R11
2. ตัวแบบที่ 4.8 เส้นทาง การมีส่วนร่วมของ ชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือและ การร่วมตัดสินใจกับการจัดการความรู้ชุมชน ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	11-16 point	128	128	128	GR1
		178	178	178	GR4
		240	240	240	GR11
		255	0	0	R1
		255	231	231	R10
		0	146	0	G2
3. ตัวแบบที่ 4.9 เส้นทาง การมีส่วนร่วมของ ชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือและ การร่วมตัดสินใจกับการจัดการความรู้ชุมชน ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	11-16 point	128	128	128	GR1
		178	178	178	GR4
		240	240	240	GR11
		255	0	0	R1
		255	231	231	R10
		0	146	0	G2
4. ตัวแบบที่ 4.10 เส้นทาง การมีส่วนร่วมของ ชุมชนด้านการร่วมสร้างความร่วมมือ และด้านการร่วมตัดสินใจ กับการมี วิสัยทัศน์ร่วมกันและการนำการเปลี่ยนแปลง ร่วมกัน	11-16 point	128	128	128	GR1
		178	178	178	GR4
		240	240	240	GR11
		255	0	0	R1
		255	231	231	R10
		0	146	0	G2
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	18 point	255	204	0	YOR1
		128	128	128	GR1
		228	228	228	GR9
		128	128	128	GR1
		128	128	128	GR1

หัวข้อ	ขนาดตัวอักษร (Fonts)	ค่าสี			สี
		R	G	B	
5.1.1 การมีส่วนร่วมของชุมชน	16 point	255	0	0	R1
5.1.2 การจัดการความรู้ชุมชน	16 point	128	128	128	GR1
5.1.3 สรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐาน	16 point	128	128	128	GR1
5.2 การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย	16 point	128	128	128	GR1
5.3 การสร้างตัวแบบการจัดการความรู้ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน	16-18 point	128	128	128	GR1
ตัวแบบที่ 5.1 การจัดการความรู้ชุมชนกับ การมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล จังหวัดสมุทรสาคร	16-24 point	255	0	0	R1
		255	205	205	R7
		255	243	243	R11
		128	128	128	GR1
		211	211	211	GR7
5.4 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัย	16 point	128	128	128	GR1
5.5 ข้อจำกัดสำหรับการศึกษาคั้งนี้	16 point	128	128	128	GR1
5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งต่อไป	16 point	128	128	128	GR1
3. ส่วนหลังของวิทยานิพนธ์					
1. บรรณานุกรม	16 point	128	128	128	GR1
2. ภาคผนวก	10-18 point	255	0	0	R1
		255	217	217	R8
		255	243	243	R11
		128	128	128	GR1
		161	161	161	GR3
		0	146	0	G2
		255	204	0	YOR1
3. ประวัตินักวิจัย	16-20 point	128	128	128	GR1
4. ปกหลัง	20-36 point	128	128	128	GR1
		255	0	0	R1
		255	255	255	White

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล ที่อยู่ปัจจุบัน	นางสาวศศิภา ปัญญาวัฒนาสกุล เลขที่ 227/1 หมู่ 4 ตำบลท่าไม้ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร 74110
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยสยาม
ประสบการณ์ทำงาน	พ.ศ. 2530 - 2534 รับราชการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2540 - 2545 จิตอาสาด้านการปฏิบัติธรรมของเยาวชน พ.ศ. 2543 - 2545 ผู้ช่วยวิทยากรด้านการปฏิบัติธรรม พ.ศ. 2545 - ปัจจุบัน วิทยากรด้านการปฏิบัติธรรม ปัจจุบัน ดำเนินงานธุรกิจส่วนบุคคล

